

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටීකා

ගන්ථාරම්භකථා

යො දෙසෙත්වාන සද්ධම්මං, ගම්භීරං දුද්දසං වරං;
දීඝදස්සි විරං කාලං, පතිට්ඨාපෙසි සාසනං.1.

විනෙයාප්ඤාසයෙ ඡෙකං, මහාමනිං මහාදයං;
නත්වාන තං සසද්ධම්මගණං ගාරවහාජනං.2.

සඬගිතිත්තයමාරුල්භා, දීඝාගමවරස්ස යා;
සංවණ්ණනා යා ච තස්සා, වණ්ණනා සාධුවණ්ණනා. 3.

ආවරියධම්මපාල- ත්ථෙරෙනෙවාහිසඬකා;
සම්මා නිපුණගම්භීර-දුද්දසත්ථප්පකාසනා.4.

කාමඤ්ච සා තථාභූතා, පරම්පරාහතා පන;
පාඨතො අත්ථතො වාසි, බහුප්පමාදලෙඛනා.5.

සඬබෙපත්තා ච සොතුහි, සම්මා ඤාතුං සුදුක්කරා;
තස්මා සබ්බමචාරිනං, යාවනං සමනුස්සරං.6.

යො'නෙකසෙතනාගිත්ථො, රාජා නානාරට්ඨස්සරො;
සාසනසොධනෙ දල්භං, සදා උස්සාහමානසො.7.

තං නිස්සාය “මමෙසොපි, සත්ථුසාසනජොතනෙ;
අප්පෙව නාමුපත්ථම්භො, භවෙය්‍යා”ති විචිත්තයං.8.

වණ්ණනං ආරහිස්සාමි, සාධිප්පායමහාපයං;
අත්ථං තමුපනිස්සාය, අඤ්ඤාඤ්චාපි යථාරහං.9.

චක්කාභිවුඩ්ඪිකාමානං, ධීරානං චිත්තතොසනං;
සාධුවීලාසිනිං නාම, තං සුභාථ සමාහිතාති. 10.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

නානානායනිපුණගම්භීරවිචිත්තසික්ඛන්තයසඬගහස්ස බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස සද්ධාවහගුණසම්පන්නස්ස දීඝාගමවරස්ස ගම්භීරදුරුනුබොධත්ථප්පකං සංවණ්ණනාමිමං කරොන්තො සකසමයසමයන්තරගහනප්ඤාගාහනසමත්ථො මහාවෙය්‍යාකරණොයමාවරියො සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමපයොජනාදිවිධානාති කරොන්තො පඨමං තාව රතනත්තයපණාමං කාතුං “කරුණාසිතලභදය”න්තිආදිමාහ. එත්ථ ච සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණප්පයොජනං තත්ථ තත්ථ බහුධා පපඤ්චෙන්ති ආවරියා. තථා හි වණ්ණයන්ති –

“සංවණ්ණනාරම්භෙ සත්ථරි පණාමකරණං ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතභාවෙන සත්ථරි පසාදජනනත්ථං, සත්ථු ච අවිතථදෙසනභාවප්පකාසනෙන ධම්මෙ පසාදජනනත්ථං. තදුභයප්පසාදා හි මහතො අත්ථස්ස සිද්ධි භොති”ති (ධ. ස. ටී. 1-1).

අථ වා “රතනත්තයපණාමවචනං අත්තතො රතනත්තයප්පසාදස්ස විඤ්ඤාපනත්ථං, තං පන විඤ්ඤානං චිත්තාරාධනත්ථං, තං අවිධකථාය ගාහණත්ථං, තං සබ්බසම්පත්තිනිප්ථාදනත්ථං”න්ති. අථ වා “සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණනෙබ්බස්ස ධම්මස්ස පහවනිස්සයවිසුද්ධිපටිවෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු

විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහණධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බන්තිසුඛතිප්පාදනත්ථං”න්ති. අප්ථ වා “මඬගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සමාවර්තභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා”ති. අප්ථ වා “චතුමභීර්භාවයුත්තං ධම්මචිනයං සංවණ්ණෙකුකාමස්ස මහාසමුද්දං ඔගාහන්තස්ස විය පඤ්ඤාචෙයාත්තියසමන්තාගතස්සාපි මහන්තං භයං සම්භවති, භයක්ඛයාවහඤ්චෙනං රතනත්තයගුණානුස්සරණජනිතං පණාමපුජාවිධානං, තතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා”ති. අප්ථ වා “අසත්ථරිපි සත්ථාහිතිවෙසස්ස ලොකස්ස යථාභූතං සත්ථරි ඵච සම්මාසම්බුද්ධෙ සත්ථුසම්භාවනත්ථං, අසත්ථරි ච සත්ථුසම්භාවනපරිච්චජාපනත්ථං, ‘තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මචිනයං පරියාපුණ්ණවා අත්තතො දහති’ති (පාරා. 195) ච චූත්තදොසපරිහරණත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා”ති. අප්ථ වා “බුද්ධස්ස භගවතො පණාමවිධානෙන සම්මාසම්බුද්ධභාවාධිගමාය බුද්ධයානං පටිපජ්ජන්තානං උස්සාහජනනත්ථං, සද්ධම්මස්ස ච පණාමවිධානෙන පච්චෙකබුද්ධභාවාධිගමාය පච්චෙකබුද්ධයානං පටිපජ්ජන්තානං උස්සාහජනනත්ථං, සඬ්ඝස්ස ච පණාමවිධානෙන පරමත්ථසඬ්ඝභාවාධිගමාය සාවකයානං පටිපජ්ජන්තානං උස්සාහජනනත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා”ති. අප්ථ වා “මඬගලාදිකානි සත්ථානි අනන්තරායානි, විරට්ඨිතිකානි, බහුමතානි ච භවන්තිති ඵලද්ධිකානං චිත්තපරිනොසනත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා”ති. අප්ථ වා “සොතුජනානං යථාචූත්තපණාමෙන අනන්තරායෙන උග්ගහණධාරණාදිතිප්පාදනත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා. සොතුජනානුග්ගමෙව හි පධානං කත්වා ආචරියෙහි සංවණ්ණනාරම්භෙ ථුතිපණාමපරිදිපකානි වාක්‍යානි නික්ඛිපියන්ති, ඉතරථා විනාපි තං නික්ඛෙපං කායමනොපණාමෙනෙව යථාධිප්පෙතජ්ජයොජනසිද්ධිතො කිමෙනෙත ගන්ථගාරවකරණෙනා”ති ච ඵලමාදිනා. මයං පන ඉධාධිප්පෙතමෙව පයොජනං දස්සයිස්සාම, තස්මා සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආචරියෙන ඉධාධිප්පෙතං. තථා හි වක්ඛති “ඉති මෙ පසන්තමිතිතො ...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. රතනත්තයපණාමකරණඤ්ඤි යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථං රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපාටවභාවතො, තාය ච පඤ්ඤාපාටවං රාගාදිමලවිධමනතො. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

තස්මා රතනත්තයපුජාය වික්ඛාලිතමලාය පඤ්ඤාය පාටවසිද්ධි. අප්ථ වා රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපදට්ඨානසමාධිහෙතුත්තා පඤ්ඤාපාටවං. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“උජුගතචිත්තො ඛො පන මහානාම අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මොපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පස්සමිහති, පස්සද්ධකායො සුඛං වෙදයති, සුඛිනො චිත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

සමාධිස්ස ච පඤ්ඤාය පදට්ඨානභාවො “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071; නෙත්ති. 40; පෙටකො. 66; මි. ප. 14) චූත්තොයෙව. තතො ඵලං පචුචුතාය පඤ්ඤාය බෙදමභිභූයා පටිඤ්ඤාතං සංවණ්ණනං සමාපයිස්සති. තෙන චූත්තං “රතනත්තයපණාමකරණඤ්ඤි...පෙ.... පඤ්ඤාපාටවභාවතො”ති. අප්ථ වා රතනත්තයපුජාය ආයුචණ්ණසුඛබලවඩ්ඪිනතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං. රතනත්තයපණාමෙන හි ආයුචණ්ණසුඛබලානි වඩ්ඪන්ති. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“අභිවාදනසිලිස්ස, නිච්චං වුඩ්ඪාපවායිනො;
චත්තාරො ධම්මා වඩ්ඪන්ති, ආයු චණ්ණො සුඛං බල”න්ති. (ධ. ප. 109);

තතො ආයුචණ්ණසුඛබලවුද්ධියා හොත්ථෙව කාරියනිට්ඨානන්ති චූත්තං “රතනත්තයපුජාය ආයු...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. අප්ථ වා රතනත්තයපුජාය පටිභානාපරිභානාවහන්තා අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං. අපරිභානාවහා හි රතනත්තයපුජා. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“සත්තිමෙ හික්ඛෙව, අපරිභානියා ධම්මා, කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා, ධම්මගාරවතා, සඬ්ඝගාරවතා, සික්ඛාගාරවතා, සමාධිගාරවතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සොච්චස්සතා”ති (අ. නි. 7.34) තතො පටිභානාපරිභානෙන හොත්ථෙව යථාපටිඤ්ඤාතපරිසමාපනන්ති චූත්තං “රතනත්තය...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. අප්ථ වා පසාදවත්ථුසු පුජාය පුඤ්ඤාතිස්සභාවතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං. පුඤ්ඤාතිස්සා හි පසාදවත්ථුසු පුජා. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදිව සාවකෙ;
පපඤ්චසමතික්කන්තෙ, තිණ්ණසොකපරිද්දෙව.

තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬ්ඛාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති. (බු. පා. 196; අප. 1.10.2);

පුඤ්ඤාතිසයො ව යථාධිප්පෙනපරිසමාපනුපායො. යථාහ –

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙනෙත ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.10);

උපායෙසු ව පටිපත්තස්ස හොත්ථෙව කාරියනිට්ඨානන්ති චුත්තං “පසාදවත්ථුසු...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. එවං රතනත්තයපුජා නිරතියසපුඤ්ඤක්ඛේතසම්බුද්ධියා අපරිමෙයාප්පභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්තිවාසෙ අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. තස්මා සුචුත්තං “සංචණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංචණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බ”න්ති.

එවං පන සපයොජනං රතනත්තයපණාමං කත්තුකාමො බුද්ධරතනමූලකත්තා සෙසරතනානං පඨමං තස්ස පණාමං කාතුමාහ – “කරුණාසීතලහදයං...පෙ.... ගතිවිමුක්ත”න්ති. බුද්ධරතනමූලකානි හි ධම්මසඩ්ඝරතනානි, තෙසු ව ධම්මරතනමූලකං සඩ්ඝරතනං, තථාභාවො ව “පුණ්ණවත්ථෙදො විය භගවා, වන්දකිරණනිකරො විය තෙන දෙසිතො ධම්මො, වන්දකිරණසමුප්පාදිතපිණ්ණො ලොකො විය සඩ්ඝො”ති එවමාදීහි අට්ඨකථායමාගතඋපමාහි විභාවෙනබ්බො. අථ වා සබ්බසත්තානං අග්ගොති කත්වා පඨමං බුද්ධො, තප්පභවතො, තදුපදෙසිතතො ව තදනන්තරං ධම්මො, තස්ස ධම්මස්ස සාධාරණතො , තදාසෙවනතො ව තදනන්තරං සඩ්ඝො චුත්තො. “සබ්බසත්තානං වා හිතෙ විනියොජකොති කත්වා පඨමං බුද්ධො, සබ්බසත්තහිතත්තා තදනන්තරං ධම්මො, හිතාධිගමාය පටිපත්තො අධිගතහිතො වාති කත්වා තදනන්තරං සඩ්ඝො චුත්තො”ති අට්ඨකථාගතනයෙන අනුපුබ්බතා වෙදිතබ්බා.

බුද්ධරතනපණාමඤ්ච කරොත්තො කෙවලපණාමතො ථොමනාපුබ්බිධගමොවසාතිසයොති “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදිපදෙහි ථොමනාපුබ්බිධගමතං දස්සෙති. ථොමනාපුබ්බිධගමෙන හි පණාමෙන සත්ථු ගුණාතිසයයොගො, තතො වස්ස අනුත්තරවන්දනීයභාවො, තෙන ව අත්තනො පණාමස්ස ඛේතබ්බිගතභාවො, තෙන වස්ස ඛේතබ්බිගතස්ස පණාමස්ස යථාධිප්පෙනනිප්ඵන්තිහෙතුභාවො දස්සිතොති. ථොමනාපුබ්බිධගමතඤ්ච දස්සෙන්නො යස්සා සංචණ්ණනං කත්තුකාමො, සා සුත්තන්තදෙසනා කරුණාපඤ්ඤාප්පධානායෙව, න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානානි තදුභයප්පධානමෙව ථොමනමාරභති. එසා හි ආවරියස්ස පකති, යදිදං ආරම්භානුරූපථොමනා. තෙනෙව ව විනයදෙසනාය සංචණ්ණනාරම්භෙ “යො කප්පකොට්ඨිපි...පෙ.... මහාකාරුණිකස්ස තස්සා”ති (පාරා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) කරුණාප්පධානං, අභිධම්මදෙසනාය සංචණ්ණනාරම්භෙ “කරුණා විය...පෙ.... යථාරූචි”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1) පඤ්ඤාප්පධානඤ්ච ථොමනමාරද්ධං. විනයදෙසනා හි ආසයාදිතිරපෙක්ඛකෙවලකරුණාය පාකතිකසත්තෙනාපි අයොතබ්බාරභං සුණන්තො, අපුච්ඡිතබ්බාරභං පුච්ඡන්තො, අවත්තබ්බාරභඤ්ච වදන්තො සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසිති කරුණාප්පධානා. තථා හි උක්කංසපරියන්තගතහිරොත්තප්පොපි භගවා ලොකීයසාධුපනෙහිපි පරිහරිතබ්බානි “සිබරණි, සම්භින්තා”තිආදිවචනානි, (පාරා. 185) යථාපරාධඤ්ච ගරභවචනානි මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො මහාපරිසමජ්ඣෙ අභාසි, තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්ති කාරණාපෙක්ඛාය ව වෙරඤ්ඤාදිසු සාරිරිකං බෙදමනුභොසි. තස්මා කිඤ්චාපි භූමන්තරපච්චයාකාරසමයන්තරකථානං විය විනයපඤ්ඤත්තියාපි සමුට්ඨාපිකා පඤ්ඤා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අතිසයකිච්චවතී, කරුණාය කිච්චං පන තතොපි අධිකන්ති විනයදෙසනාය කරුණාප්පධානා චුත්තා. කරුණාබ්‍යාපාරාධිකතාය හි දෙසනාය කරුණාපධානතා, අභිධම්මදෙසනා පන කෙවලපඤ්ඤාප්පධානා පරමන්ථධම්මානං යථාසභාවපටිවේධසමන්ථාය පඤ්ඤාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො. සුත්තන්තදෙසනා පන කරුණාපඤ්ඤාප්පධානා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයාධිමුක්තිවරිතාදිභෙදපරිච්ඡින්නදනසමන්ථාය පඤ්ඤාය සත්තෙසු ව මහාකරුණාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො. සුත්තන්තදෙසනාය හි මහාකරුණාය සමාපත්තිබහුලො විනෙයාසත්තානෙ තදජ්ඣාසයානුලොමෙන ගම්භීරමන්ථපදං පතිට්ඨපෙසි. තස්මා ආරම්භානුරූපං කරුණාපඤ්ඤාප්පධානමෙව ථොමනං කතන්ති වෙදිතබ්බං, අයමෙත්ථ සමුදායත්ථො.

අයං පන අවයවත්ථො – කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති පච්චයවෙකල්ලකරණෙන අපනෙතිති අත්ථො. දුක්ඛිතෙසු වා කිරියති පසාරියතීති කරුණා. අථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසති විබාධති, පරදුක්ඛං වා විනාසෙතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අථ වා කමීති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමතාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතාය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති, සබ්බත්ථ සද්දසත්ථානුසාරෙන පදනිප්ඵන්ති වෙදිතබ්බා. උණ්භාහිතත්තෙහි සෙවියතීති සීතං, උණ්භාහිසමනං. තං ලාති ගණ්භාහිති සීතලං, “චිත්තං වා තෙ බිපිස්සාමි, හදයං වා තෙ ථාලෙස්සාමි”ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. ආලවකසුත්ත) එත්ථ උරො “හදය”න්ති චුත්තං, “වක්කං හදය”න්ති (ම. නි. 1.110; 2.114; 3.154) එත්ථ හදයවත්ථු, “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡතී”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ චිත්තං, ඉධාපි චිත්තමෙව අබ්භන්තරට්ඨෙත හදයං. අත්තනො සභාවං වා හරතීති හදයං, ර-කාරස්ස ද-කාරං කත්වාති නෙරුත්තිකා. කරුණාය සීතලං හදයමස්සාති කරුණාසීතලහදයො, තං කරුණාසීතලහදයං.

කාමඤ්චෙත්ථ පරෙසං හිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිජ්ඣානාසභාවතාය, බ්‍යාපාදාදිනං උජුච්චවචනිකතාය ව සත්තසන්තානගතසත්තාපච්චිභේදනාකාරප්පවත්තියා මෙන්තාමුදිතානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි පරදුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා පරුපතාපාසහනරසා අවිහිංසාභූතා කරුණාව විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස

චිත්තපස්සද්ධි විය සිහිභාවනිමිත්තන්ති තස්සායෙව චිත්තසිතලභාවකාරණතා වුත්තා. කරුණාමුඛෙන වා මෙන්තාමුදිතානම්පි හදයසිතලභාවකාරණතා වුත්තාති දට්ඨබ්බං. න හි සබ්බත්ථ නිරවසෙසත්ථො උපදිසියති, පධානසභවරණාවිනාභාවාදිනායෙහිපි යථාලබ්හමානං ගස්භමානන්තා. අපිචෙත්ථ තංසම්පයුත්තඤ්ඤාණස්ස ඡද්දාධාරණඤ්ඤාණපරියාපන්නතාය අසාධාරණඤ්ඤාණවිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං, නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවමුපගතා අනඤ්ඤාසාධාරණසාතිසයභාවජ්ජත්තා කරුණාව හදයසිතලත්තභෙතුභාවෙන වුත්තා. අප වා සතිපි මෙන්තාමුදිතානං පරෙසං භිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිහානිජ්ඣානසභාවතාය සාතිසයෙ හදයසිතලභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාය එව හදයසිතලභාවකාරණතා වුත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙහි බුද්ධගුණා. කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්නාපස්ස හි භගවතො පරදුක්ඛාපනායනාකාමතාය අනෙකානිපි කප්පානමසඬ්ඛොයානි අකිලන්තරුපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනිරතස්ස සමධිගතධම්මාධිපතෙයාස්ස ව සන්නිභිතෙසුපි සත්තසඬ්ඛානසමුපනිතහදයුපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි චිත්තසිහිභාවස්ස අඤ්ඤාප්පත්තමභොසිති. තිසු චෙත්ථ විකප්පෙසු පඨමෙ විකප්පෙ අවිසෙසභූතා බුද්ධභූමිගතා, දුතියෙ තථෙව මහාකරුණාභාවූපගතා, තතියෙ පඨමාභිනිභාරතො පට්ඨාය තිසුපි අවත්ථාසු පචත්තා භගවතො කරුණා සඬ්ඛනිතාති දට්ඨබ්බං.

පජානාතිති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡේදකිති අත්ථො. පඤ්ඤාපෙතිති වා පඤ්ඤා, තං තදත්ථං පාකං කරොතිති අත්ථො. සායෙව ඤෙය්‍යාවරණජ්ජහානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවජොතනට්ඨෙන පජ්ජොතොති පඤ්ඤාපජ්ජොතො. පඤ්ඤාවතො හි එකපල්ලඬ්ඛකෙනපි නිසින්නස්ස දසසභස්සිලොකධාතු එකපජ්ජොතා භොති. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පජ්ජොතා. කතමෙ චත්තාරො? චන්දපජ්ජොතො, සුරියපජ්ජොතො, අග්ගිපජ්ජොතො, පඤ්ඤාපජ්ජොතො, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පජ්ජොතා. එතදග්ගං භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුත්තං පජ්ජොතානං යදිදං පඤ්ඤාපජ්ජොතො”ති (අ. නි. 4.145). තෙන විභතො විසෙසෙන සමුග්ගාටිතොති පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතො, විසෙසනා චෙත්ථ උපරි ආවි භවිස්සති. මුය්හන්ති තෙන, සයං වා මුය්හති, මුය්හනමත්තමෙව වා තන්ති මොභො, අවිජ්ජා. ස්වෙව විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අන්ධකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති මොභතමො. සතිපි තමසද්දස්ස සදිසකප්පනමත්තරෙන අවිජ්ජාවාවකත්තෙ මොභසද්දසන්නිධානෙන තබ්බිසෙසකතාවෙත්ථ යුත්තාති සදිසකප්පනා. පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතො මොභතමො යස්සාති පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමො, තං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමං.

නනු ව සබ්බෙසම්පි බිණාසවානං පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන අවිජ්ජන්ධකාරහතතා සම්භවති, අප් කස්මා අඤ්ඤාසාධාරණවිසෙසගුණෙන භගවතො ථොමනා වුත්තාති? සවාසනජ්ජහානෙන අනඤ්ඤාසාධාරණවිසෙසතාසම්භවතො. සබ්බෙසම්පි හි බිණාසවානං පඤ්ඤාපජ්ජොතහතාවිජ්ජන්ධකාරත්තෙපි සති සද්ධාධිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිජ්ජත්තානං සාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සම්මාසම්බුද්ධානං සවාසනජ්ජහානෙන කිලෙසජ්ජහානස්ස විසෙසො විජ්ජතෙවාති. අප් වා පරොපදෙසමත්තරෙන අත්තතො සත්තානෙ අවිචන්තං අවිජ්ජන්ධකාරවිගමස්ස නිජ්ජාදිතත්තා (නිබ්බන්තිතත්තා ම. නි. ටි. 1.1), තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤාතාය බලෙසු ව වසිභාවස්ස සමධිගතත්තා, පරසන්නිතියඤ්ච ධම්මදෙසනාතිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පචත්තිතත්තා, භගවායෙව විසෙසතො පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමොභාවෙන ථොමෙතබ්බොති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ පඤ්ඤාපජ්ජොතපදෙන සසන්නානගතමොභවිධමනා පටිච්චෙධපඤ්ඤා චෙව පරසන්නානගතමොභවිධමනා දෙසනාපඤ්ඤා ව සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා සඬ්ඛනිතා. න තු පුරිමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ විය පටිච්චෙධපඤ්ඤායෙවාති චෙදිතබ්බං.

අපරො නයො – භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යාපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යාධම්මසභාවාචබ්බොධනසමත්ථෙන අනාවරණඤ්ඤාණසඬ්ඛානෙන පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සකලඤෙය්‍යාධම්මසභාවච්ඡාදකමොභතමස්ස විභතත්තා අනාවරණඤ්ඤාණභූතෙන අනඤ්ඤාසාධාරණපඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමොභාවෙන භගවතො ථොමනා චෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ මොභතමවිධමනන්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤ්ඤාණං කාරණූපචාරෙන සකසන්නානෙ මොභතමවිධමනන්ති චෙදිතබ්බං. අභිනිභාරසම්පන්නියා සවාසනජ්ජහානමෙව හි කිලෙසානං ඤෙය්‍යාවරණජ්ජහානන්ති, පරසන්නානෙ පන මොභතමවිධමනස්ස කාරණභාවතො ඵලූපචාරෙන අනාවරණඤ්ඤාණමෙව මොභතමවිධමනන්ති වුවවති. අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව, යෙන ධම්මදෙසනාපච්චෙක්ඛණාති කරොති. තදිදඤ්ඤි ඤාණද්වයං අත්ථතො එකමෙව. අනාවසෙසසඬ්ඛනාසඬ්ඛනසම්මුතිධම්මාරම්මණතාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං තත්ථාවරණභාවතො නිස්සඬ්ඛනවාරමුපාදාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති, විසයජ්ජවත්තිමුඛෙන පන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං ද්විධා කත්වා ඡළාසාධාරණඤ්ඤාණභෙදෙ වුත්තං.

කිං පනෙත්ථ කාරණං අවිජ්ජාසමුග්ගානොයෙවෙකො පහානසම්පන්නිවසෙන භගවතො ථොමනාය ගස්භති, න පන සාතිසයං නිරවසෙසකිලෙසජ්ජහානන්ති? වුවවතෙ – තජ්ජහානවචනෙනෙව හි තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසසමුග්ගාතස්ස ජොතිතභාවතො නිරවසෙසකිලෙසජ්ජහානමෙත්ථ ගස්භති. න හි සො සංකිලෙසො අත්ථි, යො නිරවසෙසාවිජ්ජාසමුග්ගාතෙන න පභියතිති. අප් වා සකලකුසලධම්මුජ්ජත්තියා, සංසාරනිවත්තියා ව විජ්ජා විය නිරවසෙසාකුසලධම්මුජ්ජත්තියා, සංසාරජ්ජවත්තියා ව අවිජ්ජායෙව පධානකාරණන්ති

තබ්බිසාතවවනෙනෙව සකලසංකිලෙසසමුත්ඝාතවවනසිද්ධිතො සොයෙවෙකො ගස්හනිති. අප් වා සකලසංකිලෙසධම්මානං මුද්ධභුතත්තා අවිජ්ජායා තං සමුත්ඝාතොයෙවෙකො ගස්හනිති. යථාහ –

“අවිජ්ජා මුද්ධානි ජානාහි, විජ්ජා මුද්ධාධිපාතිනි;
සද්ධාසතිසමාධිහි, ඡන්දවිරියෙන සංයුතා”ති. (සු. නි. 1032; චූළ. නි. 51);

සනරාමරලෝකගරුන්ති එත්ථ පන පට්ටපකතියා අවිභාගෙන සත්තොපි නරොති වුවුවති, ඉධ පන දුතියපකතියා මනුජපුරිසොයෙව, ඉතරථා ලෝකසද්දස්ස අවත්තබ්බතා සියා. “යථා හි පට්ටපකතිභූතො සත්තො ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨයෙන පුරෙ උච්චට්ඨානෙන සෙති පවත්තනීති පුරිසොති වුවුවති, එවං ජෙට්ඨභාවං නෙතීති නරොති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුත්ගලො මාතුජෙට්ඨගහිනීතං පිතුට්ඨානෙන තිට්ඨති, පගෙව භත්තුභූතො ඉතරාය”න්ති (වි. අට්ඨ. 43-46) නාචාවමානවණ්ණනායං වුත්තං. එකසෙසප්පකප්පනෙන පුට්ඨවනන්තවිග්ගහෙන වා නරා, මරණං මරො, සො නත්ථි යෙසන්ති අමරා, සහ නරෙහි, අමරෙහි වාති සනරාමරො.ගරති උග්ගච්ඡති උග්ගතො පාකටො භවතීති ගරු, ගරසද්දො හි උග්ගමෙ. අපිච පාසාණච්ඡත්තං විය භාරියට්ඨයෙන “ගරු”ති වුවුවති.

මාතාපිතාවරියෙසු , දුජ්ජරෙ අලහුමිහි ව;
මහත්තෙ වුග්ගතෙ වෙව, නිජෙකාදිකරෙසු ව;
තථා වණ්ණවිසෙසෙසු, ගරුසද්දො පවත්තති.

ඉධ පන සබ්බලෝකාවරියෙ තථාගතෙ. කෙච් පන “ගරු, ගුරුති ව ද්විධා ගහෙත්වා භාරියවාචකත්තෙ ගරුසද්දො, ආවරියවාචකත්තෙ තු ගුරුසද්දො”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. පාළිවිසයෙ හි සබ්බෙසමිපි යථාවුත්තානමත්ථානං වාචකත්තෙ ගරුසද්දොයෙවිච්ඡිතබ්බො අකාරස්ස ආකාරභාවෙන “ගාරව”න්ති තද්ධිතන්තපදස්ස සවුද්ධිකස්ස දස්සනතො. සක්කතභාසාවිසයෙ පන ගුරුසද්දොයෙවිච්ඡිතබ්බො උකාරස්ස වුද්ධිභාවෙන අඤ්ඤාතා තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතොති. සනරාමරො ව සො ලෝකො වාති සනරාමරලෝකො, තස්ස ගරුති තථා, තං සනරාමරලෝකගරුං. “සනරමරුලෝකගරු”න්තිපි පටන්ති, තදපි අරියාගාථත්තා වුත්තිලක්ඛණතො, අත්ථතො ව යුත්තමෙව. අත්ථතො හි දීඝායුකාපි සමානා යථාපරිච්ඡේදං මරණසභාවත්තා මරුති දෙවා වුවුවන්ති. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය තදවිසිට්ඨස්සත්තානමිපි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහ්නාය භගවතො උපකාරකතං දස්සෙති. නනු වෙන්ථ දෙවමනුස්සා පධානභූතා, අප් කස්මා තෙසං අප්පධානතා නිද්දිසියතීති? අත්ථතො පධානතාය ගහෙතබ්බත්තා. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති සද්දක්කමානුසාරෙන පධානාපධානභාවො න වොදෙතබ්බො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානමිපි අප්පධානං විය නිද්දිසියති යථා තං “සරාජිකාය පරිසායා”ති, තස්මා සබ්බත්ථ අත්ථතොව අධිප්පායො ගවෙසිතබ්බො, න ඛ්‍යඤ්ජනමත්තෙන. යථාහු පොරාණා –

“අත්ථඤ්ඤි නාටො සරණං අවොච,
න ඛ්‍යඤ්ජනං ලෝකහිතො මහෙසි.
තස්මා අකත්වා රතිමක්ඛරෙසු,
අත්ථෙ නිවෙසෙය්‍ය මතිං මනිමා”ති. (කඬ්ඛා. අට්ඨ. පට්ටපාරාජිකකණ්ඩවණ්ණනා);

කාමඤ්ඤෙන්ථ සත්තසඬ්ඛාරභාජනවසෙන නිවිධො ලෝකො, ගරුභාවස්ස පන අධිප්පෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලෝකවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලෝකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි , තබ්බිපාකො වාති ලෝකො, දස්සනත්ථෙ ව ලෝකසද්දමිඡන්ති සද්දවිදු. අමරග්ගහණෙන වෙන්ථ උපපත්තිදෙවා අධිප්පෙතා. අපරො නයො – සමුහත්ථො එත්ථ ලෝකසද්දො සමුදායවසෙන ලෝකීයති පඤ්ඤාපීයතීති කත්වා. සහ නරෙහිති සනරා, තෙයෙව අමරාති සනරාමරා, තෙසං ලෝකො තථා, පුරිමනෙයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අමරසද්දෙන වෙන්ථ උපපත්තිදෙවා විය විසුද්ධිදෙවාපි සඬ්ඛගස්හන්ති. තෙපි හි පරමත්ථතො මරණාභාවතො අමරා. ඉමස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ නරාමරානමෙව ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157, 255). තථා හි සබ්බානත්ථපරිභානපුබ්බභිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා, සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තමුපකාරිතාය අපරිමිතනිරුපමප්පභාවගුණසමඬ්ඛිතාය ව සබ්බසත්තුත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලෝකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමමනඤ්ඤාසාධාරණං ගාරවට්ඨානන්ති. කාමඤ්ඤ ව ඉත්ථිනමිපි තථාඋපකාරත්තා භගවා ගරුයෙව, පධානභූතං පන ලෝකං දස්සෙතුං පුරිසලිඬ්ඛිගෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නෙරුත්තිකා පන අවිසෙසනිච්ඡිතට්ඨානෙන තථා නිද්දිට්ඨමිඡන්ති යථා “නරා නාගා ව ගන්ධබ්බා, අභිවාදෙත්වාන පක්කමු”න්ති (අප. 1.1.48). තථා වාහු –

“නපුංසකෙන ලිඬ්ඛිගෙන, සද්දොදාහු පුමෙන වා;
නිද්දිස්සතීති ඤාතබ්බමවිසෙසවිනිච්ඡිතෙ”ති.

වන්දෙති එත්ථ පන –

වත්තමානාය පඤ්චමාං, සත්තමාසද්ධි විහත්තියං;
එතෙසු තිසු යානෙසු, වන්දෙසද්දො පවත්තති.

ඉඬ පන වත්තමානායං අඤ්ඤාසමසම්භවතො. තත්ථ ච උත්තමසුරිසවසෙනත්ථො ගහෙනබ්බො “අභං වන්දාමි”ති. නමනථුතියත්ථෙසු ච වන්දසද්දමිච්ඡන්ති ආවරියා, තෙන ච සුගතපදං, නාථපදං චා අප්ඣාභරිත්වා යොජෙතබ්බං. සොහනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. ගමනඤ්චෙත්ථ කායගමනං, ඤාණගමනඤ්ච, කායගමනමිපි විනෙයාජනොපසඬකමනං, පකතිගමනඤ්චාති දුබ්බිධං. භගවතො හි විනෙයාජනොපසඬකමනං එකත්තෙන තෙසං හිතසුඛනිප්ථාදනතො සොහනං, තථා ලක්ඛණානුබ්‍යාසඤ්ජනපටිමණ්ඩිතරූපකායනාය දුතවිලම්බිතබලිතානුකඬ්ඨනනිප්පිළනුක්කට්ඨක-කුටිලාකුලතාදිදොසරහිත- මවහසිතරාජහංස- වසභවාරණමිගරාජගමනං පකතිගමනඤ්ච, විමලවිපුලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසසහිතමිපි ඤාණගමනං අභිනිභාරතො පටිඨාය යාව මහාබොධි, තාව නිරවජ්ජනාය සොහනමෙවාති. අථ චා “සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලමිපි ලොකං පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පරිජානන්තො සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. යො හි ගතාත්ථො, සො බුද්ධයත්ථො. යො ච බුද්ධයත්ථො, සො ගතාත්ථොති. තථා ලොකසමුදයං පභානාභිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතමාපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං භාවනාභිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො, අයඤ්චත්ථො ‘සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පභීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡති’ති (මහානි. 38; චූළනි. 27) සුගතොතිආදිනා නිද්දෙසනයෙන විභාවෙතබ්බො.

අපරො නයො – සුන්දරං සම්මාසම්බොධිං, නිබ්බානමෙව චා ගතො අධිගතොති සුගතො. භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං යථාරහං කාලයුත්තමෙව චාවං විනෙයානං සම්මා ගදතීති චා සුගතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා, තං සුගතං. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බාති ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරියාදිභෙදෙන පඤ්චවිධා, සකලස්සාපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා පඤ්චහිපි තාහි විසංයුත්තො හුත්වා මුත්තොති ගතිවිමුත්තො. උද්ධමුද්ධභවගාමිනො හි දෙවා තංතංකම්මවිපාකදානකාලානුරූපෙන තතො තතො භවතො මුත්තාපි මුත්තමත්තාව, න පන විසඤ්ඤාගවසෙන මුත්තා, ගතිපරියාපන්නා ච තංතංභවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගෙන අනිවත්තිතත්තා, න තථා භගවා. භගවා පන යථාචුත්තප්පකාරෙන විසංයුත්තො හුත්වා මුත්තොති. තස්මා අනෙත භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං දස්සෙති. යතො ච භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති චූචිති. තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්තස්ස, ගන්ධබ්බො චා විහසිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙයාං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විතළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංචත්තනකානඤ්ඤි කම්මකිලෙසානං මහාබොධිමූලෙයෙව අග්ගමග්ගෙන පභීනත්තා තත්ථි භගවතො තංතංගතිපරියාපන්නතාති අච්චන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තවාසසත්තනිකායෙහි පරිමුත්තොති. අථ චා කාමං සඋපාදිසෙසායපි නිබ්බානධාතුයා තාහි ගතීහි විමුත්තො, එසා පන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති එත්ථෙවන්තොගධාති ඉමිනා පදෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයාව ථොමෙතීති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ පන අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්තිවසෙන ද්විභාකාරෙහි භගවතො ථොමනා කතා හොති. තෙසු අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමො, සහ වාසනාය කිලෙසානමච්චන්තප්පහානං, අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්ති ච අත්තහිතසම්පත්ති නාම, ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස පන සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනාපයොගතො දෙවදත්තාදීසුපි විරුද්ධසත්තෙසු නිව්චං හිතප්ඣාසයනා, විනිතබ්බසත්තානං ඤාණපරිපාකකාලාගමනඤ්ච ආසයතො පරහිතපටිපත්ති නාම. සා පන ආසයපයොගතො දුට්ඨා, පරහිතපටිපත්ති නිව්ඨා ච අත්තහිතසම්පත්ති ඉමාය ගාථාය යථාරහං පකාසිතා හොති. “කරුණාසීතලභදය”න්ති හි එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මා ගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුත්ත”න්ති එතෙහි, චතුසච්චපටිවෙධත්ථෙත ච සුගතසද්දෙන නිව්ඨාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨට්ඨෙත පන තෙන, “සනරාමරලොකගරු”න්ති ච එතෙන සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්ති, පරහිතපටිපත්ති ච පකාසිතා හොති.

අථ චා හෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන තිභාකාරෙහි ථොමනා කතා. තත්ථ හෙතු නාම මහාකරුණාසමායොගො, බොධිසම්භාරසම්භරණඤ්ච, තදුභයමිපි පඨමපදෙන යථාරුතතො, සාමත්ථියතො ච පකාසිතං. ඵලං පන ඤාණප්පහානආනුභාවරූපකායසම්පදාවසෙන චතුබ්බිධං . තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදට්ඨානං මග්ගඤ්ඤාණං, තම්මුලකානි ච දසබලාදිඤ්ඤාණානි ඤාණසම්පදා, සවාසනසකලසංකිලෙසානමච්චන්තමනුප්පාදධම්මතාපාදනං පභානසම්පදා, යටිච්ඡිතනිප්ථාදනෙ ආධිපච්චං ආනුභාවසම්පදා, සකලලොකනයනාභිසෙකභූතා පන ලක්ඛණානුබ්‍යාසඤ්ජනපටිමණ්ඩිතා අත්තභාවසම්පත්ති රූපකායසම්පදා. තාසු ඤාණප්පහානසම්පදා දුතියපදෙන, සච්චපටිවෙධත්ථෙත ච සුගතසද්දෙන පකාසිතා, ආනුභාවසම්පදා තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා සොහනකායගමනත්ථෙත සුගතසද්දෙන ලක්ඛණානුබ්‍යාසඤ්ජනපාරිසුරියා විනා තදභාවතො. යථාචුත්තා දුට්ඨාපි පරහිතපටිපත්ති සත්තුපකාරසම්පදා, සා පන සම්මා ගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පකාසිතාති වෙදිතබ්බො.

අපිව ඉමාය ගාථාය සම්මාසම්බොධි තම්මුල – තප්පටිපත්තියාදයො අනෙකෙ බුද්ධගුණා ආවරියෙන පකාසිතා හොත්ති. එසා හි ආවරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනවි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනං. කථං?

“කරුණාසිතලහදය” න්ති හි එතෙන සම්මාසම්බෝධියා මූලං දස්සෙති . මහාකරුණාසඤ්චෝදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඪකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිමධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බෝධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහිතමොහතම” න්ති එතෙන සම්මාසම්බෝධිං දස්සෙති. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණි අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං “සම්මාසම්බෝධි” නි වුවවති. සම්මා ගමනත්ථෙත සුගතසද්දෙන සම්මාසම්බෝධියා පටිපත්තිං දස්සෙති ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛත්තකිලමානුයොගසස්සතුච්චෙදාහිනිවෙසාදිඅත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො, ඉතරෙහි සම්මාසම්බෝධියා පධානාප්පධානප්පභෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසත්තාරණඤ්ඤාත්ථ පධානං, තදඤ්ඤාත්ථ පධානං. තෙසු ව පධානෙන පයොජනෙන පරහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං, තදුහයෙන ව අත්තහිතපටිපත්තාදිසු චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං පකාසෙති. තෙන ව අනුත්තරං දක්ඛිණෙයාභාවං, උත්තමඤ්ච වන්දනීයභාවං, අත්තතො ව වන්දනාය ඛේතභිගතභාවං විභාවෙති.

අපිව කරුණාග්ගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගතභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානමග්ගඤ්ඤාණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තදුහයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු” න්තිආදිනා විපඤ්චියති. කරුණාග්ගහණෙන ව නිරුපක්කිලෙසමුපගමනං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤාය අනතිධාවනං. සභාවානවබොධෙන හි ධම්මානං සභාවං අතිධාවිත්වා සත්තාදිපරාමසනං භොති. තථා කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන තිසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණං, චතුසච්චඤ්ඤාණං, චතුපට්ඨමිහිදාඤ්ඤාණං, චතුචෙසාරප්පඤ්ඤාණං, කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගහිතත්තා සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණානි, දස බලානි, වුද්දස බුද්ධගුණා, සොළස ඤාණවරියා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, චතුරත්තාරීස ඤාණවත්ථුනි, සත්තසත්තනි ඤාණවත්ථුනිනි ඵලමාදිනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපභෙදානං වසෙන ඤාණවාරං දස්සෙති. තථා කරුණාග්ගහණෙන වරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාග්ගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාග්ගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාග්ගහණෙන පුබ්බකාරීභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන කතඤ්ඤාතා. කරුණාග්ගහණෙන අපරත්තපතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අනත්තත්තපතා. කරුණාග්ගහණෙන වා බුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාග්ගහණෙන බුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාග්ගහණෙන පරසත්තාරණං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අත්තසත්තාරණං. තථා කරුණාග්ගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තතා දස්සිතා භොති සබ්බෙසඤ්ච බුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තත්තිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරි කරුණියාභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා භොත්ති. තථා කරුණාග්ගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බභිගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො භොති. කරුණානිදානඤ්ඤාණි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිප්පවත්තිතො, සා ව කුසාන්තයසම්පයොගිනිති, පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බබුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානත්ති ඵලමපි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්යාණා සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා භොත්ති නයතො දස්සිතත්තා. එසො ඵල හි නිරවසෙසතො බුද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං, අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණෙයා වණ්ණං,
කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො.
බියෙථ කප්පො විරදිසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා” ති.

තෙනෙව ව ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරොනාපි බුද්ධගුණපරිච්ඡෙදනං පති භගවතා අනුයුත්තෙන “නො භෙනං හන්තෙ” නි පටික්ඛිපිත්වා “අපි ව මෙ හන්තෙ ධම්මන්වයො විදිතො” නි සම්පසාදනීයසුත්තෙ වුත්තං.

ඵලං සබ්බෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවතො ථොමනාපුබ්බභිගමං පණාමං කත්වා ඉදානි සද්ධම්මස්සාපි ථොමනාපුබ්බභිගමං පණාමං කරොන්තො “බුද්ධොපි” නිආදිමාහ. තත්ථායං සහ පදසම්බන්ධෙන සබ්බෙපත්ථො – යථාචුත්තවිච්චගුණගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි යං අරියමග්ගසංඛිතානං ධම්මං, සහ පුබ්බභාගපටිපත්තිධම්මෙන වා අරියමග්ගහුනං ධම්මං භාවෙත්වා වෙච යං ඵලනිබ්බානසංඛිතානං ධම්මං, පරියත්තිධම්මපටිපත්තිධම්මෙහි වා සහ ඵලනිබ්බානහුනං ධම්මං සච්ඡිකත්වා ව සම්මාසම්බෝධිසංඛිතානං බුද්ධභාවමුපගතො, විතමලමනුත්තරං තං ධම්මමපි වන්දෙති.

තත්ථ බුද්ධසද්දස්ස තාව “බුද්ධිතා සච්චානිති බුද්ධො. බොධෙනා පජායාති බුද්ධො” නිආදිනා නිද්දෙසනසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා අග්ගමග්ගඤ්ඤාණාධිගමෙන සවාසනාය සම්මොහනිද්දාය අච්චන්තවිගමනතො, අපරිමිතගුණගුණාලඪකතසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණප්පත්තියා විකසිතභාවතො ව බුද්ධවාති බුද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සවිපි ඤෙයාධම්මස්ස අනවබුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙයාවිසෙසස්ස කම්මභාවාගහණතො කම්මච්චතිවිජායාභාවෙන අවගමනත්ථවසෙන කත්තුනිද්දෙසොව ලබ්භති, තස්මා බුද්ධවාති

බුද්ධෝපදේශයෙහි වත්තබ්බො. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙනබ්බස්ස නිප්පදෙසනාව විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. එවඤ්ඤා කත්වා කම්මවිසෙසානපෙක්ඛා කත්තරි එව බුද්ධසද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා, අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධස්තනිරවසෙසකිලෙසොමභාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමෙයාගුණගණාධාරො ඛන්ධසන්තානො බුද්ධො, යථාහ –

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චාති අභිසම්බුජ්ඣති, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192; වුළුති. 97; පටි. ම. 161).

අභිසද්දො සම්භාවනො, තෙන එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා ඊදිසං ධම්මං භාවෙත්වා, සච්ඡිකත්වා ව බුද්ධභාවමුපගතො, කා නාම කථා අඤ්ඤෙසං සාවකාදිභාවමුපගමනෙති ධම්මෙ සම්භාවනං දිපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. යෙන හි නිමිත්තභූතෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදවිධානෙන අග්ගමග්ගඤ්ඤාණෙන, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණපදවිධානෙන ව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන භගවති “බුද්ධො”ති නාමං, තදාරම්මණඤ්ඤා ඤාණං පවත්තති, තමෙවිධ “භාවො”ති වුවිච්ඡිති. භවන්ති බුද්ධසද්දො එතෙනාති හි භාවො. තථා හි වදන්ති –

“යෙන යෙන නිමිත්තෙන, බුද්ධි සද්දො ව වත්තතෙ;
තංතංනිමිත්තකං භාවපච්චයෙහි උදිරිත”න්ති.

භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා, වඩ්ඪෙත්වා වා. සච්ඡිකත්වාති පච්චිකත්වා කත්වා. වෙච්ච-සද්දො ව-සද්දො ව තදුභයත්ථ සමුවිච්චයෙ. තෙන හි සද්දද්දවයෙන න කෙවලං භගවා ධම්මස්ස භාවනාමත්තෙන බුද්ධභාවමුපගතො, නාපි සච්ඡිකිරියාමත්තෙන, අප්ථ බො තදුභයෙනෙවාති සමුවිච්චනොති. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස “බුද්ධභාව”න්ති පදෙන සම්බන්ධො. චිත්තමලන්ති එත්ථ විරහවසෙන එති පවත්තතිති චිතො, මලතො චිතො, චිතං වා මලං යස්සාති චිත්තමලො, තං චිත්තමලං. “ගතමල”න්තිපි පාඨො දිස්සති, එවං සති සඋපසග්ගො විය අනුපසග්ගොපි ගතසද්දො විරහත්ථවාවකො වෙදිතබ්බො ධාතුනමනෙකත්ථත්තා. ගච්ඡති අපගච්ඡතිති හි ගතො, ධම්මො . ගතං වා මලං, පුරිමනයෙන සමාසො. අනුත්තරන්ති උත්තරවිරහිතං. යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො අපායතො, සංසාරතො ව අපතමානො කත්වා ධාරෙතිති ධම්මො, නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො. තප්පකාසනත්තා, සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායස්ස ව ලබ්භමානත්තා පරියන්තිධම්මොපි ඉධ සඬගහිතො . තථා හි “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡි, තිණ්ණි පිටකාති සම්මසි”ති ව අට්ඨකථායං වුත්තං, තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වා”ති ව වුත්තත්තා භාවනාසච්ඡිකිරියායොග්ගතාය බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගඅධිසිලසික්ඛාදයොපි ඉධ සඬගහිතාති වෙදිතබ්බො. තාපි හි විගතපටිපක්ඛතාය චිත්තමලා, අනඤ්ඤාසාධාරණතාය අනුත්තරා ව. කථං පන තා භාවෙත්වා, සච්ඡිකත්වා ව භගවා බුද්ධභාවමුපගතොති? වුවිච්ඡෙ – සත්තානඤ්ඤි සංසාරවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය [නිස්සරණත්ථාය (පණ්ණාස ටි.) නිස්සරණෙ (කත්ථවි)] කතමභාහිනීභාරො මහාකරුණාධිවාසනපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාවිසෙසපරියොදානනිම්මලානං දානදමසඤ්ඤාදීනං උත්තමධම්මානං කප්පානං සතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬබ්බෙය්‍යාති සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසං භාවනාසච්ඡිකිරියාහි කම්මාදිසු අධිගතවසිභාවො අච්ඡරියාවින්තෙය්‍යමභානුභාවො අධිසිලාධිවත්තානං පරමුක්කංසපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ වතුච්ඡිකතොපිසතසහස්සමුඛෙන මහාවජීරඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිසඬබ්බානං බුද්ධභාවමුපගතොති.

ඉමාය පන ගාථාය විජ්ජාවිමුත්තිසම්පදාදිහි අනෙකෙහි ගුණෙහි යථාරහං සද්ධම්මං ථොමෙති. කථං? එත්ථ හි “භාවෙත්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන විමුත්තිසම්පදාය. තථා පඨමෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පඨමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අප්ථ වා පඨමෙන බයඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදඤ්ඤාණභාවෙන. පඨමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන වජීරුපමතාය. පඨමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පඨමෙන නියානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පඨමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬබ්බභාවෙන. පඨමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පඨමෙන වා අධිපතීභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අප්ථ වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පඨමෙන අකාලිකතාය, දුතියෙන එහිපස්සිකතාය. පඨමෙන වා ඔපනෙය්‍යිකතාය, දුතියෙන පච්චත්තංවෙදිතබ්බතාය. පඨමෙන වා සහ පුබ්බභාගසිලාදිහි සෙක්ඛෙහි සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙහි , දුතියෙන සහ අසඬබ්බධාතුයා අසෙක්ඛෙහි ධම්මං ථොමෙති.

“චිත්තමල”න්ති ඉමිනා පන සංකිලෙසාභාවදීපනෙන විසුද්ධතාය ධම්මං ථොමෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන පරිපුණ්ණතාය. පඨමෙන වා පහානසම්පදාය, දුතියෙන සභාවසම්පදාය. පඨමෙන වා භාවනාඵලයොග්ගතාය. භාවනාගුණෙන හි සො සංකිලෙසමලසමුත්ථානකො, තස්මානෙන භාවනාකිරියාය ඵලමාහ. දුතියෙන සච්ඡිකිරියාඵලයොග්ගතාය. තදුත්තරිකරණීයාභාවතො හි අනඤ්ඤාසාධාරණතාය අනුත්තරභාවො සච්ඡිකිරියානිබ්බන්තිතො, තස්මානෙන සච්ඡිකිරියාඵලමාහාති.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සඬ්ඛසද්ධම්මගුණෙහි සද්ධම්මස්සාපි ථොමනාපුබ්බිගමං පණාමං කත්වා ඉදානි අරියසඬ්ඛස්සාපි ථොමනාපුබ්බිගමං පණාමං කරොන්තො “සුගතස්ස ඔරසාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සානි සම්බන්ධන්තිද්දෙසො, “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බජ්ඣිතබ්බො. උරසි හවා, ජාතා, සංවුද්ධා වා ඔරසා, අත්තජො ඛෙත්තජො අත්තෙවාසිකො දින්නකොති වතුබ්බිධෙසු පුත්තෙසු අත්තජා, තංසරික්ඛතාය පන අරියපුග්ගලා “ඔරසා”ති වුව්වන්ති. යථා හි මනුස්සානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතුසන්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසභාගිනො භොන්ති, එවමෙනෙපි සද්ධම්මසවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය හගවතො සන්තකස්ස විමුත්තිසුඛස්ස ධම්මරතනස්ස ව දායජ්ජස්ස විසෙසභාගිනොති. අථ වා හගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා, ඔක්කත්තා ව අරියසාවකා හගවතො උරෙ වායාමජ්ජිතාහිජාතතාය සද්ධිකප්පනමන්තරෙන නිජ්ජරියායෙනෙව “ඔරසා”ති වත්තබ්බතරහන්ති. තථා හි තෙ හගවතා ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිඔලොකනෙන, වජ්ජානුවිත්තෙනෙව ව හදයෙ කත්වා වජ්ජතො නිවාරොත්වා අනවජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙන්නෙන සීලාදිධම්මසර්වපොසනෙන සංවඩ්ඪාපිතා. යථාහ හගවා ඉතිවුත්තකෙ “අහමස්මි භික්ඛවෙ බ්‍රාහ්මණො...පෙ.... තස්ස මෙ තුම්හෙ පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා”තිආදි (ඉතිවු. 100). නනු සාවකදෙසිතාපි දෙසනා අරියභාවාවහාති? සච්චං, සා පන තම්මුලිකත්තා, ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව “හගවතො ධම්මදෙසනා” ඉච්චෙව සඬ්ඛාං ගතා, තස්මා හගවතො ඔරසපුත්තභාවායෙව තෙසං වත්තබ්බොති, එතෙන වතුබ්බිධෙසු පුත්තෙසු අරියසඬ්ඛස්ස අත්තජපුත්තභාවං දස්සෙති. අත්තතො කුලං පුනෙන්නි සොධෙන්නි, මාතාපිතුනං වා හදයං පුරෙන්නිති පුත්තා, අත්තජාදයො. අරියා පන ධම්මතත්තිවිසොධනෙන, ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා චිත්තාරාධනෙන ව තප්පට්ඨාගතාය හගවතො පුත්තා නාම, තෙසං. තස්ස “සමුහ”න්ති පදෙන සම්බන්ධො.

සංකිලෙසනිමිත්තං හුත්වා ගුණං මාරෙති විබාධනීති මාරො, දෙවපුත්තමාරො. සිනාති පරෙ බන්ධනී එතායාති සෙනා, මාරස්ස සෙනා තථා, මාරඤ්ච මාරසෙනඤ්ච මථෙන්නි විලොථෙන්නිති මාරසෙනමථනා , තෙසං. “මාරමාරසෙනමථනාන”න්ති හි වත්තබ්බෙපි එකදෙසසරුපෙකසෙසවසෙන එවං වුත්තං. මාරසද්දසන්නිධානෙන වා සෙනාසද්දෙන මාරසෙනා ගහෙතබ්බො, ගාථාබන්ධවසෙන චෙත්ථ රස්සො. “මාරසෙනමද්දනාන”න්තිපි කත්ථවි පාඨො, සො අයුත්තොව අරියාජාතිකත්තා ඉමිස්සා ගාථාය. නනු ව අරියසාවකානං මග්ගාධිගමසමයෙ හගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො වා මාරසෙනා වා න අපසාදෙති, අථ කස්මා එවං වුත්තන්ති? අපසාදෙතබ්බභාවකාරණස්ස විමථිතත්තා. තෙසඤ්ච අපසාදෙතබ්බතාය කාරණෙ සංකිලෙසෙ විමථිතෙ තෙපි විමථිතා නාම භොන්තිති. අථ වා බන්ධාහිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සාපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො ඉධ “මාරසෙනා”ති වුව්වති යථාහ හගවා –

“කාමා තෙ පඨමා සෙනා, දුතියා අරති වුව්වති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, වතුත්ථි තණ්හා පවුව්වති.

පඤ්චමං ථිනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භිරු පවුව්වති;
සත්තම් විවිකිච්ඡා තෙ, මක්ඛො ථම්මො තෙ අට්ඨමො.

ලාභො සිලොකො සක්කාරො,
මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසො;
යො වත්තානං සමුක්කංසෙ,
පරෙ ව අවජානති.

එසා නමුවි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාහිජ්ජහාරිති;
න නං අසුරො ජිනාති, ජෙත්වා ව ලහතෙ සුඛ”න්ති. (සු. නි. 438; මහානි. 28; වුළුනි. 47);

සා ව තෙහි අරියසාවකෙහි දියඬ්ඪසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිති සතිධම්මවිවයවිරියසමථාදිගුණපහරණිහි ඔධිසො මථිතා, විද්ධංසිතා, විහතා ව, තස්මා “මාරසෙනමථනා”ති වුව්වන්ති. විලොථනඤ්චෙත්ථ විද්ධංසනං, විහනනං වා. අපිච්ච බන්ධාහිසඬ්ඛාරමවිවුදෙවපුත්තමාරානං තෙසං සභායභාවුපගමනතාය සෙනාසඬ්ඛාතස්ස කිලෙසමාරස්ස ව මථනතො “මාරසෙනමථනා”තිපි අත්ථො ගහෙතබ්බො. එවඤ්ච සති පඤ්චමාරනිමිමථනභාවෙන අත්ථො පරිපුණ්ණො භොති. අරියසාවකාපි හි සමුදයජ්ජහානපරිඤ්ඤාවසෙන බන්ධමාරං, සභායචෙකල්ලකරණෙන සබ්බථා, අජ්ජවත්තිකරණෙන ව අහිසඬ්ඛාරමාරං, බලවිධමනවිසයාතික්කමනවසෙන මවිවුමාරං, දෙවපුත්තමාරඤ්ච සමුවිජෙදජ්ජහානවසෙන සබ්බසො අජ්ජවත්තිකරණෙන කිලෙසමාරං මථෙන්නිති, ඉමිනා පන තෙසං ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණං, තිසු පුත්තෙසු ව අනුජාතනං දස්සෙති. මාරසෙනමථනතාය හි තෙ හගවතො ඔරසපුත්තා, අනුජාතා වාති.

අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡෙදො, තෙනසනිපි තෙසං තංතංහෙදෙන අනෙකසතසහස්සසඬ්ඛාහෙදෙ අරියභාවකරමග්ගඵලධම්මහෙදෙන ඉමං ගණනපරිච්ඡෙදං නාතිවත්තන්ති මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවානතිවත්තනතොති දස්සෙති. පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා පදලීලාදිනා කාරණෙන අට්ඨානෙ පයුත්තො, සො “අරියසඬ්ඛ”න්ති එත්ථ යොජෙතබ්බො, තෙන න කෙවලං බුද්ධධම්මෙයෙව, අථ බො අරියසඬ්ඛමිපිති සමිපිණ්ඩෙති. යදිපි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි නත්ථි අවයවං උපාදාය සමුදායස්ස වත්තබ්බත්තා, අවිඤ්ඤායමානසමුදායං පන

විඤ්ඤායමානසමුදායෙන විසෙසිතමරහනීති ආහ “අට්ඨන්තමපි සමුහ”න්ති, එතෙන “අරියසංඝ”න්ති එත්ථ න යෙන කෙනවි සංඝදානාදිනා, කායසාමග්ගියා වා සමුදායභාවො, අපි තු මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවෙනෙවාති විසෙසෙති. අවයවමෙව සමිපිණ්ඩෙත්වා ඌහිතබ්බො චිතක්කෙතබ්බො, සංඌහනිතබ්බො වා සංඝසට්ඨතබ්බොති සමුහො, සොයෙව සමොහො වචනසිලිට්ඨතාදිනා. ද්විධාපි හි පායො යුජ්ජති. ආරක්කත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිතයෙන . අථ වා සදෙවකෙන ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො, උපගතානාඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතො, සමග්ගං වා කම්මං සමුදායවසෙන සමුපගතොති සංඝො, අරියානං සංඝො, අරියො ව සො සංඝො ව යථාචුත්තනයෙනාති වා අරියසංඝො, නං අරියසංඝං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්නානාමපි සමධිගමො සංඝරත්නාධිනොති අරියසංඝස්ස බහුපකාරනං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරිසා වන්දෙ”ති චුත්තං. අවස්සඤ්චායමත්ථො සම්පට්ඨිතබ්බො චිතයට්ඨකථාදීසුපි (පාරා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) තථා චුත්තත්තා. කෙච් පන පුරිමගාථාසුපි තං පදමානෙත්වා යොජෙත්ති, තදයුත්තමෙව රත්නත්තයස්ස අසාධාරණගුණප්පකාසනට්ඨානත්තා, යථාචුත්තකාරණස්ස ව සබ්බෙසමිපි සංවණ්ණනාකාරානාමධිප්පෙතත්තාති.

ඉමාය පන ගාථාය අරියසංඝස්ස පභවසම්පදා පභානසම්පදාදයො අනෙකෙ ගුණා දස්සිතා භොන්ති. කථං? “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති හි එතෙන අරියසංඝස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති සම්මාසම්බුද්ධපභවතාදීපනතො. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන පභානසම්පදං සකලසංකිලෙසප්පභානදීපනතො. “අට්ඨන්තමපි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො . “අරියසංඝ”න්ති එතෙන සභාවසම්පදං සබ්බසංඝානං අග්ගභාවදීපනතො. අථ වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසංඝස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං. “මාරසෙනමථනාන”න්ති සම්මාඋජ්ඣඤායසාමිච්චිපට්ඨනභාවදීපනං. “අට්ඨන්තමපි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං. “අරියසංඝ”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛේත්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසංඝස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දස්සෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන අභිනිභාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගසම්මාපට්ඨන්ති. දස්සෙති. කතාහිනිභාරා හි සම්මාපට්ඨන්තා මාරං, මාරසෙනං වා අභිවිජිනන්ති. “අට්ඨන්තමපි සමුහ”න්ති එතෙන විද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං දස්සිතත්තා. “අරියසංඝ”න්ති එතෙන අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛේත්තභාවස්ස දස්සිතත්තා. සරණගමනාඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණස්ස ආදි, සපුබ්බභාගපට්ඨපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො මජ්ඣිම, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො පරියොසානන්තිආදිමජ්ඣිමපරියොසානකල්‍යාණා සංඛ්‍යෙපතො සබ්බෙපි අරියසංඝගුණා දස්සිතා භොන්තිති.

එවං ගාථාත්තයෙන සංඛ්‍යෙපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රත්නත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තං නිපට්ඨකාරං යථාධිප්පෙතපයොජනෙ පරිණාමෙත්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉති-සද්දො නිදස්සෙන. තෙන ගාථාත්තයෙන යථාචුත්තයං නිදස්සෙති. මෙති අත්තානං කරණවචනෙන කත්තුභාවෙන නිද්දිසති. තස්ස “යං පුඤ්ඤං මයා ලද්ධං”න්ති පායසෙසෙන සම්බන්ධො, සම්පදානනිද්දෙසො වා එසො, “අත්ථි”ති පායසෙසො, සාමිනිද්දෙසො වා “යං මම පුඤ්ඤං වන්දනාමය”න්ති. පසිදියතෙ පසන්තා, තාදිසා මති පඤ්ඤා, චිත්තං වා යස්සාති පසන්තමති, අඤ්ඤපදලිඛිතප්පධානත්තා ඉමස්ස සමාසපදස්ස “පසන්තමතිනො”ති චුත්තං. රතිං නයති, ජනෙති, වහනීති වා රත්තං, සත්තවිධං, දසවිධං වා රත්තං, තමිව ඉමානීති නෙරුත්තිකා. සදිසකප්පනමඤ්ඤත්‍ර පන යථාචුත්තවචනත්ථෙතෙව බුද්ධාදීනං රත්තභාවො යුජ්ජති. තෙසඤ්ච “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) යථාභුතගුණ ආවජ්ජන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභුතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං භොති, න දොස...පෙ.... න මොහ...පෙ.... උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං භොති තථාගතං ආරබ්භ. උජුගතචිත්තො ඛො පන මහානාම අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රත්තට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙන අට්ඨකථාසු –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රත්තං තෙන චුච්චිති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; උදාන. අට්ඨ. 47; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 1.226);

චිත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා සාතිසයතො බුද්ධාදීසුයෙව ලබ්භන්තිති. චිත්ථාරො රත්තසුත්තවණ්ණනායං (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 1.226) ගහෙතබ්බො. අයමත්ථො පන නිබ්බවනත්ථවසෙන න චුත්තො, අථ කෙනාති වෙ? ලොකෙ රත්තසම්මතස්ස වන්ථුනො ගරුකාතබ්බතාදිඅත්ථවසෙනාති සද්දවිදු. සාධුනාඤ්ච රමනතො, සංසාරණ්ණවා ව තරණතො, සුගතිනිබ්බානඤ්ච නයනතො රත්තං තුල්‍යත්ථසමාසවසෙන, අලමතිපපඤ්චෙන. එකසෙසපකප්පනෙන, පුට්ඨවචනනිබ්බවනෙන වා රත්තානි. තිණ්ණං සමුහො, තිණ්ණ වා සමාහට්ඨානි, තයො වා අවයවා අස්සාති තයං, රත්තානාමෙව තයං, නාඤ්ඤසන්ති රත්තත්තයං. අවයවචිතිමුත්තස්ස පන

සමුදායස්ස අභාවතො තිණි එව රතනානි තථා වුවුවන්ති, න සමුදායමත්තං, සමුදායාපෙක්ඛාය පන එකවචනං කතං. වන්දියතෙ වන්දනා, සාව වන්දනාමයං යථා “දානමයං සීලමයං”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 33). වන්දනා චෙත්ථ කායවාචාවිත්තෙහි තිණිණං රතනානං ගුණනිත්තනා, ථොමනා වා. අපිච තස්සා චෙතනාය සහජාතාදොපකාරෙකො සද්ධාපඤ්ඤාසනිවිරියාදිසම්පයුත්තධම්මො වන්දනා, තාය පකතන්ති වන්දනාමයං යථා “සොවණ්ණමයං රූපියමයං”න්ති, අත්ථතො පන යථාචුත්තචෙතනාව. රතනත්තයෙ, රතනත්තයස්ස වා වන්දනාමයං රතනත්තයවන්දනාමයං. පුජ්ජහවච්චලනිබ්බත්තනතො පුඤ්ඤං නිරුත්තිතයෙන, අත්තතො කාරකං, සන්තානං වා පුනාති විසොධෙතීති පුඤ්ඤං, සකම්මකත්තා ධාතුස්ස කාරිතවසෙන අත්ථවිචරණං ලබ්භති, සද්දනිජ්ජන්ති පන සුද්ධවසෙනෙවාති සද්දවිදු.

තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්තානස්ස අත්තරෙ චෙමජ්ඣෙ එති ආගච්ඡන්ති අන්තරායො, දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො. පණාමපයොජනෙ චුත්තවිධිනා සුවුචු විහතො විද්ධස්තො අන්තරායො අස්සාති සුවිහතන්තරායො. විහතනඤ්චෙත්ථ තදුජ්ජාදකහෙතුපරිහරණවසෙන තෙසං අන්තරායානමනුජ්ජන්තිකරණන්ති දිට්ඨබ්බං. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා, තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං-සද්දෙන උද්දිට්ඨස්ස වන්දනාමයපුඤ්ඤස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

“තෙජො උස්සාහමන්තා ව, පභු සත්තිති පඤ්චිමෙ;
‘ආනුභාවො’ති වුවුවන්ති, ‘පභාවො’ති ව තෙ වදෙ”ති. —

චුත්තෙසු හි අත්ථෙසු ඉධ සත්තියං වත්තති. අනු පුනජ්ජනං තංසම්බගිං භාවෙති වඩ්ඪෙතීති හි අනුභාවො, සොයෙව ආනුභාවොති උදානට්ඨකථායං, අත්ථතො පන යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස පුරිමකම්මස්ස බලානුජ්ජදානවසසම්බාතා වන්දනාමයපුඤ්ඤස්ස සත්තියෙව, සා ව සුවිහතන්තරායනාය කරණං, හෙතු වා සම්භවති.

එත්ථ පන “පසන්තමතිනො”ති එතෙන අත්තතො පසාදසම්පත්තිං දස්සෙති. “රතනත්තයවන්දනාමයං”න්ති එතෙන රතනත්තයස්ස ඛේත්තභාවසම්පත්තිං, තතො ව තස්ස පුඤ්ඤස්ස අත්තතො පසාදසම්පත්තියා, රතනත්තයස්ස ව ඛේත්තභාවසම්පත්තියාති ද්විති අඩ්ඨගෙහි අත්ථසංවණ්ණනාය උපසාතකඋපද්දවානං විහතෙන සමත්ථතං දීපෙති. චතුර්ඨගසම්පත්තියා දානචෙතනා විය හි ද්වියඨගසම්පත්තියා පණාමචෙතනාපි අන්තරායවිහතනෙන දිට්ඨධම්මිකාති.

එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තදපි සංවණ්ණෙතබ්බධම්මභාවෙන දස්සෙත්වා ගුණාභිත්ථවනවිසෙසෙන අභිත්ථචෙතුං “දීඝස්සා”තිආදිමාහ. අයඤ්ඤි ආචරියස්ස පකති, යදිදං තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි තෙසු තෙසු පපඤ්චසුදනිසාරත්ථපකාසනීමනොරථපුරණිඅට්ඨසාලිනීආදීසු යථාක්කමං “පරවාදමථනස්ස, ඤාණජ්ජහෙදජනනස්ස, ධම්මකථිකපුඨගවානං විචිත්තපටිභානජනනස්ස,

තස්ස ගම්භීරඤ්ඤාණෙහි, ඔගාළ්භස්ස අභිණ්භසො;
නානානායවිචිත්තස්ස, අභිධම්මස්ස ආදිතො”ති. ආදිනා —

ථොමනා කතා. තත්ථ දීඝස්සාති දීඝනාමකස්ස. දීඝසුත්තඩ්ඪකිත්තස්සාති දීඝෙහි අභිආයතවචනජ්ජබන්ධවන්තෙහි සුත්තෙහි ලක්ඛිතස්ස, අනෙන “දීඝො”ති අයං ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථානුගතා සමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ව සුත්තානියෙව ආගමො, කථං සො තෙහි අඩ්ඨකියතීති? සච්චමෙතං පරමත්ථතො, පඤ්ඤත්තිතො පන සුත්තානි උපාදාය ආගමභාවස්ස පඤ්ඤත්තත්තා අවයවෙහි සුත්තෙහි අවයවීභූතො ආගමො අඩ්ඨකියති. යථෙව හි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසමුදායෙ “සුත්ත”න්ති වොභාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ ආගමවොභාරොති. පටිච්චසමුප්පාදාදිනිපුණත්ථභාවතො නිපුණස්ස. ආගච්ඡන්ති අත්තත්ථපරත්ථාදයො එත්ථ, එතෙන, එතස්මාති වා ආගමො, උත්තමට්ඨෙන, පත්ථනීයට්ඨෙන ව සො වරොති ආගමවරො. අපිච ආගමසම්මතෙහි බාහිරකපචෙදිතෙහි භාරතපුරාණකථානරසීහපුරාණකථාදීහි වරොතිපි ආගමවරො, තස්ස. බුද්ධානමනුබුද්ධා බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගම්ම පටිච්චධස්චිවා අග්ගසාවකාදයො අරියා, තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන, ගුණසංවණ්ණනාවසෙන ව සංවණ්ණෙතොති තථා. අථ වා බුද්ධා ව අනුබුද්ධා ව, තෙහි සංවණ්ණෙතො යථාචුත්තනායෙනාති තථා, තස්ස. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි තිණ්ණමපි පිටකානං අත්ථසංවණ්ණනාක්කමො භාසිතො, තතො පරං සඨගායනාදිවසෙන සාවකෙහිති ආචරියා වදන්ති. චුත්තඤ්ච ඵෙක්ඛිමාගමට්ඨකථාය උපාලිසුත්තවණ්ණනායං “වෙය්‍යාකරණස්සාති විත්ථාරෙත්වා අත්ථදීපකස්ස. හගවතා හි අබ්‍යාකතං තන්තිපදං නාම නත්ථී, සබ්බෙසංයෙව අත්ථො කථිතො”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.76). සද්ධාවහගුණස්සාති බුද්ධාදීසු පසාදාවහගුණස්ස. නනු ව සබ්බමපි බුද්ධවචනං තෙපිටකං සද්ධාවහගුණමෙව, අථ කස්මා අයමඤ්ඤසාධාරණගුණෙන ථොමිතොති? සාතිසයතො ඉමස්ස තග්ගුණසම්පන්නත්තා. අයඤ්ඤි ආගමො ඉභ්මජාලාදීසු සීලදිට්ඨාදීනං අනවසෙසනිද්දෙසාදිවසෙන, මහාපදානාදීසු (දී. නි. 2.3) පුරිමබුද්ධානමපි ගුණනිද්දෙසාදිවසෙන, පාඨකසුත්තාදීසු (දී. නි. 3.1.4) තිත්ථියෙ මද්දිත්වා අජ්ජවත්තියසීහනාදනාදනාදිවසෙන, අනුත්තරියසුත්තාදීසු විසෙසතො බුද්ධගුණවිභාවනෙන රතනත්තයෙ සාතිසයං සද්ධං ආවහන්ති.

එවං සංවණ්ණෙනබ්බමමස්ස අභිත්ථවනමිති කත්වා ඉදානි සංවණ්ණනාය සම්පති වක්ඛමානාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙතුං “අත්ථප්පකාසනත්ථ”න්තිආදිමාහ. ඉමාය හි ගාථාය සඬගිතිත්තයමාරුල්ලිහදිසාගමට්ඨකථානොව සිහළභාසාමත්තං විනා අයං වක්ඛමානසංවණ්ණනා ආගතා, නාඤ්ඤතො, තදෙව කාරණං කත්වා වත්තබ්බා, නාඤ්ඤන්ති අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙති. අපරො නයො – පරමනිපුණගමිතීරං බුද්ධවිසයමාගමවරං අත්තනො බලෙනෙව වණ්ණයිස්සාමිති අඤ්ඤෙහි වත්තුමිපි අසක්කුණෙයාත්තා සංවණ්ණනානිස්සයං දස්සෙතුමාහ “අත්ථප්පකාසනත්ථ”න්තිආදි. ඉමාය හි පුබ්බාවරියානුභාවං නිස්සායෙව තස්ස අත්ථං වණ්ණයිස්සාමිති අත්තනො සංවණ්ණනානිස්සයං දස්සෙති. තත්ථ “අත්ථප්පකාසනත්ථ”න්ති පාඨත්ථො, සභාවත්ථො, ඤෙයාත්ථො, පාඨානුරූපත්ථො, තදනුරූපත්ථො, සාවසෙසත්ථො, නිවරසෙසත්ථො, නිතත්ථො, නෙයාත්ථොතිආදිනා අනෙකප්පකාරස්ස අත්ථස්ස පකාසනත්ථාය, පකාසනාය වා. ගාථාබන්ධසම්පත්තියා ද්විභාවො. අත්ථො කපීයති එතායාති අත්ථකථා, සායෙව අවධිකථා ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨි-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17; 2.8), අයඤ්ච සසඤ්ඤොගවිධි අරියාජාතිභාවතො. අක්ඛරචිත්තකාපි හි “තථානංට්ඨ යුග්ග”න්ති ලක්ඛණං වත්වා ඉදමෙවුදාහරන්ති.

යාය’ත්ථමහිවණ්ණෙත්ති, බ්‍යඤ්ජනත්ථපදානුගං;
නිදානවත්ථුසම්බන්ධං, එසා අට්ඨකථා මතා.

ආදිකොතිආදිමිති පට්ඨසඬගිතියං. ජලහිඤ්ඤතාය පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන සමන්තාගතත්තා, කුමාරාදීසු පඤ්චවසිතා සබ්භාවතො ව වසිනො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො, තෙසං සතෙහි පඤ්චහි. යා සඬගිතාති යා අට්ඨකථා අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයමෙතස්ස අත්ථො, අයමෙතස්ස අත්ථො”ති සඬගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඬගිතා ව පච්ඡාපිති න කෙවලං පට්ඨසඬගිතියමෙව, අථ ඛො පච්ඡා දුතියතතියසඬගිතිසුපි. න ව පඤ්චහි වසිසතෙහි ආදිකො සඬගිතායෙව, අපි තු යසත්ථෙරාදිහි අනුසඬගිතා වාති සහ සමුච්චයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමුච්චයද්වයඤ්ච පච්චෙකං කිරියාකාලං සමුච්චිනොති.

අථ පොරාණට්ඨකථාය විජ්ජමානාය කිමෙනාය අධුනා පුන කතාය සංවණ්ණනායාති පුනරුත්තියා, නිරත්ථකතාය ව දොසං සමනුස්සරිත්වා තං පරිහරන්තො “සිහළදීප”න්තිආදිමාහ. තං පරිහරණෙනෙව හි ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය නිමිත්තං දස්සෙති. තත්ථ සිහං ලාති ගණ්භාතිති සිහළො ල-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා යථා “ගරුළො”ති. තස්මිං වංසෙ ආදිපුරිසො සිහකුමාරො, තබ්බංසජාතා පන තම්බපණ්ණිදිපෙ බත්තියා, සබ්බෙපි ව ජනා තද්ධිතවසෙන, සදිසවොභාරෙන වා සිහළා, තෙසං නිවාසදිපොපි තද්ධිතවසෙන, යානිනාමෙන වා “සිහළො”ති වෙදිතබ්බො. ජලමජ්ඣෙ දිප්පති, ද්විධා වා ආපො එත්ථ සන්දතිති දිපො, සොයෙව දිපො, හෙදාපෙක්ඛාය තෙසං දිපොති තථා. පනසද්දො අරුචිසංසුචනෙ, තෙන කාමඤ්ච සා සඬගිතිත්තයමාරුල්ලිහා, තථාපි පුන එවංභූතාති අරුචියභාවං සංසුචෙති. තදත්ථසම්බන්ධතාය පන පුරිමගාථාය “කාමඤ්ච සඬගිතා අනුසඬගිතා වා”ති සානුග්ගහත්ථයොජනා සම්භවති. අඤ්ඤත්ථාපි හි තථා දිස්සති. ආභතාති ජම්බුදිපතො ආනිතා. අථාති සඬගිතිකාලතො පච්ඡා, එවං සති ආභතපදෙන සම්බන්ධො. අථාති වා මහාමනින්දත්ථෙරෙනාභතකාලතො පච්ඡා, එවං සති යපිතපදෙන සම්බන්ධො. සා හි ධම්මසඬගාභකත්ථෙරෙහි පට්ඨං තිණි පිටකාති සඬගායිත්වා තස්ස අත්ථසංවණ්ණනානුරූපෙනෙව වාවනාමග්ගං ආරොපිතත්තා තිස්සො සඬගිතියො ආරුල්ලායෙව, තතො පච්ඡා ව මහාමනින්දත්ථෙරෙන තම්බපණ්ණිදිපමාහතා, පච්ඡා පන තම්බපණ්ණියෙහි මහාපෙරෙහි නිකායන්තරලද්ධිසඬකරපරිහරණත්ථං සිහළභාසාය යපිතාති. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො පන පච්ඡිමසම්බන්ධමෙව දුද්දසත්තා පකාසෙති. තථා “දීපවාසිනමත්ථායා”ති ඉදමිපි “යපිතා”ති ව “අපනෙත්වා ආරොපෙත්තො”ති ව එතෙහි පදෙහි සම්බන්ධිතබ්බං. එකපදමිපි හි ආවුත්තියාදිනායෙහි අනෙකත්ථසම්බන්ධමුපගච්ඡති. පුරිමසම්බන්ධෙන වෙන්ථ සිහළදීපවාසිනමත්ථාය නිකායන්තරලද්ධිසඬකරපරිහරණෙන සිහළභාසාය යපිතාති තම්බපණ්ණියත්ථෙරෙහි යපනපයොජනං දස්සෙති. පච්ඡිමසම්බන්ධෙන පන ඉමාය සංවණ්ණනාය ජම්බුදීපවාසිනං, අඤ්ඤදීපවාසිනඤ්ච අත්ථාය සිහළභාසාපනයනස්ස, තත්තියානුච්ඡිකභාසාරොපනස්ස ව පයොජනන්ති. මහාඉස්සරියත්තා මනින්දොති රාජකුමාරකාලෙ නාමං, පච්ඡා පන ගුණමහන්තතාය මහාමනින්දොති වුච්චති. සිහළභාසා නාම අනෙකක්ඛරෙහි එකත්ථස්සාපි වොහරණතො පරෙසං වොහරිතුං අතිදුක්කරා කඤ්චුකසදිසා සිහළානං සමුදාවිණ්ණා භාසා.

එවං භොතු පොරාණට්ඨකථාය, අධුනා කරියමානා පන අට්ඨකථා කථං කරියතිති අනුයොගෙ සති ඉමිස්සා අට්ඨකථාය කරණප්පකාරං දස්සෙතුමාහ “අපනෙත්වානා”තිආදි. තත්ථ තතො මූලට්ඨකථාතො සිහළභාසං අපනෙත්වා පොත්ථකෙ අනාරොපිතභාවෙන නිරඬකරිත්වාති සම්බන්ධො, එතෙන අයං වක්ඛමානා අට්ඨකථා සඬගිතිත්තයමාරොපිතාය මූලට්ඨකථාය සිහළභාසාපනයනමත්තමඤ්ඤත්‍ර අත්ථතො සංසන්දනි වෙව සමෙති ව යථා “ගඬගොදකෙන යමුනොදක”න්ති දස්සෙති. “මනොරම” මිච්චාදිති “භාස”න්ති එතස්ස සභාවනිරුත්තියාවදිපකානි විසෙසනාති. සභාවනිරුත්තියාවෙන හි පණ්ඩිතානං මනං රමයතීති මනොරමා. තනොති අත්ථමෙනාය, තනීයති වා අත්ථවසෙන විවරියති, වට්ටනො වා සත්තෙ තාරෙති, නානාත්ථවිසයං වා කඬ්ඛං තරන්ති එතායාති තත්ති, පාළි. තස්සා නයසඬබාතාය ගතියා ඡට්ඨං ඡායං අනුගතාති තත්තියානුච්ඡිකා. අසභාවනිරුත්තියාසන්තරසංකිණ්ණදොසවිරහිතතාය විගතදොසා, තාදිසං සභාවනිරුත්තියානං –

“සා මාගධි මූලභාසා, නරා යායා’දිකප්පිකා;

බ්‍රහ්මානො වස්සුනාලාපා, සම්බුද්ධා වාපි භාසරෙ”ති. –

චූත්තං පාළිගතිභාසං පොත්ථකෙ ලිඛනවසෙන ආරොපෙන්නොති අත්ථො, ඉමිනා සද්දදොසාභාවමාහ.

සමයං අවිලොමෙන්නොති සිද්ධන්තමවිරොධෙන්නො, ඉමිනා පන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධන්තා එව හි තෙ පෙරවාදාපි ඉධ පකාසයිස්සන්ති. කෙසං පන සමයන්ති ආහ “පෙරාන”න්තිආදි, එතෙන රාහුලාවරියාදීනං ජෙනවනවාසීඅභයගිරිවාසීනිකායානං සමයං නිවත්තෙති. ටීරෙහි සීලසුතකොන්ඩමුත්තිසංඛිතොති ගුණෙහි සමන්තාගතාති පෙරා. යථාහ “වත්තාරොමෙ හික්ඛවෙ පෙරකරණං ධම්මා. කතමෙ වත්තාරො? ඉධ හික්ඛවෙ හික්ඛු සීලවා හොති”තිආදි (අ. නි. 4.22). අපිව සච්චධම්මාදීහි ටීරකරණෙහි සමන්තාගතන්තා පෙරා. යථාහ ධම්මරාජා ධම්මපදෙ –

“යමිහි සච්චඤ්ච ධම්මො ව, අහිංසා සංයමො දමො;
ස වෙ වත්තමලො ධිරො, ‘පෙරො’ඉති පචුච්චති”ති. (ධ. ප. 260);

තෙසං. මහාකස්සපත්පෙරාදීහි ආගතා ආවරියපරම්පරා පෙරවංසො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නන්තා පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො තං පකාරෙන දීපෙන්ති, තස්මිං වා පදීපසදිසාති පෙරවංසපදිපා. විවිධෙන ආකාරෙන නිව්ඡියතිහි විනිව්ඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු ඛිලමද්දනාකාරෙන පවත්නා විමතිවිජෙදනිකථා, සුට්ඨ නිපුණො සණ්ඨො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණවිනිව්ඡයා. අථ වා විනිව්ඡනොතිහි විනිව්ඡයො, යථාචුත්තවිසයං ඤාණං, සුට්ඨ නිපුණො ඡෙකො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණවිනිව්ඡයා. මහාමෙඝවනෙ ධිතො විහාරො මහාවිහාරො, යො සත්ථු මහාබොධිනා විරොචති, තස්මිං වසනසීලා මහාවිහාරවාසීනො, තාදිසානං සමයං අවිලොමෙන්නොති අත්ථො, එතෙන මහාකස්සපාදිපෙරපරම්පරාගතො, තතොයෙව අවිපරිතො සණ්ඨසුබ්බමො විනිව්ඡයොති මහාවිහාරවාසීනං සමයස්ස පමාණභූතතං පුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන දස්සෙති.

හින්වා පුනප්පුනභතමත්ථන්ති එකත්ථ චූත්තමි පුන අඤ්ඤත්ථ ආභතමත්ථං පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො ව චරිත්වා තස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමිති අත්ථො.

එවං කරණප්පකාරම්පි දස්සෙත්වා “දීපවාසීනමත්ථායා”ති චූත්තප්පයොජනතො අඤ්ඤම්පි සංවණ්ණනාය පයොජනං දස්සෙතුං “සුප්පනස්ස වා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුප්පනස්ස වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං ජම්බුදීපවාසීනමෙව අත්ථාය, අථ බො සාධුජනතොසන්නත්ථඤ්චාති සමුච්චිනොති. තෙනෙව ව තම්බපණ්ණදීපවාසීනම්පි අත්ථායාති අයමත්ථො සිද්ධො හොති උග්ගහණාදිසුකර්තාය තෙසම්පි බහුපකාරන්තා. චිරට්ඨිකත්ථඤ්චාති එත්ථාපි ව-සද්දො න කෙවලං තදුභයත්ථමෙව, අපි තු තිවිධස්සාපි සාසනධම්මස්ස, පරියත්තිධම්මස්ස වා පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණං චිරකාලං ධීතත්ථඤ්චාති සමුච්චයත්ථමෙව දස්සෙති. පරියත්තිධම්මස්ස හි ධීතියා පටිපත්තිධම්මපටිවෙධධම්මානම්පි ධීති හොති තස්සෙව තෙසං මූලභාවතො. පරියත්තිධම්මො පන සුනික්ඛිත්තෙන පදබ්‍යාඤ්ජනෙන, තදත්ථොන ව චිරං සම්මා පතිට්ඨාති, සංවණ්ණනාය ව පදබ්‍යාඤ්ජනං අවිපරිතං සුනික්ඛිත්තං, තදත්ථොපි අවිපරිතො සුනික්ඛිත්තො හොති, තස්මා සංවණ්ණනාය අවිපරිතස්ස පදබ්‍යාඤ්ජනස්ස, තදත්ථස්ස ව සුනික්ඛිත්තස්ස උපායභාවමුපාදාය චූත්තං “චිරට්ඨිකත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති. චූත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“ද්වෙමෙ හික්ඛවෙ ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛිත්තඤ්ච පදබ්‍යාඤ්ජනං, අත්ථො ව සුනිතො, ඉමෙ බො...පෙ.... සංවත්තන්ති”තිආදි (අ. නි. 2.21).

එවං පයොජනම්පි දස්සෙත්වා වක්ඛමානාය සංවණ්ණනාය මහත්තපරිච්චාගෙන ගන්ථගරුකභාවං පරිහරිතුමාහ “සීලකථා”තිආදි. තථා හි චූත්තං “න තං විවරයිස්සාමි”ති. අපරො නයො – යදට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ගහෙතබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙතුමාහ “සීලකථා”තිආදි. තත්ථ සීලකථාති වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන සීලචිත්ථාරකථා. ධුතධම්මාති පිණ්ඩපාතිකඛිගාදයො තෙරස කිලෙසධුනනකධම්මා. කම්මට්ඨානානීති භාවනාසංඛිතාස්ස යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානන්තා කම්මට්ඨානානාමාති ධම්මජානාති. තානි පන පාළියමාගතාති අට්ඨතිං සෙව න ගහෙතබ්බාති, අථ බො අට්ඨකථායමාගතානිහි ද්වෙති ඤාපෙතුං “සබ්බානිපි”ති චූත්තං. වරි යාවිධානසහිතොති රාගවරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහ පවත්තො, ඉදං පන “කොනසමාපත්තිචිත්ථාරො”ති ඉමස්ස විසෙසනං. එත්ථ ව රූපාවචරජ්ඣානානි කොනං, අරූපාවචරජ්ඣානානි සමාපත්ති. තදුභයම්පි වා පටිලද්ධමත්තං කොනං, සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජන්තං සමාපත්ති. අපිව තදපි උභයං කොනමෙව, එලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො පන සමාපත්ති, තාසං චිත්ථාරොති අත්ථො.

ලොකියලොකුත්තරභෙදානං ඡන්තම්පි අහිඤ්ඤානං ගහණත්ථං “සබ්බා ව අහිඤ්ඤායො”ති චූත්තං. ඤාණවිහිට්ඨාදිසු (විහ. 751) ආගතනයෙන එකවිධාදිනා භෙදෙන පඤ්ඤාය සංකලයින්වා සම්පිණ්ඩෙත්වා, ගණෙත්වා වා විනිව්ඡයනං පඤ්ඤාසංකලනවිනිව්ඡයො. අරියානීති බුද්ධාදිහි අරියෙහි පටිවිජ්ඣිතබ්බන්තා, අරියභාවසාධකන්තා

වා අරියානි උත්තරපදලොපෙන. අවිතථභාවෙන වා අරණියත්තා, අවගන්තබ්බත්තා අරියානි, “සච්චානි” තිමස්ස විසෙසනං.

හෙතාදිපච්චයධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවෙන පච්චයුප්පන්නධම්මානමුපකාරකතා පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා තථා, පට්චවසමුප්පාදකථානි අත්ථො. සා පන නිකායන්තරලද්ධිසඬ්ඤානිකතාය සුචුද්ධ පරිසුද්ධා, සනච්චිබ්බොගස්ස ව සුදුක්කරතාය නිපුණා, එකත්තාදිනායසහිතා ව තත්ථ විචාරිතානි ආහ “සුපරිසුද්ධනිපුණතාය” ති. පදත්තයමිපි හෙතං පච්චයාකාරදෙසනාය විසෙසනං. පටිසම්භිදාදිසු ආගතනායං අවිස්සජ්ජිත්ථාව විචාරිතත්තා අවිමුත්තො තන්තිමග්ගො යස්සානි අවිමුත්තත්තති මග්ගා. මග්ගොති චෙත්ථ පාළිසඬ්ඤානො උපායො තංතදත්ථානං අවබොධස්ස, සච්චපටිවෙධස්ස වා උපායභාවතො. පබ්බතො වා දීඝභාවෙන පකතිමග්ගසදිසත්තා, ඉදං පන “විපස්සනා, භාවනා” ති පදද්වයස්ස විසෙසනං.

ඉති පන සබ්බන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ යථාඋද්දිට්ඨඋද්දෙසස්ස පරිනිට්ඨිතත්තා, එත්තකං සබ්බන්ති අත්ථො. පනාති වචනාලඬ්ඤානමත්තං විසුං අත්ථාභාවතො. පදත්ථසංකිණ්ණස්ස, චත්තබ්බස්ස ව අවුත්තස්ස අවසෙසස්ස අභාවතො සුවිඤ්ඤායභාවෙන සුපරිසුද්ධං, “සබ්බ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, භාවනාපුංසකං වා එතං “චුත්ත”න්ති ඉමිනා සම්බස්සකතො. භියොයාති අතිරෙකං, අතිවිත්ථාරන්ති අත්ථො, එතෙන පදත්ථමත්තමෙව විචාරයිස්සාමිති දස්සෙති. එතං සබ්බං ඉධ අට්ඨකථාය න විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො වානි අධිප්පායො. විචාරයිස්සාමිති ව ගාථාභාවතො න වුද්ධිභාවොති දට්ඨබ්බං.

එවමපි එස විසුද්ධිමග්ගො ආගමානමත්ථං න පකාසෙය්‍යා, අථ සබ්බොපෙසො ඉධ විචාරිතබ්බොයෙවාති වොදනාය තථා අවිචාරණස්ස එකත්තකාරණං නිද්ධාරෙත්ථා තං පරිහරන්තො “මජ්ඣිමනිකායෙ” ති ආදිමාහ. තත්ථ මජ්ඣිමනිකායෙ ඉදංකතො අඤ්ඤාසං චතුත්තම්පි ආගමානං අබ්භන්තරෙ. භි-සද්දො කාරණෙ, තෙන යථාචුත්තං කාරණං ජොතෙති. තත්ථානි තෙසු චතුසු ආගමෙසු. යථාභාසිතන්ති භගවතා යං යං දෙසිතං, දෙසිතානුරූපං වා. අපි ව සංවණ්ණකෙහි සංවණ්ණනාවසෙන යං යං භාසිතං, භාසිතානුරූපන්තිපි අත්ථො. ඉච්චෙවානි එත්ථ ඉති-සද්දෙන යථාචුත්තං කාරණං නිදස්සෙති, ඉමිනාව කාරණෙන, ඉදමෙව වා කාරණං මනසි සන්තිධායාති අත්ථො. කතොති එත්ථාපි “විසුද්ධිමග්ගො එසා” ති පදං කම්මභාවෙන සම්බස්සකති ආචුත්තියාදිනායෙනාති දට්ඨබ්බං. තම්පිති තං විසුද්ධිමග්ගමපි ඤාණෙන ගහෙත්ථාන. එතායාති සුමඬ්ඤානලව්වාසිනියා නාම එතාය අට්ඨකථාය. එත්ථ ව “මජ්ඣිමනිකායෙ” ති එතෙන මජ්ඣිමනිකාවදිපනෙන විසෙසතො චතුත්තම්පි ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඬ්ඤානලව්වාසිනිආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථානි දස්සෙති. අවසෙසතො පන විනයාහිධම්මානම්පි යථාරහං සාධාරණට්ඨකථා හොතියෙව, තෙහි සම්මිස්සතාය ව තදවසෙසස්ස වුද්දකාගමස්ස විසෙසතො සාධාරණා සමානාපි තං යපෙත්ථා චතුත්තමෙව ආගමානං සාධාරණාත්ථෙව චුත්තානි.

ඉති සොළසගාථාවණ්ණනා.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

එවං යථාචුත්තෙන විවිධෙන නයෙන පණාමාදිකං පකරණාරම්භවිධානං කත්වා ඉදානි විභාගවන්නානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනාවසෙනෙව සුවිභාවිතං, සුවිඤ්ඤාපිකඤ්ච හොතිති පයමං තාව වග්ගසුත්තවසෙන විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ දීඝාගමො නාම” ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථානි “දීඝස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි” ති යදිදං චුත්තං, තස්මිං වචනෙ. “යස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි” ති පටිඤ්ඤාතං, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන එවං වෙදිතබ්බො, එවං විභාගොති වා අත්ථො. අථ වා තත්ථානි “දීඝාගමනිස්සිත”න්ති යං චුත්තං, එතස්මිං වචනෙ. යො දීඝාගමො චුත්තො, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන. එවං විභජිතබ්බො, එදිසොති වා අත්ථො. “දීඝස්සා” ති ආදිනා හි චුත්තං දුරවචනං තං-සද්දෙන පටිනිද්දිසති විය “දීඝාගමනිස්සිත”න්ති චුත්තං ආසන්නවචනම්පි තං-සද්දෙන පටිනිද්දිසති අත්තතො වුද්ධියං පරම්මුඛං විය පරිවත්තමානං හුත්වා පවත්තනතො. එදිසෙසු හි යානෙසු අත්තතො වුද්ධියං සම්මුඛං වා පරම්මුඛං වා පරිවත්තමානං යථා තථා වා පටිනිද්දිසිතුං වට්ටති සද්දමත්තපටිනිද්දෙසෙන අත්ථස්සාවිරොධනතො. වග්ගසුත්තාදිනං නිබ්බවනං පරතො ආවි භවිස්සති. තයො වග්ගා යස්සානි තිවග්ගො. චතුත්තිංස සුත්තානි එත්ථ සඬ්ඤානි, තෙසං වා සඬ්ඤානො ගණනා එත්ථානි චතුත්තිංසසුත්තසඬ්ඤානො.

අත්තතො සංවණ්ණනාය පයමසඬ්ඤිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවං දස්සෙතුං “තස්ස...පෙ.... නිදානමාදි” ති චුත්තං. ආදිභාවො හෙත්ථ සඬ්ඤිතීක්කමෙනෙව වෙදිතබ්බො. කස්මා පන චතුසු ආගමෙසු දීඝාගමො පයමං සඬ්ඤිතො, තත්ථ ව සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛිත්තො, තස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මජාලසුත්තං, තත්ථාපි නිදානන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පවත්තති සබ්බත්ථෙව වචනක්කමමත්තං පටිච්ච අනුයුක්ඛිතබ්බතො. අපිව සද්ධාවහගුණත්තා දීඝාගමොව පයමං සඬ්ඤිතො. සද්ධා හි කුසලධම්මානං බීජං. යථාහ “සද්ධා බීජං තපො වුට්ඨි” ති (සං. නි. 2.197; සු. නි. 77). සද්ධාවහගුණතා වස්ස හෙට්ඨා දස්සිතායෙව. කිඤ්ච භියො – කතිපයසුත්තසඬ්ඤානාය

වෙව් අප්පරිමාණතාය ව උග්ගහණධාරණාදිසුඛතො පයමං සඬගීතො. තථා හෙස චතුත්තිංසසුත්තසඬගහො, චතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණො ව. සීලකථාබාහුල්ලතො පන සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛන්තො. සීලඤ්චි සාසනස්ස ආදි සීලපතිට්ඨානත්තා සබ්බගුණානං . තෙනෙවාහ “තස්මා තිහ ත්වං භික්ඛු ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුචිසුද්ධ”න්තිආදි (සං. නි. 5.469). සීලක්ඛන්ධකථාබාහුල්ලතො හි සො “සීලක්ඛන්ධවග්ගො”ති වුත්තො. දිට්ඨිචිතිවෙදනකථාභාවතො පන සුත්තන්තපිටකස්ස නිරවසෙසදිට්ඨිචිහජනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තං පයමං නික්ඛන්තන්ති වෙදිතබ්බං. තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ බ්‍රහ්මජාලසදිසං දිට්ඨිගතානි නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා විහත්තසුත්තං නත්ථි. නිදානං පන පයමසඬගීතියං මහාකස්සපත්ථෙරෙන පුට්ඨෙයන ආයස්මතා ආනන්දෙන දෙසකාලාදිතිදස්සනත්ථං පයමං නික්ඛන්තන්ති. තෙනාහ “බ්‍රහ්මජාලස්සාපි”තිආදි. තත්ථ ව “ආයස්මතා”තිආදිනා දෙසකං නියමෙති, පයමසඬගීතිකාලෙති පන කාලන්ති, අයමත්ථො උපරි ආවි හවිස්සති.

පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණතා

ඉදානි “පයමමහාසඬගීතිකාලෙ”ති වචනප්පසඬගෙන තං පයමමහාසඬගීතිං දස්සෙන්නො, යස්සං වා පයමමහාසඬගීතියං නික්ඛන්තානුක්කමෙන සංවණ්ණනං කත්තුකාමත්තා තං විභාවෙන්තො තස්සා තත්තියා ආරුල්භායපි ඉධ වචනෙ කාරණං දස්සෙතුං “පයමමහාසඬගීති නාම වෙසා”තිආදිමාහ. එත්ථ හි කිඤ්චාපි...පෙ.... මාරුල්භාති එතෙන නනු සා සඬගීතික්ඛන්ධකෙ තත්තිමාරුල්භා, කස්මා ඉධ පුන වුත්තා, යදි ව වුත්තා අස්ස නිරන්තරකතා, ගන්ථගරුතා ව සියාති වොදනාලෙසං දස්සෙති. “නිදාන...පෙ.... වෙදිතබ්බං”ති පන එතෙන නිදානකොසල්ලන්ථභාවතො යථාවුත්තදොසතා න සියාති විසෙසකාරණදස්සනෙන පරිහරති. “පයමමහාසඬගීති නාම වෙසා”ති එත්ථ ව-සද්දො ඊදිසෙසු යානෙසු වත්තබ්බසම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන හි පයමමහාසඬගීතිකාලෙ වුත්තං නිදානඤ්ච ආදි, එසා ව පයමමහාසඬගීති නාම එවං වෙදිතබ්බාති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඩෙති. උපඤ්ඤාසත්ථො වා ව-සද්දො, උපඤ්ඤාසොති ව වාකාරම්භො වුවචති. එසා හි ගන්ථකාරානං පකති, යදිදං කිඤ්ච වත්වා පුන අපරං වත්තුමාරහන්තානං ව-සද්දපයොගො. යං පන වජීරබුද්ධිත්ථෙරෙන වුත්තං “එත්ථ ව-සද්දො අතිරෙකත්ථො, තෙන අඤ්ඤාපි අත්ථිති දීපෙති”ති (වජීර වී. බාහිරනිදානකථාවණ්ණතා), තදයුත්තමෙව. න හෙත්ථ ව-සද්දෙන තදත්ථො විඤ්ඤායති. යදි වෙත්ථ තදත්ථදස්සනත්ථමෙව ව-කාරො අධිප්පෙතො සියා, එවං සති සො න කත්තබ්බොයෙව පයමසද්දෙනෙව අඤ්ඤාසං දුතියාදිසඬගීතිනම්පි අත්ථිභාවස්ස දස්සිතත්තා. දුතියාදිමුපාදාය හි පයමසද්දපයොගො දිසාදිමුපාදාය රස්සාදිසද්දපයොගො විය. යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා, පඤ්ඤත්තත්තා ව විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මචිතයානං සඬගහෙත්වා ගායනං කථනං සඬගීති, එතෙන තං තං සික්ඛාපදානං, තංතංසුත්තානඤ්ච ආදිපරියොසානෙසු, අන්තරන්තරා ව සම්ඛන්ධවසෙන යපිතං සඬගීතිකාරකවචනං සඬගිතං හොති. මහාවිසයත්තා, පුජිතත්තා ව මහති සඬගීති මහාසඬගීති, පයමා මහාසඬගීති පයමමහාසඬගීති. කිඤ්චාපිති අනුග්ගහත්ථො, තෙන පාළියම්පි සා සඬගීතිමාරුල්භාවාති අනුග්ගහං කරොති, එවම්පි තත්ථාරුල්භමත්තෙන ඉධ සොතුනං නිදානකොසල්ලං න හොතිති පන-සද්දෙන අරුචියත්ථං දස්සෙති. නිදදාති දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං, තස්මිං කොසල්ලං, තදත්ථායාති අත්ථො.

ඉදානි තං විත්ථාරෙන්වා දස්සෙතුං “ධම්මචක්කපචත්තනඤ්චි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සත්තානං දස්සනානුත්තරියසරණාදිපටිලාභහෙතුභුතාසු විජ්ජමානාසුපි අඤ්ඤාසු භගවතො කිරියාසු “බුද්ධො බොධෙය්”න්ති (බු. වං. අට්ඨ. අබ්භන්තරනිදාන 1; වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා; උදාන අට්ඨ. 18) පටිඤ්ඤාය අනුලොමනතො විනෙය්‍යානං මග්ගඵලප්පත්තිහෙතුභුතා කිරියාව නිජ්ජරියායෙන බුද්ධකිච්චං නාමාති තං සරුපතො දස්සෙතුං “ධම්මචක්කපචත්තනඤ්චි...පෙ.... චිතයනා”ති වුත්තං. ධම්මචක්කපචත්තනතො පන පුබ්බභාගෙ භගවතා භාසිතං සුණන්තානම්පි වාසනාභාගියමෙව ජාතං, න සෙක්ඛභාගියං, න නිබ්බේධභාගියං තපුස්සහල්ලිකානං සරණදානං විය. එසා හි ධම්මතා, තස්මා තමෙව මරියාදභාවෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සද්ධිත්තියාදි ධම්මොයෙව පචත්තනට්ඨෙයන වක්කන්ති ධම්මචක්කං. අථ වා වක්කන්ති ආණා, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මඤ්ච තං වක්කඤ්චාති ධම්මචක්කං. ධම්මෙන ඤායෙන වක්කන්තිපි ධම්මචක්කං. වුත්තඤ්චි පටිසම්භිදායං –

“ධම්මඤ්ච පචත්තෙති වක්කඤ්චාති ධම්මචක්කං. වක්කඤ්ච පචත්තෙති ධම්මඤ්චාති ධම්මචක්කං, ධම්මෙන පචත්තෙතිති ධම්මචක්කං, ධම්මවරියාය පචත්තෙතිති ධම්මචක්ක”න්තිආදි (පටි. ම. 2.40, 41).

තස්ස පචත්තනං තථා. පචත්තනන්ති ව පචත්තයමානං, පචත්තිතන්ති පච්චුප්පන්තානීතවසෙන ද්විධා අත්ථො. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු වුත්තං “ධම්මචක්කපචත්තනසුත්තන්තං දෙසෙන්නො ධම්මචක්කං පචත්තෙති නාම, අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස මග්ගඵලාධිගතතො පට්ඨාය පචත්තිතං නාමා”ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1081-1088; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.40). ඉධ පන පච්චුප්පන්තවසෙනෙව අත්ථො යුත්තො. යාචාති පරිච්ඡෙදත්ථෙ නිපාතො, සුහද්දස්ස නාම පරිබ්බාජකස්ස චිතයනං අන්තොපරිච්ඡෙදං කත්වාති අභිවිධිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තඤ්චි භගවා පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්තොයෙව විනෙසීති. කතං පරිනිට්ඨාපිතං බුද්ධකිච්චං යෙනාති තථා, තස්මිං. කතබුද්ධකිච්චෙ භගවති ලොකනාටෙ පරිනිබ්බුතෙති සම්ඛන්ධො, එතෙන බුද්ධකත්තබ්බස්ස කිච්චස්ස කස්සවිපි අසෙසිතභාවං දීපෙති. තතොයෙව හි භගවා පරිනිබ්බුතොති. නනු ව සාවකෙහි චිතීනාපි විනෙය්‍යා භගවතායෙව චිතීනා නාම. තථා හි සාවකභාසිතං සුත්තං “බුද්ධභාසිත”න්ති වුවචති. සාවකචිතෙය්‍යා ව න තාව චිතීනා, තස්මා “කතබුද්ධකිච්චෙ”ති න වත්තබ්බන්ති? නායං දොසො තෙසං චිතයනුපායස්ස සාවකෙසු යපිතත්තා. තෙනෙවාහ –

“න තාවාහං පාපිම පරිනිබ්බාසිස්සාමි, යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා භවිස්සන්ති වියත්තා චිනිතා විසාරදා බහුස්සුතා ධම්මධරා...පෙ.... උප්පන්නං පරප්පවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙන්වා සපාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 2.168; උදා. 51).

“කුසිනාරාය”න්තිආදිනා භගවතො පරිනිබ්බුතදෙසකාලවිසෙසවචනං “අපරිනිබ්බුතො භගවා”ති ගාහස්ස මිච්ඡාභාවදස්සනත්ථං, ලොකෙ ජාතසංවද්ධාදිභාවදස්සනත්ථස්සව. තථා හි මනුස්සභාවස්ස සුපාකටකරණත්ථං මහාබෝධිසත්තා වර්මභවෙ දාරපරිග්ගහාදීනි කරොන්තිති. කුසිනාරායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. තස්සෙති නගරං කුසහත්ථං පුරිසං දස්සනට්ඨානෙන මාපිතත්තා “කුසිනාර”න්ති වුවචති, සමීපත්ථෙවෙනං භූමිමං. උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති තස්ස නගරස්ස උපවත්තනභූතෙ මල්ලරාජුනං සාලවනෙ. තස්සෙති සාලවනං නගරං පවිසිතුකාමා උය්‍යානතො උපච්ච වත්තන්ති ගච්ඡන්ති එතෙනාති උපවත්තනං. යථා හි අනුරාධපුරස්ස දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං ථූපාරාමො, එවං තං උය්‍යානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං හොති. යථා ව ථූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛා ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා, තස්මා තං “උපවත්තන”න්ති වුවචති. අපරෙ පන “තං සාලවනමුපගන්ත්වා මිත්තසුහජ්ජෙ අපලොකෙන්වා නිවත්තනතො උපවත්තනන්ති පාකටං ජාතං කිරා”ති වදන්ති. යමකසාලානමත්තරෙති යමකසාලානං වෙමජ්ඣෙ. තත්ථ කිර භගවතො පඤ්ඤත්තස්ස පරිනිබ්බානමඤ්චස්ස සීසභාගෙ එකා සාලපන්ති හොති, පාදභාගෙ එකා. තත්‍රාපි එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො හොති, එකො පාදභාගස්ස. තස්මා “යමකසාලානමත්තරෙ”ති වුත්තං. අපිච “යමකසාලා නාම මූලක්ඛන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිබ්බෙන්වා ධීතසාලා”තිපි මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. මා ඉති වන්දො වුවචති තස්ස ගතියා දිවසස්ස මිනිතබ්බතො, තදා සබ්බකලාපාරිපුරියා පුණ්ණො එව මාති පුණ්ණමා. සද්දවිදු පන “මො සිවො වන්දිමා වෙවා”ති වුත්තං සක්කතභාසානායං ගහෙන්වා ඔකාරන්තමපි වන්දිමවාචක ම-සද්දමිච්ඡන්ති. විසාබාය යුත්තො පුණ්ණමා යන්ථාති විසාබාපුණ්ණමො, සොයෙව දිවසො තථා, තස්මිං. පච්චුසති තිමිරං විනාසෙතිති පච්චුසො, පති-පුබ්බො උස-සද්දො රුජායන්ති හි තෙරුන්තිකා, සොයෙව සමයොති රත්තියා පච්ඡිමයාමපරියාපන්නො කාලවිසෙසො වුවචති, තස්මිං. විසාබාපුණ්ණමදිවසෙ ඊදිසෙ රත්තියා පච්ඡිමසමයෙති වුත්තං හොති.

උපාදියතෙ කම්මකිලෙසෙහිති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා, කටන්තා ව රූපං. සො පන උපාදි කිලෙසාහිසඬ්ඛාරමාරනිමිමට්ඨෙන අනොස්සට්ඨො, ඉධ ඛන්ධමච්චුමාරනිමිමට්ඨෙන ඔස්සට්ඨොන සෙසිතො, තස්මා නත්ථි එතිස්සා උපාදිසඬ්ඛාතො සෙසො, උපාදිස්ස වා සෙසොති කත්වා “අනුපාදිසෙසා”ති වුවචති. නිබ්බානධාතුති වෙන්ථ නිබ්බුතිමත්තං අධිප්පෙනං, නිබ්බානඤ්ච තං සභාවධාරණතො ධාතු වාති කත්වා. නිබ්බුතියා හි කාරණපරියායෙන අසඬ්ඛතධාතු තථා වුවචති. ඉන්ථම්භුතලක්ඛණෙ වායං කරණනිද්දෙසො. අනුපාදිසෙසනාසඬ්ඛාතං ඉමං පකාරං භූතස්ස පත්තස්ස පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො ලක්ඛණෙ නිබ්බානධාතුසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ තතියාති වුත්තං හොති. නනු ව “අනුපාදිසෙසායා”ති නිබ්බානධාතුයාව විසෙසනං හොති, න පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො, අථ කස්මා තං භගවා පත්තොති වුත්තොති? නිබ්බානධාතුයා සභවරණතො. තංසභවරණෙන හි භගවාපි අනුපාදිසෙසභාවං පත්තොති වුවචති. අථ වා අනුපාදිසෙසභාවසඬ්ඛාතං ඉමං පකාරං පත්තාය නිබ්බානධාතුයා ලක්ඛණෙ සඤ්ජානනකිරියාය තතියාතිපි වත්තුං යුජ්ජති. අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයාති ව අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතු හුත්වාති අත්ථො. “ඌනපඤ්චඛන්ධනෙන පත්තෙනා”ති (පාරා. 612). එත්ථ හි ඌනපඤ්චඛන්ධනපත්තො හුත්වාති අත්ථං වදන්ති. අපිච නිබ්බානධාතුයා අනුපාදිසෙසාය අනුපාදිසෙසා හුත්වා භූතායාතිපි යුජ්ජති. වුත්තඤ්ච උදානට්ඨකථාය නන්දසුත්තවණ්ණනායං “උපඬ්ඪුල්ලිබ්බිතෙහි කෙසෙහිති ඉන්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං විප්පකතුල්ලිබ්බිතෙහි කෙසෙහි උපලක්ඛිතාති අත්ථො”ති (උදා. අට්ඨ. 22) එසන යො ඊදිසෙසු. ධාතුභාජනදිවසෙහි ජෙට්ඨමාසස්ස සුක්කපක්ඛපඤ්චමීදිවසං සන්ධාය වුත්තං, තස්සෙව න “සන්තිපතිතාන”න්ති එතස්ස විසෙසනං, “උස්සාහං ජනෙසී”ති එතස්ස පන විසෙසනං “ධාතුභාජනදිවසෙ හික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසී”ති උස්සාහජනනස්ස කාලවසෙන හින්තාධිකරණවිසෙසනභාවතො. ධාතුභාජනදිවසතො හි පුරිමතරදිවසෙසුපි හික්ඛු සන්තිපතිතාති. අථ වා “සන්තිපතිතාන”න්ති ඉදං කායසාමග්ගිවසෙන සන්තිපනනමෙව සන්ධාය වුත්තං, න සමාගමනමත්තෙන. තස්මා “ධාතුභාජනදිවසෙ”ති ඉදං “සන්තිපතිතාන”න්ති එතස්ස විසෙසනං සමභවති, ඉදඤ්ච හික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසීති එත්ථ “හික්ඛුන”න්ති එතෙනපි සම්බජ්ඣන්තියං. සඬ්ඝස්ස ථෙරො සඬ්ඝත්ථෙරො. සො පන සඬ්ඝො කිං පරිමාණොති ආහ “සත්තන්තං හික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති. සඬ්ඝසද්දෙන හි අවිඤ්ඤායමානස්ස පරිමාණස්ස විඤ්ඤාපනත්ථමෙවෙනං පුන වුත්තං. සද්දවිදු පන වදන්ති –

“සමාසො ව තද්ධිතො ව, වාක්‍යත්ථෙසු විසෙසකා;
පසිද්ධියන්තු සාමඤ්ඤං, තෙලං සුගතචීරං.

තස්මා නාමමත්තභූතස්ස සඬ්ඝත්ථෙරස්ස විසෙසනත්ථමෙවෙනං පුන වුත්තන්ති, නිච්චසාපෙක්ඛතාය ව එදිසෙසු සමාසො යථා “දෙවදත්තස්ස ගරුකුල”න්ති. නිච්චසාපෙක්ඛතා වෙන්ථ සඬ්ඝසද්දස්ස හික්ඛුසතසහස්සසද්දං සාපෙක්ඛත්තෙපි අඤ්ඤපදන්තරාභාවෙන වාක්‍යෙ විය අපෙක්ඛිතබ්බත්ථස්ස ගමකත්තා. “සත්තන්තං හික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති හි එතස්ස සඬ්ඝසද්දෙ අවයවිභාවෙන සම්බන්ධො, තස්සාපි සාමිභාවෙන ථෙරසද්දෙති. “සත්තන්තං හික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති ව ගණපාමොක්ඛික්ඛුයෙව සන්ධාය වුත්තං. තදා හි සන්තිපතිතා හික්ඛු එත්තකාති ගණනපට්ඨකික්කන්තා. තථා හි වෙළඳගාමෙ වෙදනාවික්ඛම්භනතො පට්ඨාය “නචිරෙනෙව භගවා පරිනිබ්බාසිස්සති”ති සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු හික්ඛුසු එකහික්ඛුපි පක්කන්තො නාම නත්ථි. යථාහු –

“සත්තසතසහස්සානි , තෙසු පාමොක්ඛික්ඛවො;
ථෙරො මහාකස්සපොව, සඨිසත්ථෙරො තදා අහු”ති.

ආයස්මා මහාකස්සපො අනුස්සරන්තො මඤ්ඤමානො චිත්තයන්තො හුත්වා උස්සාහං ජනෙසි, අනුස්සරන්තො මඤ්ඤමානො චිත්තයන්තො ආයස්මා මහාකස්සපො උස්සාහං ජනෙසිති වා සම්බන්ධො. මහත්තෙහි සිලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතත්තා මහන්තො කස්සපොති මහාකස්සපො. අපිව “මහාකස්සපො”ති උරුවෙලකස්සපො නදීකස්සපො ගයාකස්සපො කුමාරකස්සපොති ඉමෙ බුද්දානුබුද්දකෙ ථෙරෙ උපාදාය වුවිති. කස්මා පනායස්මා මහාකස්සපො උස්සාහං ජනෙසිති අනුයොගෙ සති තං කාරණං විභාවෙන්තො ආහ “සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ”ති ආදි. සත්ත අහානි සමාහරාති සත්තාහං. සත්තාහං පරිනිබ්බුතස්ස අස්සානි තථා යථා “අවිරපක්කන්තො, මාසපාතො”ති, අන්තත්ථඅඤ්ඤපදසමාසොයං, තස්මිං. හගවතො පරිනිබ්බානදිවසනො පටියාය සත්තාහෙ විනිවත්තෙති වුත්තං හොති, එතස්ස “වුත්තවචන”න්ති පදෙන සම්බන්ධො, තථා “සුභද්දෙන වුඩ්ඪපබ්බජිතො”ති එතස්සපි. තත්ථ සුභද්දොති තස්ස නාමමත්තං, වුඩ්ඪකාලෙ පන පබ්බජිතත්තා “වුඩ්ඪපබ්බජිතො”ති වුත්තං, එතෙන සුභද්දපරිබ්බාජකාදීහි තං විසෙසං කරොති. “අලං ආවුසො”ති ආදිනා තෙන වුත්තවචනං නිදස්සෙති. සො හි සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ හගවති ආයස්මතා මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං පාවාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගපටිපත්තෙසු පඤ්චමත්තෙසු භික්ඛුසතෙසු අවිතරාගෙ භික්ඛු අන්තරාමග්ගෙ දිට්ඨආජීවකස්ස සත්තිකා හගවතො පරිනිබ්බානං සුත්වා පත්තවිචරානි ජඩ්ධෙන්වා බාහා පග්ගස්සං නානප්පකාරං පරිදෙවන්තෙ දිස්වා එවමාහ.

කස්මා පන සො එවමාහාති? හගවති ආසානෙන. අයං කිරෙසො බන්ධකෙ ආගතෙ ආතුමාවත්ථුස්මිං (මහාව. 303) නහාපිතපුබ්බකො වුඩ්ඪපබ්බජිතො හගවති කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා අඩ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ආතුමං ගච්ඡන්තෙ “හගවා ආගච්ඡති”ති සුත්වා “ආගතකාලෙයාගුදානං කරිස්සාමි”ති සාමණෙරභූමියං ධීතෙ ද්වෙ පුත්තෙ එතදවොච “හගවා කිර තාතා ආතුමං ආගච්ඡති මහතා භික්ඛුසඨිසෙන සද්ධිං අඩ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි, ගච්ඡට තුම්හෙ තාතා, බුරහණ්ඩං ආදාය නාළියා වා පසිබ්බකෙන වා අනුසරකං ආභිණ්ඩට, ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනීයමිපි සංහරට, හගවතො ආගතස්ස යාගුදානං කරිස්සාමි”ති. තෙ තථා අකංසු. අථ හගවති ආතුමං ආගන්ත්වා භුසාගාරකං පටිට්ඨෙ සුභද්දො සායන්හසමයං ගාමද්වාරං ගන්ත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙත්වා “හත්ථකම්මමත්තං මෙ දෙථා”ති හත්ථකම්මං යාවිත්වා “කිං හන්තෙ කරොමා”ති වුත්තෙ “ඉදඤ්චිදඤ්ච ගණ්හථා”ති සබ්බුපකරණානි ගාහාපෙන්වා විහාරෙ උද්ධානානි කාරෙන්වා එකං කාලකං කාසාවං නිවාසෙන්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා “ඉදං කරොථ, ඉදං කරොථා”ති සබ්බරත්තිං විවාරෙන්තො සතසහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා හොජ්ජයාගුඤ්ච මධුගොළකඤ්ච පටියාදාපෙසි. හොජ්ජයාගු නාම භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගු, තත්ථ සජ්ජිමධුචාණිතමච්ඡමංසපුප්ඵළරසාදි යං කිඤ්චි බාදනීයං නාම අත්ථි, තං සබ්බං පවිසති. කිළිතුකාමානං සිසමක්ඛන්තයොග්ගා හොති සුගන්ධගන්ධා.

අථ හගවා කාලස්සෙව සරීරපටිපග්ගනං කත්වා භික්ඛුසඨිසපරිවුතො පිණ්ඩාය වරිතුං ආතුමාහිමුබ්බො පායාසි. අථ තස්ස ආරොවෙසු “හගවා පිණ්ඩාය ගාමං පවිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතා”ති. සො යථානිවත්ථපාරුතෙහෙව තෙහි කාලකකාසාවෙහි එකෙන හත්ථෙන දබ්බිඤ්ච කටච්ඡුඤ්ච ගහෙන්වා බුහ්මා විය දක්ඛණං ජාණුමණ්ඩලං භූමියං පතිට්ඨපෙන්වා වන්දිත්වා “පටිග්ගණ්හාතු මෙ හන්තෙ හගවා යාගු”න්ති ආහ. තතො “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති බන්ධකෙ (මහාව. 304) ආගතනයෙන හගවා පුච්ඡිත්වා ව සුත්වා ව තං වුඩ්ඪපබ්බජිතං විගරහිත්වා තස්මිං වත්ථුස්මිං අකප්පියසමාදානසික්ඛාපදං, බුරහණ්ඩපරිහරණසික්ඛාපදඤ්චාති ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙන්වා “අනෙකකප්පකොට්ඨො භික්ඛවෙ හොජනං පරියෙසන්තෙහෙව විනිනාමිතා , ඉදං පන තුම්හාකං අකප්පියං, අධම්මෙන උප්පන්නං හොජනං ඉමං පරිභුඤ්ජිත්වා අනෙකානි අත්තභාවසහස්සානි අපායෙස්වෙව නිබ්බන්තිස්සන්ති, අපෙථ මා ගණ්හථා”ති වත්වා භික්ඛාචාරාහිමුබ්බො අගමාසි, එකභික්ඛුනාපි න කිඤ්චි ගහිතං. සුභද්දො අනත්තමනො හුත්වා “අයං සබ්බං ජානාමි”ති ආභිණ්ඩති, සවෙ න ගහෙතුකාමො පෙසෙන්වා ආරොවෙතබ්බං අස්ස, පක්කාහාරො නාම සබ්බවිරං තිට්ඨන්තො සත්තාහමත්තං තිට්ඨෙයා, ඉදඤ්ච මම යාවජීවං පරියත්තං අස්ස, සබ්බං තෙන නාසිතං, අභිතකාමො අයං මය්හ”න්ති හගවති ආසානං බන්ධිත්වා දසබලෙ ධරමානෙ කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. එවං කිරස්ස අහොසි “අයං උච්චා කුලා පබ්බජිතො මහාපුරිසො, සවෙ කිඤ්චි ධරන්තස්ස වක්ඛාමි, මමංයෙව සත්තජ්ජෙස්සති”ති.

ස්වායං අජ්ජ මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො “පරිනිබ්බුතො හගවා”ති සුත්වා ලද්ධස්සාසො විය හට්ඨතුට්ඨො එවමාහ. ථෙරො පන තං සුත්වා හදයෙ පහාරං විය, මත්ථකෙ පතිතසුක්ඛාසනිං විය (සුක්ඛාසනි විය දී. නි. අට්ඨ. 3.232) මඤ්ඤ, ධම්මසංවෙගො වස්ස උප්පජ්ජි “සත්තාහමත්තපරිනිබ්බුතො හගවා, අජ්ජාපිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ධරතියෙව, දුක්ඛෙන හගවතා ආරාධිතසාසනෙ නාම එවං ලහුං මහන්තං පාපං කසටං කණ්ටකො උප්පන්නො, අලං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪමානො අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ සභායෙ ලහිත්වා සාසනං ඔසක්කාපෙතු”න්ති.

තතො ථෙරො වින්තෙසි “සවෙ බො පනාහං ඉමං මහල්ලකං ඉධෙව පිලොතිකං නිවාසෙන්වා ජාරිකාය ඔකිරාපෙන්වා නිහරාපෙස්සාමි, මනුස්සා ‘සමණස්ස ගොතමස්ස සරීරෙ ධරමානෙයෙව සාවකා විචදන්ති’ති අමිහාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති, අධිවාසෙමි තාව. හගවතා හි දෙසිතධම්මො අසඬගහිතපුප්ඵරාසිසදිසො, තත්ථ යථා වාතෙන පහටපුප්ඵානි යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති, එවමෙව එවරුපානං වසෙන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විනයෙ එකං ද්වෙ සික්ඛාපදානි තස්සිස්සන්ති, සුත්තෙ එකො ද්වෙ පඤ්ඤාචාරා තස්සිස්සන්ති, අභිධම්මෙ එකං ද්වෙ භූමන්තරානි

තස්සිස්සන්ති, එවං අනුක්කමෙන මූලෙන නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාම, තස්මා ධම්මචිත්තයසංගතං කරිස්සාමි, එවං සති දළ්භසුත්තෙන සංගතභිත්තපුප්පාති විය අයං ධම්මචිත්තයො නිව්වලො භවිස්සති. එතදන්ට්ඨස්සි භගවා මය්හං තීණි ගාචුතාති පච්චුත්තමනං අකාසි, තීණි ඔවාදෙහි (සං. නි. 2.149, 150, 151) උපසම්පදං අකාසි, කායතො චිවරපරිවත්තනං අකාසි, ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා වන්දොපමපට්ඨපදං කට්ඨන්තො මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙසි, තික්ඛන්තුං සකලසාසනරතනං පටිච්ඡාපෙසි, මාදිසෙ භික්ඛුමිහි තිට්ඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වඩ්ඪිං මා අලත්ථං, යාව අධම්මො න දිප්පති, ධම්මො න පටිබාහියාති, අචිත්තයො න දිප්පති, චිත්තයො න පටිබාහියාති, අධම්මවාදිතො න බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිතො න දුබ්බලා භොන්ති, අචිත්තයවාදිතො න බලවන්තො භොන්ති, චිත්තයවාදිතො න දුබ්බලා භොන්ති, තාව ධම්මඤ්ඤෙව චිත්තයඤ්ඤෙව සංගතස්සාමි, තතො භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පභොනකං ගහෙන්වා කප්පියාකප්පියෙ කට්ඨස්සන්ති, අපායං පාපො සයමෙව නිග්ගහං පාපුණ්ණස්සති, පුන සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉද්ධඤ්ඤෙව චිත්තඤ්ඤෙව භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා සො “එවං නාම මය්හං චිත්තං උප්පන්න”න්ති කස්සවිපි අනාරොචෙන්වා භික්ඛුසංඝං සමස්සාසෙන්වා අප් පච්ඡා ධාතුභාජනදිවසෙ ධම්මචිත්තයසංගතයන්තං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි. තෙන චුත්තං “ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාභපරිනිබ්බුතෙ...පෙ.... ධම්මචිත්තයසංගතයන්තං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි”ති.

තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං, න යුත්තන්ති අත්ථො. ආචුසොති පරිදෙවන්තෙ භික්ඛු ආලපති. මා සොචිත්ථාති විත්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන මා සොකමකත්ථං. මා පරිදෙවිත්ථාති වාචාය මා විලාපමකත්ථං. “පරිදෙවනං විලාපො”ති හි චුත්තං. අසොචනාදිනං කාරණමාහ “සුමුත්තා”තිආදිනා. තෙන මහාසමණෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං, ස්මාවචනස්ස වා නාබ්‍යජ්ජදෙසො. “උපද්දුතා”ති පදෙ පන කත්තරි තතියාවසෙන සම්බන්ධො. උභයාපෙක්ඛඤ්ඤෙනං පදං. උපද්දුතා ව භොමාති තංකාලාපෙක්ඛවත්තමානවචනං, “තදා”ති සෙසො. අතිත්තංථො වා වත්තමානවචනං, අනුමිහාති අත්ථො. අනුස්සරන්තො ධම්මසංවෙගවසෙනෙව, න පන කොධාදිවසෙන. ධම්මසභාවචන්තාවසෙන හි පවත්තං සභොත්තජ්ජඤාණං ධම්මසංවෙගො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සබ්බසංඛිතධම්මෙසු, ඔත්තජ්ජාකාරසණ්ඨිතං;
ඤාණමොභිතභාරානං, ධම්මසංවෙගසඤ්ඤිත”න්ති. (සාරත්ථං. ටී. 1.පට්ඨමභාසංඝාතකපාඨණ්ණානා);

අඤ්ඤං උස්සාහජනනකාරණං දස්සෙතුං “ඊදිසස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඊදිසස්ස ව සංඝස්සන්තිපාතස්සාති සත්තසහස්සගණපාමොක්ඛන්ට්ඨෙරජ්ජමුඛගණපාමාතික්කන්තසංඝස්සන්තිපාතං සන්ධාය වදන්ති. “යානං බො පනෙතං විජ්ජති”තිආදිනාපි අඤ්ඤං කාරණං දස්සෙති. තිට්ඨති එත්ථ ඵලං තදායත්තචුත්තතායාති යානං, හෙතු. බොති අවධාරණෙ. පනාති වචනාලංකාරෙ, එතං යානං විජ්ජනෙව, නො න විජ්ජතිති අත්ථො. කිං පන තන්ති ආහ “යං පාපභික්ඛු”තිආදි. යන්ති නිපාතමත්තං, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන යානෙන අන්තරධාපෙය්‍යුං, තදෙනං යානං විජ්ජතියෙවාති. පාපෙන ලාමකෙන ඉච්ඡාවචරෙන සමන්තාගතා භික්ඛු පාපභික්ඛු. අතීතො සත්ථා එත්ථ, එතස්සාති වා අතීතසන්ත්‍රුකං යථා “බහුකත්තකො”ති. පධානං වචනං පාවචනං. පා-සද්දො චෙන්ථ නිපාතො “පා එව චුත්තස්සා”තිආදිසු විය. උපසංග්ගපදං වා එතං, දිසං කත්වා පන තථා චුත්තං යථා “පාවදති”තිපි වදන්ති. පක්ඛන්ති අලජ්ජිපක්ඛං. “යාව වා”තිආදිනා සංඝාතවිට්ඨිතිකභාවෙ කාරණං, සාධකඤ්ඤෙව දස්සෙති. “තස්මා”ති හි පදමජ්ඣාගරිත්වා “සංඝාතයො”න්ති පදෙන සම්බන්ධතියං.

තත්ථ යාව ව ධම්මචිත්තයො තිට්ඨතීති යත්තකං කාලං ධම්මො ව චිත්තයො ව ලජ්ජිපුග්ගලෙසු තිට්ඨති. පරිනිබ්බානමඤ්ඤෙවකෙ නිපන්තෙන භගවතා මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.216) චුත්තං සන්ධාය “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිමාහ. හි-සද්දො ආගමවසෙන දළ්භිජොතකො. දෙසිතො පඤ්ඤන්තොති ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤන්තො ව. සුත්තාහිධම්මසංගතභිත්තස්ස හි ධම්මස්ස අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං විනෙයාසන්තානෙ යපනං පඤ්ඤාපනං. චිත්තයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤන්තො ව. චිත්තයන්තිසංගතභිත්තස්ස හි අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං අසංකරතො යපනං පඤ්ඤාපනං, තස්මා කම්මද්වයමිපි කිරියාද්වයෙන සම්බජ්ඣනං යුජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

සොති සො ධම්මො ව චිත්තයො ව. මමච්චියෙනාති මම අච්චියකාලෙ. “භුම්මත්ථෙ කරණනිද්දෙසො”ති හි අක්ඛරවිත්තකා වදන්ති. හෙත්ථත්ථො වා කරණවචනං, මම අච්චියහෙතු තුම්භාකං සත්ථා නාම භවිස්සන්ති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤි මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනායං “මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සන්ත්‍රුකිච්චං සාධෙස්සති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.216). ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙන්ථ හෙත්ථත්ථසාධකං යථා “නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති”ති (අ. නි. 4.70; නෙත්ති. 10.90, 93). ඉදං චුත්තං හොති – මයා වො ධීතෙනෙව “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, ඉදං ලොකවජ්ජං, ඉදං පණ්ණන්තිච්ඡං, අයං ආපත්ති පුග්ගලස්ස සන්තිකෙ චුට්ඨාති, අයං ගණස්ස, අයං සංඝස්ස සන්තිකෙ චුට්ඨාති”ති සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමතියතාවසෙන ඔතිණ්ණවත්ථස්මි. සබන්ධකපරිවාරො උභතොවිහඬිගො මහාචිත්තයො නාම දෙසිතො, තං සකලමිපි චිත්තයපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සන්ත්‍රුකිච්චං සාධෙස්සති “ඉදං වො කත්තබ්බං, ඉදං වො න කත්තබ්බං”න්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බස්ස විභාගෙන අනුසාසනතො. ධීතෙනෙව ව මයා “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මජ්ජධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ඤා බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගා, අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො”ති තෙන තෙන විනෙයානං අජ්ඣාසයානුරූපෙන පකාරෙන ඉමෙ සත්තතිස්ස බොධිපක්ඛියධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා

සුත්තන්තපිටකං දෙසිතං, තං සකලමපි සුත්තන්තපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති තංතංවරියානුරූපං සම්මාපටිපත්තියා අනුසාසනතො, යිතෙනෙව ච මයා “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා (දී. නි. අට්ඨ. 2.216), ද්වාදසායනනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, චත්තාරි සච්චානි, බාවිසතින්ද්‍රියානි, නව හෙතු, චත්තාරො ආභාරා, සත්ත එස්සා, සත්ත වෙදනා, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත චෙතනා, සත්ත චිත්තානි. තත්‍රාපි එත්තකා ධම්මා කාමාවචරා, එත්තකා රූපාවචරා, එත්තකා අරූපාවචරා, එත්තකා පරියාපන්නා, එත්තකා අපරියාපන්නා, එත්තකා ලොකියා, එත්තකා ලොකුත්තරා”ති ඉමෙ ධම්මෙ විභජිත්වා විභජිත්වා අභිධම්මපිටකං දෙසිතං, තං සකලමපි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති ඛන්ධාදිච්චාගෙන ඤායමානං චතුසච්චසම්බොධාවහන්තා. ඉති සබ්බමපෙන අභිසම්බොධිතො යාව පරිනිබ්බානා පඤ්චචන්තාලිය වස්සානි භාසිතං ලපිතං “තිණ්හි පිටකානි, පඤ්ච නිකායා, නවධිගානි, චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති එවං මහජ්ජහෙදං හොති. ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තිට්ඨන්ති, අහං එකොව පරිනිබ්බායිස්සාමි, අහඤ්ච පනිදානි එකොව ඔවදාමි අනුසාසාමි, මයි පරිනිබ්බුතෙ ඉමානි චතුරාසීති බුද්ධසහස්සානි තුම්භෙ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති ඔවාදානුසාසනකිච්චස්ස නිප්පාදනතොති.

සාසනන්ති පරියන්තිපටිපත්තිපටිවෙධවසෙන තිව්ධම්පි සාසනං, නිප්පරියායතො පන සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා. අද්ධානං ගම්තුමලන්ති අද්ධනියං, අද්ධානගාමි අද්ධානක්ඛමන්ති අත්ථො. චිරං යිති එතස්සානි චිරට්ඨිතිකං. ඉදං චුත්තං හොති – යෙන පකාරෙන ඉදං සාසනං අද්ධනියං, තතොයෙව ච චිරට්ඨිතිකං භවෙයා, තෙන පකාරෙන ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච යදි පනාහං සධිගායෙයාං, සාධු වතාති.

ඉදානි සම්මාසම්බුද්ධෙන අත්තනො කතං අනුග්ගහවිසෙසං සමනුස්සරින්වා විත්තනාකාරම්පි දස්සෙන්තො “යඤ්චාහං භගවතා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යඤ්චාහ”න්ති එතස්ස “අනුග්ගහිතො, පසංසිතො”ති එතෙහි සම්බන්ධො. යන්ති යස්මා, කිරියාපරාමසනං වා එතං, තෙන “අනුග්ගහිතො, පසංසිතො”ති එත්ථ අනුග්ගහණං, පසංසනඤ්ච පරාමසති. “ධාරෙස්සසි”තිආදිකං පන වචනං භගවා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ මහාකස්සපත්ථෙරෙන පඤ්ඤත්තසධිසාටියං නිසින්තො තං සධිසාටිං පදුමපුප්ඵවණ්ණෙන පාණිනා අත්තන්තෙන පරාමසන්තො ආහ. චුත්තඤ්ඤෙන කස්සපසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.154) මහාකස්සපත්ථෙරෙනෙව ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙන්වා කථෙන්තෙන –

“අථ බො ආවුසො භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම යෙන අඤ්ඤතරං රුක්ඛමුලං තෙනුපසඬිකම්, අථ බිවාහං ආවුසො පටපිලොතිකානං සධිසාටිං චතුග්ගණං පඤ්ඤපෙත්වා භගවන්තං එතදවොචං ‘ඉධ හන්තෙ භගවා නිසීදතු, යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුබ්බායා’ති . නිසීදි බො ආවුසො භගවා පඤ්ඤත්තෙන ආසනෙ, නිසජ්ජ බො මං ආවුසො භගවා එතදවොච ‘මුදුකා බො ත්‍යායං කස්සප පටපිලොතිකානං සධිසාටි’ති. පටිග්ගණ්හාතු මෙ හන්තෙ භගවා පටපිලොතිකානං සධිසාටිං අනුකම්පං උපාදායාති. ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං කස්සප සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානීති. ධාරෙස්සාමහං හන්තෙ භගවතො සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානීති. සො බිවාහං ආවුසො පටපිලොතිකානං සධිසාටිං භගවතො පාදාසිං, අහං පන භගවතො සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානි පටිපජ්ජි”න්ති (සං. නි. 2.154).

තත්ථ මුදුකා බො ත්‍යායන්ති මුදුකා බො තෙ අයං. කස්මා පන භගවා එවමාහානි? ථෙරෙන සහ චීවරං පරිචන්තෙතුකාමතාය. කස්මා පරිචන්තෙතුකාමො ජානොති? ථෙරං අත්තනො යානෙ යපෙතුකාමතාය. කිං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා නත්ථීති? අත්ථී, එවං පනස්ස අහොසි “ඉමෙ න චීරං යස්සන්ති, ‘කස්සපො පන විසවස්සසනායුකො, සො මයි පරිනිබ්බුතෙ සත්තපණ්ණිගුහායං වසින්වා ධම්මචිත්තයසධිගහං කත්වා මම සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලං පචන්තනකං කරිස්සති”ති අත්තනො නං යානෙ යපෙසි, එවං හික්ඛු කස්සපස්ස සුස්සුසිතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති තස්මා එවමාහ. ථෙරො පන යස්මා චීවරස්ස වා පත්තස්ස වා වණ්ණෙ කට්ඨිතෙ “ඉමං තුම්භෙ ගණ්හටා”ති වචනං වාරිත්තමෙව, තස්මා “පටිග්ගණ්හාතු මෙ හන්තෙ භගවා”ති ආහ.

ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං කස්සපානි කස්සප ත්වං ඉමානි පරිභොගජ්ණ්ණානි පංසුකුලානි පාරුපිතුං සක්ඛිස්සසීති වදති. තඤ්ච බො න කායබලං සන්ධාය, පටිපත්තිපුරුණං පන සන්ධාය එවමාහ. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – අහං ඉමං චීවරං පුණ්ණං නාම දාසිං පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඨිතං සුසානං පවිසින්වා තුම්බමන්තෙහි පාණකෙහි සම්පරිකිණ්ණං තෙ පාණකෙ විධුනින්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා අග්ගහෙසිං, තස්ස මෙ ඉමං චීවරං ගහිතදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාලෙ මහාපථවි මහාවිරවං චීරවමානා කම්පිත්ථ, ආකාසං තට්ඨකාය, වක්කවාලෙ දෙවතා සාධුකාරං අදංසු, ඉමං චීවරං ගණ්හන්තෙන හික්ඛුනා ජාතිපංසුකුලිකෙන ජාතිආරඤ්ඤකෙන ජාතිඑකාසනිකෙන ජාතිසපදානවාරිකෙන භවිතුං වට්ටති, ත්වං ඉමස්ස චීවරස්ස අනුව්ඡවිකං කාතුං සක්ඛිස්සසීති. ථෙරොපි අත්තනා පඤ්චන්තං හත්ථීනං බලං ධාරෙති, සො තං අතක්කයින්වා “අහමෙනං පටිපත්තිං පුරෙස්සාමි”ති උස්සාහෙන සුගතචීවරස්ස අනුව්ඡවිකං කාතුකාමො “ධාරෙස්සාමහං හන්තෙ”ති ආහ. පටිපජ්ජන්ති පටිපන්නොසිං. එවං පන චීවරපරිචන්තනං කත්වා ථෙරෙන පාරුපිතචීවරං භගවා පාරුපි, සත්ථු චීවරං ථෙරො. තස්මිං සමයෙ මහාපථවි උදකපරියන්තං කත්වා උන්නදන්ති කම්පිත්ථ.

සාණානි පංසුකුලානීති මතකලෙවරං පරිවෙයෙත්වා ඡඩ්ඨිතානි තුම්බමන්තෙ කිමි පජ්ඨොටෙන්වා ගහිතානි සාණවාකමයානි පංසුකුලචීවරානි. නිබ්බසනානීති නිට්ඨිතවසනකිච්චානි, පරිභොගජ්ණ්ණානීති අත්ථො. එත්ථ ච

කිසිදු එකමෙව් තං විවරං, අනෙකාවයවත්තා පන බහුවචනං කතන්ති මජ්ඣිමනිකායෙ චූත්තං. විවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනාති එත්ථ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනාති අත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ච සද්දස්ස පයොගෙ කාමාවාරත්තා “අත්තනා”ති න චූත්තං. “ධාරෙස්සපි පන මෙ ත්වං කස්සප සාණානි පංසුකුලානි”ති (සං. නි. 2.154) හි චූත්තත්තා “අත්තනාව සාධාරණපරිභොගෙනා”ති විඤ්ඤායති, නාඤ්ඤෙන. න හි කෙවලං සද්දතොයෙව සබ්බත්ථ අත්ථනිවිජයො, අත්ථපකරණාදිනාපි යෙහුයොන අත්ථස්ස නියමිතත්තා. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පනෙත්ථ එවං චූත්තං “විවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනාති එත්ථ ‘අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා’ති ඉධ චූත්තං අත්තනා – සද්දමානෙත්වා ‘විවරෙ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනා’ති යොජෙතබ්බං.

යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨමිපි ච තස්ස තං;
අත්ථතො භාසමානානං, ආසන්නත්තමකාරණන්ති.

අථ වා භගවතා විවරෙ සාධාරණපරිභොගෙන භගවතා අනුග්ගහිතොති යොජනීයං. එකස්සාපි හි කරණනිද්දෙස්ස සභාදියොගකත්තුත්ථජොතකත්තසම්භවතො”ති. සමානං ධාරණමෙතස්සාති සාධාරණො, තාදිසො පරිභොගොති සාධාරණපරිභොගො, තෙන. සාධාරණපරිභොගෙන ච සමසමට්ඨපනෙන ච අනුග්ගහිතොති සම්බන්ධො.

ඉදානි –

“අභං භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, කස්සපොපි භික්ඛවෙ යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදිනා (සං. නි. 2.152) –

නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාපභෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනත්ථාය භගවතා චූත්තං කස්සපසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.151) ආගතං පාළිමිමං පෙය්‍යාලමුඛෙන, ආදිග්ගහණෙන ච සඬ්ඛිපිත්වා දස්සෙත්තො ආභ “අභං භික්ඛවෙ”තිආදි.

තත්ථ යාවදෙති යාවදෙව, යත්තකං කාලං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං කාලං විහරාමිති අත්ථො. තතොයෙව හි මජ්ඣිමනිකායෙ, චූළගණ්ඨපදෙ ච “යාවදෙති යාවදෙවාති චූත්තං හොති”ති ලිඛිතං. සංයුත්තවද්ධකථායමිපි “යාවදෙ ආකඬ්ඛාමිති යාවදෙව ඉච්ඡාමි”ති (සං. නි. අට්ඨ. 1.2.152) අත්ථො චූත්තො. තථා හි තත්ථ ලීනත්ථපකාසනීයං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන “යාවදෙවාති ඉමිනා සමානත්ථං ‘යාවදෙ’ති ඉදං පද”න්ති චූත්තං. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “යාවදෙවා”ති අයමෙව පායො දිස්සති. අපි ච යාවදෙති යත්තකං සමාපත්තිවිහාරං විහරිතුං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං සමාපත්තිවිහාරං විහරාමිති සමාපත්තිට්ඨානෙ, යත්තකං අභිඤ්ඤාචොභාරං චොහරිතුං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං අභිඤ්ඤාචොභාරං චොහරාමිති අභිඤ්ඤායානෙ ච සහ පාඨසෙසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනාපි තදෙවත්ථං යථාලාභනායෙන දස්සෙතුං “යත්තකෙ සමාපත්තිවිහාරෙ, අභිඤ්ඤාචොභාරෙ වා ආකඬ්ඛන්තො විහරාමි චෙව චොහරාමි ච, තථා කස්සපොපිති අත්ථො”ති චූත්තං. අපරෙ පන “යාවදෙති ‘යං පඨමජ්ඣානං ආකඬ්ඛාමි, තං පඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි’තිආදිනා සමාපත්තිට්ඨානෙ, ඉද්ධිධානිඤ්ඤායානෙ ච අජ්ඣාහරිතස්ස ත-සද්දස්ස කම්මවසෙන ‘යං දිබ්බසොතං ආකඬ්ඛාමි, තෙන දිබ්බසොතෙන සද්දෙ සුභාමි’තිආදිනා සෙසාභිඤ්ඤායානෙ කරණවසෙන යොජනා වත්තබ්බා”ති වදන්ති. විච්චිවෙව කාමෙහිති එත්ථ එව-සද්දො නියමත්ථො, උභයත්ථ යොජෙතබ්බො. යමෙත්ථ වත්තබ්බං, තදුපරි ආවි භවිස්සති.

නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාපභෙදෙති එත්ථ නවානුපුබ්බවිහාරා නාම අනුපට්ඨායා සමාපජ්ජිතබ්බත්තා එවංසඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා සහ අට්ඨ සමාපත්තියො. ජලභිඤ්ඤා නාම ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙන සහ පඤ්චාභිඤ්ඤායො. කත්ථවි පොත්ථකෙ වෙන්ථ ආදිසද්දො දිස්සති. සො අනධිප්පෙතො යථාචූත්තාය පාළියා ගහෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අනවසෙසත්තා. මනුස්සෙසු, මනුස්සානං වා උත්තරිභූතානං, උත්තරීනං වා මනුස්සානං ඤායිනඤ්ඤෙව අරියානඤ්ඤෙව ධම්මොති උත්තරිමනුස්සධම්මො, මනුස්සධම්මො වා උත්තරිති උත්තරිමනුස්සධම්මො. දස කුසලකම්මපථා වෙන්ථ විනා භාවනාමනසිකාරෙන පකතියාව මනුස්සෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බතො, මනුස්සත්තභාවාවහනතො ච මනුස්සධම්මො නාම, තතො උත්තරි පන ඤානාදි උත්තරිමනුස්සධම්මොති වෙදිතබ්බො. සමසමට්ඨපනෙනාති “අභං යත්තකං කාලං, යත්තකෙ වා සමාපත්තිවිහාරෙ, යත්තකා අභිඤ්ඤායො ච වළඤ්ඤෙමි , තථා කස්සපොපි”ති එවං සමසමං කත්වා යපනෙන. අනෙකට්ඨානෙසු යපනං, කස්සවිපි උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස අසෙසභාවෙන එකත්තසමට්ඨපනං වා සන්ධාය “සමසමට්ඨපනෙනා”ති චූත්තං, ඉදඤ්ච නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාභාවසාමඤ්ඤෙන පසංසාමත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි ආයස්මා මහාකස්සපො භගවා විය දෙවසිකං චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛානා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති, යමකපාටිභාරියාදිවසෙන ච අභිඤ්ඤායො වළඤ්ඤෙති. එත්ථ ච උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා”ති ඉදං නිදස්සනමත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි –

“ඔවද කස්සප හික්ඛු, කරොහි කස්සප හික්ඛුනං ධම්මං කථං, අහං වා කස්සප හික්ඛු ඔවදෙය්‍යං, ත්වං වා. අහං වා කස්සප හික්ඛුනං ධම්මං කථං කරෙය්‍යං, ත්වං වා”ති -

එවම්පි අත්තනා සමසමට්ඨපනමකාසියෙවාති.

තථාති රුද්‍රුපසංභාරො යථා අනුග්ගහිතො, තථා පසංසිතොති. ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වාති හගවතා අත්තනොයෙව පාණිං ආකාසෙ වාලෙන්වා කුලෙසු අලග්ගචිත්තතාය වෙව කරණභුතාය පසංසිතොති සම්බන්ධො. අලග්ගචිත්තතායාති වා ආධාරෙ භුම්මං, ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා කුලුපකස්ස හික්ඛුනො අලග්ගචිත්තතාය කුලෙසු අලග්ගචිත්තෙන භවිතුං යුත්තතාය වෙව මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති අත්ථො. යථාහ -

“අථ ඛො හගවා ආකාසෙ පාණිං වාලෙසි සෙය්‍යාථාපි හික්ඛවෙ, අයං ආකාසෙ පාණි න සජ්ජති න ගය්හති න ඛජ්ඣති, එවමෙව ඛො හික්ඛවෙ යස්ස කස්සපි හික්ඛුනො කුලාති උපසඬකමතො කුලෙසු චිත්තං න සජ්ජති න ගය්හති න ඛජ්ඣති ‘ලහන්තු ලාභකාමා, පුඤ්ඤකාමා කරොන්තු පුඤ්ඤාති’ති. යථා සකෙන ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො, එවං පරෙසං ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො. එවරුපො ඛො හික්ඛවෙ හික්ඛු අරහති කුලාති උපසඬකමිතුං. කස්සපස්ස හික්ඛවෙ කුලාති උපසඬකමතො කුලෙසු චිත්තං න සජ්ජති න ගය්හති න ඛජ්ඣති ‘ලහන්තු ලාභකාමා, පුඤ්ඤකාමා කරොන්තු පුඤ්ඤාති’ති. යථා සකෙන ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො, එවං පරෙසං ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො”ති (සං. නි. 2.146).

තත්ථ ආකාසෙ පාණිං වාලෙසිති නිලෙ ගගනන්තරෙ යමකචිජ්ජුකං සඤ්චාලයමානො විය හෙට්ඨාභාගෙ , උපරිභාගෙ, උභතො ව පස්සෙසු පාණිං සඤ්චාලෙසි, ඉදඤ්ච පන තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ අසම්භින්නපදං නාම. අත්තමනොති සකමනො, න දොමනස්සෙන පච්ඡින්නිත්වා ගහිතමනො. සුමනොති තුට්ඨමනො, ඉදානි යො හිනාධිමුත්තිකො මිච්ඡාපටිපන්නො එවං වදෙය්‍ය “සම්මාසම්බුද්ධො ‘අලග්ගචිත්තතාය ආකාසෙ වාලිතපාණුපමා කුලාති උපසඬකමා’ති වදන්තො අට්ඨානෙ ධ්වපෙති, අසය්භහාරං ආරොපෙති, යං න සක්කා කාතුං, තං කාරෙහි”ති, තස්ස වාදපථං පච්ඡින්නිත්වා “සක්කා ව ඛො එවං කාතුං, අත්ථි එවරුපො හික්ඛු”ති ආයස්මන්තං මහාකස්සපන්තරමෙව සක්ඛිං කත්වා දස්සෙන්තො “කස්සපස්ස හික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.

අඤ්ඤම්පි පසංසනමාහ “චන්දොපමපටිපදාය වා”ති, චන්දපටිභාගාය පටිපදාය ව කරණභුතාය පසංසිතො, තස්සං වා ආධාරභුතාය මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති අත්ථො. යථාහ -

“චන්දුපමා හික්ඛවෙ කුලාති උපසඬකමථ අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකා කුලෙසු අප්පගබ්භා. සෙය්‍යාථාපි හික්ඛවෙ පුරිසො ජරුදපානං වා ඔලොකෙය්‍ය පබ්බතවිසමං වා නදිවිදුග්ගං වා අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං, එවමෙව ඛො හික්ඛවෙ චන්දුපමා කුලාති උපසඬකමථ අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකා කුලෙසු අප්පගබ්භා. කස්සපො හික්ඛවෙ චන්දුපමා කුලාති උපසඬකමති අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකො කුලෙසු අප්පගබ්භො”ති (සං. නි. 2.146).

තත්ථ චන්දුපමාති චන්දසදිසා හුත්වා. කිං පරිමණ්ඩලතාය සදිසාති? නො, අපිව ඛො යථා චන්දො ගගනතලං පක්ඛන්දමානො න කෙනවි සද්ධිං සන්ථවං වා සිනෙහං වා ආලයං වා නිකන්තිං වා පන්ථනං වා පරිසුට්ඨානං වා කරොති, න ව න හොති මහාජනස්ස පියො මනාපො, තුම්හෙපි එවං කෙනවි සද්ධිං සන්ථවාදිනං අකරණෙන බහුජනස්ස පියා මනාපා චන්දුපමා හුත්වා ඛත්තියකුලාදිති චන්තාරි කුලාති උපසඬකමාති අත්ථො. අපිව යථා චන්දො අන්ධකාරං විධමති, ආලොකං ඵරති, එවං කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන, ඤාණාලොකඵරණෙන ව චන්දුපමා හුත්වාති එවමාදිහිපි නයෙහි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තන්ති තෙනෙව සන්ථවාදිනමකරණෙන කායඤ්ච චිත්තඤ්ච අපකස්සිත්වා, අකඬ්ඨිත්වා අපනෙත්වාති අත්ථො. නිව්චනවකාති නිව්චං නචිකාව, ආගන්තුකසදිසා එව හුත්වාති අත්ථො. ආගන්තුකො හි පටිපාටියා සම්පත්තගෙහං පටිසිත්වා සවෙ නං සරසාමිකා දිස්වා “අම්භාකං පුත්තභාතරොපි විජ්ජවාසගතා එවං විවරිංසු”ති අනුකම්පමානා නිසිදාපෙත්වා හොපෙත්ති, භුත්තමත්තොයෙව “තුම්භාකං භාජනං ගණ්භා”ති උට්ඨාය පක්කමති, න තෙහි සද්ධිං සන්ථවං වා කරොති, කිව්චකරණියාති වා සංවිදහති, එවං තුම්හෙපි පටිපාටියා සම්පත්තසරං පටිසිත්වා යං ඉරියාපටෙසු පසන්තා මනුස්සා දෙන්ති, තං ගහෙන්වා පච්ඡින්නසන්ථවා තෙසං කිව්චකරණියෙ අඛ්‍යාවටා හුත්වා නික්ඛමාති දිපෙති. අප්පගබ්භාති න පගබ්භා, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, වතුට්ඨානෙන වචිපාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ව විරහිතා කුලාති උපසඬකමාති අත්ථො.

ජරුදපානන්ති ජිණ්ණකුපං. පබ්බතවිසමන්ති පබ්බතෙ විසමං පපාතට්ඨානං. නදිවිදුග්ගන්ති නදියා විදුග්ගං ඡින්නතට්ඨානං. එවමෙව ඛොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං - ජරුදපානාදයො විය හි චන්තාරි කුලාති, ඔලොකනපුරිසො විය හික්ඛු, යථා පන අනපකට්ඨකායචිත්තො තාති ඔලොකෙන්තො පුරිසො තත්ථ පතති, එවං අරක්ඛිතෙහි කායාදිති කුලාති උපසඬකමන්තො හික්ඛු කුලෙසු ඛජ්ඣති, තතො නානප්පකාරං සිලපාදභඤ්ජනාදිකං අනත්ථං පාපුණාති. යථා පන අපකට්ඨකායචිත්තො පුරිසො තත්ථ න පතති, එවං රක්ඛිතෙනෙව කායෙන, රක්ඛිතාය

වාචාය, රක්ඛිතෙහි විත්තෙහි, සුපට්ඨිතාය සනියා අපකට්ඨකායවිත්තො හුත්වා කුලානි උපසඬකමන්තො භික්ඛු කුලෙසු න ඛජ්ඣති, අට්ඨස්ස සීලසද්ධාසමාධිපඤ්ඤාසධ්ධානානි පාදහත්ථකුච්ඡිසානි න භඤ්ජන්ති, රාගකණ්ටකාදයො න විජ්ඣන්ති, සුඛිතො යෙනකාමං අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගච්ඡති, එවරුපො අයං මහාකස්සපොති භිනාධිමුත්තිකස්ස මිච්ඡාපට්ඨන්තස්ස වාදපට්ඨජිත්තනත්ථං මහාකස්සපත්ථෙරං එව සක්ඛිං කත්වා දස්සෙන්තො “කස්සපො භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහාති. එවම්පෙත්ථ අත්ථමිච්ඡන්තිඅලග්ගචිත්තතාසධ්ධානාය වන්දොපමපට්ඨපදාය කරණභූතාය පසංසිතො, තස්සං වා ආධාරභූතාය මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති, එවං සති වෙච්ච-සද්දො, ව-සද්දො ව න පසුජ්ඣිතබ්බො ද්විත්තං පදානං කුලාධිකරණත්තා, අයමෙව අත්ථො පායො ව යුත්තතරො විය දිස්සති පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනායං “ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා වන්දුපමං පට්ඨෙදං කට්ඨෙන්තො මං කායසක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙසි”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.232) චුත්තත්තාති.

තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සති, අඤ්ඤානු ධම්මවිනයසධ්ධායනානි අධිජ්ජායො. තත්ථ තස්සාති යං-සද්දස්ස කාරණානිදස්සනෙ “තස්මා”ති අජ්ඣාහරිත්වා තස්ස මෙති අත්ථො, කිරියාපරාමසනෙ පන තස්ස අනුග්ගහණස්ස, පසංසනස්ස වාති. පොත්ථකෙසුපි කත්ථවි “තස්ස මෙ”ති පායො දිස්සති, එවං සති කිරියාපරාමසනෙ “තස්මා”ති අපරං පදමජ්ඣාහරිතබ්බං. නත්ථි ඉණං යස්සාති අණණො, තස්ස භාවො ආණණං. ධම්මවිනයසධ්ධායනං යට්ඨෙන්වා අඤ්ඤං කිං නාම තස්ස ඉණවිරහිතත්තං හවිස්සති, න හවිස්සති එවාති අත්ථො. “නනු මං හගවා”ති ආදිනා චුත්තමෙවත්ථං උපමාවසෙන විභාවෙති. සකකවචඉස්සරියානුප්පදානෙනාති එත්ථ කවචො නාම උරච්ඡදො, යෙන උරො ඡාදියතෙ, තස්ස ව විවරනිදස්සනෙන ගහණං, ඉස්සරියස්ස පන අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිදස්සනෙනාති දට්ඨබ්බං. කුලවංසජ්ජනිට්ඨාපකන්ති කුලවංසස්ස කුලපවෙණියා පතිට්ඨාපකං. “මෙ”ති පදස්ස නිව්චසාපෙක්ඛත්තා සද්ධම්මවංසජ්ජනිට්ඨාපකොති සමාසො. ඉදං චුත්තං හොති – සත්තුසඬ්ඝනිමිද්දෙනෙ අත්තනො කුලවංසජ්ජනිට්ඨාපනත්ථං සකකවචඉස්සරියානුප්පදානෙන කුලවංසජ්ජනිට්ඨාපකං පුත්තං රාජා විය හගවාපි මං දීඝදස්සි “සද්ධම්මවංසජ්ජනිට්ඨාපකො මෙ අයං හවිස්සති”ති මන්ත්වා සාසනපච්චත්ථිකගණනිමිද්දෙනෙ සද්ධම්මවංසජ්ජනිට්ඨාපනත්ථං විවරදානසමසමට්ඨපනසධ්ධානෙන ඉමිනා අසාධාරණානුග්ගහෙන අනුග්ගහෙසි නනු, ඉමාය ව උළාරාය පසංසාය පසංසි නනුති. ඉති විත්තයන්තොති එත්ථ ඉතිසද්දෙන “අත්තරධාපෙය්‍යා, සඬ්ඝායෙය්‍යා, කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සති”ති වචනපුබ්බධිගමං, “යානං බො පනෙතං විජ්ජති”ති ආදි වාක්‍යත්තයං නිදස්සෙති.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං සඬ්ඝිතික්ඛන්ධකපාළියා සාධෙන්තො ආහ “යථාහා”ති ආදි. තත්ථ යථාහාති කිං ආහ, මයා චුත්තස්ස අත්ථස්ස සාධකං කිං ආහාති චුත්තං හොති. යථා වා යෙන පකාරෙන මයා චුත්තං, තථා තෙන පකාරෙන පාළියමිපි ආහාති අත්ථො. යථා වා යං වචනං පාළියං ආහ, තථා තෙන වචනෙන මයා චුත්තවචනං සංසන්දනි වෙච්ච සමෙති ව යථා තං ගඬිගොදකෙන යමුනොදකන්තිපි වත්තබ්බො පාළියා සාධනත්ථං උදාහරිතභාවස්ස පච්චක්ඛිතො විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ව සද්දස්ස පයොගෙ කාමාවාරත්තා. අධිජ්ජායවිභාවනත්ථා හි අත්ථයොජනා. යථා වා යෙන පකාරෙන ධම්මවිනයසධ්ධායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි, තථා තෙන පකාරෙන පාළියමිපි ආහාති අත්ථො. එවමිදිසෙසු.

එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. එකං සමයන්ති ව භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං, එකස්මිං සමයෙති අත්ථො. පාචායාති පාචානගරතො, තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා “කුසිනාරං ගමිස්සාමි”ති අද්ධානමග්ගපට්ඨපන්තොති චුත්තං හොති. අද්ධානමග්ගොති ව දීඝමග්ගො චුච්චති, දීඝපරියායො හෙත්ථ අද්ධානසද්දො. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි සධ්ධායාමහත්තෙනපි මහතා. “පඤ්චමත්තෙහි”ති ආදිනා සධ්ධායාමහත්තං දස්සෙති, මත්තසද්දො ව පමාණවචනො “හොජනෙ මත්තඤ්ඤකා”ති ආදිසු (අ. නි. 3.16) විය. “ධම්මවිනයසධ්ධායනත්ථං උස්සාහං ජනෙසි”ති එතස්සත්ථස්ස සාධනත්ථං ආහතා “අට්ඨ බො”ති ආදිකා පාළි යථාචුත්තමත්ථං න සාධෙති . න හෙත්ථ උස්සාහජනනප්පකාරො ආගතොති වොදනං පරිහරිතුමාහ “සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බ”න්ති. එවම්පෙසා වොදනා තදවත්ථායෙවාති චුත්තං “තතො පරං ආහා”ති ආදි. අපිච්ච යථාචුත්තත්ථසාධිකා පාළි මහතරාති ගන්ථගරුතාපරිහරණත්ථං මජ්ඣෙ පෙය්‍යාලමුඛෙන ආදිඅත්තමෙව පාළිං දස්සෙන්තො “සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බ”න්ති ආහ. තෙන හි “අට්ඨ බ්වාහං ආවුසො මග්ගා ඔක්කමිම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදි”ති (චූළව. 437) චුත්තපාළිතො පට්ඨාය “යං න ඉච්ඡිස්සාම, න තං කරිස්සාමා”ති (චූළව. 437) චුත්තපාළිපරියොසානං සුභද්දකණ්ඩං දස්සෙති.

“තතො පර”න්ති ආදිනා පන තදවසෙසං “හන්ද මයං ආවුසො”ති ආදිකං උස්සාහජනනප්පකාරදස්සනපාළිං. තස්මා තතො පරං ආහාති එත්ථ සුභද්දකණ්ඩතො පරං උස්සාහජනනප්පකාරදස්සනවචනමාහාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. මහාගණ්ඨිපදෙපි හි සොයෙවත්ථො චුත්තො. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි (සාරත්ථ. ටී. 1. පඨමමහාසඬ්ඝිතිකථාවණ්ණනා) තට්ඨ අධිජ්ජෙතො. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “තතො පරන්ති තතො භික්ඛුනං උස්සාහජනනතො පරතො”ති (දී. නි. ටී. 1. පඨමමහාසඬ්ඝිතිකථාවණ්ණනා) චුත්තං, තදෙනං විචාරෙතබ්බං හෙට්ඨා උස්සාහජනනප්පකාරස්ස පාළියං අචුත්තත්තා. අයමෙව හි උස්සාහජනනප්පකාරො යදිදං “හන්ද මයං ආවුසො ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඝායෙය්‍යාම, පුරෙ අධම්මො දිජ්ජති”ති ආදි. යදි පන සුභද්දකණ්ඩමෙව උස්සාහජනනහෙතුභූතස්ස සුභද්දෙන චුත්තවචනස්ස පකාසනත්තා උස්සාහජනනන්ති වදෙය්‍ය, නත්ථෙවෙත්ථ විචාරෙතබ්බතාති. පුරෙ අධම්මො දිජ්ජති එත්ථ අධම්මො නාම දසකුසලකම්මපට්ඨපත්ථිකභූතො අධම්මො. ධම්මවිනයසධ්ධායනත්ථං උස්සාහජනනප්පසධ්ධානතා වා තදසධ්ධායනහෙතුකො දොසගුණොපි සම්භවති,

“අධම්මවාදිනො ඛලවන්තො හොන්ති, ධම්මවාදිනො දුඛබලා හොන්ති” ති වුත්තත්තා සීලවිපත්තිආදිහෙතුකො පාපිවිජ්ජාදිදොසගණො අධම්මොතිපි වදන්ති. පුරෙ දිජ්ජනීති අපි නාම දිජ්ජති. සංසයන්තො හි පුරෙ-සද්දො. අප වා යාව අධම්මො ධම්මං පටිබාහිතුං සමන්තො හොති, තතො පුරෙතරමෙවාති අත්තො. ආසන්නෙ හි අනධිප්පෙනෙ අයං පුරෙ-සද්දො. දිජ්ජනීති දිජ්ජස්සති, පුරෙ-සද්දයොගෙන හි අනාගතත්තං අයං වත්තමානපයොගො යථා “පුරා වස්සති දෙවො” ති. තථා හි වුත්තං -

“අනාගතෙ සන්තිවිජයෙ, තථාතීතෙ චිරතනෙ;
කාලද්වයෙපි කචිති, පුරෙසද්දො පසුප්පතෙ” ති. (වජිර. ටී. බාහිරනිදානකථාවණ්ණනා);

“පුරෙයාවපුරායොගෙ , නිව්චං වා කරහි කදා;
ලච්ඡායමපි කිං වුත්තෙ, වත්තමානා භවිස්සති” ති ව.

කෙච්ඡි පනෙත්තං එවං වණ්ණයන්ති - පුරෙති පච්ඡා අනාගතෙ, යථා අද්ධානං ගච්ඡන්තස්ස ගන්තබ්බමග්ගො “පුරෙ” ති වුච්චති, තථා ඉධාපි මග්ගගමනනයෙන අනාගතකාලො “පුරෙ” ති වුච්චති. එවං සති තංකාලාපෙක්ඛාය චෙත්තං වත්තමානපයොගො සම්භවති. ධම්මො පටිබාහියානීති එත්තංපි පුරෙ-සද්දෙන යොජෙත්තො වුත්තනයෙන අත්තො චෙදිතබ්බො, තථා ධම්මොපි අධම්මවිපරිතවසෙන, ඉතො පරමපි එසෙව නයො. අවිනයොති පහානවිනයසංවරවිනයානං පටිපක්ඛතුකො අවිනයො. විනයවාදිනො දුඛබලා හොන්තිති එවං ඉති-සද්දෙන පාඨො, සො “තතො පරං ආහා” ති එත්තං ආහ-සද්දෙන සම්බජ්ඣිතබ්බො.

තෙන භීති උයොජනත්තං නිපාතො. උච්චිතනෙ උයොජෙත්තා හි මහාකස්සපත්තොරං එවමාහංසු “භික්ඛු උච්චිතතු” ති, සඬ්භිතියා අනුරූපෙ භික්ඛු උච්චිතිත්තො උපධාරෙත්තො ගණ්ණාතුති අත්තො. “සකල...පෙ.... පරිග්ගහෙසී” ති එතෙන සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවපරියත්තානං යථාවුත්තපුග්ගලානං සතිපි ආගමාධිගමසම්භවෙ සහ පටිසම්භිදාහි පන තෙවිජ්ජාදිගුණයුත්තානං ආගමාධිගමසම්පත්තියා උක්කංසගතත්තා සඬ්භිතියා බහුපකාරනං දස්සෙති. සකලං සුත්තගෙයාදිකං නවඬ්ගං එත්තං, එතස්සාති වා සකලනවඬ්ගං, සත්ථු භගවතො සාසනං සත්ථුසාසනං සාසියති එතෙනාති කත්තො, තදෙව සත්ථුසාසනත්ති සකලනවඬ්ගසත්ථුසාසනං. නව වා සුත්තගෙයාදිති අඬ්ගාති එත්තං, එතස්සාති වා නවඬ්ගං, තමෙව සත්ථුසාසනං, තඤ්ච සකලමෙව, න එකදෙසන්ති තථා. අත්තකාමෙන පරියාපුණ්ණිතබ්බා සික්ඛිතබ්බා, දිට්ඨධම්මිකාදිපුරිසත්තං වා නිජ්ජාදෙතුං පරියත්තා සමත්තාති පරියත්ති, තිණි පිටකානි, සකලනවඬ්ගසත්ථුසාසනසඬ්ඛානා පරියත්ති, තං ධාරෙත්තිති තථා, තාදිසෙති අත්තො. පුපුප්පන...පෙ.... සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවභික්ඛුති එත්තං -

“දුට්ඨෙ පුපුප්පනා වුත්තා, බුද්ධෙනාදිව්ච්චත්තා;
අත්තො පුපුප්පනො එකො, කල්යාණෙකො පුපුප්පනො” ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.2; සං. නි. අට්ඨ. 2.61; අ. නි. අට්ඨ. 1.51; වුළුති. අට්ඨ. 88; පටි. ම. අට්ඨ. 2.130); -

වුත්තෙසු කල්යාණපුපුප්පනාව අධිප්පෙනා සද්දන්තරසන්තිධානෙනපි අත්තවිසෙසස්ස විඤ්ඤාතබ්බත්තා. සමත්තාවනාසිනෙහාහාවෙන සුක්ඛා ලුඛා අසිනිද්ධා විපස්සනා එතෙසන්ති සුක්ඛවිපස්සකා, තෙයෙව ඛිණාසවාති තථා. “භික්ඛු” ති පන සබ්බත්තං යොජෙතබ්බං. වුත්තඤ්ඤි -

“යඤ්චත්තංවතො සද්දෙකසෙසතො වාපි සුයාතෙ;
තං සම්බජ්ඣතෙ පටිවෙකං, යථාලාභං කදාපිපි” ති.

තිපිටකසබ්බපරියත්තිජ්ජහෙදධරෙති එත්තං තිණ්ණං පිටකානං සමාහාරො තිපිටකං, තංසඬ්ඛානං නවඬ්ගාදිවසෙන අනෙකහෙදභින්නං සබ්බං පරියත්තිජ්ජහෙදං ධාරෙත්තිති තථා, තාදිසෙ. අනු අනු තං සමඬ්භිතං භාවෙති වඩ්ඪෙතිති අනුභාවො, සොයෙව ආනුභාවො, පහාවො, මහන්තො ආනුභාවො යෙසං තෙ මහානුභාවා. “එතදග්ගං භික්ඛවෙ” ති භගවතා වුත්තවචනමුපාදාය පවත්තත්තා “එතදග්ග” න්ති පදං අනුකරණජනාමං නාම යථා “යෙවාපනක” න්ති, තබ්බසෙන වුත්තවචනාන්තරමිධ එතදග්ගං, තමාරොපිතෙති අත්තො. එතදග්ගං එසො භික්ඛු අග්ගොති වා ආරොපිතෙපි වට්ටති. තදනාරොපිතාපි අවසෙසගුණසම්පන්නත්තා උච්චිතිතා තත්තං සන්තිති දස්සෙතුං “යෙහුයොනා” ති වුත්තං. තිස්සො විජ්ජා තෙවිජ්ජා, තා ආදි යෙසං ඡලභිඤ්ඤාදිනත්ති තෙවිජ්ජාදයො, තෙ හෙදා අනෙකජ්ජකාරා යෙසන්ති තෙවිජ්ජාදිහෙදා. අප වා තිස්සො විජ්ජා අස්ස ඛිණාසවස්සාති තෙවිජ්ජො, සො ආදි යෙසං ඡලභිඤ්ඤාදිනත්ති තෙවිජ්ජාදයො, තෙයෙව හෙදා යෙසන්ති තෙවිජ්ජාදිහෙදා. තෙවිජ්ජඡලභිඤ්ඤාදිවසෙන අනෙකහෙදභින්නෙ ඛිණාසවභික්ඛුයෙවාති වුත්තං හොති. යෙ සන්ධාය වුත්තන්ති යෙ භික්ඛු සන්ධාය ඉදං “අප්ඨං” තිආදිවචනං සඬ්භිතික්ඛන්ධකෙ වුත්තං. ඉමිනා කිඤ්චාපි පාළියං අවිසෙසතොව වුත්තං, තථාපි විසෙසෙන යථාවුත්තඛිණාසවභික්ඛුයෙව සන්ධාය වුත්තන්ති පාළියා සංසන්දනං කරොති.

නනු ව සකලනවඬ්ගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරා ඛිණාසවා අනෙකසනා, අනෙකසහස්සා ව, කස්මා ථෙරො එකෙනුනමකාසීති වොදනං උද්ධරිත්තො විසෙසකාරණදස්සනෙන තං පරිහරිතුං “කිස්ස පනා” තිආදි වුත්තං. තත්තං

කිස්සාති කස්මා. පක්ඛන්තරජොතකො පන-සද්දො. ඔකාසකරණත්ථන්ති ඔකාසකරණනිමිත්තං. ඔකාසකරණහෙතු. අත්ථ-සද්දො හි “ඡණත්ථස්ස ච නගරතො නික්ඛමිත්වා මිස්සකපබ්බතං අභිරුහතු”ති ආදිසු විය කාරණවචනො, “කිස්ස හෙතු”ති ආදිසු (ම. නි. 1.238) විය ව හෙත්වත්ථෙ පච්චත්තවචනං. තථා හි වණ්ණයන්ති “ඡණත්ථන්ති ඡණනිමිත්තං ඡණහෙතුති අත්ථො”ති. එවස්ස ච සති පුච්ඡාසභාගතාවිස්සජ්ජනාය හොති, එස නයො ඊදිසෙසු.

කස්මා පනස්ස ඔකාසමකාසීති ආහ “තෙනා”ති ආදි. හි-සද්දො කාරණත්ථෙ. “සො භායස්මා”ති ආදිනා “සභාපි විනාපි න සක්කා”ති වුත්තවචනෙ පච්චෙකං කාරණං දස්සෙති. කෙවි පන “තමත්ථං විවරති”ති වදන්ති, තදයුත්තං “තස්මා”ති කාරණවචනදස්සනතො. “තස්මා”ති ආදිනා හි කාරණදස්සනට්ඨානෙ කාරණජොතකොයෙව හි-සද්දො. සඤ්ඤාණමත්තජොතකා සාධාහඬිගොපමා හි නිපාතාති, එවමිදිසෙසු. සික්ඛතීති සෙක්ඛො, සික්ඛනං වා සික්ඛා, සායෙව තස්ස සීලන්ති සෙක්ඛො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා, තදධිමුත්තත්තා ව එකන්තෙන සික්ඛනසීලො, න අසෙක්ඛො විය පරිනිව්ඛිතසික්ඛො තත්ථ පටිප්පස්සද්ධස්සාහො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරපනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො, කිතවසෙන විය ව තද්ධිතවසෙනිධ තප්පකතියත්ථො ගය්හති යථා “කාරුණිකො”ති. අථ වා අරියාය ජාතියා තිසුපි සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙක්ඛො. අපිව ඉක්ඛති එතායාති ඉක්ඛා, මග්ගඵලසම්මාදිට්ඨි, සහ ඉක්ඛායාති සෙක්ඛො. උපරිමග්ගත්තයකිව්වස්ස අපරියොසිතත්තා සහ කරුණියෙනාති සකරුණියො. අස්සාති අනෙත, “අප්පච්චක්ඛං නාමා”ති එතෙන සම්බන්ධො. අස්සාති වා “නත්ථි”ති එත්ථ කිරියාපටිග්ගහකවචනං. පගුණප්පචත්තිභාවතො අප්පච්චක්ඛං නාම නත්ථි. විනයට්ඨකථායං පන “අසම්මුඛා පටිග්ගහිතං නාම නත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.පඨමමහාසඬිගීතිකථාවණ්ණනා) වුත්තං, තං” ද්වෙ සහස්සාති හික්ඛුතො”ති වුත්තමපි භගවතො සන්තිකෙ පටිග්ගහිතමෙව නාමාති කත්වා වුත්තං. තථා හි සාවකභාසිතමපි සුත්තං “බුද්ධභාසිත”න්ති වුච්චති.

“යථාහා”ති ආදිනා ආයස්මතා ආනන්දෙන වුත්තගාථමෙව සාධකභාවෙන දස්සෙති. අයඤ්ඨි ගාථා ගොපකමොග්ගල්ලානෙන නාම බ්‍රාහ්මණෙන “බුද්ධසාසනෙ ත්වං ඛුස්සුතොති පාකටො, කිත්තකා ධම්මා තෙ සත්ථාරා භාසිතා, තයා ව ධාරිතා”ති පුච්ඡිතෙන තස්ස පටිවචනං දෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දෙනෙව ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තෙ, අත්තතො ගුණදස්සනවසෙන වා ථෙරගාථායමපි භාසිතා. තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – බුද්ධතො සත්ථු සන්තිකා ද්වාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති අහං ගණ්ඨිං. අධිගණ්ඨිං, ද්වෙ ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති හික්ඛුතො ධම්මසෙනාපති ආදිනං හික්ඛුතං සන්තිකා ගණ්ඨිං. යෙ ධම්මා මෙ ජීවිහාග්ගෙ, හදයෙ වා පචත්තිනො පගුණා වා වුග්ගතා, තෙ ධම්මා තදුහයං සම්පිණ්ඩෙත්වා චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාතීති. කෙවි පන “යෙමෙති එත්ථ ‘යෙ ඉමෙ’ති පදවිජේදං කත්වා යෙ ඉමෙ ධම්මා බුද්ධස්ස, හික්ඛුතස්ස පචත්තිනො පචත්තිතා, තෙසු ධම්මෙසු බුද්ධතො ද්වාසීති සහස්සාති අහං ගණ්ඨිං, ද්වෙ සහස්සාති හික්ඛුතො ගණ්ඨිං, එවං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාතී”ති සම්බන්ධං වදන්ති, අයඤ්ථ සම්බන්ධො “එත්තකායෙව ධම්මක්ඛන්ධා”ති සන්තිට්ඨානස්ස අවිඤ්ඤායමානත්තා කෙවිවාදො නාම කතො.

“සභාපි න සක්කා”ති වත්තබ්බහෙතුතො “විනාපි න සක්කා”ති වත්තබ්බහෙතුයෙව බලවතරො සඬිගීතියා ඛුසුකාරත්තා. තස්මා තත්ථ වොදනං දස්සෙත්වා පරිහරිතුං “යදි එව”න්ති ආදි වුත්තං. තත්ථ යදි එවන්ති එවං විනා යදි න සක්කා, තථා සතීති අත්ථො. සෙක්ඛොපි සමානොති සෙක්ඛපුග්ගලො සමානොපි. මාන-සද්දො හෙත්ථ ලක්ඛණෙ. ඛුසුකාරත්තාති ඛුසුපකාරත්තා. උපකාරවචනො හි කාර-සද්දො “අප්පකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහප්ඵල”න්ති ආදිසු විය. අස්සාති භවෙයා. අථ-සද්දො පුච්ඡායං. පඤ්ඤෙ “අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙනා”ති හි පයොගමුදාහරන්ති. “එවං සන්තෙ”ති පන අත්ථො වත්තබ්බො. පරුපවාදවිච්ඡින්නතොති යථාවුත්තකාරණං අජානන්තානං පරෙසං ආරොපිතඋපවාදතො විච්ඡින්නකාමත්තා. තං විවරති “ථෙරො හි”ති ආදිනා. අතිවිය විස්සත්ථොති අතිරෙකං විස්සාසිකො. කෙන විඤ්ඤායතීති ආහ “තථා හි”ති ආදි. දළ්භිකරණං වා එතං වචනං. “වුත්තස්සෙති, තථා හි ඉච්චෙනෙ දළ්භිකරණත්ථෙ”ති හි වදන්ති සද්දවිදු. නන්ති ආනන්දත්ථෙරො. “ඔවදති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. ආනන්දත්ථෙරස්ස යෙහුයොන නවකාය පරිසාය විබ්භමනෙ මහාකස්සපත්ථෙරො “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති (සං. නි. 2.154) ආහ. තථා හි පරිනිබ්බුතෙ භගවති මහාකස්සපත්ථෙරො භගවතො පරිනිබ්බානෙ සන්තිපතිතස්ස හික්ඛුසඬ්ඛස්ස මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ධම්මවිනයසඬිගායනත්ථං පඤ්චසතෙ හික්ඛු උච්චිත්වා “රාජගහෙ ආවුසො වස්සං වසන්තා ධම්මවිනයං සඬිගායස්සාම, තුම්හෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය අත්තතො අත්තතො පලිබොධං පච්ඡින්නිත්වා රාජගහෙ සන්තිපතථා”ති වත්වා අත්තනා රාජගහං ගතො.

ආනන්දත්ථෙරොපි භගවතො පත්තවීරමාදාය මහාජනං සඤ්ඤාපෙන්නො සාවත්ථිං ගන්ත්වා තතො නික්ඛම්ම රාජගහං ගච්ඡන්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරි. තස්මිං සමයෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස තිංසමත්තා සද්ධිවිහාරිකා යෙහුයොන කුමාරකා එකවස්සිකදූවස්සිකහික්ඛු වෙව අනුපසම්පන්නා ව විබ්භමිංසු. කස්මා පනෙනෙ පබ්බජිතා, කස්මා ව විබ්භමිංසුති? තෙසං කිර මාතාපිතරො වින්තෙසු “ආනන්දත්ථෙරො සත්ථුච්ඡිසාසිකො අට්ඨ වරෙ යාවිත්වා උපට්ඨහති, ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං සත්ථාරං ගහෙත්වා ගන්තුං සක්කොති, අම්භාකං දාරකෙ එතස්ස සන්තිකෙ පබ්බජෙය්‍යාම, එවං සො සත්ථාරං ගහෙත්වා ආගමිස්සති, තස්මිං ආගතෙ මයං මහාසක්කාරං කාතුං ලභිස්සාමා”ති. ඉමිනා තාව කාරණෙන තෙසං ඤාතකා තෙ පබ්බාජෙසු, සත්ථරි පන පරිනිබ්බුතෙ තෙසං සා පත්ථනා උපවිජින්නා, අථ නෙ එකදිවසෙනෙව උප්පබ්බාජෙසු. අථ ආනන්දත්ථෙරං දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරිත්වා රාජගහමාගතං දිස්වා මහාකස්සපත්ථෙරො එවමාහාති. වුත්තස්සෙතං කස්සපසංයුත්තෙ –

“අප කිසිවෙකුත් නිවැරදිව ආවුණොත් ආනන්ද ඉමෙහි නවෙහි හික්මුණි ඉන්ද්‍රියෙහි අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුප්පති ඛො තෙ ආවුණො ආනන්ද පරිසා, පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුණො නවප්පායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති.

අපි මෙ හන්නෙ කස්සප සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අප ව පන මයං අප්පාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස කුමාරකවාදා න මුව්චාමානි. තථා හි පන ත්වං ආවුණො ආනන්ද ඉමෙහි නවෙහි හික්මුණි ඉන්ද්‍රියෙහි අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුප්පති ඛො තෙ ආවුණො ආනන්ද පරිසා, පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුණො නවප්පායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති” (සං. නි. 2.154).

තත්ථ සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසීති සස්සං සාතෙන්නො විය ආහිණ්ඩසි. කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසීති කුලානි උපසාතෙන්නො විය ආහිණ්ඩසි. ඔලුප්පතිති පලුප්පති හිප්පති. පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුණො නවප්පායාති ආවුණො ආනන්ද එතෙ කුය්භං පායෙන යෙභුයොන නවකා එකවස්සිකද්වස්සිකදහරා වෙව සාමණෙරා ව පලුප්පන්ති. න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාතීති ථෙරං තප්පෙන්නො ආහ. කුමාරකවාදා න මුව්චාමානි කුමාරකවාදතො න මුව්චාම. තථා හි පන ත්වන්ති ඉදමස්ස එවං වත්තබ්බතාය කාරණදස්සත්ථං චුත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – යස්මා ත්වං ඉමෙහි නවෙහි ඉන්ද්‍රියසංවරවිරතීතෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි සද්ධිං විවරසි, තස්මා කුමාරකෙහි සද්ධිං විවරන්තො “කුමාරකො”ති වත්තබ්බතං අරහසීති.

න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති එත්ථ වා-සද්දො පදපුරුණෙ. වා-සද්දො හි උපමානසමුව්චවයසංසයවිස්සග්ගවිකප්පපදපුරුණාදීසු බහුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදීසු (ධ. ප. 63) උපමානෙ දිස්සති, සද්ධිසභාවෙහි අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති”තිආදීසු (සු. නි. 213) සමුව්චයෙ. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදීසු (පාරා. 296) සංසයෙ. “අයං වා ඉමෙසං සමණානුමාණානං සබ්බබ්බාලො සබ්බමුල්ලො”තිආදීසු (දී. නි. 181) වචස්සග්ගෙ. “යෙ හි කෙච්ඡිතික්ඛෙව සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.170; සං. නි. 2.13) විකප්පෙ. “න වාහං පණ්ණං භුඤ්ජාමි, න හෙතං මය්හ භොජන”න්තිආදීසු පදපුරුණෙ. ඉධාපි පදපුරුණෙ දට්ඨබ්බො. තෙනෙව ව ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වා-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං කරොන්නෙන චුත්තං “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති”තිආදීසු පදපුරුණෙ”ති. සංයුත්තට්ඨකථායමිපි ඉදමෙව චුත්තං “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාතීති ථෙරං තප්පෙන්නො ආහා”ති (සං. නි. අට්ඨ. 2.154). එත්ථාපි “වතා”ති වචනසිලිට්ඨතාය චුත්තං. “න වාය”න්ති එතස්ස වා “න වෙ අය”න්ති පදවිජේදං කත්වා වෙ-සද්දස්සත්ථං දස්සෙන්නෙන “වතා”ති චුත්තං. තථා හි වෙ-සද්දස්ස එකංසත්ථභාවෙ තදෙව පාළිං පයොගං කත්වා උදාහරන්ති නෙරුත්තිකා. වජිරවුද්ධත්ථෙරො පන එවං වදති “න වායන්ති එත්ථ ව වාති විභාසා, අඤ්ඤාසීපි න අඤ්ඤාසීපි”ති, (වජිර. ටී. පට්ඨමභාසධර්මකථාවණ්ණනා) තං තස්ස මතිමත්තං සංයුත්තට්ඨකථාය තථා අචුත්තත්තා. ඉදමෙකං පරුපවාදසම්භවකාරණං “තත්ථ කෙච්ඡිති”තිආදීනා සම්බජ්ඣිතබ්බං.

අඤ්ඤාමිපි කාරණමාහ “සකාකුලප්පසුතො වායස්මා”ති. සාකියකුලෙ ජාතො, සාකියකුලභාවෙන වා පාකටො ව ආයස්මා ආනන්දො. තත්ථ...පෙ.... උපවදෙය්‍යන්ති සම්බන්ධො. අඤ්ඤාමිපි කාරණං වදති “තථාගතස්ස භාතා චූළපිතුපුත්තො”ති. භාතාති වෙත්ථ කනිට්ඨභාතා චූළපිතුපුත්තභාවෙන, න පන වයසා සහජාතභාවතො.

“සුද්ධොදනො ධොතොදනො, සක්කසුක්කාමිතොදනා;
අමිතා පාලිතා වාති, ඉමෙ පඤ්ච ඉමා දූවෙ”ති.

චුත්තෙසු හි සබ්බකනිට්ඨස්ස අමිතොදනසක්කස්ස පුත්තො ආයස්මා ආනන්දො. චුත්තඤ්ඤා මනොරථපුරුණියං –

“කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානො අමිහාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො චූතො අමිතොදනසක්කස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති, අපස්ස සබ්බෙ ඤාතකෙ ආනන්දිනෙ පමොදිනෙ කරොන්නො ජාතොති ‘ආනන්දො’ත්ථෙව නාමමකංසු”ති.

තථායෙව චුත්තං පපඤ්චසුද්ධියමිපි –

“අඤ්ඤෙ පන වදන්ති – නායස්මා ආනන්දො භගවතා සහජාතො, වයසා ව චූළපිතුපුත්තතාය ව භගවතො කනිට්ඨභාතායෙව. තථා හි මනොරථපුරුණියං එකනිපාතවණ්ණනායං සහජාතගණෙන සො න චූතො”ති.

යං චූච්චති, තං ගහෙතබ්බං. තත්ථාති තස්මිං විස්සත්ථාදිභාවෙ සති. අතිවිස්සත්ථසකාකුලප්පසුතතථාගතභාතභාවතොති චුත්තං හොති. භාවෙනභාවලක්ඛණෙ හි කත්ථවි හෙත්ථත්ථො සම්පජ්ජති. තථා හි ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන තෙත්තිට්ඨකථායං “ගුත්තඤ්ඤෙ තරමානාන”න්ති ගාථාවණ්ණනායං චුත්තං –

“සබ්බා තා ජම්භං ගච්ඡන්තිති සබ්බා තා ගාවියො කුට්ඨමෙව ගච්ඡන්ති, කස්මා? නෙත්තෙ ජම්භගතෙ සති නෙත්තෙ කුට්ඨං ගතෙ සති, නෙත්තස්ස කුට්ඨං ගතත්තාති අත්ථො”ති.

උදානට්ඨකථායමි “ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”ති සුත්තපදවණ්ණනායං “හෙතුඅත්ථතා භුම්මවචනස්ස කාරණස්ස භාවෙන තදවිනාභාවී ඵලස්ස භාවො ලක්ඛියතීති වෙදිතබ්බො”ති (උදා. අට්ඨ. 1.1). තත්ථාති වා නිමිත්තභූතෙ විස්සත්ථාදිමිති අත්ථො, තස්මිං උච්චිතනෙතිපි වදන්ති. ඡන්දාගමනං වියාති එත්ථ ඡන්දා ආගමනං වියාති පදවිජෙදො. ඡන්දාති ව හෙතුමිති නිස්සක්කවචනං, ඡන්දෙන ආගමනං පවත්තනං වියාති අත්ථො, ඡන්දෙන අකත්තබ්බකරණමිවාති චූත්තං හොති, ඡන්දං වා ආගච්ඡති සම්පයොගවසෙනාති ඡන්දාගමනං, තථා පවත්තො අපායගමනියො අකුසලචිත්තුප්පාදො. අථ වා අනනුරූපං ගමනං අගමනං. ඡන්දෙන අගමනං ඡන්දාගමනං, ඡන්දෙන සිනෙහෙන අනනුරූපං ගමනං පවත්තනං විය අකත්තබ්බකරණං වියාති චූත්තං හොති. අසෙක්ඛතා පටිසම්භිදා, තංපත්තාති තථා, අසෙක්ඛා ව තෙ පටිසම්භිදාප්පත්තා වාති වා තථා, තාදිසෙ. සෙක්ඛපටිසම්භිදාප්පත්තන්ති එත්ථාපි එස නයො. පරිවජ්ජෙන්තොති හෙත්ථත්ථෙ අන්තසද්දො, පරිවජ්ජනහෙතුති අත්ථො. අනුමතියාති අනුඤ්ඤාය, යාවනායාති චූත්තං හොති.

“කිඤ්චාපි සෙක්ඛො”ති ඉදං අසෙක්ඛානංයෙව උච්චිතිතත්තා චූත්තං, න සෙක්ඛානං අගතිගමනසම්භවෙන. පයමග්ගෙනෙව හි වත්තාරි අගතිගමනාති පභියන්ති, තස්මා කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි ථෙරො ආයස්මන්තං ආනන්දං උච්චිතතුති සම්බන්ධො. න පන කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි අභබ්බො අගතිං ගන්තුන්ති. “අභබ්බො”තිආදිනා පන ධම්මසඬ්ඨිතියා තස්ස අරභභාවං දස්සෙන්තො විජ්ජමානගුණෙ කථෙති, තෙන සඬ්ඨිතියා ධම්මචිතයචිතිවිජයෙ සම්පත්තෙ ඡන්දාදිවසෙන අඤ්ඤා ආකථෙත්ථා යථාභූතමෙව කථෙස්සතිති දස්සෙති. න ගන්තබ්බො, අනනුරූපා වා ගතීති අගති, තං. පරියත්තොති අධිගතො උග්ගතිනො.

“එව”න්තිආදිනා සන්තිට්ඨානගණනං දස්සෙති. උච්චිතිතෙනාති උච්චිතිත්ථා ගතිතෙන. අපිච එවං...පෙ.... උච්චිතීති නිගමනං, “තෙනායස්මතා”තිආදි පන සන්තිට්ඨානගණනදස්සනන්තිපි වදන්ති.

එවං සඬ්ඨායකවිචිතනප්පකාරං දස්සෙන්තො අඤ්ඤාමිපි සඬ්ඨායනත්ථං දෙසවිචිතනාදිප්පකාරං දස්සෙන්තො “අථ බො”තිආදිමාහ. තත්ථ එතදභොසීති එතං පරිචිතක්කනං අභොසි. නු-සද්දෙන හි පරිචිතක්කනං දස්සෙති. රාජගහන්ති “රාජගහසාමන්තං ගහෙන්වා චූත්ත”න්ති ගණ්ඨිපදෙසු වදන්ති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගුන්තං වරණට්ඨානං, සො වියාති ගොවරො, හික්ඛුනං වරණට්ඨානං, මහන්තො සො අස්ස, එත්ථාති වා මහාගොවරං. අට්ඨාරසන්තං මහාවිහාරානමිපි අත්ථිතාය පඤ්ඤාසෙනාසනං.

ථාවරකම්මන්ති විරට්ඨායිකම්මං. විසභාගපුග්ගලො සුභද්දසදිසො. උක්කොටෙය්‍යාති නිවාරෙය්‍ය. ඉති-සද්දො ඉදමත්ථෙ, ඉමිනා මනසිකාරෙන හෙතුභූතෙන එතදභොසීති අත්ථො. ගරුභාවජනනත්ථං ඤත්තිදුතියෙන කම්මෙන සඬ්ඨං සාවෙසි, න අපලොකනඤ්ඤාතිකම්මමත්තෙනාති අධිප්පායො.

කදා පනායං කතාති ආහ “අයං පනා”තිආදි. එවං කතභාවො ව ඉමාය ගණනාය විඤ්ඤායතිති දස්සෙති “භගවා හී”තිආදිනා. අථාති අනන්තරත්ථෙ නිපාතො, පරිනිබ්බානන්තරමෙවාති අත්ථො. සත්තාහන්ති හි පරිනිබ්බානදිවසමිපි සඬ්ඨගණ්ඨිත්ථා චූත්තං. අස්සාති භගවතො, “සරීර”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සංවෙගචත්ථුං කිත්තෙන්වා කිත්තෙන්වා අනිච්චතාපටිසඤ්ඤාත්තාති ගීතාති ගායිත්ථා පූජාවසෙන කීළනතො සුන්දරං කීළනදිවසා සාධුකීළනදිවසා නාම, සපරහිතසාධනට්ඨෙත වා සාධුති චූත්තානං සප්පුරිසානං සංවෙගචත්ථුං කිත්තෙන්වා කිත්තෙන්වා කීළනදිවසාතිපි යුජ්ජති. ඉමස්මිඤ්ච පුරිමසත්තාහෙ එකදෙසෙනෙව සාධුකීළනමකංසු. විසෙසතො පන ධාතුපූජාදිවසෙසුයෙව. තථා හි චූත්තං මහාපරිනිබ්බානසුත්තට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.235) –

“ඉතො පුරිමෙසු හි ද්විසු සත්තාහෙසු තෙ හික්ඛු සඬ්ඨස්ස ධානනිසජ්ජොකාසං කරොන්තා බාදනියං භොජනියං සංවිදහන්තා සාධුකීළිකාය ඔකාසං න ලභිංසු, තතො තෙසං අභොසි ‘ඉමං සත්තාහං සාධුකීළිතං කීළිස්සාම, ධානං බො පනෙතං විජ්ජති, යං අම්භාකං පමත්තභාවං ඤත්ථා කොට්ඨෙව ආගන්ත්ථා ධාතුයො ගණ්ඨෙය්‍ය, තස්මා ආරක්ඛං ධපෙත්ථා කීළිස්සාමා’ති, තෙන තෙ එවමකංසු”ති.

තථාපි තෙ ධාතුපූජායපි කතත්තා ධාතුපූජාදිවසා නාම. ඉමෙයෙව විසෙසෙන භගවති කත්තබ්බස්ස අඤ්ඤාස්ස අභාවතො එකදෙසෙන කතමිපි සාධුකීළනං උපාදාය “සාධුකීළනදිවසා”ති පාකටා ජාතාති ආහ “එවං සත්තාහං සාධුකීළනදිවසා නාම අහෙසු”න්ති.

චිතකායාති විසසතරතනුවිවාය වන්දනදාරුවිතකාය, පධානකිච්චවසෙනෙව ව සත්තාහං චිතකායං අග්ගිනා ක්‍රියාති චූත්තං. න හි අච්චන්තසංයොගවසෙන නිරන්තරං සත්තාහමෙව අග්ගිනා ක්‍රියා තත්ථ පච්ඡිමදිවසෙයෙව ක්‍රියාතත්තා, තස්මා සත්තාහස්මින්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිමපච්ඡිමානඤ්ඤා ද්විත්තං සත්තාහානමන්තරෙ සත්තාහෙ යත්ථ කත්ථවිපි දිවසෙ ක්‍රියාමානෙ සති “සත්තාහෙ ක්‍රියා”ති වත්තුං යුජ්ජති. යථාහ –

“තෙන බො පන සමයෙන වත්තාරො මල්ලපාමොක්ඛා සීසං න්හානා අහනානි වත්ථානි නිවත්ථා ‘මයං භගවතො විතකං ආලිම්පෙස්සාමා’ති න සක්කොන්ති ආලිම්පෙතු”න්තිආදි (දී. නි. 2.233).

සත්තිපඤ්ඡරං කත්වාති සත්තිබග්ගාදිහත්ථෙහි පුරිසෙහි මල්ලරාජුනං භගවතො ධාතුආරක්ඛකරණං
උපලක්ඛණවසෙනාහ. සත්තිහත්ථා පුරිසා හි සත්තියො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, තාහි සමන්තතො රක්ඛාපනවසෙන පඤ්ඡරපටිභාගත්තා සත්තිපඤ්ඡරං. සන්ධාගාරං නාම රාජුනං එකා මහාසාලා. උයොගගකාලාදීසු හි රාජානො තත්ථ යත්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡතො, එත්තකා උභොහි පස්සෙහි, එත්තකා හත්ථීසු අභිරුහන්තු, එත්තකා අස්සෙසු, එත්තකා රථෙසු”ති එවං සන්ධිං කරොන්ති මරියාදං බන්ධන්ති, තස්මා තං යානං “සන්ධාගාර”න්ති වුවිච්ඡි. අපිච උයොගගටියානතො ආගන්ත්වාපි යාව ගෙහෙසු අල්ලගොමයපරිහණ්ඩාදීති කරොන්ති, තාව ද්වෙ තීණි දිවසානි රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්ති විස්සමන්ති පරිස්සයං විනොදෙන්තිතිපි සන්ධාගාරං, රාජුනං වා සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ධාගාරං හ-කාරස්ස ධ-කාරං, අනුසරාගමඤ්ච කත්වා, යස්මා වා රාජානො තත්ථ සන්තිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ඨති, ඉමස්මිං කාලෙ වපිතු”න්ති එවමාදිනා නයෙන සරාවාසකිච්චාති සම්මන්ත්රයන්ති, තස්මා ඡින්නවිච්ඡින්නං සරාවාසං තත්ථ සන්ධාරෙන්නිතිපි සන්ධාගාරං. විසාබ්බුණ්ණමිතො පටියාය යාව විසාබ්මාසස්ස අමාවාසී, තාව සොළස දිවසා සීහළවොහාරවසෙන ගතිත්තා, ජෙට්ඨමූලමාසස්ස සුක්කපක්ඛෙ ව පඤ්ච දිවසානි ආහ “ඉති එකවිසති දිවසා ගතා”ති. තත්ථ වරිමදිවසෙයෙව ධාතුයො භාජයිංසු, තස්මිංයෙව ව දිවසෙ අයං කම්මවාචා කතා. තෙන වුත්තං “ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමීය”න්තිආදි. තත්ථ ජෙට්ඨනක්ඛත්තං වා මූලනක්ඛත්තං වා තස්ස මාසස්ස පුණ්ණමීයං වන්දෙන යුත්තං, තස්මා සො මාසො “ජෙට්ඨමූලමාසො”ති වුවිච්ඡි. අනාවාරන්ති හෙට්ඨා වුත්තං අනාවාරං.

යදි එවං කස්මා විනයට්ඨකථායං, (පාරා. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) මඬගලසුත්තට්ඨකථායඤ්ච (බු. පා. අට්ඨ. මඬගලසුත්තවණ්ණනා) “සත්තසු සාධුකීළනදිවසෙසු, සත්තසු ව ධාතුපුජාදිවසෙසු චිතිවත්තෙසු”ති වුත්තන්ති? සත්තසු ධාතුපුජාදිවසෙසු ගතිතෙසු තද්විනාභාවතො මජ්ඣෙකෙ විතකාය ඤායනසත්තාහමිපි ගතිතමෙවාති කත්වා විසුං න වුත්තං විය දිස්සති. යදි එවං කස්මා “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ව වුත්තන්ති? නායං දොසො. අප්පකඤ්ඡි උනාමධිකං වා ගණනුපගං න භොති, තස්මා අප්පකෙන අධිකොපි සමුදායො අනධිකො විය භොතීති කත්වා අඬ්ඨමාසතො අධිකෙපි පඤ්චදිවසෙ “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො”ති වුත්තං ද්වාසීතිබන්ධකවත්තානං කත්ථවි “අසීති බන්ධකවත්තානි”ති වචනං විය, තථා අප්පකෙන උනොපි සමුදායො අනුනො විය භොතීති කත්වා දියඬ්ඨමාසතො උනොපි පඤ්චදිවසෙ “දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති වුත්තං සතිපට්ඨානවිහඬගට්ඨකථායං (විහ. 356) ඡමාසතො උනොපි අඬ්ඨමාසෙ “ඡමාසං සප්ඤායො කාතබ්බො”ති වචනං විය, අඤ්ඤථා අට්ඨකථානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධො සීයා. අපිච දීඝභාණකානං මතෙන තිණ්ණං සත්තාභානං වසෙන “එකවිසති දිවසා ගතා”ති ඉධ වුත්තං. විනයසුත්තනිපාතබුද්දකපායට්ඨකථාසු පන බුද්දකභාණකානං මතෙන එකමෙව ඤායනදිවසං කත්වා තද්වසෙසානං ද්වින්නං සත්තාභානං වසෙන “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ව වුත්තං. පයමබුද්ධවචනාදීසු විය තං තං භාණකානං මතෙන අට්ඨකථාසුපි වචනභෙදො භොතීති ගහෙතබ්බං. එවම්පෙත්ථ වදන්ති – පරිනිබ්බානදිවසතො පටියාය ආදිමිති වත්තාරො සාධුකීළනදිවසායෙව, තතො පරං තයො සාධුකීළනදිවසා වෙව විතකඤායනදිවසා ව, තතො පරං එකො විතකඤායනදිවසායෙව, තතො පරං තයො විතකඤායනදිවසා වෙව ධාතුපුජාදිවසා ව, තතො පරං වත්තාරො ධාතුපුජාදිවසායෙව, ඉති තං තං කිච්චානුරූපගණනවසෙන තීණි සත්තාභානි පරිපුරෙන්නි, අගහිතග්ගහණෙන පන අඬ්ඨමාසොව භොති. “එකවිසති දිවසා ගතා”ති ඉධ වුත්තවචනඤ්ච තං තං කිච්චානුරූපගණනෙනෙව. එවඤ්ඡි වතුසුපි අට්ඨකථාසු වුත්තවචනං සමෙතීති විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං. වජීරබුද්ධිත්ථෙරෙත පන වුත්තං “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තොති එත්ථ එකො දිවසො නට්ඨො, සො පාටිපදදිවසො, කොලාහලදිවසො නාම සො, තස්මා ඉධ න ගතීතො”ති, (වජීර. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) තං න සුන්දරං පරිනිබ්බානසුත්තත්තපාළියං (දී. නි. 2.227) පාටිපදදිවසතොයෙව පටියාය සත්තාභස්ස වුත්තත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච පරිනිබ්බානදිවසෙන සද්ධිං තිණ්ණං සත්තාභානං ගණිත්තා. තථා හි පරිනිබ්බානදිවසෙන සද්ධිං තිණ්ණං සත්තාභානං ගණනෙනෙව ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමී එකවිසතිමො දිවසො භොති.

වත්තාලීස දිවසානි ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛජෙට්ඨදිවසතො යාව ආසල්හි පුණ්ණමී, තාව ගණෙත්වා වුත්තං.
එත්ථත්තරෙති වත්තාලීසදිවසබ්හන්තරෙ. රොගො එව රොගපලිබ්බොධො. ආවරියුපජ්ඣායෙසු කත්තබ්බකිච්චමෙව ආවරියුපජ්ඣායපලිබ්බොධො, තථා මාතාපිතුපලිබ්බොධො. යථාධිප්පෙන අත්ථං, කම්මං වා පරිබුන්ධෙති උපරොධෙති පචත්තිතුං න දෙතීති පලිබ්බොධො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා. තං පලිබ්බොධං ඡින්දිත්වා තං කරණීයං කරොතුති සඬගාහකෙන ඡින්දිතබ්බං තං සබ්බං පලිබ්බොධං ඡින්දිත්වා ධම්මවිනයසඬගායනසඬ්ඛානං තදෙව කරණීයං කරොතු.

අඤ්ඤෙපි මහාථෙරාති අනුරුද්ධත්ථෙරාදයො. සොකසල්ලසමජ්ජිතන්ති සොකසඬ්ඛාතෙන සල්ලෙන
අනුපට්ඨං පටිච්ඡං. අසමුච්ඡින්නඅවිජ්ජාතණ්ණානුසයත්තා අවිජ්ජාතණ්ණාහිසඬ්ඛාතෙන කම්මුතා භවයොනිගතිට්ඨිතිසත්තවාසෙසු බන්ධපඤ්චකසඬ්ඛානං අත්තභාවං ජනෙති අභිනිබ්බත්තෙතීති ජනො. කිලෙසෙ ජනෙති, අජනි, ජනිස්සතීති වා ජනො, මහන්තො ජනො තථා, තං. ආගතාගතන්ති ආගතමාගතං යථා “එකෙකො”ති. එත්ථ සීයා – “ථෙරො අත්තතො පඤ්චසතාය පරිසාය පරිවුත්තො රාජගහං ගතො, අඤ්ඤෙපි මහාථෙරා අත්තතො අත්තතො පරිවාරෙ ගහෙත්වා සොකසල්ලසමජ්ජිතං මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං දිසං පක්කන්තා”ති ඉධ

“යථා ත” නීතිආදිනා යථාචුක්තමත්ථං උපමාය ආවි කරොති. තත්ථ යථා අඤ්ඤොපි භගවතො...පෙ.... පතිට්ඨිතපෙමො වෙව අබ්භාසවො ව අනෙකෙසු...පෙ.... උපකාරසඤ්ජනිතචිත්තමද්දවො ව අකාසි, එවං ආයස්මාපි ආනන්දො භගවතො ගුණ...පෙ.... මද්දවො ව හුත්වා අකාසිති යොජනා. නීති නිපාතමත්තං. අපිව එතෙන තථාකරණහෙතුං දස්සෙති, යථා අඤ්ඤොපි යථාචුක්තසභාවා අකංසු, තථා ආයස්මාපි ආනන්දො භගවතො...පෙ.... පතිට්ඨිතපෙමත්තා වෙව අබ්භාසවත්තා ව අනෙකෙසු...පෙ.... උපකාරසඤ්ජනිතචිත්තමද්දවත්තා වාති හෙතුඅත්ථස්ස ලබ්භමානත්තා. හෙතුගබ්භාති හි එතාති පදාති තදත්ථස්සෙව තථාකරණහෙතුභාවතො. ධනපාලදමන (වුළුව. 342), සුවණ්ණකක්කට (ජා. 1.5.94), වුළුතංස (ජා. 1.15.133) -මහාභංසජාතකාදීනි (ජා. 2.21.89) වෙන්ට විභාවෙනබ්බො. ගුණානං ගණො, සොයෙව අමතනිජ්ඣාදකරසසදිසතාය අමතරසො. තං ජානනපකතිතායාති පතිට්ඨිතපදෙ හෙතු. උපකාර...පෙ.... මද්දවොති උපකාරපුබ්බභාවෙන සම්මාජනිතචිත්තමුද්දකො. එවම්පි සො ඉමිනා කාරණෙන අධිවාසෙසීති දස්සෙන්නො “තමෙන” නීතිආදිමාහ. තත්ථ තමෙනන්ති තං ආයස්මත්තං ආනන්දං. එත- සද්දො හි පදාලඬිකාරමත්තං. අයඤ්ඤි සද්දපකති, යදිදං ද්විසු සබ්බනාමෙසු පුබ්බපදස්සෙව අත්ථපදතා. සංවෙජෙසීති “නනු භගවතා පටිකච්චෙව අක්කතං ‘සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො’ තිආදිනා (දී. නි. 2.183; සං. නි. 5.379; අ. නි. 10.48) සංවෙගං ජනෙසී” ති (දී. නි. ටී. පඨමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) ආවරියධම්මපාලන්ථෙරෙන චුත්තං, එවං සති “භන්තෙ...පෙ.... අස්සාසෙස්සථාති පඨමං වත්වා” ති සහ පාඨසෙසෙන යොජනා අස්ස. යථාරුතතො පන ආදාත්ථෙන ඉති-සද්දෙන “එවමාදිනා සංවෙජෙසී” ති යොජනාපි යුජ්ජතෙව. යෙන කෙනචි හි වචනෙන සංවෙගං ජනෙසී, තං සබ්බම්පි සංවෙජනස්ස කරණං සම්භවතිති. සන්ථම්භිත්වාති පරිදෙවනාදිවිරහෙන අත්තානං පටිබන්ධෙන්වා පතිට්ඨාපෙන්වා. උස්සන්තධාතුකන්ති උපචිතපිත්තසෙම්භාදිදොසං.

පින්තසෙම්භවාතවසෙන හි තිස්සො ධාතුයො ඉධ භෙසජ්ජකරණයොග්ගානාය අධිප්පෙතා, යා “දොසා, මලා”ති ව ලොකෙ වුවවන්ති, පටථි ආපො තෙජො වායො ආකාසොති ව භෙදෙන පච්චෙකං පඤ්චවිධා. චුත්තඤ්ඤි –

“වායුපින්තකථා දොසා, ධාතවො ව මලා තථා;
තත්ථාපි පඤ්චධාමානා, පච්චෙකං දෙහධාරණා.

සරිරදුස්සනා දොසා, මලීනකරණා මලා;
ධාරණා ධාතවො තෙ තු, ඉත්ථමන්වත්ථසඤ්ඤකා”ති.

සමස්සාසෙනුන්ති සන්තප්පෙතුං. දෙවතාය සංවෙජිතදිවසතො, ජෙතවනවිහාරං පට්ඨිදිවසතො වා දුතියදිවසෙ. විරිච්චති එතෙනාති විරෙවනං, ඔසධපරිභාවිතං බීරමෙව විරෙවනං තථා. යං සන්ධායාති යං භෙසජ්ජපානං සන්ධාය. අභිගපච්චිභිගෙන සොහතිති සුභො, මනුනො අපච්චං මානවො, න-කාරස්ස පන ණ-කාරෙ කතෙ මාණවො. මනුති හි පඨමකප්පිකකාලෙ මනුස්සානං මාතෘපිතුට්ඨානෙ ධීතො පුරිසො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතරාජා”ති චුත්තො. සො හි සකලලොකස්ස හිතං මනහි ජානාතීති මනුති වුවවති. එවම්පෙත්ථ වදන්ති “දන්තජ න-කාරසහිතො මානවසද්දො සබ්බසත්තසාධාරණවචනො, මුද්ධජ ණ-කාරසහිතො පන මාණවසද්දො කුච්ඡිතමුල්ලාපච්චවචනො”ති. වුළකම්මචිහභිගසුත්තවිධිකථායමිපි (ම. නි. අට්ඨ. 4.289) හි මුද්ධජ ණ-කාරසහිතස්සෙව මාණවසද්දස්ස අත්ථො වණ්ණතො. තට්ඨිකායමිපි “යං අපච්චං කුච්ඡිතං මුල්ලං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවවොහාරො, යෙභුයොන ව සත්තා දහරකාලෙ මුල්ලභාතුකා හොන්තිති තස්සෙවත්ථො පකාසිතො”ති වදන්ති ආචරියා. අඤ්ඤත්ථ ව විසතිවස්සබ්බන්තරො යුවා මාණවො, ඉධ පන තබ්බොහාරෙන මහල්ලකොපි. චුත්තඤ්ඤි වුළකම්මචිහභිගසුත්තවණ්ණනායං “මාණවොති පන තං තරුණකාලෙ වොහරිංසු, සො මහල්ලකකාලෙපි තෙනෙව වොහාරෙන වොහරියති”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 4.289) සුභනාමකෙන ලද්ධමාණවවොහාරෙනාති අත්ථො. සො පන “සත්ථා පරිනිබ්බුතො, ආනන්දත්ථෙරො කිරස්ස පත්තච්චරමාදාය ආගතො, මහාපනො තං දස්සනාය උපසඬකමති”ති සුත්ථා “විහාරං බො පන ගන්ත්වා මහාජනමජ්ඣෙ න සක්කා සුබ්බෙන පටිසන්ථාරං වා කාතුං, ධම්මකථං වා සොතුං, ගෙහමාගතංයෙව නං දිස්වා සුබ්බෙන පටිසන්ථාරං කරිස්සාමි , එකා ව මෙ කඬ්ඛා අත්ථි, තමිපි නං පුච්ඡිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා එකං මාණවකං පෙසෙසි, තං සන්ධායාහ “පහිතං මාණවක”න්ති වුද්දකෙ චෙත්ථ කපච්චයො. එතදවොචාති එතං “අකාලො”තිආදිකං වචනං ආනන්දත්ථෙරො අවොච.

අකාලොති අජ්ජ ගන්තුං අයුත්තකාලො. කස්මාති වෙ “අත්ථි මෙ”තිආදිමාහ. භෙසජ්ජමත්තාති අප්පකං භෙසජ්ජං. අප්පත්ථො හෙත්ථ මත්තාසද්දො “මත්තා සුබ්බපරිච්චාගා”තිආදිසු (ධ. ප. 290) විය. පිනාති පිටිතා. ස්වෙපිති එත්ථ “අපි-සද්දො අපෙක්ඛො මත්තා නුඤ්ඤායා”ති (වජිර. ටී. පඨමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) වජිරවුද්ධත්ථෙරෙන චුත්තං. අයං පන තස්සාධිප්පායො – “අප්පෙව නාමා”ති සංසයමත්තෙ චුත්තෙ අනුඤ්ඤාතභාවො න සිද්ධො, තස්මා තං සාධනත්ථං “අපි”ති චුත්තං, තෙන ඉමමත්ථං දීපෙති “අප්පෙව නාම ස්වෙ මයං උපසඬකමෙය්‍යාම, උපසඬකමිතුං පටිබලා සමානා උපසඬකමිස්සාම වා”ති.

දුතියදිවසෙති බීරවිරෙවනපිතදිවසතො දුතියදිවසෙ. වෙනකත්ථෙරෙනාති වෙනියරට්ඨෙ ජාතත්තා වෙනකොති එවං ලද්ධනාමෙන ථෙරෙන. පච්ඡාසමණෙනාති පච්ඡානුගතෙන සමණෙන. සහත්ථෙ වෙනං කරණවචනං. සුභෙන මාණවෙන පුට්ඨොති “යෙසු ධම්මෙසු හවං ගොතමො ඉමං ලොකං පතිට්ඨපෙසි, තෙ තස්ස අච්චයෙන නට්ඨා නු බො, ධරන්ති නු බො, සවෙ ධරන්ති, හවං (තත්ථි දී. නි. අට්ඨ. 1.448) ආනන්දො ජානිස්සති, හන්ද නං පුච්ඡාමි”ති එවං චිත්තෙන්වා “යෙසං සො හවං ගොතමො ධම්මානං වණ්ණවාදී අහොසි, යත්ථ ව ඉමං ජනනං සමාදපෙසි නිවෙසෙසි පතිට්ඨාපෙසි, කතමෙසානං බො හො ආනන්ද ධම්මානං සො හවං ගොතමො වණ්ණවාදී අහොසි”තිආදිනා (දී. නි. 1.448) පුට්ඨො, අප්පස් ථෙරො තිණි පිටකානි සීලක්ඛන්ධාදිහි තිහි ඛන්ධෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙන්තො “තිණ්ණං බො මාණව ඛන්ධානං සො හගවා වණ්ණවාදී”තිආදිනා (දී. නි. 1.449) ඉධ සීලක්ඛන්ධවග්ගෙ දසමං සුත්තමහාසි, තං සන්ධායාහ “ඉමස්මිං...පෙ.... මහාසි”ති.

බණ්ඩන්ති ඡින්නං. පුල්ලන්ති හින්තං, සෙවාලාභිජත්තකාදිවිකස්සනං වා, තෙසං පටිසඬ්ඛරණං සම්මා පාකතිකකරණං, අභිනවපටිකරණන්ති චුත්තං හොති. උපකට්ඨායාති ආසන්නාය. වස්සං උපනෙන්නි උපගච්ඡන්ති එත්ථාති වස්සුපනායිකා, වස්සුපගතකාලො, තාය. සඬ්ඨිතිපාළියං (වුළව. 440) සාමඤ්ඤෙන චුත්තමිපි වචනං එවං ගතෙයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති සංසන්දෙතුං සාධෙතුං වා ආහ “එවඤ්ඤි”තිආදි.

රාජගහං පරිවාරෙන්වාති බහිනගරෙ ධීතභාවෙන චුත්තං. ඡඩ්ඞිතපතිතඋක්කලාපාති ඡඩ්ඞිතා ව පතිතා ව උක්කලාපා ව. ඉදං චුත්තං හොති – හගවතො පරිනිබ්බානට්ඨානං ගච්ඡන්තෙහි හික්ඛුහි ඡඩ්ඞිතා විස්සට්ඨා, තතොයෙව ව උපච්ඡාදිහි බාදිතත්තා ඉතො විතො ව පතිතා, සම්මජ්ජනාභාවෙන ආකිණ්ණකච්චරත්තා උක්කලාපා වාති. තදෙවත්ථං “හගවතො හී”තිආදිනා විභාවෙති. අවකුට්ඨි පුතිභාවමගමාසීති උක්කලාපො ථ-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා, උජ්ඣ්ඨිට්ඨො වා කලාපොසමුභොති උක්කලාපො, වණ්ණසඬ්ඨගමනවසෙනෙවං චුත්තං යථා “උපක්කලෙසො, ස්නෙහො” – ඉච්චාදි, තෙන යුත්තාති තථා. පරිච්ඡෙදවසෙන වෙණියන්ති දිස්සන්තිති පරිච්චො. කුරුමානාති කත්තුකාමා. සෙනාසනවත්තානං පඤ්ඤත්තත්තා, සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ ව සෙනාසනපටිබද්ධානං බහුනමිපි වචනානං චුත්තත්තා

සෙනාසනපතිසඬ්ඛරණමිති තස්ස පුජායෙව නාමානි ආහ “භගවතො වචනපුජනත්ථ”න්ති. පඨමං මාසන්ති වස්සානස්ස පඨමං මාසං. අවිචන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං. “තිත්ථියාවාදපරිමොචනත්ථඤ්චා”ති චුත්තමත්ථං පාකං කාතුං “තිත්ථියා හී”තිආදි චුත්තං.

යන්ති කතිකචත්තකරණං. ඵදිසෙසු හි යානෙසු යං-සද්දො තං-සද්දානපෙක්ඛො තෙනෙව අත්ථස්ස පරිපුණ්ණත්තා. යං වා කතිකචත්තං සන්ධාය “අථ ඛො”තිආදි චුත්තං, තදෙව මයාපි චුත්තන්ති අත්ථො. එස නයො ඊදිසෙසු භගවතා...පෙ.... වණ්ණිතන්ති සෙනාසනචත්තං පඤ්ඤපෙන්නෙත සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 308) ව සෙනාසනපතිබද්ධවචනං කට්ඨන්තෙත වණ්ණිතං. සඬ්ඛායිස්සාමානි එත්ථ ඉති-සද්දස්ස “චුත්තං අහොසී”ති ව උභයත්ථ සම්ඛන්ධො, එකස්ස වා ඉති-සද්දස්ස ලොපො.

දුතියදිවසෙති එවං චිත්තිතදිවසතො දුතියදිවසෙ, සො ව ඛො වස්සුපනායිකදිවසතො දුතියදිවසොව. ථෙරා හි ආසල්හිපුණ්ණමිතො පාටිපදදිවසෙයෙව සන්තිපතිත්වා වස්සමුපගන්ත්වා එවං චිත්තෙසුන්ති. රාජද්වාරෙති රාජගෙහද්වාරෙ. භත්ථකම්මන්ති භත්ථකිරියං, භත්ථකම්මස්ස කරණන්ති චුත්තං හොති. පටිවෙදෙසුන්ති ජානාපෙසුං. විසට්ඨානි නිරාසඬ්ඛිත්තා. ආණායෙව අප්පටිභතචුත්තියා පචත්තනට්ඨෙත චක්කන්ති ආණාවක්කං. තථා ධම්මොයෙව චක්කන්ති ධම්මචක්කං, තං පනිධ දෙසනාඤ්ඤාණපටිවෙධඤ්ඤාණවසෙන දුට්ඨමිති යුජ්ජති තදුභයෙනෙව සඬ්ඛිතියා පචත්තනතො. “ධම්මචක්කන්ති චෙතං දෙසනාඤ්ඤාණස්සාපි නාමං, පටිවෙධඤ්ඤාණස්සාපි”ති (සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78) හි අට්ඨකථාසු චුත්තං. සන්තිසජ්ජට්ඨානන්ති සන්තිපතිත්වා නිසිදනට්ඨානං. සත්ත පණ්ණානි යස්සානි සත්තපණ්ණි, යො “ජත්තපණ්ණො, විසම්චිජ්ජො” තිපි චූචති, තස්ස ජාතගුහද්වාරෙති අත්ථො.

විස්සකම්මුනානි සක්කස්ස දෙවනමින්දස්ස කම්මාකම්මට්ඨායකං දෙවපුත්තං සන්ධායාහ. සුචිහත්තභිත්තිථම්භසොපානන්ති එත්ථ සුචිහත්තපදස්ස ද්වන්දුතො පුබ්බෙ සුයාමානත්තා සබ්බෙහි ද්වන්දුපදෙහි සම්ඛන්ධො, තථා “නානාවිධ...පෙ.... විචිත්ත”න්තිආදිසුපි. රාජභවනවිභූතින්ති රාජභවනසම්පත්තිං, රාජභවනසොහං වා. අවභසන්තම්චානි අවභාසං කුරුමානං විය. සිරියානි සොභාසඬ්ඛාතාය ලක්ඛියා. නිකෙතනම්චානි වසනට්ඨානම්ච, “ජලන්තම්චා”තිපි පායො. එකස්මිංයෙව පානියතිත්ථෙ නිපතන්තා පක්ඛිනො විය සබ්බෙසම්මි ජනානං චක්ඛුති මණ්ඩපෙයෙව නිපතන්තිති චුත්තං “එකනිපාත...පෙ.... විභඩ්ගාන”න්ති. නයනවිභඩ්ගානන්ති නයනසඬ්ඛාතවිභඩ්ගානං. ලොකරාමණෙයාකම්ච සම්මිණ්ඩිතන්ති යදි ලොකෙ විජ්ජමානං රාමණෙයාකං සබ්බමෙව ආනෙත්වා එකත්ථ සම්මිණ්ඩිතං සියා, තං වියානි චුත්තං හොති, යං යං වා ලොකෙ රමීතුමරහති, තං සබ්බං සම්මිණ්ඩිතම්චානිපි අත්ථො. දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩන්ති ථෙග්ගුරහිතං සාරං විය, කසට්ඨිනිමුත්තං පසන්නං විය ව දට්ඨුමරහරූපෙසු සාරභූතං, පසන්නභූතඤ්ච. අපිච දට්ඨබ්බො දස්සනියො සාරභූතො විසිට්ඨතරො මණ්ඩො මණ්ඩනං අලඬ්ඛකාරො එතස්සානි දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩො, තං. මණ්ඩං සූරියරස්මිං පානි නිවාරෙති, සබ්බෙසං වා ජනානං මණ්ඩං පසන්නං පානි රක්ඛති, මණ්ඩනලඬ්ඛකාරං වා පානි පිචති අලඬ්ඛකරිතුං යුත්තභාවෙනානි මණ්ඩපො, තං.

කුසුමදාමානි ව තානි ඔලම්බකානි චෙති කුසුමදාමොලම්බකානි. විසෙසනස්ස චෙත්ථ පරනිපාතො යථා “අග්ගාහිතො”ති. විවිධානියෙව කුසුමදාමොලම්බකානි තථා, තානි විනිග්ගලන්තං විසෙසෙන වමෙත්තං නික්ඛාමෙත්තම්ච වාරු සොහනං විතානං එත්ථානි තථා. කුට්ටෙන ගහිතො සමං කතොති කුට්ටිමො, කොට්ටිමො වා, තාදිසොයෙව මණ්ණි මණ්ණිකොට්ටිමො, නානාරතනෙහි විචිත්තො මණ්ණිකොට්ටිමො, තස්ස තලං තථා. අථ වා මණ්ණියො කොට්ටෙත්වා කතතලන්තා මණ්ණිකොට්ටෙන නිජ්ජත්තන්ති මණ්ණිකොට්ටිමං, තමෙව තලං, නානාරතනවිචිත්තං මණ්ණිකොට්ටිමතලං තථා. තම්ච ව නානාපුජ්ජුපභාරවිචිත්තං සුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මන්ති සම්ඛන්ධො. පුජ්ජුපභාරො. එත්ථ හි නානාරතනවිචිත්තග්ගහණං නානාපුජ්ජුපභාරවිචිත්තතායනිදස්සනං, මණ්ණිකොට්ටිමතලග්ගහණං සුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මතායානි දට්ඨබ්බං. නන්ති මණ්ඩපං. බ්‍රහ්මවිමානසදිසන්ති භාවනපුංසකං, යථා බ්‍රහ්මවිමානං සොහති, තථා අලඬ්ඛකරිත්වානි අත්ථො. විසෙසෙන මානෙතබ්බන්ති විමානං. සද්දවිදු පන “විභෙ ආකාසෙ මායන්ති ගච්ඡන්ති දෙවා යෙනානි විමාන”න්ති වදන්ති. විසෙසෙන වා සුචරිතකම්මුනා මියති නිම්මියතිති විමානං, චිති වා සකුණො චූචති, තං සණ්ඨානෙන මියති නිම්මියතිති විමානන්තිආදිනාපි චත්තබ්බො. විමානට්ඨකථායං පන “එකයොජනද්වියොජනාදිභාවෙන පමාණවිසෙසයුත්තතාය, සොභානිසයයොගෙන ව විසෙසෙන මානනියතාය විමාන”න්ති (වි. ව. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) චුත්තං. නත්ථි අග්ගමෙතෙසන්ති අනග්ගානි, අපරිමාණග්ගානි අග්ගිකුමසක්කුණෙයානිති චුත්තං හොති. පතිරූපං, පටිවෙකං වා අත්ථරිතබ්බානිති පටිචත්ථරණානි, තෙසං සතානි තථා. උත්තරාභිමුඛන්ති උත්තරදිසාභිමුඛං. ධම්මොපි සත්ථායෙව සත්ථුකිච්චනිජ්ජාදනතොති චුත්තං “බුද්ධස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤපෙත්වා”ති. යථාහ “යො ඛො...පෙ.... මමච්චයෙන සත්ථා”තිආදි, (දී. නි. 2.216) තථාගතජ්ජවෙදිතධම්මදෙසකස්ස වා සත්ථුකිච්චාවභන්තා තථාරූපෙ ආසනෙ නිසිදිතුමරහතිති දස්සෙතුමිපි එවං චුත්තං. ආසනාරහන්ති නිසිදනාරහං. ධම්මාසනන්ති ධම්මදෙසකාසනං, ධම්මං වා කට්ඨං යුත්තාසනං. දන්තබ්බතන්ති දන්තෙහි බව්විතං, භත්ථිදන්තෙහි කතන්ති චුත්තං හොති. “දන්තො නාම භත්ථිදන්තො චූචති”ති හි චුත්තං. එත්ථානි එතස්මිං ධම්මාසනෙ. මම කිච්චන්ති මම කම්මං, මයා වා කරණියං.

ඉදානි ආයස්මතො ආනන්දස්ස අසෙක්ඛභූමිසමාපජ්ජනං දස්සෙන්නො “තස්මිඤ්ච පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්මිඤ්ච පන දිවසථති තථා රඤ්ඤා ආරොවාපිතදිවසෙ, සාවණමාසස්ස කාළපක්ඛවතුත්ථදිවසෙති චුත්තං හොති.

අනන්තජනනතො විසසඛිකාසනාය කිලෙසො විසං, තස්ස ඛිණාසවභාවතො අඤ්ඤාභාවසඛිකා සත්ති ගන්ධො. තථා හි සො භගවතො පරිනිබ්බානාදිසු විලාසාදිමකාසි. අපිව විසජනනකපුප්ඵාදිගන්ධපටිභාගනාය නානාවිධදුක්ඛභෙතුකිරියාජනනකො කිලෙසොව “විසගන්ධො”ති වුවිවති. තථා හි සො “විසං භරතීති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකා”තිආදිනා (මහානි. 3) වුන්නොති. අපිව විසගන්ධොනාම විරුපො මංසාදිගන්ධො, තංසදිසනාය පන කිලෙසො. “විස්සසද්දො හි විරුපෙ”ති (ධ. ස. ටී. 624) අභිධම්මටිකායංවුත්තං. අද්ධාති එකංසතො. සංවෙගන්ති ධම්මසංවෙගං. “ඕභිතභාරාන”න්ති හි යෙභුයොන, පධානෙන ව වුත්තං. එදිසෙසු පන යානෙසු තදඤ්ඤෙසමපි ධම්මසංවෙගොයෙව අධිප්පෙනො. තථා හි “සංවෙගො නාම සභොත්තප්පං ඤාණං, සො තස්සා භගවතො දස්සනෙ උප්පජ්ජී”ති (වි. ව. අට්ඨ. 838) රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනායංවුත්තං, සා ව තදා අවිඤ්ඤාතසාසනා අනාගතඵලාති. ඉතරථා හි චිත්තුත්තාසවසෙන දොසොයෙව සංවෙගොති ආපජ්ජති, ඵවඤ්ච සති සො තස්ස අසෙක්ඛභූමිසමාපජ්ජනස්ස එකංසකාරණං න සියා. ඵවමභූතො ව සො ඉධ න චත්තබ්බොයෙවාති අලමතිපපඤ්චෙන. තෙනාති තස්මා ස්වෙ සඛිසසන්තිපාතස්ස චත්තමානත්තා, සෙක්ඛසකරණියත්තා වා. තෙ න යුත්තන්ති තව න යුත්තං, තයා වා සන්තිපාතං ගන්තුං න පතිරුපං.

මෙතන්ති මම එතං ගමනං. ය්වාහන්ති යො අහං, යන්ති වා කිරියාපරාමසනං, තෙන “ගච්ඡෙයා”න්ති එත්ථ ගමනකිරියං පරාමසති, කිරියාපරාමසනස්ස ව යං තං-සද්දස්ස අයං පකති, යදිදං නපුංසකලිඛිගෙන, එකවචනෙන ව යොග්ගතා තථායෙව තත්ථ තත්ථ දස්සනතො. කිරියාය හි සභාවතො නපුංසකත්තමෙකත්තඤ්ච ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. ආවජ්ජෙසීති උපනාමෙසි. මුත්තාති මුවිචිතා. අප්පත්තඤ්චාති අගතඤ්ච, බිම්බොහනෙ න තාව යපිතන්ති වුත්තං හොති. එතස්මිං අත්තරෙති එත්ථන්තරෙ, ඉමිනා පදද්වයෙන දස්සිතකාලානං වෙමජ්ඣක්ඛණෙ, තථාදස්සිතකාලද්වයස්ස වා විවරෙති වුත්තං හොති.

“කාරණෙ වෙව චිත්තෙ ව, ඛණස්මිං විවරෙපි ව;
වෙමජ්ඣාදිසු අත්ථෙසු ‘අත්තරා’ති රථො ගතො”ති.

හි වුත්තං. අනුපාදායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා, යෙහි වා කිලෙසෙහි මුවිවති, තෙසං ලෙසමත්තමිපි අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහීති භවතො ආ භවග්ගං, ධම්මතො ව ආ ගොත්රභූං සවනතො පවත්තනතො ආසවසඤ්ඤිතෙහි කිලෙසෙහි. උපලක්ඛණවචනමත්තඤ්චෙන. තදෙකට්ඨනාය හි සබ්බෙහිපි කිලෙසෙහි සබ්බෙහිපි පාපධම්මෙහි චිත්තං විමුවිවතියෙව. චිත්තං විමුවිචිති චිත්තං අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ ආසවෙහි විමුවිවමානං හුත්වා අරහත්තඵලක්ඛණෙ විමුවිචි. තදත්ථං විවරති “අයඤ්ඤී”තිආදිනා. වඛකමෙනාති වඛකමනකිරියාය. විසෙසන්ති අත්තනා ලද්ධමග්ගඵලතො විසෙසමග්ගඵලං. විවට්ටුපතිස්සයභූතං කතං උපචිතං පුඤ්ඤං යෙනාති කතපුඤ්ඤො, අරහත්තාධිගමාය කතාධිකාරොති අත්ථො. පධානමනුසුඤ්ජාති විරියමනුසුඤ්ජාති, අරහත්තසමාපත්තියා අනුයොගං කරොහීති වුත්තං හොති. හොහිසීති භවිස්සසි. කථාදොසොති කථාය දොසො චිතථභාවො. අච්චාරද්ධන්ති අතිවිය ආරද්ධං. උද්ධවචායාති උද්ධතභාවාය. හන්දාති වොස්සග්ගවචනං. තෙන හි අධුනායෙව යොජෙමි, න පනාහං පපඤ්චං කරොමිති වොස්සග්ගං කරොති. විරියසමතං යොජෙමිති වඛකමනවිරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස භාපනවසෙන සමාධිනා සමනාපාදනෙන විරියස්ස සමතං සමභාවං යොජෙමි, විරියෙන වා සමථසඛිකානං සමාධිං යොජෙමිතිපි අත්ථො. ද්විධාපි හි පායො දිස්සති. විස්සමිස්සාමිති අස්සසිස්සාමි. ඉදාති තස්ස විසෙසතො පසංසනාරහභාවං දස්සෙතුං “තෙනා”තිආදි වුත්තං. තෙනාති චතුරුග්ගාපථවිරහිතකාරණෙන. “අතිපන්නො”තිආදිති පච්චුප්පන්නවචනානෙව. පරිනිබ්බුතොපි සො ආකාසෙයෙව පරිනිබ්බාසි. තස්මා ථෙරස්ස කිලෙසපරිනිබ්බානං, ඛන්ධපරිනිබ්බානඤ්ච විසෙසෙන පසංසාරහං අච්ඡරියබ්භූතමෙවාති.

දුතියදිවසෙහි ථෙරෙන අරහත්තපත්තදිවසතො දුතියදිවසෙ. පඤ්චමියන්ති තිථිපෙක්ඛාය වුත්තං, “දුතියදිවසෙ”ති ඉමිනා තුල්‍යාධිකරණං. භින්නලිඛිගමිපි හි තුල්‍යත්ථපදං දිස්සති යථා “ගුණො පමාණං, විසති චිත්තාති” ඉච්චාදි. කාලපක්ඛස්සාති සාවණමාසකාලපක්ඛස්ස. පඨමඤ්ඤි මාසං ඛණ්ඩචුල්ලපටිසඛිකරණමකංසු, පඨමමාසභාවො ව මජ්ඣිමප්පදෙසවොභාරෙන. තත්ථ හි පුරිමපුණ්ණමිතො යාව අපරා පුණ්ණමි, තාව එකො මාසොති වොහරන්ති. තතො තිණ් දිවසාති රාජා මණ්ඩපමකාසි, තතො දුතියදිවසෙ ථෙරො අරහත්තං සච්ඡාකාසි, තතියදිවසෙ පන සන්තිපතිත්වා ථෙරා සඛිගීතිමකංසු, තස්මා ආසල්හිමාසකාලපක්ඛපාටිපදතො යාව සාවණමාසකාලපක්ඛපඤ්චමි, තාව පඤ්චදිවසාධිකො එකමාසො හොති. සමානොති උප්පජ්ජමානො. භට්ඨතුට්ඨචිත්තොති අතිවිය සොමනස්සචිත්තො, පාමොජ්ජෙන වා භට්ඨචිත්තො පීතියා තුට්ඨචිත්තො. එකංසන්ති එකස්මිං අංසෙ, වාමංසෙහි අත්ථො. තථා හි වඛිගීසසුත්තවණ්ණනායං වුත්තං -

“එකංසං විවරන්ති එත්ථ පුන සණ්ඨාපනවසෙන ඵලං වුත්තං, එකංසන්ති ව වාමංසං පාරුපිත්වා ඨිතස්සෙනං අධිවචනං. යතො යථා වාමංසං පාරුපිත්වා ඨිතං හොති, තථා විවරං කත්වාති ඵලමස්සත්ථො වෙදිතබ්බො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.345).

ඛන්ධ...පෙ.... වියාති වණ්ටතො පවුත්තසුපරිපක්කතාලඵලමිව. පණ්ඩු...පෙ.... වියාති සිතපිතපභායුත්තපණ්ඩුරොමජකම්බලෙ යපිතො ජාතිමා මණි විය, ජාතිවචනෙන වෙන්ථ කුත්තිමං නිවත්තෙති. සමුග්ගතපුණ්ණවන්දො වියාති පුණ්හපක්ඛපන්නරසුපොසථෙ සමුග්ගතො සොළසකලාපරිපුණ්ණො වන්දො විය.

බාලා...පෙ.... වියානි තරුණසූරියපහාසම්පස්සෙන ඵුල්ලිතසුවණ්ණවණ්ණපරාගගබ්භං සතපත්තපද්ධං විය.
“පිඤ්ජරසද්දො හි හෙමවණ්ණපරියායො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.22) සාරත්ථදීපනියං වූත්තො. පරියොදානෙනානි
පහස්සරෙන. සප්පහෙනානි වණ්ණප්පහාය, සීලප්පහාය ව සමන්තාගතෙන. සස්සිරිකෙනානි
සරිරසොහග්ගාදිසඬ්ඛාතාය සිරියා අතිවිය සිරිමතා. මුඛවරෙනානි යථාචුත්තසොභාසමලඬ්ඛකත්තා උත්තමමුඛෙන.
කාමං “අහමස්මි අරහත්තං පත්තො”ති නාරොවෙසී, තථාරූපාය පන උත්තමලීලාය ගමනතො පස්සන්තා සබ්බෙපි
තමත්ථං ජානන්ති, තස්මා ආරොවෙත්තො විය හොතීති ආහ “අත්තනො අරහත්තප්පත්තිං ආරොවයමානො විය
අගමාසී”ති.

කීමත්ථං පනායං එවමාරොවයමානො විය අගමාසීති? වූව්වතෙ – සො හි “අත්තපනායිකං අකත්වා
අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං භගවතා සංවණ්ණිත”න්ති මනසි කරිත්වා “සෙක්ඛතාය ධම්මචිත්තසංඝිගීතියා ගහෙතුමයුත්තමපි
බහුස්සුත්තා ගණ්හිස්සාමා”ති නිසින්නානං ථෙරානං අරහත්තප්පත්තිවිජානනෙන සොමනස්සුප්පාදනත්ථං,
“අප්පමත්තො හොහී”ති භගවතා දින්නඛවාදස්ස ව සඵලතාදීපනත්ථං එවමාරොවයමානො විය අගමාසීති.
ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි සමසමට්ඨපනාදිනා යථාචුත්තකාරණෙන සත්ථුකප්පත්තා. ධරෙය්‍යානි
විජ්ජමානො භවෙය්‍ය. “සොහති වත තෙ ආවුසො ආනන්ද අරහත්තසමධිගමනා”තිආදිනා සාධුකාරමදාසි. අයමිධ
දීඝභාණකානං වාදො. බුද්දකභාණකෙසු ව සුත්තනිපාතබුද්දකපාඨභාණකානං වාදොතිපි යුජ්ජති තදට්ඨකථාසුපි තථා
චුත්තත්තා.

මජ්ඣිමං නිකායං භණන්ති සීලෙනානි මජ්ඣිමභාණකා, තප්පගුණා ආවරියා. යථාචුඬ්ඪස්ත්ති චුඬ්ඪපටිපාටිං,
තදනතික්කමිත්වා වා. තත්ථානි තස්මිං භික්ඛුසඬ්ඛෙ. ආනන්දස්ස එතමාසනන්ති සම්බන්ධො. තස්මිං සමයෙති තස්මිං
එවංකථනසමයෙ. ථෙරො චිත්තෙසි “කුහිං ගතො”ති පුච්ඡන්තානං අත්තානං දස්සෙන්නෙ අතිවිය පාකටභාවෙන
භවිස්සමානත්තා, අයමිපි මජ්ඣිමභාණකෙස්සෙව එකච්චානං වාදො, තස්මා ඉතිපි එකෙ වදන්තීති සම්බන්ධො.
ආකාසෙන ආගන්ත්වා අත්තනො ආසනෙයෙව අත්තානං දස්සෙසීතිපි තෙසමෙව එකච්චෙ වදන්ති. පුල්ලිඬ්ඛට්ඨෙයෙ හි
“එකෙ”ති වූත්තෙ සබ්බත්ථ “එකච්චෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තිසුපි චෙත්ථ වාදෙසු තෙසං තෙසං භාණකානං
තෙන තෙනාකාරෙන ආගතමත්තං යපෙත්වා විසුං විසුං වචනෙ අඤ්ඤං විසෙසකාරණං නත්ථී. සත්තමාසං කතාය හි
ධම්මචිත්තසංඝිගීතියා කදාචි පකතියාව, කදාචි පථවියං නිමුජ්ජිත්වා, කදාචි ආකාසෙන ආගතත්තා තං තදාගමනමුපාදාය
තථා තථා වදන්ති. අපිච සඬ්ඛිතියා ආදිදිවසෙයෙව පඨමං පකතියා ආගන්ත්වා තතො පරං ආකාසමබ්බග්ගන්ත්වා
පරිසං පත්තකාලෙ තතො ඔතරිත්වා භික්ඛුපත්තිං අපිලෙන්තො පථවියං නිමුජ්ජිත්වා ආසනෙ අත්තානං දස්සෙසීතිපි
වදන්ති. යථා වා තථා වා ආගච්ඡතු, ආගමනාකාරමත්තං න පමාණං, ආගන්ත්වා ගතකාලෙ ආයස්මතො
මහාකස්සපස්ස සාධුකාරදානමෙව පමාණං සත්ථාරා දාතබ්බසාධුකාරදානෙනෙව අරහත්තප්පත්තියා අඤ්ඤාසමපි
ඤාපිතත්තා, භගවති ධරමානෙ පටිග්ගහෙතබ්බාය ව පසංසාය ථෙරස්ස පටිග්ගහිතත්තා. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො
“යථා වා”තිආදිමාහ. සබ්බත්ථාපීති සබ්බෙසුපි තිසු වාදෙසු.

භික්ඛු ආමන්තෙසීති භික්ඛු ආලපිති අයමෙත්ථ අත්ථො, අඤ්ඤා පන ඤාපනෙපි දිස්සති යථා “ආමන්තයාමි වො
භික්ඛවෙ, (දී. නි. 2.218) පටිවෙදයාමි වො භික්ඛවෙ”ති (අ. නි. 7.72) පක්කොසනෙපි දිස්සති යථා “එහි ත්වං භික්ඛු
මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහී”ති (අ. නි. 9.11) ආලපනෙපි දිස්සති යථා “තත්ත ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි
‘භික්ඛවො’ති” (සං. නි. 1.249), ඉධාපි ආලපනෙති සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 1.පඨමමහාසඬ්ඛිතීකථාවණ්ණනා)
වූත්තං. ආලපනමත්තස්ස පන අභාවතො “කිං පඨමං සඬ්ඛායාමා”තිආදිනා වූත්තෙන විඤ්ඤාපියමානත්ථත්තරෙන ව
සභවරණතො ඤාපනෙව වට්ටති, තස්මා ආමන්තෙසීති පටිවෙදෙසි විඤ්ඤාපෙසීති අත්ථො වත්තබ්බො. “තත්ත ඛො
භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘භික්ඛවො’ති, ‘භද්දන්තෙ’ති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදියු (සං. නි. 1.249)
හි ආලපනමත්තමෙව දිස්සති, න විඤ්ඤාපියමානත්ථත්තරං, තං පන “භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ”තිආදිනා (සං. නි. 1.249)
පච්චෙකමෙව ආරද්ධං. තස්මා තාදිසෙස්සෙව ආලපනෙ වට්ටතීති නො තක්කො. සද්දවිදු පන වදන්ති “ආමන්තයිත්වා
දෙවින්දො, විස්සකමමං මහිද්ධික”න්තිආදියු (වරියා. 107) විය මන්තසද්දො ගුත්තභාසනෙ. තස්මා ‘ආමන්තෙසී’ති
එතස්ස සම්මන්තයීති අත්ථො”ති. “ආවුසො”තිආදි ආමන්තනාකාරදීපනං. ධම්මං වා චිත්තයං වානි එත්ථ වා-සද්දො
විකප්පනෙ, තෙන “කිමෙකං තෙසු පඨමං සඬ්ඛායාමා”ති දස්සෙති. කස්මා ආයුති ආහ “චිත්තෙ යීතෙ”තිආදි. “යස්මා,
තස්මා”ති ව අජ්ඣාහරිත්වා යොජෙතබ්බං. තස්මාති තාය ආයුසරික්ඛතාය . ධූරන්ති ජෙට්ඨකං. නො නප්පහොතීති
පහොතියෙව. ද්විපටිසෙධො හි සභ අනිසයෙන පකත්තත්ථදීපකො.

එතදග්ගන්ති එසො අග්ගො. ලිඬ්ඛට්ඨපල්ලාසෙන හි අයං නිද්දෙසො. යදිදන්ති ව යො අයං, යදිදං
බන්ධපඤ්චකන්ති වා යොජෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති “එතදග්ග”න්ති යථාරුතලිඬ්ඛමෙව. “යදිද”න්ති පදස්ස ව අයං
සභාවො, යා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වත්තබ්බස්ස ලිඬ්ඛානුරූපෙන “යො අය”න්ති වා “යා අය”න්ති වා “යං ඉද”න්ති
වා යොජෙතබ්බතා තථායෙවස්ස තත්ථ තත්ථ දස්සිතත්තා. භික්ඛුනං චිත්තයධරානන්ති නිද්ධාරණජට්ඨිනීද්දෙසො.

අත්තනාව අත්තානං සම්මන්තීති සයමෙව අත්තානං සම්මතං අකාසී. “අත්තනා”ති හි ඉදං තතියාවිසෙසනං
භවති, තඤ්ච පරෙහි සම්මන්තනං නිවත්තෙති, “අත්තනා”ති වා අයං විභත්තන්තපතිරූපකො අබ්‍යයසද්දො . කෙච්චි
පන “ලිඬ්ඛග්ගේ තතියා අභිහිතකත්තුභාවතො”ති වදන්ති. තදයුත්තමෙව “ථෙරො”ති කත්තුනො විජ්ජමානත්තා.

විස්සජ්ජනත්ථාය අත්තනාව අත්තනං සම්මන්තීති යොජෙනබ්බං. පුච්ඡධාතුස්ස ද්විකම්මිකත්තං “උපාලිං චනය”න්ති කම්මද්දයං චුත්තං.

බීජනිං ගහෙත්වානි එත්ථ බීජනීගහණං ධම්මකථිකානං ධම්මතානි වෙදිතබ්බං. තාය හි ධම්මකථිකානං පරිසාය හත්ථකුක්කුච්චවුච්චිකාරාදි පටිච්ඡාදියති. හගවා ව ධම්මකථිකානං ධම්මතාදස්සනත්ථමෙව විචිත්‍රබීජනිං ගණ්හාති. අඤ්ඤාං හි සබ්බස්සපි ලොකස්ස අලභිකාරහුතං පරමුක්කංසගතසික්ඛාසංයමානං බුද්ධානං මුඛවන්දමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනබ්බං න සියා. “පයමං ආවුසො උපාලි පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු තස්ස සඬගිතියා පුරිමකාලෙ පයමභාවො න යුත්තොති? නො න යුත්තො හගවතා පඤ්ඤත්තානුක්කමෙන, පාතිමොක්ඛද්දෙසානුක්කමෙන ව පයමභාවස්ස සිද්ධන්තා. යෙභුයොන හි තීණි පිටකානි හගවතො ධරමානකාලෙ ධීතානුක්කමෙනෙව සඬගිතානි, විසෙසතො චනයාහිධම්මපිටකානීති දට්ඨබ්බං. කිස්මිං චත්ථුස්මිත්ති, මෙථුනධම්මෙති ව නිමිත්තත්ථෙ භුම්මවචනං. “කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්තිආදිනා දස්සිතෙන සහ තදවසිට්ඨමිපි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “චත්ථුමිපි පුච්ඡී”තිආදි චුත්තං.

සඬගිතිකාරකවචනසම්මිස්සං වා නු බො, සුද්ධං වා බුද්ධවචනන්ති ආසඬකාපරිහරණත්ථං, යථාසඬගිතස්සෙව පමාණභාවං දස්සනත්ථඤ්ච පුච්ඡං සමුද්ධරිත්වා විස්සජ්ජෙන්තො “කිං පනෙත්ථා”තිආදිමාහ. එත්ථ පයමපාරාජිකෙති එතිස්සං තථාසඬගිතාය පයමපාරාජිකපාලියං. තෙනෙවාහ “න හි තථාගතා එකබ්බාඤ්ජනමිපි නිරත්ථකං වදන්ති”ති. අපනෙතබ්බන්ති අතිරෙකභාවෙන නිරත්ථකතාය, විතථභාවෙන වා අයුත්තතාය ඡඩ්ඛෙතබ්බවචනං. පක්ඛිපිතබ්බන්ති අසම්පුණ්ණතාය උපනෙතබ්බවචනං. කස්මාති ආහ “න හී”තිආදි. සාවකානං පන දෙවතානං වා භාසිතෙති හගවතො පුච්ඡාපොමනාදිවසෙන භාසිතං සන්ධායාහ. සබ්බත්ථාපීති හගවතො සාවකානං දෙවතානඤ්ච භාසිතෙපි. තං පන පක්ඛිපනං සම්බන්ධවචනමත්තස්සෙව, න සභාවායුත්තියා අත්ථස්සාති දස්සෙති “කිං පන ත”න්තිආදිනා සම්බන්ධවචනමත්තන්ති පුබ්බාපරසම්බන්ධවචනමෙව. ඉදං පයමපාරාජිකන්ති වචන්ථපෙත්වා යපෙසුං ඉමීනාව වාචනාමග්ගෙන උග්ගහණධාරණාදිකිච්චනිප්ථාදනත්ථං, තදත්ථමෙව ව ගණසජ්ඣායමකංසු “තෙන...පෙ.... විහරතී”ති. සජ්ඣායාරම්භකාලෙයෙව පථවි අකම්මිත්ථාති වදන්ති, තදිදං පන පථිකම්පනං ථෙරානං ධම්මසජ්ඣායානුභාවෙනාති ඤාපෙතුං “සාධුකාරං දදමානා වියා”ති චුත්තං. උදකපරියන්තන්ති පථවිසන්ධාරකඋදකපරියන්තං. තස්මිඤ්හි වලිතෙයෙව සාපි වලති, එතෙන ව පදෙසපථවිකම්පනං නිවත්තෙති.

කිඤ්චාපි පාලියං ගණනා නත්ථී, සඬගිතිමාරොපිතානි පන එත්තකානෙවානි දීපෙතුං “පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදානී”ති චුත්තං. “පුරිමනයෙනෙවා”ති එතෙන සාධුකාරං දදමානා වියාති අත්ථමාහ. න කෙවලං සික්ඛාපදකණ්ඩවිභචනියමෙනෙව, අථ බො පමාණනියමෙනාපිති දස්සෙතුං “චතුසට්ඨිභාණුවාරා”ති චුත්තං. එත්ථ ව භාණුවාරොති –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකගාථා චතුප්පදං;
ගාථා වෙකා මතො ගන්ථො, ගන්ථො බාත්තිංසතක්ඛරො.

බාත්තිංසක්ඛරගන්ථානං, පඤ්ඤාසද්ධිසතං පන;
භාණුවාරො මතො එකො, ස්වට්ඨක්ඛරසහස්සකො”ති.

එවං අට්ඨක්ඛරසහස්සපරිමාණො පායො චුච්චති. හණ්තබ්බො වාරො යස්සාති හි භාණුවාරො, එකෙන සජ්ඣායනමග්ගෙන කථෙතබ්බවාරොති අත්ථො. බන්ධකන්ති මහාවග්ගවුලවග්ගං. බන්ධානං සමුහතො, පකාසනතො වා බන්ධකොති හි චුච්චති, බන්ධානි වෙන්ථ පබ්බජ්ජපසම්පදාදිවිනයකම්මසඬබාතා, වාරිත්තවාරිත්තසික්ඛාපදසඬබාතා ව පඤ්ඤත්තියො අධිප්පෙනා. පබ්බජ්ජාදීනි හි හගවතා පඤ්ඤත්තත්තා පඤ්ඤත්තියොති චුච්චන්ති. පඤ්ඤත්තියඤ්ච බන්ධසද්දො දිස්සති “දාරුක්ඛන්ධො, (අ. නි. 6.41) අග්ගික්ඛන්ධො (අ. නි. 7.72), උදකක්ඛන්ධො”තිආදියු (අ. නි. 5.45; 6.37) විය. අපිච භාගරාසට්ඨතාපි යුජ්ජනියෙව තාසං පඤ්ඤත්තීනං භාගතො, රාසිතො ව විහත්තත්තා, තං පන විනයපිටකං භාණකෙහි රක්ඛිතං ගොපිතං සඬගභාරුළුහනයෙනෙව චිරකාලං අනස්සමානං හුත්වා පතිට්ඨතිස්සතිති ආයස්මන්තං උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං “ආවුසො ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාචෙහී”ති.

ධම්මං සඬගායිතුකාමොති සුත්තන්තාහිධම්මසඬගිතිං කත්තුකාමො “ධම්මො ව චිනයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො”තිආදියු (දී. නි. 2.216) විය පාරිසෙසනයෙන ධම්මසද්දස්ස සුත්තන්තාහිධම්මෙස්ථෙව පචත්තනතො. අයමත්ථො උපරි ආචි භවිස්සති.

සඬසං ඤාපෙසීති එත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කතරං ආවුසො පිටකන්ති විනයාවසෙසෙසු ද්විසු පිටකෙසු කතරං පිටකං. විනයාහිධම්මානමිපි බුද්දකසඬගිතිපරියාපන්නත්තා තමන්තරෙන චුත්තං. “සුත්තන්තපිටකෙ චතස්සො සඬගිතියො”ති. සඬගිතියොති ව සඬගායනකාලෙ දීඝාදිවසෙන විසුං විසුං නියමෙත්වා සඬගස්මානත්තා නිකායාව චුච්චන්ති. තෙනාහ “දීසසඬගිති”න්තිආදි. සුත්තානෙව සම්පිණ්ඩෙත්වා වග්ගකරණවසෙන තයො වග්ගා, නාඤ්ඤානීති දස්සෙතුං “චතුත්තිංස සුත්තානි තයො වග්ගා”ති චුත්තං. තස්මා

වතුන්තිසං සුත්තානි තයො වග්ගා භොන්ති, සුත්තානි වා වතුන්තිසං, තෙසං වග්ගකරණවසෙන තයො වග්ගා, තෙසු තිස්සු වග්ගෙසුති යොජෙතබ්බං. “බ්‍රහ්මජාලසුත්තං නාම අත්ථී, තං පටංගං සංඛ්‍යායාමා”ති වුත්තො කස්මාති වොදනාසම්භවතො “තිවිධසීලාලංකිත”න්තිආදිමාහ. හෙතුගබ්‍හානි හි එතානි. වුළුමජ්ඣිමමහාසීලවසෙන තිවිධස්සාපි සීලස්ස පකාසනත්තා තෙන අලංකිතං චිත්තං තථා නානාවිධෙ මිච්ඡාසීවභූතෙ කුහනලපනාදයො විද්ධංසෙතිති නානාවිධමිච්ඡාසීවකුහනලපනාදිවිද්ධංසනං. තත්ථ කුහනානි කුහායනා, පච්චයපටිසෙවනසාමන්තප්පනඉරියාපට්ඨන්තිස්සිතසංඛ්‍යාතෙන තිවිධෙන වත්ථුනා විම්භාපනාති අත්ථො. ලපනාති විහාරං ආගතෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය භොන්තො ආගතා, කිං භික්ඛු නිමන්තෙතුං. යදි එවං ගච්ඡට්, අහං පච්ඡතො භික්ඛු ගහෙත්වා ආගච්ඡාමි”ති එවමාදිනා භාසනා. ආදිසද්දෙන පුප්ඵදානාදයො, නෙමිත්තිකතාදයො ව සංඛ්‍යාතානි. අපිචෙත්ථ මිච්ඡාසීවසද්දෙන කුහනලපනාති සෙසං අනෙසනං ගණ්හාති. ආදිසද්දෙන පන තදවසෙසං මහිච්ඡතාදිකං දුස්සිලාන්ති දට්ඨබ්බං. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො එව පලිවෙය්නට්ඨෙය්න ජාලසර්ක්ඛනය ජාලං, තස්ස විනිවෙය්නං අපලිවෙය්කරණං තථා.

අන්තරා ව හන්තෙ රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති එත්ථ අන්තරාසද්දො විවරෙ “අපිචායං භික්ඛවෙ තපොදාද්වින්නං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදිසු (පාරා. 231) විය. තස්මා රාජගහස්ස ව නාළන්දස්ස ව විවරෙති අත්ථො දට්ඨබ්බං. අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු යානෙසු අක්ඛරවින්නකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො භොති. අයොජියමානෙ හි උපයොගවචනං න පාපුණාති සාමිච්චනස්ස පසංඛිගෙ අන්තරාසද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තත්ථ රඤ්ඤො කීළනත්ථං පටිභානවිත්තවිචිත්‍රඅගාරමකංසු, තං “රාජාගාරක”න්ති වුච්චති, තස්මිං. අම්බලට්ඨිකාති රඤ්ඤො උය්‍යානං. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තරුණො අම්බරුක්ඛො අත්ථී, තං “අම්බලට්ඨිකා”ති වදන්ති, තස්ස සමීපෙ පවත්තත්තා උය්‍යානමපි “අම්බලට්ඨිකා” ත්වෙව සංඛ්‍යාතං ගතං යථා “වරුණනගර”න්ති, තස්මා අම්බලට්ඨිකායං නාම උය්‍යානෙ රාජාගාරකෙති අත්ථො. අවිඤ්ඤායමානස්ස හි විඤ්ඤාපනත්ථං එතං ආධාරද්වයං වුත්තං රාජාගාරමෙතස්සාති වා රාජාගාරකං, උය්‍යානං, රාජාගාරවති අම්බලට්ඨිකායං නාම උය්‍යානෙති අත්ථො. භින්නලිඛිගමපි හි විසෙසනපදමත්ථී”ති කෙච්චි වදන්ති, එවං සති රාජාගාරං ආධාරො න සියා. “රාජාගාරකෙති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ අභිරමනාරහං කිර රාජාගාරමපි. තත්ථ, යස්ස වසෙනෙතං එවං නාමං ලභති”ති (වජ්ජ. ටී. පට්ඨමහාසංඛිතිකථාවණ්ණනා) වජ්ජබුද්ධිත්ථෙරො. එවං සති “අම්බලට්ඨිකාය”න්ති ආසන්නතරුණමිරුක්ඛෙන විසෙසෙත්වා “රාජාගාරකෙ”ති උය්‍යානමෙව නාමවසෙන වුත්තන්ති අත්ථො ආපජ්ජති, තථා ව වුත්තදොසොව සියා. සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකන්ති සුප්පියං නාම සඤ්චයස්ස අන්තෙවාසිං ඡන්නපරිබ්බාජකඤ්ච. බ්‍රහ්මදත්තඤ්ච මාණවන්ති එත්ථ තරුණො “මාණවො”ති වුත්තො “අම්බට්ඨො මාණවො, අභිගකො මාණවො”තිආදිසු (දී. නි. 1.259, 211) විය, තස්මා බ්‍රහ්මදත්තං නාම තරුණපුරිසඤ්ච ආරබ්භාති අත්ථො. වණ්ණාවණ්ණෙති පසංසාය වෙව ගරභාය ව. අථ වා ගුණො වණ්ණො, අගුණො අවණ්ණො, තෙසං භාසනං උත්තරපදලොපෙන තථා වුත්තං යථා “රූපභවො රූප”න්ති.

“තතො පර”න්තිආදිමහි අයං වචනක්කමො – සාමඤ්ඤඵලං පනාවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිතන්ති? රාජගහෙ හන්තෙ ජීවකම්බවනෙති. කෙන සද්ධිත්ති? අජාතසත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන සද්ධිත්ති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං සාමඤ්ඤඵලස්ස නිදානමපි පුච්ඡි, පුග්ගලමපි පුච්ඡිති. එත්ථ හි “කං ආරබ්භා”ති අවත්වා “කෙන සද්ධි”න්ති වත්තබ්බං. කස්මාති වෙ? න භගවතා එව එතං සුත්තං භාසිතං, රඤ්ඤාපි “යථා නු බො ඉමානි පුපුස්ප්පායනනානි”තිආදිනා (දී. නි. 1.163) කිඤ්චි කිඤ්චි වුත්තමත්ථී, තස්මා එවමෙව වත්තබ්බන්ති. ඉමිනාව නයෙන සබ්බත්ථ “කං ආරබ්භා”ති වා “කෙන සද්ධි”න්ති වා යථාරහං වත්වා සංඛිතිමකාසිති දට්ඨබ්බං. තත්තින්ති සුත්තවග්ගසමුදායවසෙන වචන්ථිතං පාළිං. එවඤ්ච කත්වා “තිවග්ගසංඛිගහං වතුන්තිසසුත්තපට්ඨණ්ඩිත”න්ති වචනං උපපන්නං භොති. පරිහරථාති උග්ගහණවාචනාදිවසෙන ධාරෙට්ඨං. තතො අනන්තරං සංඛ්‍යායිත්වාති සම්බන්ධො.

“ධම්මසංඛිගහො වා”තිආදිනා සමාසො. එවං සංවණ්ණිතං පොරාණකෙහිති අත්ථො. එතෙන “මහාධම්මහදයෙන, මහාධාතුකථාය වා සද්ධිං සත්තප්පකරණං අභිධම්මපිටකං නාමා”ති වුත්තං විතණ්ඩවාදිමහං පටික්ඛිපිත්වා “කථාවත්ථුනාව සද්ධි”න්ති වුත්තං සමානවාදිමහං දස්සෙති. සණ්ඨකුසාණස්ස, සණ්ඨකුසාවත්තානං වා විසයභාවතො සුබ්බුඤ්ඤාණගොචරං.

වුළුනිද්දෙසමහානිද්දෙසවසෙන දුට්ඨොපි නිද්දෙසො. ජාතකාදිකෙ බුද්දකතිකායපරියාපන්නෙ, යෙභුයොන ව ධම්මනිද්දෙසභූතෙ තාදිසෙ අභිධම්මපිටකෙව සංඛිගණ්හිතුං යුත්තං, න පන දීඝනිකායාදිප්පකාරෙ සුත්තන්තපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසභූතෙ විනයපිටකෙති දීඝභාණකා ජාතකාදිනං අභිධම්මපිටකෙ සංඛිගහං වදන්ති. වරියාපිටකබුද්ධවංසානඤ්චෙත්ථ අග්ගහණං ජාතකගතිකත්තා, නෙත්තිපෙටකොපදෙසාදිනඤ්ච නිද්දෙසපටිසම්භිදාමග්ගගතිකත්තා. මජ්ඣිමනිකායා පන අට්ඨප්පත්තිවසෙන දෙසිතානං ජාතකාදිනං යථානුලොමදෙසනාභාවතො තාදිසෙ සුත්තන්තපිටකෙ සංඛිගහො යුත්තො, න පන සභාවධම්මනිද්දෙසභූතෙ යථාධම්මසාසනෙ අභිධම්මපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසභූතෙ යථාපරාධසාසනෙ විනයපිටකෙති ජාතකාදිනං සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං වදන්ති. යුත්තමෙත්ථ විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

එවං නිමිත්තපයොජනකාලදෙසකාරකකරණප්පකාරෙහි පයමං සඬ්භිතිං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ වචන්ථාපිනෙසු ධම්මචිතයෙසු නානප්පකාරකොසල්ලන්ථං එකවිධාදිහෙදං දස්සෙතුං “එවමෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “එව”න්ති ඉමිනා එතසද්දෙන පරාමසිතබ්බං යථාචුත්තසඬ්භිතිප්පකාරං නිදස්සෙති. “යඤ්ඨී”තිආදි විත්ථාරො. අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිනි අනාවරණඤ්ඤාණපද්විධානං මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපද්විධානඤ්ඤාණං. එත්ථන්තරෙති අභිසම්බුද්ධිකාන්තස්ස, පරිනිබ්බායනස්ස ව විචරෙ. තදෙනං පඤ්චවත්තාලීය වස්සානීති කාලවසෙන නියමෙති. පච්චචෙක්ඛන්තෙන වානි උදානාදිවසෙන පවත්තධම්මං සන්ධායාහ. යං වචනං චුත්තං, සබ්බං තත්ති සම්බන්ධො. කිං පනෙතන්ති ආහ “විමුක්තිරසමෙවා”ති, න තදඤ්ඤරසන්ති චුත්තං හොති. විමුච්චිත්ථානි විමුක්ති, රසිතබ්බං අස්සාදෙනබ්බන්ති රසං, විමුක්තිසඬ්ඛානං රසමෙතස්සාති විමුක්තිරසං, අරහත්තඵලස්සාදන්ති අත්ථො. අයං ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස මති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬ්භිතිකථාවණ්ණනා). ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො පන තං කෙච්චාදං කත්වා ඉමමත්ථමාහ “විමුච්චති විමුච්චිත්ථානි විමුක්ති, යථාරහං මග්ගො ඵලඤ්ඤා. රසන්ති ගුණො, සම්පත්තිකිච්චං වා , චුත්තනායෙන සමාසො. විමුක්තානිසංසං, විමුක්තිසම්පත්තිකං වා මග්ගඵලනිප්පාදනතො, විමුක්තිකිච්චං වා කිලෙසානමච්චන්තවිමුක්තිසම්පාදනතොති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.පයමමහාසඬ්භිතිකථාවණ්ණනා). අඬ්ගුත්තරට්ඨකථායං පන “අත්ථරසස්සාදිසු අත්ථරසො නාම චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, ධම්මරසො නාම චත්තාරො මග්ගා, විමුක්තිරසො නාම අමතනිබ්බාන”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.335) චුත්තං.

කිඤ්ඤාපි අවිසෙසෙන සබ්බම්පි බුද්ධච්චනං කිලෙසවිනයෙන විනයො, යථානුසිට්ඨං පටිප්ප්පමානෙ අපායපතනාදිතො ධාරණෙන ධම්මො ව හොති, තථාපි ඉධාධිප්පෙනෙයෙව ධම්මචිතයෙ චත්තිච්ඡාවසෙන සරුපතො නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ විනයපිටක”න්තිආදිමාහ. අවසෙසං බුද්ධච්චනං ධම්මො ඛන්ධාදිවසෙන සභාවධම්මදෙසනාබාහුල්ලතො. අථ වා යදිපි විනයො ව ධම්මොයෙව පරියන්තියාදිභාවතො, තථාපි විනයසද්දසන්තිධානෙ භිත්තාධිකරණභාවෙන පයුත්තො ධම්මසද්දො විනයතන්ති විපරිතං තත්තිමෙව දීපෙති යථා “පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා, ගොබ්බිඛද්ද”න්ති. පයොගවසෙන තං දස්සෙත්තෙන “තෙනෙවාහා”තිආදි චුත්තං. යෙන විනය...පෙ.... ධම්මො, තෙනෙව තෙසං තථාභාවං සඬ්භිතික්ඛන්ධකෙ (චූළව. 347) ආහානි අත්ථො.

“අනෙකජාතිසංසාර”න්ති අයං ගාථා භගවතා අත්තතො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපද්විධානං අරහත්තප්පත්තිං පච්චචෙක්ඛන්තෙන එකුතවිසතිමස්ස පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං භාසිතා, තස්මා “පයමබුද්ධච්චන”න්ති චුත්තා. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතං උදානං. අයමස්ස සඬ්ඛෙපත්ථො – අහං ඉමස්ස අත්තභාවසඬ්ඛාතස්ස ගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවඩ්ඪකිං ගවෙසන්තො යෙන ඤාණෙන තං දට්ඨං සක්කා, තස්ස බොධිඤ්ඤාණස්සත්ථාය දීපඬ්ඛකරපාදමුලෙ කතාභිනිභාරො එත්තකං කාලං අනෙකජාතිසංසාරං අනෙකජාතිසතසහස්සසඬ්ඛාං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං අනිබ්බිසන්තො තං ඤාණං අවින්දන්තො අලහන්තොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං. යස්මා ජරාබ්‍යාධිමරණමිස්සතාය ජාති නාමෙසා පුනප්පුනං උපගන්තුං දුක්ඛා, න ව සා තස්මිං අදිට්ඨෙ නිවත්තති, තස්මා තං ගවෙසන්තො සන්ධාවිස්සන්ති අත්ථො. ඉදානි හො අත්තභාවසඬ්ඛාතස්ස ගෙහස්ස කාරක තණ්හාවඩ්ඪකි ත්වං මයා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣන්තෙන දිට්ඨො අසී. පුන ඉමං අත්තභාවසඬ්ඛාතං මම ගෙහං න කාහසී න කරිස්සසී. තව සබ්බා අවසෙසකිලෙස ඵාසුකා මයා භග්ගා භඤ්ජිතා . ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවසඬ්ඛාතස්ස ගෙහස්ස කුටං අවිජ්ජාසඬ්ඛාතං කණ්ණිකමණ්ඩලං විසඬ්ඛනං විද්ධංසිතං. ඉදානි මම චිත්තං විසඬ්ඛාරං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙන ගතං අනුපවිට්ඨං. අහඤ්ඤා තණ්හානං බය සඬ්ඛාතං අරහත්තමග්ගං, අරහත්තඵලං වා අප්ඤ්ඤා අධිගතො පත්තොස්මිති. ගණ්ඨිපදෙසු පන විසඬ්ඛාරගතං චිත්තමෙව තණ්හානං බයසඬ්ඛාතං අරහත්තමග්ගං, අරහත්තඵලං වා අප්ඤ්ඤා අධිගතන්ති අත්ථො චුත්තො.

“සන්ධාවිස්ස”න්ති එත්ථ ව “ගාථායමතිතත්ථෙ ඉමිස්ස”න්ති තෙරුත්තිකා. “තංකාලවචනිච්ඡායමතිතෙපි භවිස්සන්ති”ති කෙච්. පුනප්පුනන්ති අභිණ්හන්ථෙ නිපාතො. පාතබ්බා රක්ඛිතබ්බාති ඵාසු ප-කාරස්ස ඵ-කාරං කත්වා, චුසිතබ්බාති වා ඵාසු, සායෙව ඵාසුකා. අප්ඤ්ඤාති ව “අප්ප්පනනියමාත්තමිං වා අං වා”ති වදන්ති. යදි පන චිත්තමෙව කත්තා, තදා පරොක්ඛායෙව. අන්තොජ්ජපනවසෙන කිර භගවා “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ගාථාද්වයමාහ, තස්මා එසා මනසා පවත්තිතධම්මානමාදි. “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති අයං පන වාචාය පවත්තිතධම්මානන්ති වදන්ති.

කෙච්චි ඛන්ධකභාණකා. පයමං චුත්තො පන ධම්මපදභාණකානං වාදො. යදා...පෙ.... ධම්මාති එත්ථ නිදස්සනත්ථො, ආදායත්ථො ව ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. නිදස්සනෙන හි මරියාදවචනෙන විනා පදත්ථවිපල්ලාසකාරිනාව අත්ථො පරිපුණ්ණො න හොති. තත්ථ ආදායත්ථමෙව ඉති-සද්දං ගහෙත්වා ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, “තෙන ආනාපිනො...පෙ.... සහෙතුධම්ම”න්තිආදිගාථාත්තයං සඬ්ගණ්හානී”ති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬ්භිතිකථාවණ්ණනා) ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. ඛන්ධකෙති මහාවග්ගෙ. උදානගාථන්ති ජාතියා එකච්චනං, තත්ථාපි වා පයමගාථමෙව ගහෙත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ව ඛන්ධකභාණකා එවං වදන්ති “ධම්මපදභාණකානං ගාථා මනසාව දෙසිතත්තා තදා මහතො ජනස්ස උපකාරාය නාහොසී, අම්මාකං පන ගාථා වචිහෙදං කත්වා දෙසිතත්තා තදා සුණන්තානං දෙවබ්‍රහ්මානං උපකාරාය අහොසී, තස්මා ඉදමෙව පයමබුද්ධච්චන”න්ති. ධම්මපදභාණකා පන “දෙසනාය ජනස්ස උපකාරානුපකාරභාවො පයමභාවෙ ලක්ඛණං න හොති, භගවතා මනසා පයමං දෙසිතත්තා ඉදමෙව පයමබුද්ධච්චන”න්ති වදන්ති . තස්මා

උභයමිසි උභයථා යුජ්ජනීති වෙදිතබ්බං. නනු ව යදි “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ගාථා මනසාව දෙසිනා, අථ කස්මා ධම්මපදවිධකථායං “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසින්තො උදානවසෙන උදානෙන්වා අපරභාගෙ ආනන්දත්ථෙරෙන පුට්ඨො කථෙසී”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.152 උදානවත්ථු) චුත්තන්ති? අත්ථවසෙන තථායෙව ගහෙතබ්බන්තා. තත්ථාපි හි මනසා උදානෙන්වාති අත්ථොයෙව ගහෙතබ්බො. දෙසනා විය හි උදානමිසි මනසා උදානං, වචසා උදානන්ති ද්විධා විඤ්ඤායති. යදි වායං වචසා උදානං සියා, උදානපාළියමාරුල්භා භවෙය්‍ය , තස්මා උදානපාළියමනාරුල්භාභාවොයෙව වචසා අනුදානෙන්වා මනසා උදානභාවෙ කාරණන්ති දව්ඨබ්බං. “පාටිපදදිවසෙ”ති ඉදං “සබ්බඤ්ඤභාවජ්ජත්තස්සා”ති එතෙන න සම්බජ්ඣිතබ්බං, “පච්චිවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තා”ති එතෙන පන සම්බජ්ඣිතබ්බං. විසාඛපුණ්ණමායමෙව හි භගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. ලොකියසමයෙ පන එවමිසි සම්බජ්ඣිතං භවති, තථාපි තෙස සාසනසමයොති න ගහෙතබ්බං. සොමනස්සමෙව සොමනස්සමයං යථා “දානමයං, සීලමය”න්ති, (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34) තංසම්පයුත්තඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. සොමනස්සෙන වා සහජාතාදිසත්තියා පකතං, තාදිසෙන ඤාණෙනාතිපි වට්ටති.

හන්දාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. ඉඬ්ඝ සම්පාදෙථාති හි වොදෙති. ආමන්තයාමීති පටිවෙදයාමි, බොධෙමීති අත්ථො. වොති පන “ආමන්තයාමී”ති එතස්ස කම්මපදං. “ආමන්තනත්ථෙ දුතියායෙව, න චතුත්ථී”ති හි වත්ථා තමෙවුදාහරන්ති අක්ඛරචිත්තකා. වයධම්මාති අනිච්චලක්ඛණමුඛෙන සඬබ්බාරානං දුක්ඛානන්තලක්ඛණමිසි විභාවෙති “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනන්තා”ති (සං. නි. 2.15, 45, 76, 77; 2.3.1, 4; පටි. ම. 2.10) වචනතො. ලක්ඛණත්තයවිභාවනනයෙනෙව ව තදාරම්මණං විපස්සනං දස්සෙන්තො සබ්බත්තථියානං අවිසයභූතං බුද්ධාවෙණිකං චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානං අවිපරිතං නිබ්බානගාමිනිපටිපදං පකාසෙතිති දව්ඨබ්බං. ඉදාති තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං නියොජෙති “අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථා”ති, තාය චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානාය අවිපරිතනිබ්බානගාමිනිපටිපදාය අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථාති අත්ථො. අපිව “වයධම්මා සඬබ්බාරා”ති එතෙන සඬබ්බෙපෙන සංවෙජෙත්ථා “අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථා”ති සඬබ්බෙපෙනෙව නිරවසෙසං සම්මාපටිපත්තියං දස්සෙති . අජ්ජමාදපදඤ්ඤි සික්ඛත්තයසඬගහිතං කෙවලපරිපුණ්ණං සාසනං පරියාදිශ්ත්ථා තිට්ඨති, සික්ඛත්තයසඬගහිතාය කෙවලපරිපුණ්ණාය සාසනසඬබ්බාතාය සම්මාපටිපත්තියා අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථාති අත්ථො. උභින්නමන්තරෙති ද්විත්තං වචනානමන්තරාලෙ වෙමජ්ඣෙ. එත්ථ හි කාලවතා කාලොපි නිදස්සිතො තදවිනාභාවිත්තාති වෙදිතබ්බො.

සුත්තන්තපිටකන්ති එත්ථ සුත්තමෙව සුත්තන්තං යථා “කම්මන්තං, වනන්ත”න්ති. සඬගිතඤ්ඤ අසඬගිතඤ්ඤාති සබ්බසරුපමාහ. “අසඬගිතන්ති ව සඬගිතික්ඛන්ධකකථාවත්ථුජ්ජපකරණාදි. කෙවි පන ‘සුභසුත්තං’ (දී. නි. 1.444) පඨමසඬගිතියමසඬගිත’න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජනි. පඨමසඬගිතීතො පුරෙතරමෙව හි ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන ජෙතවනෙ විහරන්තෙන සුභස්ස මාණවස්ස භාසිත”න්ති (දී. නි. ටී. පඨමමහාසඬගිතිකථාවණ්ණනා) ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. සුභසුත්තං පන “එවං මෙ සුත්තං එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දො සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ අවිරපරිනිබ්බුතෙ භගවතී”තිආදිනා (දී. නි. 1.444) ආගතං. තත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිවචනං පඨමසඬගිතියං ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙනෙව චත්තුං යුත්තරුපං න භොති. න හි ආනන්දත්ථෙරො සයමෙව සුභසුත්තං දෙසෙන්වා “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදීනි වදති. එවං පන වත්තබ්බං සියා “එකමිදාහං භන්තෙ සමයං සාවත්ථියං විහරාමි ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”තිආදි. තස්මා දුතියතතියසඬගිතිකාරකෙහි “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිනා සුභසුත්තං සඬගිතිමාරොපිතං විය දිස්සති. අථාවරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස එවමධිප්පායො සියා “ආනන්දත්ථෙරෙනෙව චුත්තමිසි සුභසුත්තං පඨමසඬගිතිමාරොපෙන්වා තන්තිං යපෙතුකාමෙහි මහාකස්සපත්ථෙරාදීහි අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ආගතනයෙනෙව ‘එවං මෙ සුත්ත’න්තිආදිනා තන්ති යපිතා”ති. එවං සති යුජ්ජෙය්‍ය. අථ වා ආයස්මා ආනන්දො සුභසුත්තං සයං දෙසෙන්තොපි සාමඤ්ඤඵලාදිසු භගවතා දෙසිතනයෙනෙව දෙසෙසීති භගවතො සම්මුඛා ලද්ධනයෙ යත්ථා දෙසිතන්තා භගවතා දෙසිතං ධම්මං අත්තති අදහන්තො “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිමාහාති එවමධිප්පායෙපි සති යුජ්ජතෙව. “අනුසඬගිතඤ්ඤා”තිපි පායො. දුතියතතියසඬගිතිසු පුන සඬගිතඤ්ඤාති අත්ථවසෙන නින්තානාකරණමෙව. සමොධානෙන්වා විනයපිටකං නාම වෙදිතබ්බං, සුත්තං...පෙ.... අභිධම්මපිටකං නාම වෙදිතබ්බන්ති යොජනා.

භික්ඛුභික්ඛුනිපාතිමොක්ඛවසෙන උභයාති පාතිමොක්ඛාති. භික්ඛුභික්ඛුනිවිභව්ගවසෙන ද්වෙ විභව්ගා. මහාවග්ගවුලවග්ගෙසු ආගතා ද්වාච්ඡිති බන්ධකා. පච්චෙකං සොළසහි වාරෙහි උපලක්ඛිතන්තා සොළස පරිවාරාති චුත්තං. පරිවාරපාළියඤ්ඤි මහාවිභව්ගෙ සොළස වාරා, භික්ඛුනිවිභව්ගෙ සොළස වාරා වාති බාත්තිංස වාරා ආගතා. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “පරිවාරා”ති එත්තකමෙව දිස්සති, බහුසු පන පොත්ථකෙසු විනයට්ඨකථායං, අභිධම්මට්ඨකථායඤ්ඤි “සොළස පරිවාරා”ති එවමෙව දිස්සමානන්තා අයමිසි පායො න සක්කා පටිබාහිතුන්ති තස්සෙවත්ථො චුත්තො. “ඉති”ති යථාචුත්තං බුද්ධවචනං නිදස්සෙන්වා “ඉද”න්ති තං පරාමසති. ඉති-සද්දො වා ඉදමත්ථෙ, ඉදන්ති වචනසිලිට්ඨතාමත්තං, ඉති ඉදන්ති වා පරියායද්වයං ඉදමත්ථෙයෙව වත්තති “ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදිසු විය. එස නයො ඊදිසෙසු. බුභ්මජාලාදීනි චතුත්තිංස සුත්තාති සඬග්ගහන්ති එත්ථ, එතෙන වා, තෙසං වා සඬගහො ගණනා එතස්සාති බුභ්මජාලාදිචතුත්තිංසසුත්තසඬගහො. එවමිතරෙසුපි. හෙට්ඨා චුත්තෙසු දිසභාණකමජ්ඣමභාණකානං වාදෙසු මජ්ඣමභාණකානඤ්ඤෙව වාදස්ස යුත්තතරන්තා බුද්දකපායාදයොපි සුත්තන්තපිටකෙයෙව සඬගහෙන්වා දස්සෙන්තො “බුද්දක...පෙ.... සුත්තන්තපිටකං නාමා”ති ආහ. තත්ථ “සුණාථ භාවිතන්තානං, ගාථා අත්ථුපනායිකාති (ථෙරගා. නිදානගාථා) චුත්තන්තා “ථෙරගාථා ථෙරිගාථා”ති ව පායො යුත්තො.

එවං සරූපතො පිටකත්තයං නියමෙත්වා ඉදානි නිබ්බවනං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථානි තෙසු නිබ්බිධෙසු පිටකෙසු. විවිධවිසෙසනායත්තානි විවිධනයත්තා, විසෙසනායත්තා ව. විනයනතොති විනයනභාවතො, භාවජ්ජධානනිද්දෙසොයං, භාවලොපො වා, ඉතරථා දබ්බමෙව පධානං සියා, තථා ව සති විනයනතාගුණසමඬ්ඪිනා විනයදබ්බතෙව හෙතුහුතෙන විනයොති අක්ඛාතො, න පන විනයනතාගුණොනාති අනධිජ්ජෙතත්ථජ්ජසඬ්ඪගො භවෙය්‍යා. අයං නයො ඵදිසෙසු. විනියතෙ වා විනයනං, තතොති අත්ථො. අයං විනයොති අත්ථපඤ්ඤත්තිහුතො සඤ්ඤීසඬ්ඪාතො අයං තත්ති විනයො. විනයොති අක්ඛාතොති සද්දපඤ්ඤත්තිහුතො සඤ්ඤාසඬ්ඪාතො විනයො නාමාති කථිතො. අත්ථපඤ්ඤත්තියා හි නාමපඤ්ඤත්තිභාවනං නිබ්බවනත්ති.

ඉදානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං විභාවෙන්තො ආහ “විවිධා හී”තිආදි. “විවිධා එත්ථ නයා, තස්මා විවිධනයත්තා විනයොති අක්ඛාතො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. විවිධත්තං සරූපතො දස්සෙති “පඤ්චවිධා”තිආදිනා, තථා විසෙසත්තමිපි “දළ්ඪිකම්මා”තිආදිනා. ලොකවජ්ජෙසු සික්ඛාපදෙසු දළ්ඪිකම්මපයොජනා, පණ්ණත්තිවජ්ජෙසු සිලිලකරණපයොජනා. සඤ්ඤාමවෙලං අභිභවිත්වා පවත්තො ආචාරො අජ්ඣාචාරො, චිතික්කමො, කායෙ, වාචාය ව පවත්තො සො, තස්ස නිසෙධනං තථා, තෙන තථානිසෙධනමෙව පරියායෙන කායවාචාවිනයනං නාමාති දස්සෙති. “තස්මා”ති වත්වා තස්සානෙකධා පරාමසනමාහ “විවිධනයත්තා”තිආදි. යථාචුත්තා ව ගාථා ඊදිසස්ස නිබ්බවනස්ස පකාසනත්ථං චුත්තාති දස්සෙතුං “තෙනා”තිආදි වුත්තං. තෙනාති විවිධනයත්තාදිහෙතුනා කරණහුතෙනාති වදන්ති. අපිච “විවිධා හී”තිආදිවාක්‍යස්ස යථාචුත්තස්ස ගුණං දස්සෙත්තො “තෙනා”තිආදිමාහාතිපි සම්බන්ධං වදන්ති. එවං සති තෙනාති විවිධනයත්තාදිනා හෙතුහුතෙනාති අත්ථො. අථ වා යථාචුත්තවචනමෙව සන්ධාය පොරාණෙහි අයං ගාථා චුත්තාති සංසන්දෙතුං “තෙනා”තිආදි චුත්තත්තිපි වදන්ති, දුතියනෙයෙ විය “තෙනා”ති පදස්ස අත්ථො. එතත්ති ගාථාවචනං. එතස්සාති විනයසද්දස්ස, “වචනත්ථා”ති පදෙන සම්බන්ධො. “වචනස්ස අත්ථො”ති හි සම්බන්ධෙ චුත්තෙපි තස්ස වචනසාමඤ්ඤතො විසෙසං දස්සෙතුං “එතස්සා”ති පුන චුත්තං. තෙරුත්තිකා පන සමාසනද්ධිතෙසු සිද්ධෙසු සාමඤ්ඤත්තා, නාමසද්දත්තා ව ඵදිසෙසු සද්දත්තරෙන විසෙසිතභාවං ඉච්ඡන්ති.

“අත්ථාන”න්ති පදං “සුවනතො...පෙ.... සුත්තාණා”ති පදෙහි යථාරහං කම්මසම්බන්ධවසෙන යොජෙතබ්බං. තමත්ථං විවරති “තඤ්ඪි”තිආදිනා. අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙති යො තං සුත්තං සජ්ඣායති, සුඤ්ඤාති, වාචෙති, චිත්තෙති, දෙසෙති ව, සුත්තෙන සඬ්ඪගහිතො සීලාදිඅත්ථො තස්සපි හොති, තෙන පරස්ස සාධෙතබ්බතො පරස්සපිති තදුභයං තං සුත්තං සුවෙති දීපෙති, තථා දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකත්ථෙ ලොකියලොකුත්තරත්ථෙ වානි එවමාදිහෙදෙ අත්ථෙ ආදි-සද්දෙන සඬ්ඪගණ්භාති. අත්ථසද්දො වායං හිතපරියායො, න භාසිතත්ථවචනො. යදි සියා, සුත්තං අත්තනොපි භාසිතත්ථං සුවෙති, පරස්සපිති අයමනධිජ්ජෙතත්ථො චුත්තො සියා. සුත්තෙන හි යො අත්ථො පකාසිතො, සො තස්සෙව පකාසකස්ස සුත්තස්ස හොති, තස්මා න තෙන පරත්ථො සුවිතො, තෙන සුවෙතබ්බස්ස පරත්ථස්ස නිවත්තෙතබ්බස්ස අභාවා අත්තත්ථග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. අත්තත්ථපරත්ථවිනිමුත්තස්ස භාසිතත්ථස්ස අභාවා ආදිග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං, තස්මා යථාචුත්තස්ස හිතපරියායස්ස අත්ථස්ස සුත්තෙ අසම්භවතො සුත්තාධාරස්ස සුග්ගලස්ස වසෙන අත්තත්ථපරත්ථා චුත්තා.

අථ වා සුත්තං අනපෙක්ඛිත්වා යෙ අත්තත්ථාදයො අත්ථජ්ජහෙදා “න හ’ඤ්ඤදත්ථ’ත්ථි පසංසලාභා”ති එතස්ස පදස්ස නිද්දෙසෙ (මහානි. 63) චුත්තා “අත්තත්ථො, පරත්ථො, උභයත්ථො, දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො, සම්පරාසිකො අත්ථො, උත්තානො අත්ථො, ගම්භිරො අත්ථො, ගුල්ලො අත්ථො, පට්චින්නො අත්ථො, නෙය්‍යො අත්ථො, නිතො අත්ථො, අනවජ්ජො අත්ථො, නික්කිලෙසො අත්ථො, වොදානො අත්ථො, පරමත්ථො”ති, (මහානි. 63) තෙ අත්ථජ්ජහෙදෙ සුවෙතිති අත්ථො ගහෙතබ්බො. කිඤ්චාපි හි සුත්තනිරපෙක්ඛං අත්තත්ථාදයො චුත්තා සුත්තත්ථභාවෙන අනිද්දිට්ඨත්තා, තෙසු පන එකොපි අත්ථජ්ජහෙදො සුත්තෙන දීපෙතබ්බතං නාතිවත්තති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකජ්ජෙ අත්ථසද්දො භාසිතත්ථපරියායොපි හොති. එත්ථ හි පුරිමකා පඤ්ච අත්ථජ්ජහෙදා හිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථජ්ජහෙදා, පච්ඡිමකා වත්තාරො උභයසභාවා. තත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යානාය විභාවෙන අනගාධභාවො උත්තානො. දුරධගමනාය විභාවෙන අනගාධභාවො ගම්භිරො. අට්ටො ගුල්ලො. මුලුදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තිවෙසාදිනා නිරොහිතො පට්චින්නො. නිද්ධාරෙත්වා ඤාපෙතබ්බො නෙය්‍යො. යථාරුතවසෙන වෙදිතබ්බො නිතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන චුත්තා, කුසලවිපාකකිරියාධම්මවසෙන වා යථාක්කමං යොජෙතබ්බො. පරමත්ථො නිබ්බානං, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො එව වා.

අථ වා “අත්තනා ව අජ්ජිවිජො හොති”ති අත්තත්ථං, “අජ්ජිවිජකථඤ්ච පරෙසං කත්තා හොති”ති පරත්ථං සුවෙති. එවං “අත්තනා ව පාණාතිපානා පට්ටිරතො හොති, පරඤ්ච පාණාතිපානා වෙරම්මණියා සමාදපෙති”තිආදිසුත්තානි (අ. නි. 4.99, 265) යොජෙතබ්බානි. අපරෙ පන “යථාසභාවං භාසිතං අත්තත්ථං, පුරණකස්සපාදිනමඤ්ඤතිත්ථියානං සමයහුතං පරත්ථං සුවෙති, සුත්තෙන වා සඬ්ඪගහිතං අත්තත්ථං, සුත්තානුලොමහුතං පරත්ථං, සුත්තන්තනයහුතං වා අත්තත්ථං, විනයාහිධම්මනයහුතං පරත්ථං සුවෙති”තිපි වදන්ති. විනයාහිධම්මෙහි ව විසෙසෙත්වා සුත්තසද්දස්ස අත්ථො වත්තබ්බො, තස්මා වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයවසජ්ජවත්තාය දෙසනාය සාතිසයං අත්තහිතපරිනාදිනි පකාසිතානි හොන්ති තජ්ජධානභාවතො, න පන ආණාධම්මසභාව-වසජ්ජවත්තායාති ඉදමෙව “අත්ථානං සුවනතො සුත්ත”න්ති චුත්තං. සුව-සද්දස්ස වෙන්ථ රස්සො. “එවඤ්ච කත්වා ‘එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්න’න්ති (පාටි. 655, 1242) ව සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානි”ති (අට්ඨසා. නිදානකථා, කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) ව එවමාදිසු සුත්තසද්දො උපවරිතොති ගහෙතබ්බො”ති (සාරත්ථ. ටී.

පයමමහාසඬිගිතිකථාවණ්ණනා) ආවරියසාරිපුත්තත්තප්පෙරෙන වුත්තං. අඤ්ඤෙ පන යථාචුත්තසද්ධිසෙනෙව නිබ්බවනෙන සුත්තසද්දස්ස විනයාභිධම්මානම්පි වාවකත්තං වදන්ති.

සුත්තෙ ව ආණාධම්මසභාවො වෙනෙයාජ්ඣාසයමනුවත්තති, න විනයාභිධම්මෙසු විය වෙනෙයාජ්ඣාසයො ආණාධම්මසභාවෙ, තස්මා වෙනෙයානං එකන්තහිතපට්ඨානසංවත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනාති ආහ “සුචුත්තා චෙත්ථ අත්ථා”තිආදි. “එකන්තහිතපට්ඨානසංවත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනා”ති ඉදම්පි වෙනෙයානං නිතසම්පාදනෙ සුත්තන්තදෙසනාය තප්පරභාවමෙව සන්ධාය වුත්තං. තප්පරභාවො ව වෙනෙයාජ්ඣාසයානුලොමතො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “වෙනෙයාජ්ඣාසයානුලොමෙන චුත්තත්තා”ති. එතෙන ව හෙතුනා නනු විනයාභිධම්මාපි සුචුත්තා, අථ කස්මා ඉදමෙව එවං චුත්තන්ති අනුයොගං පරිහරති.

අනුපුබ්බසික්ඛාදිවසෙන කාලන්තරෙන අත්ථාහිනිප්ඵත්තිං දස්සෙතුං “සස්සම්ච ඵල”න්ති වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – යථා සස්සං නාම වපනරොපනාදික්ඛණෙයෙව ඵලං න පසවති, අනුපුබ්බජග්ගනාදිවසෙන කාලන්තරෙනෙව පසවති, තථා ඉදම්පි සවනධාරණාදික්ඛණෙයෙව අත්ථෙව න පසවති, අනුපුබ්බසික්ඛාදිවසෙන කාලන්තරෙනෙව පසවති. පසවතීති ව ඵලති, අහිනිප්ඵාදෙතීති අත්ථො. අහිනිප්ඵාදනමෙව හි ඵලනං. උපායසමඬිගිතඤ්ඤෙව අත්ථාහිනිප්ඵත්තිං දස්සෙත්තො “ධෙනු විය බිර”න්ති ආහ. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – යථා ධෙනු නාම කාලෙ ජාතවච්ඡා ථනං ගහෙත්වා දුහතං උපායවත්තානමෙව බිරං පග්ගරාපෙති, න අකාලෙ අජාතවච්ඡා. කාලෙපි වා විසාණාදිකං ගහෙත්වා දුහතං අනුපායවත්තානං, තථා ඉදම්පි නිස්සරණාදිනා සවනධාරණාදීනි කුරුතං. උපායවත්තානමෙව සීලාදිඅත්ථෙව පග්ගරාපෙති, න අලගද්දුපමාය සවනධාරණාදීනි කුරුතං අනුපායවත්තානන්ති. යදිපි “සුදති”ති එතස්ස සරති සිඤ්චතීති අත්ථො, තථාපි සකම්මිකධාතුත්තා පග්ගරාපෙතීති කාරිතවසෙන අත්ථො වුත්තො යථා “තරති”ති එතස්ස නිපාතෙතීති අත්ථො”ති. “සුත්තාණා”ති එතස්ස අත්ථමාහ “සුට්ඨු ව නෙ තායති”ති. නෙති අත්ථෙව.

සුත්තසභාගන්ති සුත්තසද්ධිසං. තබ්බාවං දස්සෙති “යථා හී”තිආදිනා. තච්ඡකානං සුත්තන්ති වඩ්ඪකීනං කාලසුත්තං. පමාණං හොති තදනුසාරෙන තච්ඡනතො. ඉදං වුත්තං හොති – යථා කාලසුත්තං පසාරෙත්වා සඤ්ඤාණෙ කතෙ ගහෙතබ්බං, විස්සජ්ජෙතබ්බඤ්ච පඤ්ඤායති, තස්මා තං තච්ඡකානං පමාණං හොති, එවං විවාදෙසු උප්පන්නෙසු සුත්තෙ ආනිතමත්තෙ “ඉදං ගහෙතබ්බං, ඉදං විස්සජ්ජෙතබ්බං”න්ති පාකටත්තා විවාදො වූපසම්මති, තස්මා එතං විඤ්ඤානං පමාණන්ති. ඉදානි අඤ්ඤථාපි සුත්තසභාගතං විභාවෙන්තො “යථා වා”තිආදිමාහ. සුත්තෙනාති පුප්ඵාචුතෙන යෙන කෙනචි ථීරසුත්තෙන. සඬිගහිතානීති සුට්ඨු, සමං වා ගහිතානි, ආචුතානීති අත්ථො. න විකිරියන්ති ඉතො විතො ව විප්පකිණ්ණාභාවමාහ, න විද්ධංසියන්තිති ඡෙප්පහෙප්පාභාවං. අයමෙත්ථාධිප්පායො – යථා ථීරසුත්තෙන සඬිගහිතානි පුප්ඵානි වාතෙන න විකිරියන්ති න විද්ධංසියන්ති, එවං සුත්තෙන සඬිගහිතා අත්ථා මිච්ඡාවාදෙන න විකිරියන්ති න විද්ධංසියන්තිති. වෙනෙයාජ්ඣාසයවසප්පවත්තාය ව දෙසනාය අත්තත්ථපරත්ථාදිනං සාතිසයප්පකාසනතො ආණාධම්මසභාවෙහි විනයාභිධම්මෙහි විසෙසෙත්වා ඉමස්සෙව සුත්තසභාගතා වුත්තා. “තෙනා”තිආදියු වුත්තතයානුසාරෙන සම්බන්ධො වෙව අත්ථො ව යථාරහං වත්තබ්බො. එත්ථ ව “සුත්තන්තපිටක”න්ති හෙට්ඨා වුත්තෙපි අත්තසද්දස්ස අවචනං තස්ස විසුං අත්ථාභාවදස්සනත්ථං තබ්බාවචුත්තීතො. සහයොගස්ස හි සද්දස්ස අවචනෙන සෙසතා තස්ස තුලාධිකරණතං, අනත්ථකතං වා ඤාපෙති.

යන්ති එස නිපාතො කාරණෙ, යෙනාති අත්ථො. එත්ථ අභිධම්මෙ වුඩ්ඪිමන්තො ධම්මා යෙන වුත්තා, තෙන අභිධම්මො නාම අක්ඛාතොති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. අහි-සද්දස්ස අත්ථවසෙනායං පහෙදොති තස්ස තදත්ථප්පවත්තතාදස්සනෙන තමත්ථං සාධෙන්තො “අයඤ්ඤී”තිආදිමාහ. අහි-සද්දො කමනකිරියාය වුඩ්ඪිභාවසඬිබාතමතිරෙකත්ථං දීපෙතීති වුත්තං “අහික්කමන්තිතිආදියු වුඩ්ඪියං ආගතො”ති. අහිඤ්ඤාතාති අඩ්ඨවන්දාදිනා කෙනචි සඤ්ඤාණෙන ඤාතා, පඤ්ඤාතා පාකටාති වුත්තං හොති. අඩ්ඨවන්දාදිභාවො හි රත්තියා උපලක්ඛණවසෙන පඤ්ඤාණං හොති “යස්මා අඩ්ඨො, තස්මා අට්ඨමී. යස්මා උභතො, තස්මා වාතුද්දසී. යස්මා පුණ්ණො, තස්මා පන්තරසී”ති. අභිලක්ඛිතාති එත්ථාපි අයමෙවත්ථො වෙදිතබ්බො, ඉදං පන මූලපණ්ණාසකෙ භයහෙරවසුත්තෙ (ම. නි. 1.34) අභිලක්ඛිතසද්දපරියායො අහිඤ්ඤාතසද්දොති ආහ “අහිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතාතිආදියු ලක්ඛණෙ”ති. යජ්ජෙවං ලක්ඛිතසද්දස්සෙව ලක්ඛණත්ථදීපනතො අහි-සද්දො අනත්ථකොව සියාති? නෙවං දට්ඨබ්බං තස්සාපි තදත්ථජොතනතො. වාවකසද්දසන්තිධානෙ හි උපසග්ගනිපාතා තදත්ථජොතකමත්තාති ලක්ඛිතසද්දෙන වාවකභාවෙන පකාසිතස්ස ලක්ඛණත්ථස්සෙව ජොතකභාවෙන පකාසනතො අහි-සද්දොපි ලක්ඛණෙ පවත්තතීති වුත්තොති දට්ඨබ්බං. රාජාහිරාජාති පරෙහි රාජුහි පූජිතමරහො රාජා. පූජිතෙති පූජාරහෙ. ඉදං පන සුත්තනිපාතෙ සෙලසුත්තෙ (සු. නි. 553 ආදයො).

අභිධම්මෙති “සුපිනන්තෙන සුක්කවිසට්ඨියා අනාපත්තිභාවෙපි අකුසලචෙතනා උපලබ්භති”තිආදිනා (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬිගිතිකථාවණ්ණනා) විනයපඤ්ඤත්තියා සඬිකරවිරහිතෙ ධම්මෙ. පුබ්බාපරවිරොධාභාවෙන යථාචුත්තධම්මානමෙව අඤ්ඤමඤ්ඤසඬිකරවිරහතො අඤ්ඤමඤ්ඤසඬිකරවිරහිතෙ ධම්මෙතිපි වදන්ති. “පාණානිපාතො අකුසල”න්ති (ම. නි. 2.192) එවමාදියු වා මරණාධිප්පායස්ස ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා අකුසලො, න පාණසඬිබාතජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදසඬිබාතො අනිපාතො. තථා “අදින්තස්ස පරසන්තකස්ස ආදානසඬිබාතා විඤ්ඤත්ති අබ්‍යාකතො ධම්මො, තංවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා ථෙයාවෙතනා අකුසලො ධම්මො”ති

එවමාදිනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරවරහිතෙ ධම්මෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අභිවිනයෙති එත්ථ පන “ජාතරූපරජනං න පටිග්ගහෙනබ්බං”න්ති වදන්තො විනයෙ විනෙති නාම. එත්ථ ව “එවං පටිග්ගණ්හතො පාවිත්තියං, එවං පන දුක්ඛං”න්ති වදන්තො අභිවිනයෙ විනෙති නාමාති වදන්ති. තස්මා ජාතරූපරජනං පරසන්තකං ථෙයාවිත්තෙන ගණ්හන්තස්ස යථාවත්ථුං පාරාජිකථුල්ලච්චයදුක්ඛං අඤ්ඤතරං, හණ්ඩාගාරිකසීසෙන ගණ්හන්තස්ස පාවිත්තියං, අත්තතො අත්ථාය ගණ්හන්තස්ස නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, කෙවලං ලොලතාය ගණ්හන්තස්ස අනාමාසදුක්ඛං, රූපියජඩ්ඛකසම්මතස්ස අනාපත්තීති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරවරහිතෙ විනයෙපි පටිබලො විනෙතුන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං පන පරිච්ඡින්නතං සරූපතො සඬබ්බෙපෙනෙව දස්සෙන්නො “අඤ්ඤමඤ්ඤ...පෙ.... හොති”ති ආහ.

අභික්කන්තෙනාති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං අභි-සද්දො දිපෙතිති වුත්තං “අධිකෙ”ති. නනු ව “අභික්කමන්ති”ති එත්ථ අභි-සද්දො කමනාකිරියාය වුඩ්ඪිභාවං අතිරෙකත්තං දිපෙති, “අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතා”ති එත්ථ ඤාණලක්ඛණකිරියානං සුපාකට්ඨං විසෙසං, “අභික්කන්තෙනා”ති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං විසිට්ඨභාවං දිපෙතිති ඉදං තාව යුත්තං කිරියාවිසෙසකත්තා උපසග්ගස්ස. “පාදයො කිරියායොගෙ උපසග්ගා”ති හි සද්දසත්ථෙ වුත්තං. “අභිරාජා, අභිවිනයෙ”ති පන පුජිතපරිච්ඡින්නෙනසු රාජවිනයෙසු අභි-සද්දො වත්තතිති කථමෙන යුජ්ජෙය්‍යා. න හි අසත්ථවාචී සද්දො සත්ථවාචකො සම්භවතීති? නත්ථි අනු දොසො පුජනපරිච්ඡේදනකිරියානම්පි දිපනතො, තාහි ව කිරියාහි යුත්තෙනසු රාජවිනයෙසුපි පවත්තත්තා. අභිපුජිතො රාජාති හි අත්ථෙන කිරියාකාරකසම්බන්ධං නිමිත්තං කත්වා කම්මසාධනභූතං රාජදබ්බං අභි-සද්දො පධානතො වදති, පුජනකිරියං පන අප්පධානතො. තථා අභිපරිච්ඡින්නො විනයොති අත්ථෙන කිරියාකාරකසම්බන්ධං නිමිත්තං කත්වා කම්මසාධනභූතං විනයදබ්බං අභි-සද්දො පධානතො වදති, පරිච්ඡින්නකිරියං පන අප්පධානතො. තස්මා අතිමාලාදිසු අභි-සද්දො විය අභි-සද්දො එත්ථ සහ සාධනෙන කිරියං වදතීති අභිරාජඅභිවිනයසද්දා සොපසග්ගාව සිද්ධා. එවං අභිධම්මසද්දෙපි අභිසද්දො සහ සාධනෙන වුඩ්ඪියාදිකිරියං වදතීති අයමත්ථො දස්සිතොති වෙදිතබ්බො.

හොතු අභි-සද්දො යථාවුත්තෙනසු අත්ථෙසු, තප්පයොගෙන පන ධම්මසද්දෙන දිපිතා වුඩ්ඪිමන්තාදයො ධම්මා එත්ථ වුත්තා න භවෙය්‍යං, කථං අයමත්ථො යුජ්ජෙය්‍යාති අනුයොගෙ සති තං පරිහරන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එත්ථාති එතස්මිං අභිධම්මෙ. උපන්‍යාසෙ ච-සද්දො. භාවෙතීති විත්තස්ස වඩ්ඪනං වුත්තං, එරිත්ථාති ආරම්මණස්ස වඩ්ඪනං, තස්මා තාහි භාවනාඵරණවුඩ්ඪිති වුඩ්ඪිමන්තොපි ධම්මා වුත්තාති අත්ථො . ආරම්මණාදිහිති ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මද්වාරපටිපදාදිහි. එකත්තතො ලොකුත්තරධම්මානඤ්ඤෙව පුජාරහත්තා “සෙක්ඛා ධම්මා”තිආදිනා තෙයෙව පුජිතාති දස්සිතා. “පුජාරහා”ති එතෙන කත්තාදිසාධනං, අතිතාදිකාලං, සක්කුණෙය්‍යත්ථං වා නිවත්තෙති. පුජිතබ්බායෙව හි ධම්මා කාලවිසෙසනියමරහිතා පුජාරහා එත්ථ වුත්තාති අධිප්පායො දස්සිතො. සභාවපරිච්ඡින්නත්තාති චුසනාදිසභාවෙන පරිච්ඡින්නත්තා. කාමාවචරෙහි මහන්තභාවතො මහග්ගතා ධම්මා අධිකා, තතොපි උත්තරවිරහතො අනුත්තරා ධම්මාති දස්සෙති “මහග්ගතා”තිආදිනා. තෙනාති “වුඩ්ඪිමන්තො”තිආදිනා වචනෙන කරණභූතෙන, හෙතුභූතෙන වා.

යං පනෙත්ථාති එතෙසු විනයාදිසු තිසු අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨෙය්‍ය යං අවිසිට්ඨං සමානං, තං පිටකන්ති අත්ථො. විනයාදයො හි තයො සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤාසාධාරණත්තා විසිට්ඨා නාම, පිටකසද්දො පන තෙහි තිහිපි සාධාරණත්තා “අවිසිට්ඨො”ති වුවචති. පරියත්තිබ්භාජනත්ථතොති පරියාපුණිතබ්බත්ථපතිට්ඨානත්ථෙහි කරණභූතෙහි, විසෙසනභූතෙහි වා. අපිව පරියත්තිබ්භාජනත්ථතො පරියත්තිභාජනත්ථන්ති ආහුති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පච්චත්තත්ථෙ හි තො-සද්දො ඉති-සද්දෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා. ඉතිනා නිද්දිසිතබ්බෙහිතො – සද්දම්ච්ඡන්ති තෙරුත්තිකා යථා “අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්ති”ති (පට්ඨා. 1.1.406, 408, 411) එතෙන පරියාපුණිතබ්බතො, තංතදත්ථානං භාජනතො ව පිටකං නාමාති දස්සෙති. අනිප්ඵන්තපාටිපදිකපදඤ්ඤෙනං. සද්දවිදු පන “පිට සද්දසඬසාටෙසු”ති වත්වා ඉධ වුත්තමෙව පයොගමුදාහරන්ති, තස්මා තෙසං මතෙන පිටියති සද්දියති පරියාපුණියතිති පිටකං, පිටියති වා සඬසාටියති තංතදත්ථො එත්ථාති පිටකන්ති නිබ්බවනං කාතබ්බං. “තෙනා”තිආදිනා සමාසං දස්සෙති.

මා පිටකසම්පදානෙනාති කාලාමසුත්තෙ, (අ. නි. 3.66) සාල්හසුත්තෙ (අ. නි. 3.67) ව ආගතං පාළිමාහ. තදට්ඨකථායඤ්ච “අම්භාකං පිටකතන්තියා සද්ධිං සමෙතීති මා ගණ්හිත්ථා”ති (අ. නි. අට්ඨ. 2.3.66) අත්ථො වුත්තො. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන “පාළිසම්පදානවසෙන මා ගණ්හථා”ති (සාරත්ථ. ටී. පට්ඨමභාසඬගිතිකථාවණ්ණනා) වුත්තං. කුදාලපිටකමාදායාති කුදාලඤ්ච පිටකඤ්ච ආදාය. කු වුවචති පථවී, තස්සා දාලනතො විදාලනතො අයොමයඋපකරණවිසෙසො කුදාලං නාම. තෙසං තෙසං වත්ථුනං භාජනභාවතො තාලපණ්ණවෙත්තලතාදිහි කතො භාජනවිසෙසො පිටකං නාම. ඉදං පන මූලපණ්ණාසකෙ කකචුපමසුත්තෙ (ම. නි. 1.227).

“තෙන...පෙ.... ඤෙය්‍යා”ති ගාථාපදං උල්ලිඬිගෙත්වා “තෙනා”තිආදිනා විවරති. සබ්බාදිහි සබ්බනාමෙහි වුත්තස්ස වා ලිඬිගමාදියතෙ, වුවචමානස්ස වා, ඉධ පන වත්තිච්ඡාය වුත්තස්සෙවාති කත්වා “විනයො ව සො පිටකඤ්චා”ති වුත්තං. “යථාවුත්තෙනෙව නයෙනා”ති ඉමිනා “එවං දුට්ඨත්ථෙව...පෙ.... කත්වා”ති ව “පරියත්තිභාවතො, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස භාජනතො වා”ති ව වුත්තං සබ්බමතිදිසති. තයොපිති එත්ථ අපිසද්දො, පි-සද්දො වා අවයවසම්පිණ්ඩනත්ථො. “අපි”ති අවත්වා “පි”ති වදන්තො හි අපි-සද්දො විය පි-සද්දොපි විසුං නිපාතො අත්ථිති දස්සෙති.

කපේතබ්බානං අත්ථානං දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබ්බොධනං දෙසනා. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං. කපේතබ්බස්ස සංවරාසංවරාදිනො අත්ථස්ස කප්තං වචනපටිබ්ද්ධතාකරණං කථා, ඉදං චුත්තං හොති – දෙසිතාරං භගවත්තමපෙක්ඛිත්වා දෙසනා, සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං, කපේතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථාති එවමීමෙසං නානාකරණං වෙදිතබ්බන්ති. එත්ථ ව කිඤ්චාපි දෙසනාදයො දෙසෙනබ්බාදිනිරපෙක්ඛා න හොන්ති, ආණාදයො පන විසෙසතො දෙසකාදිඅධිනාති තං තං විසෙසයොගවසෙන දෙසනාදිනං හෙදො චුත්තො. යථා හි ආණාවිධානං විසෙසතො ආණාරභාධිනං තත්ථ කොසල්ලයොගතො, එවං වොහාරපරමත්ථවිධානාති ව විධායකාධිනාති ආණාදිවිධිනො දෙසකායත්තතා චුත්තා. අපරාධජ්ඣාසයානුරූපං විය ව ධම්මානුරූපමිපි සාසනං විසෙසතො, තථා විනෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛන්ති සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං චුත්තං. සංවරාසංවරනාමරූපානං විය ව චිතිබ්බෙයෙතබ්බාය දිට්ඨියා කප්තං සති වාචාවත්ථුස්මිං, නාසතීති විසෙසතො තදධිනං, තස්මා කපේතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථා චුත්තා. හොන්ති චෙත්ථ –

“දෙසකස්ස වසෙනෙත්ථ, දෙසනා පිටකත්තයං;
සාසිතබ්බවසෙනෙතං, සාසනන්ති පචුච්චති.

කපේතබ්බස්ස අත්ථස්ස, වසෙනාපි කථාති ව;
දෙසනාසාසනකථා-හෙදමිපෙවං පකාසයෙ”ති.

පදත්තයම්පෙනං සමොධානෙත්වා තාසං හෙදොති කත්වා හෙදසද්දො විසුං විසුං යොජෙතබ්බො ද්වන්ද්වපදනො පරං සුයාමානන්තා “දෙසනාහෙදං, සාසනහෙදං, කථාහෙදඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ”ති. හෙදන්ති ව නානත්තං, විසෙසං වා. තෙසු පිටකෙසු. සික්ඛා ව පහනඤ්ච ගම්භිරභාවො ව, තඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ.

දුතියගාථාය පරියත්තිහෙදං පරියාපුණ්ණස්ස පකාරං, විසෙසඤ්ච විභාවයෙ. යහිං විනයාදිකෙ පිටකෙ. යං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්ච යථා භික්ඛු පාපුණාති, තථා තම්පි සබ්බං තහිං විභාවයෙති සම්බන්ධො. අථ වා යං පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්ච යහිං යථා භික්ඛු පාපුණාති, තථා තම්පි සබ්බං තහිං විභාවයෙති යොජෙතබ්බං. යථාති ව යෙහි උපාරම්භාදිහෙතුපරියාපුණ්ණාදිජපකාරෙහි, උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසරක්ඛණහෙතුපරියාපුණ්ණං සුජපටිපත්තිදුජපටිපත්තිති එතෙහි පකාරෙහිති චුත්තං හොති. සන්තෙසුපි ව අඤ්ඤෙසු තථා පාපුණන්තෙසු ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්තසදාසන්තිහිතභාවතො, යථානුසිට්ඨං සම්මාපටිපජ්ජනෙන ධම්මාධිට්ඨානභාවතො ව භික්ඛුති චුත්තං.

තත්ත්වා තාසු ගාථාසු. අයන්ති අධුනා වක්ඛමානා කථා. පරිදීපනාති සමන්තතො පකාසනා, කිඤ්චිමත්තම්පි අසෙසෙත්වා විභජනාති චුත්තං හොති. විභාවනාති එවං පරිදීපනායපි සති ගුල්හං පටිච්ඡන්තමකත්වා සොතුනං සුවිඤ්ඤායාභාවෙන ආවිභාවනා. සඬබ්බෙපෙන පරිදීපනා, විත්ථාරෙන විභාවනාතිපි වදන්ති. අපිච එතං පදද්වයං හෙට්ඨා චුත්තානුරූපතො කමීතං, අත්ථතො පන එකමෙව. තස්මා පරිදීපනා පඨමගාථාය, විභාවනා දුතියගාථායාති යොජෙතබ්බං. ව-සද්දෙන උභයත්ථං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමුච්චෙති. කස්මා, චුච්චන්තිති ආහ “එත්ථ හි”තිආදි. හීති කාරණෙ නිපාතො “අක්ඛරවිපත්තියං හි”තිආදියු විය. යස්මා, කස්මාති වා අත්ථො. ආණං පණෙතුං [ධපෙතුං (සාරත්ථ. ටී. 1.පඨමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා)] අරහතීති ආණාරහො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා, මහාකාරුණිකතාය ව අවිපරිනිතොපදෙසකභාවෙන පමාණවචනන්තා ආණාරහෙන භගවතාති අත්ථො. වොහාරපරමත්ථධම්මානම්පි තත්ථ සබ්භාවතො “ආණාබාහුල්ලතො”ති චුත්තං, තෙන යෙභුයානායං දස්සෙති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. විසෙසෙන සත්තානං මනං අවහරතීති වොහාරො, පඤ්ඤත්ති, තස්මිං කුසලො, තෙන.

පචුරො බහුලො අපරාධො දොසො චිතික්කමො යෙසං තෙ පචුරාපරාධා, සෙයාසකත්ථෙරාදයො. යථාපරාධන්ති දොසානුරූපං. “අනෙකජ්ඣාසයා”තිආදියු ආසයොව අජ්ඣාසයො, සො අත්ථතො දිට්ඨි, ඤාණඤ්ච, පහෙදතො පන වතුබ්බිධො හොති. චුත්තඤ්ච –

“සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි ව, බන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභුතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති.

තත්ථ සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිති සඬගහිතන්තා සබ්බෙපි දිට්ඨිගතිකා සත්තා ඉමා එව ද්වෙ දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා. යථාහ “ද්වයනිස්සිතො බො පනායං කච්චාන ලොකො යෙභුයොන අත්ථිතඤ්ච නත්ථිතඤ්චා”ති, (සං. නි. 2.15) අත්ථිතාති හි සස්සග්ගාහො අධිජපෙතො, තත්ථිතාති උච්ඡෙදග්ගාහො. අයං තාව වට්ටනිස්සිතානං සුථුජ්ජනානං ආසයො. විච්චටනිස්සිතානං පන සුද්ධසත්තානං අනුලොමිකා බන්ති, යථාභුතඤාණන්ති දුට්ඨො ආසයො. තත්ථ ව අනුලොමිකා බන්ති විපස්සනාඤාණං. යථාභුතඤාණං පන කම්මසකතාඤාණං. වතුබ්බිධො පෙසො ආසයන්ති සත්තා එත්ථ නිවසන්ති, විත්තං වා ආගම්ම සෙති එත්ථාති ආසයො මිගාසයො විය. යථා මිගො ගොවරාය ගන්ත්වාපි පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව වනගහෙන සයතිති තං තස්ස “ආසයො”ති චුච්චති, තථා විත්තං අඤ්ඤාපාපි පවත්තිත්වා යත්ථ පච්චාගම්ම සෙති, තස්ස සො “ආසයො”ති. කාමරාගාදයො සත්ත අනුසයා. මුසිකවිසං විය

කාරණාලාභ උප්පජ්ජමානාරහා අනාගතා, අතීතා, පච්චුප්පන්නා ව තංසභාවත්තා තථා වුච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදොති. චරියාති රාගචරියාදිකා ඡ මූලචරියා, අත්තරභෙදෙන අනෙකච්චා, සංසග්ගවසෙන පන තෙසට්ඨි භොන්ති. අප්ථ වා චරියාති සුචරිතදුච්චරිතවසෙන දුට්ඨං චරිතං. තඤ්ඤි චිහඬිගෙ චරිතනිද්දෙසෙ නිද්දිට්ඨං.

“අධිමුත්ති නාම ‘අජ්ජෙව පබ්බජ්ජිසාමි, අජ්ජෙව අරහත්තං ගණ්ඨිස්සාමි’තිආදිනා තත්තීන්තභාවෙන පවත්තමානං සන්නිට්ඨාන”න්ති (සාරත්ථ. ටී. පට්මමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) ගණ්ඨිපදෙසු වුත්තං. ආචරියධම්මපාලක්ථෙරෙන පන “අධිමුත්ති නාම සත්තානං පුබ්බචරියවසෙන අභිරුචි, සා දුට්ඨා භීතපණීතභෙදෙනා”ති (දී. නි. ටී. පට්මමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) වුත්තං. තථා හි යාය භීතාධිමුත්තිකා සත්තා භීතාධිමුත්තිකෙයෙව සත්තෙ සෙවන්ති, පණීතාධිමුත්තිකා පණීතාධිමුත්තිකෙයෙව . සචෙ හි ආචරියුපජ්ඣායා සීලවන්තො න භොන්ති, සද්ධිචාරිකා සීලවන්තො, තෙ අත්තනො ආචරියුපජ්ඣායෙපි න උපසඬ්ඨිකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ සාරුප්පභික්ඛුයෙව උපසඬ්ඨිකමන්ති. සචෙ ආචරියුපජ්ඣායා සාරුප්පභික්ඛු, ඉතරෙ අසාරුප්පා, තෙපි න ආචරියුපජ්ඣායෙ උපසඬ්ඨිකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ අසාරුප්පභික්ඛුයෙව උපසඬ්ඨිකමන්ති. ධාතුසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 2.85 ආදයො) වෙස අත්ථො දිපෙතබ්බො. එවමයං භීතාධිමුත්තිකාදිනං අඤ්ඤාමඤ්ඤො පසෙවනාදිනියමිතා අභිරුචි අජ්ඣාසයධාතු “අධිමුත්ති”ති වෙදිතබ්බො. අනෙකා අජ්ඣාසයාදයො තෙ යෙසං අත්ථි, අනෙකා වා අජ්ඣාසයාදයො යෙසන්ති තථා යථා “බහුකත්තුකො, බහුනදිකො”ති. යථානුලොමන්ති අජ්ඣාසයාදිනං අනුලොමං අනතික්කම්ම, යෙ යෙ වා අජ්ඣාසයාදයො අනුලොමා, තෙහි තෙහිති අත්ථො. ආසයාදිනං අනුලොමස්ස වා අනුරූපන්තිපි වදන්ති. සනච්චිබ්භොගාභාවතො දිට්ඨිමානතණ්භාවසෙන “අභං මම සත්තක”න්ති එවං පවත්තසඤ්ඤිතො. යථාධම්මන්ති “නත්ථෙත්ථ අත්තා, අත්තනියං වා, කෙවලං ධම්මමත්තමෙවෙත”න්ති එවමාදිනා ධම්මසභාවානුරූපන්ති අත්ථො.

සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අචිතික්කමො. මහන්තො සංවරො අසංවරො. වුඩ්ඪිඅත්ථො හි අයං අ-කාරො යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. නිකමානිකා 21) තංයොගතාය ව බුද්දකො සංවරො පාරිසෙසාදිනායෙන සංවරො, තස්මා බුද්දකො, මහන්තො ව සංවරොති අත්ථො. තෙනාහ “සංවරා සංවරො”තිආදි. දිට්ඨිචිතිවෙයනාති දිට්ඨියා විමොචනං, අත්ථතො පන තස්ස උජුච්චව්චනිකා සම්මාදිට්ඨිආදයො ධම්මා. තථා වාහ “ද්වංසට්ඨිදිට්ඨිපටිපක්ඛනා”ති. නාමස්ස, රූපස්ස, නාමරූපස්ස ව පරිච්ඡින්නං නාමරූපපරිච්ඡෙදො, සො පන “රාගාදිපටිපක්ඛනො”ති වචනතො තථාපවත්තමෙව ඤාණං.

“නිසුප්පි”තිආදිනා අපරධිසං විවරති. නිසුප්පි තාසං වචනසම්භවතො “විසෙසෙනා”ති වුත්තං. තදෙනං සබ්බත්ථං යොජෙතබ්බං. නත්ත “යායං අධිසීලසික්ඛා, අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පෙනා සික්ඛා”ති වචනතො ආහ “විනයපිටකෙ අධිසීලසික්ඛා”ති. සුත්තන්තපාළියං “චිච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.226; සං. නි. 1.152; අ. නි. 4.123) සමාධිදෙසනාබාහුල්ලතො “සුත්තන්ත පිටකෙ අධිචිත්තසික්ඛා”ති වුත්තං. නාමරූපපරිච්ඡෙදස්ස අධිපඤ්ඤාපදට්ඨානතො, අධිපඤ්ඤාය ව අත්ථාය තදවසෙසනාමරූපධම්මකථනතො ආහ “අභිධම්මපිටකෙ අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති.

කිලෙසානන්ති සංක්කලෙසධම්මානං, කම්මකිලෙසානං වා, උභයාපෙක්ඛඤ්ඤෙවනං “යො කායවච්ච්චාරෙහි කිලෙසානං චිතික්කමො, තස්ස පහානං, තස්ස පටිපක්ඛත්තා”ති ව. “චිතික්කමො”ති අයං “පටිපක්ඛ”න්ති භාවයොගෙ සම්බන්ධො, “සීලස්සා”ති පන භාවපච්චයෙ. එවං සබ්බත්ථං. අනුසයවසෙන සත්තානෙ අනුවත්තන්තා කිලෙසා කාරණාලාභෙ පරියුට්ඨිතාපි සීලභෙදභයවසෙන චිතික්කම්මං න ලහන්තිති ආහ “චිතික්කමපටිපක්ඛත්තා සීලස්සා”ති. ඔකාසාදානවසෙන කිලෙසානං චිත්තෙ කුසලප්පවත්තිං පරියාදිශිත්වා උට්ඨානං පරියුට්ඨානං, තස්ස පහානං, චිත්තසත්තානෙ උප්පත්තිවසෙන කිලෙසානං පරියුට්ඨානස්ස පහානන්ති වුත්තං භොති. “කිලෙසාන”න්ති හි අධිකාරො, තං පන පරියුට්ඨානප්පහානං චිත්තසමාදහනවසෙන භවතිති ආහ “පරියුට්ඨානපටිපක්ඛත්තා සමාධිස්සා”ති. අප්පභීතභාවෙන සත්තානෙ අනු අනු සයනකා අනුරූපකාරණාලාභෙ උප්පජ්ජනාරහා ථාමගතා කාමරාගාදයො සත්ත කිලෙසා අනුසයා, තෙසං පහානං, තෙ පන සබ්බසො අරියමග්ගපඤ්ඤාය පභියන්තිති ආහ “අනුසයපටිපක්ඛත්තා පඤ්ඤායා”ති.

දීපාලොකෙන විය තමස්ස දානාදිපුඤ්ඤකිරියවත්ථුගතෙන තෙන තෙන කුසලඬ්ඨගෙන තස්ස තස්ස අකුසලස්ස පහානං තදඬ්ඨග්ප්පහානං. ඉධ පන අධිසීලසික්ඛාය වුත්තට්ඨානත්තා තෙන තෙන සුසීලාසඬ්ඨගෙන තස්ස තස්ස දුස්සීලාසඬ්ඨග්ප්පහානං “තදඬ්ඨග්ප්පහාන”න්ති ගහෙතබ්බං. උපචාරප්පනාභෙදෙන සමාධිතා පවත්තිතිචාරණෙන සට්ඨපහාරෙන විය ජලතලෙ සෙවලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං වික්ඛම්භනවසෙන පහානං වික්ඛම්භනප්පහානං. චතුන්නං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තං තං මග්ගවතො සත්තානෙ සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අච්චන්තමප්පවත්තිසඬ්ඨාන සමුච්ඡින්නවසෙන පහානං සමුච්ඡෙදප්පහානං. දුට්ඨු චරිතං, සංකිලෙසෙහි වා දුස්සිතං චරිතං දුච්චරිතං. තදෙව යත්ථ උප්පන්නං, තං සත්තානං සම්මා කිලිසති විබාධති, උපතාපෙති වාති සංකිලෙසො, තස්ස පහානං. කායවච්චුච්චරිතවසෙන පවත්තසංකිලෙසස්ස තදඬ්ඨග්ප්පහානං වුත්තං සීලස්ස දුච්චරිතපටිපක්ඛත්තා. සික්ඛත්තයානුසාරෙන හි අත්ථො වෙදිතබ්බො. තසනිති තණ්හා, සාව වුත්තනයෙන සංකිලෙසො, තස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පහානං වුත්තං සමාධිස්ස කාමච්ඡන්දපටිපක්ඛත්තා. දිට්ඨියෙව යථාවුත්තනයෙන සංකිලෙසො, තස්ස සමුච්ඡෙදවසෙන පහානං වුත්තං පඤ්ඤාය අත්තාදිචිතිමුත්තසභාව ධම්මප්පකාසනතො.

එකමෙකස්මිඤ්ඤවත්ථානි එතෙසු තිසු පිටකෙසු එකමෙකස්මිං පිටකෙ, ව-සද්දො වාක්‍යාරම්භෙ, පක්ඛන්තරෙ වා. පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා අවයවසම්පිණ්ඩනෙ, තෙන න කෙවලං චතුබ්බිසස්සෙව ගම්භීරහාවො, අථ ඛො පච්චෙකං තදවයවානම්පිති සම්පිණ්ඩනං කරොති. එස නයො ඊදිසෙසු. ඉදානි තෙ සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තත්තිති පාළි. සා හි උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො, සභාවනිරුත්තිභාවතො, බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං වචනානං ආළි පත්තිති “පාළි”ති වුවවති.

ඉධ පන විනයගණ්ඨීපදකාරාදීනං සද්දවාදීනං මතෙන පුබ්බෙ වචත්ථාපිතා පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතා තත්ති ධම්මො නාම. ඉති-සද්දො හි නාමත්ථෙ, “ධම්මො”ති වා වුවවති. තස්සායෙවාති තස්සා යථාචුත්තාය එව තත්තියා අත්ථො. මනසා වචත්ථාපිතායාති උග්ගහණ-ධාරණාදිවසප්පචන්තෙන මනසා පුබ්බෙ වචත්ථාපිතාය යථාචුත්තාය පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතාය තස්සා තත්තියා. දෙසනාති පච්ඡා පරෙසමවබොධනත්ථං දෙසනාසඬ්ඛනා පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතා තත්තියෙව. අපිව යථාචුත්තතත්ති සඬ්ඛනසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා. තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස වාති යථාචුත්තාය දුබ්බායපි තත්තියා, තදත්ථස්ස ව යථාභූතාවබොධොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ හි භගවතා වුවවමානස්ස අත්ථස්ස, වොහාරස්ස ව දීපකො සද්දොයෙව තත්ති නාමාති වදන්ති. තෙසං පන වාදෙ ධම්මස්සාපි සද්දසභාවත්තා ධම්මදෙසනානං කො විසෙසොති වෙ? තෙසං තෙසං අත්ථානං බොධකභාවෙන ඤාතො, උග්ගහණාදිවසෙන ව පුබ්බෙ වචත්ථාපිතො පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පචන්තිතො තං තදත්ථප්පකාසකො සද්දො දෙසනාති අයම්මෙසං විසෙසොති. අථ වා යථාචුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා දෙසියති සමුට්ඨාපියති සද්දො එතෙනාති කත්ථා මුසාවාදාදයො විය තත්ථාපි හි මුසාවාදාදිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදාදිසද්දෙහි වොහරීයතිති. කිඤ්චාපි අක්ඛරාවලිභූතො පඤ්ඤත්තිසද්දොයෙව අත්ථස්ස ඤාපකො, තථාපි මූලකාරණභාවතො “අක්ඛරසඤ්ඤාතො”තිආදීසු විය තස්සායෙව අත්ථොති පරමත්ථසද්දොයෙව අත්ථස්ස ඤාපකභාවෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බං. “තස්සා තත්තියා දෙසනා”ති ව සදිසවොහාරෙන චුත්තං යථා “උප්පන්නා ව කුසලාධම්මා භියොසාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති”ති.

අභිධම්මගණ්ඨීපදකාරාදීනං පන පණ්ණත්තිවාදීනං මතෙන සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්ස අනුරූපචාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු එකන්තෙන භගවතා මනසා වචත්ථාපිතා නාමපඤ්ඤත්තිපඛන්ධභූතා තත්ති ධම්මො නාම, “ධම්මො”ති වා වුවවති. තස්සායෙවාති තස්සා නාමපඤ්ඤත්තිභූතාය තත්තියා එව අත්ථො. මනසා වචත්ථාපිතායාති සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්සානුරූපචාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු භගවතා මනසා වචත්ථාපිතාය නාමපණ්ණත්තිපඛන්ධභූතාය තස්සා තත්තියා. දෙසනාති පරෙසං පබොධනෙන අතිසප්පනා වාචාය පකාසනා වච්චෙදභූතා පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධසඬ්ඛනා තත්ති. තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස වාති යථාචුත්තාය දුබ්බිධායපි තත්තියා, තදත්ථස්ස ව යථාභූතාවබොධොති අත්ථො. තෙ හි එවං වදන්ති – සභාවත්ථස්ස, සභාවවොහාරස්ස ව අනුරූපවසෙනෙව භගවතා මනසා වචත්ථාපිතා පණ්ණත්ති ඉධ “තත්ති”ති වුවවති. යදි ව සද්දවාදීනං මතෙන සද්දොයෙව ඉධ තත්ති නාම සියා. තත්තියා, දෙසනාය ව නානත්තෙන භවිතබ්බං, මනසා වචත්ථාපිතාය ව තත්තියා වච්චෙදකරණමත්තං ය්පෙත්වා දෙසනාය නානත්තං නත්ථී. තථා හි දෙසනං දස්සෙන්නෙන මනසා වචත්ථාපිතාය තත්තියා දෙසනාති වච්චෙදකරණමත්තං විනා තත්තියා සහ දෙසනාය අනඤ්ඤතා චුත්තා. තථා ව උපරි “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති චුත්තත්තා දෙසනාය අනඤ්ඤභාවෙන තත්තියාපි පණ්ණත්තිභාවො කටීතො හොති.

අපිව යදි තත්තියා අඤ්ඤායෙව දෙසනා සියා, “තත්තියා ව තත්තිඅත්ථස්ස ව දෙසනාය ව යථාභූතාවබොධො”ති වත්තබ්බං සියා. එවං පන අවත්ථා “තත්තියා ව තත්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබොධො”ති චුත්තත්තා තත්තියා, දෙසනාය ව අනඤ්ඤභාවො දස්සිතො හොති. එවඤ්ච කත්ථා උපරි “දෙසනා නාම පඤ්ඤත්ති”ති දස්සෙන්නෙන දෙසනාය අනඤ්ඤභාවතො තත්තියා පණ්ණත්තිභාවො කටීතො හොතිති. තදුභයම්පි පන පරමත්ථතො සද්දොයෙව පරමත්ථවිනිමුත්තාය සම්මුතියා අභාවා, ඉමමෙව ව නයං ගහෙත්වා කෙචි ආචරියා “ධම්මො ව දෙසනා ව පරමත්ථතො සද්දො එවා”ති වොහරන්ති, තෙපි අනුපච්ඡායෙව. යථා කාමාවචරපටිසන්ධිවිපාකා “පරිත්තාරම්මණා”ති වුවවන්ති, එවං සම්පදම්ඳො දට්ඨබ්බං. න හි කාමාවචරපටිසන්ධිවිපාකා “නිබ්බන්තිතපරමත්ථවිසයායෙවා”ති සක්කා වත්තුං ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරපරිවිතක්කපුබ්බකානං රාගාදිඅකුසලානං, මෙත්තාදිකුසලානඤ්ච ආරම්මණං ගහෙත්වාපි සමුප්පජ්ජනතො. පරමත්ථධම්මමූලකත්තා පනස්ස පරිකප්පස්ස පරමත්ථවිසයතා සක්කා පඤ්ඤපෙතුං, එවම්ධාපි දට්ඨබ්බන්ති ව. එවම්පි පණ්ණත්තිවාදීනං මතං හොතු, සද්දවාදීනං මතෙපි ධම්මදෙසනානං නානත්තං චුත්තනෙයෙනෙව ආචරියධම්මපාලත්ථෙරා දිහි පකාසිතන්ති. හොති වෙන්ථ –

“සද්දො ධම්මො දෙසනා ව, ඉච්චානු අපරෙ ගරු;
ධම්මො පණ්ණත්ති සද්දො තු, දෙසනා වාති වාපරෙ”ති.

තීසුපි වෙනෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනාපට්චෙධාති එත්ථ තත්තිඅත්ථො, තත්තිදෙසනා, තත්තිඅත්ථපට්චෙධො වාති ඉමෙ තයො තත්තිවිසයා හොන්තිති විනයපිටකාදීනං අත්ථදෙසනාපට්චෙධාධාරභාවො යුත්තො, පිටකානි පන තත්තියෙවාති තෙසං ධම්මාධාරභාවො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති? තත්තිසමුදායස්ස අවයවතත්තියා ආධාරභාවතො. සමුදායො හි අවයවස්ස පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන ආධාරභාවෙන වුවවති යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති. එත්ථ ව ධම්මාදීනං දුක්ඛොගාභාවතො තෙහි ධම්මාදීහි විනයාදයො ගම්භීරාති විනයාදීනම්පි චතුබ්බිධො ගම්භීරහාවො චුත්තොයෙව, තස්මා ධම්මාදයො එව දුක්ඛොගාභත්තා ගම්භීරා, න විනයාදයොති න වොදෙතබ්බමෙතං සමුඛෙන, විසයවිසයිමුඛෙන

ව විනයාදීනඤ්ඤව ගම්භීරභාවස්ස චුත්තත්තා. ධම්මො හි විනයාදයො එව අභින්නත්තා. තෙසං විසයො අත්ථො වාචකභූතානං තෙසමෙව වාවච්චානො, විසයිනො දෙසනාපටිවෙධා ධම්මත්ථවිසයභාවතොති. තත්ථ පටිවෙධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය ව දුක්ඛොගාහනා වෙදිතඛිඛො, පටිවෙධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, තඛිඛිසයඤ්ඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාහනා වෙදිතඛිඛො. ධම්මත්ථදෙසනානං ගම්භීරභාවතො තඛිඛිසයො පටිවෙධොපි ගම්භීරො යථා තං ගම්භීරස්ස උදකස්ස පමාණග්ගහණෙ දීසෙන පමාණෙන භවිතඛිඛං, එවංසම්පදමීදන්ති (වජිර. ටී. පයමමභාසඩ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) වජිරඤ්ඤද්ධිත්ථෙරො. පිටකාවයවානං ධම්මාදීනං චුච්චමානො ගම්භීරභාවො තංසමුදායස්ස පිටකස්සාපි චුත්තොයෙව, තස්මා තථා න වොදෙතඛිඛන්තිපි වදන්ති, විචාරෙතඛිඛමෙනං සඛිඛෙසම්පි තෙසං පිටකාවයවාසම්භවතො. මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාහො, අලඛිතෙය්‍යපතිට්ඨො විය වාති සම්බන්ධො. අත්ථවසා හි විහත්තිවචනලිඪගපරිණාමොති. දුක්ඛෙන ඔගය්‍යන්ති, දුක්ඛො වා ඔගාහො අත්තො පවිසනමෙතෙසුති දුක්ඛොගාහා. න ලභිතඛිඛොති අලඛිතීයො, සොයෙව අලඛිතෙනෙය්‍යා, ලභීයතෙ වා ලඛිතං, තං නාරහතිති අලඛිතෙනෙය්‍යා. පතිට්ඨහන්ති එත්ථ ඔකාසෙති පතිට්ඨො, පතිට්ඨහනං වා පතිට්ඨො, අලඛිතෙනෙය්‍යා සො යෙසු තෙ අලඛිතෙනෙය්‍යපතිට්ඨා. එකදෙසෙන ඔගාහන්තෙහිපි මන්දඤ්ඤිති පතිට්ඨා ලද්ධං න සක්කායෙවාති දස්සෙතුං එතං පුන චුත්තං. “එව”න්තිආදි නිගමනං.

ඉදානි හෙතුහෙතුඵලාදීනම්පි වසෙන ගම්භීරභාවං දස්සෙන්නො “අපරො නයො”තිආදිමාහ. තත්ථ හෙතුති පච්චයො. සො ව අත්තනො ඵලං දහති විදහතිති ධම්මො ද-කාරස්ස ධ-කාරං කත්වා. ධම්මසද්දස්ස චෙත්ථ හෙතුපරියායතා කථං විඤ්ඤායතිති ආහ “චුත්තඤ්ඤත”න්තිආදි. චුත්තං පටිසම්භිදාවිභඩ්ගෙ (විහ. 718). නනු ව “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන ධම්මස්ස හෙතුභාවො කථං විඤ්ඤායතිති? “ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්භි ඤාණං”න්ති චුත්තත්තා. “ධම්මෙ පටිසම්භිදා ධම්මපටිසම්භිදා”ති එත්ථ හි “ධම්මෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්භි”ති චුත්තං, “පටිසම්භිදා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති. තස්මා හෙතුධම්මසද්දා එකත්ථා, ඤාණපටිසම්භිදා සද්දා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො ධම්මස්ස හෙතුභාවොති. තථා “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන සාධිතො අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවොති දට්ඨඛිඛො. හෙතෙනො ඵලං හෙතුඵලං, තඤ්ච හෙතුඅනුසාරෙන අරියති අධිගමීයතිති අත්ථොති චුච්චති.

දෙසනාති පඤ්ඤත්තීති එත්ථ සද්දවාදීනං වාදෙ අත්ථබ්‍යඤ්ඤානකා අවිපරිතාහිලාපධම්මනිරුත්තිභූතා පරමත්ථසද්දප්පබන්ධසඛිඛාතා තත්ති “දෙසනා”ති චුච්චති, දෙසනා නාමාති වා අත්ථො. දෙසීයති අත්ථො එතායාති හි දෙසනා. පකාරෙන ඤාපීයති අත්ථො එතාය, පකාරතො වා ඤාපෙතිති පඤ්ඤත්ති. තමෙව සරූපතො දස්සෙතුං “යථාධම්මං ධම්මාහිලාපොති අධිප්පායො”ති චුත්තං. යථාධම්මන්ති එත්ථ පන ධම්මසද්දො හෙතුං, හෙතුඵලඤ්ච සඛිඛං සඛිගණ්හාති. සභාවචාවකො හෙස ධම්මසද්දො, න පරියත්තිහෙතුආදිවාචකො, තස්මා යො යො අවිජ්ජාසඛිඛාරාදිධම්මො, තස්මිං තස්මින්ති අත්ථො. තෙසං තෙසං අවිජ්ජාසඛිඛාරාදිධම්මානං අනුරූපං වා යථාධම්මං. දෙසනාපි හි පටිවෙධො විය අවිපරිතසවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්තති, තතොයෙව ව අවිපරිතාහිලාපොති චුච්චති. ධම්මාහිලාපොති හි අත්ථබ්‍යඤ්ඤානකො අවිපරිතාහිලාපො ධම්මනිරුත්තිභූතො තත්තිසඛිඛාතො පරමත්ථසද්දප්පබන්ධො. සො හි අභිලප්පති උච්චාරීයතිති අභිලාපො, ධම්මො අවිපරිතො සභාවභූතො අභිලාපො ධම්මාහිලාපොති චුච්චති, එතෙන “තනු ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා”ති (විහ. 718) එත්ථ චුත්තං ධම්මනිරුත්තිං දස්සෙති සද්දසභාවත්තා දෙසනාය. තථා හි නිරුත්තිපටිසම්භිදාය පරිත්තාරම්මණාදිභාවො පටිසම්භිදාවිභඩ්ගපාළියං (විහ. 718) චුත්තො. තදවය්‍යකථාය ව “තං සභාවනිරුත්තිං සද්දං ආරම්මණං කත්වා”තිආදීනා (විහ. අට්ඨ. 718) තස්මා සද්දාරම්මණතා දස්සිතා. “ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො වාවකො”ති හි වචනවචනත්ථෙව වචත්ථපෙත්වා තං තං වචනත්ථවිභාවනවසෙන පවත්තිතො සද්දො “දෙසනා”ති චුච්චති. “අධිප්පායො”ති එතෙන “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති එතං වචනං ධම්මනිරුත්තාහිලාපං සන්ධාය චුත්තං, න තතො විනිමුත්තං පඤ්ඤත්තිං සන්ධායාති දස්සෙති අනෙකධා අත්ථසම්භවෙ අත්තනා අධිප්පෙතත්ථස්සෙව චුත්තත්තාති අයං සද්දවාදීනං වාදතො විනිවිජ්ජයො.

පඤ්ඤත්තිවාදීනං වාදෙ පන සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්සානුරූපවාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු භගවතා මනසා වචත්ථාපිතා තත්තිසඛිඛාතා නාමපඤ්ඤත්ති දෙසනා නාම, “දෙසනා”ති වා චුච්චතිති අත්ථො. තදෙව මූලකාරණභූතස්ස සද්දස්ස දස්සනවසෙන කාරණූපවාරෙන දස්සෙතුං “යථාධම්මං ධම්මාහිලාපොති අධිප්පායො”ති චුත්තං. කිඤ්චාපි හි “ධම්මාහිලාපො”ති එත්ථ අභිලප්පති උච්චාරීයතිති අභිලාපොති සද්දො චුච්චති, න පණ්ණත්ති, තථාපි සද්දෙ චුච්චමානෙ තදනුරූපං වොහාරං ගහෙත්වා තෙන වොහාරෙන දීපිතස්ස අත්ථස්ස ජානනතො සද්දෙ කටීතෙ තදනුරූපා පණ්ණත්තිපි කාරණූපවාරෙන කටීතායෙව හොති. අපිච “ධම්මාහිලාපොති අත්ථො”ති අවත්වා “ධම්මාහිලාපොති අධිප්පායො”ති චුත්තත්තා දෙසනා නාම සද්දො න හොතිති දීපිතමෙව. තෙන හි අධිප්පායමත්තමෙව මූලකාරණසද්දවසෙන කටීතං, න ඉධ ගහෙතඛිඛො “දෙසනා”ති එතස්ස අත්ථොති අයං පඤ්ඤත්තිවාදීනං වාදතො විනිවිජ්ජයො. අත්ථන්තරමාහ “අනුලොම...පෙ.... කථන”න්ති, එතෙන හෙට්ඨා චුත්තං දෙසනාසමුට්ඨාපකං චිත්තූප්පාදං දස්සෙති. කටීයති අත්ථො එතෙනාති හි කථනං. ආදිසද්දෙන නීතනෙය්‍යාදිකා පාළිගතියො, එකත්තාදීනන්දියාවත්තාදිකා පාළිතිස්සිතා ව නයා සඛිගහිතා.

සයමෙව පටිච්ඡක්ඛති, එතෙන වා පටිච්ඡක්ඛන්තිති පටිච්චෙධො, ඥාණං. තදෙව අභිසමෙති, එතෙන වා අභිසමෙන්තිති අභිසමයොතිපි වුවවති. ඉදානි තං පටිච්චෙධං අභිසමයප්පහෙදතො, අභිසමයාකාරතො, ආරම්මණතො, සභාවතො ව පාකටං කාතුං “සො වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ හි ලොකියලොකුත්තරොති පහෙදතො, විසයතො, අසම්මොහතොති ආකාරතො, ධම්මෙසු, අත්ථෙසු, පඤ්ඤත්තිසුති ආරම්මණතො, අත්ථානුරූපං, ධම්මානුරූපං, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපන්ති සභාවතො ව පාකටං කරොති. තත්ථ විසයතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදීසු අවබොධො නාම අවිජ්ජාදිධම්මාරම්මණො, සඛිබ්බාදිඅත්ථාරම්මණො, තදුභයපඤ්ඤාපනාරම්මණො ව ලොකියො අභිසමයො. අසම්මොහතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදීසු අවබොධො නාම නිබ්බානාරම්මණො මග්ගසම්පයුත්තො යථාචුත්තධම්මත්ථපඤ්ඤත්තිසු සම්මොහවිද්ධංසතො ලොකුත්තරො අභිසමයො. තථා හි “අයං හෙතු, ඉදමස්ස ඵලං, අයං තදුභයානුරූපො වොහාරො”ති ඵලං ආරම්මණකරණවසෙන ලොකියඥාණං විසයතො පටිච්ඡක්ඛති, ලොකුත්තරඥාණං පන තෙසු හෙතුහෙතුඵලාදීසු සම්මොහස්සඤාණෙන සමුවිජින්නත්තා අසම්මොහතො පටිච්ඡක්ඛති. ලොකුත්තරො පන පටිච්චෙධො විසයතො නිබ්බානස්ස, අසම්මොහතො ව ඉතරස්සාතිපි වදන්ති එකෙ.

අත්ථානුරූපං ධම්මෙසුති “අවිජ්ජා හෙතු, සඛිබ්බා හෙතුසමුප්පන්නා, සඛිබ්බා රෙ උප්පාදෙති අවිජ්ජා”ති ඵලං කාරියානුරූපං කාරණෙසුති අත්ථො. අථ වා “පුඤ්ඤාභිසංඛාරපුඤ්ඤාභිසංඛාරආනෙඤ්ජාභිසංඛාරෙසු තිසු අපුඤ්ඤාභිසංඛාරස්ස අවිජ්ජා සම්පයුත්තපච්චයො, ඉතරෙසං යථානුරූප”න්තිආදිනා කාරියානුරූපං කාරණෙසු පටිච්චෙධොතිපි අත්ථො. ධම්මානුරූපං අත්ථෙසුති “අවිජ්ජාපච්චයා සඛිබ්බා”තිආදිනා (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1; චිහ. 225) කාරණානුරූපං කාරියෙසු. ඡබ්බිධාය පඤ්ඤත්තියා පථො පඤ්ඤත්තිපථො, තස්ස අනුරූපං තථා, පඤ්ඤත්තියා වුවචමානධම්මානුරූපං පඤ්ඤත්තිසු අවබොධොති අත්ථො. අභිසමයතො අඤ්ඤම්පි පටිච්චෙධත්ථං දස්සෙතුං “තෙස”න්තිආදිමාහ. පටිච්ඡක්ඛියතිති පටිච්චෙධොති හි තංතංරූපාදිධම්මානං අවිපරිතසභාවො වුවවති. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං පිටකෙ, පාළිපදෙසෙ වා. සලක්ඛණසංඛිබ්බාතොති රූප්පනනමනච්ඡසනාදිසකසකලක්ඛණසංඛිබ්බාතො.

යථාචුත්තෙනහි ධම්මාදීහි පිටකානං ගම්භීරභාවං දස්සෙතුං “ඉදානි”තිආදිමාහ. ධම්මජාතන්ති කාරණප්පහෙදො, කාරණමෙව වා. අත්ථජාතන්ති කාරියප්පහෙදො, කාරියමෙව වා. යා වායං දෙසනාති සම්බන්ධො. තදත්ථචිජානනවසෙන අභිමුඛො හොති. යො චෙත්ථාති යො ඵතාසු තං තං පිටකාගතාසු ධම්මත්ථදෙසනාසු පටිච්චෙධො, යො ව එතෙසු පිටකෙසු තෙසං තෙසං ධම්මානං අවිපරිතසභාවොති අත්ථො. සම්භරිතබ්බතො කුසලමෙව සම්භාරො, සො සම්මා අනුපචිතො යෙහි තෙ අනුපචිතකුසලසම්භාරා, තතොව දුප්පඤ්ඤෙහි, නිප්පඤ්ඤෙහිති අත්ථො. න හි පඤ්ඤවතො, පඤ්ඤාය වා දුට්ඨභාවො දුස්සිතභාවො ව සම්භවතිති නිප්පඤ්ඤත්තායෙව දුප්පඤ්ඤා යථා “දුස්සිලො”ති (අ. නි. 5.213; 10.75; පාරා. 295; ධ. ප. 308). එත්ථ ව අවිජ්ජාසංඛාරාදීනං ධම්මත්ථානං දුප්පටිච්ඡක්ඛිතාය දුක්ඛොගාහතා, තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො තංදෙසනාය, අභිසමයසංඛිබ්බාතස්ස පටිච්චෙධස්ස උප්පාදනවිසයිකරණානං අසක්කුණෙයාත්තා, අවිපරිතසභාවසංඛිබ්බාතස්ස පටිච්චෙධස්ස දුබ්බිඤ්ඤෙයානාය දුක්ඛොගාහතා චෙදිතබ්බා. ඵලම්පිති පි-සද්දො පුබ්බෙ වුත්තං පකාරන්තරං සම්පිණ්ඩෙති. ඵලං පට්ඨගාථාය අනුනං පරිපුණ්ණං පරිදිපිතත්ථභාවං දස්සෙන්නො “එත්තාවතා”තිආදිමාහ. “සිද්ධෙ හි සත්තාරම්භො අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වා හොති, නියමාය වා”ති ඉමිනා පුනාරම්භවචනෙන අනුනං පරිපුණ්ණං පරිදිපිතත්ථභාවං දස්සෙති. එත්තාවතාති පරිච්ඡේදත්ථෙ නිපාතො, එත්තකෙන වචනක්කමෙනාති අත්ථො. එතං වා පරිමාණං යස්සාති එත්තාවං, තෙන, එතපරිමාණවතා සද්දත්ථක්කමෙනාති අත්ථො. “සද්දෙ හි වුත්තෙ තදත්ථොපි වුත්තොයෙව නාමා”ති වදන්ති. වුත්තො සංවණ්ණතො අත්ථො යස්සාති වුත්තත්ථා.

එත්ථාති එතිස්සා ගාථාය. ඵලං අත්ථො, විනිවිජයොති වා සෙසො. තිසු පිටකෙසුති එත්ථ “එකෙකස්මි”න්ති අධිකාරතො, පකරණතො වා චෙදිතබ්බං. “එකමෙකස්මිඤ්චෙත්ථා”ති (දි. නි. අට්ඨ. 1.පට්ඨමභාසංඛිතිකථා) හි හෙට්ඨා වුත්තං. අථ වා වත්තිවිජානුපුබ්බිකත්තා සද්දපටිපත්තියා නිද්ධාරණම්ඨ අවත්තුකාමෙන ආධාරොයෙව වුත්තො. න චෙත්ථ වොදෙතබ්බං “තිසුයෙව පිටකෙසු තිවිධො පරියන්තිහෙදො දට්ඨබ්බො සියා”ති සමුදායවසෙන වුත්තස්සාපි වාක්‍යස්ස අවයවාධිප්පායසම්භවතො. දිස්සති හි අවයවවාක්‍යානිප්ඵන්ති “බ්‍රාහ්මණාදයො භුඤ්ජන්තු”තිආදීසු, තස්මා අලමතිපපඤ්චෙන. යථා අත්ථො න විරූප්ඤ්ඤාති, තථායෙව ගහෙනබ්බොති. ඵලං සබ්බත්ථං. පරියන්තිහෙදොති පරියාපුණනං පරියන්ති. පරියාපුණනවාචකො හෙත්ථ පරියන්තිසද්දො, න පන පාළිපරියායො, තස්මා පරියාපුණනප්පකාරොති අත්ථො. අථ වා තිහි පකාරෙහි පරියාපුණිතබ්බා පාළියො ඵල “පරියන්ති”ති වුවවන්ති. තථා චෙව අභිධම්මට්ඨකථාය සීහළගණ්ඨිපදෙ වුත්තන්ති වදන්ති. ඵලම්පි හි අලගද්දුපමාපරියාපුණනායොගතො “අලගද්දුපමා පරියන්ති”ති පාළිපි සක්කා වත්තුං. ඵලඤ්ච කත්ථා “දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා අලගද්දුපමා”ති පරතො නිද්දෙසවචනම්පි උපපන්නං හොති. තත්ථ හි පාළියෙව “දුග්ගහිතා, පරියාපුටා”ති ව වත්තුං යුත්තා.

අලගද්දො අලගද්දග්ගහණං උපමා එතිස්සාති අලගද්දුපමා. අලගද්දස්ස ගහණඤ්ඤෙත්ථ අලගද්දසද්දෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආපුපිකොති එත්ථ ආපුප-සද්දෙන ආපුපබාදනං විය, චෙණිකොති එත්ථ විණාසද්දෙන විණාවාදනග්ගහණං විය ව. අලගද්දග්ගහණෙන හි පරියන්ති උපමියති, න අලගද්දෙන. “අලගද්දග්ගහණපමා”ති වා වත්තබ්බෙ මජ්ඣිමනිකායෙ කත්ථා “අලගද්දුපමා”ති වුත්තං “ඔට්ඨමුඛො”තිආදීසු විය. අලගද්දොති ව ආසිවිසො වුවවති. ගදොති හි විසස්ස නාමං, තඤ්ච තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථි, තස්මා අලං පරියන්තො පරිපුණ්ණො ගදො

අස්සාති අලගද්දො අනුනාසිකලොපං, ද-කාරාගමඤ්ච කත්වා, අලං වා ජීවිතහරණෙ සමත්ථො ගදො යස්සාති අලගද්දො චුත්තනයෙන. වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණං අත්ථො පයොජනමෙතිස්සාති නිස්සරණත්ථා. භණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො භණ්ඩාගාරිකො, රාජරතනානුපාලකො, සො වියාති තථා, ධම්මරතනානුපාලකො ඛණ්ඩාසවො. අඤ්ඤාමත්ථමනපෙක්ඛිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති.

දුග්ගතිනාති දුට්ඨ ගතිනා. තදෙව සරූපතො නියමෙතුං “උපාරම්භාදිහෙතු පරියාප්පා”ති ආහ, උපාරම්භඉතිවාදප්පමොක්ඛාදිහෙතු උග්ගතිනාති අත්ථො. ලාභසක්කාරාදිහෙතු පරියාප්පණමපි එත්ථෙව සභිගතිතත්ති දට්ඨබ්බං. චුත්තඤ්ඤානං අලගද්දසුත්තට්ඨකථායං –

“යො බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ‘එවං චීවරාදීනි වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමප්ඤ්ඤා වා මං ජානිස්සන්ති’ති ලාභසක්කාරහෙතු පරියාප්පණාති, තස්ස සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. එවං පරියාප්පණනතො හි බුද්ධවචනං අපරියාප්පණත්වා නිද්දොක්කමනං වරතර”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 2.239).

නනු ව අලගද්දග්ගහණුපමා පරියත්ති “අලගද්දපමා”ති වුවිති, එවඤ්ච සති සුග්ගතිනාපි පරියත්ති “අලගද්දපමා”ති වත්තුං වට්ටති තත්ථාපි අලගද්දග්ගහණස්ස උපමාභාවෙන පාළියං චුත්තත්තා. චුත්තඤ්ඤානං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො අලගද්දගවෙසී අලගද්දපරියෙසනං වරමානො, සො පස්සෙය්‍යා මහත්තං අලගද්දං, තමෙනං අප්පදෙන දණ්ඨෙත සුනිග්ගතිනං නිග්ගණ්ඨෙය්‍යා, අප්පදෙන දණ්ඨෙත සුනිග්ගතිනං නිග්ගතිත්වා ගීවාය සුග්ගතිනං ගණ්ඨෙය්‍යා. කිඤ්චාපි සො භික්ඛවෙ, අලගද්දො තස්ස පුරිසස්ස හත්ථං වා බාහං වා අඤ්ඤාතරං වා අභිගප්චවභිගං භොගෙහි පලිවෙය්‍යෙය්‍යා. අථ ඛො සො තෙව තතොනිදානං මරණං වා නිගවිජෙය්‍යා මරණමත්තං වා දුක්ඛං. තං කිස්ස හෙතු, සුග්ගතිතත්තා භික්ඛවෙ, අලගද්දස්ස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙව කුලපුත්තා ධම්මං පරියාප්පණන්ති සුත්තං ගෙය්‍ය”න්තිආදි (ම. නි. 1.239).

තස්මා ඉධ දුග්ගතිනා එව පරියත්ති අලගද්දපමාති අයං විසෙසො කුතො විඤ්ඤායති, යෙන දුග්ගතිනා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාප්පා “අලගද්දපමා”ති වුවිති? සච්චමෙතං, ඉදං පන පාරිසෙසඤායෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි නිස්සරණත්ථභණ්ඩාගාරිකපරියත්තිනං විසුං ගතිතත්තා පාරිසෙසතො අලගද්දස්ස දුග්ගහණුපමායෙව පරියත්ති “අලගද්දපමා”ති විඤ්ඤායති. අලගද්දස්ස සුග්ගහණුපමා හි පරියත්ති නිස්සරණත්ථා වා භොති, භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති වා. තස්මා සුචුත්තමෙතං “දුග්ගතිනා...පෙ.... පරියත්ති”ති. ඉදාති තමත්ථං පාළියා සාධෙත්තො “යං සන්ධායා”තිආදිමාහ. තත්ථ යන්ති යං පරියත්තිදුග්ගහණං. මප්ඤ්ඤාමනිකායෙ මූලපණ්ණාසකෙ අලගද්දසුත්තෙ (ම. නි. 1.239) භගවතා චුත්තං.

අලගද්දත්ථිකොති ආසිවිසෙන, ආසිවිසං වා අත්ථිකො, අලගද්දං ගවෙසති පරියෙසති සීලෙනාති අලගද්දගවෙසී. අලගද්දපරියෙසනං වරමානොති ආසිවිසපරියෙසනත්ථං වරමානො. තදත්ථෙව හෙතං පච්චිත්තවචනං, උපයොගවචනං වා, අලගද්දපරියෙසනට්ඨානං වා වරමානො. අලගද්දං පරියෙසන්ති එත්ථාති හි අලගද්දපරියෙසනං. තමෙනන්ති තං අලගද්දං. භොගෙහි සරීරෙ. “භොගො තු එණිනො තනු”ති හි චුත්තං. භූජියති කුටිලං කරියතිති භොගො. තස්සාති පුරිසස්ස. හත්ථෙ වා බාහාය වාති සම්බන්ධො. මණ්ඩන්ධතො පට්ඨාය යාව අග්ගනබා හත්ථො. සද්ධිං අග්ගබාහාය අවසෙසා බාහා, කත්ථවි පන කප්පරතො පට්ඨාය යාව අග්ගනබා “හත්ථො”ති චුත්තං බාහාය විසුං අනාගතත්තා. චුත්තලක්ඛණං හත්ථඤ්ච බාහඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසං සරීරං අභිගප්චවභිගං. තතොනිදානන්ති තන්තිදානං, තංකාරණාති අත්ථො. තං හත්ථාදිසු ධංසනං නිදානං කාරණං එතස්සාති “තන්තිදාන”න්ති හි වත්තබ්බෙ “තතොනිදාන”න්ති පුරිමපදෙ පච්චිත්තත්ථෙව නිස්සක්කවචනං කත්වා, තස්ස ව ලොපමකත්වා නිද්දෙසො, හෙත්ථත්ථෙව ව පච්චිත්තවචනං. කාරණත්ථෙව නිපාතපදමෙතන්තිපි වදන්ති. අපිව “තතොනිදාන”න්ති එතං “මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං”න්ති එත්ථ චුත්තනයෙන විසෙසනං. තං කිස්ස හෙතුති යං චුත්තං හත්ථාදිසු ධංසනං, තන්තිදානඤ්ච මරණාදිඋපගමනං, තං කිස්ස හෙතු කෙන කාරණෙනාති වෙ? තස්ස පුරිසස්ස අලගද්දස්ස දුග්ගතිතත්තා.

ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. මොසපුරිසාති ගුණසාරරහිතතාය තුව්ජපුරිසා. ධම්මන්ති පාළිධම්මං. පරියාප්පණන්තිති උග්ගහණන්ති, සප්ඤ්ඤායන්ති වෙව වාචුග්ගතං කරොන්තා ධාරොන්ති වාති චුත්තං භොති. “ධම්ම”න්ති සාමඤ්ඤානො චුත්තමෙව සරූපෙන දස්සෙති “සුත්ත”න්තිආදිනා. න හි සුත්තාදිනවභිගතො අඤ්ඤො ධම්මො නාම අත්ථි. තථා හි චුත්තං “තෙසං ධම්මාන”න්ති. අත්ථන්ති වෙත්ථ සම්බන්ධිනිද්දෙසො එසො, අත්ථන්ති ව යථාභූතං භාසිතත්ථං, පයොජනත්ථඤ්ච සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනයෙන වා චුත්තං. යඤ්චි පදං සුතිසාමඤ්ඤෙන අනෙකධා අත්ථං දිපෙති, තං සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනයෙන වාති සම්බන්ධ වෙදිතබ්බං. න උපපරික්ඛන්තිති න පරිග්ගණ්ඨන්ති න විචාරෙත්ති. ඉක්ඛසද්දස්ස හි දස්සනභිකෙසු ඉධ දස්සනමෙව අත්ථො, තස්ස ව පරිග්ගණ්ඨනවක්ඛුලොවනෙසු පරිග්ගණ්ඨනමෙව, තඤ්ච විචාරණා පරියාදානවසෙන දුබ්බිධෙසු විචාරණායෙව, සා ව විමංසායෙව, න විචාරො, විමංසා ව නාමෙසා භාසිතත්ථවිමංසා, පයොජනත්ථවිමංසා වාති ඉධ දුබ්බිධාව අධිප්පෙනා, තාසු “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං පඤ්ඤා, මයඤ්ච තං පුරෙස්සාමා”ති එවං භාසිතත්ථවිමංසඤ්චෙව “සීලං සමාධිස්ස කාරණං, සමාධි විපස්සනායා”තිආදිනා පයොජනත්ථවිමංසඤ්ච න කරොන්තිති අත්ථො. අනුපපරික්ඛන්තිති

අනුප්පරික්ඛන්තානං තෙසං මොසපුරිසානං. න නිජ්ඣානක්ඛන්ති නිජ්ඣානං නිස්සෙසෙන පෙක්ඛනං පඤ්ඤං න ඛන්ති. කෙට්ඨංසද්දො හි ඉධ පෙක්ඛනෙයෙව, න චිත්තනක්ඛාපනෙසු, තඤ්ච ඤාණපෙක්ඛනමෙව, න චක්ඛුපෙක්ඛනං, ආරම්මණුපතිජ්ඣානමෙව වා, න ලක්ඛණුපතිජ්ඣානං, තස්මා පඤ්ඤාය දිස්වා රොචන්වා ගහෙනබ්බා න භොන්තිති අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. නිස්සෙසෙන ක්ඛායනෙ පෙක්ඛනෙති හි නිජ්ඣානං. සන්ධිවසෙන අනුස්ථාරලොපො නිජ්ඣානක්ඛන්තිති, “නිජ්ඣානං ඛන්ති”තිපි පායො, තෙන ඉමමත්ථං දීපෙති “තෙසං පඤ්ඤාය අත්ථස්ස අනුප්පරික්ඛනතො තෙ ධම්මා න උපට්ඨන්ති, ඉමස්මිං යානෙ සීලං, සමාධි, විපස්සනා, මග්ගො, වට්ටං, විචට්ඨං කම්මන්ති එව ජාතිතුං න සක්කා භොන්ති”ති.

උපාරම්භානිසංසා වෙවානි පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා ව හුත්වා. භූසො ආරම්භනඤ්ඤි පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනං උපාරම්භො, පරියත්තිං නිස්සාය පරවම්භනන්ති චුත්තං භොති. තථා හෙස “පරවජ්ජානුපනයනලක්ඛණො”ති චුත්තො. ඉති වාදප්පමොක්ඛානිසංසා වානි ඉති එවං එතාය පරියත්තියා වාදප්පමොක්ඛානිසංසා අත්තනො උපරි පරෙහි ආරොපිතස්ස වාදස්ස නිග්ගහස්ස අත්තනො, සකවාදතො වා පමොක්ඛපයොජනා ව හුත්වා. ඉති සද්දො ඉදමත්ථෙ, තෙන “පරියාපුණන්ති”ති එත්ථ පරියාපුණනං පරාමසති. වදන්ති නිග්ගහන්ති එතෙනානි වාදො, දොසො, පමුච්චනං, පමුච්චාපනං වා පමොක්ඛො, අත්තනො උපරි ආරොපිතස්ස පමොක්ඛො ආනිසංසො යෙසං තථා. ආරොපිතවාදො හි “වාදො”ති චුත්තො යථා “දෙවෙන දත්තො දත්තො”ති. වාදොති වා උපවාදොනින්දා යථාචුත්තනයෙනෙව සමාසො. ඉදං චුත්තං භොති – පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ, නින්දාය වා ආරොපිතාය තං දොසං, නින්දං වා එවඤ්ච එවඤ්ච මොචෙස්සාමාති ඉමිනා ව කාරණෙන පරියාපුණන්තිති. අථ වා සො සො වාදො ඉති වාදො ඉති-සද්දස්ස සහ විච්ඡාය ත-සද්දත්ථෙ පචත්තත්තා. ඉතිවාදස පමොක්ඛො යථාචුත්තනයෙන, සො ආනිසංසො යෙසං තථා, තං තං වාදපමොචනානිසංසා හුත්වානි අත්ථො. යස්ස චත්ථායානි යස්ස ච සීලාදිපුරුණස්ස, මග්ගඵලනිබ්බානභූතස්ස වා අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස අත්ථාය. අභෙදෙපි හෙදවොහාරො එසො යථා “පටිමාය සරිර”න්ති, හෙදාහෙදකං වා එතං යථා “කම්මන්තිස්සත්ථාය ආහතං දුස්ස”න්ති. “තඤ්චස්ස අත්ථ”න්ති හි චුත්තං. ව-සද්දො අවධාරණෙ, තෙන තදත්ථාය එව පරියාපුණනං සම්භවති, නාඤ්ඤත්ථායානි විනිවිජ්ජන්ති. ධම්මං පරියාපුණන්තිති හි ජාතිආචාරවසෙන දුට්ඨාපි කුලපුත්තා ඤායෙන ධම්මං පරියාපුණන්තිති අත්ථො. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තිති අස්ස ධම්මස්ස සීලාදිපුරුණසංඛාතං, මග්ගඵලනිබ්බානභූතං වා අනුපාදාවිමොක්ඛසංඛාතං අත්ථං එතෙ දුග්ගතිතගාහිනො නානුභොන්ති න වින්දන්තියෙව.

අපරො නයො – යස්ස උපාරම්භස්ස, ඉතිවාදප්පමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය යෙ මොසපුරිසා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තෙ පරෙහි “අයමත්ථො න භොති”ති චුත්තෙ දුග්ගතිතත්තායෙව “තදත්ථොච භොති”ති පටිපාදනක්ඛමා න භොන්ති, තස්මා පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං අත්තනො වාදං පමොචෙතුඤ්ච අසක්කොන්තාපි තං අත්ථං නානුභොන්ති ව න වින්දන්තියෙවානි එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉධාපි හි ව-සද්දො අවධාරණත්ථොච. “තෙස”න්තිආදීසු තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගතිතත්තා උපාරම්භමානදබ්බමක්ඛපලාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්තිති අත්ථො. දුග්ගතිතානි හි හෙතුගබ්භවනං. තෙනාහ “දුග්ගතිතත්තා හික්ඛෙව, ධම්මාන”න්ති (ම. නි. 1.238). එත්ථ ව කාරණෙ ඵලවොහාරවසෙන “තෙ ධම්මා අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති”ති චුත්තං යථා “සතමායු, දධි බල”න්ති. තථා හි කිඤ්චාපි න තෙ ධම්මා අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති, තථාපි චුත්තනයෙන පරියාපුණත්තානං සජ්ඣායනකාලෙ, විවාදකාලෙ ව තම්මුලකානං උපාරම්භාදීනං අනෙකෙසං අකුසලානං උප්පත්තිසම්භවතො “තෙ... පෙ.... සංචත්තන්ති”ති චුච්චති. තං කිස්ස හෙතුති එත්ථ න්ති යථාචුත්තස්සත්ථස්ස අනනුභවනං, තෙසඤ්ච ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තනං පරාමසති. කිස්සානි සාම්චවනං හෙත්ථත්ථෙ, තථා හෙතුති පච්චත්තවචනඤ්ච.

යා පනානි එත්ථ කිරියා පාළිවසෙන චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිරියාපක්ඛෙ යා සුග්ගතිතානි අභෙදෙපි හෙදවොහාරො “වාරිකං පක්කමති, වාරිකං වරමානො”තිආදීසු (දී. නි. 1.254, 300) විය. තදෙවත්ථං විචරති “සීලක්ඛන්ධාදී”තිආදීනා, ආදිසද්දෙන චෙත්ථ සමාධිවිපස්සනාදීනං සංඛිගහො. යො හි බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා, සමාධිනො ආගතට්ඨානෙ සමාධිං ගබ්භං ගණ්හාපෙත්වා, විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා, මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ “මග්ගං භාවෙස්සාමි, ඵලං සවිජ්ජකරිස්සාමි”ති උග්ගණ්හානි, තස්සෙව සා පරියත්ති නිස්සරණත්ථා නාම භොති. යන්ති යං පරියත්තිසුග්ගහණං. චුත්තං අලගද්දසුත්තෙ. දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංචත්තන්තිති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ සීලාදීනි පුරෙත්තානාමපි අරහත්තං පත්වා පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්තෙහි උපනීතෙ චත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානාමපි පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙත්තානාමපි සකවාදතො පරෙහි ආරොපිතදොසං පරිහරත්තානාමපි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංචත්තන්තිති අත්ථො. තථා හි න කෙවලං සුග්ගතිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගභාවනාඵලසවිජ්ජකිරියාදීනියෙව, අපි තු පරවාදනිග්ගහසකවාදපතිට්ඨාපනානිපි ඉජ්ඣන්ති. තථා ව චුත්තං පරිනිබ්බානසුත්තා දීසු “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 2.68).

යං පනානි එත්ථාපි චුත්තනයෙන දුට්ඨෙත අත්ථො. දුක්ඛපරිජානෙන පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො. සමුදයප්පභානෙන පභීනකිලෙසො. පටිච්චිද්ධාරහත්තඵලතාය පටිච්චිද්ධාකුප්පො. අකුප්පන්ති ව අරහත්තඵලස්සෙනං නාම. සතිපි හි චත්තුන්තං මග්ගානං, චතුන්තඤ්ච ඵලානං අවිනස්සනභාවෙ සත්තන්තං සෙක්ඛානං සකසකනාමපරිච්චාගෙන උපරුපරි නාමන්තරප්පත්තිනො තෙසං මග්ගඵලානි “අකුප්පාමි”ති න චුච්චන්ති. අරහා පන සබ්බදාපි අරහායෙව

නාමාති තස්සෙව ඵලං පුග්ගලනාමවසෙන “අකුප්ප”න්ති වුත්තං, ඉමිනා ව ඉමමත්ථං දස්සෙති “බිණාසවස්සෙව පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාමා”ති. තස්ස හි අපරික්කානං, අප්පභිනං අභාවිතං, අසව්ඡිකතං වා නත්ථි, තස්මා සො බුද්ධවචනං පරියාපුණන්තොපි තත්තිධාරකො පවෙණිපාලකො වංසානුරක්කකොව හුත්වා පරියාපුණාති, තෙනෙවාහ “පවෙණිපාලනත්ථායා”තිආදි. පවෙණි චෙත්ථ ධම්මසන්තති ධම්මස්ස අවිච්ඡේදෙන පවත්ති. බුද්ධස්ස භගවතො වංසොති ව යථාචුත්තපවෙණියෙව.

නනු ව යදි පවෙණිපාලනත්ථාය බුද්ධවචනස්ස පරියාපුණනං භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති, අථ තස්මා “බිණාසවො”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. එකච්චස්ස හි පුට්ඨජනස්සාපි අයං නයො ලබ්භති. තථා හි එකච්චො පුට්ඨජනො භික්ඛු ඡාතකභයාදිනා ගත්ථධුරෙසු එකස්මිං යානෙ වසිතුමසක්කොන්තෙසු සයං භික්ඛාචාරෙන අතිකිලමානො “අතිමධුරං බුද්ධවචනං මා නස්සතු, තත්තිං ධාරෙස්සාමි, වංසං යපෙස්සාමි, පවෙණිං පාලෙස්සාමි”ති පරියාපුණාති. තස්මා තස්සාපි පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම තස්මා න භොතිති? වුවිචතෙ – එවං සන්තෙපි හි පුට්ඨජනස්ස පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම න භොති. කිඤ්චාපි හි පුට්ඨජනො “පවෙණිං පාලෙස්සාමි”ති අප්කාසයෙන පරියාපුණාති, අත්තතො පන භවකන්තාරතො අවිතිණ්ණත්තා තස්ස සා පරියත්ති නිස්සරණත්ථායෙව නාම භොති, තස්මා පුට්ඨජනස්ස පරියත්ති අලගද්දුපමා වා භොති, නිස්සරණත්ථා වා. සත්තන්තං සෙක්ඛානං නිස්සරණත්ථාව. බිණාසවානං භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියෙවාති වෙදිතබ්බං. බිණාසවො හි භණ්ඩාගාරික සදිස්ත්තා “භණ්ඩාගාරිකො”ති වුවිචති. යථා හි භණ්ඩාගාරිකො අලඬිකාරභණ්ඩං පටිසාමෙත්වා පසාධනකාලෙ තදුපියං අලඬිකාරභණ්ඩං රක්ඤ්ඤො උපනාමෙත්වා තං අලඬිකරොති, එවං බිණාසවොපි ධම්මරතනභණ්ඩං සම්පට්ඨිත්වා මොක්ඛාධිගමාය භබ්බරුපෙ සහෙතුකෙ සත්තෙ පස්සිත්වා තදනුරූපං ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගඬගබ්බොප්කාමිගාදිසඬිකාතෙන ලොකුත්තරෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකරොතිති.

එවං තිස්සො පරියත්තියො විභජිත්වා ඉදාති තිසුපි පිටකෙසු යථාරහං සම්පත්තිවිපත්තියො නිද්ධාරෙත්වා විභජන්තො “විනයෙ පනා”තිආදිමාහ. “සීලසම්පදං නිස්සාය තිස්සො විජ්ජා පාපුණාති”තිආදියු යස්මා සීලං විසුජ්ඣමානං සතිසම්පජ්ඣකුලලෙන, කම්මස්සකතාඤ්ඤාණකලෙන ව සංකිලෙසමලතො විසුජ්ඣති, පාරිසුරිඤ්ඤා ගච්ඡති, තස්මා සීලසම්පදා සිජ්ඣමානා උපනිස්සයසම්පත්තිභාවෙන සතිබලං, ඤාණකලඤ්ඤා පටිවුපට්ඨපෙතිති තස්සා විජ්ජන්තයුපනිස්සයා වෙදිතබ්බා සභාගහෙතුසම්පාදනතො. සතිබලෙන හි පුබ්බෙතිවාසවිජ්ජාසිද්ධි. සම්පජ්ඣකුලලෙන සබ්බකිච්චෙසු සුද්ධිධාරිතාපරිවයෙන චුත්තපාතඤ්ඤාණානුබද්ධාය දුතියවිජ්ජාය සිද්ධි. චිත්තිකමාභාවෙන සංකිලෙසප්පහනසම්භාවතො විචට්ඨපනිස්සයාචසෙන අප්කාසයසුද්ධියා තතියවිජ්ජාසිද්ධි. පුරොතරසිද්ධානං සමාධිපක්ඤ්ඤානං පාරිසුරිං විනා සීලස්ස ආසවක්ඛයඤ්ඤාණපනිස්සයා සුක්ඛවිපස්සකබිණාසවෙහි දිපෙතබ්බා. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 5.1071; තෙත්ති. 40; මි. ප. 14) වචනතො සමාධිසම්පදා ඡලෙභික්ඤ්ඤාය උපනිස්සයො. “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282) වචනතො පුබ්බයොගෙන ගරුචාසදෙසභාසාකොසල්ලඋග්ගභණ්ණපරිපුච්ඡාදිහි ව පරිභාවිතා පක්ඤ්ඤාසම්පදා පටිසම්භිදාප්පහෙදස්ස උපනිස්සයො. එත්ථ ව “සීලසම්පදං නිස්සායා”ති වුත්තත්තා යස්ස සමාධිවිජ්ජිතභූතා අනවසෙසා ඡ අභික්ඤ්ඤා න ඉජ්ඣන්ති, තස්ස උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන න සමාධිසම්පදා අත්ථිති සතිපි විජ්ජානං අභික්ඤ්ඤාකදෙසභාවෙ සීලසම්පදාසමුදාගතා එව තිස්සො විජ්ජා ගහිතා, යථා ව පක්ඤ්ඤාසම්පදාසමුදාගතා වතස්සො පටිසම්භිදා උපනිස්සයසම්පත්තස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්ති මග්ගක්ඛණ්ණෙයෙව තාසං පටිලද්ධන්තා. එවං සීලසම්පදාසමුදාගතා තිස්සො විජ්ජා, සමාධිසම්පදාසමුදාගතා ව ඡ අභික්ඤ්ඤා උපනිස්සයසම්පත්තස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්තිති මග්ගාධිගමෙනෙව තාසං අධිගමො වෙදිතබ්බො. පටිච්චෙකබුද්ධානං, සම්මාසම්බුද්ධානඤ්ඤා පටිච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිසමධිගමසදියා හි ඉමෙසං අරියානං ඉමෙ විසෙසාධිගමාති.

තාසංයෙව ව තත්ථ පහෙදවචනතොති එත්ථ “තාසංයෙව”ති අවධාරණං පාපුණිතබ්බානං ඡලෙභික්ඤ්ඤාවතුපටිසම්භිදානං විනයෙ පහෙදවචනාභාවං සන්ධාය වුත්තං. වෙරඤ්ජකණ්ඩෙ (පාරා. 12) හි තිස්සො විජ්ජාව විභත්තාති. වසද්දෙන සමුවිචිතනඤ්ඤා තාසං එත්ථ එකදෙසවචනං සන්ධාය වුත්තං අභික්ඤ්ඤාපටිසම්භිදානම්පි එකදෙසානං තත්ථ වුත්තත්තා. දුතියෙ “තාසංයෙව”ති අවධාරණං වතස්සො පටිසම්භිදා අපෙක්ඛිත්වා කතං, න තිස්සො විජ්ජා. තා හි ඡසු අභික්ඤ්ඤාසු අන්තොගධන්තා සුත්තෙ විභත්තායෙවාති. ව-සද්දෙන ව පටිසම්භිදානමෙකදෙසවචනං සමුවිචිතොති. තතියෙ “තාසඤ්ඤා”ති ව-සද්දෙන සෙසානම්පි තත්ථ අත්ථිභාවං දිපෙති. අභිධම්මෙ හි තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභික්ඤ්ඤා, වතස්සො ව පටිසම්භිදා වුත්තායෙව. පටිසම්භිදානං පන අක්ඤ්ඤත්ථ පහෙදවචනාභාවං, තත්ථෙව ව සම්මා විභත්තභාවං දිපෙතුකාමො හෙට්ඨා වුත්තනායෙන අවධාරණමකන්තවා “තත්ථෙව”ති පරිචන්තෙත්වා අවධාරණං යපෙති. “අභිධම්මෙ පන තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභික්ඤ්ඤා, වතස්සො ව පටිසම්භිදා අක්ඤ්ඤා ව සම්මප්පධානාදයො ගුණවිසෙසා විභත්තා. කිඤ්චාපි විභත්තා, විසෙසතො පන පක්ඤ්ඤාජාතිකත්තා වතස්සොව පටිසම්භිදා පාපුණාතිති දස්සන්තං ‘තාසඤ්ඤා තත්ථෙව’ති අවධාරණවිපල්ලාසො කතො”ති වජිරබුද්ධිත්ථෙරො. “එව”න්තිආදි නිගමනං.

සුබො සම්ඵස්සො එතෙසන්ති සුබසම්ඵස්සාති, අනුක්ඤ්ඤාතානියෙව තාදිසාති අත්ථරණපාචුරණාදිති, තෙසං ඵස්සසාමඤ්ඤතො සුබො වා සම්ඵස්සො තථා, අනුක්ඤ්ඤාතො සො යෙසන්ති අනුක්ඤ්ඤාතසුබසම්ඵස්සාති, තාදිසාති අත්ථරණපාචුරණාදිති තෙසං ඵස්සෙන සමානතාය. උපාදින්නකඵස්සො ඉත්ථිඵස්සො, මෙට්ඨනධම්මොයෙව. වුත්තං අරිට්ඨෙන නාම ගද්ධබාධිපුබ්බෙන භික්ඛුනා (ම. නි. 234; පාචි. 417). සො හි බහුස්සුතො ධම්මකථිකො කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පක්ඤ්චවිධෙසු අත්තරාශිකෙසු ආණාචිතික්කමන්තරාශිකං න ජානාති,

සෙසන්තරායිකෙයෙව ජානාති, තස්මා සො රහොගතො එවං චිත්තෙසි “ඉමෙ අගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොනාපන්නාපි සකදාගාමීනොපි අනාගාමීනොපි හොන්ති, භික්ඛුපි මනාපිකානි චක්ඛුවිඤ්ඤෙයානි රූපානි පස්සන්ති ...පෙ.... කායවිඤ්ඤෙයො ථොට්ඨබ්බෙ චුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාචුරණානි පරිභුඤ්ජන්ති, එකං සබ්බමිපි වට්ටති, කස්මා ඉත්ථීනංයෙව රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා න වට්ටන්ති, එතෙපි වට්ටන්තියෙවා”ති අනවජ්ජෙන පච්චයපරිභොගරසෙන සාවජ්ජං කාමගුණපරිභොගරසං සංසන්දිත්වා සජන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිවිජන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථුල්ලවාකෙහි සද්ධිං අනිසුබ්බමසුත්තං සටෙන්තො විය, සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුතො සදිසතං උපසංහරන්තො විය ව පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙන්වා “කිං භගවතා මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පට්ඨපාරාජිකං පඤ්ඤත්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො”ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තො වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්තො “මෙටුනධම්මෙ දොසො නත්ථි”ති ජීනවක්කෙ පහාරමදාසි, තෙනාහ “තථාහ”න්තිආදි.

අනතික්කමනත්ථෙන අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා එලං අරහන්ති, අන්තරායස්ස වා කරණසිලාති අන්තරායිකා, සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරාති චුත්තං හොති. තෙ ව කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. විත්ථාරො අරිට්ඨසික්ඛාපදවණ්ණනාදිසු (පාවි. අට්ඨ. 417) ගහෙනබ්බො. අයං පනෙත්ථ පදත්ථසම්බන්ධො – යෙ ඉමෙ ධම්මා අන්තරායිකා ඉති භගවතා චුත්තා දෙසිතා වෙව පඤ්ඤත්තා ව, තෙ ධම්මෙ පටිසෙවතො පටිසෙවන්තස්ස යථා යෙන පකාරෙන තෙ ධම්මා අන්තරායාය සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරණත්ථං නාලං සමත්ථා න හොන්ති, තථා තෙන පකාරෙන අහං භගවතා දෙසිතං ධම්මං ආජානාමිති. තතො දුස්සීලභාවං පාපුණාතිති තතො අනවජ්ජසඤ්ඤභාවහෙතුතො චිතික්කමිත්වා දුස්සීලභාවං පාපුණාති.

වත්තාරො...පෙ....ආදිසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන –

“වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ වත්තාරො? අත්තභිතාය පටිපන්නො නො පරභිතාය, පරභිතාය පටිපන්නො නො අත්තභිතාය, නෙවත්තභිතාය පටිපන්නො නො පරභිතාය, අත්තභිතාය වෙව පටිපන්නො පරභිතාය ව...පෙ.... ඉමෙ බො භික්ඛවෙ...පෙ.... ලොකස්මි”න්ති (අ. නි. 4.96) –

එවමාදිනා පුග්ගලදෙසනාපටිසඤ්ඤත්තසුත්තන්තපාළිං නිදස්සෙති. අධිප්පායන්ති “අයං පුග්ගලදෙසනාවොහාරවසෙන, න පරමත්ථතො”ති එවං භගවතො අධිප්පායං. චුත්තඤ්ඤි –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාටස්ස සත්ථුතො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; ඉතිචු. අට්ඨ. 24);

න හි ලොකසම්මුතිං බුද්ධා භගවන්තො විජහන්ති, ලොකසමඤ්ඤාය ලොකනිරුත්තියා ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්නි. අපිව “හිරොත්තප්පදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.202; ඉතිචු. අට්ඨ. 24; කථා. අනුට්. 1) එවමාදිහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කට්ඨන්ති”ති එවං අධිප්පායමජානන්තො. අයමත්ථො උපරි ආචි භවිස්සති. දුග්ගහිතං ගණ්භාතීති “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.144) දුග්ගහිතං කත්වා ගණ්භාති, විපරිතං ගණ්භාතීති චුත්තං හොති. දුග්ගහිතන්ති හි භාවනාපුංසකනිද්දෙසො කිරියායවිසෙසනභාවෙන නපුංසකලිඬිගෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා. අයඤ්ඤි භාවනාපුංසකපදස්ස පකති, යදිදං නපුංසකලිඬිගෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා, භාවජ්ජට්ඨානතා, සකම්මාකම්මකිරියානුයොගං පච්චන්තොපයොගවචනතා ව. තෙන චුත්තං “දුග්ගහිතං කත්වා”ති. යන්ති දුග්ගහිතගාහං. මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාසකෙ මහාතණ්භාසඬබයසුත්තෙ (ම. නි. 1.144) තථාචාදිනං සාධනාමකං කෙට්ටිටුත්තං භික්ඛුං ආරබ්භ භගවතා චුත්තං. අත්තනා දුග්ගහිතෙන ධම්මෙනාති පාට්ඨසෙසො, මිච්ඡාසභාවෙනාති අත්ථො. අථ වා දුග්ගහණං දුග්ගහිතං, අත්තනාති ව සාමීඅත්ථෙ කරණවචනං, විහත්තියන්තපතිරූපකං වා අබ්බායපදං, තස්මා අත්තනො දුග්ගහණෙන විපරිතගාහෙනාති අත්ථො. අබ්භාවික්ඛතීති අබ්භක්ඛානං කරොති. අත්තනො කුසලමූලානි බනන්තො අත්තානං බනති නාම. තතොති දුග්ගහිතභාවහෙතුතො.

ධම්මචිත්තන්ති ධම්මසභාවච්චාරං. අතිධාවන්තොති ධාතබ්බමරියාදායං අට්ඨත්වා “චිත්තූප්පාදමත්තෙනපි දානං හොති, සයමෙව චිත්තං අත්තනො ආරම්මණං හොති, සබ්බමිපි චිත්තං සභාවධම්මාරම්මණමෙව හොති”ති ව එවමාදිනා අතික්කමිත්වා පචන්තයමානො. චිත්තෙතුමසක්කුණෙයානි , අනරහරූපානි වා අචිත්තෙයානි නාම, තානි

දස්සෙන්තො “වුත්තඤ්ඤා”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අවින්තෙය්‍යානීති තෙසං සභාවදස්සනං. න චින්තෙතබ්බානීති තත්ථ කත්තබ්බකිව්වදස්සනං. “යානී”තිආදි තස්ස හෙතුදස්සනං. යානි චින්තෙන්තො උම්මාදස්ස චිත්තක්ඛෙපස්ස, විසාතස්ස විභෙසස්ස ව භාගී අස්ස, අවින්තෙය්‍යානි ඉමානි චත්තාරි න චින්තෙතබ්බානි, ඉමානි වා චත්තාරි අවින්තෙය්‍යානි නාම න චින්තෙතබ්බානි, යානි වා...පෙ.... අස්ස, තස්මා න චින්තෙතබ්බානි අවින්තෙතබ්බහුතානි ඉමානි චත්තාරි අවින්තෙය්‍යානි නාමානි යොජනා. ඉති-සද්දෙන පන –

“කතමානි චත්තාරි? බුද්ධානං භික්ඛවෙ බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො, යං චින්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්ස. කුසිදස්ස භික්ඛවෙ කුසානවිසයො අවින්තෙය්‍යො...පෙ.... කම්මවිපාකො භික්ඛවෙ අවින්තෙය්‍යො...පෙ.... ලොකචිත්තා භික්ඛවෙ අවින්තෙය්‍යො...පෙ.... ඉමානි...පෙ.... අස්සා”ති (අ. නි. 4.77) –

චතුරඨගුත්තරෙ වුත්තං අවින්තෙය්‍යසුත්තං ආදිං කත්වා සබ්බං අවින්තෙය්‍යභාවදීපකං පාළිං සඬගණ්හාති. කාමං අවින්තෙය්‍යානි ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණාදීනි, තානි පන අනුස්සරන්තස්ස කුසලුප්පත්තිහෙතුභාවතො චින්තෙතබ්බානි, ඉමානි පන එවං න භොත්ති අඵලභාවතො, තස්මා න චින්තෙතබ්බානි. “දුස්සිලා...පෙ.... පහෙද”න්ති ඉමිනා විපත්තිං සරුපතො දස්සෙති. “කථං? පිටකවසෙනා”තිආදිවචනසම්බන්ධෙන පුබ්බාපරසම්බන්ධං දස්සෙන්තො “එවං නානප්පකාරතො”තිආදිමාහ. පුබ්බාපරසම්බන්ධවිරහිතඤ්ඤි වචනං බ්‍යාකූලං. සොතුනඤ්ඤි අත්ථවිඤ්ඤාපකං න භොති, පුබ්බාපරඤ්ඤානමෙව ච තථාච්චාරිතවචනං විසයො. යථාහ –

“පුබ්බාපරඤ්ඤා අත්ථඤ්ඤා, නිරුත්තිපදකොවිදො;
සුග්ගහිතඤ්ඤි ගණ්හාති, අත්ථඤ්ඤො’ පපරික්ඛති”ති. (ථෙරගා. 1031);

තෙසන්ති පිටකානං. එතන්ති බුද්ධවචනං.

සීලක්ඛන්ධවග්ගමභාවග්ගපාටීකවග්ගසඬබ්බාතෙහි තිහි වග්ගෙහි සඬගහො එතෙසන්ති තිවග්ගසඬගහානි. ගාථාය පන යස්ස නිකායස්ස සුත්තගණනතො චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තා. වග්ගසඬගහවසෙන තයො වග්ගා අස්ස සඬගහස්සාති තිවග්ගො සඬගහො. පඨමො එස නිකායො දීඝනිකායොති අනුලොමිකො අපච්චනීකො, අත්ථානුලොමනතො අත්ථානුලොමනාමිකො වා, අත්ථත්ථනාමොති අත්ථො. තත්ථ “තිවග්ගො සඬගහො”ති එතං “යස්සා”ති අත්තරිකෙපි සමාසොයෙව භොති, න වාක්‍යන්ති දට්ඨබ්බං “නවං පන භික්ඛුනා විවරලාභෙනා”ති (පාචි. 368) එත්ථ “නවංවිවරලාභෙනා”ති පදං විය. තථා හි අට්ඨකථාවරියා වණ්ණයන්ති “අලබ්භිති ලභො, ලභො එව ලාභො. කිං අලබ්භි? විවරං. කීදිසං? නවං, ඉති ‘නවංවිවරලාභෙනා’ති චත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපං අකත්වා ‘නවංවිවරලාභෙනා’ති වුත්තං, පටිලද්ධනවවිවරෙනාති අත්ථො. මජ්ඣිමනිකායෙ පනාති නිපාතො. භික්ඛුනාති යෙන ලද්ධං, තස්ස නිදස්සන”න්ති (පාචි. අට්ඨ. 368). ඉධාපි සද්දෙන, අත්ථතො ව වාක්‍යො යුත්තියාඅභාවතො සමාසොයෙව සම්භවති. “තිවග්ගො”ති පදඤ්ඤි “සඬගහො”ති එත්ථ යදි කරණං, එවං සති කරණවචනන්තමෙව සියා. යදි ව පදද්වයමෙතං තුලාධිකරණං, තථා ව සති නපුංසකලිඬගමෙව සියා “තිලොක”න්තිආදිපදං විය. තථා “තිවග්ගො”ති එතස්ස “සඬගහො”ති පදමන්තරෙන අඤ්ඤත්ථාසම්බන්ධො න සම්භවති, තත්ථ ව තාදිසෙන වාක්‍යෙන සම්බන්ධිතං න යුත්තං, තස්මා සමානෙපි පදන්තරන්තරිකෙ සද්දත්ථාවිරොධභාවොයෙව සමාසනාකාරණන්ති සමාසො එව යුත්තො. තයො වග්ගා අස්ස සඬගහස්සාති හි තිවග්ගොසඬගහො අකාරස්ස ඔකාරාදෙසං, ඔකාරාගමං වා කත්වා යථා “සත්තාහපරිනිබ්බුතො, අවිරපක්කන්තො, මාසජාතො”තිආදි, අස්ස සඬගහස්සාති ව සඬගහිතස්ස අස්ස නිකායස්සාති අත්ථො. අපරෙ පන “තයො වග්ගා යස්සාති කත්වා ‘සඬගහො’ති පදෙන තුලාධිකරණමෙව සම්භවති, සඬගහොති ව ගණනා. ටිකාවරියෙහි (සාරත්ථ. ටි. 1.පඨමමහාසඬගිතිකථාවණ්ණනා) පන ‘තයො වග්ගා අස්ස සඬගහස්සා’ති පදද්වයස්ස තුලාධිකරණතායෙව දස්සිතා”ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව සඬබ්‍යාසඬබ්‍යොයානං මිස්සකත්තා, අපාකටත්තා ව.

අත්ථානුලොමිකත්තං විභාවෙතුමාහ “කස්මා”තිආදි. ගුණොපවාරෙන, තද්ධිතවසෙන වා දිස-සද්දෙන දීඝප්පමාණානි සුත්තානියෙව ගහිතානි , නිකායසද්දො ව රුළුභිවසෙන සමුහනිවාසත්ථෙසු චත්තනීති දස්සෙති “දීඝප්පමාණාන”න්තිආදිනා. සඬකෙතසිද්ධත්තා වචනියාවාකානං පයොගතො තදත්ථෙසු තස්ස සඬකෙතසිද්ධතං ඤාපෙන්තො “නාහ”න්තිආදිමාහ. එකනිකායමිපිති එකසමුහමිපි. එවං චිත්තන්ති එවං විචිත්තං. යථාදිදන්ති යථා ඉමෙ තිරච්ඡාගතා පාණා. පොණිකා, වික්ඛල්ලිකා ව බත්තියා, තෙසං නිවාසො “පොණිකනිකායො වික්ඛල්ලිකනිකායො”ති වුවචති. එත්ථානි නිකායසද්දස්ස සමුහනිවාසානං වාචකභාවෙ. සාධකානීති අධිප්පෙතස්සත්ථස්ස සාධනතො උදාහරණානි වුවචන්ති. “සමානිතානි”ති පාඨසෙසෙන චෙතස්ස සම්බන්ධො, සක්ඛිති වා යථාවුත්තනයෙන සාධකානි. යඤ්ඤි නිද්ධාරෙන්වා අධිප්පෙතත්ථං සාධෙන්ති , තං “සක්ඛි”ති වදන්ති. තථා හි මනොරථපූරණියං වුත්තං “පඤ්චගරුජාතකං (ජා. 1.1.132) පන සක්ඛිභාවත්ථාය ආහරිත්වා කට්ඨකබ්බ”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.5) සාසනතොති සාසනපයොගතො, සාසනෙ වා. ලොකතොති ලොකීයපයොගතො, ලොකෙ වා. ඉදං පන පිටකත්තයෙ න විජ්ජති, තස්මා එවං වුත්තන්ති වදන්ති. එත්ථ ව පඨමමුදාහරණං සාසනතො සාධකවචනං, දුතියං ලොකතොති දට්ඨබ්බං.

මූලපරියාය වග්ගාදිවසෙන පඤ්චදසවග්ගසංගහනි. අභිසේන දුතියං දියංචයං, තදෙව සතං, එකසතං, පඤ්ඤාස ව සුත්තානීති වුත්තං හොති. යත්ථාති යස්මිං නිකායෙ. පඤ්චදසවග්ගපරිග්ගහොති පඤ්චදසහි වග්ගෙහි පරිග්ගහිතො සංගහිතො.

සංයුජ්ජන්ති එත්ථාති සංයුත්තං, කෙසං සංයුත්තං? සුත්තවග්ගානං. යථා හි බ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ පදං, පදසමුදායෙ ව වාක්‍යං, වාක්‍යසමුදායෙ සුත්තං, සුත්තසමුදායෙ වග්ගොති සමඤ්ඤා, එවං වග්ගසමුදායෙ සංයුත්තසමඤ්ඤා. දෙවතාය පුච්ඡිතෙන කථිතසුත්තවග්ගාදීනං සංයුත්තත්තා දෙවතාසංයුත්තාදිභාවො (සං. නි. 1.1), තෙනාහ “දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙනා”තිආදි. “සුත්තත්තානං සහස්සානි සත්ත සුත්තසතානි වා”ති පාඨෙ සුත්තත්තානං සත්ත සහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි වාති යොජෙතබ්බං. “සත්ත සුත්තසහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි වා”තිපි පාඨො. සංයුත්තසංගහිතො සංයුත්තනිකායස්ස සංගහිතො ගණනා.

එකෙකෙහි අභිගෙහි උපරුපරි උත්තරො අධිකො එත්ථාති අභිගුත්තරොති ආහ
“එකෙකඅභිගාතිරෙකවසෙනා”තිආදි. තත්ථ හි එකෙකතො පටියාය යාච එකාදස අභිගානි කථිතානි. අභිගන්ති ව ධම්මකොටියාසො.

පුබ්බෙහි සුත්තත්තපිටකනිද්දෙසෙ. වුත්තමෙව පකාරත්තරෙන සංඛිනිපිත්වා අවිසෙසෙත්වා දස්සෙතුං “යපෙත්වා”තිආදි වුත්තං. “සකලං විනයපිටක”න්තිආදිනා වුත්තමෙව හි ඉමිනා පකාරත්තරෙන සංඛිනිපිත්වා දස්සෙති. අපිච යථාචුත්තතො අවසිට්ඨං යං කිඤ්චි හගවතා දින්නනයෙ යත්වා දෙසිතං, හගවතා ව අනුමොදිතං නෙත්තිපෙටකොපදෙසාදිකං, තං සංඛිනිපි එත්ථෙව පරියාපන්නන්ති අනවසෙසපරියාදානවසෙන දස්සෙතුං එවං වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. සිද්ධෙහි හි සති ආරම්භො අත්ථත්තරවිඤ්ඤාපනාය වා හොති, නියමාය වාති. එත්ථ ව යථා “දිසප්පමාණාන”න්තිආදි වුත්තං, එවං “බුද්දකප්පමාණාන”න්තිආදිමවත්වා සරුපස්සෙව කථනං විනයාහිධම්මාදීනං දිසප්පමාණානම්පි තදන්තොගධනායාති දට්ඨබ්බං, තෙන ව විඤ්ඤායති “න සංඛිනිපි බුද්දකපරියාපන්නෙසු තස්ස අත්ථත්ථසමඤ්ඤතා, දිසනිකායාදිසභාවවිපරිතභාවසාමඤ්ඤෙන පන කත්ථවි තබ්බොභාරතා”ති. තදඤ්ඤන්ති තෙහි චතුහි නිකායෙහි අඤ්ඤං, අවසෙසන්ති අත්ථො.

නවප්පහෙදන්ති එත්ථ කථං පනෙතං නවප්පහෙදං හොති. තථා හි නවහි අභිගෙහි වචන්තීතෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤසංඛිතරරහිතෙහි හවිතබ්බං, තථා ව සති අසුත්තසභාවානෙව ගෙයාභිගාදීනි සියුං, අථ සුත්තසභාවානෙව ගෙයාභිගාදීනි, එවං සති සුත්තන්ති විසුං සුත්තසංගහිතමෙව න සියා, එවං සන්තෙ අට්ඨභිගං සාසනන්ති ආපජ්ජති. අපිච “සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ., පාරා. අට්ඨ. පට්ඨමහාසංඛිතිකථා) අට්ඨකථායං වුත්තං. සුත්තඤ්ච නාම සගාථකං වා සියා, නිග්ගාථකං වා, තස්මා අභිගද්වයෙනෙව තදුභයං සංගහිතන්ති තදුභයවිනිමුත්තං සුත්තං උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාරහිතං නත්ථි, යං සුත්තසංගහිතං සියා, අථාපි කථඤ්ච විසුං සුත්තසංගහිතං සියා, මභිගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 1; සු. නි. 261) සුත්තසංගහිතො න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදීනං විය. ගෙයාභිගසංගහිතො වා සියා සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය. තථා උභතොවිභවිගාදිසු සගාථකප්පදෙසානන්ති? වුවිචතෙ –

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධියො පරෙ;
සනිමිත්තා නිරුළ්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො. (දී. නි. ටී. 1.පට්ඨමහාසංඛිතිකථා);

යථාචුත්තස්ස දොසස්ස, නත්ථි එත්ථාවග්ගානං;
තස්මා අසංඛිතරංයෙව, නවභිගං සත්ථුසාසනං. (සාරත්ථ. ටී. 1.පට්ඨමහාසංඛිතිකථා);

සංඛිනිපිති හි බුද්ධවචනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තථා හි “එත්තකං තස්ස හගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං, (පාවි. අට්ඨ. 655, 1242) සාවත්ථියා සුත්තවිභවිගෙ, (චුළුව. 456) සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානී”තිආදි (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) වචනතො විනයාහිධම්මපරියත්ති විසෙසෙසුපි සුත්තවොභාරො දිස්සති. තෙනෙව ව ආයස්මා මහාකච්චායනො නෙත්තියං ආහ “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨි”ති (නෙත්ති. සංගහවාරවණ්ණනා) තත්ථ හි සුත්තාදිවසෙන නවභිගස්ස සාසනස්ස පරියෙට්ඨි පරියෙසනා අත්ථවිචාරණා “නවවිධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨි”ති වුත්තා. තදෙකදෙසෙසු පන පරෙ ගෙයාදියො සනිමිත්තා විසෙසවිධියො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තබ්බාවනිමිත්තං. ලොකෙහි හි සසිලොකං සගාථකං චුණ්ණියගන්ථං “ගෙයා”න්ති වදන්ති, ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි “බ්‍යාකරණ”න්ති වුවිචති, බ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං. එවං සන්තෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති ගෙයාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො. සංකාසවිධිතො හි අනොකාසවිධි බලවා. අපිච “ගාථාවිරහෙ සති”ති විසෙසිතත්තා. යථාධිප්පෙතස්ස හි අත්ථස්ස අනාධිප්පෙතතො බ්‍යවච්ඡේදකං විසෙසනං. තථා හි ධම්මපදාදිසු කෙවලගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙහි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසඤ්ඤත්තෙසු, “වුත්තං හෙන”න්තිආදිවචන සම්බන්ධෙසු, අභිභූතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිවුත්තක අභිභූතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා. එත්ථ හි සතිපි සඤ්ඤාන්තරනිමිත්තයොගෙ අනොකාසසඤ්ඤානං බලවභාවෙනෙව ගාථාදිසඤ්ඤා

පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධනාවෙ හගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවප්පකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, සතිපි පඤ්භාවිස්සප්පනභාවෙ , සගාථකත්තෙ ව කෙසුපි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධයො සුත්තභිගතො පරෙ ගෙයාදියො, යං පනෙත්ථ ගෙයාභිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තභිගමෙව විසෙසසඤ්ඤාපරිහරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතො. නනු ව එවං සන්තෙපි සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙයාකරණන්ති තද්දුභයවිනිමුත්තස්ස සුත්තස්ස අභාවතො විසුං සුත්තභිගමෙව න සියාති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාවිස්සප්පනභාවො වෙයාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තන්ති.

යඤ්ච චුත්තං “ගාථාභාවතො මභිගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 1; සු. නි. 261) සුත්තභිගසභිගහො න සියා”ති, තම්පි න, නිරුල්භත්තා. නිරුල්භො හි මභිගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තාති ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන සඤ්ඤිතාති, අථ බො සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගහණං කතං. යඤ්ච පන චුත්තං “සගාථකත්තා ගෙයාභිගසභිගහො වා සියා”ති, තම්පි නත්ථි. කස්මාති වෙ? යස්මා සහතාඤ්ඤෙන, තස්මා. සහභාවො හි නාම අත්තතො අඤ්ඤෙන හොති. සහ ගාථාහිති ව සගාථකං, න ව මභිගලසුත්තාදීසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහි”ති වුවවෙයා, නනු ව ගාථාසමුදායො තදෙකදෙසාහි ගාථාහි අඤ්ඤො හොති, යස්ස වසෙන “සහ ගාථාහි”ති සක්කා වත්තුන්ති? තං න. න හි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි අත්ථි, යො තදෙකදෙසෙහි සහ භවෙයා. කත්ථවි පන “දිසසුත්තභිකිතස්සා”තිආදීසු සමුදායෙකදෙසානං විභාගව්වනං වොභාරමත්තං පති පරියායව්වනමෙව, අයඤ්ච නිප්පරියායෙන පහෙදවිභාගදස්සනකථාති . යම්පි චුත්තං “උභතොවිභගාදීසු සගාථකප්පදෙසානං ගෙයාභිගසභිගහො සියා”ති, තම්පි න, අඤ්ඤතො. අඤ්ඤායෙව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්තත්තා. තාදිසායෙව හි කාරණානුරූපෙන තත්ථ දෙසිතා, අතො න තාහි උභතොවිභගාදීනං ගෙයාභිගහාවොති. එවං සුත්තාදිනවභිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසභිකරාභාවො වෙදිතබ්බොති.

ඉදානි එතාති නවභිගාති විහජිත්වා දස්සෙන්තො “කත්ථා”තිආදිමාහ. නිද්දෙසො නාම සුත්තනිපාතෙ –

“කාමං කාමයමානස්ස, තස්ස වෙ තං සම්ප්ඤ්ඤිති;
අද්ධා පිතිමනො හොති, ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති”තිආදිනා. (සු. නි. 772); –

ආගතස්ස අට්ඨකවග්ගස්ස;

“කෙනස්සු නිවුතො ලොකො, (ඉච්චායස්මා අපිතො);
කෙනස්සු න පකාසති;
කිස්සාහිලෙපනං බුසි,
කිංසු තස්ස මහබ්භය”න්තිආදිනා. (සු. නි. 1038); –

ආගතස්ස පාරායනවග්ගස්ස;

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අවිභෙදයං අඤ්ඤතරම්පි තෙසං;
න පුත්තම්ච්ඡෙයා කුතො සභායං,
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”තිආදිනා. (සු. නි. 35); –

ආගතස්ස බග්ගවිසාණසුත්තස්ස ව අත්ථවිභාගවසෙන සත්ථුකප්පෙන ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරෙන කතො නිද්දෙසො, යො “මහානිද්දෙසො, වුළුනිද්දෙසො”ති වුවවති. එවම්ඨ නිද්දෙසස්ස සුත්තභිගසභිගහො භදන්තබුද්ධධොසාවරියෙන දස්සිතො, තථා අඤ්ඤත්ථාපි විනයට්ඨකථාදීසු , ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනාපි තෙත්තිප්පකරණට්ඨකථායං. අපරෙ පන නිද්දෙසස්ස ගාථාවෙයාකරණභිගෙසු ද්විසු සභිගහං වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙන නිද්දෙසට්ඨකථායං උපසෙනත්ථෙරෙන –

“සො පනෙස විනයපිටකං...පෙ.... අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තො, දිසනිකායො...පෙ.... බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකමහානිකායපරියාපන්තො, සුත්තං...පෙ.... වෙදල්ලන්ති නවසු සත්ථුසාසනභිගෙසු යථාසම්භවං ගාථභිගවෙයාකරණභිගද්විසසභිගහිතො”ති (මහානි. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා).

එත්ථ තාව කත්ථවි පුච්ඡාවිස්සප්පනසබ්භාවතො නිද්දෙසෙකදෙසස්ස වෙයාකරණභිගසභිගහො යුප්පතු, අගාථාභාවතො ගාථභිගසභිගහො කථං යුප්පෙයානි වීමංසිතබ්බමෙතං. ධම්මාපදාදීනං විය හි කෙවලං ගාථාබන්ධනාවො ගාථභිගසස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. ධම්මපදාදීසු හි කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු ගාථාසමඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, නිද්දෙසෙ ව න කොචි කෙවලො ගාථාබන්දප්පදෙසො උපලබ්භති. සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතානංයෙව හි අට්ඨකවග්ගාදිසභිගහිතානං ගාථානං නිද්දෙසමත්තං ධම්මසෙනාපතිනා කතං. අත්ථවිභජනත්ථං ආනිතාපි හි තා

අට්ඨකචග්ගාදිසංඝභිතා නිද්දිසිතබ්බා මූලගාථායො සුත්තනිපාතපරියාපන්නන්තා අඤ්ඤායෙවාති න නිද්දෙසසංඝායං ගච්ඡන්ති උභතොවිභධාදිසු ආගතාපි තං වොහාරමලභමානා ජාතකාදිපරියාපන්නා ගාථායො විය, තස්මා කාරණන්තරමෙන්ථ ගවෙසිතබ්බං, සුත්තතරං වා ගභෙතබ්බං.

නාලකසුත්තං නාම ධම්මවක්කප්පවත්තිත දිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ නාලකත්ථෙරස්ස “මොනෙයාං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්තිආදිනා (සු. නි. 706) භගවතා භාසිතං මොනෙයා පටිපදාපරිදීපකං සුත්තං. තුවට්ටකසුත්තං නාම මහාසමයසුත්තන්තදෙසනාය සන්තිපතිතෙසු දෙවෙසු “කා නු බො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං නිමිතඛුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා “මූලං පපඤ්චසංඝායා”තිආදිනා (සු. නි. 922) භගවතා භාසිතං සුත්තං. එවමිධ සුත්තනිපාතෙ ආගතානං මඬගලසුත්තාදීනං සුත්තසංඝසංඝායා දස්සිතො, තත්ථෙව ආගතානං අසුත්තනාමිකානං සුද්ධිකගාථානං ගාථසංඝසංඝායා දස්සිස්සති, එවං සති සුත්තනිපාතට්ඨකථාරම්භෙ -

“ගාථාසතසමාකිණිණො, ගෙයාබ්‍යාකරණධිකිතො;
කස්මා සුත්තනිපාතොති, සංඝමෙස ගතොති වෙ”ති. (සු. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා); -

සකලස්සාපි සුත්තනිපාතස්ස ගෙයාවෙය්‍යාකරණධිගසංඝසංඝායා කස්මා වොදිතොති? නායං විරොධො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ වොදකෙන සගාථකත්තං, කත්ථවි පුච්ඡාපිස්සප්පන්නඤ්ඤි ගභෙත්වා වොදනාමත්තං කතං, අඤ්ඤාපා සුත්තනිපාතෙ නිග්ගාථකස්ස සුත්තස්සෙව අභාවතො වෙය්‍යාකරණධිගසංඝසංඝායා න වොදෙතබ්බො සියා, තස්මා වොදකස්ස වචනමෙතං අප්පමාණන්ති ඉධ, අඤ්ඤාසු ව චිත්තයට්ඨකථාදිසු චුත්තනයෙනෙව තස්ස සුත්තසංඝගාථසංඝසංඝායා දස්සිතොති. සුත්තන්ති චුණ්ණියසුත්තං. විසෙසෙනාති රාසිභාවෙන ධීතං සන්ධායාහ. සගාථාවග්ගො ගෙයාන්ති සම්බන්ධො.

“අට්ඨති අඬගෙහි අසංඝභිතං නාම පටිසම්භිදාදි”ති තිසුපි කිර ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. අපරෙ පන පටිසම්භිදාමග්ගස්ස ගෙයාවෙය්‍යාකරණධිගද්වයසංඝගං වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙතං තද්විධකථායං “නවසු සත්ථුසාසනධිගෙසු යථාසම්භවං ගෙයාවෙය්‍යාකරණධිගද්වයසංඝගති”න්ති (පටි. ම. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා), එන්ථාපි ගෙයාසංඝසංඝභිතභාවො චුත්තනයෙන විමංසිතබ්බො. නො සුත්තනාමිකාති අසුත්තනාමිකා සංඝිතිකාලෙ සුත්තසමඤ්ඤාය අපඤ්ඤාතා. “සුද්ධිකගාථා නාම වත්ථුගාථා”ති තිසුපි කිර ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං, වත්ථුගාථාති ව පාරායනවග්ගස්ස නිදානමාරොපෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සංඝිතිකාලෙ චුත්තා ඡප්පඤ්ඤාස ගාථායො, නාලකසුත්තස්ස නිදානමාරොපෙන්තෙන තෙනෙව තදා චුත්තා විසතිමත්තා ගාථායො ව චූච්චන්ති. සුත්තනිපාතට්ඨකථායං (සු. නි. අට්ඨ. 2.685) පන “පරිනිබ්බුතෙ භගවති සංඝිතිං කරොන්තෙනායස්මතා මහාකස්සපෙන තමෙව මොනෙයාපටිපදං පුට්ඨො ආයස්මා ආනන්දො යෙන, යදා ව සමාදපිතො නාලකත්ථෙරො භගවන්තං පුච්ඡි, තං සබ්බං පාකටං කත්වා දස්සෙතුකාමො ‘ආනන්දපාතෙ’තිආදිකා (සු. නි. 684) විසති වත්ථුගාථායො වත්වා විස්සප්පෙසි, තං සබ්බමපි ‘නාලකසුත්ත’න්ති චූච්චති”ති ආගතත්තා නාලකසුත්තස්ස වත්ථුගාථායො නාලකසුත්තග්ගභණෙනෙව ගතිතාති පාරායනවග්ගස්ස වත්ථුගාථායො ඉධ සුද්ධිකගාථාති ගභෙතබ්බං. තත්ථෙව ව පාරායනවග්ගෙ අජිතමාණවකාදීනං සොළසන්තං බ්‍රාහ්මණානං පුච්ඡාගාථා, භගවතො විස්සප්පනගාථා ව පාළියං සුත්තනාමෙන අවත්වා ‘අජිතමාණවකපුච්ඡා, තිස්සමෙන්තෙයාමාණවකපුච්ඡා’තිආදිනා (සු. නි. 1038) ආගතත්තා, චුණ්ණියගන්ථෙ හි අසම්මිස්සත්තා ව “නො සුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා නාමා”ති වත්තුං වට්ටති.

“සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා”ති එතෙන උදානට්ඨෙන උදානන්ති අන්වත්ථසඤ්ඤතං දස්සෙති (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) කිමිදං උදානං නාම? පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිතිතබ්බවත්ථු මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙසකො”ති චූච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අප්පකොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “මහොසො”ති චූච්චති, එවමෙව යං පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතං විතක්කච්ඡථාරං අන්තොහදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා බහි වච්ඡිද්වාරෙන නික්කන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්කො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති චූච්චති (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) “උද මොදෙ කීළායඤ්ඤා”ති හි අක්කරචිත්තකා වදන්ති, ඉදඤ්ච යෙහුයොන චුත්තං ධම්මසංවෙගවසෙන උදිතස්සාපි “සවෙ භායට දුක්ඛස්සා”තිආදිඋදානස්ස (උදා. 44) උදානපාළියං ආගතත්තා, තථා “ගාථාපටිසංයුත්තා”ති ඉදම්පි යෙහුයොනෙව “අත්ථි භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවි, න ආපො”තිආදිකස්ස (උදා. 71) චුණ්ණියවාක්‍යාවසෙන උදිතස්සාපි තත්ථ ආගතත්තා. නනු ව උදානං නාම පිතිසොමනස්සමුට්ඨාපිතො, ධම්මසංවෙගසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මපටිග්ගාහකනිරපෙක්කො ගාථාබන්ධවසෙන, චුණ්ණියවාක්‍යාවසෙන ව පවත්තො උදාහාරො, තථා වෙව සබ්බත්ථ ආගතං, ඉධ කස්මා “භික්ඛවෙ”ති ආමන්තනං චුත්තන්ති? තෙසං භික්ඛුනං සඤ්ඤාපනත්ථං එව, න පටිග්ගාහකකරණත්ථං. නිබ්බානපටිසංයුත්තඤ්ඤි භගවා ධම්මං දෙසෙත්වා නිබ්බානගුණානුස්සරණෙන උප්පන්නපිතිසොමනස්සෙන උදානං උදානෙන්තො “අයං නිබ්බානධම්මො කථමපච්චියො උපලබ්භති”ති තෙසං භික්ඛුනං වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය තෙසං තමත්ථං ඤාපෙතුකාමෙන “තදායතන”න්ති චුත්තං, න පන එකන්තතො තෙ පටිග්ගාහකෙ කත්වාති වෙදිතබ්බන්ති.

තයිදං සබ්බඤ්ඤාඛුද්ධභාසිතං පච්චෙකඛුද්ධභාසිතං සාවකභාසිතන්ති තිබ්බිධං හොති. තත්ථ පච්චෙකඛුද්ධභාසිතං

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අවිභෙදයං අඤ්ඤාතරම්පි තෙස”න්ති. ආදිනා (සු. නි. 35) –

බග්ගවිසාණසුත්තෙ ආගතං. සාවකභාසිතම්පි –

“සබ්බො රාගො පභීතො මෙ,
සබ්බො දොසො සමුභතො;
සබ්බො මෙ විභතො මොහො,
සීතිභූතොස්මි නිබ්බුතො”ති. ආදිනා (ථෙරගා. 79) –

ථෙරගාඨාසු ,

“කායෙන සංවුතා ආසිං, වාචාය උද වෙනසා;
සමුලං තණ්හමබ්බුස්ස, සීතිභූතාමිති නිබ්බුතා”ති. (ථෙරිගා. 15); –

ථෙරිගාඨාසු ව ආගතං. අඤ්ඤානිපි සක්කාදිහි දෙවෙහි භාසිතානි “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්තිආදීනි (උදා. 27). සොණදණ්ඩබ්බාහමණාදිහි මනුස්සෙහි ව භාසිතානි “නමො තස්ස භගවතො”තිආදීනි (දී. නි. 2.371; ම. නි. 1.290; 2.290, 357; සං. නි. 1187; 2.38; අ. නි. 5.194) තිස්සො සඬගීතියො ආරුළුභානි උදානානි සන්ති එව, තානි සබ්බානිපි ඉධ න අධිප්පෙතානි. යං පන සම්මාසම්බුද්ධෙන සාමං ආභවිවභාසිතං ජීනවචනභූතං, තදෙව ධම්මසඬගාහකෙහි “උදාන”න්ති සඬගීතං, තදෙව ව සන්ධාය භගවතා පරියන්තිධම්මං නවධා විභජිත්වා උද්දිසන්තෙන “උදාන”න්ති වුත්තං. යා පන “අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිකා (ධ. ප. 153) ගාථා භගවතා බොධිමූලෙ උදානවසෙන පවත්තිතා, අනෙකසතසහස්සානං සම්මාසම්බුද්ධානං උදානභූතා ව, තා අපරභාගෙ ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස භගවතා දෙසිතන්තා ධම්මසඬගාහකෙහි උදානපාළියං සඬගහං අනාරොපෙන්වා ධම්මපදෙ සඬගහිතා, යඤ්ථ “අඤ්ඤාසි වත හො කොණ්ඩඤ්ඤො අඤ්ඤාසි වත හො කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 17; පටි. ම. 2.30) උදානවචනං දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවමනුස්සානං පවෙදනසමත්ථනිග්ග්ගොසවිජ්ජාරං භගවතා භාසිතං, තදපි පඨමබොධියං සබ්බෙසං එව භික්ඛූනං සම්මාපටිපත්තිපච්චවෙක්ඛණහෙතුකං “ආරාධයිංසු වත මං භික්ඛු එකං සමය”න්තිආදිවචනං (ම. නි. 1.225) විය ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තන්තදෙසනාපරියොසානෙ අත්තනාපි අධිගතධම්මෙකදෙසස්ස යථාදෙසිතස්ස අරියමග්ගස්ස සබ්බපඨමං සාවකෙසු ථෙරෙන අධිගතන්තා අත්තනො පරිස්සමස්ස සඵලභාවපච්චවෙක්ඛණහෙතුකං පීතිසොමනස්සජනිතං උදාහාරමත්තං, න පන “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”තිආදිවචනං විය (මහාව. 1; උදා. 1) පවත්තියා, නිවත්තියා වා පකාසනන්ති ධම්මසඬගාහකෙහි උදානපාළියං න සඬගීතන්ති දට්ඨබ්බං. උදානපාළියං පන අට්ඨසු වග්ගෙසු දස දස කත්වා අසීතියෙව සුත්තන්තා සඬගීතා. තථා හි තදට්ඨකථායං වුත්තං –

“අසීතියෙව සුත්තන්තා, වග්ගා අට්ඨ සමාසනො”ති. (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා).

ඉධ පන “ද්වෙඅසීති සුත්තන්තා”ති වුත්තං, තං උදානපාළියා න සමෙති, තස්මා “අසීති සුත්තන්තා”ති පාඨෙන භවිතබ්බං. අපිච න කෙවලං ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤාසුපි (වි. අට්ඨ. 1.පඨමමහාසඬගීතිකථා) විනයාහිධම්මට්ඨකථාසු (ධ. සං. නිදානකථා) තථායෙව වුත්තන්තා “අප්පකං පන ඌනමධිකං වා ගණනුපගං න හොති”ති පරියායෙන අනෙකංසෙන වුත්තං සියා. යථා වා තථා වා අනුමානෙන ගණනමෙව හි තත්ථ තත්ථ ඌනාධිකසඬ්ඛා, ඉතරථා තායෙව න සියුන්තිපි වදන්ති, පච්ඡා පමාදලෙඛවචනං වා එතං.

වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතානිආදිනසප්පවත්තානි එත්ථ ආදිසද්දෙන “වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා, වුත්තමරහතානි මෙ සුතං. එකධම්මං භික්ඛවෙ, පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතාය. කතමං එකධම්මං? ලොභං භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතායා”ති (ඉතිවු. 1) එවමාදිනා එකදුකතිකවතුක්කතිපාතවසෙන වුත්තං ද්වාදසුත්තරසතසුත්තසමූහං සඬගණ්හානි. තථා හි ඉතිවුත්තකපාළියමෙව උදානගාථාහි ද්වාදසුත්තරසතසුත්තානි ගණෙන්වා සඬගීතානි, තදට්ඨකථායම්පි (ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) තථායෙව වුත්තං. තස්මා “ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තා” ඉව්චෙව පාඨෙන භවිතබ්බං, යථාවුත්තනයෙන වා අනෙකංසනො වුත්තන්තිපි වත්තුං සක්කා, තථාපි ඊදිසෙ යානෙ පමාණං දස්සෙන්තෙන යාථාවතොව නියමෙන්වා දස්සෙතබ්බන්ති “දසුත්තරසතසුත්තන්තා”ති ඉදං පච්ඡා පමාදලෙඛමෙවානි ගහෙතබ්බන්ති වදන්ති. ඉති එවං භගවතා වුත්තං ඉතිවුත්තං. ඉතිවුත්තන්ති සඬගීතං ඉතිවුත්තකං. රුළුහිනාමං වා එතං යථා “යෙවාපනකං, නතුම්භාකවග්ගො”ති, වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා, වුත්තමරහතානි මෙ සුතන්ති නිදානවචනෙන සඬගීතං යථාවුත්තසුත්තසමූහං.

ජාතං භූතං පුරාවුත්ථං භගවතො පුබ්බවර්තං කායති කථෙති පකාසෙති එතෙනානි ජාතකං, තං පන ඉමානීති දස්සෙතුං “අපණ්ණකජාතකාදීනි”තිආදිමාහ. තත්ථ “පඤ්ඤාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි”ති ඉදං අප්පකං පන ඌනමධිකං වා ගණනුපගං න හොතිති කත්වා අනෙකංසෙන, වොහාරසුඛතාමත්තෙන ව වුත්තං. එකංසනො හි සත්තවත්තාලිසාධිකානියෙව යථාවුත්තගණනො තිහි ඌනත්තා. තථා හි එකතිපාතෙ පඤ්ඤාසසනං, දුකතිපාතෙ සනං, තිකතිපාතෙ පඤ්ඤාස, තථා වතුක්කතිපාතෙ, පඤ්චකතිපාතෙ පඤ්චවීස, ඡක්කතිපාතෙ වීස, සත්තතිපාතෙ

එකවිස, අට්ඨනිපාතෙ දස, නවනිපාතෙ ද්වාදස, දසනිපාතෙ සොළස, එකාදසනිපාතෙ නව, ද්වාදසනිපාතෙ දස, තථා තෙරසනිපාතෙ, පකිණ්ණකනිපාතෙ තෙරස, විසතිනිපාතෙ චූද්දස, තිංසනිපාතෙ දස, වත්තාලිසනිපාතෙ පඤ්ච, පණ්ණාසනිපාතෙ තිණි, සට්ඨිනිපාතෙ ද්වෙ, තථා සත්තනිපාතෙ, අසිතිනිපාතෙ පඤ්ච, මහානිපාතෙ දසාති සත්තවත්තාලිසාධිකානෙව පඤ්ච ජාතකසතාති සඨගීතාති.

අබ්භුතො ධම්මො සභාවො චූත්තො යත්ථාති අබ්භුතධම්මං, තං පනිදන්ති ආහ “වත්තාරොමෙ”තිආදි.
ආදිසද්දෙන චෙත්ථ –

“වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, අවිජරියා අබ්භුතා ධම්මා ආනන්දෙ. කතමෙ වත්තාරො? සවෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඨකමති, දස්සනෙනපි සා අත්තමනා හොති. තත්ථ වෙ ආනන්දො, ධම්මං භාසති, භාසිතෙනපි සා අත්තමනා හොති, අතිත්තාව භික්ඛවෙ භික්ඛුපරිසා හොති, අප්ථ ආනන්දො තුණ්හි භවති. සවෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිපරිසා...පෙ.... උපාසකපරිසා...පෙ.... උපාසිකා – පරිසා...පෙ.... තුණ්හි භවති. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ...පෙ.... ආනන්දෙ”ති (අ. නි. 4.129) –

එවමාදිනයප්පවත්තං තත්ථ තත්ථ භාසිතං සබ්බමපි අවිජරියබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තං සුත්තන්තං සඨගණ්හාති.

චූළවෙදල්ලාදීසු (ම. නි. 1.460) විසාබෙන නාම උපාසකෙන පුට්ඨාය ධම්මදින්නාය නාම භික්ඛුනියා භාසිතං සුත්තං චූළවෙදල්ලං නාම. මහාකොට්ඨිකත්ථෙරෙන පුච්ඡිතෙන ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං මහාවෙදල්ලං (ම. නි. 1.449) නාම. සම්මාදිට්ඨිසුත්තමපි (ම. නි. 1.89) භික්ඛුනි පුට්ඨෙත තෙනෙව භාසිතං, එතාති මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්නාති. සක්කපඤ්ඡං (දී. නි. 2.344) පන සක්කෙන පුට්ඨො භගවා අභාසි, තං දිසනිකායපරියාපන්නං. මහාපුණ්ණමසුත්තං (ම. නි. 3.85) පන තදහුපොසථෙ පන්නරසෙ පුණ්ණමාය රත්තියා අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා පුට්ඨෙත භගවතා භාසිතං, තං මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්නං. එවමාදයො සබ්බෙපි තත්ථ තත්ථාගතා වෙදඤ්ච කුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා “වෙදල්ල”න්ති වෙදිතබ්බං. වෙදන්ති ඤාණං. කුට්ඨිත්ති යථාභාසිතධම්මදෙසනං විදිත්වා “සාධු අයො සාධාචුසො”තිආදිනා අබ්භතූමොදනවසප්පවත්තං පිතිසොමනස්සං. ලද්ධා ලද්ධාති ලභිත්වා ලභිත්වා, පුනප්පුනං ලභිත්වාති චූත්තං හොති, එතෙන වෙදසද්දො ඤාණො, සොමනස්සෙ ව එකසෙසනයෙන, සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන වා පවත්තති, වෙදමිති නිස්සිතං තස්ස ලභාපනවසෙනාති වෙදල්ලන්ති ව දස්සෙති.

එවං අඨගවසෙන සකලමපි බුද්ධවචනං විහජිත්වා ඉදාති ධම්මක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුකාමො “කප්”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ධම්මරාසිවසෙන. “ද්වාසිති”ති අයං ගාථා චූත්තත්ථාව. එවං පරිදීපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ගොපකමොග්ගල්ලානෙන නාම බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨෙත ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තෙ (ම. නි. 3.79) අත්තනො ගුණප්පකාසනත්ථං වා ථෙරගාථායං (ථෙරගා. 1017 ආදයො) ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සමන්තනො දීපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙන ඉමීනා එවං තෙන අපරිදීපිතාපි ධම්මක්ඛන්ධා සන්තිති පකාසෙති, තස්මා කථාවත්ථුප්පකරණ මාධුරියසුත්තාදීනං (ම. නි. 2.317) විමානවත්ථාදීසු කෙසඤ්චි ගාථානඤ්ච වසෙන චතුරාසිතිසහස්සනොපි ධම්මක්ඛන්ධානං අධිකතා වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව සුහසුත්තං (දී. නි. 1.444), ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තඤ්ච පරිනිබ්බුතෙ භගවති ආනන්දත්ථෙරෙන භාසිතත්තා චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු අත්තොගධං හොති, න හොතීති? පටිසම්භිදාගණ්ඨිපදෙ තාව ඉදං චූත්තං “සයං චූත්තධම්මක්ඛන්ධානමපි භික්ඛුතො ගහිතෙයෙව සඨගහෙත්වා එවමාහාති දට්ඨබ්බ”න්ති, භගවතා පන දින්නනයෙ යත්වා භාසිතත්තා “සයං චූත්තමපි චෙතං සුත්තද්වයං භගවතො ගහිතෙයෙව සඨගහෙත්වා චූත්ත”න්ති එවමපි වත්තුං යුත්තතරං විය දිස්සති. භගවතා හි දින්නනයෙ යත්වා සාවකා ධම්මං දෙසෙන්නි, තෙනෙව සාවකභාසිතමපි කථාවත්ථාදිකං බුද්ධභාසිතං නාම ජාතං, තතොයෙව ව අත්තනා භාසිතමපි සුහසුත්තාදිකං සඨගීතිමාරොපෙන්නෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන “එවං මෙ සුත”න්ති චූත්තං.

එකානුසන්ධිකං සුත්තං සතිපට්ඨානාදි. සතිපට්ඨානසුත්තඤ්ච “එකායනො අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිනා (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 3.367-384) වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ ආරභිත්වා තෙසංයෙව විභාගදස්සනවසෙන පවත්තත්තා “එකානුසන්ධික”න්ති චූච්චති. අනෙකානුසන්ධිකං පරිනිබ්බානසුත්තාදි (දී. නි. 2.131 ආදයො) පරිනිබ්බානසුත්තඤ්ච නානායානෙසු නානාධම්මදෙසනානං වසෙන පවත්තත්තා “අනෙකානුසන්ධික”න්ති චූච්චති.

“කති ඡින්නෙ කති ජහෙ, කති චූත්තරි භාවයෙ;
කති සඨගාතිගො භික්ඛු, ‘ඔසතිණ්ණො’ති චූච්චති”ති. (සං. නි. 1.5); –

එවමාදිනා පඤ්භාපුච්ඡනං ගාථාබන්ධෙසු එකො ධම්මක්ඛන්ධො.

“පඤ්ච ඡින්නෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච චූත්තරි භාවයෙ;

පඤ්ච සඬගානිගො භික්ඛු, ‘ඔසතිණ්ණො’ති වුච්චති”ති. (සං. නි. 1.5); –

එවමාදිනා ව විස්සජ්ජනං එකො ධම්මක්ඛන්ධො.

තිකුදුකභාජනං ධම්මසඬගණියං නික්ඛෙපකණ්ඩපට්ඨකථාකණ්ඩවසෙන ගහෙනබ්බං. තස්මා යං කුසලත්තිකමානිකාපදස්ස (ධ. ස. 1) විභජනවසෙන නික්ඛෙපකණ්ඩෙ වුත්තං –

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? තිණි කුසලමුලානි...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා කුසලා. කතමෙ ධම්මා අකුසලා? තිණි අකුසලමුලානි...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”? කුසලාකුසලානං ධම්මානං විපාකා...පෙ. ... ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති (ධ. ස. 187),

අයමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. එස නයො සෙසත්තිකුදුකපදවිභජනෙසුපි. යදපි අට්ඨකථාකණ්ඩෙ වුත්තං –

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? චතුසු භූමිසු කුසලං. ඉමෙ ධම්මා කුසලා. කතමෙ ධම්මා අකුසලා? ද්වාදස අකුසලචිත්තුප්පාදා. ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා? චතුසු භූමිසු විපාකො තිසු භූමිසු කිරියාබ්‍යාකතං රූපඤ්ච නිබ්බානඤ්ච. ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති (ධ. ස. 1386),

අයං කුසලත්තිකමානිකාපදස්ස විභජනවසෙන පවත්තො එකො ධම්මක්ඛන්ධො. එස නයො සෙසෙසුපි. විත්තවාරභාජනං පන චිත්තුප්පාදකණ්ඩ වසෙන (ධ. ස. 1) ගහෙනබ්බං. යඤ්චි තත්ථ වුත්තං කුසලචිත්තවිභජනත්ථං –

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති...පෙ.... අචික්ඛෙපො හොති”ති (ධ. ස. 1),

අයමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. එවං සෙසචිත්තවාරවිභජනෙසු. එකො ධම්මක්ඛන්ධොති (එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො ඡළ අට්ඨං.) ව එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති අත්ථො. “එකමෙකං තිකුදුකභාජනං, එකමෙකං විත්තවාරභාජන”න්ති ව වචනතො හි “එකෙකො”ති අවුත්තෙපි අයමත්ථො සාමත්ථියතො විඤ්ඤායමානොව හොති.

වත්ථු නාම සුදින්නකණ්ඩාදි. මානිකා නාම “යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛාසාප්චසමාපන්නො”තිආදිනා (පාරා. 44) තස්මිං තස්මිං අප්ඤ්ඤාතං උද්දෙස සික්ඛාපදං. පදභාජනියන්ති තස්ස තස්ස සික්ඛාපදස්ස “යො පනාති යො යාදිසො”තිආදි (පාරා. 45) නයප්පවත්තං පදවිභජනං. අන්තරාපත්තීති “පට්ඨානං උක්ඛිපති, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා”ති (පාචි. 355) එවමාදිනා සික්ඛාපදන්තරෙසු පඤ්ඤාත්තා ආපත්ති. ආපත්තීති තංතංසික්ඛාපදානුරූපං වුත්තො තිකච්ඡෙදමුත්තො ආපත්තිවාරො. අනාපත්තීති “අනාපත්ති අජානන්තස්ස අසාදියන්තස්ස බිත්තචිත්තස්ස වෙදනාට්ඨස්ස ආදිකම්මිකස්සා”තිආදි (පාරා. 66) නයප්පවත්තො අනාපත්තිවාරො. තිකච්ඡෙදොති “දසාභාතික්කන්තෙ අතික්කන්තසඤ්ඤී නිස්සග්ගියං පාචිත්තියං, දසාභාතික්කන්තෙ වෙමතිකො...පෙ.... දසාභාතික්කන්තෙ අනාතික්කන්තසඤ්ඤී නිස්සග්ගියං පාචිත්තිය”න්ති (පාරා. 468) එවමාදිනායප්පවත්තො තිකපාචිත්තිය-තික-දුක්ඛට්ඨාදිභෙදො තිකපරිච්ඡෙදො. තත්ථාති තෙසු වත්ථුමානිකාදීසු.

එවං අනෙකනායසමලඬිකතං සඬගිතිප්පකාරං දස්සෙත්වා “අයං ධම්මො, අයං විනයො...පෙ.... ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති බුද්ධවචනං ධම්මවිනයාදිභෙදෙන වචන්ථපෙත්වා සඬගායන්තෙන මහාකස්සප්පමුඛෙන වසිගණෙන අනෙකවිජරියපානුභාවපටිමණ්ඩිතාය සඬගිතියා ඉමස්ස දීඝාගමස්ස ධම්මභාවො, මජ්ඣිමබුද්ධවචනාදිභාවො ව වචන්ථාපිතොති දස්සෙත්තො “එවමෙක”න්තිආදිමාහ. සාධාරණවචනෙන දස්සිතෙපි හි “යදත්ථං සංවණ්ණෙතුං ඉද්ධාරහති, සොයෙව පධානවසෙන දස්සිතො”ති ආවරියෙහි අයං සම්ඛන්ධො වුත්තො. අපරො නයො – හෙට්ඨා වුත්තෙසු එකවිධාදිභෙදභිත්තෙසු පකාරෙසු ධම්මවිනයාදිභාවො සඬගිතිකාරකෙ හෙව සඬගිතිකාලෙ වචන්ථාපිතො, න පච්ඡා කප්පනමත්තසිද්ධොති දස්සෙත්තො “එවමෙක”න්තිආදිමාහානිපි වත්තබ්බො. න කෙවලං යථාචුත්තප්පකාරමෙව වචන්ථාපෙත්වා සඬගිතං, අථ බො අඤ්ඤම්පිති දස්සෙති “න කෙවලඤ්චා”තිආදිනා. උදානසඬගහො නාම පඨමපාරාජිකාදීසු ආගතානං විනිතවත්ථුආදීනං සඬබ්බෙපතො සඬගහදස්සනවසෙන ධම්මසඬගහකෙහි ධ්විතා –

“මක්කට්ඨි වජ්ජිපුත්තා ව, ගිහී නග්ගො ව තිත්ථියා;
දාරිකුප්පලවණ්ණා ව, බාඤ්ජනෙහි පරෙ දුවෙ”ති. ආදිකා (පාරා. 66); –

ගාථායො. වුච්චමානස්ස හි වුත්තස්ස වා අත්ථස්ස විජ්ජකිණ්ණභාවෙන පවත්තිතුං අදත්වා උද්ධං දානං රක්ඛණං උදානං, සඬගහවචනන්ති අත්ථො. සිලක්ඛන්ධවග්ගමුලපරියායවග්ගාදිවසෙන වග්ගසඬගහො. වග්ගොති හි ධම්මසඬගහකෙහෙව කතා සුත්තසමුදායස්ස සමඤ්ඤා. උත්තරිමනුස්සපෙය්‍යාලනීලපෙය්‍යාලාදිවසෙන පෙය්‍යාලසඬගහො. පාතුං රක්ඛිතුං, විත්ථාරිතුං වා අලන්ති හි පෙය්‍යාලං, සඬබ්චිත්වා දස්සනවචනං. අඬගුත්තරනිකායාදීසු නිපාතසඬගහො, ගාථධ්විතාදිවසෙන නිපාතනං. සමුදායකරණඤ්චි නිපාතො.

දෙවතාසංයුක්තාදිවසෙන (සං. නි. 1.1) සංයුක්තසඛිගහො. වග්ගසමුදායෙ එව ධම්මසඛිගහකෙහි කතා සංයුක්තසමඤ්ඤා. මූලපණ්ණාසකාදිවසෙන පණ්ණාසසඛිගහො, පඤ්ඤාස පඤ්ඤාස සුත්තානි ගණන්වා සඛිගහොති චුත්තං හොති. ආදිසද්දෙන තස්සං තස්සං පාළියං දිස්සමානං සඛිගිතිකාරකවචනං සඛිගණ්හාති. උදානසඛිගහ...පෙ.... පණ්ණාසසඛිගහාදීහි අනෙකවිධං තථා. සත්තහි මාසෙහීති කිරියාපවග්ගෙ තතියා “එකාහෙනෙව බාරාණසිං පායාසි. නවහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙසී”තිආදිසු විය. කිරියාය ආසුං පරිනිට්ඨාපනඤ්ඤි කිරියාපවග්ගො.

තදා අනෙකච්ඡරියපාතුභාවදස්සනෙන සාධුනං පසාදජනනත්ථමාහ “සඛිගිතිපරියොසානෙ වස්සා”තිආදි. අස්ස බුද්ධවචනස්ස සඛිගිතිපරියොසානෙ සඤ්ජාතප්පමොදා විය, සාධුකාරං දදමානා විය ව සඛිකමිපි...පෙ.... පාතුරහෙසුන්ති සම්බන්ධො. වියාති හි උභයත්ථ යොජෙතබ්බං. පවත්තනෙ, පවත්තනය වා සමත්ථං පවත්තනසමත්ථං. උදකපරියන්තන්ති පථවිසන්ධාරකඋදකපරියොසානං කත්වා, සහ තෙන උදකෙන, තං වා උදකං ආභවිවාති චුත්තං හොති, තෙන එකදෙසකම්පනං නිවාරෙති. සඛිකමිපිති උද්ධං උද්ධං ගච්ඡන්ති සුට්ඨු කමිපි. සම්පකමිපිති උද්ධමධො ව ගච්ඡන්ති සම්මා පකාරෙන කමිපි. සම්පවෙධිති වතුසු දිසාසු ගච්ඡන්ති සුට්ඨු හියොයා පවෙධි. එවං එතෙන පදත්තයෙන ඡප්පකාරං පථවිවලනං දස්සෙති. අථ වා පුරත්ථිමතො, පච්ඡිමතො ව උන්නමනඔනමනවසෙන සඛිකමිපි. උත්තරතො, දක්ඛිණතො ව උන්නමනඔනමනවසෙන සම්පකමිපි. මජ්ඣිමතො, පරියන්තතො ව උන්නමනඔනමනවසෙන සම්පවෙධි. එවමිපි ඡප්පකාරං පථවිවලනං දස්සෙති, යං සන්ධාය අවධිකථාසු චුත්තං —

“පුරත්ථිමතො උන්නමති පච්ඡිමතො ඔනමති, පච්ඡිමතො උන්නමති පුරත්ථිමතො ඔනමති, උත්තරතො උන්නමති දක්ඛිණතො ඔනමති, දක්ඛිණතො උන්නමති උත්තරතො ඔනමති, මජ්ඣිමතො උන්නමති පරියන්තතො ඔනමති, පරියන්තතො උන්නමති මජ්ඣිමතො ඔනමතිති එවං ඡප්පකාරං...පෙ.... අකමිපිත්ථා”ති (බු. වං. අට්ඨ. 71).

අච්ඡරං පහරිතුං යුක්තානි අච්ඡරියානි, පුප්ඵවස්සවෙලුක්ඛෙපාදීනි අඤ්ඤායපි සා සමඤ්ඤාය පාකටානි දස්සෙන්නො ආහ “යා ලොකෙ”තිආදි. යා පඨමමහාසඛිගිති ධම්මසඛිගහකෙහි මහාකස්සපාදීහි පඤ්චහි සතෙහි යෙන කතා සඛිගිතා, තෙන පඤ්ච සතානි එතිස්සාති “පඤ්චසතා”ති ව ථෙරෙහෙව කතත්තා ථෙරා මහාකස්සපාදයො එතිස්සා, ථෙරෙහි වා කතාති “ථෙරිකා”ති ව ලොකෙ පවුච්චති, අයං පඨමමහාසඛිගිති නාමාති සම්බන්ධො.

එවං පඨමමහාසඛිගිති දස්සෙත්වා යදත්ථං සා ඉධ දස්සිතා, ඉදානි තං නිදානං නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “ඉමිස්සා”තිආදිමාහ. ආදිනිකායස්සාති සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නෙසු පඤ්චසු නිකායෙසු ආදිභුතස්ස දීඝනිකායස්ස. බුද්දකපරියාපන්නො හි විනයො පඨමං සඛිගිතො. තථා හි චුත්තං “සුත්තන්ත පිටකෙ”ති. තෙනාති තථාචුත්තත්තා, ඉමිතා යථාචුත්තපඨමමහාසඛිගිතියං තථාවචනමෙව සන්ධාය මයා හෙට්ඨා එවං චුත්තන්ති පුබ්බාපරසම්බන්ධං, යථාචුත්තචිත්ථාරවචනස්ස වා ගුණං දස්සෙතිති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරුදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යාත්තියජනනාය අජ්ජවමද්දවසොරච්චසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්ති වීරියාදිධම්මසමඬගිතා සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසඬගාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණුවාරිතා අනෙකප්පහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහිතා මහාගණිතා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාහිවංසධම්මසෙනාපතිනාමථෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුතා කතාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා බාහිරනිදානවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උම්මුග්ගිසාතො පදඤ්චෙව, පදත්ථො පදවිග්ගහො;
චාලනා පච්චපට්ඨානං, ඡධා සංවණ්ණනං වදෙ. (චජිර. ටී. පට්මමහාසංගීතිවණ්ණනා);

තත්ප් අප්ඤ්ඤානිකාදිනිදානං උම්මුග්ගානො. “එවමද”න්ති නානාවිධෙන පදවිසෙසනාකථනං පදං,
සද්දත්ථාධිප්පායත්ථාදි පදත්ථො. අනෙකධා නිබ්බවනං පදවිග්ගහො. වාලුනා නාම වොදනා. පච්චුප්පඨානං පරිභාරො.

සමුට්ඨානං පදත්ථො ව, භාවානුචාදවිධයො;
විරොධො පරිභාරො ව, නිගමනන්ති අට්ඨධා.

තත්ප් සමුට්ඨානන්ති අප්ඤ්ඤානිකාදිනිදානං. පදත්ථොති අධිප්පෙතානධිප්පෙතාදිවසෙන අනෙකධා පදස්ස
අත්ථො. භාවොති අධිප්පායො. අනුචාදවිධයොති පට්ඨවචනං විධි, තදාවිකරණවසෙන පච්ඡා වචනං අනුචාදො,
විසෙසනවිසෙසානං වා විධානුචාද සමඤ්ඤා. විරොධොති අත්ප්තිච්ඡයනත්ථං වොදනා. පරිභාරොති තස්සා සොධනා.
නිගමනන්ති අනුසන්ධියා අනුරූපං අප්පනා.

ආදිතො තස්ස නිදානං, වත්තබ්බං තප්පයොජනං;
පිණ්ඩත්ථො වෙව පදත්ථො, සම්බන්ධො අධිප්පායකො;
වොදනා සොධනා වෙති, අට්ඨධා වණ්ණනං වදෙ.

තත්ප් සම්බන්ධො නාම පුබ්බාපරසම්බන්ධො, යො “අනුසන්ධි”ති වුව්වති. සෙසා වුත්තත්ථාව, එවමාදිනා තත්ප්
තත්ථාගතෙ සංවණ්ණනාප්පකාරෙ ඤත්වා සබ්බත්ප් යථාරහං විවෙතබ්බාති.

එවමනෙකත්ප්පහෙදතා පයොගතොව ඤාතබ්බාති තබ්බසෙන තං සමත්ථෙත්තුං “තථා හෙසා”තිආදි වුත්තං. අප්
චා අයං සද්දො ඉමස්සත්ප්පස්ස වාවකොති සඬකෙතවචත්ථිතායෙව සද්දා තං තදත්ප්පස්ස වාවකා , සඬකෙතො ව නාම
පයොගවසෙන සිද්ධොති දස්සෙතුම්පි ඉදං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එවමීදිසෙසු. නනු ව –

“යථාපි පුප්ඵරාසිම්භා, කයිරා මාලාගුණෙ බහු;
එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති. (ධ. ප. 53);

එත්ප් එවං-සද්දෙන උපමාකාරස්සෙව වුත්තත්තා ආකාරත්ථොයෙව එවං-සද්දො සියාති? න, විසෙසසබ්භාවතො.
“එවං බ්‍යා බො”තිආදිසු (ම. නි. 234, 396) හි ආකාරමත්තවාචකොයෙව ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො, න පන
ආකාරවිසෙසවාචකො. එත්ප් හි කිඤ්චාපි පුප්ඵරාසිසදිසතො මනුස්සපපත්ති සප්පුරිසුප්පතිස්සය සද්ධම්මසවන
යොනිසොමනසිකාරහොගසම්පත්තිආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙතුසමුදායතො සොභාසුගන්ධතාදිගුණයොගෙන
මාලාගුණසදිසියො බහුකා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති අත්ප්පස්ස ජොතිත්තත්තා
පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා නාම උපමීයති එතායාති කත්වා, තෙසං උපමාකාරො ව යථාසද්දෙන අනියමතො
ජොතිතො, තස්මා “එවං-සද්දො නියමතො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති වත්තුං යුත්තං, තථාපි සො උපමාකාරො
නියමියමානො අත්ප්තො උපමාව හොති නිස්සයභූතං තමන්තරෙන නිස්සිතභූතස්ස උපමාකාරස්ස අලභිතමානත්තාති
අධිප්පායෙනාහ “උපමායං ආගතො”ති. අප් චා උපමීයනං සදිසිකරණන්ති කත්වා පුප්ඵරාසිමාලාගුණෙහි
සදිසභාවසඬ්ඛාතො උපමාකාරොයෙව උපමා නාම. “සද්ධම්මත්තං සියොපමා”ති හි වුත්තං, තස්මා
ආකාරමත්තවාචකොව ආකාරත්ථො එවං-සද්දො. උපමාසඬ්ඛාතආකාරවිසෙසවාචකො පන උපමාත්ථොයෙවාති
වුත්තං “උපමායං ආගතො”ති.

තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කම්මබ්බ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරූප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා
උපදිසනාකාරොපි අත්ප්තො උපදෙසොයෙවාති ආහ “එවං...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. එවමෙනන්ති එත්ප් පන හගවතා
යථාවුත්තමත්ප් අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ප් සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං
සම්පභංසනං. තත්ප් සම්පභංසනාකාරොපි අත්ප්තො සම්පභංසනමෙවාති වුත්තං “සම්පභංසනෙති. එවමෙව පනායන්ති
එත්ප් ව දොසවිභාවනෙන ගාරය්භවචනං ගරහණං, තදාකාරොපි අත්ප්තො ගරහණං නාම, තස්මා “ගරහණෙ”ති
වුත්තං. සො වෙන්ප් ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදිබ්බසනසද්දසන්තිධානතො එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති,
යථා වෙන්ප් එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන වුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්තිධානතොති දට්ඨබ්බං.
ජොතකමත්තා හි නිපාතාති. එවමෙවාති ව අධුනා භාසිතාකාරෙනෙව. අයං වසලගුණයොගතො වසලී කාලකණ්ණි
යස්මිං වා තස්මිං වා යානෙ භාසතීති සම්බන්ධො. එවං භන්තෙති සාධු භන්තෙ, සුට්ඨ භන්තෙති වුත්තං හොති. එත්ප්
පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්තියොජිතෙහි භික්ඛුහි තත්ප් අත්තතො ධීතභාවස්ස පටිජානනමෙව
වචනසම්පටිග්ගහො, තදාකාරොපි අත්ප්තො වචනසම්පටිග්ගහොයෙව නාම, තෙනාහ “වචනසම්පටිග්ගහෙ”ති.

එවං බ්‍යා බොති එවං විය බො. එවං බොති හි ඉමෙසං පදානමත්තරෙ වියසද්දස්ස බ්‍යාපදෙසොති තෙරුත්තිකා
“ව-කාරස්ස, බ-කාරං, ය-කාරසංයොගඤ්ඤා කත්වා දීසවසෙන පදසිද්ධි”තිපි වදන්ති. ආකාරෙති ආකාරමත්තෙ.
අප්පාබාධන්ති විසභාගවෙදනාභාවං. අප්පාතඬ්ඛන්ති කිච්ඡජීවිතකරොගාභාවං. ලහුට්ඨානන්ති නිග්ගෙලඤ්ඤාය
ලහුතායුත්තං උට්ඨානං. බලන්ති කායබලං. ඵාසුචිභාරන්ති වතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු සුබ්බිභාරං. විත්ථාරො දසම
සුභසුත්තවට්ඨකථාය මෙව (දී. නි. අට්ඨ. 1.445) ආචි භවිස්සති. එවඤ්ඤා වදෙහීති යථාහං වදාමි, එවමිපි සමණං ආනන්දං
වදෙහි. “සාධු කිර හව”න්තිආදිකං ඉදානි වත්තබ්බවචනං, සො ව වදනාකාරො ඉධ එවං-සද්දෙන නිදස්සියතීති වුත්තං

“නිදස්සනෙ”නි. කාලාමානි කාලාමගොත්තසම්බන්ධෙ ජනෙ ආලපනි. “ඉමෙ...පෙ.... වා”නි යං මයා චුත්තං, තං කිං මඤ්ඤාපාති අත්ථො. සමන්තාති පරිපුරිතා. සමාදින්නාති සමාදිශිතා. සංවත්තන්ති වා නො වා සංවත්තන්ති එත්ථ චචනද්වයෙ කථං වො තුම්භාකං මති හොතීති යොජෙතබ්බං. එවං නොති එවමෙව අම්භාකං මති එත්ථ හොති, අම්භාකමෙත්ථ මති හොති යෙවාතිපි අත්ථො. එත්ථ ව තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”නි පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”නි චුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතං, සො ච තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අත්ථනො අවධාරණමෙවාති චුත්තං “අවධාරණෙ”නි. ආකාරත්ථමඤ්ඤා සම්බන්ධ චුත්තනයෙන වොදනා, සොධනා ච වෙදිතබ්බා.

ආදිසද්දෙන වෙන්ථ ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතාති, එවංචිධො, එවමාකාරො”නි ව ආදිසු ඉදමත්ථෙ, ගතවිධාකාරසද්දා පන පකාරපරියායා. ගතවිධයුත්තාකාරසද්දෙ හි ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුන්හාතා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමණ්ණකුණ්ඩලාභරණා ඔදාතවත්ථවසනා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬගිභූතා පරිවාරෙන්ති, සෙය්‍යථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති? නො හිදං හො ගොතමා”නිආදිසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවං ලහුපරිවත්තං (අ. නි. 1.48), එවමායුපරියන්තො”නි (පාරා. 12) ව ආදිසු පරිමාණෙ. එත්ථාපි “සුන්හාතා සුවිලිත්තා”නිආදිවචනං පුච්ඡා, ලහුපරිවත්තං, ආයුනං පමාණඤ්ච පරිමාණං, තදාකාරොපි අත්ථනො පුච්ඡා ච පරිමාණඤ්ච නාම, තස්මා එතෙසු පුච්ඡත්ථො, පරිමාණත්ථො ච එවංසද්දො වෙදිතබ්බොති. ඉධ පන සො කතමෙසු භවති, සම්බන්ධ වා, අනියමනො පදෙසෙ වාති වොදනාය “ස්වායම්ඛා”නිආදි චුත්තං.

නනු එකස්මිංයෙව අත්ථෙ සියා, කස්මා තීසුපිති ව, හොතු තිබ්බිධෙසු අත්ථෙසු, කෙන කිමත්ථං දීපෙතිති ව අනුයොගං පරිහරන්තො “තත්ථා”නිආදිමාහ. තත්ථාති තෙසු තීසු අත්ථෙසු. එකත්තනානත්තඅඛ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬබාතා, නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලස්භවික්කිලිනඅඬකුසදිසාලොචනසඬබාතා වා ආධාරාදිභෙදවසෙන නානාවිධා නයා නානානයා, පාළිගතියො වා නයා, තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්ති ආදිවසෙන, සඬබෙපචිත්ථාරාදිවසෙන, සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ප්පකාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, බන්ධාදිවසෙන, සඬගභාදිවසෙන, සමයවිමුත්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ච පිටකත්තයානුරූපං නානාප්පකාරාති නානානයා. තෙහි නිපුණං සණ්භං සුමුමං තථා. ආසයොව අප්ප්ඤ්ඤායො, තෙ ව සස්සතාදිභෙදෙන, තත්ථ ව අප්පරජක්ඛනාදිවසෙන අනෙකා, අත්තප්ප්ඤ්ඤායොදයො එව වා සමුට්ඨානමුප්පත්තිහෙතු එතස්සාති තථා, උපනෙතබ්බාභාවතො අත්ථබ්‍යඤ්ජනෙ හි සම්පන්නං පරිපුණ්ණං තථා. අපිව සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තාතිකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනආකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ව සම්පන්නං සමන්තාගතං තථා. අථ වා විඤ්ඤානං හදයඬගමනො, සවනෙ අතිත්තිජනනතො, බ්‍යඤ්ජනරසවසෙන පරමගම්භීරභාවතො, විචාරණෙ අතිත්තිජනනතො, අත්ථරසවසෙන ච සම්පන්නං සාදුරසං තථා.

පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං “පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති. හගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බා බොධිමූලෙයෙව සවාසනසකලසංකිලෙසානං පහිනන්තා. පුටුප්පනානම්පි ව විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ සතියෙව ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා පුටුප්පනෙසු පවත්තවොහාරොපි න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති චත්තුං, සථෙ පන මහාකාරුණිකස්ස හගවතො වෙනෙය්‍යගතාව කිලෙසා පටිපක්ඛා සංසාරපඬකනිමුත්ගස්ස සත්තනිකායස්ස සමුද්ධරතුකාමතො, තස්මා තෙසං වෙනෙය්‍යගතකිලෙසසඬබාතානං පටිපක්ඛානං හරණතො පාටිභාරියන්ති චුත්තං අස්ස, එවං සති යුත්තමෙතං.

අථ වා හගවතො සාසනස්ස පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං තිත්ථියභූතානං පටිපක්ඛානං හරණතො පාටිභාරියන්තිපි යුජ්ජති. කාමඤ්චෙන්ථ තිත්ථියා හරිතබ්බා නාස්සු, තෙසං පන සන්තානගතදිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්තාකාරණෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසඬබාතෙහි තිහිපි පාටිභාරියෙහි තෙ හරිතා අපනීතා නාම හොන්ති. පටිති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”නි එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”නිආදිසු (සු. නි. 985; චූළනි. 4) විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිව්වෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, තදෙව දීඝවසෙන, සකත්ථචුත්තිපච්චයවසෙන වා පාටිභාරියං, අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථස්සානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා තදඤ්ඤෙසං හරණං පාටිභාරියං චුත්තනයෙන. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො හි විගතූපක්කිලෙසෙන, කතකිව්වෙන ච සත්තනිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා, හතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණාති ව හොන්තිති තදුභයම්පි නිබ්බවනං යුජ්ජති.

අපිව යථාචුත්තෙහි නිබ්බවනෙහි ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසඬබාතො සමුදායො පටිභාරියං නාම. එකෙකං පන තස්මිං භවං “පාටිභාරිය”න්ති චූච්චති විසෙසත්ථජොතකපච්චයන්තරෙන සද්දරවනාවිසෙසසම්භවතො, පටිභාරියං වා චතුත්ථස්සානං, මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්ති. තස්ස පන ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීභෙදෙන, විසයභෙදෙන ව බහුවිධස්ස හගවතො දෙසනාය ලබ්භමානත්තා “විච්චිතපාටිභාරියන්ති චුත්තං. හගවා හි කදාචි ඉද්ධිවසෙනාපි දෙසනං කරොති නිමිත්තචූද්ධෙතා සහ පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාදිසු, කදාචි ආදෙසනාවසෙනාපි ආමගන්ධබ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනාදිසු (සු. නි.

අටිය. 1.241), යෙහුයෝන පන අනුසාසනියා. අනුසාසනීපාටිභාරියඤ්ඤි බුද්ධානං සතතං ධම්මදෙසනා. ඉති තංතංදෙසනාකාරෙන අනෙකවිධපාටිභාරියනා දෙසනාය ලබිති. අයමත්ථො උපරි එකාදසමස්ස කෙවට්ටසුත්තස්ස වණ්ණනාය (දී. නි. අටිය. 1.481) ආවි හවිස්සති. අප් වා තස්ස විවිධස්සාපි පාටිභාරියස්ස හගවතො දෙසනාය සංසුචනතො “විවිධපාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, අනෙකවිධපාටිභාරියදස්සනන්ති අත්ථො.

ධම්මනිරුත්තියාව හගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ සබ්බෙසං සුඤ්ඤානානං නානාභාසිතානං තංතංභාසානුරූපතො දෙසනා සොතපට්ඨාගච්ඡන්ති ආහ “සබ්බ...පෙ.... මාගච්ඡන්ත”න්ති. සොතමෙව සොතපථො, සවනං වා සොතං, තස්ස පථො තථා, සොතද්වාරන්ති අත්ථො. සබ්බාකාරෙනාති යථාදෙසිතාකාරෙන. කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, අසමත්ථොයෙව, තස්මාති පාඨසෙසො. පනාති එකංසත්ථෙ , තෙන සද්ධාසතිධිතිවිරියාදිලසබ්බාතෙන සබ්බථාමෙන එකංසෙනෙව සොතුකාමතාසබ්බාතකුසලච්ඡන්දස්ස ජනනං දස්සෙති. ජනෙත්වාපීති එත්ථ පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනත්ථො “බුද්ධොපි බුද්ධභාවං භාවෙත්වා”තිආදීසු (දී. නි. අටිය 1; ම. නි. අටිය. 1; සං. නි. අටිය. 1; අ. නි. අටිය 1.පඨමගන්ථාරම්භකථා) විය, තෙන “සබ්බථාමෙන එකංසෙනෙව සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි නාම එකෙනාකාරෙන සුතං, කිම්භිගං පන අඤ්ඤාපා”ති තථාසුතෙ ධම්මෙ සම්භාවනං කරොති. කෙවි පන “එදිසෙසු ගරහත්ථො”ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව ගරහත්ථස්ස අවිජ්ජමානත්තා, විජ්ජමානත්ථස්සෙව ව උපසග්ගතිපානානං ජොතකත්තා. “නානානායතිපුණ”න්තිආදිනා හි සබ්බජ්ජකාරෙන සොතුමසක්කුණෙයාභාවෙන ධම්මස්ස ඉධ සම්භාවනමෙව කරොති, තස්මා “අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, රතී සො නාධිගච්ඡති”තිආදීසුයෙව (ධ. ප. 187) ගරහත්ථස්සමභවෙසු ගරහත්ථො වෙදිතබ්බොති. අපි-සද්දො ව ඊදිසෙසු යානෙසු නිපානායෙව, න උපසග්ගො. තථා හි “අපි-සද්දො ව නිපාතපක්ඛිකො කාතබ්බො, යත්ථ කිරියාවාචකතො පුබ්බො න හොති”ති අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති. මයාපීති එත්ථ පන න කෙවලං මයාව, අප් බො අඤ්ඤෙහිපි තථාරූපෙහිති සම්පිණ්ඩනත්ථො ගහෙතබ්බො.

සාමං හවතිති සයම්භු, අනාවරියකො. න මයං ඉදං සවිජ්ජකන්ති එත්ථ පන “න අත්තනො ඤාණෙනෙව අත්තනා සවිජ්ජක”න්ති පකරණතො අත්ථො විඤ්ඤායති. සාමඤ්ඤවචනස්සාපි හි සම්පයොගච්ඡපයොගසහවරණවිරොධසද්දන්තරසන්තිධානලිඛිගච්ඡිත්තාකාලදෙසපකරණාදිවසෙන විසෙසත්ථග්ගහණං සම්භවති. එවං සබ්බත්ථ. පරිමොචෙන්තොති “පුත වපරං හික්ඛෙව, ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජපවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තනො දහති”ති (පාරා. 195) චුත්තදොසතො පරිමොචාපනහෙතු. හෙත්ථත්ථෙ හි අත්ත-සද්දො “අසම්බුධං බුද්ධතියෙවිත”න්තිආදීසු (වි. අටිය. 1.ගන්ථාරම්භකථා) විය. ඉමස්ස සුත්තස්ස සංවණ්ණනාප්පකාරවිචාරණෙන අත්තනො ඤාණස්ස පච්චක්ඛනං සන්ධාය “ඉදානි වත්තබ්බ”න්ති චුත්තං. එසා හි සංවණ්ණනාකාරානං පකති, යදිදං සංවණ්ණතබ්බධම්මෙ සබ්බත්ථ “අයම්මස්ස අත්ථො, එවම්ධ සංවණ්ණයිස්සාමි”ති පුරෙතරමෙව සංවණ්ණනාප්පකාරවිචාරණා.

එතදග්ගපදස්සත්ථො චුත්තොව. “බහුස්සුතාන”න්තිආදීසු පන අඤ්ඤෙපි ථෙරා බහුස්සුතා, සතිමන්තො, ගතිමන්තො, ධිතිමන්තො, උපට්ඨාකා ව අත්ථි, අයං පනායස්මා බුද්ධවචනං ගණ්හන්තො දසබලස්ස සාසනෙ හණ්ඩාගාරිකපරියත්තියං යත්වා ගණ්හි, තස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො නාම ජාතො. ඉමස්ස ව ථෙරස්ස බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ධාරණසති අඤ්ඤෙහි ථෙරෙහි බලවතරා අහොසි, තස්මා සතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. අයමෙවායස්මා එකපදෙ යත්වා සට්ඨිපදසහස්සානි ගණ්හන්තො සත්ථාරා කථිතනියාමෙන සබ්බපදානි ජානාති, තස්මා ගතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො . තස්සෙව වායස්මතො බුද්ධවචනං උග්ගණ්හනවිරියං, සජ්ඣායනවිරියඤ්ඤා අඤ්ඤෙහි අසදිසං අහොසි, තස්මා ධිතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. තථාගතං උපට්ඨහන්තො වෙස න අඤ්ඤෙසං උපට්ඨාකහික්ඛුතං උපට්ඨහනාකාරෙන උපට්ඨහති. අඤ්ඤෙපි හි තථාගතං උපට්ඨහිංසු, න ව පන බුද්ධානං මනං ගහෙත්වා උපට්ඨහිතුං සක්කොන්ති, අයං පන ථෙරො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධදිවසතො පට්ඨාය ආරද්ධවිරියො හුත්වා තථාගතස්ස මනං ගහෙත්වා උපට්ඨහි, තස්මා උපට්ඨාකානං අග්ගො නාම ජාතො. අත්ථකුසලොති භාසිතත්ථෙ, පයොජනත්ථෙ ව ඡෙකො. ධම්මොති පාළිධම්මො, නානාවිධො වා හෙතු. බ්‍යඤ්ජනන්ති අක්ඛරං අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ජනතො. පදෙන හි බ්‍යඤ්ජිතොපි අත්ථො අක්ඛරමූලකත්තා පදස්ස “අක්ඛරෙන බ්‍යඤ්ජිතො”ති චුච්චති. අත්ථස්ස වියඤ්ජනතො වා වාක්‍යම්පි ඉධ බ්‍යඤ්ජනං නාම. වාක්‍යෙන හි අත්ථො පරිපුණ්ණං බ්‍යඤ්ජියති, යතො “බ්‍යඤ්ජනෙහි විවරති”ති ආයස්මතා මහාකච්චායනත්ථෙරෙන චුත්තං. නිරුත්තීති නිබ්බවනං, පඤ්චවිධා වා නිරුත්තීතියා. තෙසම්පි හි සද්දරවනාවිසෙසෙන අත්ථාධිගම්හෙතුතො ඉධ ගහණං යුජ්ජති. පුබ්බාපරං නාම පුබ්බාපරානුසන්ධි, සුත්තස්ස වා පුබ්බභාගෙන අපරභාගස්ස සංසන්දනං. හගවතා ව පඤ්චවිධඑතදග්ගට්ඨානෙන ධම්මසෙනාපතිතා ව පඤ්චවිධකොසල්ලෙන පසට්ඨභාවානුරූපන්ති සම්බන්ධො. ධාරණබලන්ති ධාරණසබ්බාතං බලං, ධාරණෙ වා බලං, උභයත්ථාපි ධාරෙතුං සාමත්ථියන්ති චුත්තං හොති. දස්සෙන්තො හුත්වා, දස්සනහෙතුති අත්ථො. තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකන්ති අවධාරණඵලමාහ. න අඤ්ඤාපා දට්ඨබ්බන්ති පන නිවත්තෙතබ්බත්ථං. න අඤ්ඤාපාති ව හගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාපා, න පන හගවතා දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙයානුභවා හි හගවතො දෙසනා, එවඤ්ච කත්වා “සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති හෙට්ඨා චුත්තවචනං සමත්ථිතං හොති, ඉතරථා හගවතා දෙසිතාකාරෙනෙව සොතුං සමත්ථන්තා තදෙනං න වත්තබ්බං සියා. යථාචුත්තෙන පන අත්ථෙන ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති සුතාකාරාවිරුජ්ඣනවසෙන ධාරණස්ස අධිජ්ජෙතත්තා, අඤ්ඤාපා හගවතා දෙසිතාකාරෙනෙව ධාරිතුං සමත්ථනතො හෙට්ඨා චුත්තවචනෙන විරුජ්ඣෙය්‍ය. න හෙත්ථ ද්විත්තං අත්ථානං අත්ථන්තරතාපරිභාරො යුත්තො තෙසං.

ද්විත්වමිති අත්පානං සුතභාවදීපනෙන එකවිසයන්තා, ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ පච්ඡිමත්ථවසෙන සමත්ථො, පුරිමත්ථවසෙන ව අසමත්ථොති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න භොති, සො අත්තා”ති චුත්තාය නියකජ්ඣාත්තසංඛ්‍යාතාය සන්තතියා පවත්තනකො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො, තස්මා කිඤ්චාපි නියකජ්ඣාත්තසන්තතිවසෙන එකස්මිං යෙවත්ථෙ මෙ-සද්දො දිස්සති, තථාපි කරණසම්පදානසාමිතිද්දෙසවසෙන විජ්ජමානවිහත්තිහෙදං සන්ධාය චුත්තං “තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති, තිසු විහත්තියත්ථෙසු අත්තනා සඤ්ඤාත්තවිහත්තිනො දිස්සතිති අත්ථො . ගාථාභිගීතන්ති ගාථාය අභිගීතං අභිමුඛං ගායිතං. අභොජනෙය්‍යන්ති භොජනං කාතුමනරහරූපං. අභිගීතපදස්ස කත්තුපෙක්ඛන්තා මයාති අත්ථො. එවං සෙසෙසුපි යථාරහං. සුතසද්දස්ස කම්මභාවසාධනවසෙන ද්වාධිප්පායිකපදන්තා යථායොගං “මයා සුත”න්ති ව “මම සුත”න්ති ව අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකමත්තභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දොයෙව තං තං අත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣතිති ආහ “සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො වා”ති. අස්සාති සුතසද්දස්ස. උපසග්ගවසෙනපි ධාතුසද්දො විසෙසත්ථාවකො යථා “අනුභවති පරාභවති”ති චුත්තං “ගච්ඡන්තොති අත්ථො”ති. තථා අනුපසග්ගොපි ධාතුසද්දො සඋපසග්ගො විය විසෙසත්ථාවකොති ආහ “විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො”ති. එවමිදිසෙසු. සොතවිඤ්ඤායන්ති සොතද්වාරනිස්සිතෙන විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතබ්බං, සසම්භාරකථා වා එසා, සොතද්වාරෙන විඤ්ඤාතබ්බන්ති අත්ථො. සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති සොතද්වාරානුසාරෙන මනොවිඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතධම්මධරො. න හි සොතද්වාරනිස්සිතවිඤ්ඤාණමත්තෙන ධම්මො විඤ්ඤායති, අථ ඛො තදනුසාරමනොවිඤ්ඤාණෙනෙව, සුතධරොති ව තථා විඤ්ඤාතධම්මධරො චුත්තො, තස්මා තදත්ථොයෙව සම්භවතීති එවං චුත්තං. කම්මභාවසාධනාති සුතසද්දෙ සම්භවන්තිති දස්සෙතුං “ඉධ පනා”තිආදිමාහ. පුබ්බාපරපදසම්බන්ධවසෙන අත්ථස්ස උපපන්නතා, අනුපපන්නතා ව විඤ්ඤායති, තස්මා සුතසද්දස්සෙව වසෙන අයමත්ථො “උපපන්නො, අනුපපන්නො”ති වා න විඤ්ඤාතබ්බොති වොදනාය පුබ්බාපරපදසම්බන්ධවසෙන එතදත්ථස්ස උපපන්නතං දස්සෙතුං “මෙ-සද්දස්ස හී”තිආදි චුත්තං. මයාති අත්ථෙ සතීති කත්තුත්ථෙ කරණනිද්දෙසවසෙන මයාති අත්ථෙ වත්තබ්බෙ සති, යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති චුත්තං භොති. මමාති අත්ථෙ සතීති සම්බන්ධියත්ථෙ සාමිතිද්දෙසවසෙන මමාති අත්ථෙ වත්තබ්බෙ සති, යදා සම්බන්ධවසෙන සාමි නිද්දෙසො, තදාති චුත්තං භොති.

එවං සද්දතො ඤාතබ්බමත්ථං විඤ්ඤාපෙත්වා ඉදානි තෙහි දස්සෙතබ්බමත්ථං නිදස්සෙන්තො “එවමෙනෙසු”තිආදිමාහ. සුතසද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන එවං-සද්දෙන සවනකිරියාජොතකෙනෙව භවිතබ්බං විජ්ජමානත්ථස්ස ජොතකමත්තන්තා නිපානානන්ති චුත්තං “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සන”න්ති. සවනාය එව හි ආකාරො, නිදස්සනං, අවධාරණම්පි, තස්මා යථාචුත්තො එවං-සද්දස්ස තිව්ධොපි අත්ථො සවනකිරියාජොතකභාවෙන ඉධාධිප්පෙතොති. ආදි-සද්දෙන චෙත්ථ සම්පට්චිජ්ජාදීනං සොතද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං, තදහිනිපානානඤ්ච මනොද්වාරික විඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං, යනො සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතත්ථෙ ඉධ සුතසද්දොති චුත්තො. අවධාරණඵලන්තා සද්දපයොගස්ස සබ්බම්පි වාකාං අත්තොගධාවධාරණං, තස්මා “සුත”න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො ලබ්හතීති ආහ “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. එතෙන හි වචනෙන අවධාරණෙන නිරාකතං දස්සෙති. යථා පන යං සුතං සුතමෙවාති නියමෙතබ්බං, තථා ව තං සුතං සම්මා සුතං භොතීති අවධාරණඵලං දස්සෙතුං චුත්තං “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන”න්ති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදති, තස්මා “සුත”න්ති එතස්ස අසුතං න භොතීති අයමත්ථො ලබ්හතීති සන්ධාය “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති චුත්තං, ඉමිනා දිට්ඨාදිතිවත්තනං කරොති දිට්ඨාදීනං “අසුත”න්ති සද්දන්තරත්ථාපොභන නිවත්තෙතබ්බන්තා. ඉදං චුත්තං භොති – න ඉදං මයා අත්තනො ඤාණෙන දිට්ඨං, න ව සයම්භුඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකතං, අථ ඛො සුතං, තඤ්ච ඛො සුතං සම්මදෙවාති. තදෙව සම්මා සුතභාවං සන්ධායාහ “අනුනා...පෙ.... දස්සන”න්ති. භොති චෙත්ථ –

“එවාදිසත්තියා වෙව, අඤ්ඤත්ථාපොභනෙන ව;
ද්විධා සද්දො අත්ථන්තරං, නිවත්තෙති යථාරහ”න්ති.

අපිව අවධාරණත්ථෙ එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුතසද්දස්ස සාවධාරණත්ථො චුත්තො “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, තදවධාරණඵලං දස්සෙති “අනු...පෙ.... දස්සන”න්ති ඉමිනා. සවන-සද්දො චෙත්ථ භාවසද්දෙන යොගතො කම්මසාධනො වෙදිතබ්බො “සුයාති”ති. අනුනාධිකතාය භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අවිපරිතං , අවිපරිතස්ස වා සුත්තස්ස ගහණං, තස්ස නිදස්සනං තථා, ඉති සවනහෙතු සුණන්තපුග්ගලසවනවිසෙසවසෙන අයං යොජනා කතා.

එවං පදන්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි පකාරන්තරෙනාපි තං දස්සෙතුං “තථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා භගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පවත්තා මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණවීරී, තස්සා. සා හි නානාජපකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං සමත්ථා, න සොතද්වාරික විඤ්ඤාණවීරී එකාරම්මණෙයෙව පවත්තනතො, තථා වෙව චුත්තං “සොතද්වාරානුසාරනා”ති. තෙන හි

සෞඛ්‍යද්වාරිකවිඤ්ඤාණවිචිතී නිවන්තනි. නානප්පකාරෙනානි චක්ඛමානෙන අනෙකච්චිතෙන බ්‍යාඤ්ජනත්ථග්ගභණ්ඩාකාරසංඛිතෙන නානාවිධෙන ආකාරෙන, එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගභිතොති දස්සෙති. පචත්තිභාවප්පකාසනන්ති පචත්තියා අත්ථිභාවප්පකාසනං. යස්මිං පකාරෙ චුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවිචිතී නානප්පකාරෙන පචත්තා, තදෙව ආරම්මණං සන්ධාය “ධම්මප්පකාසන”න්ති චුත්තං, න පන සුත්තසද්දස්ස ධම්මත්ථං, තෙන චුත්තං “අයං ධම්මො සුත්තො”ති. තස්සා හි විඤ්ඤාණවිචිතියා ආරම්මණමෙව “අයං ධම්මො සුත්තො”ති චුච්චති. තඤ්ච නියමියමානං යථාචුත්තාය විඤ්ඤාණවිචිතියා ආරම්මණභූතං සුත්තමෙව. අයඤ්ඤත්ථානිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. තප්පාකට්ඨකරණත්ථො හෙත්ථ හි-සද්දො. විඤ්ඤාණවිචිතියා කරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන ආරම්මණං කතං. කිං පන තත්ති වෙ? අයං ධම්මො සුත්තොති. අයං පනෙත්ථාධිප්පායො – ආකාරත්ථො එවං-සද්දො “එකෙනාකාරෙනා”ති යො ආකාරො චුත්තො, සො අත්ථතො සෞඛ්‍යද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාණවිචිතියා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තිභාවොයෙව, තෙන ච තදාරම්මණභූතස්ස ධම්මස්සෙව සවනං කතං, න අඤ්ඤන්ති. එවං සවනකිරියාය කරණකත්තුකම්මචිසෙසො ඉමිස්සා යොජනාය දස්සිතො.

අඤ්ඤමිපි යොජනමාහ “තථා”තිආදිනා. නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දො ගහෙත්ථා නිදස්සනෙන ච නිදස්සිතබ්බස්සාචිනාභාවතො “එවන්ති නිදස්සිතබ්බප්පකාසන”න්ති චුත්තං. ඉමිනා හි තදචිනාභාවතො එවංසද්දෙන සකලමිපි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති, සුත්තසද්දස්ස කිරියාපරත්තා, සවනකිරියාය ච සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධපට්ඨන්තා තස්මිඤ්ච විඤ්ඤාණප්පබන්ධෙ පුග්ගලවොහාරොති චුත්තං “පුග්ගලකිච්චප්පකාසන”න්ති. සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො හි පණ්ණත්තියා ඉධ පුග්ගලො නාම, සවනකිරියා පන තස්ස කිච්චං නාම. න හි පුග්ගලවොහාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති වොහාරවිසයත්තා තස්සා කිරියායාති දට්ඨබ්බං. “ඉද”න්තිආදි පිණ්ඩත්ථදස්සනං මයාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණප්පබන්ධසංඛිතපුග්ගලභූතෙන මයා. සුත්තන්ති සවනකිරියාසංඛිතෙන පුග්ගලකිච්චෙන යොජිතං, ඉමිස්සා පන යොජනාය පුග්ගලබ්‍යාපාරවිසයස්ස පුග්ගලස්ස, පුග්ගලබ්‍යාපාරස්ස ච නිදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං.

ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දො ගහෙත්ථා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤාථාපි අත්ථයොජනං දස්සෙතුං “තථා”තිආදි චුත්තං. චිත්තසන්තානස්සාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණප්පබන්ධස්ස. නානාකාරප්පචත්තියාති නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තියා. නානප්පකාරං අත්ථබ්‍යාඤ්ජනස්ස ගභණං, නානප්පකාරස්ස වා අත්ථබ්‍යාඤ්ජනස්ස ගභණං තථා, තතොයෙව සා “ආකාරපඤ්ඤත්ති”ති චුත්තාති තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “එවන්ති හි”තිආදිනා. ආකාරපඤ්ඤත්තීති ච උපාදාපඤ්ඤත්තියෙව, ධම්මානං පන පචත්තිආකාරමුපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා තදඤ්ඤාය උපාදාපඤ්ඤත්තියා විසෙසනත්ථං “ආකාරපඤ්ඤත්ති”ති චුත්තා විසයනිද්දෙසොති උප්පත්තිට්ඨානනිද්දෙසො. සෞඛ්‍යබ්බභූතො හි ධම්මො සවනකිරියාකත්තුභූතස්ස පුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පචත්තිට්ඨානං කිරියාය කත්තුකම්මට්ඨන්තා තබ්බසෙන ච තදාධාරස්සාපි දබ්බස්ස ආධාරභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා, ඉධ පන කිරියාය කත්තුපචත්තිට්ඨානභාවො ඉච්ඡිතොති කම්මමෙව ආධාරවසෙන චුත්තං, තෙනාහ “කත්තු විසයග්ගභණ්ඩසන්තිට්ඨාන”න්ති, ආරම්මණමෙව වා විසයො. ආරම්මණඤ්ඤි තදාරම්මණිකස්ස පචත්තිට්ඨානං. එවමිපි හි අත්ථො සුච්ඤ්ඤෙය්‍යතරො හොති. යථාචුත්තච්චනෙ පිණ්ඩත්ථං දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදි චුත්තං. එත්තාවතා එත්තකෙන යථාචුත්තත්ථෙන පදත්තයෙන, කතං හොතිති සම්බන්ධො. නානාකාරප්පචත්තෙනාති නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තෙන. චිත්තසන්තානෙනාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණවිචිතීසංඛිතෙන චිත්තප්පබන්ධෙන. ගභණසද්දො වෙනං කරණං. චිත්තසන්තානචිතිමුත්තස්ස කස්සචි කත්තු පරමත්ථතො අභාවෙපි සද්දවොහාරෙන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිචිතියා චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤමිව තංසම්චිගිං කත්වා අහෙදෙපි හෙදවොහාරෙන “චිත්තසන්තානෙන තංසම්චිගිනො”ති චුත්තං. වොහාරවිසයො හි සද්දො නෙකත්තපරමත්ථිකොති (කාරකරූපසිද්ධියං යො කාරෙති සහෙතුසුත්තං පස්සිතබ්බං) සවනකිරියාවිසයොපි සෞඛ්‍යබ්බධම්මො සවනකිරියාවසෙන පචත්තචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො තස්ස විසයොයෙවති චුත්තං “කත්තු විසයග්ගභණ්ඩසන්තිට්ඨාන”න්ති.

අපිච සවනවසෙන චිත්තප්පචත්තියා එව සවනකිරියාභාවතො තංවසෙන තදඤ්ඤනාමරූපධම්මසමුදායභූතස්ස තංකිරියාකත්තු ච විසයො හොතිති කත්වා තථා චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – පුරිමනෙයෙ සවනකිරියා, තක්කත්තා ච පරමත්ථතො තථාපචත්තචිත්තසන්තානමෙව, තස්මා කිරියාවිසයොපි “කත්තු විසයො”ති චුත්තො. පච්ඡිමනෙයෙ පන තථාපචත්තචිත්තසන්තානං කිරියා, තදඤ්ඤධම්මසමුදායො පන කත්තා, තස්මා කාමං එකත්තතො කිරියාවිසයොයෙවෙස ධම්මො, තථාපි කිරියාවසෙන “තබ්බත්තකත්තු විසයො”ති චුත්තොති. තංසම්චිගිනොති තෙන චිත්තසන්තානෙන සම්චිගිනො. කත්තුති කත්තාරස්ස. විසයොති ආරම්මණවසෙන පචත්තිට්ඨානං, ආරම්මණමෙව වා. සුත්තාකාරස්ස ච පෙරස්ස සම්මා නිච්ඡිතභාවතො “ගභණ්ඩසන්තිට්ඨාන”න්ති චුත්තං.

අපරො නයො – යස්ස...පෙ.... ආකාරපඤ්ඤත්තීති ආකාරත්ථෙන එවං-සද්දෙන යොජනං කත්වා තදෙව අවධාරණත්ථමිපි ගහෙත්ථා ඉමස්මිංයෙව නයෙ යොජෙතුං “ගභණං කතං” ඉච්චෙව අචත්ථා “ගභණ්ඩසන්තිට්ඨානං කත”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අවධාරණෙන හි සන්තිට්ඨානමිධාධිප්පෙන, තස්මා “එත්තාවතා”තිආදිනා අවධාරණත්ථමිපි එවං-සද්දො ගහෙත්ථා අයමෙව යොජනා කතාති දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං, ඉමිස්සා පන යොජනාය ගභණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං.

අඤ්ඤම්පි යොජනමාහ “අථ වා”තිආදිනා. පුබ්බෙ අත්තනා සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසංඛිතානානං අත්ථබ්‍යාඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිභූතස්ස උපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මප්පබන්ධබ්‍යාපාරතාය “පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො”ති වුත්තං අත්තනා සුතානඤ්ඤි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනානං පුන උපධාරණං ආකාරාදිත්තයං, තඤ්ච එවං-සද්දස්ස අත්ථො. සො පන යං ධම්මප්පබන්ධං උපාදාය පුග්ගලපඤ්ඤත්ති පවත්තා, තස්ස බ්‍යාපාරභූතං කිව්වමෙව , තස්මා එවං-සද්දෙන පුග්ගලකිව්වං නිද්දිසියතීති. කාමං සවනකිරියා පුග්ගලබ්‍යාපාරොපි අවිසෙසෙන, තථාපි විසෙසනො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොවාති වුත්තං “විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො”ති. තථා හි පුග්ගලවාදීනම්පි සවනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථි සවනාදිනං විසෙසනො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරභාවෙන ඉච්ඡිතත්තා. මෙති සද්දප්පවත්තියා එකත්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා, විඤ්ඤාණකිව්වස්ස ව සත්තවිඤ්ඤාණානමභෙදකරණවසෙන තත්ථෙව සමොදගිතබ්බතො “උභයකිව්වසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති වුත්තං. “අය”න්තිආදි තප්පාකට්ඨකරණං. එත්ථ හි සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඛිගිනාති එවං-සද්දෙන නිද්දිට්ඨං පුග්ගලකිව්වං සන්ධාය වුත්තං, තං පන පුග්ගලස්ස සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඛිගිභාවෙන පුග්ගලකිව්වං නාමාති දස්සෙතුං “පුග්ගලකිව්වසමඛිගිනා”ති අවත්වා “සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඛිගිනා”ති ආහ, තස්මා “පුග්ගලකිව්ව”න්ති නිද්දිට්ඨසවනකිව්වවතා විඤ්ඤාණෙන සමඛිගිනාති අත්ථො. විඤ්ඤාණවසෙන, ලද්ධසවනකිව්වවොභාරොනාති ව සුතසද්දෙන නිද්දිට්ඨං විඤ්ඤාණකිව්වං සන්ධාය වුත්තං. සවනමෙව කිව්වං යස්සාති තථා. සවනකිව්වන්ති වොභාරො සවනකිව්වවොභාරො, ලද්ධො සො යෙනාති තථා. ලද්ධසවනකිව්වවොභාරෙන විඤ්ඤාණසංඛිතානෙන වසෙන සාමන්ථියෙනාති අත්ථො. අයං පන සම්බන්ධො – සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඛිගිනා පුග්ගලෙන මයා ලද්ධසවනකිව්වවොභාරෙන විඤ්ඤාණවසෙන කරණභූතෙන සුතන්ති.

අපිව “එව”න්ති සද්දස්සත්ථො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, “සුත”න්ති සද්දස්සත්ථො විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, තස්මා තෙ තථාරූපපඤ්ඤත්ති උපාදානභූතපුග්ගලබ්‍යාපාරභාවෙනෙව දස්සෙත්තො ආහ “එවන්ති පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො”ති. න හි පරමත්ථතොයෙව නියමියමානෙ සති පුග්ගලකිව්විඤ්ඤාණකිව්වවසෙන අයං විභාගො ලබ්භතීති. ඉමිස්සා පන යොජනාය කත්තුබ්‍යාපාරකරණබ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසො කතොති වෙදිතබ්බො.

සබ්බස්සාපි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා, සබ්බාසඤ්ච පඤ්ඤත්තිනං විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤත්තිභෙදෙසු අත්තොගධත්තා තාසු “එව”න්තිආදිනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරොත්වා දස්සෙත්තො “එවන්ති වා”තිආදිමාහ. තත්ථ “එව”න්ති ව “මෙ”ති ව චූච්චිමානස්ස අත්ථස්ස ආකාරාදිභූතස්ස ධම්මානං අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවොති ආහ “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති ව භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙනාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – යො මායාමරිට්ඨිආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො, රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො “සච්චිකට්ඨො, පරමත්ථො”ති ව චූච්චිති, “එවං මෙ”ති පදානං පන අත්ථො අභූතත්තා, අනුත්තමත්තා ව න තථා චූච්චිති, තස්මා භූතත්ථඋත්තමත්ථසංඛිතානෙන සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විසෙසනභූතෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තියෙවාති. එතෙන ව විසෙසනෙන බාලජනෙහි “අත්ථි”ති පරිකප්පිතං පඤ්ඤත්තිමත්තං නිවත්තෙති. තදෙවත්ථං පාකට්ඨං කරොති, භෙතුනා වා සාධෙති “කිඤ්ඤෙත්ථ ත”න්තිආදිනා. යං ධම්මජාතං, අත්ථජාතං වා “එව”න්ති වා “මෙ”ති වා නිද්දෙසං ලභෙථ, තං එත්ථ රූපඵස්සාදිධම්මසමුදායෙ, “එවං මෙ”ති පදානං වා අත්ථෙ. පරමත්ථතො න අත්ථිති යොජනා. රූපඵස්සාදිභාවෙන නිද්දිට්ඨො පරමත්ථතො එත්ථ අත්ථෙව, “එවං මෙ”ති පන නිද්දිට්ඨො නත්ථිති අධිප්පායො. සුතන්ති පන සද්දායතනං සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනා”ති වෙන්ථ අධිකාරො. “යඤ්ඤි”තිආදි තප්පාකට්ඨකරණං, භෙතුදස්සනං වා. යං තං සද්දායතනං සොතෙන සොතද්වාරෙන, තත්තස්සිතවිඤ්ඤාණෙන වා උපලද්ධං අධිගමිතබ්බන්ති අත්ථො. තෙන හි සද්දායතනම්ඨ ගහිතං කම්මසාධනෙනාති දස්සෙති.

එවං අට්ඨකථානායෙන පඤ්ඤත්තිසරූපං නිද්ධාරොත්වා ඉදානි අට්ඨකථාමුත්තකෙනාපි නායෙන වුත්තෙසු ඡසු පඤ්ඤත්තිභෙදෙසු “එව”න්තිආදිනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරොත්තො “තථා”තිආදිමාහ. උපාදාපඤ්ඤත්ති ආදයො හි පොරාණට්ඨකථාතො මුත්තා සංඛිගකාරොතෙව ආවරියෙන වුත්තා. චිත්ථාරො අභිධම්මට්ඨකථාය ගහෙතබ්බො. තං තත්ති තං තං ධම්මජාතං, සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරනිදස්සනාවධාරණස්ස පච්චාමසනවසෙන එවන්ති ව සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ උපාදාය මෙති ව වත්තබ්බත්තාති අත්ථො. රූපවෙදනාදිභෙදෙහි ධම්මෙ උපාදාය නිස්සාය කාරණං කත්වා පඤ්ඤත්ති උපාදාපඤ්ඤත්ති යථා “තානි තානි අභිගානි උපාදාය රථො ගෙහං, තෙ තෙ රූපරසාදයො උපාදාය සටො පටො, චන්දිමසුරියපරිවත්තාදයො උපාදාය කාලො දිසා”තිආදි. පඤ්ඤපෙතබ්බට්ඨෙවන වෙසා පඤ්ඤත්ති නාම, න පඤ්ඤාපනට්ඨෙවන. යා පන තස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤාපනා, අයං අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තියෙව. දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතොති දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ උපනිධාය උපත්ථම්භං කත්වා අපෙක්ඛිත්වා වත්තබ්බත්තා. දිට්ඨාදිසභාවවිරහිතෙ සද්දායතනෙ වත්තමානොපි හි සුතවොභාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පඨමාදීනි දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා පවත්තො “උපනිධාපඤ්ඤති”ති චූච්චිතෙ. සා පනෙසා අනෙකච්චිතා තදඤ්ඤපෙක්ඛිපනිධා හත්ථගනුපනිධා සම්පයුත්තපනිධාසමාරොපිතූපනිධා අවිදුරගනුපනිධා පටිභාගූපනිධා

තබ්බහුලුපනිධානබ්බිසිට්ඨපනිධා”නිආදිනා. තාසු අයං “දුතියං තතිය”න්තිආදිකා විය පටමාදිනං දිට්ඨාදිනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාමපෙක්ඛිත්වා චුත්තත්තා තදඤ්ඤාපෙක්ඛිතපනිධාපඤ්ඤත්ති නාම.

එවං පඤ්ඤත්තියාපි අත්ථාධිගමනියතාසඬ්ඛානං දස්සෙතබ්බත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සද්දසාමන්ථියෙන දීපෙනබ්බමත්ථං නිද්ධාරෙත්වා දීපෙත්තො “එත්ථ වා”නිආදිමාහ. එත්ථානි එතස්මිං වචනත්තයෙ. ව-සද්දො උපනායාසො අත්ථන්තරං ආරභිතුකාමෙන යොජිත්තවා. “සුත”න්ති චුත්තෙ අසුතං න භොතිති පකාසිතොයමත්ථො, තස්මා තථා සුත-සද්දෙන පකාසිතා අත්තනා පටිච්ඡිද්ධසුත්තස්ස පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ථෙරෙන පච්චාමට්ටියාති තෙන එවං-සද්දෙන අසම්මොහො දීපිතො නාම, තෙනාහ “එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති”ති. අසම්මොහන්ති ව යථාසුතෙ සුත්තෙ අසම්මොහං. තදෙව යුත්තියා, බ්බතිරෙකෙන ව සමත්ථෙහි “න හි”නිආදිනා වක්ඛමානඤ්ච සුත්තං නානප්පකාරං දුප්පට්චිද්ධඤ්ච. එවං නානප්පකාරෙ දුප්පට්චිද්ධෙ සුත්තෙ කථං සම්මුල්ලො නානප්පකාරපටිච්චෙධසමත්ථො භවිස්සති. ඉමාය යුත්තියා, ඉමිනා ව බ්බතිරෙකෙන ථෙරස්ස තත්ථ අසම්මුල්ලභ්වාසඬ්ඛානො දීපෙනබ්බො අත්ථො විඤ්ඤායනීති චුත්තං භොති. එවමීදිසෙසු යථාරහං. භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරස්ස යථාවතො උපරි ථෙරෙන දස්සියමානත්තා “සුත්තස්ස අසම්මොහං දීපෙති”ති චුත්තං. කාලන්තරෙනාති සුතකාලතො අපරෙන කාලෙන. යස්ස...පෙ.... පටිජානාති, ථෙරස්ස පන සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය අනස්සමානං අසම්මුට්ඨං තිට්ඨති, තස්මා සො එවං පටිජානාතිති චුත්තං භොති. එවං දීපිතෙන පන අත්ථෙන කිං පකාසිතන්ති ආහ “ඉවචස්සා”නිආදි. තත්ථ ඉවචස්සාති ඉති අස්ස, තස්මා අසම්මොහස්ස, අසම්මොහස්ස ව දීපිතත්තා අස්ස ථෙරස්සපඤ්ඤාසිද්ධිතිආදිනා සම්බන්ධො. අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන. පඤ්ඤාවජ්ජිතසමාධිආදිධම්මජාතෙන තංසම්පසුත්තාය පඤ්ඤාය සිද්ධි සහජාතාදිසත්තියා සිජ්ඣානතො. සම්මොහපටිපක්ඛෙන වා පඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන ධම්මජාතෙන. සචනකාලසම්භූතාය හි පඤ්ඤාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි උපනිස්සයාදිකොටියා සිජ්ඣානතො. ඉතරත්ථාපි යථාරහං නයො නෙතබ්බො.

එවං පකාසිතෙන පන අත්ථෙන කිං විභාවිතන්ති ආහ “තත්ථා”නිආදි. තත්ථානි තෙසු දුබ්බිධෙසු ධම්මෙසු. බ්බඤ්ජනානං පටිච්චික්ඛිතබ්බො ආකාරො නාතිගමිහිරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියං, තස්මා තත්ථ සතියා බ්බාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා පන ගුණිභූතාති චුත්තං “පඤ්ඤාපුබ්බිධගමායා”නිආදි. පඤ්ඤාය පුබ්බිධගමා පඤ්ඤාපුබ්බිධගමාති හි නිබ්බවනං, පුබ්බිධගමා වෙන්ථ පධානභාවො “මනොපුබ්බිධගමා ධම්මා”නිආදිසු (ධ. ප. 1) විය. අපිච යථා වක්ඛවිඤ්ඤාණාදිසු ආවජ්ජනාදයො පුබ්බිධගමා සමානාපි තදාරම්මණස්ස අවිජානනතො අප්පධානභූතා, එවං පුබ්බිධගමායපි අප්පධානත්තෙ සති පඤ්ඤාපුබ්බිධගමා එතිස්සාති නිබ්බවනමපි යුජ්ජති. පුබ්බිධගමා වෙන්ථ පුරෙචාරිභාවො. ඉති සහජාතපුබ්බිධගමො පුරෙජාතපුබ්බිධගමොති දුට්ඨොපි පුබ්බිධගමො ඉධ සම්භවති, යථා වෙන්ථ, එවං සති “පුබ්බිධගමායා”ති එත්ථාපි යථාසම්භවමෙස නයො වෙදිතබ්බො. එවං විභාවිතෙන සමත්ථතාවචනෙන කිමනුභාවිතන්ති ආහ “තදුභයසමත්ථතායොගෙනා”නිආදි. තත්ථ අත්ථබ්බඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්බඤ්ජනෙන පරිපුණ්ණස්ස, සඬ්ඛාසනාදිහි වා ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරාදිහි ව ඡහි බ්බඤ්ජනපදෙහි සමන්තාගතස්ස, අත්ථබ්බඤ්ජනසඬ්ඛාතෙන වා රසෙන සාදුරසස්ස. පරියත්තිධම්මොයෙව නචලොකුත්තරරතසන්නිධානතො සත්තවිධස්ස, දසවිධස්ස වා රතතස්ස සන්නිධානො කොසො වියාති ධම්මකොසො, තථා ධම්මභණ්ඩාගාරො, තත්ථ නියුත්තොති ධම්මභණ්ඩාගාරිකො. අථ වා නානාරාජභණ්ඩරක්ඛකො භණ්ඩාගාරිකො වියාති භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මස්ස අනුරක්ඛකො භණ්ඩාගාරිකොති තමෙව සදිසතාකාරණදස්සනෙන විසෙසෙත්වා “ධම්මභණ්ඩාගාරිකො”ති චුත්තො. යථාහ –

“බහුස්සුතො ධම්මධරො, සබ්බපාඨී ව සාසනෙ;
ආනන්දො නාම නාමෙන, ධම්මාරක්ඛො තථං මුනෙ”ති. (අප. 1.542);

අඤ්ඤාථාපි දීපෙනබ්බමත්ථං දීපෙති “අපරො නයො”නිආදිනා, එවං සද්දෙන චුච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තා තබ්බිසයෙහි තෙහි අත්ථෙහි යොනියො මනසිකාරස්ස දීපනං යුත්තන්ති චුත්තං “යොනි...පෙ.... දීපෙති”ති. “අයොනියො”නිආදිනා බ්බතිරෙකෙන ඤාපකභෙතුදස්සනං. තත්ථ කත්ථවි හි-සද්දො දිස්සති, සො කාරණෙ, කස්මාති අත්ථො, ඉමිනා වචනෙනෙව යොනියො මනසිකාරොතො නානප්පකාරපටිච්චෙධසම්භවතො අග්ගි විය ධුමෙන කාරියෙන කාරණභූතො සො විඤ්ඤායනීති තදන්වයමපි අත්ථාපත්තියා දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථ යථාරහං. “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො කත්ථ භාසිත”න්තිආදි පුච්ඡාවසෙන අධුනා පකරණප්පත්තස්ස වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස “සුත”න්ති පදෙන චුච්චමානං භගවතො සම්මුඛා සචනං සමාධානමන්තරෙන න සම්භවතිති කත්ථා චුත්තං “අවික්ඛෙපං දීපෙති”ති. “වික්ඛිත්තවිත්තස්සා”නිආදිනා බ්බතිරෙකකාරණෙන ඤාපකභෙතුං දස්සෙත්වා තදෙව සමත්ථෙහි “තථා හි”නිආදිනා. සබ්බසම්පත්තියාති සබ්බෙන අත්ථබ්බඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිනා සම්පත්තියා. කිං ඉමිනා පකාසිතන්ති ආහ “යොනියො මනසිකාරෙන වෙන්ථා”නිආදි. එත්ථානි එතස්මිං ධම්මද්වයෙ. “න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”නිආදිනා කාරණභූතෙන අවික්ඛෙපෙන, සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ව ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධියා එව සමත්ථනං චුත්තං, අවික්ඛෙපෙන පන සප්පුරිසුපනිස්සයස්ස සිද්ධියා සමත්ථනං න චුත්තං. කස්මාති වෙ? වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසෙ පයිරුපාසනාභාවස්ස අත්ථතො සිද්ධත්තා. අත්ථවසෙනෙව හි සො පාකටොති න චුත්තො.

එත්ථාහ - යථා යොනියො මනසිකාරොන ඵලභුතෙන අත්තසම්මාපණ්ඩපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානානං කාරණභුතානං සිද්ධි චුත්තා තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභුතෙන සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං කාරණභුතානං සිද්ධි චත්තබ්බා සියා අස්සුතවතො, සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස ව තදභාවතො. එවං සන්තෙපි “න හි චික්ඛිත්තචිත්තො” තිආදිසමත්ථනවචනෙන අවික්ඛෙපෙන, සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ව කාරණභුතෙන සද්ධම්මස්සවනස්සෙව ඵලභුතස්ස සිද්ධි චුත්තා, කස්මා පනෙවං චුත්තාති? වුවිචනෙ - අධිප්පායන්තරසම්භවතො හි තථා සිද්ධි චුත්තා. අයං පනෙන්ථාධිප්පායො - සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරකාරණත්තා, අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණං අප්ඤ්ඤාත්තිකකාරණත්තා, තස්මා එකන්තකාරණෙ භොන්තෙ කිමත්ථියා අනෙකන්තකාරණං පති ඵලභාවපරිකප්පනාති තථායෙවෙතස්ස සිද්ධි චුත්තාති. එත්ථ ව පඨමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි වුවිධිසබ්භාවස්ස, දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං එකන්තවස්සිනා විය මෙසවුට්ඨානෙන වුවිධිපවත්තියා.

“අපරො නයො” තිආදිනා අඤ්ඤාපි දිපෙනබ්බත්ථමාහ, යස්මා න භොතීති සම්බන්ධො. එවන්ති...පෙ.... නානාකාරනිද්දෙසොති භෙට්ඨා චුත්තං, සො ව ආකාරොති සොතද්චාරානුසාරවිඤ්ඤාණවිචිසඛිතස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තියා නානත්ථ්වයඤ්ජනග්ගහණසඛිතො සො භගවතො වචනස්ස අත්ථ්වයඤ්ජනප්පභෙදපරිච්ඡේදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔගාහනාකාරො. එවං හද්දකොති නිරවසෙසපරහිතපාරිපුරිභාවකාරණත්තා එවං යථාචුත්තෙන නානත්ථ්වයඤ්ජනග්ගහණෙන සුන්දරො සෙට්ඨො, සමාසපදං වා එතං එවං ඊදිසො හද්දො යස්සාති කත්වා. න පණ්හිතො අප්පණ්හිතො, සම්මා අප්පණ්හිතො අත්තා යස්සාති තථා, තස්ස. පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණ්ඩපුබ්බෙකතපුඤ්ඤාසඛිතාගුණද්වයසම්පත්තිං. ගුණස්සෙව හි අපරාපරචුත්තියා පවත්තනට්ඨෙන වක්කභාවො. වරන්ති වා එතෙන සත්තා සම්පත්තිභවං, සම්පත්තිභවෙසුති වා වක්කං. යං සන්ධාය චුත්තං “චත්තාරිමාති භික්ඛවෙ, වක්කාති, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුර්වක්කං වත්තති” තිආදි (අ. නි. 4.31) පච්ඡිමභාවො චෙන්ථ දෙසනාක්කමවසෙනෙව. පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති පතිරූපදෙසවාසසප්පුරිසුපනිස්සයසඛිතාගුණද්වයසම්පත්තිං. සෙසං චුත්තනයමෙව. තස්මාති පුරිමකාරණං පුරිමස්සෙවොති ඉධ කාරණමාහ “න හි” තිආදිනා.

තෙන කිං පකාසිතන්ති ආහ “ඉච්චස්සා” තිආදි. ඉති ඉමාය චතුර්වක්කසම්පත්තියා කාරණභුතාය. අස්ස ථෙරස්ස. පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමවක්කද්වයස්ස අත්ථිභාවෙන සිද්ධියා . ආසයසුද්ධිති විපස්සනාඤ්ඤාණසඛිතාය අනුලොමිකත්තියා, කම්මස්සකතාඤ්ඤාණ-මග්ගඤ්ඤාණසඛිතාය යථාභුතඤ්ඤාණස්ස වාති දුට්ඨස්සාපි ආසයස්ස අසුද්ධිභෙතුභුතානං කිලෙසානං දුරිභාවෙන සුද්ධි. තදෙව හි ද්වයං විචට්ටනිස්සිතානං සුද්ධිසත්තානං ආසයො. සම්මාපණ්හිතත්තො හි පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො භොති. තථා හි චුත්තං “සම්මාපණ්හිතං චිත්තං, සෙයාසො නං තතො කරෙ” ති, (ධ. ප. 43) “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං ආනන්ද, පධානමනුසුඤ්ජ ඛිප්පං භොතිසි අනාසවො” ති (දී. නි. 2.207) ව. කෙවි පන “කත්තුකමානාජන්දො ආසයො” ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව “තාය ව ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්බත්තිසිද්ධි” ති වචනෙන විරොධතො. එවමිති මග්ගඤ්ඤාණසඛිතාය ආසයස්ස සුද්ධි න යුත්තා තාය අධිගමබ්බත්තිසිද්ධියා අවත්තබ්බතොති? නො න යුත්තො පුරිමස්ස මග්ගස්ස, පච්ඡිමානං මග්ගානං, ඵලානඤ්ච කාරණභාවතො. පයොගසුද්ධිති යොනියොමනසිකාරපුබ්බිතමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන සුද්ධි, සබ්බස්ස වා කායච්චිපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන සුද්ධි. පතිරූපදෙසවාසි, හි සප්පුරිසසෙවි ව යථාචුත්තවිසුද්ධිපයොගො භොති. තථා විසුද්ධෙන යොනියොමනසිකාරපුබ්බිතමෙන ධම්මස්සවනපයොගෙන, විජ්ජිප්පාරාභාවාභෙන ව කායච්චිපයොගෙන අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියන්තියං විසාරදො භොති, තථාභුතො ව ථෙරො, තෙන විඤ්ඤායති පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා ථෙරස්ස පයොගසුද්ධි සිද්ධිචාති. තෙන කිං විභාවිතන්ති ආහ “තාය වා” තිආදි. අධිගමබ්බත්තිසිද්ධිති පටිච්චෙධසඛිතානෙ අධිගමෙ ඡෙකභාවසිද්ධි. අධිගමෙනබ්බතො හි පටිච්චිකිත්තබ්බතො පටිච්චෙධො “අධිගමො” ති අට්ඨකථාසු චුත්තො, ආගමොති ව පරියන්ති ආගච්ඡන්ති අත්තත්ථ්වයපරත්ථාදයො එතෙන, ආභුසො වා ගමිතබ්බො ඤාතබ්බොති කත්වා.

තෙන කිමනුභාවිතන්ති ආහ “ඉති” තිආදි. ඉති එවං චුත්තනයෙන, තස්මා සිද්ධත්තාති වා කාරණනිද්දෙසො. වචනන්ති නිදානවචනං ලොකතො, ධම්මතො ව සිද්ධියා උපමාය තමත්ථං ඤාපෙතුං “අරුණුග්ගං වියා” තිආදිමාහ. “උපමාය මිධෙකච්චෙ, අත්ථං ජානන්ති පණ්ඩිතා” ති (ජා. 2.19.24) හි චුත්තං. අරුණොති සූරියස්ස උදයතො පුබ්බභාගෙ උට්ඨිතරංසි, තස්ස උග්ගං උග්ගමනං උදයතො උදයන්තස්ස උදයාවාසමුග්ගච්ඡතො සූරියස්ස පුබ්බභිගමං පුරෙවරං හවිතුං අරහති වියාති සම්බන්ධො. ඉදං චුත්තං භොති - ආගමාධිගමබ්බත්තියා ඊදිසස්ස ථෙරස්ස චුත්තනිදානවචනං භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං හවිතුමරහති, නිදානභාවං ගතං භොතීති ඉදමත්ථජානං අනුභාවිතන්ති.

ඉදාති අපරමිපි පුබ්බෙ චුත්තස්ස අසම්මොභාසම්මොසසඛිතාය දිපෙනබ්බස්සත්ථස්ස දීපකෙහි එවං-සද්ද සුත්ත-සද්දෙහි පකාසෙතබ්බමත්ථං පකාසෙන්නො “අපරො නයො” තිආදිමාහ. තත්ථ හි “නානප්පකාරපටිච්චෙධදීපකෙන , සොතබ්බප්පභෙදපටිච්චෙධදීපකෙන” ති ව ඉමිනා තෙහි සද්දෙහි පුබ්බෙ දීපිතං අසම්මොභාසම්මොසසඛිතාය දිපෙනබ්බත්ථමාහ අසම්මොභෙන නානප්පකාරපටිච්චෙධස්ස, අසම්මොසෙන ව සොතබ්බප්පභෙදපටිච්චෙධස්ස සිප්ඤ්ඤානො. “අත්තනො” තිආදිහි පන පකාසෙතබ්බත්ථං. තෙන චුත්තං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන

“නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙනාතිආදිනා එවං-සද්ද සුත-සද්දානං ථෙරස්ස අත්ථංඛාඤ්ජනෙසු අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො චතුපට්ඨසම්භිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති” (දී. නි. ටී. 1.1). හේතුගබ්භඤ්චෙන පදද්වයං, නානප්පකාරපට්ඨෙධසඬාතස්ස, සොතබ්බප්පහෙද-පට්ඨෙධසඬාතස්ස ච දීපෙනබ්බත්ථස්ස දීපකත්තාති වුත්තං හොති. සන්තස්ස විජ්ජමානස්ස භාවො සබ්භාවො, අත්ථපටිභානපට්ඨසම්භිදාහි සම්පත්තියා සබ්භාවො තථා. “සම්භව”න්තිපි පාඨො, සම්භවනං සම්භවො, අත්ථපටිභානපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තීනං සම්භවො තථා. එවං ඉතරත්ථාපි. “සොතබ්බප්පහෙදපට්ඨෙධදීපකෙනා”ති එතෙන පන අයං සුත-සද්දො එවං-සද්දසන්නිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය චා සාමඤ්ඤෙනෙව වුත්තෙපි සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසන්ති දස්සෙති. එත්ථ ච සොතබ්බධම්මසඬාතාය පාළියා නිදස්සෙනබ්බානං භාසිතත්ථපයොජනත්ථානං, තිසු ච ඤාණෙසු පවත්තඤාණස්ස නානප්පකාරභාවතො තබ්භාවපට්ඨෙධදීපකෙන එවං-සද්දෙන අත්ථපටිභානපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තියබ්භාවදීපනං යුත්තං, සොතබ්බධම්මස්ස පන අත්ථාධිගමහේතුතො, තංවසෙන ච තදවසෙසහේතුප්පහෙදස්ස ගතිතත්තා, නිරුත්තිභාවතො ච සොතබ්බප්පහෙදදීපකෙන සුත-සද්දෙන ධම්මනිරුත්තිපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තියබ්භාවදීපනං යුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තදෙවත්ථඤ්ඤි ඤාපෙතුං “අසම්මොභදීපකෙන, අසම්මොසදීපකෙනා”ති ච අවත්වා තථා වුත්තන්ති.

එවං අසම්මොභාසම්මොසඬාතස්ස දීපෙනබ්බත්ථස්ස දීපකෙහි එවං-සද්ද සුත-සද්දෙහි පකාසෙනබ්බත්ථං පකාසෙත්වා ඉදානි යොනිසොමනසිකාරාවික්ඛෙපසඬාතස්ස දීපෙනබ්බත්ථස්ස දීපකෙහිපි තෙහි පකාසෙනබ්බත්ථං පකාසෙත්තො “එවන්ති වා”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “එවන්ති...පෙ.... භාසමානො, සුතන්ති ඉදං... පෙ.... භාසමානො”ති ච ඉමිනා තෙහි සද්දෙහි පුබ්බෙ දීපිතං යොනිසොමනසිකාරාවික්ඛෙපසඬාතං දීපෙනබ්බත්ථමාහ, “එතෙ මයා”තිආදිහි පන පකාසෙනබ්බත්ථං සවනයොගදීපකත්ති ච අවික්ඛෙපවසෙන සවනයොගස්ස සිජ්ඣනතො තදෙව සන්ධායාහ . තථා හි ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වුත්තං “සවනධාරණවච්ඡරිවරියා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධාරණපට්ඨිද්ධාති තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුතසද්දෙන යොජෙත්වා”ති (දී. නි. ටී. 1.1). මනොදිට්ඨිහි පරියත්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුජ්ජපට්ඨෙධා විසෙසතො මනසිකාරපට්ඨිද්ධා, තස්මා තද්දීපකවචනෙනෙව එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජ්ජපට්ඨිද්ධාති ඉමමත්ථං පකාසෙති වුත්තං “එවන්ති ව...පෙ.... දීපෙති”ති තත්ථ ධම්මාති පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකාව එත්ථ අනුසන්ධයො”තිආදිහෙදෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුජ්ජපට්ඨිද්ධාති නිජ්ඣානක්ඛන්තිසඬාතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬාතාය චා දිට්ඨියා තත්ථ වුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨු වචත්ථාපෙත්වා පට්ඨිද්ධා.

සවනධාරණවච්ඡරිවරියා ච පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධාරණපට්ඨිද්ධා, තස්මා තද්දීපකවචනෙනෙව බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතාති ඉමමත්ථං පකාසෙති වුත්තං “සුතන්ති ඉදං...පෙ.... දීපෙති”ති. තත්ථ සුතාති සොතද්වාරානුසාරෙන විඤ්ඤාතා. ධාතාති සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය මනසි සුජ්ජපට්ඨිතභාවසාධනෙන උපධාරිතා. වචසා පරිචිතාති පගුණතාසම්පාදනෙන වාචාය පරිචිතා සජ්ඣායිතා. ඉදානි පකාසෙනබ්බත්ථද්වයදීපකෙන යථාවුත්තසද්දද්වයෙන විභාවෙනබ්බත්ථං විභාවෙන්තො “තද්දහයෙනපි”තිආදිමාහ. තත්ථ තද්දහයෙනාති පුරිමනයෙ, පච්ඡිමනයෙ ච යථාවුත්තස්ස පකාසෙනබ්බත්ථස්ස පකාසකෙන තෙන දුබ්බිධෙන සද්දෙන. අත්ථංඛාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්තොති ආදරජනනස්ස කාරණවචනං. තදෙව කාරණං ඛාතිරෙකෙන විවරති, යුත්තියා චා දළ්භං කරොති “අත්ථංඛාඤ්ජනපරිසුණ්ණඤ්ඤි”තිආදිනා. අසුණන්තොති වෙන්ථ ලක්ඛණෙ, හේතුමිති චා අත්ත-සද්දො. මහතා හිතාති මහන්තතො හිතස්මා. පරිබාහිරොති සබ්බතො භාගෙන බාහිරො.

එතෙන පන විභාවෙනබ්බත්ථදීපකෙන සද්දද්වයෙන අනුභාවෙනබ්බත්ථමනුභාවෙන්තො “එවං මෙ සුතන්ති ඉමිනා”තිආදිමාහ. පුබ්බෙ විසුං විසුං අත්ථෙ යොජිතායෙව එතෙ සද්දා ඉධ එකස්සෙවානුභාවත්ථස්ස අනුභාවකභාවෙන ගතිතාති ඤාපෙතුං “සකලෙනා”ති වුත්තං. කාමඤ්ච මෙ-සද්දො ඉමස්මිං යානෙ පුබ්බෙන යොජිතො, තදපෙක්ඛානං පන එවං-සද්ද සුත-සද්දානං සභවරණතො, අවිනාභාවතො ච තථා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථාගතජ්ජවෙදිතන්ති තථාගතෙන පකාරතො විදිතං, භාසිතං වා. අත්තතො අදහන්තොති අත්තති “මමෙද”න්ති අට්ඨපෙන්තො. භුමිමත්ථෙ වෙනං සාම්චවනං. අසජ්ජුරිසභුමීන්ති අසජ්ජුරිසවිසයං, සො ච අත්ථතො අපකතඤ්ඤාතාසඬාතා “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මචිතයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහති”ති (පාරා. 195) එවං මහාවොරදීපකෙන හගවතා වුත්තා අනරියවොභාරාවත්ථා, තථා වාහ “තථාගත...පෙ.... අදහන්තො”ති. හුත්වාති වෙන්ථ සෙසො. තථා සාවකත්තං පටිජානන්තොති සජ්ජුරිසභුමිඔක්කමනසරූපකථනං. නානු ච ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙතං වචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬාතාය අභාවතො අසජ්ජුරිසභුමිසමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකං සියාති? නයිදමෙවං “එවං මෙ සුත”න්ති වදන්තෙන අයම්පි අත්ථො අනුභාවිතොති අත්ථස්සෙව දස්සනතො. තෙන හි අනුභාවෙනබ්බත්ථංයෙව තථා දස්සෙති, න පන ආනන්දත්ථෙරස්ස අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬාතාය සම්භවන්ති නිට්ඨමෙන්ථ ගන්තබ්බං. කෙච්ච පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනං, තස්මා එදිසි වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර සමයෙ එකච්චානං දෙවතානං එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “හගවා ච පරිනිබ්බුතො, අයඤ්චායස්මා ආනන්දො දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති, සකාකුලජ්ජසුතො තථාගතස්ස භාතා, වුළුපිතුසුත්තො ච, කිං නු ඛො සො සයං සච්ඡිකතං ධම්මං දෙසෙති, උදාහු හගවතොයෙව වචනං යථාසුත”න්ති, තෙසමෙව වෙනොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය තදහිපරිහරණත්ථං අසජ්ජුරිසභුමිසමතික්කමනාදිඅත්ථො අනුභාවිතොති. සායෙව යථාවුත්තා අනරියවොභාරාවත්ථා අසද්ධම්මො, තදවත්ථානොක්කමනසඬාතා ච සාවකත්තපටිජානනා සද්ධම්මො. එවං සති පරියායන්තරෙන

පුරිමත්ථමෙව දස්සෙතිති ගහෙනබ්බං. අපිව කුහනලපනාදිවසෙන පවත්තො අකුසලරාසි අසද්ධම්මො, තබ්බරහිතභාවො ච සද්ධම්මො. “කෙවල”න්තිආදිනාපි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පරියායන්තරෙන දස්සනං, යථාචුත්තාය අනරියවොභාරාවත්ථාය පරිමොවෙති. සාවකත්තං පටිජානනෙන සත්ථාරං අපදිසතිති අත්ථො. අපිව සත්ථුකප්පාදිකිරියතො අත්තානං පරිමොවෙති තක්කිරියාසඬකාය සම්භවතො. “සත්ථු භගවතොයෙව වචනං මයාසුත”න්ති සත්ථාරං අපදිසතිති අත්ථන්තරමනුභාවනං හොති. “ඡීනවචන”න්තිආදිපි පරියායන්තරදස්සනං, අත්ථන්තරමනුභාවනමෙව වා. අප්පෙතිති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ නෙතිති නෙත්ති, ධම්මොයෙව නෙත්ති තථා. චුත්තනායෙන චෙත්ථ උභයථා අධිප්පායො චෙදිතබ්බො.

අපරම්පි අනුභාවෙනබ්බමත්ථමනුභාවෙති “අපිවා”තිආදිනා. තත්ථ උප්පාදිතභාවතත්ති දෙසනාවසෙන පවත්තිතභාවං. පුරිමවචනං විවරන්තොති භගවතා දෙසිතවසෙන පුරිමතරං සංවිජ්ජමානං භගවතා වචනමෙව උත්තානිං කරොන්තො, ඉදං වචනන්ති සම්බන්ධො. චතුභි වෙසාරජ්ජඤාණෙහි විසාරදස්ස, විසාරදහෙතුකුතචතුරවෙසාරජ්ජඤාණසම්පන්නස්ස වා. දසඤාණබලධරස්ස. සම්මාසම්බුද්ධභාවසඬබානෙ උත්තමට්ඨානෙ ධීතස්ස, උසභස්ස ඉදන්ති වා අත්ථෙන ආසභසඬබානෙ අකම්පනසභාවභූතෙ යානෙ ධීතස්ස. “එවමෙව බො භික්ඛවෙ, යදා තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති...පෙ.... සො ධම්මං දෙසෙති”තිආදිනා (අ. නි. 4.33) සීභොපමසුත්තාදීසු ආගතෙන අනෙකනායෙන සීභනාදනදිනො. සබ්බසත්තෙසු, සබ්බසත්තානං වා උත්තමස්ස. න චෙත්ථ නිද්ධාරණලක්ඛණභාවතො නිද්ධාරණවසෙන සමාසො. සබ්බත්ථ හි සක්කතගන්ථෙසු, සාසනගන්ථෙසු ච එවමෙව චුත්තං. ධම්මෙන සත්තානම්ස්සරස්ස. ධම්මස්සෙව ඉස්සරස්ස තදුප්පාදනවසෙනානිපි වදන්ති. සෙසපද්දවයං තස්සෙවත්ථස්ස පරියායන්තරදීපනං. ධම්මෙන ලොකස්ස පදිපම්ච භූතස්ස, තදුප්පාදකභාවෙන වා ධම්මසඬබාතපදිපසම්පන්නස්ස. “ධම්මකායොති භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති (දී. නි. 3.118) හි චුත්තං. ධම්මෙන ලොකපටිසරණභූතස්ස, ධම්මසඬබානෙන වා පටිසරණෙන සම්පන්නස්ස. “යංනුනාහං...පෙ.... තමෙව ධම්මං සක්කත්වා ගරුං කත්වා මානෙත්වා පුජෙත්වා උපනිස්සාය විහරෙය්‍ය”න්ති (අ. නි. 4.21; සං. නි. 1.173) හි චුත්තං. සද්ධිත්තිදියාදිසද්ධම්මසඬබාතස්ස වරචක්කස්ස පවත්තිනො, සද්ධම්මානමෙතස්ස වා ආණාවක්කවරස්ස පවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස තස්ස භගවතො ඉදං වචනං සම්මුඛාව මයා පටිග්ගහිතන්ති යොජෙතබ්බං. බ්‍යඤ්ජනෙති පදසමුදායභූතෙ වාකො. කඬබා වා විමති වාති එත්ථ දළ්භතරං නිවිට්ඨා විචිකිච්ඡා කඬබා. නාතිසංසප්පනං මතිහෙදමත්තං විමති. සම්මුඛා පටිග්ගහිතම්දං මයාති තථා අකත්තබ්බභාවකාරණවචනං. අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තොති පන අස්සද්ධියවිනාසනස්ස, සද්ධාසම්පදමුප්පාදනස්ස ච කාරණවචනං. “තෙනෙත”න්තිආදිනා යථාචුත්තමෙවත්ථං උදානවසෙන දස්සෙති.

“එවං මෙ සුත”න්ති එවං වදන්තො ගොතමගොත්තස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකො, ගොතමගොත්තසම්බන්ධො වා සාවකො ආයස්මා ආනන්දො භගවතා භාසිතභාවස්ස, සම්මුඛා පටිග්ගහිතභාවස්ස ච සුවනතො, තථාසුවනෙනෙව ච බලිතදුන්නිරුත්තාදිගහණදොසාභාවස්ස සිජ්ඣානතො සාසනෙ අස්සද්ධං විනාසයති, සද්ධං වඩ්ඪෙතිති අත්ථො. එත්ථ ච පඤ්චමාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා තිස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා, පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං, නිදස්සනත්ථං, අවධාරණත්ථස්සද්ව එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං. හොන්ති චෙත්ථ –

“දස්සනං දීපනඤ්චාපි, පකාසනං විභාවනං;
අනුභාවනම්චිවත්ථො, කිරියායොගෙන පඤ්චධා.

දස්සිතො පරම්පරාය, සිද්ධො නෙකත්ථචුත්තියා;
එවං මෙ සුතම්චිවෙත්ථ, පදත්තයෙ නයඤ්ඤානා”ති.

එක-සද්දො පන අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඬබායාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228; පාරා. 11) සෙට්ඨෙ, “එකොවුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405; දී. නි. 2.215; ම. නි. 1.80; සං. නි. 3.63; විභ. 4.445) අසභායෙ, “එකොව බො භික්ඛවෙ, බණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඬබායං, ඉධාපි සඬබායමෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො”ති (ඉතිවු. අට්ඨ. 1; දී. නි. ටී. 1.පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා) එකොයෙවෙස සමයො, න ද්වෙ වා තයො වාති ඌනාධිකාභාවෙන ගණනස්ස පරිච්ඡේදනිද්දෙසො එකන්ති අයං සද්දොති අත්ථො, තෙන කස්ස පරිච්ඡින්නන්ති අනුයොගෙ සති “සමය”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො”ති. එවං පරිච්ඡේදපරිච්ඡින්නවසෙන චුත්තෙපි “අයං නාම සමයො”ති සරූපතො අනියමිතත්තා අනියමිතවචනමෙවාති දස්සෙති “එකං...පෙ..... දීපන”න්ති ඉමිනා.

ඉදානි සමයසද්දස්ස අනෙකත්ථචුත්තිතං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිප්පෙතමත්ථං නියමෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථාති තස්මිං “එකං සමය”න්ති පද්දවයෙ, සමහිනිවිට්ඨො සමය සද්දොති සම්බන්ධො. න පන දිස්සතිති තෙස්ථෙකස්මිංයෙව අත්ථෙ ඉධ පවත්තනතො. සම්මායෙති පච්චයසාමග්ගියං, කාරණසම්මායෙති අත්ථො.

බණ්ඩාර ඩයාසේන. හෙතෙමගේ චරිතය උද්ධමනය වී ඇත. අස්භාවික සමය සඳහා කාලයක් සමයක් උපදායාති එක් කාලයක නම් උපසම්පාදනයක් යුක්තකාලය. සමයය නම් තස්සෙව පව්වයසාමගේ, අත්පතො පන තදනුරූපයිරිබලයක්වෙව තස්පව්වයපරිස්සයාභාවො ව. උපදායන නම් ඤාණෙන තෙසං ගහණං, තස්මා යථාච්ඡන්තං කාලයක් සමයක් පඤ්ඤාය ගහණවා උපධාරණවාති අත්පො. ඉදං චුත්තං හොති - සවෙ අමිහාකං ස්වෙ ගමනස්ස යුක්තකාලො භවිස්සති, කායෙ බලමත්තා ව ඵරිස්සති, ගමනපව්වයා ව අඤ්ඤො අභාසුචිභාරො න භවිස්සති, අපේතං කාලයක් ගමනකාරණසමවායසංඛිතං සමයක් උපධාරණවා අප්පෙව නාම ස්වෙපි ආගච්ඡෙය්‍යාමාති. බණ්ඩාර ඩයාසේන. තථාගතූපදාදිකො හි මග්ගවුත්තවරියස්ස ඩයාසේන තස්පව්වයපට්ඨාගහෙනත්තා. බණ්ඩාර එව ව සමයො. යො “බණ්ඩාර”ති ව “සමයො”ති ව චුච්චති, සො එකොවාති අධිප්පායො. දියඬිසො මාසො සෙසො ගිම්හානං උණ්භසමයො. වස්සානස්ස පඨමො මාසො පරිළාභසමයො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමාසො වා එස, ඛ්‍යාසො වා. පචුට්ඨං වනං පවනං, තස්මිං, කපිලවත්ථුසාමන්තෙ මහාවනසංඛිතො වනසංඝඛෙති අත්පො. සමයොපි බොති එක් සමයොති සික්ඛාපදපුරණස්ස හෙතු. හද්දාලීති තස්ස භික්ඛුස්ස නාමං. ඉදං චුත්තං හොති - තයා හද්දාලි පටිච්ඡේදනබලයුක්තකං එකං කාරණං අත්පී, තමිපි තෙ න පටිච්චිදං න සල්ලක්ඛිතන්ති. කිං තං කාරණන්ති ආහ “භගවාපි බො”තිආදි.

“උග්ගහමානො”තිආදිය මානොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස පකතිනාමං, කිඤ්චි කිඤ්චි පන සිප්පං උග්ගහෙනුං සමත්පතො “උග්ගහමානො”ති නං සඤ්ජානන්ති, තස්මා “උග්ගහමානො”ති චුච්චති. සමණමුණ්ඩිකස්ස පුත්තො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො. සො කිර දෙවදත්තස්ස උපට්ඨාකො. සමයං දිට්ඨිං පකාරෙන වදන්ති එත්ථාති සමයස්පවාදකො, තස්මිං, දිට්ඨිස්පවාදකොති අත්පො. තස්මිං කිර යානෙ වඩ්ඤ්ඤාඤ්ඤාභාවාතිප්පහුතයො බ්‍රාහ්මණා, නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සන්තිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං පකාරෙන වදන්ති කපේති දිපෙති, තස්මා සො ආරාමො “සමයස්පවාදකො”ති චුච්චති. ස්වෙව නිද්දකාචීරසංඛිතාය නිම්බරුසකරුක්ඛපන්තියා පරික්ඛිත්තන්තා “නිද්දකාචීරො”ති චුච්චති. එකා සාලා එත්ථාති එකසාලකො. යස්මා පනෙත්ප ජයමං එකා සාලා අහොසි, පච්ඡා පන මහාපුඤ්ඤං පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා, තස්මා තමෙව ජයමං කතං එකං සාලං උපදාය උද්ධමනිකාමවසෙන “එකසාලකො”ති චුච්චති. මල්ලිකාය නාම පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුප්ඵලසච්ඡන්තො ආරාමො, තෙන චුත්තං “මල්ලිකාය ආරාමො”ති. පටිවසන්ති තස්මිං භාසුතාය වසති.

දිට්ඨෙ ධම්මෙති පව්වක්ඛෙ අත්තභාවෙ. අත්පොති චුඬිසී. කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්මා පාපුණ්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, තත්ප් නියුත්තො සම්පරායිකො, පරලොකත්පො. අත්ථාහිසමයාති යථාච්ඡන්තඋභයත්පසංඛිතානිපට්ඨානා. සම්පරායිකොපි හි අත්පො කාරණස්ස නිප්ඵන්තන්තා පටිලද්ධො නාම හොතිති තං අත්ප්ඵවයමෙකතො කත්වා “අත්ථාහිසමයා”ති චුත්තං. ධියා පඤ්ඤාය තංතදත්තෙ රාති ගණ්භාති, ධී වා පඤ්ඤා එතස්සත්ථිති ධීරො. පණ්ඩා චුච්චති පඤ්ඤා. සා හි සුමුමෙසුපි අත්පෙසු පඩති ගච්ඡති, දුක්ඛාදීනං වා පිළිනාදිආකාරං ජානාතිති පණ්ඩා. තාය ඉතො ගතොති පණ්ඩිතො. අප් වා ඉතා සඤ්ජානා පණ්ඩා එතස්ස, පඩති වා ඤාණගතියා ගච්ඡතිති පණ්ඩිතො. සම්මා මානාහිසමයාති මානස්ස සම්මා පහානෙන. සම්මාති වෙන්ප් අග්ගග්ගඤාණෙන සමුච්ඡෙදස්පහානං චුත්තං. අත්තන්ති අවසානං. පිළිනං තංසමඬගිතො හිංසනං අවිජ්ජාතාකරණං. තදෙව අත්පො තථා ත්ප්-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා. සමෙච්ච පව්වයෙහි කතභාවො සංඛිතවට්ඨො. දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං සන්තාපට්ඨො. ජරාය, මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බො විපරිණාමට්ඨො . අභිසමෙතබ්බො පටිච්ඡේදනබ්බො අභිසමයට්ඨො, පිළිනාදීනියෙව. තාති හි අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවමුපනෙන්වා “අභිසමයට්ඨො”ති චුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස අත්පො ගොවරො අභිසමයට්ඨොති තාතියෙව තබ්බිසය-භාවුපගමන-සාමඤ්ඤතො එකත්තෙන චුත්තාති. එත්ප් ව උපසග්ගානං ජොතකමත්තන්තා තස්ස තස්ස අත්පස්ස වාවකො සමයසද්දො එවාති සමයසද්දස්ස අත්ප්ඵද්ධාරෙපි සඋපසග්ගො අභිසමයො චුත්තො.

තෙසු පන අත්පෙසු අයං වචනත්පො - සහකාරිකාරණවසෙන සන්තිප්ඤ්ඤා සමෙති සමවෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගවුත්තවරියමෙන්ප් තදාධාරපුග්ගලවසෙනාති සමයො, බණ්ඩාර. සමෙන්ති එත්ප්, එතෙන වා සංගච්ඡන්ති ධම්මා, සත්තා වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මස්පවත්තිමත්තතාය හි අත්පතො අභූතොපි කාලො ධම්මස්පවත්තියා අධිකරණං, කරණං විය ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරියති. සමං, සම්මා වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවානං සභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො, න පන අවයවිනිමුත්තො සමුහො නාම කොච්ච පරමත්පතො අත්පී. පව්වයන්තරසමාගමෙ එති ඵලං උප්පජ්ජති, පවත්තති වා එතස්මාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සො හි පව්වයන්තරසමාගමෙනෙව අත්තනො ඵලං උප්පාදට්ඨිතිසමඬගිභාවං කරොති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො හුත්වා එති අත්තනො විසයෙ පවත්තති, දල්භග්ගණභාවතො වා තංසඤ්ඤාත්තා සත්තා අයන්ති එතෙන යථාහිනිවෙසං පවත්තන්තිති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්ති. සමිති සංඛිතා සමොධානං සමයො, පට්ඨාගො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං පාපුණ්තං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පවත්ති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අභිගන්තබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛභාවෙන තං තං සභාවං සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣන්ති අභිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො.

නනු ව අත්පමන්තං යථාධිප්පෙනං පති සද්දා අභිනිවිසන්තිති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්පා අභිධියන්ති, අප් කස්මා ඉධ සමයසද්දස්ස අනෙකධා අත්පො චුත්තොති? සච්චමෙනං සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ සද්දවිසෙසෙ හි අපෙක්ඛිතෙ න එකෙන සද්දෙන අනෙකත්පාහිධානං සම්භවති. න හි යො කාලාදිඅත්පො සමය-සද්දො, සොයෙව සමුහාදිඅත්පං වදති. එත්ප් පන තෙසං තෙසමත්පානං සමයසද්දවචනියතාසාමඤ්ඤමුපාදාය අනෙකත්පතා සමය-සද්දස්ස චුත්තාති. එවං සබ්බත්ප් අත්පුද්ධාරො. හොති චෙත්ප් -

“සාමඤ්ඤවචනියතං, උපාදාය අනෙකධා;
අත්පං වදෙ න හි සද්දො, එකො නෙකත්පකො සියා”ති.

සමවායාදිඅත්පානං ඉධ අසම්භවතො, කාලස්සෙව ව අපදිසිතබ්බත්තා “ඉධ පනස්ස කාලො අත්පො”ති චුත්තං. දෙසදෙසකාදිනං විය හි කාලස්ස නිදානභාවෙන අධිප්පෙත්තා සොපි ඉධ අපදිසියති. ‘ඉමිනා කිදිසං කාලං දිපෙතිති ආහ “තෙනා”තිආදි. තෙනාති කාලත්පෙන සමය-සද්දෙන. අධිස්මාසො පක්ඛවසෙන චුත්තො, පුබ්බණ්ණාදිකො දිවසභාවසෙන, පඨමයාමාදිකො පභාරවසෙන. ආදි-සද්දෙන බණ්ණාදියො සඬගහිතා, අනියමිතවසෙන එකං කාලං දිපෙතිති අත්පො.

කස්මා පනෙත්ප් අනියමිතවසෙන කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිනා නියමිතවසෙනාති ආහ “තත්ප් කිඤ්චාපි”තිආදි. කිඤ්චාපි පඤ්ඤාය විදිතං සුවචත්පාපිතං, තපාපිති සම්බන්ධො. වචසා ධාරෙතුං වා සයං උද්දිසිතුං වා පරෙන උද්දිසාපෙතුං වා න සක්කා නානප්පකාරභාවතො බහු ව වත්තබ්බං හොති යාව කාලප්පහෙදො, තාව වත්තබ්බත්තා. “එකං සමය”න්ති චුත්තෙ පන න සො කාලප්පහෙදො අත්පි, යො එත්පානන්තොගධො සියාති දස්සෙති “එකෙනෙව පදෙන තමත්පං සමොධානෙත්වා”ති ඉමිනා. එවං ලොකියසම්මතකාලවසෙන සමයත්පං දස්සෙත්වා ඉදාති සාසනෙ පාකට්ඨකාලවසෙන සමයත්පං දස්සෙතුං “යෙ වා ඉමෙ”තිආදි චුත්තං. අපිව උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙ අයමිපි ගුණො ලද්ධොයෙවාති දස්සෙත්තො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤඡොතනා හි විසෙසෙ අවනිට්ඨති තස්සා විසෙසපරිහාරවිසයත්තා. තත්ප් යෙ ඉමෙ සමයාති සම්බන්ධො. භගවතො මාතුකුච්ඡිකක්කමනකාලො චෙත්ප් ගබ්භොක්කන්තිසමයො. වත්තාරි නිමිත්තාති පස්සිත්වා සංවෙජනකාලො සංවෙගසමයො. ඡබ්බස්සාති සම්බොධිසමධිගමාය වරියකාලො දුක්කරකාරිකසමයො. දෙවසිකං කුඩානප්පමාපත්තිහි විනිනාමනකාලො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, විසෙසතො පන සත්තසත්තාභාති කුඩානසමාපත්තිවළඤ්ජනකාලො. පඤ්චවත්තාලියවස්සාති තංතංධම්මදෙසනාකාලො දෙසනාසමයො. ආදි-සද්දෙන යමකපාටිහාරියසමයාදියො සඬගණ්ණාති. පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුපකම්පනමහාසපාතුභාවාදිහි පාකට්ඨා. “එකං සමය”න්ති චුත්තෙ තදඤ්ඤෙපි සමයා සන්තිති අත්පාපත්තිතො තෙසු සමයෙසු ඉධ දෙසනාසමයසඬබාතො සමයවිසෙසො “එකං සමය”න්ති චුත්තොති දිපෙතිති අධිප්පායො.

යථාචුත්තප්පහෙදෙසුයෙව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදි චුත්තං. තත්ප් හි ඤාණකිව්චසමයො, අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයොයෙව. අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො. කරුණාකිව්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයො, තස්මා තෙසු චුත්තප්පහෙදෙසු සමයෙසු එකදෙසොව පකාරන්තරෙන දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. “සන්තිපතිතානං වො භික්ඛවෙ ද්වයං කරණියං ධම්මි කථා වා අරියො වා තුණ්ණිභාවො”ති (උදා. 12) චුත්තසමයෙ සන්ධාය “සන්තිපතිතානං කරණියද්වයසමයෙසු”ති චුත්තං. තෙසුපි සමයෙසුති කරුණාකිව්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාදෙසනාසමයෙසුපි. අඤ්ඤතරං සමයං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති චුත්තං අත්පතො අහෙදත්තා.

අඤ්ඤත්ප් විය භුම්මවචනෙන ව කරුණවචනෙන ව නිද්දෙසමකත්වා ඉධ උපයොගවචනෙන නිද්දෙසපයොජනං නිද්ධාරෙතුකාමො පරම්මුඛෙන වොදනං සමුට්ඨපෙති “කස්මා පනෙත්පා”තිආදිනා. එත්පාති “එකං සමය”න්ති ඉමස්මිං පදෙ, කරුණවචනෙන නිද්දෙසො කතො යථාති සම්බන්ධො. භවන්ති එත්පාති භුම්මං, ඕකාසො, තත්ප් පවත්තං වචනං විහන්ති භුම්මවචනං. කරොති කිරියමහිනිප්පාදෙහි එතෙනාති කරුණං, කිරියානිප්පත්තිකාරණං. උපයුජ්ජිතබ්බො කිරියායාති උපයොගො, කම්මං, තත්ප් වචනං තථා. “තත්පා”තිආදිනා යථාචුත්තවොදනං පරිහරති. තත්පාති තෙසු අභිධම්මතදඤ්ඤසුත්තපදවිනයෙසු. තථාති භුම්මවචනකරුණවචනෙහි අත්ප්සම්භවතො වාති යොජෙතබ්බං, අධිකරණභාවෙනභාවලක්ඛණත්පානං, හෙතුකරණත්පානඤ්ච සම්භවතොති අත්පො. ඉධාති ඉධස්මිං සුත්තපදෙ. අඤ්ඤථාති උපයොගවචනෙන. අත්ප්සම්භවතොති අවිචන්තසංයොගත්ප්ස්ස සම්භවතො.

“තත්ප් හි”තිආදි තබ්බිවරණං. ඉතොති “එකං සමය”න්ති සුත්තපදතො. අධිකරණත්පොති ආධාරත්පො. භවනං භාවො, කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං, තදෙවත්පො තථා. කෙන සමයත්පෙන ඉදං අත්ප්ද්වයං සම්භවතිති අනුයොගෙ සති තදත්ප්ද්වයසම්භවානුරූපෙන සමයත්පෙන, තං දළ්භං කරොන්තො “අධිකරණඤ්ඤි”තිආදිමාහ. පදත්ප්තොයෙව හි යථාචුත්තමත්ප්ද්වයං සිද්ධං, විහන්ති පන ජොතකමත්තා. තත්ප් කාලසඬබාතො, කාලසද්දස්ස වා අත්පො යස්සාති කාලත්පො. සමුහසඬබාතො, ‘සමුහසද්දස්ස වා අත්පො යස්සාති සමුහත්පො, කො සො? සමයො. ඉදං චුත්තං හොති - කාලත්පො, සමුහත්පො ව සමයො තත්ප් අභිධම්මෙ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං අධිකරණං ආධාරොති, යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උජ්ජන්තං හොති,

තස්මිංයෙව කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ වා එස්සාදයොපි හොන්තිති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. නනු වායං උපාදාපඤ්ඤන්තිමත්තො කාලො, වොහාරමත්තො ව සමුහො, සො කථං අධිකරණං සියා තත්ථ චුත්තධම්මානන්ති? නායං දොසො. යථා හි කාලො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි සභාවධම්මපරිච්ඡින්නන්තා ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො, සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො ව තඨිබ්බණ්ණප්පවත්තානං තතො පුබ්බෙ, පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙහජාතො, සායන්තෙ ආගච්ඡති”ති ආදිසු, සමුහො ව අවයවච්ඡින්නො විසුං අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධන්තා අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසියං පත්තසම්භූතො”ති ආදිසු, එවමිධාපි සභාවධම්මපරිච්ඡින්නන්තා, කප්පනාමත්තසිද්ධන්තා ව තදුභයං තත්ථ චුත්තධම්මානං අධිකරණභාවෙන පඤ්ඤාපියතිති.

“බණ්ණසමවායහෙතුසඬ්ඛාතස්සා”ති ආදි භාවෙන භාවලක්ඛණත්ථසම්භවදස්සනං. තත්ථ බණ්ණො නාම අවධික්ඛණච්ඡින්නො නවමො බුද්ධුප්පාදක්ඛණො, යාති වා පනෙතාති “චත්තාරිමාති හික්ඛවෙ, වක්කාති, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමුස්සානං චතුර්වක්කං පවත්තති”ති (අ. නි. 4.31) එත්ථ පතිරුපදෙසවාසො සප්පුරිසුපනිස්සයො අත්තසම්මාපණ්ඩි පුබ්බෙකතපුඤ්ඤාතාති චත්තාරි වක්කාති චුත්තාති, තාති එකජ්ඣං කත්වා ඔකාසට්ඨෙන “බණ්ණො”ති වෙදිතබ්බාති. තාති හි කුසලුප්පත්තියා ඔකාසභූතාති. සමවායො නාම “චක්ඛුඤ්ඤා පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං”න්ති ආදිනා (ම. නි. 1.204; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43, 44; සං. නි. 3.60; කථා. 465, 467) නිද්දිට්ඨා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසාධාරණඵලනිප්පාදකත්තෙන සණ්ඨිතා චක්ඛුරූපාදිපච්චයසාමග්ගී. චක්ඛුරූපාදිනඤ්ඤි චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදි සාධාරණඵලං. හෙතු නාම යොනිසොමනසිකාරාදිප්පනකහෙතු. යථාචුත්තස්ස බණ්ණසඬ්ඛාතස්ස, සමවායසඬ්ඛාතස්ස, හෙතුසඬ්ඛාතස්ස ව සමයස්ස සත්තාසඬ්ඛාතෙන භාවෙන තෙසං එස්සාදිනං ධම්මානං සත්තාසඬ්ඛාතො භාවො ලක්ඛියති විඤ්ඤායතිති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා “ගාච්ඡු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො”ති එත්ථ දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවමිධාපි යථාචුත්තස්ස සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා, එස්සාදිනං භවනකිරියා ව ලක්ඛියතිති. නනු චෙත්ථ සත්තාකිරියා අවිජ්ජමානාව, කථං තාය ලක්ඛියතිති? සච්චං, තථාපි “යස්මිං සමයෙ”ති ව චුත්තෙ සතිති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එවහොති අඤ්ඤාකිරියාසම්බන්ධාභාවෙ පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතො, තස්මා අත්ථතො ගමාමානාය තාය සත්තාකිරියාය ලක්ඛියතිති. අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො – යස්මිං යථාචුත්තෙ බණ්ණෙ, පච්චයසමවායෙ, හෙතුමිති වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව බණ්ණෙ, පච්චයසමවායෙ, හෙතුමිති වා සති එස්සාදයොපි හොන්තිති. අයං පන අත්ථො අභිධම්මෙයෙව (අවධිසා. කාමාවචරකුසලපදභාජනියෙ) නිදස්සනවසෙන චුත්තො, යථාරහමෙස නයො අඤ්ඤෙසුපි සුත්තපදෙසුති. තස්මාති අධිකරණත්ථස්ස, භාවෙන භාවලක්ඛණත්ථස්ස ව සම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති තදුභයත්ථස්ස සමයසද්දත්ථභාවෙන විජ්ජමානස්සෙව භූමිමච්චනවසෙන දිපනත්ථං. විහන්තියො හි පදිපො විය චත්ථුනො විජ්ජමානස්සෙව අත්ථස්ස ජොතකාති, අයමත්ථො සද්දසත්ථෙසු පාකට්ඨායෙව.

හෙතුඅත්ථො, කරණත්ථො ව සම්භවතිති “අන්තෙන වසති, විජ්ජාය වසති”ති ආදිසු විය හෙතුඅත්ථො, “ඵරසුනා ඡින්දති, කුදාලෙන බණ්ණති”ති ආදිසු විය කරණත්ථො ව සම්භවති. කථං පන සම්භවතිති ආහ “යො හි සො”ති ආදි. විනයෙ (පාරා. 20) ආගතසික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියාවනචත්ථුචසෙන ඵරං මරියාදං කත්වා “සාරිසුත්තාදිහිපි දුච්ඤ්ඤෙය්‍යා”ති චුත්තං. තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනාති එත්ථ පන තංතංචත්ථුචිතික්කමොව සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියා හෙතු වෙව කරණඤ්ඤා. තථා හි යදා භගවා සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියා පට්ඨමෙව තෙසං තෙසං තත්ථ තත්ථ සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තිහෙතුභූතං තං තං චිතික්කමං අපෙක්ඛමානො විහරති, තදා තං තං චිතික්කමං අපෙක්ඛිත්වා තදත්ථං වසතිති සිද්ධො චත්ථුචිතික්කමස්ස සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තිහෙතුභාවො “අන්තෙන වසති”ති ආදිසු අන්තමපෙක්ඛිත්වා තදත්ථං වසතිති ආදිනා කාරණෙන අන්තාදිනං හෙතුභාවො විය. සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තිකාලෙ පන තෙනෙව පුබ්බසිද්ධෙන චිතික්කමෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙනි, තස්මා සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියා සාධකතමත්තා කරණභාවොපි චිතික්කමස්සෙව සිද්ධො “අසිනා ඡින්දති”ති ආදිසු අසිනා ඡින්දනකිරියං සාධෙතිති ආදිනා කාරණෙන අසිආදිනං කරණභාවො විය. එවං සන්තෙපි චිතික්කමං අපෙක්ඛමානො තෙනෙව සද්ධිං තන්තිස්සිතමපි කාලං අපෙක්ඛිත්වා විහරතිති කාලස්සාපි ඉධ හෙතුභාවො චුත්තො, සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙන්නො ව තං තං චිතික්කමකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙනිති චිතික්කමනිස්සයස්ස කාලස්සාපි කරණභාවො චුත්තො, තස්මා ඉමිනා පරියායෙන කාලස්සාපි හෙතුභාවො, කරණභාවො ව ලබ්භතිති චුත්තං “තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනා”ති, නිප්පරියායෙන පන චිතික්කමොයෙව හෙතුභූතො, කරණභූතො ව. සො හි චිතික්කමක්ඛණෙ හෙතු හුත්වා පච්ඡා සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනක්ඛණෙ කරණමපි හොතිති. සික්ඛාපදාති පඤ්ඤාපයන්තොති චිතික්කමං පුච්ඡිත්වා හික්ඛුසඬ්ඛං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුං තං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා, විගර්හිත්වා ව තං තං චත්ථුඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන කරණභූතෙන සික්ඛාපදාති පඤ්ඤපෙන්නො. සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තිහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානොති තතියපාරාජිකාදිසු (පාරා. 162) විය සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියා හෙතුභූතං තං තං චත්ථුචිතික්කමස්සයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසිති අත්ථො.

“සික්ඛාපදාති පඤ්ඤාපයන්තො, සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තිහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානො”ති ඉදං යථාක්කමං කරණභාවස්ස, හෙතුභාවස්ස ව සමත්ථනවචනං, තස්මා තදනුරූපං “තෙන සමයෙන කරණභූතෙන හෙතුභූතෙනා”ති එවං චත්තබ්බෙහි පට්ඨමං “හෙතුභූතෙනා”ති උප්පට්ඨාට්ඨවනං තත්ථ හෙතුභාවස්ස සාතිසයමධිප්පෙතත්තා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “භගවා හි වෙරඤ්ජායං විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස සික්ඛාපදපඤ්ඤන්තියාවනහෙතුභූතං පරිච්ඡික්කමස්සයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන විහාසි”ති තිසුපි කිර ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. “කිං

පනෙන්ට යුක්තිවිත්තය, ආවරියස්ස ඉඬ කමවවනිවිජා නන්ථිනි එවමෙනං ගහෙනබ්බං - අඤ්ඤාසුපි හි අට්ඨකථාසු අයමෙව අනුක්කමො චුත්තො, න ච තාසු ‘තෙන සමයෙන වෙරඤ්ජායං විහරති’ති විනයපාළිපදෙ හෙතුඅත්ථස්සෙව සාතිසයං අධිප්පෙතභාවදීපනත්ථං චුත්තො අවිසයත්තා, සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො හෙතුහුතෙන, කරුණුතෙන ච සමයෙන විහාසි, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො හෙතුහුතෙන සමයෙන විහාසිති එවමෙන්ට යථාලාභං සම්බන්ධභාවතො එවං චුත්තො”තිපි වදන්ති. තස්මාති යථාචුත්තස්ස දුට්ඨස්සාපි අත්ථස්ස සම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති චුත්තනයෙන කරුණුවවනෙන තදුභයත්ථස්ස ජොතනත්ථං. තත්ථාති තස්මිං විනයෙ. එත්ථ ච සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා එව විනික්කමසමයස්ස සාධකතමත්තා තස්ස කරුණභාවෙ “සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො”ති අප්ඤානිතපදෙන සම්බන්ධො, හෙතුභාවෙ පන තදපෙක්ඛනමත්තත්තා “විහරති”ති පදෙනෙවාති දට්ඨබ්බං. තථායෙව හි චුත්තං “තෙන සමයෙන හෙතුහුතෙන, කරුණුතෙන ච සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසි”ති. කරුණඤ්ඤි කිරියත්ථං, න හෙතු විය කිරියාකාරණං. හෙතු පන කිරියාකාරණං, න කරුණං විය කිරියත්ථොති.

“ඉඬ පනා”තිආදිනා උපයොගවචනස්ස අවිචන්තසංයොගත්ථසම්භවදස්සනං, අවිචන්තමෙව දබ්බගුණකිරියාහි සංයොගො අවිචන්තසංයොගො, නිරන්තරමෙව තෙහි සංයුත්තභාවොති චුත්තං හොති. සොයෙවත්ථො තථා. එවංජාතිකෙති එවංසභාවෙ. කථං සම්භවතිති ආහ “යඤ්ඤි”තිආදි. අවිචන්තමෙවාති ආරබ්භතො පටියාය යාව දෙසනාතිටියානං, තාව එකංසමෙව, නිරන්තරමෙවාති අත්ථො. කරුණාවිභාරොනාති පරහිතපටිපත්තිසංඛාතෙන කරුණාවිභාරෙන. තථා හි කරුණානිදානත්තා දෙසනාය ඉඬ පරහිතපටිපත්ති “කරුණාවිභාරො”ති චුත්තා, න පන කරුණාසමාපත්තිවිභාරො. න හි දෙසනාකාලෙ දෙසෙනබ්බධම්මවිසයස්ස දෙසනාඤ්ඤාසස්ස සත්තවිසයාය මහාකරුණාය සහුප්පත්ති සම්භවති හින්තවිසයත්තා, තස්මා කරුණාය පවත්තො විභාරොති කත්වා පරහිතපටිපත්තිවිභාරො ඉඬ “කරුණාවිභාරො”ති වෙදිතබ්බො. තස්මාති අවිචන්තසංයොගත්ථසම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති චුත්තනයෙන උපයොගවිභත්තියා තදත්ථස්ස ජොතනත්ථං උපයොගනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං සප්ඤායති, දිවසං භුඤ්ජති”ති. තෙනාති යෙන කාරණෙන අභිධම්මෙ, ඉතො අඤ්ඤෙසු ච සුත්තපදෙසු භුම්මවචනස්ස අධිකරණත්ථො, භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ච, විනයෙ කරුණවචනස්ස හෙතුඅත්ථො, කරුණත්ථො ච ඉඬ උපයොගවචනස්ස අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති, තෙනාති අත්ථො. එතන්ති යථා චුත්තස්සත්ථස්ස සංඛගහථාපදං අඤ්ඤාත්තාහි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු, විනයෙ ච. සමයොති සමයසද්දො. සද්දෙයෙව හි විභත්තිපරා භවතිඅත්ථො අසම්භවතො. සොති ස්වෙව සමයසද්දො.

එවං අත්තතො මතිං දස්සෙත්වා ඉදානි පොරාණාවරියමතිං දස්සෙතුං “පොරාණා පනා”තිආදි චුත්තං. පොරාණාහි ච පුරිමා අට්ඨකථාවරියා. “තස්මිං සමයෙ”ති වා...පෙ.... “එකං සමය”න්ති වා එස හෙදොති සම්බන්ධො. අභිලාපමත්තහෙදොති වචනමත්තෙන හෙදො විසෙසො, න පන අත්ථොන, තෙනාහ “සබ්බත්ථ භුම්මමෙවත්ථො”ති, සබ්බෙසුපි අත්ථොනො ආධාරො එව අත්ථොති චුත්තං හොති . ඉමිනා ච වචනෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිවිපරිණාමො කතො, භුම්මත්ථො වා උපයොගකරුණවිභත්තියො සිද්ධාති දස්සෙති. “තස්මා”තිආදිනා තෙසං මතිදස්සනෙ ගුණමාහ.

භාරියට්ඨෙන ගරු. තදෙවත්ථං සංකතතො සමත්ථොති “ගරුං හී”තිආදිනා සංකතතවිසයො හි සද්දො තංවචන්ථිතොයෙව වෙස අත්ථබොධකොති. ගරුන්ති ගරුකාතබ්බං ජනං. “ලොකෙ”ති ඉමිනා න කෙවලං සාසනෙයෙව, ලොකෙපි ගරුකාතබ්බට්ඨෙන භගවාති සංකතසිද්ධිති දස්සෙති. යදි ගරුකාතබ්බට්ඨෙන භගවා, අථ අයමෙව සාතිසයං භගවා නාමාති දස්සෙත්තො “අයඤ්චා”තිආදිමාහ. තථා හි ලොකනාථො අපරිමිතනිරුපමප්පභාවසීලාදිගුණවිසෙසසමඬ්ඛිතාය, සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානනප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තුපකාරිතාය ච අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමං ගාරවට්ඨානන්ති. න කෙවලං ලොකෙයෙව, අථ බො සාසනෙපිති දස්සෙති “පොරාණෙහී”තිආදිනා, පොරාණෙහීති ච අට්ඨකථාවරියෙහීති අත්ථො. සෙට්ඨවාචකවචනමිපි සෙට්ඨගුණසභවරුණතො සෙට්ඨමෙවාති චුත්තං “භගවාති වචනං සෙට්ඨ”න්ති. චුච්චති අත්ථො, එතෙනාති හි වචනං, සද්දො. අථ වා චුච්චතිති වචනං, අත්ථො, තස්මා යො “භගවා”ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගත්තා, සාතිසයං වා ගරුකරුණාරහතාය ගාරවයුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො. යෙන කාරණත්තයෙන සො තථාගතො ගරු භාරියට්ඨෙන, තෙන “භගවා”ති චුච්චතිති සම්බන්ධො. ගරුතාකාරණදස්සනඤ්ඤෙනං පදත්තයං. “සිප්පාදිසික්ඛාපකාපි ගරුයෙව නාම හොත්ති, න ච ගාරවයුත්තා, අයං පන තාදිසො න හොති, තස්මා ගරුති කත්වා ‘ගාරවයුත්තො’ති චුත්ත”න්ති කෙවි. එවං සති තදෙනං විසෙසනපදමත්තං, පුරිමපද්ද්වයමෙව කාරණදස්සනං සියා.

අපිචාති අත්ථන්තරවිකප්පත්ථො නිපාතො, අපරො නයොති අත්ථො. තත්ථ -

“වණ්ණගමො වණ්ණවිපරියායො,
ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො,
තදුච්චතෙ පඤ්චවිධා නිරුත්ති”ති. -

වුත්තං නිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා, “පිසොදරාදීනි යථොපදිට්ඨ”න්ති වුත්තසද්දනසෙන වා පිසොදරාදිආකතිගණපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා ලොකිය ලොකුත්තරසුඛාභිනිබ්බත්තකං සීලාදිපාරජ්ජත්තං භාග්‍යමස්ස අත්ථීති “භාග්‍යවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති ආහ “භාග්‍යවා”ති. තථා අනෙකභෙදගින්නකිලෙසසනසහස්සාති, සඬ්ඛෙපතො වා පඤ්චමාරෙ අහඤ්ථීති “හග්ගවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “හග්ගවා”ති ඉමිනා. ලොකෙ ව හග-සද්දො ඉස්සරියධම්මයසසිරිකාමපයත්තෙසු ඡසු ධම්මෙසු පවත්ති, තෙ ව හගසඬ්ඛාතා ධම්මා අස්ස සන්තිති හගවාති අත්ථං දස්සෙතුං “යුත්තො හගෙහි වා”ති වුත්තං. කුසලාදීහි අනෙකභෙදෙහි සබ්බධම්මෙ විහජී විහජීත්වා විවරිත්වා දෙසෙසීති “විහත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති ආහ “විහත්තවා”ති. දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙ, කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙ, සුඤ්ඤානාමිත්තාප්පණිනිවමොක්ඛෙ, අඤ්ඤෙ ව ලොකියලොකුත්තරෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ හජී සෙවි බහුලමකාසීති “හත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “හත්තවා”ති ඉමිනා. තිසු හවෙසු තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමනමනෙත වත්තං වමිත්තන්ති “හවෙසු වත්තගමනො”ති වත්තබ්බෙ හවසද්දතො හ-කාරං ගමනසද්දතො ග-කාරං වත්තසද්දතො ව-කාරං ආදාය, තස්ස ව දීඝං කත්වා වණ්ණවිපරියායෙන “හගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙතුං “වත්තගමනො හවෙසු”ති වුත්තං. “යතො භාග්‍යවා, තතො හගවා”තිආදිනා පවිචෙකං යොජෙතබ්බං. අස්ස පදස්සාති “හගවා”ති පදස්ස. විත්ථාරත්ථොති විත්ථාරභූතො අත්ථො. “සො වා”තිආදිනා ගන්ථමහත්තං පරිහරති. වුත්තොයෙව, න පන ඉධ පන වත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිප්පායො.

අපිව හගෙ වති, වමිති වා හගවා. සො හි හගෙ සීලාදිගුණෙ වති හජී සෙවි, තෙ වා හගසඬ්ඛාතෙ සීලාදිගුණෙ විනෙයාසන්තානෙසු “කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති වති යාචි පත්ථයි, එවං හගෙ වතිති හගවා, හගෙ වා සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වම් බෙළුපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඛයි. තථා හි හගවා හත්ථගතං වක්කවත්තිසිරිං, වතුදිපිස්සරියං, වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයඤ්ච සත්තරතනසමුප්පලං යසං අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි. අථ වා භාති නාම තක්ඛත්තාති, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති හගා ආකාරස්ස රස්සං කත්වා, සිනෙරුයුගන්ධරාදිගතා භාජනලොකසොභා. තා හගා වම් තප්පට්ඨද්ධිජන්දරාගප්පහානෙන පජති, එවං හගෙ වමිති හගවාති එවමාදීහි තත්ථ තත්ථාගතනයෙහි වස්ස අත්ථො වත්තබ්බො, අම්භෙහි පන සො ගන්ථභීරුජනානුග්ගහණත්ථං, ගන්ථගරුතාපරිහරණත්ථඤ්ච අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතොති.

එවමෙතෙසං අවයවත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සමුදායත්ථං දස්සෙත්තො පුරිමපදත්තයස්ස සමුදායත්ථොන වුත්තාවසෙසෙන තෙසමත්ථානං පටියොගිතාය තෙනාපි සහ දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදිමහ. එත්තාවතාති එතස්ස “එවං මෙ සුත්ත”න්ති වචනෙන “එකං සමයං හගවා”තිවචනෙනාති ඉමෙහි සම්බන්ධො. එත්ථාති එතස්මිං නිදානවචනෙ. යථාසුතං ධම්මං දෙසෙන්නොති එත්ථ අත්ත-සද්දො හෙතුඅත්ථො. තථාදෙසිත්තා හි පවිචක්ඛං කරොති නාම. එස නයො අපරත්ථාපි. “යො බො ආනන්ද, මයා ධම්මො ව...පෙ.... සත්ථා”ති වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතෙවාති කත්වා “ධම්මසරිරං පවිචක්ඛං කරොති”ති වුත්තං. ධම්මකායන්ති හි හගවතො සම්බන්ධිභූතං ධම්මසඬ්ඛාතං කායන්ති අත්ථො. තථා ව වුත්තං “ධම්මකායොති හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති. තං පන කිමත්ථියන්ති ආහ “තෙනා”තිආදි. තෙනාති ව තාදිසෙන පවිචක්ඛකරණෙනාති අත්ථො. ඉදං අධුනා වක්ඛමානසුත්තං පාවචනං පකට්ඨං උත්තමං බුද්ධස්ස හගවතො වචනං නාම. තස්මා තුම්භාකං අතික්කන්තසත්ථුකං අතිතසත්ථුකභාවො න හොතිති අත්ථො. භාවජ්ජධානො හි අයං නිද්දෙසො, භාවලොපො වා, ඉතරථා පාවචනමෙව අනතික්කන්තසත්ථුකං, සත්ථුඅදස්සනෙන පන උක්කණ්ඨිතස්ස ජනස්ස අතික්කන්තසත්ථුකභාවොති අත්ථො ආපජ්ජෙය්‍ය, එවඤ්ච සති “අයං වො සත්ථාති සත්ථුඅදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති”තිවචනෙන සහ විරොධො හවෙය්‍යාති වදන්ති. ඉදං පාවචනං සත්ථුකිච්චනිජ්ඣාදනෙන න අතිතසත්ථුකන්ති පන අත්ථො. සත්ථුති කම්මත්ථෙ ඡට්ඨි, සමාසපදං වා එතං සත්ථුඅදස්සනෙනාති. උක්කණ්ඨනං උක්කණ්ඨො, කිච්ඡජීවිතා. “කඤ්ච චිච්ඡජීවනෙ”ති හි වදන්ති. තමිතො පත්තොති උක්කණ්ඨිතො, අනභිරතියා වා පිළිතො වික්ඛිත්තවිත්තො හුත්වා සිසං උක්ඛිපිත්වා උද්ධං කණ්ඨං කත්වා ඉතො විතො ව ඕලොකෙත්තො ආභිණ්ඩති, විහරති වාති උක්කණ්ඨිතො නිරුත්තිතයෙන, තං උක්කණ්ඨිතං. සද්දසාමත්ථියාධිගතමත්තො වෙස, වොහාරතො පන අනභිරතියා පිළිතන්ති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං සමස්සාසෙතිති අස්සාසං ජනෙති.

තස්මිං සමයෙහි ඉමස්ස සුත්තස්ස සඬ්ඛිතිසමයෙ. කාමං විජ්ජමානෙපි හගවති එවං වත්තුමරහති, ඉධ පන අවිජ්ජමානෙයෙව තස්මිං එවං වදති, තස්මා සන්ධායභාසිතවසෙන තදන්ථං දස්සෙතිති ආහ “අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙත්තො”ති. පරිනිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසතිබ්බානධාතුවසෙන බන්ධපරිනිබ්බානං. තෙනාති තථාසාධනෙන. එවංවිධස්සාති එවංපකාරස්ස, එවංසභාවස්සාතිපි අත්ථො. නාම-සද්දො ගරභායං නිපාතො “අත්ථී නාම ආනන්ද ථෙරං හික්ඛුං විහෙසියමානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිස්සථා”තිආදිසු (අ. නි. 5.166) විය, තෙන එදිසො අපි හගවා පරිනිබ්බුතො, කා නාම කථා අඤ්ඤාසන්ති ගරභත්ථං ජොතෙති. අරියධම්මස්සාති අරියානං ධම්මස්ස, අරියභූතස්ස වා ධම්මස්ස. දසවිධස්ස කායබලස්ස, ඤාණබලස්ස ව වසෙන දසබලධරො. වජිරස්ස නාම මණ්ඩපෙසස්ස සඬ්ඛාතො සමුහො එකත්ථෙනො, තෙන සමානො කායො යස්සාති තථා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා වජිරසඬ්ඛාතො නාම න අඤ්ඤාන මණ්ඩා වා පාසාණෙන වා හෙජ්ජො, අපි තු සොයෙව අඤ්ඤං මණ්ඩං වා පාසාණං වා හින්දති. තෙනෙව වුත්තං “වජිරස්ස නත්ථී කොචි අහෙජ්ජො මණ්ඩං වා පාසාණො වා”ති, එවං හගවාපි කෙනචි අහෙජ්ජසරිරො. න හි හගවතො රූපකායෙ කෙනචි අත්තරායො කාතුං සක්කාති. නාමසද්දස්ස ගරභාජොතකත්තා පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනජොතකො “න කෙවලං හගවායෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි”ති. එත්ථ ව එවංගුණසමන්තාගතත්තා අපරිනිබ්බුතසභාවෙන හවිතුං

යුක්තොපි එස පරිනිබ්බූතො ඵවාති පකරණානුරූපමත්ථං දස්සෙතුං “එව”න්තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආසා පත්ථනා කෙන ජනෙනබ්බා, න ජනෙනබ්බා ඵවාති අත්ථො. “අභං විරං ජීවිං, විරං ජීවාමි, විරං ජීවිස්සාමි, සුඛං ජීවිං, සුඛං ජීවාමි, සුඛං ජීවිස්සාමි”ති මජ්ජිමනිකායෙ උප්පන්නො මානො ජීවිතමදො නාම, තෙන මත්තො පමත්තො තථා. සංවෙජනීති සංවෙගං ජනෙති, තතොයෙව අස්ස ජනස්ස සද්ධම්මෙ උස්සාහං ජනෙති. සංවෙජනස්ස උස්සාහගෙන “සංවිග්ගො යොනිසො පදහති”ති වචනතො.

දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති වක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස “එව”න්ති නිදස්සනතො. සාවකසම්පත්තින්ති සුඤ්ඤානපුග්ගලසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්චස්ස ධාතෙස්ස භගවතා එතදග්ගෙ ධ්විතෙන, පඤ්චස්ස ව කොසල්ලෙස්ස ආයස්මිතා ධම්මසෙනාපතිනා පසංසිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච බො සයමෙව සුතං න අනුස්සුතං, න ච පරම්පරාගතන්ති අත්ථස්ස දිපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති භගවාතිසදස්සන්තිධානෙ පයුත්තස්ස සමයසද්දස්ස බුද්ධුප්පාද-පටිමණ්ඩිත-සමය-භාව-දිපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙතං චුච්චති –

“කප්පකසායකලියුගෙ , බුද්ධුප්පාදො අහො මහවිජරියං;
හුතවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරචින්ද”න්ති. (දී. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1);

තස්සායමත්ථො – කප්පසඬ්ඛාතකාලසඤ්චයස්ස ලෙඛනවසෙන පවත්තෙ කලියුගසඬ්ඛාතෙ සකරාජසම්මතෙ වස්සාදිසමුග්ගෙ ජාතො බුද්ධුප්පාදබණ්ඩාතො දිනසමුග්ගො අත්ථස්ස පබ්බතාරොහනම්ච කදාචි පවත්තනට්ඨෙත, අවජරං පහරිතුං යුත්තට්ඨෙත ච මහවිජරියං හොති. කිම්ච ජාතන්ති චෙ? හුතවහසඬ්ඛාතස්ස පාවකස්ස මජ්ඣෙ සම්මා උදිතමධුමන්තං අරචින්දසඬ්ඛාතං වාරිජම්ච ජාතන්ති. දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගාරවාධිවචනතො.

එවං පදජක්කස්ස පදානුක්කමෙන නානප්පකාරතො අත්ථවණ්ණනං කත්වා ඉදානි “අන්තරා ව රාජගහ”න්තිආදිනං පදානමත්ථවණ්ණනං කරොන්තො “අන්තරා වා”තිආදිමාහ. අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති එත්ථ සමහිනිවිට්ඨො අන්තරා-සද්දො දිස්සති සාමඤ්ඤවචනියත්ථමපෙක්ඛිත්වා පකරණාදිසාමත්ථියාදිගතත්ථමන්තරෙතාති අත්ථො. එවං පනස්ස නානත්ථභාවො පයොගතො අවගමීයනීති දස්සෙති “තදන්තර”න්තිආදිනා. තත්ථ තදන්තරන්ති තං කාරණං. මඤ්ච තඤ්ච මන්තෙන්නි, කිමන්තරං කිං කාරණන්ති අත්ථො. විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජුනිවජරණක්ඛණං. ධොවන්ති ඉත්ථි අද්දසාති සම්බන්ධො. අන්තරතොති හදයෙ. කොපාති චිත්තකාලස්සියකරණතො චිත්තපකොපා රාගාදයො. අන්තරා වොසානන්ති ආරම්භනිජ්ඵත්තීනං වෙමජ්ඣෙ පරියොසානං ආපාදි. අපිචාති තථාපි, එවං පභවසම්පන්නෙපිති අත්ථො. ද්වින්නං මහානිරයානන්ති ලොහකුම්භිනිරයෙ සන්ධායාහ. අන්තරිකායාති අන්තරෙන. රාජගහනගරං කිර ආවිජ්ඣිත්වා මහාපෙතලොකො. තත්ථ ද්වින්නං මහාලොහකුම්භිනිරයානං අන්තරෙන අයං තපොදා නදී ආගච්ඡති, තස්මා සා කුටීතා සන්දතිති. ස්වායම්ඨ විචරෙ පවත්තති තදඤ්ඤෙසමසම්භවතො. එත්ථ ච “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, (අ. නි. 6.44; 10.75) එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා, (බු. වං. 28.9) අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති”තිආදියු (ම. නි. 2.426; පභා. ව. 66; චූළව. 376) විය කාරණවෙමජ්ඣෙස්ස වත්තමානා අන්තරාසද්දායෙව උදාහරිතබ්බා සියුං, න පන චිත්තබණ්ඩවිචරෙස්ස වත්තමානා අන්තරිකඅන්තරසද්දා . අන්තරාසද්දස්ස හි අයමත්ථුද්ධාරොති. අයං පනෙත්ථාධිප්පායො සියා – යෙස්ස අත්ථෙස්ස අන්තරිකසද්දො, අන්තරසද්දො ච පවත්තති, තෙස්ස අන්තරාසද්දොපිති සමානත්ථත්තා අන්තරාසද්දත්ථෙ වත්තමානො අන්තරිකසද්දො, අන්තරසද්දො, ච උදාහරොති. අථ වා අන්තරාසද්දොයෙව “යස්සන්තරතො”ති (උදා. 20) එත්ථ ගාථාබන්ධසුබන්ධං රස්සං කත්වා චුත්තො –

“යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා,
ඉතිභවාහවතඤ්ච විනිවත්තො;
තං විගතභයං සුඛං අසොකං,
දෙවා නානුභවන්ති දස්සනායා”ති. (උදා. 20); –

හි අයං උදානෙ හද්දියසුත්තෙ ගාථා. සොයෙව ඉක-සද්දෙන සකත්ථපවත්තෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා “අන්තරිකායා”ති ච චුත්තො, තස්මා උදාහරණොදාහරිතබ්බානමත්ථ විරොධාභාවො වෙදිතබ්බොති. කිමත්ථං අත්ථවිසෙසනියමො කතොති ආහ “තස්මා”තිආදි. නනු වෙන්ථ උපයොගවචනමෙව, අථ කස්මා සම්බන්ධියත්ථො චුත්තො, සම්බන්ධියත්ථෙ වා කස්මා උපයොගවචනං කතන්ති අනුයොගසම්භවතො තං පරිහරිතුං “අන්තරාසද්දෙන පනා”තිආදි චුත්තං, තෙන සම්බන්ධියත්ථෙ සාම්ච්චනප්පසඬ්ඛගෙ සද්දන්තරයොගෙන ලද්ධම්දං උපයොගවචනන්ති දස්සෙති, න කෙවලං සාසනෙව, ලොකෙපි එවමෙවිදං ලද්ධන්ති දස්සෙන්නො “ඊදිසෙස්ස වා”තිආදිමාහ. විසෙසයොගනාදස්සනමුඛෙන හි අයමත්ථොපි දස්සිතො. එකෙනපි අන්තරා-සද්දෙන යුත්තන්තා ද්වෙ උපයොගවචනාති කාතබ්බාති. ද්විති පන යොගෙ කා කථාති අත්ථස්ස සිජ්ඣනතො. අක්ඛරං චිත්තෙන්නි ලිඬ්ගච්ඡන්තියාදිහිති අක්ඛරචිත්තකා, සද්දවිදු. අක්ඛර-සද්දෙන වෙන්ථ තම්මුලකානි පදාදිනිපි ගහෙතබ්බාති. යදිපි සද්දතො එකමෙව යුජ්ජන්ති, අත්ථතො පන සො ද්වික්ඛත්තුං යොජෙතබ්බො එකස්සාපි පදස්ස ආචුත්තියාදිනෙයෙන අනෙකධා සම්පජ්ජනතොති දස්සෙති “දුතියපදෙනපි”තිආදිනා. කො පන දොසො අයොජිතෙති ආහ “අයොජියමාන

උපයෝගවලින් න පාපුණානි”ති. දුතියපදං න පාපුණානිති අත්ථො සද්දන්තරයෝගවසා සද්දෙයෙව සාමිවචනප්පසඬිගෙ උපයෝගවිභන්තියා ඉච්ඡිතත්තා. සද්දාධිකාරො හි විභන්තිපයොගො.

අද්ධාන-සද්දො දිසපරියායොති ආහ “දිසමග්ග”න්ති. කිත්තාවතා පන සො දිසො නාම තදන්ථභූතොති වොදනමපනෙති “අද්ධානගමනසමයස්ස හි”තිආදිනා. අද්ධානගමනසමයස්ස විභඩ්ගෙහි ගණනොපනසික්ඛාපදාදිසු අද්ධානගමනසමයසද්දස්ස පදභාජනීයභූතෙ විභඩ්ගෙ (පාටි. 217). අඬ්ඬියොජනමිපි අද්ධානමග්ගො, පගෙව තදුත්තරි. අඬ්ඬිමෙව යොජනස්ස අඬ්ඬියොජනං, ද්විගාචුතමත්තං. ඉධ පන චතුරාචුතප්පමාණං යොජනමෙව, තස්මා “අද්ධානමග්ගපටිපන්නො”ති වදන්ති අධිප්පායො.

මහත්තසද්දො උත්තමත්ථො, බහ්වත්ථො ව ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “මහතා”තිආදි. ගුණමහත්තෙනාති අප්පිච්ඡතාදිගුණමහත්තභාවෙන. සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනාති ගණනමහත්තභාවෙන. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “සො හි”තිආදිනා. සො භික්ඛුසඬ්ඛෙසාති ඉධ ආගතො තදා පරිවාරභූතො භික්ඛුසඬ්ඛෙසො. මහාති උත්තමො. වාකොපි හි තමිච්ඡන්ති පයොගවසා. අප්පිච්ඡතාති නිල්ලොභතා සද්දො වෙන්ථ සාවසෙසො, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි “අප්පලොභතාති අහින්ථවිතුමරහති”ති අවයකථාසු චුත්තං. මජ්ඣිමාගමටිකාකාරො පන ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො එවමාහ “අප්පසද්දස්ස පරිත්තපරියායං මනසි කත්වා ‘බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං වියා’ති (මහානි. අට්ඨ. 85) අවයකථායං චුත්තං. අප්පසද්දො පනෙන්ථ ‘අභාවත්ථො’ තිපි සක්කා විඤ්ඤාතුං ‘අප්පාබ්‍යාධතඤ්චසඤ්ජානාමි’තිආදිසු (ම. නි. 1.225) වියා”ති. සඬ්ඛ්‍යායපි මහාති ගණනායපි බහු අහොසි, “භික්ඛුසඬ්ඛෙසො”ති පදාවත්ථිකන්තවචනවසෙන සංවණ්ණෙතබ්බපදස්ස ඡෙදනමිව හොතිති තදපරාමසිත්වා “තෙන භික්ඛුසඬ්ඛෙසො”ති පුන වාක්‍යාවත්ථිකන්තවචනවසෙන සංවණ්ණෙතබ්බපදෙන සදිසිකරණං. එසා හි සංවණ්ණනකානං පකති, යදිදං විභන්තියානපෙක්ඛාවසෙන යථාරහං සංවණ්ණෙතබ්බපදත්ථං සංවණ්ණෙත්වා පුන තත්ථ විජ්ජමානවිභන්තිවසෙන පරිවත්තෙන්වා නික්ඛිපන්නති. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතත්තා සඬ්ඛෙසාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො ආහ “දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛෙසාතෙන සමණගණෙන”ති. එත්ථ පන “යායං දිට්ඨි අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දි. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; පරි. 274) එවං චුත්තාය දිට්ඨියා. “යානි තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භුජ්ජසානි විඤ්ඤාප්පසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි, තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දි. නි. 3.323; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.11; පරි. 274) එවං චුත්තානඤ්ච සීලානං සාමඤ්ඤෙන සඬ්ඛෙසාතො සඬ්ඛිට්තො සමෙතොති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛෙසාතො, සමණගණො, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතොති චුත්තං හොති. “දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛෙසාධිසඬ්ඛෙසො” තිපි පායො. තථා සඬ්ඛෙසො කතිතෙනාති අත්ථො. තථා හි දිට්ඨිසීලාදිනං නියතසභාවත්තා සොතාපන්නාපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව සකදාගාමීආදයො, තථා ව චුත්තං “නියතො සම්බොධිපරායණො”ති, (සං. නි. 2.41; 5.198, 1004) “අට්ඨානමෙතං භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්චපාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තෙනං යානං විජ්ජති”ති ව ආදි. අරියපුග්ගලස්ස හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ ධීතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංහතතායෙව, “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති, (ම. නි. 1.492) තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (ම. නි. 1.492) වචනතො පන පුට්ඨජ්ජානමිපි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවො ලබ්භතියෙව. සද්ධිං-සද්දො එකතොති අත්ථෙ නිපාතො. පඤ්ච... පෙ.... මත්තානිති පඤ්ච-සද්දෙන මත්තසද්දං සඬ්ඛිට්තවා බාහිරත්ථසමාසො චුත්තො. එතෙසන්ති භික්ඛුසතානං. පුන පඤ්ච මත්තා පමාණාති බ්‍යාසො, නිකාරලොපො වෙන්ථ නපුංසකලිඬගත්තා.

සුප්පියොති තස්ස නාමමෙව, න ගුණාදි. න කෙවලං භික්ඛුසඬ්ඛෙසෙන සද්ධිං භගවායෙව, අථ බො සුප්පියොපි පරිබ්බාජකො බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙන සද්ධින්ති පුග්ගලං සමිපිණ්ඩෙති, තඤ්ච බො මග්ගපටිපන්නසභාගතාය එව, න සීලාචාරාදිසභාගතායාති චුත්තං “පි-කාරො”තිආදි. සුබ්බවාරණවසෙන පුබ්බාපරපදානං සම්බන්ධමත්තකරභාවං සන්ධාය “පදසන්ධිකරො”ති චුත්තං, න පන සරබ්‍යඤ්ජනාදිසන්ධිභාවං, තෙනාහ “බ්‍යඤ්ජනසීලිට්ඨතාවසෙන චුත්තො”ති, එතෙන පදපුරණමත්තන්ති දස්සෙති. අපිව අවධාරණත්ථොපි බො-සද්දො යුත්තො “අස්සොසි බො වෙරඤ්ජො බ්‍රාහ්මණො”තිආදිසු (පාරා. 1) විය, තෙන අද්ධානමග්ගපටිපන්නො අහොසියෙව, නාස්ස මග්ගපටිපන්නියා කොචි අන්තරායො අහොසිති අයමත්ථො දිට්තො හොති. සඤ්ජයස්සාති රාජගහවාසිතො සඤ්ජයනාමස්ස පරිබ්බාජකස්ස, යස්ස සන්තිකෙ පයමං උපතිස්සකොලිනාපි පබ්බජිංසු ඡන්තපරිබ්බාජකොව, න අවෙලකපරිබ්බාජකො. “යදා, තදා”ති ව එතෙන සමකාලමෙව අද්ධානමග්ගපටිපන්නතං දස්සෙති. අනිකකාලත්ථො පාළියං හොතිසද්දො යොගවිභාගෙන, තංකාලාපෙක්ඛය වා එවං චුත්තං, තදා හොතිති අත්ථො.

අන්තෙති සමිපෙ. වසතීති වත්තපටිවත්තාදිකරණවසෙන සබ්බිරියාපථසාධාරණවචනං, අවචරතීති චුත්තං හොති, තෙනෙවාහ “සමිපවාරො සන්තිකාවචරො සිස්සො”ති. වොදිතා දෙවදුතෙහිති දහරකුමාරො ජරාපිණ්ණසත්තො ගිලානො කම්මකාරණා, කම්මකාරණිකා වා මතසත්තොති ඉමෙහි පඤ්චහි දෙවදුතෙහි වොදිතා ඔවදිතා සංවෙගං උප්පාදිතා සමානාපි. තෙ හි දෙවා විය දුතා, විසුද්ධිදෙවතා වා දුතාති දෙවදුතා. භීතකායුපගාති අපායකායමුපගතා. නරසඬ්ඛාතා තෙ මාණවාති සම්බන්ධො. සාමඤ්ඤවසෙන වෙන්ථ සත්තො “මාණවො”ති චුත්තො, ඉතරෙ පන විසෙසවසෙන. පකරණාධිගතො භෙස අත්ථුද්ධාරොති. කතකම්මෙහිති කතවොරකම්මෙහි. තරුණොති සොළසවස්සතො පට්ඨාය පත්තවිසතිවස්සො, උදානට්ඨකථායඤ්ඤි “සත්තා ජාතදිවසතො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සකා, තාව ‘කුමාරකා, බාලා’ති ව චුච්චන්ති. තතො පරං විසතිවස්සාති ‘යුවානො’”ති (උදා. අට්ඨ. 44)

වුත්තං. තරුණො, මාණුවො, යුවානි ව අත්ථතො එකං, ලොකියා පන “ද්වාදසවස්සතො පටියාය යාව ජරමජ්ජන්තො, තාව තරුණො”තිපි වදන්ති.

තෙසු වා ද්විසු ජනෙසුනි නිද්ධාරණෙ භුමිමං. යො වා “එකං සමය”න්ති පුබ්බෙ අධිගතො කාලො, තස්ස පටිනිද්දෙසො තත්ත්වය සඳහා සමයං භගවා අත්තරා රාජගහස්ථව නාළන්දස්ථව අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, තස්මිංයෙව සමයෙ සුජ්ජියොපි තං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො අවණ්ණං භාසති, බ්‍රහ්මදත්තො ව වණ්ණං භාසතිති. නිපාතමත්තන්ති එත්ථ මත්තසද්දෙන විසෙසත්ථාභාවතො පදපුරුණත්තං දස්සෙති. මධුපිණ්ඩිකපරියායොති මධුපිණ්ඩිකදෙසනා නාම ඉති නං සුත්තන්තං ධාරෙහි, රාජස්ඤ්ඤාති පායාසිරාජස්ඤ්ඤානාමකං රාජානමාලපති. පරියායති පරිවත්තන්ති පරියායො, වාරො. පරියායෙති දෙසෙනබ්බමත්ථං පටිපාදෙතිති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තතො එලං පටිග්ගහෙත්වා පවත්තන්ති පරියායො, කාරණං. අනෙකසද්දෙනෙව අනෙකවිධෙනාති අත්ථො විස්ඤ්ඤායති අධිජ්ජායමත්තෙනාති ආහ “අනෙකවිධෙනා”ති. කාරණස්ථවත්ථ කාරණපතිරූපකමෙව, න එකංසකාරණං අවණ්ණකාරණස්ස අභුත්තතා, තස්මා කාරණෙනාති කාරණපතිරූපකෙනාති අත්ථො. තථා හි වක්ඛති “අකාරණමෙව ‘කාරණ’න්ති වත්ථා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.1). ජාතිවසෙතිදං බහ්වත්ථෙව එකවචනන්ති දස්සෙති “බහුභී”තිආදිනා.

“අවණ්ණවිරහිතස්ස අසමානවණ්ණසමන්තාගතස්සපි”ති වක්ඛමානකාරණස්ස අකාරණභාවහෙතුදස්සනත්ථං වුත්තං, දොසවිරහිතස්සපි අසද්දිගුණසමන්තාගතස්සාපිති අත්ථො. බුද්ධස්ස භගවතො අවණ්ණං දොසං නින්දන්ති සම්බන්ධො. “යං ලොකෙ”තිආදිනා අරසරූපනිබ්භොගඅකිරියවාදඋච්ඡේදවාදප්‍රවෘත්තියකතපස්සිඅපගබ්භවානං කාරණපතිරූපකං දස්සෙති. තස්මාති හි එතං “අරසරූපො...පෙ.... අපගබ්භො”ති ඉමෙහි පදෙහි සම්බන්ධිතබ්බං. ඉදං වුත්තං හොති – ලොකසම්මතො අභිවාදනපටිවුට්ඨානඅස්ප්‍රේකම්මසාමිච්ඡිකම්මආසනාහිනිමත්තනසඬ්ඛාතො සාමග්ගිරසො සමණස්ස ගොතමස්ස නත්ථී, තස්මා සො සාමග්ගිරසසඬ්ඛාතෙන රසෙන අසම්පන්නසභාවො, තෙන සාමග්ගිරසසඬ්ඛාතෙන පරිභොගෙන අසමන්තාගතො. තස්ස අකත්තබ්බතාවාදො, උච්ඡේදනබ්බතාවාදො ව, තං සබ්බං ගුලං විය මණ්ඩනජාතියො පුරිසො ප්‍රවෘත්තී. තස්ස විනාසකො සොව තදකරණතො විනෙතබ්බො. තදකරණෙන වයොවුඩ්ඪෙ තාපෙති තදාවාරවිරහිතතාය වා කපණපුරිසො. තදකරණෙන දෙවලොකගබ්භතො අපගතො, තදකරණතො වා සො හීනගබ්භො වාති එවං තදෙව අභිවාදනාදිඅකරණං අරසරූපනාදිනං කාරණපතිරූපකං දට්ඨබ්බං. “නත්ථී...පෙ.... විසෙසො”ති එතස්ස පන “සුන්දරිකාය නාම පරිබ්බාජිකාය මරණානවබ්බොධො, සංසාරස්ස ආදිකොටියා අපස්ඤ්ඤායනපටිස්ඤ්ඤා, ධජනීයපුච්ඡාය අබ්‍යාකතවත්ථුබ්බාකරණ”න්ති එවමාදිති කාරණපතිරූපකානි නිද්ධාරිතබ්බානි, තථා “තක්කපරියාහතං සමණො...පෙ.... සයම්පටිභාන”න්ති එතස්ස “අනාවරියකෙන සාමං පටිවෙධෙන තත්ථ තත්ථ තථා තථා ධම්මදෙසනා, කත්ථවි පරෙසං පටිපුච්ඡාකථනං, මහාමොග්ගල්ලානාදිහි ආරොචිතනයෙනෙව බ්‍යාකරණ”න්ති එවමාදිති, “සමණො...පෙ.... න අග්ගපුග්ගලො”ති එතෙසං පන “සබ්බධම්මානං කමෙනෙව අනවබ්බොධො, ලොකන්තස්ස අජානනං, අත්තනා ඉච්ඡිතතපචාරාභාවො”ති එවමාදිති. ක්කානවිමොක්ඛාදි හෙට්ඨා වුත්තනයෙන උත්තරිමනුස්සධම්මො. අරියං විසුද්ධං, උත්තමං වා ඤාණසඬ්ඛාතං දස්සනං, අලං කිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං අරියඤාණදස්සනං එත්ථ, එතස්සාති වා අලමරියඤාණදස්සනො. ස්වෙව විසෙසො තථා. අරියඤාණදස්සනමෙව වා විසෙසං වුත්තනයෙන අලං පරියත්තං යස්ස, යස්මින්ති වා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො, උත්තරිමනුස්සධම්මොව. තක්කපරියාහතන්ති කප්පනාමත්තෙන සමත්තතො ආහරිතං, විතක්කෙන වා පරිසට්ඨං. විමංසානුවරිතන්ති විමංසනාය පුනප්පුනං පරිමජ්ජිතං. සයම්පටිභානන්ති සයමෙව අත්තතො විභූතං, තාදිසං ධම්මන්ති සම්බන්ධො. අකාරණන්ති අයුත්තං අනුපපත්තිං. කාරණපදෙ වෙතං විසෙසනං. න හි අරසරූපනාදයො දොසා භගවති සංවිජ්ජන්ති, ධම්මසඬ්ඪෙසු ව දුරක්ඛාතදුෂ්පටිපන්නාදයො අකාරණන්ති වා යුත්තිකාරණරහිතං අත්තනා පටිස්ඤ්ඤාමත්තං. පකාතිකම්මපදස්ථවෙතං. ඉමස්මිස්ථව අත්ථෙව කාරණං වත්ථාති එත්ථ කාරණං ඉවාති ඉවංසද්දත්ථො රූපකතයෙන යොජෙනබ්බො පතිරූපකකාරණස්ස අධිජ්ජෙනත්තා. තථා තථාති ජාතිවුඩ්ඪානමනහිවාදනාදිනා තෙන තෙන ආකාරෙන. වණ්ණසද්දස්ස ගුණපසංසාසු පවත්තතො යථාක්කමං “අවණ්ණං දොසං නින්ද”න්ති වුත්තං.

දුරක්ඛාතොති දුට්ඨමාක්ඛාතො, තථා දුෂ්පටිවෙදිතො. වට්ටතො නියයානිති නියයානං, තදෙව නියයානිකො, තතො වා නියයානං නිස්සරණං, තත්ථ නියුත්තොති නියයානිකො. වට්ටතො වා නියයානිති නියයානිකො ය-කාරස්ස ක-කාරං, ඊ-කාරස්ස ව රස්සං කත්ථා. “අතීය-සද්දො හි බහුලා කත්තුඅභිධායකො”ති සද්දවිදු වදන්ති, න නියයානිකො තථා. සංසාරදුක්ඛස්ස අනුපසම්මංවත්තනිකො වුත්තනයෙන. පච්චිකිකපටිපදන්ති සම්මාපටිපත්තියා විරුද්ධපටිපදං. අනනුලොමපටිපදන්ති සප්පුරිසානං අනනුලොමපටිපදං. අධම්මානුලොමපටිපදන්ති ලොකුත්තරධම්මස්ස අනනුලොමපටිපදං. කස්මා පනෙත්ථ “අවණ්ණං භාසති, වණ්ණං භාසති”ති ව වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො, නනු සඬ්ඪිතිකාලතො සො අවණ්ණවණ්ණානං භාසනකාලො අතීතොති? සච්චමෙනං, “අද්ධානමග්ගපටිපන්නො හොති”ති එත්ථ හොති-සද්දො විය අතීතකාලත්ථත්තා පන භාසති-සද්දස්ස එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා යස්මිං කාලෙ තෙහි අවණ්ණො වණ්ණො ව භාසියති, තමපෙක්ඛිත්ථා එවං වුත්තං, එවස්ථ කත්ථා “තත්තා”ති පදස්ස කාලපටිනිද්දෙසවිකප්පනං අට්ඨකථායං අවුත්තමිපි සුපපන්නං හොති.

“සුජ්ජියස්ස පන...පෙ.... භාසති”ති පාළියා සම්බන්ධදස්සනං “අත්තෙවාසී පනස්සා”තිආදිවචනං. අපරාමසිතබ්බං අරියුපවාදකම්මං, තථා අනක්කම්මබ්බං. ස්වායන්ති සො ආවරියො. අසිධාරන්ති අසිනා තිබ්බණභාගං.

කකවදන්ත පන්තියන්ති බන්ධකකවස්ස දන්තසඛ්ඛාතාය විසමපන්තියා. හත්ථෙන වා පාදෙන වා යෙන කෙනවි වා අභිගපච්චධිගෙන පහරිත්වා කීළමානො විය. අක්ඛිකණ්ණකොසසඛ්ඛාතට්ඨානවසෙන තිහි පකාරෙහි හින්තො මදො යස්සාති පහින්තමදො, තං. අවණ්ණං භාසමානොති අවණ්ණං භාසනහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි අයං මාන-සද්දො. න අයො වුඬ්ඪී අනායො. සොයෙව බ්‍යසනං, අතිරෙකබ්‍යසනන්ති අත්ථො, තං පාපුණ්ණස්සති එකන්තමභාසාවජ්ජන්තා රතන්තයොපවාදස්ස. තෙනෙවාහ -

“යො නින්දියං පසංසති,
තං වා නින්දති යො පසංසියො;
විචිනාති මුඛෙන සො කලිං,
කලිනා තෙන සුඛං න වින්දති”ති. (සු. නි. 663; සං. නි. 1.180-181; නෙත්ති. 92);

“අම්භාකං ආවරියො”තිආදිනා බ්‍රහ්මදන්තස්ස සංවෙගුප්පත්තිං, අත්තනො ආවරියෙ ව කාරුඤ්ඤප්පත්තිං දස්සෙත්වා කිඤ්චාපි අන්තෙවාසිනා ආවරියස්ස අනුකුලෙන හවිතබ්බං, අයං පන පණ්ඩිතජාතිකත්තා න ඊදිසෙසු යානෙසු තමනුවත්තතිති ඉදානිස්ස කම්මස්සකතාඤ්ඤාප්පත්තිං දස්සෙන්නො “ආවරියෙ බො පනා”තිආදිමාහ. හලාහලන්ති තඬ්ඨණ්ණඤ්ඤෙව මාරණකං වියං. හනාතිති හි හලො න-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා, හලානම්පි විසෙසො හලො හලාහලො මජ්ඣෙදිසවසෙන, එතෙන ව අඤ්ඤෙ අට්ඨවිධෙ විසෙ නිවත්තෙති. චුත්තඤ්ඤෙව -

“පුමෙ පණ්ඩෙ ව කාකොල, කාලකුට්ඨලාහලා;
සරොත්ථිකොසුඬ්ඬිකිකෙ යො, බ්‍රහ්මපුත්තො පදිපනො;
දාරදො වච්ඡනාහො ව, විසහෙදා ඉමෙ නවා”ති.

බරොදකන්ති වණ්ඩසොනොදකං. “බාරොදක”න්තිපි පායො, අතිලොණතාය තිත්තොදකන්ති අත්ථො. නරකපපාතන්ති වොරපපාතං. මාණවකාති අත්තානමෙව ඔවදිතුං ආලපති “සමයොපි බො තෙ හද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධොඅභොසී”තිආදිසු (ම. නි. 2.135) විය. “කම්මස්සකා”ති කම්මමෙව අත්තසන්තකභාවං වත්වා තදෙව විවරති “අත්තනො කම්මානුරූපමෙව ගතිං ගච්ඡන්ති”තිආදිනා. යොනියොති උපායෙන ඤායෙන. උම්මුජ්ජිත්වාති ආවරියො විය අයොනියො අරියුපවාදෙ අනිම්මුජ්ජන්තො යොනියො අරියුපවාදතො උම්මුජ්ජිත්වා, උද්ධං හුත්වාති අත්ථො. මද්දමානොති මද්දන්තො හින්දන්තො. එකංසකාරණමෙව ඉධ කාරණන්ති දස්සෙතුකාමෙන “සම්මා”ති චුත්තං. “යථා ත”න්තිආදිනා තස්ස සමාරද්ධභාවං දස්සෙති, න්ති ව නිපාතමත්තං. ඉදං චුත්තං හොති - යථා අඤ්ඤො පණ්ඩිතසභාවො ජාති ආචාරවසෙන කුලපුත්තො අනෙකපරියායෙන තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භාසිතුමාරහති, තථා අයම්පි ආරද්ධො, තඤ්ඤෙව බො අපි නාමායමාවරියො එත්තකෙනාපි රතන්තයාවණ්ණභාසනො ඔරමෙය්‍යාති.

සප්පරාජවණ්ණන්ති අභිරාජවණ්ණං. වණ්ණපොක්ඛරතායාති වණ්ණසුන්දරතාය, වණ්ණසරිරෙන වා. වාරිජං කමලං න පහරාමී න හඤ්ජාමී, ආරා දුරතොව උපසිඬ්ඪාමීති අත්ථො. අථාති එවං සන්තෙපි. ගන්ධන්ථෙන්නොති ගන්ධවොරො. සඤ්ඤුළුහාති ගන්ථිතා බන්ධිතා. ගහපතීති උපාලිගහපතිං නාටපුත්තස්ස ආලපනං. එත්ථ ව වණ්ණිතබ්බො “අයම්දියො”ති පකාසෙතබ්බොති වණ්ණො, සණ්ඨානං. වණ්ණියති අසඬ්ඬකරතො වචන්ථාපියතිති වණ්ණො, ජාති. වණ්ණෙති විකාරමාපජ්ජමානං හදයඬ්ඬගහභාවං පකාසෙතිති වණ්ණො, රූපායනනං. වණ්ණියති ඵලමෙනෙත යථාසභාවතො විභාවියතිති වණ්ණො, කාරණං. වණ්ණියති අප්පමහන්තාදිවසෙන පමීයතිති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණියති පසංසියතිති වණ්ණො, ගුණො. වණ්ණනං ගුණසංකිත්තනං වණ්ණො, පසංසා. එවං තත්ථ තත්ථ වණ්ණසද්දස්සුප්පත්ති වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන ජාතරූපපුළිනක්ඛරාදයො සඬ්ඬණ්හාති. “ඉධ ගුණොපි පසංසාපි”ති චුත්තමෙව සමත්ථෙති “අයං කිරා”තිආදිනා. කිරාති වෙන්ථ අනුස්සවනත්ථෙ, පදපුරණමත්තෙ වා. ගුණුපසඤ්ඤිතන්ති ගුණොපසඤ්ඤානං. “ගුණුපසඤ්ඤිතං පසංස”න්ති පන වදන්තො පසංසාය එව ගුණභාසනං සිද්ධං තස්සා තදවිනාභාවතො, තස්මා ඉදමත්ථද්වයං යුජ්ජතිති දස්සෙති.

කථං භාසතිති ආහ “තත්ථා”තිආදි. එකො ව සො පුග්ගලො වාති එකපුග්ගලො. කෙනට්ඨෙන එකපුග්ගලො? අසදිසට්ඨෙන, ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙන, අසමසමට්ඨෙන ව. සො හි පඨමාහිනිභාරකාලෙ දසන්තං පාරමීතං පටිපාටියා ආවජ්ජනං ආදිං කත්වා බොධිසම්මාරසම්මහරණගුණෙහි වෙව බුද්ධගුණෙහි ව සෙසමභාජනෙන අසදිසො. යෙ වස්ස ගුණා, තෙපි අඤ්ඤසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨා, පුරිමකා ව සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි පන අයමෙවෙකො රූපකායනාමකායෙහි සමො. ලොකෙති සත්තලොකෙ. “උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”ති පන ඉදං උභයම්පි විජ්ජකතවචනමෙව උප්පාදකිරියාය වත්තමානකාලිකත්තා. උප්පජ්ජමානො බහුජනනිතාය උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙනාති එවං පනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලක්ඛණෙ හෙස මාන-සද්දො, එවරූපඤ්ඤෙත්ථ ලක්ඛණං න සක්කා අඤ්ඤෙන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිතුං. අපිව උප්පජ්ජමානො නාම, උප්පජ්ජති නාම, උප්පන්තො නාමාති අයමෙත්ථ හෙදො වෙදිතබ්බො. එස හි දීපඬ්ඬකරපාදමූලතො පට්ඨාය යාව අනාගාමීඵලං, තාව උප්පජ්ජමානො නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්තො නාම. බුද්ධානඤ්ඤි සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිති උප්පජ්ජන්ති, සහෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාගුණරාසි ආගතොව නාම හොති, තස්මා නිබ්බන්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්තො නාම, තදනිබ්බන්තත්තා තදඤ්ඤක්ඛණෙ යථාරහං “උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති” ව්චෙව වුච්චති. ඉමස්මිම්පි සුත්තෙ

අරහත්තඵලක්කණංයෙව සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අතීතකාලිකස්සාපි චත්තමානපයොගස්ස කත්ථවි දිට්ඨත්තා උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. එවං සති “උප්පජ්ජමානො”ති චෙත්ථ මාන-සද්දො සාමත්ථියත්ථො. යාවතා සාමත්ථියෙන මහාබොධිසත්තානං වරිමහවෙ උප්පත්ති ඉච්ඡිතබ්බා, තාවතා සාමත්ථියෙන බොධිසම්භාරභූතෙන පරිපුණ්ණෙන සමන්තාගතො හුත්වාති අත්ථො. තථාසාමත්ථියයොගෙන හි උප්පජ්ජමානො නාමාති. සබ්බසත්තෙහි අසමො, අසමෙහි පුරිමබුද්ධෙහෙව සමො මජ්ඣෙ හින්තසුචණ්ණ නික්ඛං විය නිබ්බිසිට්ඨො, “එකපුග්ගලො”ති චෙත්තස්ස විසෙසනං. ආලයසඬ්ඛානං තණ්හං සමුග්ගාතෙති සමුච්ඡින්නති ආලයසමුග්ගාතො. වට්ඨං උපච්ඡින්නති වට්ඨපච්ඡෙදො.

පහොත්තෙනාති සක්කොත්තෙන. “පඤ්චනිකායෙ”ති වත්ථාපි අනෙකාවයවත්තා තෙසං න එත්තකෙන සබ්බථා පරියාදානන්ති “නවභිගං සත්ථුසාසනං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති වුත්තං. අතිත්ථෙන්නාති අනොතරණථියානෙන. න වත්තබ්බො අපරිමාණවණ්ණත්තා බුද්ධාදීනං, නිරවසෙසානඤ්ච තෙසං ඉධ පකාසනෙන පාළිසංවණ්ණනයා එව සම්පජ්ජනතො, චිත්තසම්පහංසනකම්මට්ඨානසම්පජ්ජනවසෙන ච සඵලත්තා. ථාමො වෙදිතබ්බො සබ්බථාමෙන පකාසිතත්තා. කිං පන සො තථා ඔගාහෙත්වා භාසතීති ආහ. “බ්‍රහ්මදත්තො පනා”තිආදි. අනුක්කමෙන පුනප්පුනං වා සවනං අනුස්සවො, පරම්පරසවනං. ආදි-සද්දෙන ආකාරපරිචිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො සඬගණ්හාති. තත්ථ “සුන්දරමිදං කාරණ”න්ති එවං සයමෙව කාරණපරිචිතක්කනං ආකාරපරිචිතක්කො. අත්තනො දිට්ඨියා නිජ්ඣායිත්වා බමනං රුචිතං. දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තීති අවධකථාසු වුත්තං, තෙහියෙව සම්බන්ධිතෙනාති අත්ථො. මත්ත-සද්දො හෙත්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන යථාචුත්තං කාරණං නිවත්තෙති. අත්තනො ථාමෙනාති අත්තනො ඤාණබලෙනෙව, න පන බුද්ධාදීනං ගුණානුරූපන්ති අධිජ්ජායො. අසඬ්ඛොයාපරිමෙයාජ්ජහෙදා හි බුද්ධාදීනං ගුණා. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො,
කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො;
බියෙථ කප්පො විරදිසමන්තරො,
චණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.1; අප. අට්ඨ. 2.91; වරියා. අට්ඨ. 9, 329);

ඉධාපි චක්ඛති “අප්පමත්තකං බො පනෙන”න්තිආදි.

ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො වුත්තප්පකාරං නිදස්සෙති. හ-කාරො නිපාතමත්තන්ති ආහ “එවං තෙ”ති. අඤ්ඤාමඤ්ඤස්සා”ති ඉදං රුළුභිපදං “එකො එකායා”ති (පාරා. 444, 452) පදං වියාති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤොඅඤ්ඤස්සා”ති රුළුභිපදෙනෙව විචරති. “උපුමෙවා”ති සාවධාරණසමාසනං වත්ථා තෙන නිවත්තෙතබ්බත්ථං ආහ “ඊසකම්පි අපරිහරිත්වා”ති, ථොකතරම්පි අවිරජ්ඣිත්වාති අත්ථො. කථන්ති ආහ “ආචරියෙන හී”තිආදි. පුබ්බෙ එකචාරම්ච අවණ්ණවණ්ණභාසනෙ නිද්දිට්ඨෙපි “උපුච්චවචනීකවාදා”ති (දී. නි. 1.1) වුත්තත්තා අනෙකචාරමෙව තෙ එවං භාසන්තීති වෙදිතබ්බන්ති දස්සෙතුං. “පුන ඉතරො අවණ්ණං ඉතරො චණ්ණං”න්ති වුත්තං. තෙන හි විසද්දස්ස විචිධත්ථං සමත්ථෙති. සාරඵලකෙති සාරදාරුඵලකෙ , උත්තමඵලකෙ වා. විසරුක්ඛආණ්ණන්ති විසදාරුමයපථාණං. ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධා හොන්ති, න සම්මාපට්ඨන්තිඅනුබන්ධනෙන.

සීසානුලොකිනොති සීසෙන අනුලොකිනො, සීසං උක්ඛිපිත්වා මග්ගානුක්කමෙන ඔලොකයමානාති අත්ථො. තස්මිං කාලෙති යම්හි සංවච්ඡරෙ, උතුම්හි, මාසෙ, පක්ඛෙ වා හගවා තං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො, තස්මිං කාලෙ. තෙන හි අනියමතො සංවච්ඡරඋතුමාසඬ්ඛමාසාව නිද්දිසිතා “තං දිවස”න්ති දිවසස්ස විසුං නිද්දිට්ඨත්තා, මුහුත්තාදීනඤ්ච දිවසපරියාපන්නතො. “තං අද්ධානං පටිපන්නො”ති චෙත්ථ ආධාරවචනමෙතං. තෙනෙව හි කිරියාවිච්ඡෙදදස්සනවසෙන “රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති”ති සහ පුබ්බකාලකිරියාහි වත්තමානනිද්දෙසො කතො, ඉතරථා තස්මිං කාලෙ රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති, තං අද්ධානමග්ගඤ්ච පටිපන්නොති අනාධිජ්ජෙතත්ථො ආපජ්ජෙයා. න හි අසමානවිසයා කිරියා එකාධාරා සම්භවන්ති, යා චෙත්ථ අධිජ්ජෙතා අද්ධානපටිපජ්ජනකිරියා, සා ව අනියම්තා න යුත්තාති. රාජගහපරිවත්තකෙසුති රාජගහං පරිවත්තෙත්වා යීතෙසු. “අඤ්ඤතරස්මි”න්ති ඉමිනා තෙසු හගවතො අනිබද්ධවාසං දස්සෙති. සොති එවං රාජගහෙ වසමානො සො හගවා. පිණ්ඩාය වරණෙනපි හි තත්ථ පටිබද්ධභාවවචනතො සන්නිවාසත්තමෙව දස්සෙති. යදි පන “පිණ්ඩාය වරමානො සො හගවා”ති පච්චාමසෙයා, යථාචුත්තොව අනාධිජ්ජෙතත්ථො ආපජ්ජෙයානාති. තං දිවසන්ති යං දිවසං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො, තං දිවස. තං අද්ධානං පටිපන්නොති එත්ථ අච්චන්තසංයොගවචනමෙතං. හත්තභුඤ්ජනතො පච්ඡා පච්ඡාහත්තං, තස්මිං පච්ඡාහත්තසමයෙ. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති යත්ථ පිණ්ඩපාතත්ථාය වරිත්වා භුඤ්ජන්ති, තතො අපක්කන්තො. තං අද්ධානං පටිපන්නොති “නාළන්දායං වෙනෙයානං විවිධහිතසුඛනිජ්ජන්ති. ආකඬ්ඛමානො ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා තිවිධසීලාලඬ්ඛනං නානාවිධකුහනලපනාදිමිඡාජීවිද්ධංසනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං. දසසහස්සිලොකධාතුපකම්පනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තං දෙසෙස්සාමි”ති තං යථාචුත්තං දීඝමග්ගං පටිපන්නො, ඉදං පන කාරණං පකරණතොව පාකටන්ති න වුත්තං. එත්තාවතා “කස්මා පන හගවා තං අද්ධානං පටිපන්නො”ති වොදනා විසොධිතා හොති.

ඉදානි ඉතරම්පි වොදනං විසොධිතුං “සුප්පියොපි”ති වුත්තං. තස්මිං කාලෙ, තං දිවසං අනුබන්ධොති ව චුත්තනායෙන සම්බන්ධො. පාතො අසිතබ්බොති පාතරාසො, සො භුත්තො යෙනාති භුත්තපාතරාසො. ඉච්චෙවාති එවමෙව මනසි සන්තිධාය, න පන “භගවන්තං, භික්ඛුසඬ්ඨස්සඤ්ච පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධස්සාමි”ති. තෙන වුත්තං “භගවතො තං මග්ගං පටිපන්නභාවං අජානන්තොවා”ති, තථා අජානන්තො එව හුත්වා අනුබන්ධොති අත්ථො. න හි සො භගවන්තං දට්ඨමෙව ඉච්ඡති, තෙනාහ “සචෙ පන ජානෙය්‍යා, නානුබන්ධෙය්‍යා”ති. එත්තාවතා “කස්මා ව සුප්පියො අනුබන්ධො”ති වොදනා විසොධිතා හොති. “සො”තිආදිනා අපරම්පි වොදනං විසොධෙති. කදාවි පන භගවා අඤ්ඤතරවෙසෙනෙව ගච්ඡති අඬ්ගුලිමාලදමනපක්කසාතිඅභිග්ගමනාදිසු, කදාවි බුද්ධසිරියා, ඉධාපි ඊදිසාය බුද්ධසිරියාති දස්සෙතුං “බුද්ධසිරියා සොභමාන”න්තිආදි වුත්තං. සිරිති වෙන්ට සරිරසොභග්ගාදිසම්පන්නි, තදෙව උපමාවසෙන දස්සෙති “රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තම්වා”තිආදිනා. ගච්ඡති ජඬ්ගමො යථා “වඬ්කමො”ති. වඤ්චලමානො ගච්ඡන්තො ගිරි, තාදිසස්ස කනකගිරිනො සිබරම්වාති අත්ථො.

“තස්මිං කිරා”තිආදි තබ්බිවරණං, පාළියං අදස්සිතත්තා, පොරාණට්ඨකථායඤ්ච අනාගතත්තා අනුස්සවසිද්ධා අයං කථාති දස්සෙතුං “කිරා”ති වුත්තන්ති වදන්ති, තථා වා හොතු අඤ්ඤථා වා, අත්තනා අදිට්ඨං, අසුතං, අමුතඤ්ච අනුස්සවමෙවාති දට්ඨබ්බං. නිලපිතලොහිතොදාතමඤ්චිට්ඨපහස්සරවසෙන ජබ්බණ්ණො. සමන්තාති සමන්තතො දසහි දිසාහි. අසිතිහත්ථප්පමාණෙති තෙසං රස්මීනං පකතියා පවත්තිට්ඨානවසෙන වුත්තං, තස්මා සමන්තතො, උපරි ව පච්චෙකං අසිතිහත්ථමත්තෙ පදෙසෙ පකතියාව සනිභූතා රස්මියො තිට්ඨන්තිති දට්ඨබ්බං, විනයට්ඨායං පන “තායෙව බ්‍යාමප්පභා නාම. යතො ජබ්බණ්ණො රස්මියො තළාකතො මාතිකා විය දසසු දිසාසු ධාවන්ති, සා යස්මා බ්‍යාමමත්තා විය බායති, තස්මා බ්‍යාමප්පභාති වුවච්ඡි”ති වුත්තං, (වි. වි. ටී. 1.16) සඬ්ගිතිසුත්තවණ්ණනායං පන වක්ඛති “පුරන්ටිමකායතො සුවණ්ණවණ්ණො රස්මි උට්ඨන්තිවා අසිතිහත්ථං යානං ගණ්හාති. පච්ඡිමකායතො. දක්ඛිණහත්ථතො. වාමහත්ථතො සුවණ්ණවණ්ණො රස්මි උට්ඨන්තිවා අසිතිහත්ථං යානං ගණ්හාති. උපරි කෙසන්තතො පට්ඨාය සබ්බකෙසාවට්ටෙහි මොරගිවචණ්ණො රස්මි උට්ඨන්තිවා ගගනතලෙ අසිතිහත්ථං යානං ගණ්හාති. හෙට්ඨා පාදතලෙහි පවාළවණ්ණො රස්මි උට්ඨන්තිවා සනප්ථවියං අසිතිහත්ථං යානං ගණ්හාති. එවං සමන්තා අසිතිහත්ථමත්තං යානං ජබ්බණ්ණො බුද්ධරස්මියො විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා විධාවන්ති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.299) කෙච්චි පන අඤ්ඤථාපි පරිකප්පනාමත්තෙන වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං තථා අඤ්ඤත්ථ අනාගතත්තා, අයුත්තත්තා ව. තාසං පන බුද්ධරස්මීනං තදා අනිග්ගුහිතභාවදස්සනත්ථං “තස්මිං කිර සමයෙ”ති වුත්තං. පක්කසාතිඅභිග්ගමනාදිසු විය හි තදා තාසං නිග්ගුහනෙ කිඤ්චි කාරණං නත්ථි. ආධාවන්තිති අභිමුඛං දිසං ධාවන්ති. විධාවන්තිති විවිධා හුත්වා විදිසං ධාවන්ති.

තස්මිං වනන්තරෙ දිස්සමානාකාරෙන තාසං රස්මීනං සොභා විඤ්ඤායතිති ආහ “රතනාවෙළා”තිආදි. රතනාවෙළා නාම රතනමයවට්ටංසකං මුද්ධං අච්ඡි රක්ඛන්ති හි අවෙළා, ආවෙළා වා, මුද්ධමාලා. උක්කා නාම යා සජොතිභූතා, තාසං සතං, නිපතනං නිපාතො, තස්ස නිපාතො, තෙන සමාකුලං තථා. පිසිතබ්බත්තා පිට්ඨං, විනදෙසෙ ජාතං පිට්ඨං විනපිට්ඨං, රත්තවුණ්ණං, යං “සින්දුරො”තිපි වුවච්ඡි, විනපිට්ඨමෙව වුණ්ණං. වායුතො වෙගෙන ඉතො විතො ව බිත්තං තන්ති තථා. ඉන්දස්ස ධනු ලොකසඬ්ඨකෙතවසෙනාති ඉන්දධනු, සුරියරස්මිවසෙන ගගනෙ පඤ්ඤායමානාකාරවිසෙසො. කුටිලං අචිරට්ඨායිත්තා චිරූපං හුත්වා ජවති ධාවන්ති විජ්ජු, සායෙව ලතා තංසදිසභාවෙනාති තථා, වායුවෙගෙන වලාහකසට්ටනෙනෙව ජාතරස්මි. තායති අවිජනනවසෙන ආකාසං පාලෙතිති තාරා, ගණසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තස්ස පභා තථා. විජ්ජුරිතවිජ්ජරිතම්වාති ආභාය විවිධං ඵරමානං, විජ්ජොතයමානං විය ව. වනස්ස අන්තරං විවරං වනන්තරං, භගවතා පත්තපත්තවනප්පදෙසන්ති වුත්තං හොති.

අසිතියා අනුබ්‍යඤ්ජනෙහි තම්බනබ්බාදිහි අනුරඤ්ජිතං තථා. කමලං පදුමපුණ්ඩරිකාති, අවසෙසං නිලරත්තසෙනහෙදං සරොරුහං උප්පලං, ඉති පඤ්චවිධා පඬ්ඨකජජාති පරිග්ගහිතා හොති. විකසිතං පුල්ලිතං තදුභයං යස්ස සරස්ස තථා. සබ්බෙන පකාරෙන පරිතො සමන්තතො පුල්ලති විකසන්ති සබ්බපාලිපුල්ලං අ-කාරස්ස ආ-කාරං, ර-කාරස්ස ව ල-කාරං කත්වා යථා “පාලිහද්දො”ති, තාරානං මරිචි පභා, තාය විකසිතං විජ්ජොතිතං තථා. බ්‍යාමප්පභාය පරික්ඛෙපො පරිමණ්ඩලො, තෙන විලාසිති සොභිති තථා. මහාපුරිසලක්ඛණාති අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨද්ධත්තා මාලාකාරෙනෙව ධීනාතිති වුත්තං “ද්වන්තිංසවරලක්ඛණමාලා”ති. ද්වන්තිංසවන්දාදිනං මාලා කෙතචි ගන්ථෙත්ථා පටිපාටියා ව යපිතාති න වත්තබ්බා “යදි සියා”ති පරිකප්පනාමත්තෙන හි “ගන්ථෙත්ථා යපිතද්වන්තිංසවන්දමාලායා”තිආදි වුත්තං. පරිකප්පොපමා හෙසා, ලොකෙපි ව දිස්සති.

“මයෙව මුඛසොභාස්සෙ, තාලමින්දුවිකත්ථනා;
යතොම්බුජෙපි සාත්ථිති, පරිකප්පොපමා අය”න්ති.

ද්වන්තිංසවන්දමාලාය සිරිං අත්තනො සිරියා අභිභවන්ති ඉවාති සම්බන්ධො. එස නයො සෙසෙසුපි.
එවං භගවතො තදා සොභං දස්සෙත්වා ඉදානි භික්ඛුසඬ්ඨස්සඤ්ච සොභං දස්සෙත්තො “තඤ්ච පනා”තිආදිමාහ .
වතුබ්බිධාය අප්පිච්ඡතාය අප්පිච්ඡා. ද්වාදසහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨා. තිව්ධෙන විවෙකෙන පච්චිත්තා.
රාජරාජමහාමත්තාදිහි අසංසට්ඨා. දුප්පටිපත්තිකානං වොදකා. පාපෙ අකුසලෙ ගරහිතො පරෙසං භිතපටිපත්තියා

වත්තාරො. පරෙසඤ්ච වචනක්ඛමා. විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං නාම පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං. “තෙස”න්තිආදිනා තදභිසම්බන්ධෙන භගවතො සොභං දස්සෙති. රත්තපද්මානං සංඤ්ඤා සමුභො වනං, තස්ස මජ්ඣිමානං තථා. “රත්තං පද්මං, සෙතං පුණ්ඩරික”න්ති පත්තනියමමන්තරෙන තථා වුත්තං, පත්තනියමෙන පන සතපත්තං පද්මං, උනකසතපත්තං පුණ්ඩරිකං. පවාළං විද්දමො, තෙන කතාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තො විය. මිගපක්ඛිනම්පිති පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනායං, තෙනාහ “පගෙව දෙවමනුස්සාන”න්ති. මහාපෙරාති මහාසාවකෙ සන්ධායාහ. සුරඤ්ඤිතභාවෙන ඊසකං කණ්ඨවණ්ණතාය මෙසවණ්ණං. එකංසං කරිත්වාති එකංසපාරුපනවසෙන වාමංසෙ කරිත්වා. කත්තරස්ස ජිණ්ණස්ස ආලම්බනො දණ්ඩො කත්තරදණ්ඩො, බාහුල්ලවසෙනායං සමඤ්ඤා. සුවම්මං නාම සොභණුරව්ඡදො, තෙන වම්මිකා සන්තද්ධාති සුවම්මවම්මිකා, ඉදං තෙසං පංසුකුලධාරණනිදස්සනං. යෙසං කුච්ඡිගතං සබ්බම්පි තිණපලාසාදි ගන්ධජාතමෙව භොති, තෙ ගන්ධභන්ථිනො නාම, යෙ “භෙමවතා”තිපි වුව්චන්ති, තෙසම්පි පෙරානං සීලාදිගුණගන්ධතාය තංසදිසතා. අන්තොපටාඛනිජටාසඬාතාය තණ්හාජටාය විජටිතභාවතො විජටිතජටා. තණ්හාබන්ධනාය ජින්නත්තා ජින්නබන්ධනා. “සො”තිආදි යථාචුත්තවචනස්ස ගුණදස්සනං. අනුබුද්ධෙහිති බුද්ධානමනුබුද්ධෙහි. තෙපි හි එකදෙසෙන භගවතා පටිවිද්ධපටිභාගෙනෙව වත්තාරි සච්චාති බුද්ධන්ති. පත්තපරිවාරිතන්ති පුප්ඵදලෙන පරිවාරිතං. කං වුව්චති කමලාදි, තස්මිං සරති විරාජතිති කෙසරං, කිඤ්ජක්ඛො. කණ්ණෙ කරියතිති කණ්ණිකා. කණ්ණාලඬකාරො, තංසදිසණ්ඨානතාය කණ්ණිකා, බීජකොසො. ඡන්තං හංසකුලානං සෙට්ඨො ධතරට්ඨො හංසරාජා විය, භාරිතො නාම මහාබුහ්මා විය.

එවං ගච්ඡන්තං භගවන්තං, භික්ඛු ව දිස්වා අත්තනො පරිසං ඔලොකෙසීති සම්බන්ධො. කාජදණ්ඩකෙති කාජසඬාතෙ භාරාවහදණ්ඩකෙ, කාජස්මිං වා භාරලග්ගිතදණ්ඩකෙ. බුද්දකං පියං පියකං. මුලෙ, අග්ගෙ ව තිධා කතො දණ්ඩො තිදණ්ඩො. මොරහත්ථකො මොරපිඤ්ජං. බුද්දකං පසිබ්බං පසිබ්බකං. කුණ්ඩිකා කමණ්ඩලු. සා හි කං උදකං උදෙති පසවෙති, රක්ඛතිති වා කුණ්ඩිකා නිරුත්තිතයෙන. ගහිතං ඔමකතො ලුප්ථිතං, විවිධං ලුප්ථිතඤ්ඤං පියක...පෙ.... කුණ්ඩිකාදිඅනෙකපරික්ඛාරසඬාතං භාරං භරති වහතිති ගහිත...පෙ.... භාරහරිතා. ඉතිති නිදස්සනත්ථො. එවන්ති ඉදමත්ථො. එවං ඉදං වචනමාදි යස්ස වචනස්ස තථා, තදෙව නිරත්ථකං වචනං යස්සාති එවමාදිනිරත්ථකවචනා. මුඛං එතස්ස අත්ථිති මුඛරා, සබ්බෙපි මුඛවන්තා එව, අයං පන ඵරුසාභිලාපමුඛවති, තස්මා එවං වුත්තං. නින්දායඤ්ඤි අයං රපච්චයො. මුඛෙන වා අමනාපං කම්මං රාති ගණ්හාතිති මුඛරා. විවිධා කිණ්ණා වාචා යස්සාති විකිණ්ණවාචා. තස්සාති සුප්පියස්ස පරිබ්බාජකස්ස. න්ති යථාචුත්තප්පකාරං පරිසං.

ඉදානීති තස්ස තථාරූපාය පරිසාය දස්සනක්ඛණෙ. පනාති අරුචිසංසුචනත්ථො, තථාපීති අත්ථො. ලාභ...පෙ.... භානියා වෙච භෙතුභුතාය. කථං භානීති ආහ “අඤ්ඤතිත්ථියානඤ්ඤි”තිආදි. නිස්සිරිකතන්ති නියොහතං, අයමත්ථො මොරජාතකාදිහිපි දිපෙතබ්බො. “උපතිස්සකොලිනානඤ්ඤා”තිආදිනා පක්ඛභානිතාය චිත්ථාරො. ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස, මහාමොග්ගල්ලානස්ස ව භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං සන්ධාය “තෙසු පන පක්කත්තෙසු”ති වුත්තං. තෙසං පබ්බජ්ජකාලෙයෙව අඬ්ඨතෙයාසනං පරිබ්බාජකපරිසා පබ්බජ්, තතො පරම්පි තදනුපබ්බජ්ජනා පරිබ්බාජකපරිසා අපරිමාණාති දස්සෙති “සාපි තෙසං පරිසා භින්නා”ති ඉමිනා. යාය කායෙ හි පරිබ්බාජකපරිසාය පබ්බජ්ජනාය තස්ස පරිසා භින්නායෙව නාම සමානගණත්තාති තථා වුත්තං. “ඉමෙහි”තිආදිනා ලාභපක්ඛනානි නිගමනවසෙන දස්සෙති. උසුයසඬාතස්ස විසස්ස උග්ගාරො උග්ගිලනං උසුයවිසුග්ගාරො, තං. එත්ථ ව “යස්මා පනෙසා”තිආදිනාව “කස්මා ව සො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසති”ති වොදනං විසොධෙති, “සචෙ”තිආදිකං පන සබ්බම්පි තප්පරිවාරවචනමෙවාති තෙහිපි සා විසොධිතායෙව නාම. භගවතො විරොධානුනායාභාවිම්මසනත්ථං එතෙ අවණ්ණං වණ්ණං භාසන්ති. “මාරෙන අත්ථාවිට්ඨා එවං භාසන්ති”ති ව කෙච්ච දන්ති, තදයුත්තමෙව අට්ඨකථාය උජුච්චව්චනිකත්තා. පාකටොයෙවායමත්ථොති.

2. යස්මා අත්ථඬගතො සුරියො, තස්මා අකාලො දානි ගන්තුන්ති සම්බන්ධො.

අම්බලට්ඨිකාති සාමිපිකවොහාරො යථා “වරුණනගරං, ගොදාගාමො”ති ආහ “තස්ස කිරා”තිආදි. තරුණපරියායො ලට්ඨිකා-සද්දො රුක්ඛවිසයෙ යථා “මහාවනං අජ්ඣොගාහෙත්වා බෙලුවලට්ඨිකාය මුලෙ දිවාච්ඡාරං නිසීදී”තිආදිසුති දස්සෙති “තරුණම්බරුක්ඛො”ති ඉමිනා. කෙච්ච පන “අම්බලට්ඨිකා නාම වුත්තනායෙන එකො ගාමො”ති වදන්ති, තෙසං මතෙ අම්බලට්ඨිකායන්ති සම්පත්ථෙ භුම්මවචනං. ඡායුදකසම්පන්නන්ති ඡායාය වෙච උදකෙන ව සම්පන්නං. මඤ්ජුසාති පෙළා. පටිභානචිත්තවිචිත්තන්ති ඉත්ථිපුරිසසඤ්ඤාගාදිනා පටිභානචිත්තෙන විචිත්තං, එතෙන රඤ්ඤො අගාරං, තදෙව රාජාගාරකන්ති දස්සෙති. රාජාගාරකං නාම වෙස්සවණමහාරාජස්ස දෙවායනනන්ති එකෙ.

බහුපරිස්සයොති බහුපද්දවො. කෙහිති වුත්තං “වොරෙ’හිපි”තිආදි. හන්දානි වචනවොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො, තදානුභාවතො නිප්පරිස්සයත්ථාය ඉදානි උපගන්ත්වා ස්වෙ ගම්ප්පාමිති අධිප්පායො. “සද්ධිං අත්තෙවාසිනා බුහ්මදත්තෙන මාණවෙනා” තිච්චෙච සීහළට්ඨකථාය වුත්තං, තඤ්ච බො පාළිආරුල්භවසෙනෙව, න පන තදා සුප්පියස්ස පරිසාය අභාවතොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සද්ධිං අත්තනො පරිසායා”ති ඉධ වුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ බුහ්මදත්තොයෙව පාළියමාරුල්භො, න පන තදවසෙසා සුප්පියස්ස පරිසාති ? දෙසනානධිතභාවෙන පයොජනාභාවතො. යථා වෙතං, එවං අඤ්ඤම්පි එදිසං පයොජනාභාවතො සඬ්භිතිකාරකෙහි න සඬ්භිතන්ති දට්ඨබ්බං.

කෙටි පන “පාළියං වුත්ත” න්ති ආධාරං වත්වා ‘තදෙනං න සිහලුට්ඨකථානයදස්සනං, පාළියං වුත්තභාවදස්සනමෙවා’ නි” වදන්ති, තං න යුජ්ජති. පාළිආරුල්භවසෙනෙව පාළියං වුත්තන්ති අධිප්පෙතත්ථස්ස ආපජ්ජනතො. තස්මා යථාවුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙනබ්බොති. “වුත්තන්ති වා අමිහෙහිපි ඉධ වත්තබ්බන්ති අත්ථො. එවඤ්ඤි තදා අඤ්ඤායපි පරිසාය විජ්ජමානභාවදස්සනත්ථං එවං වුත්තං, පාළියමාරුල්භවසෙන පන අඤ්ඤාපි ඉධ වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො යුත්තො” නි වදන්ති.

ඉදානි “තත්වාපි සුද” න්තිආදිපාළියා සම්බන්ධං දස්සෙතුං “එවං වාසං උපගතො පනා” තිආදි වුත්තං. පරිවාරෙත්වා නිසින්තො හොතිති සම්බන්ධො. කුච්ඡිතං කත්තබ්බන්ති කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං, කුච්ඡිතකිරියා, ඉතො විතො ව වඤ්චලනන්ති අත්ථො, හත්ථස්ස කුක්කුච්චං තථා. “සා භී” තිආදිනා තථාභූතතාය කාරණං දස්සෙති. නිවාතෙති වාතවිරහිතට්ඨානෙ. යථාවුත්තදොසාභාවෙන නිච්චලා. තං විභූතින්ති තාදිසං සොභං. විජ්ජලපන්තිති සතිවොස්සග්ගවසෙන විවිධා ලපන්ති. නිල්ලාලිතජීවිහාති ඉතො විතො ව නික්ඛන්තජීවිහා. කාකච්ඡමානාති කාකානං සද්දසදිසං සද්දං කුරුමානා. සරුසරුපස්සාසිනොති සරුසරුඉති සද්දං ජනෙත්වා පස්සසන්තා. ඉස්සාවසෙනාති යථාවුත්තෙහි ද්විති කාරණෙහි උසුයනවසෙන. “සබ්බං වත්තබ්බ” න්ති ඉමිනා “ආදිපෙය්‍යාලනයොය” න්ති දස්සෙති.

3. සම්මා පහොන්ති තං තං කම්මන්ති සම්පහුලා, බහවො, තෙනාහ “බහුකාන” න්ති. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන චතුර්ග්ගසඬ්ඤානෙව විනයකම්මස්ස කත්තබ්බන්තා “විනයපරියායොනා” තිආදි වුත්තං. තයො ජනාති වෙස උපලක්ඛණතිද්දෙසො ද්වින්තමිපි සම්පහුලන්තා. තත්ථ තත්ථ තථායෙවාගතන්තා “සුත්තත්තපරියායොනා” තිආදිමාහ. තං තං පාළියා ආගතවොහාරවසෙන හි අයං භෙදො. තයො ජනා තයො එව නාම, තතො පටියාය උත්තරි චතුපඤ්චජනාදිකා සම්පහුලාති අත්ථො. තතොති වායං මරියාදාවධි. මණ්ඩලමාළොති අනෙකත්ථපවත්තා සමඤ්ඤා, ඉධ පන ඊදිසාය එවාති නියමෙත්තො ආහ “කත්ථවී” තිආදි. කණ්ණිකා වුව්චති කුටං. හංසවට්ටකච්ඡන්තොනාති හංසමණ්ඩලාකාරජන්තොන. තදෙව ජන්තං අඤ්ඤත්ථ “සුපණ්ණෙවධිකච්ඡදන” න්ති වුත්තං. කුටෙන යුත්තො අගාරො, සොයෙව සාලාති කුටාගාරසාලා. ථම්මපන්තිං පරික්ඛිපිත්වාති ථම්මමාලං පරිවාරෙත්වා, පරිමණ්ඩලාකාරෙන ථම්මපන්තිං කත්වාති වුත්තං හොති. උපටියානසාලා නාම පරිරුපාසනසාලා. යත්ථ උපටියානමත්තං කරොන්ති, න එකරත්තදිරත්තාදිවසෙන නිසිදනං, ඉධ පන තථා කතා නිසිදනසාලායෙවාති දස්සෙති “ඉධ පනා” තිආදිනා. තෙනෙව පාළියං “සන්තිපතිතාන” න්ත්තෙව අවත්වා “සන්තිසින්තාන” න්තිපි වුත්තං. මානිතබ්බොති මාළො, මීයති පමීයතිති වා මාළො. මණ්ඩලාකාරෙන පටිච්ඡන්තො මාළොති මණ්ඩලමාළො, අනෙකකොණවත්තො පටිස්සයවිසෙසො. “සන්තිසින්තාන” න්ති නිසජ්ජනවසෙන වුත්තං, නිසජ්ජනවසෙන වා “සන්තිසින්තාන” න්ති සංවණ්ණෙතබ්බපදමජ්ඣාහරිත්වා සම්බන්ධො. ඉමිනා නිසිදනඉරියාපථං, කායසාමග්ගීවසෙන ව සමොධානං සන්ධාය පද්ද්වයමෙතං වුත්තන්ති දස්සෙති. සබ්බියා වුව්චති කථා සම්මා බියනතො කථනතො. කථාධම්මොති කථාසභාවො, උපපරික්ඛා විධිති කෙටි.

“අච්ඡරිය” න්තිආදි තස්ස රූපදස්සනන්ති ආහ “කතමො පන සො” තිආදි. සොති කථාධම්මො. “නියතිති නයො, අත්ථො, සද්දසත්ථං අනුගතො නයො සද්දනයො” ති (දී. නි. ටී. 1.3) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වුත්තං. නියති අත්ථො එතෙනාති වා නයො, උපායො, සද්දසත්ථෙ ආගතො නයො අත්ථගහණුපායො සද්දනයො. තත්ථ හි අනභිණ්භවුත්තිකෙ අච්ඡරිය-සද්දො ඉච්ඡිතො රුල්භිවසෙන. තෙනෙවාහ “අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං වියා” තිආදි. තස්ස හි තදාරොහණං න නිච්චං, කදාවියෙව සියා, එවමීදමිපි. අච්ඡරායොග්ගං අච්ඡරියං නිරුත්තිතයෙන යොග්ගසද්දස්ස ලොපතො, තද්ධිතවසෙන වා ණයපච්චයස්ස විචිත්‍රවුත්තිතො, සො පන පොරාණට්ඨකථායමෙව ආගතන්තා “අට්ඨකථානයො” ති වුත්තො. පුබ්බෙ අභූතන්ති අභූතපුබ්බං, එතෙන න භූතං අභූතන්ති නිබ්බවනං, භූත-සද්දස්ස ව අතිතත්ථං දස්සෙති. යාවඤ්චිදන්ති සන්ධිවසෙන නිග්ගහිතාගමොති ආහ “යාව ව ඉද” න්ති, එතස්ස ව “සුජ්ජට්ඨිදිතා” ති එතෙන සම්බන්ධො. යාව වයන්තකං ඉදං අයං නානාධිමුත්තිකතා සුජ්ජට්ඨිදිතා, තං “එත්තකමෙවා” ති න සක්කා අමිහෙහි පටිච්ඡික්ඛිතුං, අක්ඛාතුඤ්ඤාති සපායසෙසත්ථො. තෙනෙවාහ “තෙන සුජ්ජට්ඨිදිතතාය අජ්ජමෙය්‍යතං දස්සෙති” ති.

“හගවතා” තිආදිහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තන්තා තෙනාති එත්ථ ත-සද්දො සකත්ථපටිනිද්දෙසො, තස්මා යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන හගවා පකතො සමානො සුපාකටො නාම හොති, තදභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය තස්ස අත්ථභාවෙන දස්සෙත්තො “යො සො” තිආදිමාහ . න හෙත්ථ සො පුබ්බෙ වුත්තො අත්ථී, යො අත්ථො තෙහි ථෙරෙහි ත-සද්දෙන පරාමසිතබ්බො හවෙය්‍යා. තස්මා යථාවුත්තගුණසඬ්ඛාතං සකත්ථංයෙවෙස පධානභාවෙන පරාමසතිති දට්ඨබ්බං. අනුක්තරං සම්මාසම්බොධින්ති අග්ගමග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානං අනාවරණඤ්ඤාණං, අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤා අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං. තදුභයඤ්ඤි සම්මා අච්ඡරිතං සයමෙව බුජ්ඣති, සම්මා වා පසටියා සුන්දරං බුජ්ඣතිති සම්මාසම්බොධි. සා පන බුද්ධානං සබ්බගුණසම්පන්නිං දෙනි අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකිස්සරියභාවං, තස්මා “අනුත්තරා සම්මාසම්බොධි” ති වුව්චති. අභිසම්බුද්ධොති අබ්භඤ්ඤාසි පටිච්ඡික්ඛි, තෙන තාදිසෙන හගවතාති අත්ථො. සතිපි ඤාණදස්සනානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන තෙසං විසයවිසෙසජ්ජවත්තිං දස්සෙත්තො “තෙසං තෙසං සත්තාන” න්තිආදිමාහ. එත්ථ හි පට්ඨමත්ථං අසාධාරණඤ්ඤාණවසෙන දස්සෙති. ආසයානුසයඤ්ඤාණෙන ජානතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණෙහි පස්සතාති අත්ථො.

දුතියං විජ්ජන්තයවසෙන. පුබ්බෙනිවාසාදීනීති පුබ්බෙනිවාසාසවක්ඛයඤාණෙනි. තතියං අභිඤ්ඤානාවරණඤාණවසෙන. අභිඤ්ඤාපරියාපන්නෙනපි “කීනි විජ්ජානී”ති තාසං රාසිහෙදදස්සනත්ථං චුත්තං. අනාවරණඤාණසංඛාතෙන සමන්තවක්ඛුනා පස්සතාති අත්ථො. චතුත්ථං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමංසවක්ඛුට්ඨවසෙන. පඤ්ඤායාති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන. කුට්ටස්ස භික්තියා තිරො පරං, අන්තො වා, තදාදීසු ගතාති. අනිවිසුද්ධොනාති අනිවිස විසුද්ධොන පඤ්චවණ්ණසමන්තාගතෙන සුනිලපාසාදිකඤ්ඤාමසමලභිකතෙන රත්තිඤ්චෙව දිවා ව සමන්තා යොජනං පස්සන්තෙන මංසවක්ඛුනා. පඤ්චමං පටිවෙධදෙසනාඤාණවසෙන. “අත්තභිතසාධිකායා”ති එකංසතො චුත්තං, පරියායතො පනෙසා පරභිතසාධිකාපි හොති. තාය හි ධම්මසභාවපටිවිජාදකකිලෙසසමුග්ගානාය දෙසනාඤාණාදි සම්භවති. පටිවෙධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. විපස්සනාසහගතො සමාධි පදවිධානං ආසන්නකාරණමෙතිස්සාති සමාධිපදවිධානා, තාය. දෙසනාපඤ්ඤායාති දෙසනාකිව්චනිප්ථාදකෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චමාරානං වා, සාසනපච්චත්ථිකානං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං. තෙසං හනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පටිභානනාකරණං, අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනඤ්ච මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ පඤ්චමවග්ගෙ සඬභිතං වඬිකීසුත්තඤ්චෙත්ථ (ම. නි. 2.422) නිදස්සනං, එතෙන අරයො හතා අනෙතාති නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධිමාහ. අතො නාවචනස්ස තාබ්‍යප්පදෙසො මහාවිසයෙනාති දට්ඨබ්බං. අපිච අරයො හනතිති අන්තසද්දෙන පදසිද්ධි, ඉකාරස්ස ව අකාරො. පච්චයාදීනං සම්පදානභුතානං, තෙසං වා පටිග්ගහණං, පටිග්ගහිතං වා අරහතීති අරහන්ති දස්සෙති “පච්චයාදීනඤ්ච අරහත්තා”ති ඉමිනා. සම්මාති අපිපරිතං. සාමඤ්චාති සයමෙව, අපරනෙයො හුත්වාති චුත්තං හොති. කථං පනෙත්ථ “සබ්බධම්මාන”න්ති අයං විසෙසො ලබ්භතිති? සාමඤ්ඤාපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස අනුපයොජෙතබ්බතො යජ්ජෙව “ධම්මාන”න්ති විසෙසොවානුපයොජිතො සියා, කස්මා සබ්බධම්මානන්ති අයමත්ථො අනුපයොජීයතීති? එකදෙසස්ස අග්ගහණෙනො. පදෙසග්ගහණෙන හි අසති ගහෙතබ්බස්ස නිප්පදෙසනා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති, එස නයො ඊදිසෙසු.

ඉදානි ව චතුහි පදෙහි චතුර්වාරස්ථවසෙන අත්තනා අධිප්පෙතතරං ඡට්ඨමත්ථං දස්සෙතුං “අත්තරාශිකධම්මෙ වා”තිආදි චුත්තං. තථා හි තදෙව නිගමනං කරොති “එව”න්තිආදිනා. තත්ථ අත්තරායකරධම්මඤ්ඤාණෙන ජානතා, නියායානිකධම්මඤ්ඤාණෙන පස්සතා, ආසවක්ඛයඤාණෙන අරහතා, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සම්මාසම්බුද්ධොනආති යථාක්කමං යොජෙතබ්බං. අනත්ථවරණෙන කිලෙසා එව අරයොති කිලෙසාරයො, තෙසං කිලෙසාරීනං. එත්ථාහ – යස්ස ඤාණස්ස වසෙන සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා හගවා සම්මාසම්බුද්ධො නාම ජාතො, කිං පනිදං ඤාණං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තවසෙන පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙනාති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, එවං සති අතීතානාගතපච්චුප්පන්තඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාදිහෙදහින්තානං සඬබ්බධම්මානං, අසඬබ්බසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො චිත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විය පටිභාගෙනාවබ්බොධො න සියා, තථා ව සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (අ. නි. 3.137; ධ. ප. 279; මහානි. 27; චූළනි. 8, 10; නෙත්ති. 5) විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බෙ ධම්මා අනිරුපිතරූපෙන හගවතො ඤාණවිසයා හොන්තිති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායාධම්මානං ධීතිලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ ‘සබ්බවිදු’ති වුච්චන්ති. එවඤ්ච කත්වා –

‘ගච්ඡං සමාහිතො නාගො, ධීතො නාගො සමාහිතො;
සෙය්‍යං සමාහිතො නාගො, නිසින්තොපි සමාහිතො’ති. (අ. නි. 6.43); –

ඉදම්පි සබ්බදා ඤාණස්ථවත්තිදීපකං අඬගුත්තරාගමෙ නාගොපමසුත්තවචනං සුචුත්තං නාම හොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි වාදෙ චුත්තදොසා නාතිවත්ති. ධීතිලක්ඛණාරම්මණතාය ව අතීතානාගතධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව හගවතො ඤාණං සියා, තස්මා සකිඤ්ඤෙව සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තතිති න යුජ්ජති. අථ කමෙන සබ්බස්මිම්පි විසයෙ ඤාණං පවත්තති, එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකහෙදහින්තෙ ඤෙය්‍යා කමෙන ගය්භමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිවෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යාස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යාස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා නාම හගවා ජාතො, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානිකං නාම සංසයාභාවතො. සංසයානුබද්ධඤ්ච ඤාණං ලොකෙ අනුමානික”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං න යුත්තමෙව. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛනාවෙ අත්ථාවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යාස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්සෙව අසම්භවතො තථා අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව. යඤ්චි සෙසං, තදපච්චක්ඛමෙව, අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සියා, අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යාස්ස තථාවචන්ථිතමෙව න සක්කාති? සබ්බමෙන අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා “බුද්ධානං භික්ඛවෙ, බුද්ධවිසයො අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො, යං චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77) ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – යං කිඤ්චි හගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං, සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ තත්ථ අප්පටිභතචුත්තිතාය පච්චක්ඛිතො ඤාණං පවත්තති නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ව සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඬ්ඛාපටිබද්ධචුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙව සා ඉච්ඡිතබ්බා, සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස හගවතො ආවජ්ජනපටිබද්ධා ආකඬ්ඛාපටිබද්ධා මනසිකාරපටිබද්ධා චිත්තූප්පාදපටිබද්ධාති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි හගවතො ඤාණං අනුමානාගමතක්කගහණවරහින්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ව එතස්මිමි පක්කෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡන්තං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරුපෙන හගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යානි චුත්තදොසා නාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතන්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවිත්තෙය්‍යානි. අඤ්ඤාං පචුරජනඤාණසමානචුත්තියා බුද්ධානං හගවත්තානං ඤාණස්ස අවිත්තෙය්‍යානා න සියා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්මි නං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචත්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තති ඉදමෙත්ථ අවිත්තෙය්‍යං, “යාවතකං නෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං නෙය්‍යං. නෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං නෙය්‍යං. නෙය්‍යං අතික්කම්ථවා ඤාණං නප්පවත්තති, ඤාණං අතික්කම්ථවා නෙය්‍යපථො නත්ථි. අඤ්ඤාමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො තෙ ධම්මා, යථා ද්විත්තං සමුග්ගපට්ඨානං සම්මා චුසිතානං හෙට්ඨිමං සමුග්ගපට්ඨං උපරිමං නාතිවත්තති, උපරිමං සමුග්ගපට්ඨං හෙට්ඨිමං නාතිවත්තති. අඤ්ඤාමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො, එවමෙව බුද්ධස්ස හගවතො නෙය්‍යඤ්ච ඤාණඤ්ච අඤ්ඤාමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො...පෙ.... තෙ ධම්මා”ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) එවමෙකප්ඤ්ඤාං, විසුං, සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං පවත්තස්ස තස්ස ඤාණස්ස වසෙන සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා හගවා සම්මාසම්බුද්ධො නාම ජාතොති.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – යානායානාදීනි ඡබ්බිසයානි ඡහි ඤාණෙහි ජානතා, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ චුතුපපාතදිබ්බවක්ඛුඤාණෙහි පස්සතා, සවාසනානාමාසවානං ආසවක්ඛයඤාණෙන ඛිණත්තා අරහතා, ක්‍රිකානාදිධම්මෙ සංකිලෙසවොදානවසෙන සාමංයෙව අවිපරිතාවබොධතො සම්මාසම්බුද්ධෙන, එවං දසබලඤාණවසෙන චතුහාකාරෙහි ථොම්මෙන. අපිච තිසු කාලෙසු අප්පටිහතඤාණතාය ජානතා, තිණ්ණම්මි කම්මානං ඤාණානුපරිවත්තීතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදීනං ඡන්තමහාවසාධිකාය පහානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදීනං ඡන්තමහානිහෙතුහුතාය අපරික්ඛයපටිහානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙන, එවං අට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙන (දී. නි. අට්ඨ. 3.305) චතුහාකාරෙහි ථොම්මෙනාති එවමාදිනා තෙසං තෙසං ඤාණදස්සනපහානබොධනත්ථෙහි සඨගහිතානං බුද්ධගුණානං වසෙන යොජනා කාතබ්බාති.

චතුසාරස්සං සන්ධාය “චතුහාකාරෙහි”ති චුත්තං. “ථොම්මෙනා”ති එතෙන ඉමෙසං “හගවතා”ති පදස්ස විසෙසනං දස්සෙති. යදිපි භීනපණ්ණෙතදෙන දුට්ඨාච අධිමුත්ති පාළියං චුත්තා, පවත්තිආකාරවසෙන පන අනෙකහෙදහිත්තාවාති ආහ “නානාධිමුත්තිකතා”ති. සා පන අධිමුත්ති අප්ඤ්ඤාසයධාතුයෙව, තදපි තථා තථා දස්සනං, බමනං, රොචනඤ්චාති අත්ථං විඤ්ඤාපෙනි “නානාප්ඤ්ඤාසයතා”ති ඉමිනා. තථා හි වක්ඛති “නානාධිමුත්තිකතා නානාප්ඤ්ඤාසයතා නානාදිට්ඨිකතා නානාක්ඛන්තිතා නානාරූපිතා”ති. “යාවඤ්චිද”න්ති එතස්ස “සුප්පට්ඨිදිතා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තත්ථ ව ඉදන්ති පදසුරුණමත්තං, “නානාධිමුත්තිකතා”ති එතෙන වා පදෙන සමානාධිකරණං, තස්සත්ථො පන පාකටොයෙවාති ආහ “යාව ව සුවිසු පට්ඨිදිතා”ති.

“යා ව අය”න්තිආදිනා ධාතුසංයුත්තපාළිං දස්සෙත්තො තදෙව සංයුත්තං මනසි කරිත්වා තෙසං අවණ්ණවණ්ණහාසනෙන සද්ධිං සටෙත්වා ථෙරානාමයං සබ්බියධම්මො උදපාදිති දස්සෙති. අතො අස්ස හගවතො ධාතුසංයුත්තදෙසනානෙයන තාසං සුප්පට්ඨිදිතභාවං සමත්ථනවසෙන දස්සෙතුං “අයං හි”තිආදිමාහාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. සුප්පට්ඨිදිතභාවසමත්ථනඤ්චි “අයං හි”තිආදිවචනං. තත්ථ යා අයං නානාධිමුත්තිකතා...පෙ.... රූපිතාති සම්බන්ධො. ධාතුසොති අප්ඤ්ඤාසයධාතුයා. සංසන්දන්තිති සම්බන්ධෙන්ති විස්සාසෙන්ති. සමෙන්තිති සම්මා, සහ වා හවත්ති. “හිනාධිමුත්තිකතා”තිආදි තථාභාවචිතාවනං. අතීතම්මි අද්ධානන්ති අතීතස්මිං කාලෙ, අවිචන්තසංයොගෙ වා එතං උපයොගවචනං. නානාධිමුත්තිකතා-පදස්ස නානාප්ඤ්ඤාසයතාති අත්ථවචනං. නානාදිට්ඨි...පෙ.... රූපිතාති තස්ස සරූපදස්සනං. සස්සතාදිඋද්ධිවසෙන නානාදිට්ඨිකතා. පාපාචාරකල්‍යාණාචාරාදිපකතිවසෙන නානාක්ඛන්තිතා. පාපිච්ඡාඅප්පිච්ඡාදිවසෙන නානාරූපිතා. නාළියාති තුම්බෙන, ආල්භකෙන වා. තුලායාති මානෙන. නානාධිමුත්තිකතාඤාණන්ති වෙන්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව අධිප්පෙනං, න දසබලඤාණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙනා”ති. එවං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටි. 1.3) චුත්තං, අභිධම්මට්ඨකථායං, දසබලසුත්තට්ඨකථාසු (ම. නි. අට්ඨ. 1.149; අ. නි. අට්ඨ. 3.10.21; විහ. අට්ඨ. 831) ව එවමාගතං.

පරවාදී පනාහ “දසබලඤාණං නාම පාටියෙක්කං නත්ථි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙවායං පහෙදො”ති, තං තථා න දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤාමෙව හි දසබලඤාණං, අඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. දසබලඤාණඤ්චි සකකිච්චමෙව ජානාති, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පන තම්මි තතො අවසෙසම්මි ජානාති. දසබලඤාණෙසු හි පට්ඨං කාරණාකාරණමෙව ජානාති, දුතියං කම්මන්තරවිපාකන්තරමෙව, තතියං කම්මපරිච්ඡෙදමෙව, චතුත්ථං ධාතුනානත්තකාරණමෙව, පඤ්චමං සත්තානමප්ඤ්ඤාසයාධිමුත්තිමෙව, ඡට්ඨං ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛ්‍යුභාවමෙව, සත්තමං ක්‍රිකානාදීහි සද්ධිං තෙසං සංකිලෙසාදිමෙව, අට්ඨමං පුබ්බෙනිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තතිමෙව, නවමං සත්තානං චුතිපට්ඨසන්ධිමෙව, දසමං සච්චපරිච්ඡෙදමෙව, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පන එතෙහි ජාතිතබ්බඤ්ච තතො උත්තරිඤ්ච ජානාති, එතෙසං පන කිච්චං න සබ්බං කරොති. තඤ්චි ක්‍රිකානං හුත්වා අප්පෙනුං න සක්කොති, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති, මග්ගො හුත්වා කිලෙසෙ බෙපෙනුං න සක්කොති. අපිච පරවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො “දසබලඤාණං නාම එතං සච්චකක්කසච්චාරං අච්චකක්කච්චාරමත්තං අච්චකක්කච්චාරං, කාමාවචරං රූපාවචරං අරූපාවචරං, ලොකියං ලොකුත්තර”න්ති. ජානන්තො පටිපාටියා සත්ත ඤාණාති “සච්චකක්කසච්චාරානි”ති වක්ඛති, තතො පරානි ද්වෙ “අච්චකක්කච්චාරානි”ති වක්ඛති, ආසවක්ඛයඤාණං “සියා සච්චකක්කසච්චාරං, සියා අච්චකක්කච්චාරමත්තං, සියා අච්චකක්කච්චාර”න්ති වක්ඛති, තථා පටිපාටියා සත්ත කාමාවචරානි, තතො පරං ද්වෙ රූපාවචරානි, අවසානෙ එකං “ලොකුත්තර”න්ති වක්ඛති,

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන සවිතක්කසව්වාරමෙව, කාමාවචරමෙව, ලොකියමෙවාති. ඉති අඤ්ඤාදෙව දසබ්බඤ්ඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණන්ති, තස්මා පඤ්චමබ්බඤ්ඤාණසංඛාරානෙත නානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණෙන ව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන ව විදිතාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ව-කාරොපි හි පොත්ථකෙසු දිස්සති. සාති යථාචුත්තා නානාධිමුත්තිකතා. “ද්වෙපි නාමා”තිආදිනා යථාචුත්තසුත්තස්සත්ථං සංඛ්ඛෙපෙන දස්සෙත්වා “ඉමෙසු වාපි”තිආදිනා තස්ස සංඛ්ඛියධම්මස්ස තදභිසම්බන්ධතං ආවි කරොති. ඉති හ මෙති එත්ථ එවංසද්දත්ථෙ ඉති-සද්දො, හ-කාරො නිපාතමත්තං, ආගමො වා. සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපො, අකාරාදෙසො වාති දස්සෙති “එවං ඉමෙ”ති ඉමිනා.

4. “විදිත්වා”ති එත්ථ පකතියත්ථභූතා විජානනාකිරියා සාමඤ්ඤෙන අභෙදවතීපි සමානා තංතංකරණයොග්ගතාය අනෙකප්පභෙදාති දස්සෙතුං “භගවා හී”තිආදි චුත්තං. වත්ථුනීති සරවත්ථුනී. “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන දිස්වා අඤ්ඤාසී”ති ව වොභාරවචනමත්තමෙන. න හි තෙන දස්සනතො අඤ්ඤං ජානනං නාම නත්ථි. තදිදං ඤාණං ආවජ්ජනපටිබද්ධං ආකඛිබාපටිබද්ධං මනසිකාරපටිබද්ධං චිත්තූප්පාදපටිබද්ධං හුත්වා පවත්තති. කිං නාම කරොත්තො භගවා තෙන ඤාණෙන ආවජ්ජනාදිපටිබද්ධෙන අඤ්ඤාසීති සොතුනමත්ථස්ස සුවිඤ්ඤාපනත්ථං පරමිමුඛා විය වොදනං සමුට්ඨාපෙති “කිං කරොත්තො අඤ්ඤාසී”ති ඉමිනා, පච්ඡිමයාමකිච්චං කරොත්තො තං ඤාණං ආවජ්ජනාදිපටිබද්ධං හුත්වා තෙන තථා අඤ්ඤාසීති චුත්තං හොති. සාමඤ්ඤස්මිං සති විසෙසවචනං සාත්ථකං සියාති අනුයොගෙනාහ “කිච්චඤ්ඤානමෙන”න්තිආදි. අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගසාතං කතං තස්ස සමුට්ඨාපකකිලෙසසමුග්ගසාටනෙන, යතො “නත්ථි අබ්බාවට්මනො”ති අට්ඨාරසසු බුද්ධධම්මෙසු චුච්චති. නිරත්ථකො චිත්තසමුදාචාරො නත්ථිති හෙත්ථ අත්ථො. එවමිපි චුත්තානුයොගො තදවත්ථොයෙවාති වොදනමපනෙති “තං පඤ්චවිධ”න්තිආදිනා. තත්ථ පුරිමකිච්චද්වයං දිවසභාගවසෙන, ඉතරත්තයං රත්තිභාගවසෙන ගභෙනබ්බං තථායෙව වක්ඛමානත්තා.

“උපට්ඨාකානුග්ගභණත්ථං, සරීරථාසුකත්ථඤ්ඤා”ති එතෙන අනෙකකප්පසමුපවිතපුඤ්ඤසම්භාරජනිතං භගවතො මුඛවරං දුග්ගන්ධාදිදොසං නාම නත්ථි, තදුභයත්ථමෙව පන මුඛධොවනාදීනි කරොතිති දස්සෙති. සබ්බොපි හි බුද්ධානං කායො බාහිරබ්භන්තරෙහි මලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨො සුඛොතමණි විය හොති. විචිත්තාසනෙති එලසමාපත්තිනමනුරූපෙ විවෙකානුබුභතාසනෙ. චිත්තාමෙත්වාති එලසමාපත්තිහි චිත්තාමනං චුත්තං, තමිපි න විවෙකනින්තතාය, පරෙසඤ්ච දිට්ඨානුගති ආපජ්ජනත්ථං. සුරත්තදුපට්ඨං අන්තරවාසකං විභාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා මෙඝවණ්ණං සුගතච්චරං පාරුපිත්වා සෙලමයපත්තං ආදායාති අධිජ්ජායො. තථායෙව හි තත්ථ තත්ථ චුත්තො. “කදාචි එකකො”තිආදි තෙසං තෙසං විනෙයානං විනයනානුකූලං භගවතො උපසංඝාතනදස්සනං. ගාමං වා නිගමං වාති එත්ථ වා-සද්දො විකප්පනත්ථො, තෙන නගරමිපි විකප්පෙති. යථාරූචි වත්තමානෙහි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි පටිසතිති සම්බන්ධො.

“සෙය්‍යාපීද”න්තිආදිනා පච්ඡිමපක්ඛං චිත්ථාරෙති. සෙය්‍යාපීදන්ති ව තං කතමන්ති අත්ථෙ නිපාතො, ඉදං වා සප්පාටිහීරපටිසනං කතමන්තිපි වට්ටති. මුදුගතවාතාති මුදුභූතා, මුදුභාවෙන වා ගතා වාතා. උදකච්ඡිසිතානීති උදකබිත්ථුනී. මුඤ්චත්තාති ඔසිඤ්චත්තා. රෙණුං චූපසමෙත්වාති රජං සන්තිසිදාපෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති වණ්ඩ-වාතාතප-භිමපාතාදි-හරණෙන විතානකිච්චනිජ්ජාදකත්තා, තතො තතො හිමවත්තාදියු පුජ්ජුපගරුක්ඛතො උපසංහරිත්වාති අත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා තථා න චුත්තං. සමභාගකරණමත්තෙන ඔනමන්ති, උන්නමන්ති ව, තතොයෙව පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙවනං සක්ඛරකට්ඨකණ්ටකසංඝකුලලාදිඅපගමනස්සාපි සම්භවතො, තඤ්ච සුජ්ජනිට්ඨිතපාදනාලක්ඛණස්ස නිස්සන්දඵලං, න ඉද්ධිනිමිමානං. පදුමපුජ්ජානි වාති එත්ථ වා-සද්දො විකප්පනත්ථො, තෙන “යදි යථාචුත්තනයෙන සමා භූමි හොති, එවං සති තාති න පටිග්ගණ්හන්ති, තථා පන අසනියෙව පටිග්ගණ්හන්ති”ති භගවතො යථාරූචි පවත්තනං දස්සෙති. සබ්බදාච භගවතො ගමනං පඨමං දක්ඛිණපාදුද්ධරණසංඛාරානුබාසඤ්ජනපටිමණ්ඩිතන්ති ආහ “යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ”ති. බුද්ධානං සබ්බදක්ඛිණතාය තථා චුත්තන්ති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො,(දී. නි. ටී. 1.4) ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරො (අ. නි. අට්ඨ. 1.53) ව වදති, සබ්බෙසං උත්තමතාය එවං චුත්තන්ති අත්ථො. එවං සති උත්තමපුරිසානං තථාපකතිතායාති ආපජ්ජති. යපිතමත්තෙ නික්ඛමිත්වා ධාවන්තිති සම්බන්ධො. ඉදඤ්ච යාවදෙව විනෙයාජනවිනයනත්ථං සත්ථු පාටිභාරියන්ති තෙසං දස්සනට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං. “ජබ්බණ්ණරස්මියො”ති වත්ථාපි “සුවණ්ණරසපිඤ්ජරානි වියා”ති වචනං භගවතො සරීරෙ පිතාභාය යෙභුයාතායාති දට්ඨබ්බං. “රස-සද්දො වෙන්ථ උදකපරියායො, පිඤ්ජර-සද්දො හෙමවණ්ණපරියායො, සුවණ්ණජලධාරා විය සුවණ්ණවණ්ණානීති අත්ථො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.බුද්ධාවණ්ණකථා.22) සාරත්ථදීපනියං චුත්තං. පාසාදකුටාගාරාදීනි තෙසු තෙසු ගාමනිගමාදියු සංවිජ්ජමානානි අලඛිකරොත්තියො හුත්වා.

“තථා”තිආදිනා සයමෙව ධම්මතාවසෙන තෙසං සද්දකරණං දස්සෙති. තදා කායං උපගච්ජන්තිති කායුපගාති, න යත්ථ කත්ථවි ධීතාති. “අන්තරවීථි”න්ති ඉමිනා භගවතො පිණ්ඩාය ගමනානුරූපවීථිං දස්සෙති. න හි භගවා ලොලුප්පවාරපිණ්ඩවාරිකො විය යත්ථ කත්ථවි ගච්ජති. යෙ පඨමං ගතා, යෙ වා තදනුච්ඡිකං පිණ්ඩපාතං දාතුං සමත්ථා, තෙ භගවතොපි පත්තං ගණ්හන්තිති වෙදිතබ්බං. පටිමානෙත්තිති පතිස්සමානසා පුජෙත්ති, භගවත්තං වා පටිමානාපෙත්ති පටිමානත්තං කරොත්ති. වොභාරමත්තඤ්ඤෙවනං, භගවතො පන අපටිමානනා නාම නත්ථි. චිත්තසන්තානානීති අතීතෙ, එතරහි ව පවත්තචිත්තසන්තානානි. යථා කෙච්චි අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්ති, තථා ධම්මං දෙසෙතිති සම්බන්ධො. කෙච්චි පබ්බජිත්වාති ව අරහත්තසමාපන්නානං පබ්බජ්ජාසංඛ්ඛිකපගතදස්සනත්ථං, න පන

ගිහිනං අරහත්තසමාපන්නතාපටික්ඛෙපනත්ථං. අයඤ්ඤි අරහත්තප්පත්තානං ගිහිනං සභාවො, යා තදහෙව පබ්බජ්ජා වා, කාලං කිරියාවාති. තථා හි චූත්තං ආයස්මතා නාගසෙනත්ථෙරෙන “විසමං මහාරාජ, ගිහිලිඛිගං, විසමෙ ලිඛිගෙ ලිඛිගදුඛිකලතාය අරහත්තං පත්තො ගිහී තස්මිංයෙව දිවසෙ පබ්බජති වා පරිනිබ්බායති වා නෙසො මහාරාජ, දොසො අරහත්තස්ස, ගිහිලිඛිගස්සෙවෙසො දොසො යදිදං ලිඛිගදුඛිකලතා”ති (මි. ප. 5.2.2) සබ්බං චත්තබ්බං. එත්ථ ච සප්පාටිහීරප්පවෙසනසම්බන්ධෙනෙව මහාජනානුග්ගහණං දස්සිතං, අප්පාටිහීරප්පවෙසනෙන ච පන “තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා”තිආදිවචනං යථාරහං සම්බන්ධත්වා මහාජනානුග්ගහණං අත්ථතො විභාවෙනබ්බං හොති. තම්පි හි පුරෙහත්තකිච්චමෙවාති. උපට්ඨානසාලා චෙත්ථ මණ්ඩලමාලො. තත්ථ ගත්ත්වා මණ්ඩලමාලෙති ඉධ පායො ලිඛිතො. “ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ”තිපි (අ. නි. අට්ඨ. 1.53) මනොරථපූරණියා දිස්සති, තට්ටිකායඤ්ච “චතුප්පාතියගන්ධෙන පරිහණ්ඩෙ මණ්ඩලමාලෙ”ති චූත්තං. ගන්ධකුට්ඨං පවිසතීති ච පවිසනකිරියාසම්බන්ධතාය, තස්සමිපතාය ච චූත්තං, තස්මා පවිසතුං ගච්ඡතීති අත්ථො දට්ඨබ්බො, න පන අත්තො තිට්ඨතීති. එවඤ්ඤි “අථ බො භගවා”තිආදිවචනං (දී. නි. 1.4) සුපපන්නං හොති.

අථ බොති එවං ගන්ධකුට්ඨං පවිසතුං ගමනකාලෙ. උපට්ඨානෙනි සමීපපදෙසෙ. “පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා පාදපීඨෙ යත්වා හික්ඛුසඩ්ඨං ඔවදති”ති එත්ථ පාදෙ පක්ඛාලෙන්තොව පාදපීඨෙ තිට්ඨන්තො ඔවදතීති වෙදිතබ්බං. එතදත්ථංයෙව හි හික්ඛුතං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො නිසීදි. දුල්ලභා සමීපත්තීති සතිපි මනුස්සත්තපටිලාභෙ පතිරුපදෙසවාසඉන්ද්‍රියාවෙකල්ලසද්ධාපටිලාභාදයො සමීපත්තිසඩ්ධාතා ගුණා දුල්ලභාති අත්ථො. පොත්ථකෙසු පන “දුල්ලභා සද්ධාසමීපත්ති”ති පායො දිස්සති, සො අයුත්තොව. තත්ථාති තස්මිං පාදපීඨෙ යත්වා ඔවදනකාලෙ, තෙසු වා හික්ඛුසු, රත්තියා වසනං යානං රත්තිට්ඨානං, තථා දිවායානං. “කෙවී”තිආදි තබ්බිවරණං. වාතුමහාරාජිකභවනන්ති වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ සුඤ්ඤවිමානාති සන්ධාය චූත්තං. එස නයො තාවතිංසභවනාදියුපි. තතො භගවා ගන්ධකුට්ඨං පවිසත්වා පච්ඡාහත්තං තයො භාගෙ කත්වා පඨමභාගෙ සවෙ ආකඩ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං කප්පෙති, සවෙ නාකඩ්ඛති, බුද්ධාචිණ්ණං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අථ යථාකාලපරිච්ඡේදං තතො චූට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ පච්ඡිමයාමස්ස තතියකොට්ඨාසෙ විය ලොකං වොලොකෙති වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකං පස්සිතුං, තෙනාහ “සවෙ ආකඩ්ඛති”තිආදි. සීහසෙය්‍යන්තිආදීනමත්ථො හෙට්ඨා චූත්තොව. යඤ්ඤි අපුබ්බං පදං අනුත්තානං, තදෙව චණ්ණයිස්සාම. සම්මා අස්සාසිතබ්බොති ගාභාපනවසෙන උපත්ථම්භිතබ්බොති සමස්සාසිතො. තාදිසො කායො යස්සාති තථා. ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතති. තස්සා පරිසාය චිත්තාචාරං ඤත්වා කතභාවං සන්ධායාහ “සමීපත්තපරිසායඅනුරූපෙන පාටිභාරියෙනා”ති. යත්ථ ධම්මං සහ භාසන්ති, සා ධම්මසභා නාම. කාලයුත්තන්ති “ඉමිස්සා වෙලාය ඉමස්ස එවං චත්තබ්බ”න්ති තංතංකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙච්චනං, අට්ඨුප්පත්තිඅනුරූපං වා සමයයුත්තං. අථ වා සමයයුත්තන්ති හෙතුදාහරණෙහි යුත්තං. කාලෙන සාපදෙසඤ්ඤි භගවා ධම්මං දෙසෙති. කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති, න යාව සමන්ධකාරා ධම්මං දෙසෙතිති අධිප්පායො. “සමයං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙසි”තිපි කත්ථවි පරියායවචනපායො දිස්සති, සො පච්ඡා පමාදලිඛිතො.

ගත්තානීති කායොයෙව අනෙකාවයචත්තා චූත්තො. “උතුං ගණ්භාපෙති”ති ඉමිනා උතුගණ්භාපනත්ථමෙව ඔසිඤ්චනං, න පන මලචික්ඛාලනත්ථන්ති දස්සෙති. න හි භගවතො කායෙ රජොජල්ලං උපලිම්පතීති. චතුප්පාතිකෙන ගන්ධෙන පරිභාවිතා කුටි ගන්ධකුට්ඨ. තස්සා පරිවෙණං තථා. ඵලසමාපත්තිහි මුහුත්තං පටිසල්ලිතො. තතො තතොති අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවායානතො, උපගන්ත්වා, සමීපෙ වා යානං උපට්ඨානං, භජනං සෙවනන්ති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං නිසීදනට්ඨානෙ, පුරිමයාමෙ වා, තෙසු වා හික්ඛුසු.

පඤ්ඤාකථනාදිවසෙන අධිප්පායං සම්පාදෙන්තො “දසසහස්සිලොකධාතු”ති එවං අචත්වා තස්සා අනෙකාවයවසඩ්ඪගහණත්ථං “සකලදසසහස්සිලොකධාතු”ති චූත්තං. පුරෙහත්තපච්ඡාහත්තපුරිමයාමෙසු මනුස්සපරිසාඛාහුල්ලතො ඔකාසං අලහිත්වා ඉදානි මජ්ඣිමයාමෙයෙව ඔකාසං ලභමානා, භගවතා වා කතොකාසනාය ඔකාසං ලභමානාති අධිප්පායො. කිදිසං පන පුච්ඡන්තිති ආහ “යථාහිසඩ්ඛතං අත්තමසො චතුරක්ඛරම්පි”ති. යථාහිසඩ්ඛතන්ති අහිසඩ්ඛතානුරූපං, තදනතික්කම්ම වා, එතෙන යථා තථා අත්තතො පටිභානානුරූපං පුච්ඡන්තිති දස්සෙති.

පච්ඡාහත්තකාලස්ස තීසු භාගෙසු පඨමභාගෙ සීහසෙය්‍යාකප්පනං එකන්තං න හොතීති ආහ “පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාය පිළිහස්ස සරීරස්සා”ති. තෙනෙව හි පුබ්බෙ “සවෙ ආකඩ්ඛති”ති තදා සීහසෙය්‍යාකප්පනස්ස අනිබද්ධතා විභාවිතා. කිලාසුභාවො කිලමථො. සරීරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථං වඩ්ඤ්මෙන චිත්තාමෙති සීහසෙය්‍යං කප්පෙතීති සම්බන්ධො. බුද්ධවක්ඛුනාති ආසයානුසයඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණසඩ්ධාතෙන පඤ්චමජ්චිට්ඨලභුතෙන බුද්ධවක්ඛුනා. තෙන හි ලොකවොලොකනබාහුල්ලතාය තං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුවචති, ඉදඤ්ච පච්ඡිමයාමෙ භගවතො බහුලං ආචිණ්ණවසෙන චූත්තං. අප්පෙකදා අවසිට්ඨබ්බලඤාණෙහි, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනෙව ච භගවා තමත්ථං සාධෙති.

“පච්ඡිමයාමකිච්චං කරොන්තො අඤ්ඤාසී”ති පුබ්බෙ චූත්තමත්ථං සමත්ථෙන්තො “තස්මිං පන දිවසෙ”තිආදිමාහ. බුද්ධානං භගවත්තානං යත්ථ කත්ථවි වසන්තානං ඉදං පඤ්චවිධං කිච්චං අච්ඡහිතමෙව හොති සබ්බකාලං සුප්පතිට්ඨිතසතිසමීපපඤ්ඤත්තා, තස්මා තදහෙපි තදවිජ්ඣනභාවදස්සනත්ථං ඉධ පඤ්චවිධකිච්චපයොජනන්ති දට්ඨබ්බං. වඩ්ඤ්මන්ති තත්ථ වඩ්ඤ්මනානුරූපට්ඨානං. වඩ්ඤ්මමානො අඤ්ඤාසීති

යොජනබ්බං. පුබ්බෙ චුත්තෙ අත්ථද්වයෙ පච්ඡිමත්ථස්සෙව ගහෙන්වා “සබ්බස්සුතස්සොණං ආරබ්භා”ති චුත්තං. පුරිමත්ථො හි පකරණාධිගතත්තා සුවිස්සෙයොසාති.

“අථ බො භගවා තෙසං භික්ඛූනං ඉමං සඬ්ඛියධම්මං විදිත්වා යෙන මණ්ඩලමාළො, තෙනුපසඬ්ඛිකම්”ති අයං සාවසෙසපායො, තස්මා එතං විදිත්වා, එවං චිත්තෙන්වා ව උපසඬ්ඛිකම්ති අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං “ඤ්ඤත්වා ව පනස්සා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ අස්ස එතදභොසීති අස්ස භගවතො එතං පරිචිතක්කනං, එසො වා වෙනසො පරිචිතක්කො අභොසි, ලිඬගවිපල්ලාසොයං “එතදග්ග”න්ති ආදිසු (අ. නි. 1.188 ආදයො) විය. සබ්බස්සුතස්සොණකිව්වං න සබ්බථා පාකටං. නිරන්තරන්ති අනුපුබ්බාරොචනවසෙන නිබ්බිවරං, යථාභාසිතස්ස වා ආරොචනවසෙන නිබ්බිසෙසං. භාවනාපුංසකස්ථෙවතං. තං අවිජ්ජපත්තිං කත්වාති තං යථාරොචිතං වචනං ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්තිකාරණං කත්වා, ඉමස්ස වා සුත්තස්ස දෙසනාය උප්පන්නං කාරණං කත්වාතිපි අත්ථො. අත්ථ-සද්දො වෙන්ථ කාරණෙ, තෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස අවිජ්ජපත්තිකං නික්ඛෙපං දස්සෙති. ද්වාසට්ඨියා යානෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතට්ඨානෙසු. අප්පච්චත්තියන්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුනා වා කෙනවි වා ලොකස්මිං අනිවත්තියං. සිහනාදං නදන්තොති සෙට්ඨනාදසඬ්ඛානං අභිනනාදං නදන්තො. යං පන ලොකියා වදන්ති –

“උත්තරස්මිං පදෙ ඛ්‍යග්ගපුඬ්ඛගවොසභකුස්සරා;
සිහසද්දුලනාගාද්‍යා, පුමෙ සෙට්ඨත්ථගොවරා”ති.

තං යෙභුයාවසෙනාති දට්ඨබ්බං. සිහනාදසදිසං වා නාදං නදන්තො. අයමත්ථො සිහනාදසුත්තෙන (අ. නි. 6.64; 10.21) දිපෙතබ්බො. යථා වා කෙසරො මීගරාජා සහනතො, හනනතො, ව “සිහො”ති වුව්වති, එවං තථාගතොපි ලොකධම්මානං සහනතො, පරප්පවාදානං හනනතො ව “සිහො”ති වුව්වති. තස්මා සිහස්ස තථාගතස්ස නාදං නදන්තොතිපි අත්ථො දට්ඨබ්බො. යථා හි සිහො සිහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සිහනාදං නදති, එවං තථාගතසිහොපි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො අට්ඨස්ස පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා”ති ආදිනා නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සිහනාදං නදති . යං සන්ධාය චුත්තං “සිහොති බො භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙන අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. යං බො භික්ඛවෙ, තථාගතො පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, ඉදමස්ස හොති සිහනාදස්මි”න්ති (අ. නි. 10.21). “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා”ති ආදිකා හි ඉධ වක්ඛමානදෙසනායෙව සිහනාදො. තෙසං “වෙදනාපච්චියා තණ්හා”ති ආදිනා වක්ඛමානනායෙන පච්චියාකාරස්ස සමොධානම්පි වෙදිතබ්බං. සිනෙරුං...පෙ.... විය වාති උපමාද්වයෙන බ්‍රහ්මජාලදෙසනාය අනස්සෙසාධාරණත්තා සුදුක්කරතං දස්සෙති. සුවණ්ණකුටෙනාති සුවණ්ණමයපහරණොපකරණවිසෙසෙන. රතනතිකුටෙන විය අගාරං අරහත්තතිකුටෙන බ්‍රහ්මජාලසුත්තන්තං නිට්ඨපෙන්තො, නිකුටෙනාති ව නිට්ඨානගතෙන අවිචුග්ගකුටෙනාති අත්ථො. ඉදස්ස අරහත්තඵලපරියොසානත්තා සබ්බගුණානං තදෙව සබ්බෙසං උත්තරිතරන්ති චුත්තං. පුරිමො පන මෙ-සද්දො දෙසනාපෙක්ඛොති පරිනිබ්බුතස්සාපි මෙ සා දෙසනා අපරභාගෙ පස්ථව්වස්සසහස්සානීති අත්ථො යුත්තො. සවනඋග්ගහණධාරණවාචනාදිවසෙන පරිවයං කරොන්තෙ, තථා ව පටිපන්නෙ නිබ්බානං සම්පාපිකා භවිස්සතීති අධිප්පායො.

යදග්ගෙන යෙනාති කරණනිද්දෙසො, තදග්ගෙන තෙනා තිපි දට්ඨබ්බං. එතන්ති “යෙන තෙනා”ති එතං පදද්වයං. තත්ථාති හි තස්මිං මණ්ඩලමාළෙති අත්ථො. යෙනාති වා භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. තෙනාති පන උපයොගත්ථෙ. තස්මා තත්ථාති තං මණ්ඩලමාළන්තිපි වදන්ති. උපසඬ්ඛිකම්ති ව උපසඬ්ඛිකමන්තොති අත්ථො පච්චුප්පන්නකාලස්ස අධිප්පෙතත්තා, තදුපසඬ්ඛිකමනස්ස පන අතීතභාවස්ස සුවනතො “උපසඬ්ඛිකම්”ති තක්කාලාපෙක්ඛනවසෙන අතීතපයොගො චුත්තො. එවස්ස “උපසඬ්ඛිකම්ත්වා”ති වචනං සුප්පන්නං හොති. ඉතරථා ද්විත්තම්පි වචනානං අතීතකාලිකත්තා තථාවත්තබ්බමෙව න සියා. උපසඬ්ඛිකමනස්ස ව ගමනං, උපගමනස්ථාති ද්විධා අත්ථො, ඉධ පන ගමනමෙව. සම්පත්තුකාමනාය හි යං කිස්සි යානං ගච්ඡන්තො තං තං පදෙසාතික්කමනවසෙන “තං යානං උපසඬ්ඛිකම් උපසඬ්ඛිකමන්තො”ති වත්තබ්බං ලහති, තෙනාහ “තත්ථ ගතො”ති, තෙන උපගමනත්ථං නිවත්තෙති. යස්සි යානං පත්තුම්ච්ඡන්තො ගච්ඡති, තං පත්තනායෙව “උපගමන”න්ති වුව්වති. යමෙන්ථ න සංවණ්ණිතං “උපසඬ්ඛිකම්ත්වා”ති පදං, තං උපසඬ්ඛිකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා ගතොති උපගතො. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය අත්ථන්තරං වදති සඋපසග්ගොපි අනුපසග්ගො වියාති. අතො “උපසඬ්ඛිකම්ත්වා”ති පදස්ස එවං උපගතො තතො ආසන්නතරං භික්ඛූනං සම්පසඬ්ඛානං පස්සං වා කට්ඨෙ, ධම්මං වා දෙසෙතුං සක්කුණෙයාට්ඨානං උපගන්ත්වාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපිව යෙනාති හෙතුම්හි කරණවචනං. යෙන කාරණෙන භගවතා සො මණ්ඩලමාළො උපසඬ්ඛිකම්තබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬ්ඛිකම්ති අත්ථො. කාරණං පන “ඉමෙ භික්ඛූ”ති ආදිනා අට්ඨකථායං චුත්තමෙව.

පස්සෙත්තෙ ආසනෙ නිසීදිති එත්ථ කෙනිදං පස්සෙත්තන්ති අනුයොගෙ සති භික්ඛූහිති දස්සෙතුං “බුද්ධකාලෙ කිරා”ති ආදිමාහ. තත්ථ බුද්ධකාලෙති ධර්මානස්ස භගවතො කාලෙ. විසෙසන්ති යථාලද්ධතො උත්තරි ක්කානමග්ගඵලං. අථාති සංසයන්තෙ නිපානො, යදි පස්සතීති අත්ථො. චිත්තක්කයමානං නං භික්ඛූන්ති සම්බන්ධො, තථා තතො පස්සනහෙතු දස්සෙත්වා, ඔවදිත්වාති ව. අනමතග්ගෙති අනාදිමති. ආකාසං උප්පත්තිත්වාති ආකාසෙ උග්ගන්ත්වා. ඊදිසෙසු හි භූමිමත්ථො එව යුප්පතීති උදානට්ඨකථායං චුත්තං. භාරොති තඬ්ඨණෙයෙව භගවතො

අනුවෂ්ටිකාසනස්ස දුල්ලහත්තා ගරුකම්මං. එලකන්ති නිසිදනත්ථාය කතං එලං. කට්ඨකන්ති නිසිදනායොගං. එලකතො අඤ්ඤං ආරුක්ඛන්ධං. සඬකඬ්ඨීත්ථාති සංහරිත්ථා. තත්ථාති පුරාණපණ්ණෙසු, කෙවලං තෙසු එව නිසිදිතුමනනුවෂ්ටිකත්තා තථා වුත්තං, තත්ථාති වා තෙසු පීඨාදීසු. එවං සති සඬකඬ්ඨීත්ථා පඤ්ඤාපෙත්තිති අත්ථවසා විහත්තිං විපරිණාමෙත්වා සම්බන්ධො. පජ්ජොටෙත්වාති යථායීතං රජොජල්ලාදි-සංකිණ්ණමනනුරූපන්ති තබ්බිසොධනත්ථං සඤ්චාලෙත්වා. “අම්භාකං ඊදිසා කථා අඤ්ඤතරිස්සා දෙසනාය කාරණං භවිතුං යුත්තා, අවස්සං භගවා ආගමිස්සති”ති ඤාත්වා යථානිසිදනං සන්ධාය එවං වුත්තං. එත්ථ ව “ඉධාගතො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා තාවකාලිකං ගණ්භිත්වා පරිභුඤ්ජතු”ති රඤ්ඤා යටිතං, තෙන ව ආගතකාලෙ පරිභුත්තං ආසනං රඤ්ඤො නිසිදනාසනන්ති වෙදිතබ්බං. න හි තථා අට්ඨපිතං භික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතුං, භගවතො ව පඤ්ඤාපෙතුං වට්ටති. තස්මා තාදිසං රඤ්ඤො නිසිදනාසනං පාළියං කථිතන්ති දස්සෙතුං “තං සන්ධායා”තිආදි වුත්තං. අධිමුත්තිඤ්ඤාණන්ති ව සත්තානං නානාධිමුත්තිකතාරම්මණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, බලඤ්ඤාණඤ්ච, වුත්තොවායමත්ථො.

“නිසජ්ජා”ති ඉදං නිසිදනපරියොසානදීපනන්ති දස්සෙති “එව”න්තිආදිනා. “තෙසං භික්ඛුනං ඉමෙ සඬ්ඛියධම්මං විදිත්වා”ති වුත්තත්තා ජානන්තොයෙව පුච්ඡීති අයමත්ථො සිද්ධොති ආහ “ජානන්තොයෙවා”ති. අසති කථාවත්ථුම්භි තදනුරූපා උපරුපරි වත්තබ්බා විසෙසකථා න සමුපබ්බහන්ති කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡනං වෙදිතබ්බං. නු-ඉති පුච්ඡනත්ථෙ. අස-සද්දො පවත්තනත්ථෙති වුත්තං “කතමාය නු...පෙ.... භවථා”ති. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ සන්ධිවසෙන උකාරස්ස ඔකාරාදෙසොව, න පඨමාය පාළියා අත්ථතො විසෙසොති දස්සෙති “තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො”ති ඉමිනා. පුරිමොයෙවත්ථොති ව “කතමාය නු භවථා”ති එවං වුත්තො අත්ථො.

“කා ව පනා”ති එත්ථ ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ “යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො”තිආදීසු විය. බ්‍යතිරෙකො ව නාම පුබ්බෙ වුත්තත්ථාපෙක්ඛකො විසෙසාතිරෙකත්ථො, යො ව තං පුබ්බෙ යථාපුච්ඡිතාය කථාය වක්ඛමානං විජ්ජකතභාවසඬ්ඛාතං බ්‍යතිරෙකත්ථං ජොතෙති. පන-සද්දො වචනාලඬ්ඛකාරො . තාදිසො පන අත්ථො සද්දසත්ථතොව සුවිඤ්ඤෙයොති කත්වා තදඤ්ඤෙසමෙව අත්ථං දස්සෙතුං “අන්තරාකථාති කම්මට්ඨාන...පෙ.... කථා”තිආදිමාහ. කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදයො සමණකරණීයභූතාති අන්තරාසද්දෙන අපෙක්ඛිතෙ කරණීයවිසෙසෙ සම්බන්ධාපාදානභාවෙන වත්තබ්බෙ තෙසමෙව වත්තබ්බරූපත්තා “කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදින”න්ති වුත්තං. යාය හි කථාය තෙ භික්ඛු සන්තිසින්නා, සා එව අන්තරාකථා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන පුච්ඡියති, න තදඤ්ඤෙ කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදයොති. අන්තරාසද්දස්ස අඤ්ඤත්ථමාහ “අඤ්ඤා, එකා”ති ව. පරියායවචනඤ්ඤෙන පදද්වයං. යස්මා අඤ්ඤත්ථෙ අයං අන්තරාසද්දො “භූමන්තරං, සමයන්තරං”න්තිආදීසු විය. තස්මා “කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදින”න්ති නිස්සක්කත්ථෙ සාම්ච්චනං දට්ඨබ්බං. වෙමජ්ඣෙකා වා අන්තරාසද්දො, සා පන තෙසං වෙමජ්ඣෙකුත්තා අඤ්ඤායෙව, තෙහි ව අසම්මිස්සත්තා විසුං එකායෙවාති අධිජ්ජායං දස්සෙතුං “අඤ්ඤා, එකා”ති ව වුත්තං. පකාරෙන කරණං පකතො, තතො විගතා, විගතං වා පකතං යස්සාති විජ්ජකතා, අපරිනිට්ඨිතා. සිබන්ති පරියොසානං. අයං පන තදභිසම්බන්ධවසෙන උත්තරි කට්ඨකමානාපුච්ඡා, තං සන්ධායාහ “නාහ”න්තිආදි. කථාභඩ්ගත්ථන්ති කථාය භඤ්ජනත්ථං. අත්ථතො ආපන්නත්තා සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙති. අනියානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථා තිරච්ඡානකථා. තිරච්ඡානභූතාති ව තිරොකරණභූතා, විබන්ධනභූතාති අත්ථො. ආදි-සද්දෙන වෙන්ථ වොරමභාමත්තසෙනාභයකථාදිකං අනෙකවිහිතං නිරත්ථකකථං සඬගණ්භාති. අයං කථා එවාති අන්තොගධාවධාරණතං , අඤ්ඤත්ථාපොහනං වා සන්ධාය වෙන වුත්තං. අථාති තස්සා අවිජ්ජකතකාලෙයෙව. “තං නො”තිආදිනා අත්ථතො ආපන්නමාහ. එස නයො ඊදිසෙසු. නනු ව තෙහි භික්ඛුහි සා කථා “ඉති හ මෙ”තිආදිනා යථාධිජ්ජායං නිට්ඨාපිතායෙවාති? න නිට්ඨාපිතා භගවතො උපසඬකමනෙන උපච්ඡින්නත්තා. යදි හි භගවා තස්මිං බණෙන උපසඬකමෙයා, භියොපි තජ්ජට්ඨිතායෙව තථා පවත්තෙය්‍යුං, භගවතො උපසඬකමනෙන පන න පවත්තෙසුං, තෙනෙවාහ “අයං නො...පෙ.... අනුජ්ජත්තො”ති.

ඉදානි නිදානස්ස, නිදානවණ්ණනාය වා පරිනිට්ඨිතභාවං දස්සෙන්නො තස්ස භගවතො වචනස්සානුකූලභාවම්පි සමත්ථෙතුං “එත්තාවතා”තිආදිමාහ. එත්තාවතාති හි එත්තකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිවචනක්කමෙන යං නිදානං භාසිතන්ති වා එත්තකෙන “තත්ථ එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිවචනක්කමෙන අත්ථවණ්ණනා සමත්තාති වා ද්විධා අත්ථො දට්ඨබ්බො. “කමල...පෙ.... සලිලායා”තිආදිනා පන තස්ස නිදානස්ස භගවතො වචනස්සානුකූලභාවං දීපෙති. තත්ථ කමලකුචලයුජ්ජලවිමලසාධුරසසලිලායාති කමලසඬ්ඛාතෙහි පදුමපුණ්ඩරිකසෙතූජ්ජලත්තූජ්ජලෙහි වෙව කුචලයසඬ්ඛාතෙන නීලුජ්ජලෙන ව උජ්ජලවිමලසාධුරසසලිලවතියා. නිම්මලසිලාතලවනවිලාසසොභිතරතනසොපානන්ති නිම්මලෙන සිලාතලෙන රචනාය විලාසෙන ලීලාය සොභිතරතනසොපානවත්තං, නිම්මලසිලාතලෙන වා රචනවිලාසෙන, සුසඬ්ඛකකිරියාසොභෙන ව සොභිතරතනසොපානං, විලාසසොභිතසද්දෙහි වා අතිවිය සොභිතභාවො වුත්තො. විජ්ජකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලුකාචුණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගන්ති විවිධෙන පකිණ්ණාය මුත්තාය තලසදිසානං වාලුකානං චුණ්ණෙහි පණ්ඩරවණ්ණභූමිභාගවත්තං. සුවිහත්තභිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්සාති සුට්ඨු විහත්තාහි භිත්තිහි විචිත්‍රස්ස, වෙදිකාහි පරික්ඛිත්තස්ස ව. උච්චතරෙන නක්ඛත්තපථං ආකාසං ඵ්ඨිකුකාමතාය විය, විජ්ජිතසද්දෙන වෙනස්ස සම්බන්ධො. විජ්ජිතසමුස්සයස්සාති වික්කිලනසමුභවත්තස්ස. දන්තමයසණ්භමුදුඵලකකඤ්චනලතාවිනද්ධමණිගණ්ණප්පභාසමුදුස්සජලසොභන්ති දන්තමයෙ අතිවිය සිනිද්ධඵලකෙ කඤ්චනමයාහි ලතාහි විනද්ධානං මණිනං ගණ්ණප්පභාසමුදායෙන සමුජ්ජලසොභාසම්පන්නං.

සුවඤ්ඤාවලයනුපුරාදිසංඝචට්ඨානසද්දසම්මිසිතකථිතභසිත- මධුරස්සරගෙහජනවිවරිතස්සාති
සුවඤ්ඤාමයනියුරපාදකටකාදීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංඝචට්ඨානෙන ජනිතසද්දෙහි
සම්මිසිතකථිතසරභසිතසරසංඝචට්ඨානෙන මධුරස්සරෙන සම්පන්නානං ගෙහනිවාසීනං නරනාරීනං
විවරිතට්ඨානභුතස්ස. උළාරස්සරියවිභවසොභිතස්සාති
උළාරතාසම්පන්නජනඉස්සරියසම්පන්නජනවිභවසම්පන්නජනෙහි, තන්තිවාසීනං වා නරනාරීනං
උත්තමාධිපච්චභොගෙහි සොභිතස්ස. සුවඤ්ඤාරජතමණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිසාල
ද්වාරබාහන්ති සුවඤ්ඤාරජතනානාමණිමුත්තාපවාලාදීනං ජුතිහි පභස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිත්ථතද්වාරබාහං.

තිවිධසීලාදිදස්සනවසෙන බුද්ධස්ස ගුණානුභාවං සම්මා සුවෙතිති බුද්ධගුණානුභාවසංසුවකං, තස්ස. කාලො ව
දෙසො ව දෙසකො ව චත්ථු ව පරිසා ව, තාසං අපදෙසෙන නිදස්සෙනෙහ පටිමණ්ඩිතං තථා.

කිමත්ථං පනෙත්ථ ධම්මචිත්තසංඝගහෙ කරියමානෙ නිදානවචනං. චුත්තං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව
සංඝගහො කාතබ්බොති? චුච්චතෙ – දෙසනාය ධීනිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං.
කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති, අසම්මොසධම්මා,
සද්ධෙය්‍යා ව දෙසකාලචත්ථුභෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබන්ධො විය වොහාරවිනිච්ඡයො, තෙනෙව වායස්මතා
මහාකස්සපෙන “බුච්ඡිමාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිත”න්තිආදීනා (චුළව. 439) දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං
විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන නිදානං භාසිතන්ති තදෙවිධාපි චුත්තං.
“කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදාන”න්ති.

අපිව සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බ-රචනා-නුමානාගම-
තක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධත්තසිද්ධි. සම්මාසම්බුද්ධභාවෙන හිස්ස පුරෙතරං රචනාය, “ඵවමපි නාම භවෙය්‍යා”ති
අනුමානස්ස, ආගමන්තරං නිස්සාය පරිචිතක්කස්ස ව අභාවො සබ්බත්ථ අප්පටිභතඤ්ඤාණුවාරතාය ඵකප්පමාණත්තා
ඤ්ඤායධම්මෙසු. තථා ආවරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරොධභාවතො ඛිණාසවත්තසිද්ධි. ඛිණාසවතාය හි
ආවරියමුට්ඨිආදීනමහාවො, විසුද්ධා ව පරානුග්ගභප්පවත්ති. ඉති දෙසකසංකිලෙසභුතානං දිට්ඨිසීලසම්පත්තිද්වයකානං
අවිජ්ජාතණ්භානං අභාවසංසුවකෙහි, ඤාණප්පභානසම්පදාහිත්‍යඤ්ජනකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි
පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි. තතොයෙව ව අන්තරායිකනියයානිකෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො
පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො, අත්තහිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන
පකාසිතා හොති සම්පත්තපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකපටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, “ජානතා
පස්සතා”තිආදිවචනතො ව, තෙන චුත්තං “සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

අපිව සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි
නිරත්ථිකා පවත්ති, අත්තහිතත්ථා වා, තස්මා පරෙසංයෙව හිතාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමපි
කායච්චිමනොකම්මං යථාපවත්තං චුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං
අනුසාසනට්ඨෙත සාසනං, න කබ්බරචනා. තසිදං සත්ථු වරිතං කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසෙහි සද්ධිං තත්ථ
තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාසම්භවං පකාසියති. අථ වා සත්ථුනො පමාණභාවප්පකාසනෙන සාසනස්ස
පමාණභාවප්පකාසනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්චස්ස පමාණභාවදස්සනං “භගවා”ති ඉමිනා තථාගතස්ස
ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන වෙව “ජානතා පස්සතා”තිආදීනා ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිපයොගදීපනෙන ව
විභාවිතං හොති, ඉදමෙත්ථ නිදානවචනපයොජනස්ස මුලමත්තනිදස්සනං. කො හි සමත්ථො බුද්ධානුබුද්ධෙන
ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන භාසිතස්ස නිදානස්ස පයොජනානි නිරවසෙසතො විභාවිතුන්ති. හොන්ති වෙත්ථ –

“දෙසනාවිරට්ඨිතත්ථං, අසම්මොසාය භාසිතං;
සද්ධාය වාපි නිදානං, වෙදෙහෙන යසස්සිනා.

සත්ථුසම්පත්තියා වෙව, සාසනසම්පදාය ව;
තස්ස පමාණභාවස්ස, දස්සනත්ථමපි භාසිත”න්ති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුමුගමහීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
සුචිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය අප්පච්චෙද්දවසොරච්චසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්තිවීරියාදිධම්මසමඬගිනා
සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසංඝායංහීරවිසාරදඤ්ඤාණුවාරිනා අනෙකප්පභෙදසකසමයසමයන්තරගහනප්ඤ්ඤාගාහිනා
මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාහිවංසධම්මසෙනාපතිනාමථෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය
සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා අබ්භන්තරනිදානවඤ්ඤානාය ලීනත්ථපකාසනා.

නිදානවඤ්ඤානා නිට්ඨිතා.

5. ඵවං අබ්භන්තරනිදානසංවඤ්ඤානං කත්වා ඉදානි යථානික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස සංවඤ්ඤානං කරොන්තො
අනුපුබ්බාවරොධිති සංවඤ්ඤානා කමානතික්කමනෙන බ්‍යාකුලදොසප්පභායිනී, විඤ්ඤානඤ්ච චිත්තාරාධිනී,
ආගතභාරො ව අවස්සං ආවහිතබ්බොති සංවඤ්ඤාකස්ස සම්පත්තභාරාවහනෙන

පණ්ඩිතාචාරසමතික්කමාභාවච්චාචිනී, තස්මා තදාවිකරණසාධකං සංවණ්ණනොකාසව්වාරණං කාතුමාහ “ඉදානී”නිදාදි. නික්ඛිත්තස්සානි දෙසිතස්ස, “දෙසනා නික්ඛෙපො”නි හි එතං අත්ථනො භින්නමිපි සරුපනො එකමෙව, දෙසනාපි හි දෙසෙනබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස වෙනෙයාසන්නානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො”නි වුවිච්චි. නනු සුත්තමෙව සංවණ්ණියතීති ආහ “සා පනෙසා”නිදාදි. ඉදං වුත්තං හොති – සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුවිච්චමානා සංවණ්ණනා “අයං දෙසනා එවංසමුට්ඨානා”නි සුත්තස්ස සම්මදෙව නිදානපරිජ්ඣානෙන තබ්බණ්ණනාය සුවිඤ්ඤෙයාත්තා පාකටා හොති, තස්මා තදෙව සාධාරණතො පට්ඨං විචාරයිස්සාමානි. යා හි සා කථා සුත්තත්ථසංවණ්ණනාපාකටකාරිනී, සා සබ්බාපි සංවණ්ණකෙන වත්තබ්බා. තදත්ථච්ඡානනුපායත්තා ව සා පරියායෙන සංවණ්ණනායෙවාවානි. ඉධ පන තස්මිං විචාරිතෙ යස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං නික්ඛිත්තං, තස්සා විභාගවසෙන “මමං වා භික්ඛවෙ”නිදාදිනා (දී. නි. 1.5), “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිදාදිනා (දී. නි. 1.7), “අත්ථි භික්ඛවෙ”නිදාදිනා (දී. නි. 1.28) ව වුත්තානං සුත්තපදෙසානං සංවණ්ණනා වුවිච්චමානා තංතංඅනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙයානි දට්ඨබ්බං. තත්ථ යථා අනෙකසනඅනෙකසහස්සහෙදානිපි සුත්තන්නානි සංකිලෙසභාගියාදිසාසනපට්ඨානනායෙන සොළසවිධභාවං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදි-සුත්ත-නික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා”නි. නනු සංසග්ගහෙදොපි සම්භවති, අථ කස්මා “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා”නි වුත්තන්ති? සංසග්ගහෙදස්ස සබ්බත්ථ අලබ්භමානත්තා. අත්තජ්ඣාසයස්ස, හි අට්ඨුප්පත්තියා ව පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති. “අත්තජ්ඣාසයො ව පරජ්ඣාසයො ව, අත්තජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අත්තජ්ඣාසයො ව පරජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අට්ඨුප්පත්තියො ව පරජ්ඣාසයො ව අට්ඨුප්පත්තියො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අට්ඨුප්පත්තියො ව පරජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො වා”නි අජ්ඣාසයපුච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො. අත්තජ්ඣාසයට්ඨුප්පත්තීනං පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථි, තස්මා නිරවසෙසං පත්ථාරනායෙන සංසග්ගහෙදස්ස අලබ්භනතො එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අථ වා අට්ඨුප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සියා සංසග්ගහෙදො, තදන්තොගධන්තා පන සංසග්ගවසෙන වුත්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපෙයෙව සන්ධාය “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා”නි වුත්තං. ඉමස්මිං පන අත්ථචිකප්පෙ යථාරහං එකකදුකතිකචතුකවසෙන සාසනපට්ඨානනායෙන සුත්තනික්ඛෙපා වත්තබ්බාති නයමත්තං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං. තත්තායං වචනත්ථො – නික්ඛිපනං කථනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. නික්ඛිපියතීති වා නික්ඛෙපො, සුත්තමෙව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණවසෙනාති අත්තජ්ඣාසයො, අත්තනො අජ්ඣාසයො වා එතස්ස යථාවුත්තනායෙනාති අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථි යථාවුත්තනායෙනාති පුච්ඡාවසිකො. අරණියතො අවගන්තබ්බතො අත්ථො වුවිච්චි සුත්තදෙසනාය වත්ථු, තස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, සා එව අට්ඨුප්පත්ති ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා, සා එතස්ස අත්ථි වුත්තනායෙනාති අට්ඨුප්පත්තියො. අපිච නික්ඛිපියති සුත්තමෙතෙනාති නික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තදෙසනාකාරණමෙව. එතස්මිං පන අත්ථචිකප්පෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. තස්සා පුච්ඡාය වසෙන පවත්තං ධම්මපටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකං. තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිභිගවසෙන වුත්තං “පුච්ඡාවසිකො”නි. වුත්තනායෙන අට්ඨුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්තියොති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණං නිරපෙක්ඛිත්වා අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතන්තිඨපනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං නික්ඛෙපභාවො යුත්තො. තෙනෙව චක්ඛති “අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙති”නි (දී. නි. අට්ඨ. 1.5). පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනානිමිත්තභූතානං උප්පත්තියං පවත්තන්තා කථං අට්ඨුප්පත්තියො අනවරොධො සියා, පුච්ඡාවසිකට්ඨුප්පත්තියො වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතදෙසනත්තා කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධො සියාති න වොදෙතබ්බමෙතං. පරෙසඤ්ඤි අභිනිභාරපරිපුච්ඡාදිච්චිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිවසෙන ගහිතන්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ධම්මදායාදසුත්තාදීනං (ම. නි. 1.29) ආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨුප්පත්ති”නි වුවිච්චි. පරෙසං පුච්ඡං චිනා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටොවායමත්ථො.

අනජ්ඣිට්ඨොති පුච්ඡාදිනා අනජ්ඣෙසිතො අයාවිතො, අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙති ධම්මතන්තිඨපනත්ථන්ති අධිප්පායො. භාරොති ආවළි යථා “මුත්තාභාරො”නි, ස්වෙව භාරකො, සම්මප්පධානසුත්තන්නානං භාරකො තථා. අනුපුබ්බෙන හි සංයුත්තකෙ නිද්දිට්ඨානං සම්මප්පධානපටිසංයුත්තානං සුත්තන්නානං ආවළි “සම්මප්පධානසුත්තන්නභාරකො”නි වුවිච්චි, තථා ඉද්ධිපාදභාරකාදී. ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබෝජ්ඣාසගම්ගම්ගසුත්තන්නභාරකොති පුබ්බපදෙසු පරපදලොපො, ද්වන්දගම්ගසමායො වා එසො, පෙයාලනිද්දෙසො වා. තෙසන්ති යථාවුත්තසුත්තානං.

පරිපක්කාති පරිණතා. විමුත්තිපරිපාවනියාති අරහත්තඵලං පරිපාවෙන්තා සද්ධින්ද්‍රියාදයො ධම්මා. බයෙති බයනත්ථං, බයකාරණභූතාය වා ධම්මදෙසනාය. අජ්ඣාසයන්ති අධිමුත්තිං. ඛන්තින්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිං. මනන්ති චිත්තං. අභිනිභාරන්ති පණ්ඩානං. බුජ්ඣනභාවන්ති බුජ්ඣනසභාවං, බුජ්ඣනාකාරං වා. අවෙක්ඛිත්වාති පච්චවෙක්ඛිත්වා, අපෙක්ඛිත්වා වා.

වත්තාරො වණ්ණොති වත්තාරි කුලානි, වත්තාරො වා රුපාදිපමාණා සත්තා. මහාරාජානොති වත්තාරො මහාරාජානො දෙවො. වුවිවන්ති කිං, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා කින්ති අත්ථො.

කස්මාති ආහ “අට්ඨුප්පත්තියං හි”තිආදි. වණ්ණොවණ්ණොති නිමිත්තෙ භූමිමං, වණ්ණසද්දෙන වෙන්ට “අච්ඡරියං ආවුසො”තිආදිනා (දී. නි. 1.4) භික්ඛුසඬ්ඝෙන චුත්තොපි වණ්ණො සඬ්ගහිතො. තම්පි හි අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ධම්මා”තිආදිනා (දී. නි. 1.28) උපරි දෙසනං ආරභිස්සති. තදෙව විවරති “ආවරියො”තිආදිනා. “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යු”න්ති ඉමිස්සා දෙසනාය බ්‍රහ්මදත්තෙන චුත්තං වණ්ණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දෙසිතත්තා ආහ “අන්තෙවාසී වණ්ණං”න්ති. ඉදානි පාළියා සම්බන්ධං දස්සෙතුං “ඉති”තිආදි චුත්තං. දෙසනාකුසලොති “ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා අයං දෙසනා සම්භවති”ති දෙසනාය කුසලො, එතෙන පකරණානුගුණං භගවතො ථොමනමකාසි. එසා හි සංවණ්ණනකානං පකති, යදිදං තත්ථ තත්ථ පකරණාධිගතගුණෙන භගවතො ථොමනා. වා-සද්දො වෙන්ට උපමානසමුවිවයසංසයවචනවොස්සග්ගපදසුරණසදිසවිකප්පාදිසු බහුස්වත්ථෙසු දිස්සති. තථා භෙස “පණ්ඩිතොවාපි තෙන සො”තිආදිසු උපමානෙ දිස්සති, සදිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනිං පවෙදයන්ති”තිආදිසු (සු. නි.213) සමුවිවයෙ. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදිසු (පාරා. 296) සංසයෙ. “අයං වා (අයඤ්ච) (දී. නි. 1.181) ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුල්භො”තිආදිසු (දී. නි. 1.181) වචනවොස්සග්ගෙ. “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”තිආදිසු (සං. නි. 2.154) පදසුරණෙ. “මඬුං වා මඤ්ඤති බාලො, යාව පාපං න පව්චති”තිආදිසු (ධ. ප. 69) සදිසෙ. “යෙ හි කෙචි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදිසු (ම. නි. 1.170; සං. නි. 5.1092) විකප්පෙ. ඉධාපි විකප්පෙයෙව. මම වා ධම්මස්ස වා සඬ්ඝස්ස වාති විවිධා විසුං විකප්පනස්ස ජොතකත්තාති ආහ “වා-සද්දො විකප්පනත්ථො”ති. පර-සද්දො පන අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථො “අභඤ්චෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍යු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 7, 8) අත්ථි අධිකත්ථො “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්ත”න්තිආදිසු (විභ. 814; අ. නි. 10.21; ම. නි. 1.148; පටි. ම. 1.68; 1.111) අත්ථි පච්ඡාභාගත්ථො “පරතො ආගමිස්සති”තිආදිසු. අත්ථි පච්චනිකත්ථො “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා”තිආදිසු (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; අ. නි. 8.70; උදා. 51) ඉධාපි පච්චනිකත්ථොති දස්සෙති “පට්ඨිරුද්ධා සත්තා”ති ඉමිනා. සාසනස්ස පච්චනිකභූතා පච්චත්ථිකා සත්තාති අත්ථො. ත-සද්දො පරෙති චුත්තමත්ථං අවණ්ණභාසනකිරියාවිසිට්ඨං පරාමසතීති චුත්තං “යෙ අවණ්ණං වදන්ති, තෙසු”ති.

නනු තෙසං ආසානො නත්ථි ගුණමහත්තත්තා, අප් කස්මා එවං චුත්තන්ති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා තදපනෙති “කිඤ්චාපි”තිආදිනා. කිඤ්චාපි නත්ථි, අප් බො තථාපිති අත්ථො. ඊදිසෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවනත්ථො, තෙන රතනත්තයනිමිත්තම්පි අකුසලචිත්තං න උප්පාදෙනබ්බං, පගෙව වට්ඨාමිසලොකාමිසනිමිත්තන්ති සම්භාවෙති. පරියත්තිධම්මොයෙව සද්ධම්මනයනට්ඨෙන නෙත්තිති ධම්මනෙත්ති. ආහනතීති ආභූසො සට්ඨෙති, හිංසති වා, විබාධති, උපතාපෙති වාති අත්ථො. කත්ථවි “එත්ථා”ති පාඨො දිස්සති, සො පච්ඡාලිබ්බිතො පොරාණපාඨානුගතාය ටිකාය විරොධත්තා, අත්ථයුත්තියා ව අභාවතො. යදිපි දොමනස්සාදයො ව ආහනන්ති, කොපෙයෙව පනායං නිරුල්භොති දස්සෙති “කොපස්සෙනං අධිවචන”න්ති ඉමිනා. අවයවත්ථඤ්ඤි දස්සෙත්වා තත්ථ පරියායෙන අත්ථං දස්සෙත්තො එවමාහ. අධිවචනන්ති ව අධිකිච්ච පවත්තං වචනං, පසිද්ධං වා වචනං, නාමන්ති අත්ථො. එවම්තරෙසුපි. එත්ථ ව සභාවධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවජොතනත්ථං “ආහනතී”ති කත්තුත්ථෙ ආසාතසද්දං දස්සෙති. ආහනති එතෙන, ආහනනමත්තං වා ආසානොති කරණභාවත්ථාපි සම්භවන්තියෙව. “අප්පජිතා”ති එතස්සත්ථො “අතුට්ඨා අසොමනස්සිකා”ති චුත්තො, ඉදං පන පාකට්ඨරියායෙන අපච්චයසද්දස්ස නිබ්බවනදස්සනං, තම්මුබ්බෙන පන න පච්චෙති තෙනාති අප්පච්චයොති කාතබ්බං. අභිරාධයතීති සාධයති. එත්ථාති එතෙසු තිසු පදෙසු. ද්විභීති ආසාතඅනභිරද්ධිපදෙහි. එකෙනාති අපච්චයපදෙන. එත්තකෙසු ගහිතෙසු තංසම්පයුත්තා අග්ගහිතා සියුං, න ව සක්කා තෙපි අග්ගහිතුං එකුප්පාදාදිසභාවත්තාති වොදනං විසොධෙතුං “තෙස”න්තිආදි චුත්තං, තෙසන්ති යථාචුත්තානං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවෙදනාක්ඛන්ධෙකදෙසානං. සෙසානන්ති සඤ්ඤාචිඤ්ඤාණාවසිට්ඨසඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙකදෙසානං. කරණන්ති උප්පාදනං. ආසාතාදීනඤ්ඤි පවත්තියා පච්චයසමවායනං ඉධ “කරණ”න්ති චුත්තං, තං පන අත්ථතො උප්පාදනමෙව. තදනුප්පාදනඤ්ඤි සන්ධාය පාළිය “න කරණියා”ති චුත්තං. පටික්ඛිත්තමෙව යථාරහං එකුප්පාදනිරොධාරම්මණවත්ථුභාවතො.

තත්ථාති තස්මිං මනොපදොසෙ. “තෙසු අවණ්ණභාසකෙසු”ති ඉමිනා ආධාරත්ථෙ භූමිමං දස්සෙති. නිමිත්තත්ථෙ, භාවලක්ඛණෙ වා එතං භූමිමන්ති ආහ “තස්මිං වා අවණ්ණෙ”ති. න හි අගුණො, නින්දා වා කොපදොමනස්සානං ආධාරො සම්භවති තබ්බාසකායත්තත්තා තෙසං. අස්සථාති සත්තම්යා රූපං වෙ-සද්දයොගෙන පරිකප්පනවිසයත්තාති දස්සෙති “භවෙය්‍යාථා”ති ඉමිනා. “භවෙය්‍යාථ වෙ, යදි භවෙය්‍යාථා”ති ව වදන්තො ‘යථාක්කමං පුබ්බාපරයොගිතො එතෙ සද්දා’ති ඤාපෙති”ති වදන්ති. “කුපිතා කොපෙන අනත්තමනා දොමනස්සෙනා”ති ඉමිනා “එවං පඨමෙන නයෙනා”තිආදිනා චුත්තවචනං අත්ථන්තරාභාවදස්සනෙන සමත්ථෙති. “තුම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “තුම්භ”න්ති එකො සද්දො “අම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “අම්භ”න්ති සද්දො විය යථා “තස්මා හි අම්භං දහරා න මියරෙ”ති (ජා. 1.93) ආහ “තුම්භාකංයෙවා”ති. අත්ථවසා ලිඬගිවිපරියායොති කත්වා “තාය ව අනත්තමනතායා”ති චුත්තං. “අන්තරායො”ති චුත්තෙ සමණධම්මවිසෙසානන්ති අත්ථස්ස පකරණතො විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ව සද්දස්ස පයොගෙ කාමවාරත්තා “පඨමජ්ඣානාදීනං අන්තරායො”ති චුත්තං. එත්ථ ව “අන්තරායො”ති ඉදං මනොපදොසස්ස අකරණියතාය කාරණවචනං. යස්මා තුම්භාකමෙව තෙන කොපාදිනා පඨමජ්ඣානාදීනන්තරායො භවෙය්‍යා, තස්මා තෙ

කොපාදිපරියායෙන වුත්තා ආසාතාදයො න කරණියානි අධිප්පායො, තෙන “නාහං සබ්බඤ්ඤා”ති ඉස්සරහාවෙන තුම්භෙ තතො නිවාරොමි, අප්ථං බො ඉම්නාව කාරණෙනානි දස්සෙති. තං පන කාරණවචනං යස්මා ආදීනවචිභාවනං හොති, තස්මා “ආදීනවං දස්සෙත්තො”ති භෙට්ඨා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සො පන මනොපදොසො න කෙවලං කාලන්තරභාවිනොයෙව භික්ඛුබස්ස අන්තරායකරො, අප්ථං බො තඤ්ඤාපවත්තනාරහස්ස භික්ඛුබස්ස අන්තරායකරොති මනොපදොසෙ ආදීනවං දල්භතරං කත්වා දස්සෙතුං “අපි නු”ති ආදිමාහානිපි සම්බන්ධො වත්තබ්බො. පරෙසන්ති යෙ අත්තතො අඤ්ඤෙ, තෙසන්ති අත්ථො, න පන “පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති ආදිසු විය පටිච්චරුද්ධසත්තානන්ති ආහ “යෙසං කෙසඤ්චි”ති. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “කුපිතො හී”ති ආදිනා. පාළියං සුභාසිතදුබ්භාසිතවචනජානනම්පි තදත්ථජානනෙනෙව සිද්ධන්ති ආහ “සුභාසිතදුබ්භාසිතස්ස අත්ථ”න්ති.

අන්ධංතමන්ති අන්ධභාවකරං තමං, අතිවිය වා තමං. යං නරං සහතෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමන්ති සම්බන්ධො. යන්ති වා භුම්මත්ථෙ පච්චත්තවචනං, යස්මිං කාලෙ සහතෙ, තදා අන්ධතමං හොතිති අත්ථො, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන කාරණෙන සහතෙ, තෙන අන්ධතමන්ති. එවං සති යංතං-සද්දානං නිව්වසම්බන්ධන්තා “යදා”ති අප්ඤ්ඤාභරිතබ්බං. කිරියාපරාමසනං වා එතං, “කොධො සහතෙ”ති යදෙන කොධස්ස අභිභවනං චුත්තං, එතං අන්ධතමන්ති. තතො ව කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සතිති යොජෙතබ්බං. අත්ථං ධම්මන්ති පාළිඅත්ථං, පාළිධම්මඤ්ච. චිත්තප්පකොපනොති චිත්තස්ස පකතිභාවච්ඡහනෙන පදුසකො. අන්තරතොති අබ්භන්තරතො, චිත්තතො වා කොධවසෙන භයං ජාතං. න්ති තථාසභාවං කොධං, කොධස්ස වා අනත්ථජනනාදිප්පකාරං.

සබ්බත්ථාපිති සබ්බෙසුපි පඨමදුතියතනියනායෙසු. “අවණ්ණෙ පටිපජ්ජිතබ්බාකාර”න්ති අධිකාරො. අවණ්ණභාසකානම්පියයත්තා “තත්‍රා”ති පදස්ස තස්මිං අවණ්ණෙති අත්ථොව දස්සිතො. අභුතන්ති කත්තුභුතං වචනං, යං වචනං අභුතං හොතිති අත්ථො. අභුතතොති පන අභුතතාකිරියාව භාවජ්ජධානන්තා, භාවලොපන්තා වාති දස්සෙති “අභුතභාවෙනෙවා”ති ඉම්නා. “ඉතිපෙත”න්ති ආදි නිබ්බේධනාකාරනිදස්සනන්ති දස්සෙතුං “කප්”න්ති ආදි චුත්තං. තත්‍රාති තස්මිං වචනෙ. යොජනානි අධිප්පායපයොජනා. තුණ්හීති අභාසනත්ථෙ නිපාතො, භාවනපුංසකො වෙස. “ඉතිපෙතං අභුත”න්ති වත්වා “යං තුම්භෙහී”ති ආදිනා තදත්ථං විවරති. ඉම්නාපිති පි-සද්දෙන අනෙකවිධං කාරණං සම්පිණ්ඩෙති. කාරණසරුපමාහ “සබ්බඤ්ඤායෙවා”ති ආදිනා. එව-සද්දො තිසුපි පදෙසු යොජෙතබ්බො, සබ්බඤ්ඤාභාවතො න අසබ්බඤ්ඤා, ස්වාක්ඛාතන්තා න දුරක්ඛාතො, සුප්පටිපන්තන්තා න දුප්පටිපන්තොති ඉම්නාපි කාරණෙන නිබ්බේධෙතබ්බන්ති චුත්තං හොති. “කස්මා පන සබ්බඤ්ඤා”ති ආදිපටිචොදනායපි තංකාරණදස්සනෙන නිබ්බේධෙතබ්බමෙවාති ආහ “තත්‍ර ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණ”න්ති. තත්‍රාති තෙසු සබ්බඤ්ඤානාදිසු. ඉදඤ්ච ඉදඤ්ච කාරණන්ති අනෙකවිධෙන කාරණානුකාරණං දස්සෙත්වා “න සබ්බඤ්ඤා”ති ආදිවචනං නිබ්බේධෙතබ්බන්ති අත්ථො. තත්‍රිදං කාරණං – සබ්බඤ්ඤා එව අම්භාකං සත්ථා අවිපරිතධම්මදෙසනන්තා. ස්වාක්ඛාතො එව ධම්මො එකත්තනියානිකත්තා. සුප්පටිපන්තො එව සඬ්ඝො සංකිලෙසරහිතත්තාති. කාරණානුකාරණදස්සනම්පෙත්ථ අසබ්බඤ්ඤානාදිවචන-නිබ්බේධනමෙව තථාදස්සනස්ස තෙසම්පි කාරණභාවතොති දට්ඨබ්බං. කාරණකාරණම්පි හි “කාරණ”න්ත්වෙව චුච්චති, පතිට්ඨානපතිට්ඨානම්පි “පතිට්ඨාන”න්ත්වෙව යථා “තිණ්ණෙහි භත්තං සිනිද්ධං, පාසාදෙ ධම්මමප්ඤ්ඤායති”ති. දුතියං පදන්ති “අතච්ඡ”න්ති පදං. පඨමස්ස පදස්සාති “අභුත”න්ති පදස්ස. චතුත්ථන්ති “න ව පනෙනං අම්භෙසු සංවිජ්ජති”ති පදං. තතියස්සාති “නත්ථි වෙනං අම්භෙසු”ති පදස්ස. විවිධමෙකත්ථෙයෙව පවත්තං වචනං විවචනං, තදෙව වෙච්චනං, වචනන්ති වා අත්ථො සද්දෙන වචනියත්තා “භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තම”න්ති ආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.1 ම. නි. අට්ඨ. 1.1; අ. නි. 1.රුපාදිවග්ගවණ්ණනා; පාරා. අට්ඨ. 1.1) විය. නානාසභාවතො විගතං වචනං යස්සාති වෙච්චනං චුත්තනායෙන, පරියායවචනන්ති අත්ථො.

එත්ථාහ – කස්මා පනෙත්ථ පරියායවචනං චුත්තං, නනු එකෙකපදවසෙනෙව අධිප්පෙතො අත්ථො සිද්ධො, එවං සිද්ධෙ සති කිමෙනෙ තෙන පරියායවචනෙන. තදෙනඤ්චි ගන්ථගාරවාදිඅනෙකදොසකරං, යදි ව තං වත්තබ්බං සියා, තදෙව චුත්තං අස්ස, න තදඤ්ඤන්ති? චුච්චතෙ – දෙසනාකාලෙ, හි ආයතිඤ්ච කස්සචි කප්ඤ්චි තදත්ථපටිචෙධනත්ථං පරියායවචනං චුත්තං. දෙසනාපටිග්ගාහකෙසු හි යො තෙසං පරියායවචනානං යං පුබ්බෙ සඬ්ඝෙතං කරොති “ඉදම්මස්සත්ථස්ස වචන”න්ති, තස්ස තෙනෙව තදත්ථපටිචෙධො හොති. අපිව තස්මිං බණෙ වික්ඛිත්තචිත්තානං අඤ්ඤවිභිතානං විපරියායානං අඤ්ඤෙන පරියායෙන තදත්ථාවබොධනත්ථම්පි පරියායවචනං චුත්තං. යඤ්චි යෙ න සුණන්ති, තප්පරිභායනවසෙන තෙසං සබ්බථා පරිපුණ්ණස්ස යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස අනවබොධො සියා, පරියායවචනෙ පන චුත්තෙ තබ්බසෙන පරිපුණ්ණමත්ථාවබොධො හොති. අප්ථං වා මන්දබුද්ධිනං පුනප්පුනං තදත්ථලක්ඛණෙන අසම්මොහනත්ථං පරියායවචනං චුත්තං. මන්දබුද්ධිනඤ්චි එකෙනෙව පදෙන එකත්ථස්ස සල්ලක්ඛණෙන සම්මොහො හොති, අනෙකෙන පරියායෙන පන එකත්ථස්ස සල්ලක්ඛණෙන තථාසම්මොහො න හොති අනෙකප්පවත්තිනිමිත්තෙන එකත්ථෙයෙව පවත්තසද්දෙන යථාධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස නිව්චිතත්තා.

අපරො නයො – “අනෙකෙපි අත්ථා සමානත්‍යඤ්ජනා හොන්ති”ති යා අත්ථන්තරපරිකප්පනා සියා, තස්සා පරිච්ඡන්තත්ථම්පි පරියායවචනං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අනෙකෙසම්පි හි අත්ථානං එකපදවචනියතාවසෙන

සමානත්වයක් සහිතව යථාමානව පදනමක් “අයමන්වො නු බො අධිප්පෙතො, උදාහු අයමන්වොවා” නි පවත්නං සොතුනමත්ථන්තරපරිකප්පනං වෙවචනං අක්කමක්කං හෙදකවසෙන පරිවජ්ජෙති. චුත්තස්ස ව –

“නෙකත්ථචුත්තියා සද්දො, න විසෙසත්ථස්සාපකො;
පරියායෙන යුත්තො තු, පරියායො ව හෙදකො” ති.

අපරො නයො – අනක්කස්සාපි පරියායවචනස්ස වචනෙ අනෙකාහි තාහි තාහි නාමපක්කත්තීහි තෙසං තෙසං අත්ථානං පක්කපනත්ථමපි පරියායවචනං වත්තබ්බං හොති. තථා හි පරියායවචනෙ චුත්තෙ “ඉමස්සත්ථස්ස ඉදම්දම්පි නාම” න්ති සොතුනං අනෙකධා නාමපක්කත්තීවිජානනං. තතො ව තංතංපක්කත්තීකොසල්ලං හොති සෙයාථාපි නිසංඝුසත්ථෙ පරිවයනං. අපිච ධම්මකථිකානං තත්තිඅත්ථපනිබන්ධනපරාවබෝධනානං සුඛසිද්ධියාපි පරියායවචනං. තබ්බවනෙන හි ධම්මදෙසකානං තත්තිඅත්ථස්ස අත්තනො චිත්තෙ උපනිබන්ධනෙන යපනෙන පරෙසං සොතුනමවබෝධනං සුඛසිද්ධං හොති. අථ වා සම්මාසම්බුද්ධස්ස අත්තනො ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තියා විභාවනත්ථං, වෙනෙය්‍යානස්ස තත්ථ ඛිජ්ජාපනත්ථං පරියායවචනං හගවා නිද්දිසති. තදසම්පත්තිකස්ස හි තථාවචනං න සම්භවති. තෙන ව පරියායවචනෙන යථාසුතෙන තස්සං ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තියං තප්පරිවරණෙන, තදක්කසුචරිතසමුපබ්බහනෙන ව පුක්කසඛිතාසස්ස ඛිජ්ජස්ස වපනං සම්භවති. කො හි ඊදිසාස සම්පත්තියා වික්කදායමානාස තදෙනං නාහිපත්ථෙය්‍යාති, කිං වා බහුතා. යස්සා ධම්මධාතුයා සුප්පටිවිද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො යථා සබ්බස්මිං අත්ථෙ අප්පටිහතක්කාණවාරො, තථා සබ්බස්මිං සද්දවොහාරෙති එකමපි අත්ථං අනෙකෙහි පරියායෙහි බොධෙති, නත්ථි තත්ථ දන්ධායිතත්තං චිත්ථාරිතත්තං, නාපි ධම්මදෙසනාස හානි, ආවෙණිකො වායං බුද්ධධම්මො. සබ්බක්කස්සාපි අත්තනො සුප්පටිවිදිතභාවෙන පටිසම්භිදාසාණෙහි විය තෙනපි ක්කාණෙන අත්ථෙ, ධම්මෙ, නිරුත්තියා ව අප්පටිහතචුත්තියාස බුද්ධලිලාස එකමපි අත්ථං අනෙකෙහි පරියායෙහි බොධෙති, න පන තස්මිං සද්දවොහාරෙ, තථාබෝධනෙ වා මන්දභාවො සම්මාබෝධනස්ස සාධනත්තා, න ව තෙන අත්ථස්ස චිත්ථාරහාවො එකස්සෙවත්ථස්ස දෙසෙතබ්බස්ස සුඛඛිජානනාකාරණත්තා, නාපි තබ්බවනෙන ධම්මදෙසනාහානි තස්ස දෙසනාසම්පත්තිභාවතො. තස්මා සාත්ථකං පරියායවචනං, න වාපි තං ගන්ථගාරවාදිඅනෙකදොසකරන්ති දට්ඨබ්බං. යං පනෙනං චුත්තං “යදි ව තං වත්තබ්බං සියා, තදෙව චුත්තං අස්ස, න තදක්ක” න්ති, තමපි න යුත්තං පයොජනත්තරසම්භවතො. තදෙව හි අවත්වා තදක්කස්ස වචනෙන දෙසනාක්කණෙ සමාහිතචිත්තානම්පි සම්මදෙව පටිග්ගණන්තානං තංතංපදන්තොගධපවත්තිනිමිත්තමාරබ්හ තදන්ථාධිගමො හොති, ඉතරථා තස්මිංයෙව පදෙ පුනථපුනං චුත්තෙ තෙසං තදත්ථානධිගතතා සියාති. හොන්ති වෙත්ථ –

“යෙන කෙනවි අත්ථස්ස, බොධාය අක්කස්සද්දතො;
චිත්තිත්තකමනානම්පි, පරියායකථා කතා.

මන්දානස්ස අමුල්හත්ථං, අත්ථන්තරනිසෙධාය;
තංතංනාමනිරුල්හත්ථං, පරියායකථා කතා.

දෙසකානං සුකරත්ථං, තත්තිඅත්ථාවබෝධනෙ;
ධම්මනිරුත්තිබෝධත්ථං, පරියායකථා කතා.

වෙනෙය්‍යානං තත්ථ ඛිජ්ජාපනත්ථස්ස අත්තනො;
ධම්මධාතුයා ලිලාස, පරියායකථා කතා.

තදෙව තු අවත්වාන, තදක්කෙහි පබෝධනං;
සම්මාපටිග්ගණන්තානං, අත්ථාධිගමාස කත” න්ති.

ඉදං පන නිබ්බේධනං ඊදිසෙයෙව, න සබ්බත්ථ කාතබ්බන්ති දස්සෙන්නො “ඉදක්කවා” නිආදිමාහ. තත්ථ අවණ්ණෙයෙවාති කාරණපනිරූපං වත්ථා, අවත්ථා වා දොසපනිට්ඨාපනවසෙන නින්දාය එව. න සබ්බත්ථානි න කෙවලං අක්කොසනබ්බසනවම්භනාදිසු සබ්බත්ථ නිබ්බේධනං කාතබ්බන්ති අත්ථො. තදෙවත්ථං “යදි හි” නිආදිනා පාකටං කරොති. “සාසඛිකනියො හොති” ති චුත්තං තථානිබ්බේධෙතබ්බතාස කාරණමෙව “තස්මා” නි පටිනිද්දිසති. “ඔට්ඨොසි” නිආදි “න සබ්බත්ථා” නි එතස්ස විවරණං. ජාතිනාමගොත්තකම්මසිප්පආබාධ ලිඛිත කිලෙස ආපත්ති අක්කොසනසඛිතානෙහි දසහි අක්කොසවත්ථුහි. අධිවාසනමෙව බන්ති, න දිට්ඨිනිජ්ඣානක්කමනාදයොති අධිවාසනබන්ති.

6. එවං අවණ්ණභූමියා සංවණ්ණනං කත්ථා ඉදානි වණ්ණභූමියාපි සංවණ්ණනං කාතුමාහ “එව” න්තිආදි. තත්ථ අවණ්ණභූමියන්ති අවණ්ණප්පකාසනට්ඨානෙන. තාදිලක්කණන්ති එත්ථ “පක්කවහාකාරෙහි තාදි ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදි, වත්තාවිති තාදි, තිණ්ණාවිති තාදි, මුත්තාවිති තාදි, තංනිද්දෙසා තාදි” නි (මහානි. 38) නිද්දෙසනෙයෙන පක්කවසු අත්ථෙසු ඉධ පඨමෙනත්ථෙත තාදි. තත්තායං නිද්දෙසො –

කථාං අරභා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, අරභා ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි තාදී, යසෙපි, අයසෙපි, පසංසායපි, නින්දායපි, සුඛෙපි , දුක්ඛෙපි තාදී, එකඤ්චෙ බාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යුං, එකඤ්චෙ බාහං වාසියා තච්ඡෙය්‍යුං, අමුස්මිං නන්ථි රාගො, අමුස්මිං නන්ථි පටිසො , අනුනයපටිසච්ඡපභිනො උග්ගාටිතිග්ගාටිච්චිතිවත්තො, අනුරොධවිරොධසමතික්කන්තො, එවං අරභා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදීති (මහානි. 38).

වචනත්ථො පන තම්ච දිස්සතිති තාදී, ඉට්ඨම්ච අනිට්ඨම්පි පස්සතිති අත්ථො. තස්ස ලක්ඛණං තාදිලක්ඛණං, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමපෙක්ඛනසභාවො. අප්ච වා තම්ච දිස්සතෙ තාදී, සො එව සභාවො, තදෙව ලක්ඛණං තාදිලක්ඛණන්ති. වණ්ණභූමියං තාදිලක්ඛණං දස්සෙතුන්ති සම්බන්ධො. පර-සද්දො අඤ්ඤත්ථෙති ආහ “යෙ කෙච්ඡි”තිආදි. ආනන්දන්ති භූසං පමොදන්ති තංසමඛිගිනො සත්තා එතෙනාති ආනන්දසද්දස්ස කරණත්ථං දස්සෙති. සොහනමනො සුමනො, චිත්තං, සොහනං වා මනො යස්සාති සුමනො, තංසමඛිගිපුග්ගලො. නනු ච චිත්තවාචකභාවෙ සති වෙතසිකසුඛස්ස භාවත්ථතා යුත්තා, පුග්ගලවාචකභාවෙ පන චිත්තමෙව භාවත්ථො සියා, න වෙතසිකසුඛං, සුමනසද්දස්ස දඬුනිමිත්තං පති පවත්තත්තා යථා “දණ්ඩත්තං සිඛිත්ත”න්තිආදීති? සච්චමෙතං දඬුනෙ අපෙක්ඛිතෙ, ඉධ පන තදනපෙක්ඛිත්වා තෙන දඬුනෙ යුත්තං මූලනිමිත්තභූතං වෙතසිකසුඛමෙව අපෙක්ඛිත්වා සුමනසද්දො පවත්තො, තස්මා එත්ථාපි වෙතසිකසුඛමෙව භාවත්ථො සම්භවති, තෙනාහ “වෙතසිකසුඛස්සෙතං අධිවචන”න්ති. එතෙන හි වචනෙන තදඤ්ඤවෙතසිකානම්පි චිත්තපටිඛද්ධත්තා, චිත්තකිරියත්තා ව යථාසම්භවං සොමනස්සභාවො ආපච්ඡතිති වොදනං නාපච්ඡතෙව රුළුභිසද්දත්තා තස්ස යථා “පඬිකප්”න්ති පරිහරති. උඛිලයතිති උඛිලං, හින්දති පුරිමාවත්ථාය විසෙසං ආපච්ඡතිති අත්ථො. තදෙව උඛිලාචිතං පච්චයන්තරාගමාදිවසෙන. උද්ධං පලවතිති වා උඛිලාචිතං අකාරානං ඉකාරං, ආකාරඤ්ච කත්වා, චිත්තමෙව “වෙතසො”ති වුත්තත්තා. තද්ධිතෙ පන සිද්ධෙ තං අබ්‍යාතිරිත්තං තස්මිං පදෙ වචනියස්ස සාමඤ්ඤභාවතො, තස්ස වා සද්දස්ස නාමපදත්තා, තස්මා කස්සාති සම්බන්ධිවිසෙසානුයොගෙ “වෙතසො”ති වුත්තන්ති දස්සෙතුං “කස්සා”තිආදි වුත්තං. එස නයො ඊදිසෙසු. යාය උප්පන්නාය කායචිත්තං වාතපුරිතභස්සා විය උද්ධුමායනාකාරච්ඡත්තං හොති තස්සා ගෙහසිතාය ඔදග්‍රාපිතියා එතං අධිවචනන්ති සරූපං දස්සෙති “උද්ධව්චාවභායා”තිආදිනා. උද්ධව්චාවභායාති උද්ධතභාවාවභාය. උප්පිලාපෙති චිත්තං උප්පිලාචිතං කරොතිති උඛිලාපනා, සා එව පිති, තස්සා. ඛන්ධවසෙන ධම්මවිසෙසත්තං ආහ “ඉධාපි”තිආදිනා. අවණ්ණභූමිමපෙක්ඛාය අපි-සද්දො “අයම්පි පාරාජිකො”තිආදිසු (පාරා. 1.89, 91, 167, 171, 195, 197) විය, ඉධ ව කිඤ්චාපි තෙසං භික්ඛූනං උඛිලාචිතමෙව නන්ථි, අප්ච බො ආයතිං කුලපුත්තානං එදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලුප්පත්තිං පටිසෙධෙන්තො ධම්මනෙත්තිං යපෙතිති. ද්විභි පදෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො වුත්තොති එත්ථාපි “තෙසං වසෙන සෙසානං සම්පයුත්තධම්මානං කරණං පටික්ඛිත්තමෙවා”ති ව අට්ඨකථායං වුත්තනයෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති න වුත්තං. “පි-සද්දො සම්භාවනත්ථො”තිආදිනා වුත්තනයෙන වෙන්ථ අත්ථො යථාසම්භවං වෙදිතඛිබ්බො.

තුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායොති එත්ථාපි “අන්තරායො”ති ඉදං “උඛිලාචිතත්තස්ස අකරණියතාකාරණවචන”තිආදිනා හෙට්ඨා අවණ්ණපක්ඛෙ අම්භෙහි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව “ආනන්දිනො උඛිලාචිතා”ති දීපිතං පිතිමෙව ගහෙත්වා “තෙන උඛිලාචිතත්තෙනා”ති වචනං සොමනස්සරහිතාය පිතියා අභාවතො තඛිබ්බතෙනෙව “සුමනා”ති දීපිතං සොමනස්සමපි සිද්ධමෙවාති කත්වා වුත්තං. අප්ච වා සොමනස්සස්ස අන්තරායකරතා පාකටා, න තථා පිතියාති එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කස්මා පනෙතන්ති යථාවුත්තං අත්ථං අවිභාගතො මනසි කත්වා වොදෙති. ආවරියො “සච්ච”න්ති තමත්ථං පටිජානිත්වා “තං පනා”තිආදිනා විභජ්ජන්‍යාකරණවසෙන පරිහරති.

තත්ථ එතන්ති ආනන්දාදිනමකරණියතාවචනං, නනු භගවතා වණ්ණිතන්ති සම්බන්ධො. බුද්ධොති කිත්තයත්තස්සාති “බුද්ධො”ති වචනං ගුණානුස්සරණවසෙන කටෙන්තස්ස සාධුජනස්ස. කසිණෙනාති කසිණතාය සකලභාවෙන. ජම්බුදීපස්සාති වෙතස්ස අවයවභාවෙන සම්බන්ධිවචනං. අපරෙ පන “ජම්බුදීපස්සාති කරණවචනත්ථෙ සාම්චවන”ති වදන්ති, තෙසං මතෙන කසිණජම්බුදීපසද්දානං සමානාධිකරණභාවො දට්ඨබ්බො, කරණවචනඤ්ච නිස්සක්කත්ථෙ. පගෙව එකදෙසතො පනාති අපි-සද්දො සම්භාවතො. ආදි-සද්දෙන වෙන්ථ –

“මා සොච්චි උදායි, ආනන්දො අවිතරාගො කාලං කරෙය්‍ය, තෙන චිත්තප්පසාදෙන සත්තක්ඛන්තුං දෙවරජ්ජං කාරෙය්‍ය, සත්තක්ඛන්තුං ඉමස්මිංයෙව ජම්බුදීපෙ මහාරජ්ජං කාරෙය්‍ය, අපිච උදායි ආනන්දො දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරිනිබ්බායිස්සති”තිආදිසුත්තං (අ. නි. 3.81) –

සඬගහිතං. න්ති සුත්තන්තරෙ වුත්තං පිතිසොමනස්සං. තෙක්ඛම්මස්සිතන්ති කාමතො නික්ඛමනෙ කුසලධම්මෙ නිස්සිතං. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. ගෙහස්සිතන්ති ගෙහවාසිතං සමුදාවණ්ණතො ගෙහසඬ්ඛාතෙ කාමගුණෙ නිස්සිතං. කස්මා තදෙවිධාධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉදඤ්චි”තිආදි. “ආයස්මතො ජන්තස්ස උප්පන්නසද්දස්ස”න්ති වුත්තමත්ථං පාකටං කාතුං, සමත්ථෙතුං වා “තෙනෙවා”තිආදි වුත්තං. විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි භගවති, ධම්මෙ ව පවත්තගෙහස්සිතපෙමතාය. පරිනිබ්බානකාලෙති පරිනිබ්බානාසන්නකාලෙ භගවතා පඤ්ඤත්තෙන තප්පිතොති වා සම්බන්ධො. පරිනිබ්බානකාලෙති වා භගවතො පරිනිබ්බුතකාලෙ සඬසෙන තප්පිතො නිබ්බත්තෙතිති වා සම්බන්ධො. බ්‍රහ්මදණ්ඩෙනාති “භික්ඛූහි ඉත්ථන්නාමො තෙව වත්තඛිබ්බො, න ඔවදිතඛිබ්බො, නානුසාසිතඛිබ්බො”ති (වුළුව. 445) කතෙන බ්‍රහ්මදණ්ඩෙන. තප්පිතොති සංවෙපිතො. තස්මාති යස්මා ගෙහස්සිතපිතිසොමනස්සං ඤානාදීනං

අන්තරායකර, තස්මා. චුත්තඤ්ඤානං භගවතා සක්කපඤ්ඤානං “සොමනස්සංපාහං දෙවනමින්ද, දුට්ඨෙන වදාමි සෙවිතබ්බමපි අසෙවිතබ්බමපි”ති (දී. නි. 2.359).

“අයඤ්ඤි”තිආදිනා තදෙවත්ථං කාරණතො සමත්ථෙති. රාගසහිතත්තා හි සා අන්තරායකරාති. එත්ථ පන “ඉදඤ්ඤි රාගසඤ්ඤිනං පිතිසොමනස්ස”න්ති වත්තබ්බං සියා, තථාපි පිතිග්ගහණෙන සොමනස්සමපි ගහිතමෙව හොති සොමනස්සරහිතාය පිතියා අභාවතොති හෙට්ඨා චුත්තනායෙන පිතියෙව ගහිතා. අපිච සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවිභාගස්ස සුත්තෙ වචනතො සොමනස්සස්ස පාකටො අන්තරායකරභාවො, න තථා පිතියාති සායෙව රාගසහිතත්ථෙව විසෙසෙත්වා චුත්තා. අවණ්ණභූමියා සද්ධිං සම්බන්ධිත්වා පාකටං කාතුං “ලොභො වා”තිආදි චුත්තං. කොධසදිසොවාති අවණ්ණභූමියං චුත්තකොධසදිසො ඵව. “ඌද්ධො”තිආදිගාථානං “කුද්ධො”තිආදිගාථාසු චුත්තනායෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො.

“මමං වා හික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යං, ධම්මස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, සඬ්ඝස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, තත්‍ර වෙ තුම්භෙ අස්සථ ආනන්දිනො සුමනා උබ්බිලාවිතා , අපි නු තුම්භෙ පරෙසං සුභාසිතදුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථාති? නො හෙතං හත්තෙ”ති අයං තතියවාරො නාම අවණ්ණභූමියං චුත්තනායවසෙන තතියවාරට්ඨානෙ නිභරිතබ්බත්තා, සො දෙසනාකාලෙ තෙන වාරෙන බොධෙතබ්බපුග්ගලාභාවතො දෙසනාය අනාගතොපි තදත්ථසම්භවතො අත්ථතො ආගතොයෙව. යථා තං විත්ථාරවසෙන කථාවත්ථුප්පකරණන්ති දස්සෙතුං “තතියවාරො පනා”තිආදි චුත්තං, එතෙන සංවණ්ණනාකාලෙ තථාබුජ්ඣනකසත්තානං වසෙන සො වාරො ආනන්ත්වා සංවණ්ණෙතබ්බොති දස්සෙති. “යථෙව හි”තිආදිනා තදෙවත්ථසම්භවං විභාවෙති. කුද්ධො අත්ථං න ජානාති යථෙවති සම්බන්ධො.

පටිපජ්ජිතබ්බාකාරදස්සනවාරෙති යථාචුත්තං තතියවාරං උපාදාය වත්තබ්බෙ වතුත්ථවාරෙ. “තුම්භාකං සත්ථා”ති වචනතො පභුති යාව “ඉම්නාපි කාරණෙන තච්ඡ”න්ති වචනං, තාව යොජනා. “සො හි භගවා”තිආදි තබ්බිවරණං. තත්ථ ඉතිපිති ඉම්නාපි කාරණෙන. විත්ථාරො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 123 ආදයො) “අනාපත්ති උපසම්පන්නස්ස භූතං ආරොවෙති”ති (පාචි. 77) චුත්තෙපි සභාගානමෙව ආරොවනං යුත්තන්ති ආහ “සභාගානං හික්ඛුනංයෙව පටිජානිතබ්බ”න්ති. තෙයෙව හි තස්ස අත්ථකාමා, සද්ධෙය්‍යාවචනත්තඤ්ඤි මඤ්ඤන්ති, තතො ව “සාසනස්ස අමොසනා දිපිතා හොති”ති චුත්තත්ථසමත්ථං සියා. “එවඤ්ඤි”තිආදි කාරණවචනං. පාපිච්ඡතා වෙව පරිවජ්ජිතා, කත්තුභූතා වා සා, හොතිති සම්බන්ධො. අමොසනාති නියානිකභාවෙන අතුච්ඡතා. චුත්තනායෙනාති “තත්‍ර තුම්භෙහිති තස්මිං වණ්ණෙ තුම්භෙහි”තිආදිනා වෙව “දුතියං පදං පඨමස්ස පදස්ස, වතුත්ථඤ්ඤි තතියස්ස වෙවචන”න්තිආදිනා ව චුත්තනායෙන.

චූළසීලවණ්ණනා

7. කො අනුසන්ධිති පුච්ඡා “නනු එත්තකෙනෙව යථාචුත්තෙහි අවණ්ණවණ්ණෙහි සම්බන්ධා දෙසනාමත්ථකං පත්තා”ති අනුයොගසම්භවතො කතා. වණ්ණෙන ව අවණ්ණෙන වාති තදුභයපදෙන. අත්ථනිද්දෙසො විය හි සද්දනිද්දෙසොපිති අක්ඛරචිත්තකා. අථ වා තථාභාසනස්ස කාරණත්තා, කොට්ඨාසත්තා ව “පදෙහි”ති චුත්තං. අවණ්ණෙන ව වණ්ණෙන වාති පන අගුණගුණවසෙන, නින්දාපසංසාවසෙන ව සරුපදස්සනං. “නිවත්තො අමුලකතාය විස්සජ්ජෙතබ්බතාභාවතො”ති (දී. නි. ටි. 1.7) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. තං විත්ථාරෙත්වා දෙසනාය බොධෙතබ්බපුග්ගලාභාවතො එත්තකාව සා යුත්තරුපාති භගවතො අජ්ඣාසයෙනෙව අදෙසනාභාවෙන නිවත්තො, යථා තං වණ්ණභූමියං තතියවාරොතිපි දට්ඨබ්බං. තථා බොධෙතබ්බපුග්ගලසම්භවෙන විස්සජ්ජෙතබ්බතාය අධිගතභාවතො අනුචත්තතියෙව. ඉතිපෙතං භූතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො තදුපරිපි අනුචත්තකත්තා, තෙන වක්ඛති “ඉධ පනා”තිආදි. එත්තාවතා අයං වණ්ණානුසන්ධිති දස්සෙත්වා දුට්ඨෙසු පන තෙසු වණ්ණෙසු බ්‍රහ්මදත්තස්ස වණ්ණානුසන්ධිති දස්සෙත්තො “සො පනා”තිආදිමාහ. උපරි සුඤ්ඤතාපකාසෙන අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.28).

එවං පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාමුඛෙන සමුදායත්ථං වත්වා ඉදාති අවයවත්ථං දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. අජ්ජමෙව පරිතො සමන්තතො බණ්ඩිතත්තා පරිත්තං නාමාති ආහ “අජ්ජමත්තකත්ති පරිත්තස්ස නාම”න්ති. මත්තා වුවචති පමාණං මියතෙ පරිමියතෙති කත්වා. සමාසන්තකකාරෙන අජ්ජමත්තකං යථා “බහුපුත්තකො”ති, එවං ඔරමත්තකෙපි. එතෙනෙව “අජ්ජා මත්තා අජ්ජමත්තා, සා එතස්සාති අජ්ජමත්තක”න්තිආදිනා කපච්චයස්ස සාත්ථකතමපි දස්සෙති අත්ථතො අභින්නත්තා. මත්තකසද්දස්ස අනත්ථකභාවතො සීලමෙව සීලමත්තකං. අනත්ථකභාවොති ව සකත්ථතා පුරිමපදත්ථෙයෙව පවත්තනතො. න හි සද්දා කෙවලං අනත්ථකා භවන්තිති අක්ඛරචිත්තකා. නනු ව භගවතො පාරමිතානුභාවෙන නිරත්ථකමෙකක්ඛරමපි මුඛවරං නාරොහති, සකලඤ්ඤි පරියත්තිසාසනං පදෙ පදෙ වතුසච්චප්පකාසනන්ති චුත්තං, කථං තස්ස අනත්ථකතා සම්භවතිති? සච්චං, තමපි පදන්තරාහිනිතස්ස අත්ථස්ස විසෙසනවසෙන තදභිහිතං අත්ථං වදති එව, සො පන අත්ථො විනාපි තෙන පදන්තරෙතෙව සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති අනත්ථකමිච්චෙව චුත්තන්ති. නනු අවොචුමිහ “අනත්ථකභාවො...පෙ.... පවත්තනතො”ති. අපිච විනෙයාජ්ඣාසයානුරූපවසෙන භගවතො දෙසනා පවත්තති, විනෙයා ව අනාදිමතිසංසාරෙ ලොකියෙසුයෙව සද්දෙසු පරිභාවිතචිත්තා, ලොකෙ ව අසතිපි අත්ථන්තරාවබොධෙ වාචාසීලිට්ඨතාදිවසෙන සද්දපයොගො දස්සති “ලබ්භති

පලබ්‍හති, බඤ්ජති නිබඤ්ජති, ආගච්ජති පච්චාගච්ජති” නිආදිනා. තථාපරිචිතානඤ්ච තථාච්චෙධෙනෙව සද්දපයොගෙන අත්ථාවගමො සුඛො භොතීති අනත්ථකසද්දපයොගො චුත්තොති. එවං සබ්බත්ථං. භොති චෙන්ථ –

“පදන්තරවචනිය-ස්සත්ථස්ස විසෙසනාය;
බොධනාය විනෙයානං, තථානත්ථපදං වදෙ”ති.

අථ වා සීලමත්තකන්ති එත්ථ මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො “අවිතක්කවිචාරමත්තා ධම්මා (ධ. ස. නිකමානිකා) මනොමත්තා ධාතු මනොධාතු”ති (ධ. ස. මූලටී. 499) ව ආදිසු විය. “අප්පමත්තකං ඔරමත්තක”න්ති පදද්වයෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තොයෙව හි අත්ථො “සීලමත්තක”න්ති පදෙන විසෙසනො චුත්තො, තෙන ව සීලං එව සීලමත්තං, තදෙව සීලමත්තකන්ති නිබ්බවනං කාතබ්බන්ති දස්සෙතුං. “සීලමෙව සීලමත්තක”න්ති චුත්තං.

අයං පන අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ඔරමත්තකන්ති එත්ථ ඔරන්ති අපාරභාගො “ඔරතො භොගං (මහාව. 66) ඔරං පාර”න්තිආදිසු විය. අථ වා හෙට්ඨාඅත්ථො ඔරසද්දො ඔරං ආගමනාය යෙ පච්චයා, තෙ ඔරමභාගියානි සංයොජනානීතිආදිසු විය. සීලඤ්ඤි සමාධිපඤ්ඤායො අපෙක්ඛිත්වා අපාරභාගෙ, හෙට්ඨාභාගෙ ව භොති, උභයත්ථාපි “ඔරෙ පවත්තං මත්තං යස්සා”තිආදිනා විග්ගහො. සීලමත්තකන්ති එත්ථාපි මත්තසද්දො අමහත්ථවාචකො “හෙසජ්ජමත්තා”තිආදිසු විය. අථ වා සීලෙපි තදෙකදෙසස්සෙව සඛිගහණත්ථං අමහත්ථවාචකො එත්ථ මත්තසද්දො චුත්තො. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයසන්තිස්සිතසීලානි ඉධ දෙසනං අනාරුජ්ඣානි. කස්මාති චෙ? යස්මා තානි පාතිමොක්ඛසංවරආජීවපාරිසුද්ධිසීලානි විය න සබ්බපුප්ප්ජනෙසු පාකටානීති. මත්තන්ති චෙන්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො නපුංසකලිඛිගං. පමාණප්පකත්ථෙසු පන “මත්ත”න්ති වා “මත්තා”ති වා නපුංසකිත්ථිලිඛිගං.

“ඉදං චුත්තං භොති”තිආදිනා සහ යොජනාය පිණ්ඩත්ථං දස්සෙති. යෙන සීලෙන වදෙය්‍ය, එතං සීලමත්තකං නාමාති සම්බන්ධො. “වණ්ණං වදාමීති උස්සාහං කත්වාපි”ති ඉදං “වණ්ණං වදමානො”ති එතස්ස විවරණං. එතෙන හි “එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”තිආදිසු (අ. නි. 1.170) විය මානසද්දස්ස සාමත්ථියත්ථං දස්සෙති. “උස්සාහං කුරුමානො”ති අවත්වා “කත්වා”ති ව වචනං ත්වාදිපච්චයන්තපදානම්ච මානන්තපච්චයන්තපදානම්පි පරකිරියාපෙක්ඛමෙවාති දස්සනත්ථං. “තත්ථ සියා”තිආදිනා සන්ධායභාසිතමත්ථං අජානිත්වා නීතත්ථමෙව ගහෙන්වා සුත්තන්තරවරොධිතං මඤ්ඤමානස්ස කස්සච ඊදිසී වොදනා සියාති දස්සෙති. තත්ථාති තස්මිං “අප්පමත්තකං බො පනෙන”න්තිආදිවචනෙ (දී. නි. 1.7). කම්මට්ඨානභාවනෙ යුඤ්ජති සීලෙනාති යොගී, තස්ස.

අලඬකරණං විභුසනං අලඬකාරො, පසාධනකිරියා. අලං කරොති එතෙනෙව්‍යාති වා අලඬකාරො, කුණ්ඩලාදිපසාධනං. මණ්ඩියතෙ මණ්ඩනං, උෞතට්ඨානපුරණං. මණ්ඩියති එතෙනාති වා මණ්ඩනං, මුඛවුණ්ණාදිඋෞතපුරණොපකරණං. ඉධ පන සදිසවොභාරෙන, තද්ධිතවසෙන වා සීලමෙව තථා චුත්තං. මණ්ඩනෙති මණ්ඩනහෙතු, මණ්ඩනකිරියානිමිත්තං ගතොති අත්ථො. අථ වා මණ්ඩති සීලෙනාති මණ්ඩනො, මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො. බහුමිති චෙතං ජාත්‍යාපෙක්ඛාය එකවචනං. උබ්බාහනත්ථෙපි හි එකවචනම්චිජන්ති කෙච්චි, තදයුත්තමෙව සද්දසත්ථෙ අනාගතත්තා, අත්ථයුත්තියා ව අභාවතො. කථඤ්ඤි එකවචනනිද්දිට්ඨතො උබ්බාහනකරණං යුත්තං සියා එකස්මිං යෙවත්ථෙ උබ්බාහිතබ්බස්ස අඤ්ඤස්සත්ථස්ස අභාවතො. තස්මා විපල්ලාසවසෙන බහ්වත්ථෙ ඉදං එකවචනං දට්ඨබ්බං, මණ්ඩනසීලෙසුති අත්ථො. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි හි අයමෙවිධ විනිච්ඡයො (දී. නි. ටී. 1.7) චුත්තො. අග්ගකන්ති උත්තමභාවං.

අස්සං භවිස්සාමීති ආකඬබ්බෙය්‍යාති සම්බන්ධො. අස්සාති භවෙය්‍ය. පරිපූරකාරීති චෙන්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන සකලම්පි සීලොමනසුත්තං දස්සෙති.

කිකිච අණ්ඩන්ති එත්ථාපි තදත්ථෙත ඉති-සද්දෙන –

“කිකිච අණ්ඩං වමරිච වාලධිං,
පියංව පුත්තං නයනංව එකකං;
තට්ථෙ සීලං අනුරක්ඛමානා,
සුපෙසලා භොථ සදා සගාරවා”ති. (විසුද්ධි. 1.19); –

ගාථං සඛිගණ්භාති. “පුප්ඵගන්ධො”ති වත්වා තදෙකදෙසෙන දස්සෙතුං “න වන්දන”න්තිආදි චුත්තං. වන්දනං තගරං මල්ලිකානි හි තංසභවරණතො තෙසං ගන්ධොව චුත්තො. පුප්ඵගන්ධොති ව පුප්ඵඤ්ච තදවසෙසො ගන්ධො වාති අත්ථො. තගරමල්ලිකානි වා අවසිට්ඨො “පුප්ඵගන්ධො”ති චුත්තො. සතඤ්ච ගන්ධොති එත්ථ සීලමෙව සදිසවොභාරෙන වා තද්ධිතවසෙන වා ගන්ධො. සීලනිබන්ධනො වා ථුතිසොසො චුත්තනෙයෙන “ගන්ධො”ති අධිප්පෙනො. සීලඤ්ඤි කිත්තියා නිමිත්තං. යථාහ “සීලවතො කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ජති”ති (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 785; උදා. 76). සප්පුරිසො පවායති පකාරෙහි ගන්ධති තස්ස ගන්ධුපගරුක්ඛපටිභාගත්තා.

වස්සිකීති සුමනපුප්ඵං, “වස්සික” නීති පාඨො, තදත්ථොව. ගන්ධා ඵව ගන්ධජාතා, ගන්ධප්පකාරා වා. ය්වායන්ති යදිදං, උත්තමො ගන්ධො වාතීති සම්බන්ධො.

සම්මදඤ්ඤා විමුක්තානන්ති සම්මා අඤ්ඤාය ජානිත්වා, අග්ගමග්ගෙන වා විමුක්තානං. මග්ගං න වින්දතීති කාරණං න ලභති, න ජානාති වා.

“සිලෙ පතිට්ඨායා”ති ගාථාය පටිසන්ධිපඤ්ඤාය සපඤ්ඤො ආකාපී චිරියවා පාරිභාරිකපඤ්ඤාය නිපකො නරසඬ්ඛානො භික්ඛු සිලෙ පතිට්ඨාය විත්තං තප්පධානෙන චුත්තං සමාධිං භාවයං භාවයන්තො භාවනාහෙනු තථා පඤ්ඤං විපස්සනාද්ව ඉමං අන්තොජ්ඣාබ්‍යජාසඬ්ඛානං ජට්ඨං විජට්ඨො විජට්ඨො විජට්ඨො සමත්ථොයාති සඬ්ඛෙපත්ථො.

පට්ඨං නිස්සායාති පට්ඨං රසග්ගභණුවසෙන නිස්සාය, සිලස්මිං පන පරිපූරණුවසෙන නිස්සාය පතිට්ඨානං දට්ඨබ්බං.

අප්පකමහන්තතාය පාරාපාරාදි විය උපනිධාපඤ්ඤත්තිභාවතො අඤ්ඤමඤ්ඤං උපනිධාය ආහානි විස්සජ්ජෙනුං “උපරි ගුණෙ උපනිධායා”ති චුත්තං. සිලඤ්ඤීති එත්ථ හි-සද්දො කාරණත්ථො, තෙනිදං කාරණං දස්සෙති “යස්මා සිලං කිඤ්චාපි පතිට්ඨාභාවෙන සමාධිස්ස ඛණ්ඩකාරං, පභාවාදිගුණවිසෙසෙ පනස්ස උපනිධාය කලම්පි භාගං න උපෙනි, තථා සමාධි ව පඤ්ඤායා”ති. තෙනෙවාහ “තස්මා”තිආදි. න පාපුණාතීති ගුණසමභාවෙන න සම්පාපුණාති, න සමෙතීති චුත්තං හොති. උපරිමන්ති සමාධිපඤ්ඤං. උපනිධායාති උපත්ථම්භං කත්වා. තඤ්ඤි තාදිසාය පඤ්ඤත්තියා උපත්ථම්භනං හොති. හෙට්ඨිමන්ති සිලසමාධිද්වයං.

“කථ”නීතිආදි විත්ථාරවචනං. කණ්ඩම්බමුලිකපාටිභාරියකථනඤ්ඤෙත්ථ යථාකථඤ්චිපි සිලස්ස සමාධිමපාපුණ්ණසිද්ධියෙවිධාධිප්පෙනාති පාකට්තරපාටිභාරියභාවෙන, නිදස්සනනයෙන වාති දට්ඨබ්බං. “අහි...පෙ. ... තිත්ථියමද්දන”නීති ඉදං පන තස්ස යමකපාටිභාරියස්ස සුපාකට්ඨාවදස්සනත්ථං, අඤ්ඤෙහි බොධිමුලෙ ඤාතිසමාගමාදිසු ව කතපාටිභාරියෙහි විසෙසදස්සනත්ථඤ්ච චුත්තං. සම්බොධිතො හි අට්ඨමෙපි දිවසෙ දෙවතානං “බුද්ධො වා නො වා”ති උප්පන්නකඬ්ඛාවිධිමනත්ථං ආකාසෙ රතනවඩ්ඛමං මාපෙත්වා වඩ්ඛමන්තො පාටිභාරියං අකාසී, තතො දුතියසංවච්ඡරෙ කුලනගරගතො කපිලවත්ථුපුරෙ නිග්‍රොධාරාමෙ ඤාතීනං සමාගමෙපි තෙසං මානවදප්පහනත්ථං යමකපාටිභාරියං අකාසී. තත්ථ අහිසම්බොධිතොති අහිසම්බුජ්ඣන්තකාලතො. සාවත්ථිනගරද්වාරෙති සාවත්ථිනගරස්ස දක්ඛිණද්වාරෙ. කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙති කණ්ඩෙත නාම පසෙනදිරඤ්ඤො උයානපාලෙන රොපිතත්තා කණ්ඩම්බනාමකස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ. යමකපාටිභාරියකරණත්ථාය භගවතො චිත්තෙ උප්පන්නෙ “තදනුච්ඡිකං යානං ඉච්ඡිතබ්බං”නීති රතනමණ්ඩපාදි සක්කෙන දෙවරඤ්ඤා ආණත්තෙන විස්සකම්මුනා කතන්ති වදන්ති කෙච්චි. භගවතා නිම්මිතන්ති අපරෙ. අට්ඨකථාසු පන අනෙකාසු “සක්කෙන දෙවනම්න්දෙන ආණාපිතෙන විස්සකම්මදෙවපුත්තෙන මණ්ඩපො කතො, වඩ්ඛමො පන භගවතා නිම්මිතො”ති චුත්තං. දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙ දෙවතාහි ධාරියමානෙති අත්ථො විඤ්ඤායති අඤ්ඤෙසමසම්භවතො. “ද්වාදසයොජනාය පරිසායා”ති ඉදං වතුසු දිසාසු පච්චෙකං ද්වාදසයොජනං මනුස්සපරිසං සන්ධාය චුත්තං. තදා කිර දසසභස්සිලොකධාතුතො වක්කවාලගබ්භං පරිපූරෙත්වා දෙවබ්‍රහ්මානොපි සන්තිපතිංසු. යො කොච්චි ඵවරූපං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථො වෙ, යො ආගච්ඡතුති වොදනාසදිසත්තා චුත්තං “අත්තාදානපරිදීපන”නීති. අත්තාදානඤ්ඤි අනුයොගො පටිපක්ඛස්ස අත්තස්ස ආදානං ගභණන්ති කත්වා. තිත්ථියමද්දනන්ති “පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති කුභායනවසෙන පුබ්බෙ උට්ඨිතානං තිත්ථියානං මද්දනං, තඤ්ච තථා කාතුං අසමත්ථතාසම්පාදනමෙව. තදෙනං පද්ද්වයං “යමකපාටිභාරිය”නීති එතෙන සම්බන්ධිතබ්බං. රාජගහසෙට්ඨිතො වන්දනසට්ඨකුප්පත්තිතො පට්ඨාය සබ්බමෙව වෙන්ථ වත්තබ්බං.

උපරිමකායතොතිආදි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.116) ආගතනයදස්සනං, තෙන චුත්තං “ඉතිආදිනායප්පචත්ත”නීති, “සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං”නීති ව. තත්ථායං පාළිසෙසො –

“හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. පුරත්ථිමකායතො අග්ගි, පච්ඡිමකායතො උදකං. පච්ඡිමකායතො අග්ගි, පුරත්ථිමකායතො උදකං. දක්ඛිණඅක්ඛිතො අග්ගි, වාමඅක්ඛිතො උදකං. වාමඅක්ඛිතො අග්ගි, දක්ඛිණඅක්ඛිතො උදකං. දක්ඛිණකණ්ණසොතතො අග්ගි, වාමකණ්ණසොතතො උදකං. වාමකණ්ණසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො උදකං. දක්ඛිණනාසිකාසොතතො අග්ගි, වාමනාසිකාසොතතො උදකං. වාමනාසිකාසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණනාසිකාසොතතො උදකං. දක්ඛිණඅංසකුට්ඨො අග්ගි, වාමඅංසකුට්ඨො උදකං. වාමඅංසකුට්ඨො අග්ගි, දක්ඛිණඅංසකුට්ඨො උදකං. දක්ඛිණහත්ථතො අග්ගි, වාමහත්ථතො උදකං. වාමහත්ථතො අග්ගි, දක්ඛිණහත්ථතො උදකං. දක්ඛිණපස්සතො අග්ගි, වාමපස්සතො උදකං. වාමපස්සතො අග්ගි, දක්ඛිණපස්සතො උදකං. දක්ඛිණපාදතො අග්ගි, වාමපාදතො උදකං. වාමපාදතො අග්ගි, දක්ඛිණපාදතො උදකං. අඬ්ගුලඬ්ගුලෙහි අග්ගි, අඬ්ගුලන්තරිකාහි උදකං. අඬ්ගුලන්තරිකාහි අග්ගි, අඬ්ගුලඬ්ගුලෙහි උදකං. එකෙකලොමතො අග්ගි, එකෙකලොමතො උදකං. ලොමකුප්පතො ලොමකුප්පතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, ලොමකුප්පතො ලොමකුප්පතො උදකධාරා පචත්තති”ති.

අට්ඨකථායං පන “එකෙකලොමකුපතො” ඉච්චෙව (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.116) ආගතං.

ඡන්තං වණ්ණානන්ති එත්ථාපි නිලානං පිතකානං ලොභිතකානං ඔදානානං මඤ්ජීට්ඨානං පහස්සරානන්ති අයං සබ්බොපි පාළිසෙසො පෙය්‍යාලනයෙන, ආදි-සද්දෙන ව දස්සිතො. එත්ථ ව ඡන්තං වණ්ණානං උබ්බාහනභූතානං යමකා යමකා වණ්ණා පවත්තන්ති පායසෙසෙන සම්බන්ධො, තෙන වක්ඛති “දුතියා දුතියා රස්මියො”තිආදි. තත්ථ හි තාසං යමකං යමකං පවත්තනාකාරෙන සහ ආවජ්ජනපරිකම්මාධිට්ඨානානං විසුං පවත්ති දස්සිතා. කෙච් පන “ඡන්තං වණ්ණාන”න්ති එතස්ස “අග්ගික්ඛන්ධො උදකධාරා”ති පුරිමෙහි පදෙහි සම්බන්ධං වදන්ති, තදයුත්තමෙව අග්ගික්ඛන්ධඋදකධාරානං අත්ථාය තෙජොකසිණවායොකසිණානං සමාපජ්ජනස්ස වක්ඛමානන්තා. ඡන්තං වණ්ණානං ඡබ්බණ්ණා පවත්තන්ති කත්තුචසෙන වා සම්බන්ධො යථා “එකස්ස වෙපි හික්ඛුනො න පටිභාසෙය්‍ය තං හික්ඛුනිං අපසාදෙතු”න්ති (පාටි. 558). කත්තුකම්මෙසු හි බහුලා සාම්ච්චනං ආබ්‍යාතපයොගෙපි ඉච්ඡන්ති නෙරුත්තිකා.

එවං පාළිනයෙන යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා ඉදානි තං අට්ඨකථානයෙන විචරන්තො පච්චාසන්තිනයෙන “ඡන්තං වණ්ණාන”න්ති පදමෙව පඨමං විචරිතුං “තස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්සාති හගවතො. “සුචණ්ණවණ්ණා රස්මියො”ති ඉදං තාසං පීතාභානං යෙභුය්‍යතාය චුත්තං, ඡබ්බණ්ණාහි රස්මීහි අලඬකරණකාලො වියාති අත්ථො. තාපි හි වක්ඛවාළගබ්භතො උග්ගන්ත්වා බ්‍රහ්මලොකමාහවිච්ච පටිනිවත්තිත්වා වක්ඛවාළමුඛවට්ටිමෙව ගණ්හිංසු. එකවක්ඛවාළගබ්භං වඬකගොපානසිකං විය බොධිසරං අහොසි එකාලොකං. දුතියා දුතියා රස්මියොති පුරිමපුරිමතො පච්ඡා පච්ඡා නික්ඛන්තා රස්මියො. කස්මා සද්දිසාකාරවසෙන “වියා”ති වචනං චුත්තන්ති ආහ “ද්විත්තඤ්ච”තිආදි. ද්විත්තඤ්ච විත්තානං එකක්ඛණෙ පවත්ති නාම නත්ථි, යෙහි තා එවං සියුං, තථාපි ඉමිනා කාරණද්වයෙන එවමෙව බායන්තිති අධිප්පායො. භවඬගපරිවාසස්සාති භවඬගවසෙන පරිවසනස්ස, භවඬගසඬ්ඛාතස්ස පරිවසනස්ස වා, භවඬගපතනස්සාති චුත්තං හොති. ආචණ්ණවසිනායාති ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාදිහි පඤ්චභාකාරෙහි සමාචණ්ණපරිවසතාය. නනු ව එකස්සාපි විත්තස්ස පවත්තියා ද්වෙ කස්සො රස්මියොපි සම්භවෙය්‍යුන්ති අනුයොගමපනෙති “තස්සා තස්සා පන රස්මියා”තිආදිනා. විත්තවාරනානන්තා ආවජ්ජනපරිකම්මවිත්තාති, කසිණනානන්තා අධිට්ඨානවිත්තවාරානිපි විසුං විසුංයෙව පවත්තන්ති. ආවජ්ජනාවසානෙ නික්ඛන්තුං පවත්තජ්චනාති පරිකම්මනාමෙනෙව ඉධ චුත්තාති.

කථන්ති ආහ “නිලරස්මිඅත්ථාය හි”තිආදි. “මඤ්ජීට්ඨරස්මිඅත්ථාය ලොභිතකසිණං, පහස්සරරස්මිඅත්ථාය පිතකසිණ”න්ති ඉදං ලොභිතපිතරස්මීනං කාරණෙයෙව චුත්තෙ සිද්ධන්ති න චුත්තං. තාසමෙව හි මඤ්ජීට්ඨපහස්සරරස්මියො විසෙසපහෙදභූතාති. “අග්ගික්ඛන්ධත්ථායා”තිආදිනා “උපරිමකායතො”තිආදිනං විචරණං. අග්ගික්ඛන්ධඋදකක්ඛන්ධාපි අඤ්ඤමඤ්ඤඅසම්මිප්පා යාව බ්‍රහ්මලොකා උග්ගන්ත්වා වක්ඛවාළමුඛවට්ටියං පතිංසු, තං දිවසං පන සත්ථා යො යො යස්මිං යස්මිං ධම්මෙ ව පාටිභාරියෙ ව පසන්තො, තස්ස තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන තං තං ධම්මඤ්ච කට්ඨෙ, පාටිභාරියඤ්ච දස්සෙසි, එවං ධම්මෙ භාසියමානෙ, පාටිභාරියෙ ව කරියමානෙ මහාපනො ධම්මාහිසමයො අහොසි. තස්මිඤ්ච සමාගමෙ අත්තනො මනං ගහෙන්වා පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථං අදිස්වා නිමිතිකං බුද්ධං මාපෙසි, තෙන පුච්ඡිතං පඤ්භං සත්ථා විස්සජ්ජෙසි. සත්ථාරා පුච්ඡිතං පඤ්භං සො විස්සජ්ජෙසි, සත්ථු වඬකමනකාලෙ නිමිතො ධානාදියු අඤ්ඤතරං කජ්ජෙසි, තස්ස වඬකමනකාලෙ සත්ථා ධානාදියු අඤ්ඤතරං කජ්ජෙසිති එතමත්ථං දස්සෙතුං “සත්ථා වඬකමති”තිආදි චුත්තං. “සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බ”න්ති එතෙන “සත්ථා තිට්ඨති, නිමිතො වඬකමති වා නිසිද්ධි වා සෙය්‍යං වා කජ්ජෙති”තිආදිනා (පටි. ම. 1.116) වතුසු ඉරියාපටෙසු එකෙකමුලකා සත්ථුපක්ඛෙ වත්තාරො , නිමිතපක්ඛෙ වත්තාරොති සබ්බෙ අට්ඨ වාරා විත්ථාරෙත්වා වත්තබ්බාති දස්සෙති. යස්මා සීලං සමාධිස්ස පතිට්ඨාමත්තමෙව හුත්වා නිවත්තති, සමාධියෙව තත්ථ පතිට්ඨාය යථාචුත්තං සබ්බං පාටිභාරියකිච්චං පවත්තෙති, තස්මා තදෙන සමාධිකිච්චමෙවාති චුත්තං “එත්ථ එකමිපි”තිආදි.

“යං පනා”තිආදිනා සමාධිස්ස පඤ්ඤමපාපුණතා විභාවිතා, යං පන පටිච්ඡ්ඤ්ඤි, ඉදං පටිච්ඡ්ඤ්ඤිනං පඤ්ඤාකිච්චන්ති අත්ථො. තං අනුක්කමතො දස්සෙති “හගවා”තිආදිනා. “කජ්ජසතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානී”ති ඉදං දීපඬකරපාදමුලෙ කතපඨමාහිනිභාරතො පට්ඨාය චුත්තං, තතො පුබ්බෙපි යත්තකෙන තස්මිං හවෙ ඉච්ඡන්තො සාවකබොධිං පත්තුං සක්කුණෙය්‍ය, තත්තකං පුඤ්ඤසම්භාරං සමුපවිනිති වෙදිතබ්බං. තතොයෙව හි “මනුස්සත්තං ලිඬගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සන”න්තිආදිනා (බු. වං. 59) චුත්තෙසු අට්ඨධම්මෙසු හෙතුසම්පන්නා අහොසි. කෙච් පන මනොපණ්ණානවච්ඡණ්ණානවසෙන අනෙකධා අසඬ්ඛොය්‍යාපරිච්ඡෙදං කත්වා පුබ්බසම්භාරං වදන්ති, තදයුත්තමෙව සඬ්ගභාරුල්භාසු අට්ඨකථාසු තථා අචුත්තන්තා. තාසු හි යථාචුත්තනයෙන පඨමාහිනිභාරතො පුබ්බෙ හෙතුසම්පන්නායෙව දස්සිතා. එකුනතිංසවස්සකාලෙ නික්ඛම්ම පබ්බජිත්ථාති සම්බන්ධො. වක්කරතනාරහපුඤ්ඤවත්තතාය බොධිසත්තො වක්කවත්තිසිරිසම්පන්නොති තස්ස නිවාසහවනං “වක්කවත්තිසිරිතිවාසභූත”න්ති චුත්තං. භවනාති රම්මසුරම්මසුහසඬ්ඛාතා නිකෙතනා. පධානයොගන්ති දුක්කරවරියාය උත්තමචිරියානුයොගං.

උරුචෙලායං කිර සෙනානිගමෙ කුටුම්භිකස්ස ධීතා සුජාතා නාම දාරිකා වයප්පත්තා නෙරඤ්ජරාය තිරෙ නිග්‍රොධමුලෙ පත්ථනමකාසි “සවාහං සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පඨමගබ්භෙ පුත්තං ලභිස්සාමි, ධීරපායාසෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 2.284; ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙ නිදානකථා) තස්සා සා පත්ථනා සමිජ්ඣි. සා සත්ත

ධෙහුයෝ ලට්ඨිවනෙ බාදාපෙත්වා තාසමිපි ධිතරො ගාවියො ලද්ධා තට්ඨ බාදාපෙත්වා පුන තාසමිපි ධිතරො තට්ඨාති සත්තපුත්තිනත්තිපනත්තිපරම්පරාගතාහි ධෙහුහි ධිරං ගහෙත්වා ධිරපායාසං පවිතුමාරහි. තස්මිං ඛණෙ මහාබ්‍රහ්මා තියොජනිකං සෙතච්ඡත්තං උපරි ධාරෙසි, සක්කො දෙවරාජා අග්ගිං උජ්ජාලෙසි, සකලලොකෙ විජ්ජමානරසං දෙවතා පක්ඛිපිංසු, පායාසං දක්ඛිණාවට්ටං හුත්වා පච්ඡති, තං සා සුවණ්ණපාතියා සතසහස්සග්ගතිකාය සහෙව බොධිසත්තස්ස දත්වා පක්කාමි. අථ බොධිසත්තො තං ගහෙත්වා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ සුප්පතිට්ඨිතෙ නාම තිත්තේ ඵකතාලට්ඨිප්පමාණෙ ඵකුනපඤ්ඤාසපිණ්ඩෙ කරොත්තො පරිභුඤ්ජී, තං සන්ධාය චුත්තං.

“විසාබාපුණ්ණමායං උරුචෙලගාමෙ සුජාතාය ද්විත්තං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා”ති. තත්ථ සුජාතායාති ආයස්මතො යසත්තේරස්ස මාතුභූතාය පච්ජා සරණගමනට්ඨානෙ ඵතදග්ගප්පත්තාය සුජාතාය නාම සෙට්ඨිහරියාය. අභිගමඬිගානුසාරිනො රසස්ස සාරො උපත්ථම්භබලකරො භූතනිස්සිතො ඵකො විසෙසො ඔජා නාම, සා දිවි හවා පක්ඛිත්තා ඵත්ථාති පක්ඛිත්තදිබ්බොජො, තං. පාතබ්බො ව සො අසිතබ්බො වාති පායාසො, රසං කත්වා පිච්ඡං, ආලොපං කත්වා ව භුඤ්ජිතුං යුත්තො භොජනවිසෙසො, මධුනා සිත්තො පායාසො මධුපායාසො, තං.

තතො තෙරඤ්ජරාය තීරෙ මහාසාලවනෙ නානාසමාපත්තිහි දිවාචිහාරස්ස කතත්තා “සායන්හසමයෙ”තිආදි චුත්තං. විත්ථාරො තත්ථ තත්ථ ගහෙතබ්බො. දක්ඛිණුත්තරෙතාති දිවාචිහාරතො බොධියා පවිසනමග්ගං සන්ධායාහ, උජුකං දක්ඛිණුත්තරගතෙන දෙවතාහි අලඬිකතෙන මග්ගෙනාති අත්ථො . ඵවම්පි වදන්ති “දක්ඛිණුත්තරෙතාති දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරෙන ආදිඅවසානගහණෙන මජ්ඣිමස්සාපි ගතිතත්තා, තථා ලුත්තපයොගස්ස ව දස්සනතො. ඵවඤ්චි සති ‘දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරදිසාභාගෙන බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා තිට්ඨති’ති (ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) ජාතකතිදානෙ චුත්තවචනෙන සමෙති”ති. දක්ඛිණදිසතො ගත්තබ්බො උත්තරදිසාභාගො දක්ඛිණුත්තරො, තෙන පවිසිත්වාති අපරෙ. කෙච්චි පන “උත්තරසද්දො චෙත්ථ මග්ගවාචකො. යදි හි දිසාවාචකො භවෙයා, ‘දක්ඛිණුත්තරායා’ති වදෙයා”ති, තං න “උත්තරෙන නදි සීදා, ගම්භිරා දුරතික්කමා”තිආදිනා දිසාවාචකස්සාපි ඵනායොගස්ස දස්සනතො, උත්තරසද්දස්ස ව මග්ගවාචකස්ස අනාගතත්තා. අපිච දිසාභාගං සන්ධාය ඵවං චුත්තං. දිසාභාගොපි හි දිසා ඵවාති. අථ අත්තරාමග්ගෙ සොත්ථියෙන නාම තිණහාරකබ්‍රාහ්මණෙන දිත්තා අට්ඨ කුසතිණමුට්ඨියො ගහෙත්වා අසිතඤ්චනගිරිසඬිකාසං සබ්බබොධිසත්තානාමස්සාසන්නට්ඨානෙ සමාවිරුල්භං බොධියා මණ්ඩනභූතං බොධිමණ්ඩමුපගන්ත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි, සො පන පදෙසො පදුමීතිපත්තෙ උදකඛිත්ත ද්විපකම්පිත්ථ, තතො පච්ඡිමදිසාභාගං, උත්තරදිසාභාගඤ්ච ගන්ත්වා තිට්ඨන්තෙපි මහාපුරිසෙ තට්ඨ ව තෙ අකම්පිංසු, තතො “නායං සබ්බොපි පදෙසො මම ගුණං සන්ධාරෙතුං සමත්ථො”ති පුරත්ථිමදිසාභාගමගමාසි, තත්ථ පල්ලඬිකප්පමාණං නිච්චලමහොසි, තස්සෙව ව නිජ්ජරියායෙන බොධිමණ්ඩසමඤ්ඤා, මහාපුරිසො “ඉදං කිලෙසවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති සන්තිට්ඨානං කත්වා පුබ්බුත්තරදිසාභාගෙ ධීතො තත්ථ අකම්පනප්පදෙසෙ තාති තිණාති අග්ගෙ ගහෙත්වා සඤ්චාලෙසි, තාවදෙව චුද්දසහත්ථො පල්ලඬිකො අහොසි, තානිපි තිණාති විචිත්තාකාරෙන තුලිකාය ලෙබා ගහිතාති විය අහෙසුං. සො තත්ථ තිසන්ධිපල්ලඬිකං ආභූජිත්වා චතුරඬිගසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං පුබ්බඬිගමං කත්වා චතුරඬිගිකං චිරියං අධිට්ඨතිත්වා නිසීදි, තමත්ථං සඬිඛිපිත්වා දස්සෙත්තො “බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා”තිආදිමාහ.

තත්ථ බොධි චුච්චති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණඤ්ච, සා මණ්ඩති ථාමගතතාය පසීදති ඵත්ථාති බොධිමණ්ඩො, නිජ්ජරියායෙන යථාචුත්තප්පදෙසො, පරියායෙන පන ඉධ දුමරාජා. තථා හි ආචරියානන්දත්තේරෙන චුත්තං “බොධිමණ්ඩසද්දොපධමාහිසම්බුද්ධට්ඨානෙ ඵව දට්ඨබ්බො, න යත්ථ කත්ථවි බොධිරුක්ඛස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානෙ”ති, තං.

මාරච්ජයසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපට්ලාභාදිහි භගවත්තං අස්සාසෙතිති අස්සත්ථො. ආපුබ්බඤ්චි සාසසද්දං අනුසිට්ඨිතොසනෙසු ඉච්ඡන්ති, යං තු ලොකෙ “වලදලො, කුඤ්ජරාසනො” තිපි වදන්ති. අච්චුග්ගතභාවෙන, අපේයාභූමිසිගතභාවෙන, සකලසබ්බඤ්ඤාණපට්ලාභට්ඨානවිරුල්භභාවෙන ව දුමානං රාජාති දුමරාජා, අස්සත්ථො ව සො දුමරාජා වාති අස්සත්ථදුමරාජා තං. ද්විත්තං ඌරුජාණුසන්ධිනං, ඌරුමුලකට්ඨසන්ධිස්ස ව වසෙන තයො සන්ධයො, සණ්ඨානවසෙන වා තයො කොණා යස්සාති තිසන්ධි, ස්වෙව පල්ලඬිකො ඌරුබද්ධාසනං පරිසමන්තතො අඬිකනං ආසනන්ති අත්තේර ර-කාරස්ස ල-කාරං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා, තිහි වා සන්ධිහි ලක්ඛිතො පල්ලඬිකො තිසන්ධිපල්ලඬිකො, තං. ආභූජිත්වාති ආබන්ධිත්වා, උභො පාදෙ සමඤ්ජිතෙ කත්වාති චුත්තං හොති. විත්ථාරො සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.216) ආගමිස්සති. අත්තා, මිත්තො, මජ්ඣන්තො, චෙරිති වතුසුපි සමප්පවත්තනවසෙන චතුරඬිගසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං. “චතුරඬිගසමන්තාගත”න්ති ඉදං පන “චිරියාධිට්ඨාන”න්ති ඵතෙනාපි යොජෙතබ්බං. තම්පි හි –

කාමං තවො ව න්හාරු ව අට්ඨි ව අවසිස්සතු, උපසුස්සතු සරිරෙ මංසලොහිතං, යං තං පුරිසථාමෙන පුරිසචිරියෙන පුරිසපරක්කමෙන පත්තබ්බං, න තං අපාපුණ්ත්වා චිරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සති”ති (ම. නි. 2.184; සං. නි. 1.266; අ. නි. 3.51; අ. නි. 8.13; මහානි. 17, 196) –

චුත්තනායෙන චතුරඬිගසමන්තාගතමෙව.

වුද්දස හත්ථා විත්ථතප්පමාණභාවෙන යස්සාති වුද්දසහත්ථො. පරිසමන්තතො අඬිකියතෙ ලක්ඛියතෙ පරිච්ඡේදවසෙනාති පල්ලඬිකො ර-කාරස්ස ල-කාරං, තස්ස ව ද්විත්තං කත්වා. අපිව “ඉදං කිලෙසවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති අට්ඨකථාසු වචනතො පල්ලං කිලෙසවිද්ධංසනං කරොති එත්ථාති පල්ලඬිකො නිග්ගහිතාගමවසෙන, අලුත්තසමාසවසෙන වා, වුද්දසහත්ථො ව සො පල්ලඬිකො ව, ස්වෙව උත්තමට්ඨයෙන පත්ථනීයට්ඨයෙන ව වරොති වුද්දසහත්ථපල්ලඬිකවරො, තත්ථ ගතො පවත්තො නිසින්නො තථා. වුද්දසහත්ථතා චෙත්ථ විත්ථාරවසෙන ගහෙතඛිබ්බා. තානියෙව හි තිණානි අපරිමිතපුඤ්ඤානුභාවතො වුද්දසහත්ථවිත්ථතපල්ලඬිකභාවෙන පවත්තානි, න ව තානි අට්ඨමුට්ඨිප්පමාණානි වුද්දසහත්ථඅවිචුල්ලනානි සම්භවන්ති. තතොයෙව ව ඉධ “තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා”ති වුත්තං, ධම්මපදට්ඨකථාදීසු ව “තිණානි සන්ථරිත්වා... පෙ.... පුරත්ථිමාහිමුබ්බො නිසිදිත්වා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1.සාරිපුත්ථපරවණ්ණනා; ධ. ස. අට්ඨ. 1.නිදානකථා). අඤ්ඤත්ථ ව “තිණසනෙ වුද්දසහත්ථසම්මතෙ”ති. කෙච් පන “අවිචුල්ලනභාවෙනෙව වුද්දසහත්ථො”ති යථා තථා පරිකප්පනාවසෙන වදන්ති, තං න ගහෙතඛිබ්බං යථාවුත්තෙන කාරණෙන, සාධකෙන ව විරුද්ධත්තා. කාමඤ්ච මනොරථපුරණියා චතුරඬිගුත්තරවණ්ණනාය “තික්ඛන්තුං බොධං පදක්ඛිණං කත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ වුද්දසහත්ථුබ්බබ්බෙධෙ යානෙ තිණසන්ථරං සන්ථරිත්වා චතුරඬිගවිරියං අධිට්ඨාය නිසින්නකාලතො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.33) පාඨො දිස්සති, තථාපි තත්ථ උබ්බෙධසද්දො විත්ථාරවාවකොති වෙදිතඛිබ්බො, යථා “තිරියං සොළසුබ්බෙධො, උද්ධමාහු සහස්සධා”ති (ජා. 1.3.40) මහාපනාදපානකෙ. තථා හි තදට්ඨකථායං වුත්තං “තිරියං සොළසුබ්බෙධොති විත්ථාරතො සොළසකණ්ඩපාතවිත්ථාරො අහොසි”ති (ජානක අට්ඨ. 2-302 පිට්ඨෙ). අඤ්ඤථා හි ආකාසෙයෙව උක්ඛිපිත්වා තිණසන්ථරණං කතං, න අවලපදෙසෙති අත්ථො ආපජ්ජෙයා සන්ථරණකිරියාධාරභාවතො තස්ස, සො වත්ථො අනධිජ්ජෙතො අඤ්ඤත්ථ අනාගතත්තාති.

රජතක්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා වියාති සම්බන්ධො. අත්ථන්ති පච්ඡිමපඛිබ්බතං. මාරබලන්ති මාරං, මාරබලඤ්ච, මාරස්ස වා සාමන්ථියං. පුබ්බෙනිවාසන්ති පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධං. දිබ්බවක්ඛුන්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං. “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4) ජරාමරණමුඛෙන පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා. ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානන්ති එත්ථාපි “සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණ”න්ති විහන්තිවිපරිණාමං කත්වා යොජෙතඛිබ්බං. තම්පි හි බුද්ධානමාචිණ්ණමෙවාති වදන්ති. පාදකං කත්වාති කාරණං, පතිට්ඨානං වා කත්වා. “විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වාති ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන ආසවක්ඛයඤ්ඤාණසම්බාතමහාවජීරඤ්ඤාණගඛිභං ගණ්භාපනාවසෙන විපස්සනං භාවෙත්වා. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමාය අනුපද්ධම්මවිපස්සනාවසෙන අනෙකාකාරවොකාරෙ සම්බාරෙ සම්මසතො ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පවත්තං විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි හි “මහාවජීරඤ්ඤාණ”න්ති වුවචති, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසම්බාතාය දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තීනං පුරෙවරානුවරඤ්ඤාණම්පි. ඉධ පන මග්ගඤ්ඤාණමෙව, විසෙසතො ව අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං, තස්මා තස්සෙව විපස්සනාගඛිභභාවො වෙදිතඛිබ්බොති. සබ්බබුද්ධගුණොති සබ්බඤ්ඤාතාදිතිරවසෙසබුද්ධගුණො. තස්සා පාදකං කත්වා සමාධි නිවත්තොති වුත්තං “ඉදමස්ස පඤ්ඤාකිච්ච”න්ති. අස්සාති හගවතො.

“තත්ථ යථා හත්ථෙ”තිආදිනා උපමාය පාකට්ඨකරණං. හත්ථෙති හත්ථපසතෙ, කරපුටෙ වා. පාතියන්ති සරාවකෙ. සටෙති උදකහරණසටෙ. ද්වන්තිංසදොණගණ්භනප්පමාණං කුණ්ඩං කොලම්බො. තතො මහතරා වාටි. තතොපි මහති මහාකුම්භී. සොණ්ඩි කුසොබ්භො. නදිභාගො කන්දරො. චක්කවාලපාදෙසු සමුද්දො චක්කවාලමහාසමුද්දො. සිනෙරුපාදකෙ මහාසමුද්දෙති සිදන්තරසමුද්දං සන්ධායාහ. “පාතිය”න්තිආදිනාපි තදෙවත්ථං පකාරන්තරෙන විභාවෙති. පරිත්තං හොති යථාති සම්බන්ධො. යස්සා පාලියා අත්ථවිභාවනත්ථාය යා සංවණ්ණනා වුත්තා, තදෙව තස්සා ගුණභාවෙන දස්සෙතුං “තෙනාහා”තිආදි වුත්තං. එවං සබ්බන්ථං.

“දුච්චෙ පුටුප්පනා”තිආදි පුටුප්පනෙසු ලබ්භමානවිභාගදස්සනත්ථමෙව වුත්තං, න පන මූලපරියායසංවණ්ණනාදීසු (ම. නි. අට්ඨ. 1.2) විය පුටුප්පනවිසෙසනිද්ධාරණත්ථං නිරවසෙසපුටුප්පනස්සෙව ඉධ අධිජ්ජෙතත්තා. සබ්බොපි හි පුටුප්පනො හගවතො උපරිගුණෙ විභාවෙතුං න සක්කොති, තිට්ඨතු තාව පුටුප්පනො, අරියසාවකපච්චෙකබුද්ධානම්පි අවිසයා එව බුද්ධගුණා. තථා හි චක්ඛති “සොතාපන්නො”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.7). ගොත්තසම්බන්ධතාය ආදිච්චස්ස සූරියදෙවපුත්තස්ස බන්ධුති ආදිච්චබන්ධු, තෙන වුත්තං නිද්දෙසෙ –

“ආදිච්චො වුවචති සූරියො. සූරියො ගොතමො ගොත්තෙන, හගවාපි ගොතමො ගොත්තෙන, හගවා සූරියස්ස ගොත්තඤ්ඤාතකො ගොත්තබන්ධු, තස්මා බුද්ධො ආදිච්චබන්ධු”ති (මහානි. 150; වූළති. 99).

සද්දවිදු පන “බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනා”ති පාඨමිච්ඡන්ති. ආදිච්චස්ස බන්ධුනා ගොත්තෙන සමානො ගොත්තසම්බාතො බන්ධු යස්ස, බුද්ධො ව සො ආදිච්චබන්ධු වාති කත්වා. යස්මා පන බන්ධකථාදිකොසල්ලෙනාපි උපක්කිලෙසානුපක්කිලෙසානං ජානනහෙතුභූතං බාහුසච්චං හොති, යථාහ –

“කිත්තාවතා නු බො හන්තෙ බහුස්සුතො හොතීති? යතො බො භික්ඛු බන්ධකුසලො හොති. ධාතු...පෙ.... ආයතන...පෙ.... පටිච්චසමුප්පාදකුසලො හොති, එත්තාවතා බො භික්ඛු බහුස්සුතො හොතී”ති.

තස්මා “යස්ස ඛන්ධාකුභායතනාදිසු” තිආදි වුත්තං. ආදි-සද්දෙන චෙත්ථ යාව පටිච්චසමුප්පාදා සඬගණ්හාති. තත්ථ වාචුත්ගතකරණං උග්ගහො. අත්ථස්ස පරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. අට්ඨකථාවසෙන අත්ථස්ස සොතද්වාරපටිබද්ධතාකරණං සවනං. බ්‍යඤ්ජනත්ථානං සුනික්ඛෙපසුනායනෙන ධම්මස්ස පරිහරණං ධාරණං. එවං සුතධාතපරිචිතානං චිතක්කනං මනසානුපෙක්ඛනං පච්චචෙක්ඛණං.

එවං පහෙදං දස්සෙත්වා වචනත්ථම්පි දස්සෙති “දුට්ඨො” තිආදිනා. පුටුනන්ති අනෙකවිධානං කිලෙසාදිනං. පුටුප්පනන්තොගධත්තාති බහුතං ජනානං අබ්භන්තරෙ සමවරොධ්‍යාවතො පුටුප්පනොති සම්බන්ධො. පුටුවායං ජනොති පුටු එව විසුංයෙව අයං සඬ්ඛාං ගතො. ඉතීති තස්මා පුටුප්පනොති සම්බන්ධො. එවං ගාථාබන්ධෙන සඬ්ඛෙපතො දස්සිතමත්ථං “සො හී” තිආදිනා විවරති. “නානප්පකාරාන” න්ති ඉමිනා පුටු-සද්දො ඉධ බන්වත්ථොති දස්සෙති.

ආදි-සද්දෙන සඬ්ගහිතමත්ථං, තදත්ථස්ස ව සාධකං අම්බසෙවනගරුසිනානනයෙන නිද්දෙසපාළියා දස්සෙත්තො “යථාහා” තිආදිමාහ. අවිහතා සක්කායදිට්ඨියො, පුටු බහුකා තා එතෙසන්ති පුටුඅවිහතසක්කායදිට්ඨිකා, එතෙන අවිහතත්තා පුටු සක්කායදිට්ඨියො ජනෙන්නි, පුටුහි වා සක්කායදිට්ඨිහි ජනිතාති අත්ථං දස්සෙති. අවිහතත්ථමෙව වා ජනසද්දො වදති, තස්මා පුටු සක්කායදිට්ඨියො ජනෙන්නි න විහනන්ති, ජනා වා අවිහතා පුටු සක්කායදිට්ඨියො එතෙසන්ති අත්ථං දස්සෙතිතිපි වට්ටති, විසෙසනපරනිපාතනඤ්චෙත්ථ දට්ඨබ්බං යථා “අග්‍රාහිතො” ති. “පුටු සත්ථාරානං මුඛුල්ලොකිකා” ති එතෙන පුටු බහවො ජනා සත්ථාරො එතෙසන්ති නිබ්බවනං දස්සිතං. පුටු සබ්බගතීහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ පන කම්මකිලෙසෙහි ජනෙතබ්බා, ජායන්ති වා සත්තා එත්ථාති ජනා, ගතියො, පුටු සබ්බා එව ජනා ගතියො එතෙසන්ති වචනත්ථො. “පුටු නානාභිසඬ්ඛාරෙ අභිසඬ්ඛරොත්ති” ති එතෙන ව ජායන්ති එතෙහි සත්තාති ජනා, පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදයො, පුටු නානාවිධා ජනා සඬ්ඛාරා එතෙසං විජ්ජන්ති, පුටු වා නානාභිසඬ්ඛාරෙ ජනෙන්නි අභිසඬ්ඛරොත්තිති අත්ථමාහ. තතො පරං පන “පුටු නානාඔසෙහි වුය්හන්ති” තිආදිඅත්ථත්තයං ජනෙන්නි එතෙහි සත්තාති ජනා, කාමොසාදයො, රාගසන්තාපාදයො, රාගපරිලාභාදයො ව, සබ්බෙපි වා කිලෙසපරිලාභා. පුටු නානප්පකාරා තෙ එතෙසං විජ්ජන්ති, තෙහි වා ජනෙන්නි වුය්හන්ති, සන්තාපෙන්නි, පරිඬ්ඛන්ති වාති නිබ්බවනං දස්සෙතුං වුත්තං. “රත්තා ගිද්ධා” තිආදි පරියායවචනං.

අපි ව රත්තාති වත්ථං විය රඬ්ගජාතෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣනෙන ගිද්ධා. ගමිතාති ගන්ථිතා විය දුම්මොවනියභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසාවිසනවසෙන විසඤ්ඤිභුතා විය අනඤ්ඤකිච්චමොහං සමාපන්නා. අප්ප්‍රකාසන්නාති අනඤ්ඤාසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ධීතා. ලග්ගාති ගාවො කණ්ටකෙ විය ආසත්තා, මහාපලිපෙ වා පතනෙන නාසිකග්ගපලිපන්නපුරිසො විය උද්ධරිතමසක්කුණෙයාභාවෙන නිමුග්ගා. ලග්ගිතාති මක්කටාලෙපෙන විය මක්කටො පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන ආසඬ්ගිතා, පලිබුද්ධාති සම්බද්ධා, උපද්ද්‍යතා වාති අයමත්ථො අඬ්ගුත්තරට්ඨිකායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.51) වුත්තො. එතෙන ජායන්ති ජනො, “රාගො ගෙධො” ති එවමාදිකො, පුටු නානාවිධො ජනො රාගාදිකො එතෙසං, පුටුසු වා පඤ්චසු කාමගුණෙසු ජනා රත්තා ගිද්ධා...පෙ.... පලිබුද්ධාති අත්ථං දස්සෙති.

“ආවුතා” තිආදිපි පරියායවචනමෙව. අපිව “ආවුතාති ආවරිතා. නිවුතාති නිවාරිතා. ඔවුතාති පලිගුණ්ඨිතා, පරියොනද්ධා වා. පිහිතාති පිදහිතා. පට්ච්ඡන්නාති ඡාදිතා. පට්කුප්පිතාති හෙට්ඨාමුඛජාතා” ති තත්ථෙව (අ. නි. අට්ඨ. 1.51) වුත්තං. එත්ථ ව ජනෙන්නි එතෙහිති ජනා, නිවරණා, පුටු නානාවිධා ජනා නිවරණා එතෙසං, පුටුහි වා නිවරණෙහි ජනා ආවුතා...පෙ.... පට්කුප්පිතාති නිබ්බවනං දස්සෙති. පුටුසු නිවධම්මසමාවාරෙසු ජායති, පුටුනං වා අබ්භන්තරෙ ජනො අත්තොගධො, පුටු වා බහුකො ජනොති අත්ථං දස්සෙති “පුටුන” න්තිආදිනා, එතෙන ව තතියපාදං විවරති, සමත්ථෙති වා. “පුටුවා” තිආදිනා පන වතුත්ථපාදං. පුටු විසංසට්ඨො එව ජනො පුටුප්පනොති අයඤ්ඤෙත්ථ වචනත්ථො.

යෙහි ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති “තථාගතො” ති අයං සමඤ්ඤා පචත්තා, තං දස්සන්නත්ථං “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො” තිආදි වුත්තං. එකොපි හි සද්දො අනෙකපචත්තිනිමිත්තමධිකිච්ච අනෙකධා අත්ථප්පකාසකො, භගවතො ව සබ්බෙපි නාමසද්දා අනෙකගුණනෙමිත්තිකායෙව. යථාහ –

“අසඬ්ඛෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො” ති. (ධ. ස. 1313; උදා. අට්ඨ. 57; පටි. ම. අට්ඨ. 1.76; දී. නි. ටි. 1.413);

කානි පන තානීති අනුයොගෙ සති පඨමං තස්සරූපං සඬ්ඛෙපතො උද්දිසිත්වා “කථ” න්තිආදිනා නිද්දිසති. තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසාවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිතා ව සාමඤ්ඤසද්දස්සාපි විසෙසත්ථෙයෙව අනුපයුජ්ජිතබ්බතො පටිපදාගමනත්ථො ආගත සද්දො දට්ඨබ්බො, න ඤාණගමනත්ථො තථලක්ඛණං ආගතො” තිආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12;

සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.43; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; පටි. ම. අට්ඨ. 1.37; බු. වං. අට්ඨ. 2; මහානි. අට්ඨ. 14) විය, නාපි කායගමනාදි අත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ”න්තිආදීසු (මහාව. 53) විය. තත්ථ යස්ස ආකාරස්ස නියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තදාකාරං කරුණාපට්ඨානත්තා තස්ස මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනපටිපදාය උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙන්තො “යථා සබ්බලොකෙ”තිආදිමාහ. යංතං-සද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො චෙත්ථ තථා-සද්දස්සත්ථදස්සනෙ යථා-සද්දෙන අත්ථො විභාවිතො. තදෙව චිත්ථාරොති “යථා විපස්සි භගවා”තිආදිනා, විපස්සිආදිනඤ්චෙත්ථ ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං මහාපදානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.4) සම්පහුලනිද්දෙසෙන (දී. නි. අට්ඨ. 2.සම්බහුලපටිවිච්ඡේදවණ්ණනා) සුපාකටත්තා, ආසන්නත්තා ව තෙසං වසෙන තං පටිපදං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. ආගතො යථා, තථා ආගතොති සබ්බත්‍ර සම්බන්ධො. “කිං චුත්තං භොති”තිආදිනාපි තදෙව පටිනිද්දිසති. තත්ථ යෙන අභිනිභාරොති මනුස්සත්තලිඛිගසම්පත්තිහෙතුසත්ථාරදස්සනපබ්බජ්ජාගුණසම්පත්තිඅධිකාරජන්දානං වසෙන අට්ඨඛිගසමන්තාගතෙන මහාපණ්ඩානෙන. සබ්බෙසඤ්ඤි බුද්ධානං පට්ඨපණ්ඩානං ඉමිනාව නිභාරෙන සමිජ්ඣති. අභිනිභාරොති චෙත්ථ මූලපණ්ඩානස්සෙනං අධිවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

එවං මහාභිනිභාරවසෙන “තථාගතො”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙත්ථා ඉදානි පාරමිපුරුණවසෙනපි දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. “එත්ථ ව සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපටිපදාය කොසල්ලජනනත්ථං පාරමිසු අයං චිත්ථාරකථා”තිආදිනා ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටි. 1.7) යා පාරමිසු චිතිවිජයකථා චුත්තා, කිඤ්චාපි සා අම්හෙහි ඉධ චුච්චමානා ගන්ථචිත්ථාරකරා විය භවිස්සති, යස්මා පනායං සංවණ්ණනා එතිස්සං පච්ඡා පමාදලෙඛවිසොධනවසෙන, තදවසෙසත්ථපරියාදානවසෙන ව පචත්තා, තස්මා සාපි පාරමිකථා ඉධ චත්තබ්බායෙවාති තතො චෙව චරියාපිටකට්ඨකථාතො ව ආභරිත්ථා යථාරහං ගාථාබන්ධෙහි සමලඬ්ඛරිත්ථා අත්ථමධිස්පායඤ්ච විසොධයමානා භවිස්සති. කථං?

කා පනෙතා පාරමියො, කෙනට්ඨෙන කතීවිධා;
කො ච තාසං කමො කානි, ලක්ඛණාදිති සබ්බථා.

කො පච්චයො, සංකිලෙසො, වොදානං පටිපක්ඛකො;
පටිපත්තිවිභාගො ච, සඬ්ගහො සම්පදා තථා.

කිත්තකෙන සම්පාදනං, ආනිසංසො ච කිං එලං;
පඤ්ඤමෙතං විස්සජ්ජිත්ථා, භවිස්සති චිතිවිජයො.

තත්‍රිදං විස්සජ්ජනං –

කා පනෙතා පාරමියොති –

තණ්හාමානාදිමඤ්ඤත්‍ර, උපායකුසලෙන යා;
ඤාණෙන පරිග්ගහිතා, පාරමි සා විභාවිතා.

තණ්හාමානාදිනා හි අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා දානාදයො ගුණසඬ්ඛාතා එතා කිරියා “පාරමි”ති විභාවිතා.

කෙනට්ඨෙන පාරමියොති –

පරමො උත්තමට්ඨෙන, තස්සායං පාරමි තථා;
කම්මං භාවොති දානාදි, තද්ධිතතො තිධා මතා.

පුරෙති මචති පරෙ, පරං මජ්ජති මයති;
මුනාති මිනොති තථා, මිනාතිති වා පරමො.

පාරෙ මජ්ජති සොධෙති, මචති මයතිති වා;
මායෙති තං වා මුනාති, මිනොති මිනාති තථා.

පාරමිති මහාසත්තො, චුත්තානුසාරතො පන;
තද්ධිතත්ථත්තයෙනෙව, පාරමිති අයං මතා.

දානසිලාදිගුණවිසෙසයොගෙන හි සත්තුත්තමත්තාය මහාබොධිසත්තො පරමො, තස්ස අයං, භාවො, කම්මන්ති වා පාරමි, දානාදිකිරියා. අථ වා පරති පුරෙතිති පරමො නිරුත්තිතයෙන, දානාදිගුණානං පුරකො, පාලකො ච

බොධිසත්තො, පරමස්ස අයං, භාවො, කම්මං වා පාරම්. අපිව පරෙ සත්තෙ මවති අත්තනි බන්ධති ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අතිරෙකං මජ්ජනි සංකිලෙසමලනො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයති ගච්ඡති, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධිලොකමිව මුනාති පරිච්ඡින්නද්ධි, පරං වා අතිවිශ සීලාදිගුණගණං අත්තනො සන්තානො මිනොති පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතො ධම්මකායනො අඤ්ඤං, පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති භිංසනීති පරමො, මහාසත්තො, “පරමස්ස අය”න්තිආදිනා වුත්තනයෙන පාරම්. පාරෙ වා නිබ්බානෙ මජ්ජනි සුප්ඤ්ඤාති, සත්තෙ ව සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මවති බන්ධති යොජෙති, තං වා මයති ගච්ඡති, සත්තෙ ව මායෙති ගමෙති, තං වා යාථාවතො මුනාති පරිච්ඡින්නද්ධි, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, තත්ථ වා සත්තානං කිලෙසාරිං මිනාති භිංසනීති පාරම්, මහාසත්තො, “තස්ස අය”න්තිආදිනා දානාදිකිරියාව පාරමීති. ඉමිනා නයෙන පාරමීනං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධාති සඬ්ඛෙපතො දසවිධා, තා පන බුද්ධවංසපාළියං (බු. වං. 1.76) සරූපතො ආගතායෙව. යථාහ “විචින්නො තදාදක්ඛිං, පඨමං දානපාරම්”න්තිආදි (බු. වං. 2.116). යථා වාහ –

“කති නු බො භන්තෙ බුද්ධකාරකා ධම්මාති? දස බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකා ධම්මා, කතමෙ දස? දානං බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකො ධම්මො, සීලං නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤා වීරියං බන්ති සච්චං අධිට්ඨානං මෙත්තා උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො, ඉමෙ බො සාරිපුත්ත දස බුද්ධකාරකා ධම්මාති. ඉදමවොච භගවා, ඉදං චත්ථාන සුගතො අථාපරං එතදවොච සත්ථා –

‘දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤාවීරියෙන පඤ්චමං;
බන්තිසච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තූපෙක්ඛාති තෙ දසා’ති”. (බු. වං. 1.76);

කෙච් පන “ඡබ්බිධා”ති වදන්ති, තං එතාසං සඬ්ගහවසෙන වුත්තං. සො පන සඬ්ගහො පරතො ආවි භවිස්සති.

කො ව තාසං කමොති එත්ථ කමො නාම දෙසනාක්කමො, සො ව පඨමසමාදානභෙතුකො, සමාදානං පච්චයභෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිහි පඨමාභිනිභාරකාලෙ පච්චිතා, සමාදින්නා ව, තථා දෙසිතා. යථාහ “විචින්නො තදාදක්ඛිං, පඨමං දානපාරම්”න්තිආදි (බු. වං. 2.116) තෙනෙතං වුවිචිති –

“පඨමං සමාදානනා-වසෙනායං කමො රුතො;
අථ වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස, බහුපකාරතොපි වා”ති.

තත්ථ හි දානං සීලස්ස බහුපකාරං, සුකරඤ්චාති තං ආදිමිහි වුත්තං. දානං පන සීලපරිග්ගහිතං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං වුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිග්ගහිතං...පෙ.... නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං... පෙ.... පඤ්ඤා වීරියපරිග්ගහිතා...පෙ.... වීරියං බන්තිපරිග්ගහිතං...පෙ.... බන්ති සච්චපරිග්ගහිතා...පෙ.... සච්චං අධිට්ඨානපරිග්ගහිතං...පෙ.... අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිග්ගහිතං...පෙ.... මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතා මහජ්ඵලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරං උපෙක්ඛා වුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිග්ගහිතා, කරුණා ව උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බා. කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තිති? උපෙක්ඛිතබ්බයුත්තකෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොන්ති, න පන සබ්බත්ථ, සබ්බදා වාති කෙච්. අපරෙ පන න ව සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තිති, ඉදමෙවෙත්ථ යුත්තං.

අපරො නයො –

සබ්බසාධාරණතාදි-කාරණෙහිපි ඊරිතං;
දානං ආදිමිහි සෙසා තු, පුරිමෙපි අපෙක්ඛකා.

පවුරපනෙසු හි පචත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා, අජ්ජප්පල්ලත්තා, සුකරත්තා ව දානං ආදිමිහි වුත්තං. සීලෙන දායකපටිගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං චත්ථා පරපිළානිචත්තිවචනතො, කිරියධම්මං චත්ථා අකිරියධම්මවචනතො, භොගසම්පත්තිභෙතුං චත්ථා භවසම්පත්තිභෙතුවචනතො ව දානස්සානන්තරං සීලං වුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො, කායච්චිසුචරිතං චත්ථා මනොසුචරිතවචනතො, විසුද්ධසීලස්ස සුබෙනෙව ඤානසම්ප්ඤ්ඤානො, කම්මාපරාධජපහානෙන පයොගසුද්ධිං චත්ථා කිලෙසාපරාධජපහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො, චිතික්කමජපහානෙ ඤිතස්ස පරියුට්ඨානජපහානවචනතො ව සීලස්සානන්තරං නෙක්ඛම්මං වුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො, ඤානාභාවෙ පඤ්ඤාභාවවචනතො. සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ව සමාධි. සමප්තිමිත්තං චත්ථා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො, පරහිතජ්ඣානෙන පරහිතකරණූපායකොසල්ලවචනතො ව නෙක්ඛම්මස්සානන්තරං පඤ්ඤා වුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධිතො, සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං චත්ථා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අච්ඡරියතාවචනතො, උපෙක්ඛානිමිත්තං චත්ථා පග්ගහනිමිත්තවචනතො, නිසම්මකාරිතං චත්ථා උට්ඨානවචනතො ව. නිසම්මකාරිතො හි උට්ඨානං ඵලවිසෙසමාවහනීති පඤ්ඤායානන්තරං වීරියං වුත්තං.

වීරියෙන් තිතික්කාසිද්ධිනො, වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසංඛාරොති උපනිතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති. වීරියස්ස තිතික්කාලභිකාරභාවතො, වීරියවතො හි තිතික්කා සොහති. පග්ගහනිමිත්තං වත්වා සමච්ඡින්නවචනතො, අවිචාරම්භෙන උද්ධච්චදොසප්පහනවචනතො. ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා හි උද්ධච්චදොසො පභියති. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො. ඛන්තිඛල්ලො හි අනුද්ධතො සාතච්චකාරී භොති. අප්පමාදවතො පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරතණ්භාවවචනතො. යාථාවතො ධම්මනිජ්ඣානෙ හි සති තණ්හා න භොති. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි පරකතදුක්ඛසහනතාවචනතො ව වීරියස්සානන්තරං ඛන්ති චුත්තා. සච්චෙන ඛන්තියා විරාධිට්ඨානතො, අපකාරිනො අපකාරඛන්තිං වත්වා තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො, ඛන්තියා අපවාදවාචිකම්පනෙන භූතවාදිතාය අවිජ්ඣතවචනතො, සත්තසුඤ්ඤාධම්ම-නිජ්ඣානක්ඛන්තිං වත්වා තදුපච්චිතඤ්ඤාණසච්චස්ස වචනතො ව ඛන්තියානන්තරං සච්චං චුත්තං. අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිනො. අවලාධිට්ඨානස්ස හි වීරති සිජ්ඣති. අවිසංවාදිතං වත්වා තත්ථ අවලභාවවචනතො. සච්චසන්ධො හි දානාදීසු පටිඤ්ඤානුරූපං නිව්චලො පවත්නති. ඤාණසච්චං වත්වා සම්භාරෙසු පවත්නතිට්ඨාපනවචනතො. යථාභූතඤ්ඤාවා හි බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨාති, තෙ ව නිට්ඨාපෙති. පටිපක්ඛෙති අකම්මපිභාවතො ව සච්චස්සානන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිනො, අධිට්ඨානං වත්වා හිතුපසංභාරවචනතො. බොධිසම්භාරෙ හි අධිනිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී භොති. අවලාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනෙන සමාදානසම්භවතො ව අධිට්ඨානස්සානන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිනො, සත්තෙසු හිතුපසංභාරං වත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො, මෙත්තාභාවනං වත්වා තත්තස්සන්දභාවනාවචනතො, “හිතකාමසත්තෙපි උපෙක්ඛකො”ති අවිජරියගුණතාවචනතො ව මෙත්තායානන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තාති ඵවමෙතාසං කමො වෙදිතබ්බො.

කානි ලක්ඛණාදීනි සබ්බථානි ඵත්ථ පන අවිසෙසෙන -

පරෙසමනුග්ගහණං , ලක්ඛණන්ති පච්චිචති;
උපකාරො අකම්පො ව, රසො හිතෙසිතාපි ව.

බුද්ධත්තං පච්චුපට්ඨානං, දයා ඤාණං පච්චිචති;
පදට්ඨානන්ති තාසන්තු, පච්චෙකං තානි හෙදතො.

සබ්බාපි හි පාරම්මො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා, අවිකම්පනරසා වා, හිතෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා වා, මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණුපායකොසල්ලපදට්ඨානා වා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අත්තුපකරණපරිච්චාගවෙනනා දානපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං කායචචිසුචරිතං අත්ථතො අකත්තබ්බවීරති, කත්තබ්බකරණවෙනනාදයො ව සීලපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බධිගමො කාමභවෙති නික්ඛමනචිත්තුප්පාදො නෙක්ඛම්මපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබොධො පඤ්ඤාපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙහි පරහිතාරම්භො වීරියපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො සත්තසංඛාරාපරාධසහනසංඛාරො අදොසප්පධානො තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො ඛන්තිපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං වීරතිවෙනනාදිහෙදං අවිසංවාදනං සච්චපාරම් . කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො අවලසමාදානාධිට්ඨානසංඛාරො තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො අධිට්ඨානපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස හිතසුචුපසංභාරො අත්ථතො අබ්බාපාදො මෙත්තාපාරම්. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අනුනායපටිසවිද්ධංසනසංඛාරො ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසංඛාරෙසු සමප්පවත්ති උපෙක්ඛාපාරම්.

තස්මා පරිච්චාගලක්ඛණං දානං, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසං, අනාසන්තිපච්චුපට්ඨානං, භවචිභවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානං වා, පරිච්චජිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානං. සීලනලක්ඛණං සීලං, සමාධානලක්ඛණං, පතිට්ඨානලක්ඛණං වානි චුත්තං භොති. දුස්සීල්‍යවිද්ධංසනරසං, අනවජ්ජරසං වා, සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, හිරොත්තප්පදට්ඨානං. කාමතො, භවතො ව නික්ඛමනලක්ඛණං නෙක්ඛම්මං, තදාදීනවචිභාවනරසං, තතොයෙව විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං. යථාසභාවපටිවෙධලක්ඛණා පඤ්ඤා, අක්ඛලිතපටිවෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බන්තසුපටිවෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදිපො විය, අසම්මොභපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය, සමාධිපදට්ඨානා , වතුසච්චපදට්ඨානා වා. උස්සාහලක්ඛණං වීරියං, උපත්ථම්භනරසං, අසංසිද්ධපච්චුපට්ඨානං, වීරියාරම්භවත්ථුපදට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං වා.

බමනලක්ඛණා ඛන්ති, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චුපට්ඨානා, අවිරොධපච්චුපට්ඨානා වා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණං සච්චං, යාථාවචිභාවනරසං, සාධුතාපච්චුපට්ඨානං, සොරච්චපදට්ඨානං. බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණං අධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛාභිභවනරසං, තත්ථ අවලතාපච්චුපට්ඨානං, බොධිසම්භාරපදට්ඨානං. හිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා, හිතුපසංභාරරසා, ආඝාතවිනයනරසා වා, සොම්මභාවපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣන්තාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා උපෙක්ඛා, සමභාවදස්සනරසා, පටිඝානුනායචුපසමපච්චුපට්ඨානා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණපදට්ඨානා. ඵත්ථ ව

කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිව්වාගාදිලක්ඛණස්ස විසෙසනභාවෙන චත්තබ්බා, යතො තානි පාරමීසඬ්ඛාං ලභන්ති. න හි සම්මාසම්බොධියාදිපත්ථනමඤ්ඤත්තු අකරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතානි වට්ටගාමීනි දානාදීනි පාරමීසඬ්ඛාං ලභන්තිති.

කො පච්චයොති –

අභිනිභාරො ච තාසං, දයා ඤාණඤ්ච පච්චයො;
උස්සාහුම්මඬිගචත්ථානං, හිතාචාරාදයො තථා.

අභිනිභාරො තාව පාරමීනං සබ්බාසම්පි පච්චයො. යො හි අයං “මනුස්සත්තං ලිඬිගසම්පත්ති”තිආදි (බු. වං. 2.59) අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො “තිණ්ණො තාරෙයාං මුත්තො මොවෙයාං, බුද්ධො බොධෙයාං සුද්ධො සොධෙයාං, දන්තො දමෙයාං, සන්තො සමෙයාං, අස්සත්ථො අස්සාසෙයාං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙයා”න්තිආදිනා පවත්තො අභිනිභාරො, සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමීනං පච්චයො. තප්පවත්තියා හි උද්ධං පාරමීනං පච්චයුපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානානිප්පත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවන්ති, අභිනිභාරො ච නාමෙස අත්ථතො හෙසම්මට්ඨිගානං සමොධානෙන තථාපවත්තො චිත්තුප්පාදො, “අහො වතාහං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං හිතසුඛං නිප්ථාදෙය්‍ය”න්තිආදිපත්ථනාසඬ්ඛාතො අවිත්තෙයාං බුද්ධභූමිං, අපරිමාණං ලොකහිතඤ්ච ආරබ්භ පවත්තියා සබ්බබුද්ධකාරකධම්මමූලභූතො පරමහද්දකො පරමකල්‍යාණො අපරිමෙයාප්පභාවො පුඤ්ඤවිසෙසොති දට්ඨබ්බො.

තස්ස ච උප්පත්තියා සහෙව මහාපුරිසො මහාබොධියානපට්පත්තිං ඔතිණ්ණො නාම හොති, නියතභාවසම්මග්ගනතො, තතො ච අනිචත්තනසභාවතො “බොධිසත්තො”ති සමඤ්ඤං ලභති, සබ්බභාගෙන සම්මාසම්බොධියං සම්මාසත්තමානසතා, බොධිසම්භාරෙ සික්ඛාසමත්ථතා වස්ස සන්තිට්ඨති. යථාචුත්තාභිනිභාරසම්ප්ඤ්ඤානෙන හි මහාපුරිසා සබ්බඤ්ඤාඤාණාධිගමනපුබ්බලිඬිගෙන සයම්භුඤාණෙන සම්මදෙව සබ්බපාරමීයො විචිතිත්ථා සමාදාය අනුක්කමෙන පරිපුරෙන්නි, යථා තං කතමභාහිනිභාරො සුමෙධපණ්ඩිතො. යථාහ –

“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමී ඉතො විතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා;
විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, පයිමං දානපාරමී”න්ති. (බු. වං. 2.115, 116); –

චිත්ථාරො. ලක්ඛණාදිතො පනෙස සම්මදෙව සම්මාසම්බොධිපණ්ඩානලක්ඛණො, “අහො වතාහං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං හිතසුඛං නිප්ථාදෙය්‍ය”න්තිආදිපත්ථනාරසො, බොධිසම්භාරහෙතුභාවපච්චුපට්ඨානො, මහාකරුණාපදට්ඨානො, උපනිස්සයසම්පත්තිපදට්ඨානො වා.

තස්ස පන අභිනිභාරස්ස චත්තාරො පච්චයා, චත්තාරො හෙතු, චත්තාරි ව බලානි වෙදිතබ්බානි. තත්ථ කතමෙ චත්තාරො පච්චයා මහාහිනිභාරාය? ඉධ මහාපුරිසො පස්සති තථාගතං මහතා බුද්ධානුභාවෙන අවිජරියබ්භුතං පාටිභාරියං කරොන්තං, තස්ස තං නිස්සාය තං ආරම්මණං කත්වා මහාබොධියං චිත්තං සන්තිට්ඨති “මහානුභාවා වතායං ධම්මධාතු, යස්සා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා භගවා එවං අවිජරියබ්භුතධම්මො, අවිත්තෙයානුභාවො වා”ති, සො තමෙව මහානුභාවදස්සනං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙනි, අයං පයිමො පච්චයො මහාහිනිභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, අපිච බො සුණාති “එදිසො ච එදිසො ච භගවා”ති, සො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙනි, අයං දුතියො පච්චයො මහාහිනිභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නාපි තං පරතො සුණාති, අපිච බො තථාගතස්ස ධම්මං දෙසෙන්නස්ස “දසබලසමන්තාගතො හික්ඛෙව, තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21) බුද්ධානුභාවපටිසංයුත්තං ධම්මං සුණාති, සො තං නිස්සාය...පෙ.... අයං තතියො පච්චයො මහාහිනිභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නාපි තං පරතො සුණාති, නාපි තථාගතස්ස ධම්මං සුණාති, අපිච බො උළාරජ්ඣාසයො කල්‍යාණාධිමුත්තිකො “අහමෙන බුද්ධවංසං බුද්ධතත්තිං බුද්ධපචෙණිං බුද්දධම්මතං පරිපාලෙස්සාමී”ති යාවදෙව ධම්මඤ්ඤෙව සක්කරොන්තො ගරුං කරොන්තො මානෙන්නො පුපෙන්නො ධම්මං අපචයමානො තං නිස්සාය...පෙ.... යපෙනි, අයං චතුත්ථො පච්චයො මහාහිනිභාරායාති.

කතමෙ චත්තාරො හෙතු මහාහිනිභාරාය? ඉධ මහාපුරිසො පකතියා උපනිස්සයසම්පන්නො හොති පුරිමකෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරො, අයං පයිමො හෙතු මහාහිනිභාරාය. පුන ච පරං මහාපුරිසො පකතියාපි කරුණාජ්ඣාසයො

හොඳි කරුණායිමුත්තො සත්තානං දුක්ඛං අපනෙතුකාමො, අපිව අත්තනො කායඤ්ච ජීවිතඤ්ච පරිච්චජී, අයං ඉතියො හෙතු මහාභිනිභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො සකලතොපි වට්ටදුක්ඛතො සත්තභිතාය දුක්කරවරියතො සුචිරමිපි කාලං සටෙන්තො වායමන්තො අනිබ්බන්තො හොති අනුත්‍රාසී, යාව ඉච්ඡිතත්ථනිජ්ඣත්ති, අයං තතියො හෙතු මහාභිනිභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සිතො හොති, යො අභිතතො නං නිවාරෙති, භිතෙ පතිට්ඨාපෙති, අයං චතුත්ථො හෙතු මහාභිනිභාරාය.

තත්‍රායං මහාපුරිසස්ස උපනිස්සයසම්පදා – එකත්තෙනෙවස්ස යථා අජ්ඣාසයො සම්බොධිනිත්තො හොති සම්බොධිපොණො සම්බොධිපබ්භාරො, තථා සත්තානං භිතවරියාය, යතො අනෙත පුරිමබුද්ධානං සන්නිකෙ සම්බොධියා පණ්ඩානං කතං හොති මනසා, වාචාය ච “අභමිපි එදිසො සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා සම්මදෙව සත්තානං භිතසුඛං නිජ්ඣාදෙයා”න්ති. එවං සම්පන්නුපනිස්සයස්ස පනස්ස ඉමානි උපනිස්සයසම්පත්තියා ලිඛිගානි සම්භවන්ති, යෙහි සමන්තාගතස්ස සාවකබොධිසත්තෙහි, පච්චෙකබොධිසත්තෙහි ච මහාවිසෙසො මහත්තං නානාකරණං පඤ්ඤායති ඉන්ද්‍රියතො, පටිපත්තිතො, කොසල්ලතො ච. ඉධ හි උපනිස්සයසම්පන්නො මහාපුරිසො යථා විසදින්නිදියො හොති විසදඤ්ඤාණො, න තථා ඉතරෙ. පරභිතාය පටිපන්නො හොති, නො අත්තභිතාය. තථා හි සො යථා බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං පටිපජ්ජී, න තථා ඉතරෙ, තත්ථ ච කොසල්ලං ආවහති යානුප්පත්තිකපටිභානෙන, යානායානකුසලතාය ච.

තථා මහාපුරිසො පකතියා දානජ්ඣාසයො හොති දානාභිරතො, සති දෙයාධම්මෙ දෙතියෙව, න දානතො සඬකොචං ආපජ්ජති, සතතං සමිතං සංවිභාගසිලො හොති, පමුදිතොව දෙති ආදරජාතො, න උදාසීනචිත්තො, මහත්තමිපි දානං දත්වා නෙව දානෙන සන්තුට්ඨො හොති, පගෙව අජ්ජං. පරෙසඤ්ච උස්සාහං ජනෙන්තො දානෙ වණ්ණං භාසති, දානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කරොති, අඤ්ඤෙ ච පරෙසං දෙන්තෙ දිස්වා අත්තමනො හොති, භයට්ඨානෙසු ච පරෙසං අභයං දෙතිති එවමාදිති දානජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස දානපාරමියා ලිඛිගානි.

තථා පාණාතිපාතාදිහි පාපධම්මෙහි හිරියති ඔත්තජ්ජති, සත්තානං අවිභෙදනජාතිකො හොති, සොරතො සුඛසිලො අසයො අමායාවී උජුජාතිකො සුඛබවො සොචවස්සකරණියෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො මුදුජාතිකො අට්ඨො අනතිමානී, පරසත්තකං නාදියති අත්තමසො තිණසලාකමුපාදාය, අත්තනො හත්ථෙ නික්ඛිත්තං ඉණං වා ගහෙන්වා පරං න විසංවාදෙති, පරස්මිං වා අත්තනො සත්තකෙ බ්‍යාමුල්ලෙ, විස්සරිතෙ වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා පටිපාදෙති යථා තං න පරහත්ථගතං හොති, අලොලුප්පො හොති, පරපරිග්ගහිතෙසු පාපකං චිත්තමිපි න උප්පාදෙති, ඉත්ථිබ්‍යසනාදිති දුරතො පරිච්ඡෙජති, සච්චවාදී සච්චසන්ධො භින්නානං සන්ධාතා සභිතානං අනුප්පදාතා පියවාදී මිහිතපුබ්බධිගමො පුබ්බභාසී අත්ථවාදී ධම්මවාදී අනභිජ්ඣාලු අබ්‍යාපන්නචිත්තො අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන, සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණෙන ච, කතඤ්ඤු කතවෙදී වුඩ්ඪාපවාසී සුචිසුද්ධාජීවො ධම්මකාමො, පරෙසමිපි ධම්මෙ සමාදපෙනා සබ්බෙන සබ්බං අකිච්චතො සත්තෙ නිවාරොතා කිච්චෙසු පතිට්ඨපෙනා අත්තනා ච තත්ථ කිච්චෙ යොගං ආපජ්ජිතා, කත්වා වා පන සයං අකත්තබ්බං සීසඤ්ඤෙව තතො පටිවිරතො හොතිති එවමාදිති සීලජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස සීලපාරමියා ලිඛිගානි.

තථා මන්දකිලෙසො හොති මන්දනීවරණො පච්චෙකජ්ඣාසයො අවික්ඛෙපබහුලො, න තස්ස පාපකා චිත්තකා චිත්තමන්වාස්සවන්ති, විචෙකගතස්ස චස්ස අජ්ජකසිරොතෙව චිත්තං සමාධියති, අමිත්තපක්ඛෙපි තුච්චං මෙත්තචිත්තතා සන්නිට්ඨති, පගෙව ඉතරස්මිං, සතිමා ච හොති චිරකතමිපි චිරභාසිතමිපි සුසරිතා අනුස්සරිතා, මෙධාවී ච හොති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො, නිපකො ච හොති තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු, ආරද්ධවීරියො ච හොති සත්තානං භිතකිරියාසු, බන්තිබලසමන්තාගතො ච හොති සබ්බසහො, අවලාධිට්ඨානො ච හොති දළ්භසමාදානො, අජ්ඣුපෙක්ඛකො ච හොති උපෙක්ඛායානියෙසු ධම්මෙසුති එවමාදිති මහාපුරිසස්ස නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයාදිනං වසෙන නෙක්ඛම්මපාරමියාදිනං ලිඛිගානි වෙදිතබ්බානි.

එවමෙනෙහි බොධිසම්භාරලිඛිගෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස යං චුත්තං “මහාභිනිභාරාය කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයො හෙතු”ති, තත්‍රිදං සඬබෙපතො කල්‍යාණමිත්තලක්ඛණං – ඉධ කල්‍යාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගවීරියසතිසමාධිපඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මං, කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවනීයො වොදකො පාපගර්හිකො වත්තා වචනක්ඛමො. සුතසම්පත්තියා සත්තානං භිතසුඛාවහං ගම්භීරං ධම්මකථං කත්තා හොති. වාගසම්පත්තියා අජ්ජිච්ඡො හොති සමාහිතො සන්තුට්ඨො පච්චිත්තො අසංසට්ඨො. වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති සත්තානං භිතපටිපත්තියා. සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතචිත්තො. පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං පජානාති. සො සතියා කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ජානිත්වා සමාධිතා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා වීරියෙන අභිතා සත්තෙ නියෙධෙත්වා භිතෙ නියොජෙති. තෙනාහ –

“පියො ගරු භාවනීයො, වත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො චට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (අ. නි. 7.37; නෙත්ති. 113);

එවං ගුණසමන්තාගතංව කල්‍යාණමිත්තං උපනිස්සාය මහාපුරිසො අත්තනො උපනිස්සයසම්පන්නිං සම්මදෙව පරියොදපෙනි. සුවිසුද්ධාසයපයොගොව හුත්වා චතුති බලෙහි සමන්තාගතො නවිරෙනෙව අට්ඨඨගෙ සමොධානෙන්වා මහාභිනිහාරං කරොන්තො බොධිසත්තභාවෙ පතිට්ඨහති අනිවත්තිධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො.

තස්සිමානි චත්තාරි බලානි අප්ඤ්ඤානිකබලං යා සම්මාසම්බොධියං අත්තසන්නිස්සයා ධම්මගාරවෙන අභිරුචි එකන්තනින්නප්ඤ්ඤාසයනා, යාය මහාපුරිසො අත්තාධිපතිලප්ථාසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. බාහිරබලං යා සම්මාසම්බොධියං පරසන්නිස්සයා අභිරුචි එකන්තනින්නප්ඤ්ඤාසයනා, යාය මහාපුරිසො ලොකාධිපතිඔත්තප්පනසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. උපනිස්සයබලං යා සම්මාසම්බොධියං උපනිස්සයසම්පන්නියා අභිරුචි එකන්තනින්නප්ඤ්ඤාසයනා, යාය මහාපුරිසො තික්ඛිත්ථියො, විසද්ධාතුකො, සතිසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. පයොගබලං යා සම්මාසම්බොධියා තප්ථා පයොගසම්පදා සක්කච්චකාරිතා සාතච්චකාරිතා, යාය මහාපුරිසො විසුද්ධපයොගො, නිරන්තරකාරී, අභිනිහාරසම්පන්නො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. එවමයං චතුති පච්චයෙහි, චතුති හෙතුහි, චතුති ච බලෙහි සම්පන්නසමුදාගමො අට්ඨඨගසමොධානසම්පාදිතො අභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයො හොති මූලකාරණභාවතො.

යස්ස ච පවත්තියා මහාපුරිසෙ චත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා පතිට්ඨහන්ති, සබ්බං සත්තනිකායං අත්තනො ඔරසපුත්තං විය පියවිත්තෙන පරිග්ගණ්හාති, න චස්ස චිත්තං පුන සංකිලෙසවසෙන සංකිලිස්සති, සත්තානං හිතසුඛාවහො චස්ස අප්ඤ්ඤාසයො, පයොගො ච හොති, අත්තනො ච බුද්ධකාරකධම්මා උපරුපරි වඩ්ඪන්ති, පරිපච්චන්ති ච, යතො මහාපුරිසො උළාරතරෙන පුඤ්ඤාභිසන්දෙන කුසලාභිසන්දෙන පච්චිඪියා [පවත්තියා (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා)] පච්චයෙන සුඛස්සාභාරෙන සමන්තාගතො සත්තානං දක්ඛිණෙයො උත්තමං ගාරවට්ඨානං, අසද්දිසං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තඤ්ච හොති. එවමනෙකගුණො අනෙකානිසංසො මහාභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

යථා ච මහාභිනිහාරො, එවං මහාකරුණා, උපායකොසල්ලඤ්ච. තත්ථ උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා පඤ්ඤා, යාහි මහාකරුණාපායකොසල්ලතාහි මහාපුරිසානං අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතා, නිරන්තරං පරසුඛකරණපසුතතා, සුදුක්කරෙහි මහාබොධිසත්තවර්තෙහි විසාදාභාවො, පසාදසංවුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණාවත්ථාසුපි සත්තානං හිතසුඛපටිලාභහෙතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා හි තස්ස පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි. පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති. පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපටිකාරං ආරහති. පඤ්ඤාය දුක්ඛං නිබ්බිත්ථති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පට්චිජ්ජති. පඤ්ඤාය නිබ්බානාභිමුඛො හොති, කරුණාය තං න පාපුණාති. තථා කරුණාය සංසාරාභිමුඛො හොති, පඤ්ඤාය තත්ත නාහිරමති. පඤ්ඤාය සබ්බත්ථ චිරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසමනුග්ගහාය පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙසි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ චිරත්තචිත්තො. පඤ්ඤාය අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය ආලසියදිනතාභාවො.

තථා පඤ්ඤාකරුණාහි යථාක්කමං අත්තනාථපරනාථතා, ධිරවීරභාවො, අනත්තන්තපාපරන්තපතා, අත්තහිතපරහිතනිජ්ජන්ති, නිබ්භයාභිසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා, කතඤ්ඤාපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවිගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි, බලවෙසාරජ්ජනිජ්ජන්ති සබ්බස්සාපි පාරමීනාථලස්ස විසෙසෙන උපායභාවතො පඤ්ඤා කරුණා පාරමීනං පච්චයො. ඉදං පන ද්වයං පාරමීනං විය පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහඋම්මඨගඅවත්ථානහිතවරියා ච පාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො. යා ච බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය “බුද්ධභූමියො”ති වුවවත්ති. තත්ථ උස්සාහො නාම බොධිසම්භාරානං අබ්භූස්සාහනවිරියං. උම්මඨගො නාම බොධිසම්භාරෙසු උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤා. අවත්ථානං නාම අධිට්ඨානං, අවලාධිට්ඨානතා. හිතවරියා නාම මෙත්තාභාවනා, කරුණාභාවනා ච. යථාහ –

“කති පන හන්තෙ, බුද්ධභූමියොති? වතස්සො බො සාරිපුත්ත, බුද්ධභූමියො. කතමා වතස්සො? උස්සාහො ච හොති විරියං, උම්මඨගො ච හොති පඤ්ඤාභාවනා, අවත්ථානඤ්ච හොති අධිට්ඨානං, හිතවරියා ච හොති මෙත්තාභාවනා. ඉමා බො සාරිපුත්ත, වතස්සො බුද්ධභූමියො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34).

තථා නෙක්ඛම්මපච්චෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණප්පහෙදා ච ඡ අප්ඤ්ඤාසයා. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“නෙක්ඛම්මප්ඤ්ඤාසයා ච බොධිසත්තා කාමෙසු, සරාවාසෙ ච දොසදස්සාවිනො, පච්චෙකප්ඤ්ඤාසයා ච බොධිසත්තා සඨගණිකාය දොසදස්සාවිනො. අලොභ...පෙ.... ලොභ...පෙ.... අදොස...පෙ.... දොසෙ...පෙ.... අමොහ...පෙ.... මොහ...පෙ.... නිස්සරණ...පෙ.... සබ්බභවෙසු දොසදස්සාවිනො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34; විසුද්ධි. 1.49).

තස්මා එතෙ ච ඡ අප්ඤ්ඤාසයාපි පාරමීනං පච්චයාති වෙදිතබ්බො. න හි ලොභාදීසු ආදීනවදස්සනෙන, අලොභාදීනං අධිකභාවෙන ච විනා දානාදිපාරමියො සම්භවන්ති. අලොභාදීනඤ්ඤි අධිකභාවෙන පරිච්චාගාදිනින්තචිත්තතා,

අලොහජ්ඣාසයාදිතා වානි, යථා වෙනෙ, එවං දානජ්ඣාසයනාදයොපි. යථාහ –

“කති පන හත්තෙ බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයාති? දස බො සාරිපුත්ත, බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා. කතමෙ දස? දානජ්ඣාසයා සාරිපුත්ත, බොධිසත්තා මච්ඡෙරෙ දොසදස්සාවිනො. සීල... පෙ... අසංවරෙ...පෙ... නෙක්ඛම්ම...පෙ... කාමෙසු...පෙ... යථාභුතඤ්ඤා...පෙ... විචිකිච්ඡාය...පෙ... වීරිය ...පෙ... කොසජ්ජෙ...පෙ... ඛන්ති...පෙ... අක්ඛන්තියං...පෙ... සච්ච...පෙ... විසංවාදනෙ...පෙ... අධිට්ඨාන...පෙ... අනධිට්ඨානෙ...පෙ... මෙත්තා...පෙ... බ්‍යාපාදෙ...පෙ... උපෙක්ඛා...පෙ... සුඛදුක්ඛෙසු ආදීනවදස්සාවිනො”ති.

එතෙසු හි මච්ඡෙරඅසංවරකාමවිචිකිච්ඡාකොසජ්ජඅක්ඛන්තියංවාදනඅනධිට්ඨාන- බ්‍යාපාදසුඛදුක්ඛසඬ්ඛානෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බධිමගා දානාදිනිත්තචිත්තතාසඬ්ඛානා දානජ්ඣාසයනාදයො දානාදිපාරමිතං නිබ්බන්තියා පච්චයො. තථා අපරිච්චාගපරිච්චාගාදිසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණම්පි දානාදිපාරමිතං පච්චයො හොති.

තත්‍රායං පච්චවෙක්ඛණාවිධි – බෙත්තවත්ථුහිරඤ්ඤසුචණ්ණගොමහිං සදාසීදාසපුත්තදාරාදිපරිග්ගහබ්‍යාසත්තචිත්තානං සත්තානං බෙත්තාදීනං වත්ථුකාමභාවෙන ඛුප්පත්ථනීයභාවතො, රාජවොරාදිසාධාරණභාවතො, විවාදාධිට්ඨානතො, සපත්තකරණතො, නිස්සාරතො, පටිලාහපරිපාලනෙසු පරවිභේදනභෙතුභාවතො, විනාසනිමිත්තඤ්චසොකාදිඅනෙකවිහිතබ්‍යසනාවහතො තදාසත්තිනිදානඤ්ච මච්ඡෙරමලපරිශුද්ධිචිත්තානං අපායුපපත්තිභෙතුභාවතොති එවං විවිධවිපුලානත්ථාවහානි පරිග්ගහිතවත්ථුනි නාම, තෙසං පරිච්චාගොයෙවෙකො සොත්ථිභාවොති පරිච්චාගෙ අප්පමාදො කරණියො.

අපිච “යාවකො යාවමානො අත්තනො ගුරුසස්ස ආචික්ඛන්තො මය්හං විස්සාසිකො”ති ව “පභාය ගමනීයං අත්තනො සත්තකං ගහෙත්වා පරලොකං යාහිතිඋපදිසනතො මය්හං උපදෙසකො”ති ව “ආදිත්තෙ විය අගාරෙ මරණග්ගිනා ආදිත්තෙ ලොකෙ තතො මය්හං සත්තකස්ස අපහරණතො අපවාහකසභායො”ති ව “අපවාහිතස්ස වස්ස අජ්ඣාපනනික්ඛෙපට්ඨානභුතො”ති ව “දානසඬ්ඛානෙ කල්‍යාණකම්මස්මිං සභායභාවතො, සබ්බසම්පත්තීනං අග්ගභුතාය පරමදුල්ලභාය බුද්ධභූමියා සම්පත්තිභෙතුභාවතො ව පරමො කල්‍යාණමිත්තො”ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “උළාරෙ කම්මති අනෙනාහං සම්භාවිතො, තස්මා සා සම්භාවනා අවිතථා කාතබ්බා”ති ව “එකත්තභෙදිතාය ජීවිතස්ස ආයාචිතෙනාපි මයා දාතබ්බං, පගෙව යාවිතෙනා”ති ව “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවෙසිත්වාපි දාතබ්බො, [දාතබ්බතො (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා)] සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤෙනා”ති ව “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මය්හමෙවායමනුග්ගහො”ති ව “අහං විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අසති යාවකෙ කථං මය්හං දානපාරමි පුරෙය්‍යා”ති ව “යාවකානමෙවත්ථාය මයා සබ්බොපි පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අයාවිත්වාපි මං මම සත්තකං යාවකා කදා සයමෙව ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ව “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ව “කථං වා තෙ මය්හං පියා වස්සු මනාපා”ති ව “කථං වාහං දදමානො දත්වාපි ව අත්තමනො අස්සං පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො”ති ව “කථං වා මෙ යාවකා භවෙය්‍යුං, උළාරො ව දානජ්ඣාසයො”ති ව “කථං වාහමයාවිතො එව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍යා”න්ති “සති ධනෙ, යාවකෙ ව අපරිච්චාගො මහති මය්හං වඤ්චනා”ති ව “කථමහං අත්තනො අධිගානි, ජීවිතඤ්චාපි පරිච්චජෙය්‍යා”න්ති ව වාගනිත්තතා උපට්ඨපෙනබ්බා.

අපිච “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං දායකමනුගච්ඡති යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨකො”ති අත්ථෙ නිරපෙක්ඛතාය චිත්තං උප්පාදෙනබ්බං. යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති “පියො මං යාවති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. අප් උදාසීනපුග්ගලො හොති “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. දදන්තො හි යාවකානං පියො හොතිති. අප් පන වෙරිපුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති, අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන වෙරිපි පියො මිත්තො හොති”ති විසෙසනො සොමනස්සං උප්පාදෙනබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣිමනිකවෙරිපුග්ගලෙසුපි මෙත්තාපුබ්බධිගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වා ව දාතබ්බං.

සචෙ පනස්ස වීරකාලං පරිභාවිතත්තා ලොහස්ස දෙය්‍යධම්මවිසයා ලොහධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං. “නනු තයා සප්පුරිස සම්බොධාය අභිනිහාරං කරොන්තෙන සබ්බසත්තානමුපකාරාය අයං කායො නිස්සට්ඨො, තප්පරිච්චාගමයඤ්ච පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි වත්ථුස්මිං අභිසඬ්චිතපචත්ති හත්ථිසිනානසදිසි හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි අභිසඬ්චිතො උප්පාදෙනබ්බො. සෙය්‍යාථාපි නාම මහතො භෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං, තචං, ඛන්ධං, විටපං, සාඛං, පලාසං, පුප්ඵං, එලං එලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං සත්තකං එතෙ හරන්ති’ති විතක්කසමුදාචාරො හොති, එවමෙව සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤකෙ නිව්වාසුවිම්භි කායෙ පරෙසං උපකාරාය විනිශ්චජ්ජමානෙ අණුමත්තොපි මිච්ඡාවිතක්කො න උප්පාදෙනබ්බො. කො වා එත්ථ විසෙසො අජ්ඣාත්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු එකත්තභෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු. කෙවලං පන සම්මොහවිජම්භිතමෙතං, යදිදං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති අභිනිවෙසො, තස්මා බාහිරෙසු මහාභූතෙසු විය අජ්ඣාත්තිකෙසුපි කරවරණනායනාදිසු, මංසාදිසු ව අනපෙක්ඛෙන හුත්වා ‘තං තදත්ථිකා හරන්තු’ති නිස්සට්ඨචිත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති. එවං පටිසඤ්චික්ඛිතො වස්ස සම්බොධාය පහිත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අප්පකසිරෙනෙව

කායවච්ඡිකාකම්මානි සුච්ඡද්ධානි භොන්ති, සො විසුද්ධකායවච්ඡිකාකම්මන්තො විසුද්ධාජ්චො ඤායපට්ඨන්ති යං ධීතො ආයාපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන හියොසො මත්තාය දෙයාධම්මපට්ඨවාගෙන, අභයදානසද්ධම්මදානෙහි ව සබ්බසත්තෙ අනුග්ගන්තිතුං සමත්ථො භොති, අයං තාව දානපාරමීයං පට්ඨවෙක්ඛණානායො.

සීලපාරමීයං පන එවං පට්ඨවෙක්ඛිතබ්බං – “ඉදඤ්ඤි සීලං නාම ගඬගොදකාදීහි විසොධෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස දොසමලස්ස වික්ඛාලනජලං, හරිවන්දනාදීහි විනෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස රාගාදිපරිලාභස්ස ව්‍යායනං, මුත්තාභාරමකුටකුණ්ඩලාදීහි පවුරජනාලඬකාරෙහි අසාධාරණො සාධුනමලඬකාරවිසෙසො, සබ්බදිසාවායනකො අතිකිත්තිමො [සබ්බදිසාවායනතො අකිත්තිමො (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 1.7)] සබ්බකාලානුරූපො ව සුරහිගන්ධො, ඛත්තියමහාසාලාදීහි, දෙවතාහි ව වන්දනීයාදිභාවාචනනතො පරමො වසිකරණමන්තො, වාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකාරොහණසොපානපන්ති, ඤානාභිඤ්ඤානං අධිගමුපායො, නිබ්බානමහානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො, සාවකබොධිපට්ඨවෙක්ඛිතබ්බසම්මාසම්බොධිනං පතිට්ඨානභූමි, යං යං වා පතිවිජිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සමීප්ඤ්ඤාපායභාවතො චිත්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ව අතිසෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා “ඉප්ඤ්ඤි භික්ඛවෙ, සීලවතො වෙතොපණ්ඩ විසුද්ධන්තා”ති (දී. නි. 3.337; සං. නි. 4.352; අ. නි. 8.35). අපරමිපි චුත්තං “ආකඬ්ඤෙයා වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුග්ගවාරිතං පියො ව අස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවතීයො වාති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.65). තථා “අවිජ්ජපට්ඨාරත්ථානි බො ආනන්ද කුසලානි සීලානි”ති, (අ. නි. 10.1; 11.1) “පඤ්චිමෙ ගහපතයො, ආනිසංසා සීලවතො සීලසම්පදායා”තිආදියුත්තානඤ්ච (දී. නි. 2.150; අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 385) වසෙන සීලගුණා පට්ඨවෙක්ඛිතබ්බා. තථා අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදීනං (අ. නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා.

අපිව පිතිසොමනස්සනිමිත්තතො, අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩදුග්ගතිහයාභාවතො, විඤ්ඤාහි පාසංසභාවතො, අවිජ්ජපට්ඨාරහෙතුතො, පරමසොත්ථිට්ඨානතො, කුලසාපතෙයාධිපතෙයාජීවිතරුපට්ඨානබන්ධුමිත්තසම්පත්තිනං අතිසයනතො ව සීලං පට්ඨවෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො හි අත්තතො සීලසම්පදාහෙතු මහන්තං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති “කතං වත මයා කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං භීරුත්තාණං”න්ති.

තථා සීලවතො අත්තා න උපවදති, න ව පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩදුග්ගතිහයානඤ්ච සම්භවොයෙව නත්ථි, “සීලවා පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො ව භොති. තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං ලුද්දං, කතං කිබ්බිස”න්ති දුස්සීලස්ස විජ්ජපට්ඨාරො උප්පජ්ජති, සො න භොති. සීලඤ්ච නාමෙතං අප්පමාදාධිට්ඨානතො, භොගබ්‍යාසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො අත්ථස්ස සාධනතො, මඬිගලභාවතො, පරමං සොත්ථිට්ඨානං. නිහිනජව්වොපි සීලවා ඛත්තියමහාසාලාදීනං පූජනීයො භොතීති කුලසම්පත්තිං අතිසෙති සීලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි මහාරාජ, ඉධ තෙ අස්ස දාසො කම්මකරො”තිආදි (දී. නි. 1.183) වක්ඛමානසාමඤ්ඤසුත්තවචනඤ්චෙත්ථ සාධකං, වොරාදීහි අසාධාරණතො, පරලොකානුගමනතො, මහජ්ජලභාවතො, සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ව බාහිරධනං සාපතෙයාං අතිසෙති සීලං. පරමස්ස චිත්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනම්ස්සරියං අතිසෙති සීලං. සීලනිමිත්තඤ්ඤි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානම්ස්සරියං, වස්සසනාදිදිස්සජ්ජමාණතො ව ජීවිතතො එකාහමිපි සීලවතො ජීවිතස්ස විසිට්ඨතාවචනතො, සතිපි ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛිපනස්ස මරණතාවචනතො ව සීලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. වෙරිනමිපි මනුඤ්ඤභාවාචනනතො, ජරාරොගවිපත්තිහි අනභිභවතීයතො ව රුපසම්පත්තිං අතිසෙති සීලං. පාසාදහම්මියාදිට්ඨානප්පහෙදෙ රාජයුවරාජසෙනාපතිආදියානවිසෙසෙ ව සුඛවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො අතිසෙති සීලං. සභාවසිනිද්ධෙ සත්තිකාවචරෙපි බන්ධුජනෙ, මිත්තජනෙ ව එකත්තභිතසම්පාදනතො, පරලොකානුගමනතො ව අතිසෙති සීලං. “න තං මාතා පිතා කසිරා”තිආදි (ධ. ප. 43) වචනඤ්චෙත්ථ සාධකං. තථා හත්ථිඅස්සරථපත්තිබලකායෙහි, මත්තාගදසොත්ථානපයොගෙහි ව දුරාරක්ඛානමනාථානං අත්තාධිතතො, අනපරාධිතතො, මහාවිසයතො ව ආරක්ඛභාවෙන සීලමෙව විසිට්ඨතරං. තෙනෙවාහ “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මවාරි”න්තිආදි (ථෙරගා. 303; ආ. 1.10.102). එවමනෙකගුණසමන්තාගතං සීලන්ති පට්ඨවෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණො වෙව සීලසම්පදා පාරිසුරිං ගච්ඡති, අපරිසුද්ධා ව පාරිසුද්ධිං.

සවෙ පනස්ස දීඝරත්තං පට්ඨයෙන සීලපට්ඨකම්මො දොසාදයො අන්තරත්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙන බොධිසත්තපට්ඨඤ්ඤාන එවං පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා බොධාය පණ්ඩානං කතං, සීලවෙකල්ලෙන ව න සක්කා න ව සුකරා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණ්ණං, පගෙව ලොකුත්තරා”ති. සබ්බසම්පත්තිනමග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන සීලෙන පරමුක්කංසගතෙන භවිතබ්බං, තස්මා “කිංව අණ්ඩ”න්තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; විසුද්ධි. 1.19) චුත්තනායෙන සම්මදෙව සීලං රක්ඛන්තෙන සුට්ඨු තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං.

අපිව තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ සත්තානමවතාරණපරිපාචනානි කාතබ්බානි, සීලවෙකල්ලස්ස ව වචනං න පට්ඨවෙක්ඛිතං භොති, අසප්පායාභාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස නිකිච්ඡනං, තස්මා “කථාහං සද්ධෙයොහ භුත්වා සත්තානමවතාරණපරිපාචනානි කරොයා”න්ති සභාවපරිසුද්ධසීලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච ඤානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානමුපකාරකරණසමත්ථතා, පඤ්ඤාපාරමිආදිපරිපුරණඤ්ච ඤානාදයො ගුණා ව සීලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්තිති සම්මදෙව සීලං සොධෙක්ඛිතං.

තථා “සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදිනා (දී. නි. 1.111; ම. නි. 1.291, 371; 2.10; 3.13, 218; සං. නි. 2.154; 5.1002; අ. නි. 10.99; නෙත්ති. 94) සරාවාසෙ, “අට්ඨිකඛිකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; 2.42; පාචි. 417; චූළති. 147) “මාතාපි පුත්තෙන විවදති”තිආදිනා (ම. නි. 1.168) ව කාමෙසු, “සෙය්‍යාථාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදිනා (ම. නි. 1.426) කාමච්ඡන්දාදීසු ආදීනවදස්සනපුබ්බගමා, චුත්තච්ඡරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. 1.191, 398; ම. නි. 1.291, 371; 2.10; 3.13, 218; සං. නි. 1.291; සං. නි. 5.1002; අ. නි. 10.99; නෙත්ති. 98) පබ්බජ්ජාදීසු ආනිසංසාපටිසඬිබාවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමීයං පච්චවෙක්ඛණා කාතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධආසිවිසොපමසුත්තාදි (ම. නි. 1.163, 175; සං. නි. 4.238) වසෙන වෙදිතබ්බො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං බ්‍යාපාරසමත්ථා ව න භොන්ති”ති පඤ්ඤාය ගුණා මනසි කාතබ්බා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරිරයන්තං න සොහති, න ච අත්තනො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං භොති. යථා ව චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නප්පහොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකකිච්චපටිපත්තියමසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පධානකාරණං. උම්මිලිතපඤ්ඤාවක්ඛකා හි මහාසත්තා බොධිසත්තා අත්තනො අභිගපච්චිඬගානිපි දත්වා අනත්තුක්කංසකා, අපරවම්භකා ව භොන්ති, හෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකප්පරහිතා කාලත්තයෙපි සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන හි උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතපවත්තියා දානපාරම්භාවං උපෙති. අත්තත්ථඤ්ඤි දානං මුද්ධිසදිසං [චුද්ධිසදිසං (දී. නි. ටී. 1.7)] භොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සීලස්ස විසුද්ධියෙව න සම්භවති, කුතො සබ්බඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා එව ව සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ව ආදීනවං, පබ්බජ්ජාය ඝානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං සුට්ඨ සල්ලක්ඛෙන්තො පබ්බජිත්වා ඝානසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා නිබ්බානනින්තො, පරෙ ව තත්ථ පතිට්ඨපෙති.

වීරියඤ්ච පඤ්ඤාරහිතං යථිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. අනාරම්භොයෙව හි දුරාරම්භතො සෙය්‍යා, පඤ්ඤාසහිතෙන පන වීරියෙන න කිඤ්චි දුරධිගමං උපායපටිපත්තිතො. තථා පඤ්ඤවා එව පරාපකාරාදීනමධිවාසකජාතියො භොති, න දුජ්ජපඤ්ඤො. පඤ්ඤාවරහිතස්ස ව පරෙහි උපනීතා අපකාරා බන්තියා පටිපක්ඛමෙව අනුබුභෙත්ති. පඤ්ඤවතො පන තෙ බන්තිසම්පත්තියා අනුබුභනවසෙන අස්සා වීරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා එව තිණ්පි සච්චානි තෙසං කාරණානි පටිපක්ඛෙ ව යථාභූතං ජානිත්වා පරෙසං අවිසංවාදකො භොති. තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානමුපත්ථම්භෙත්වා ධිතිසම්පදාය සබ්බපාරමීසු අවලසමාදානාධිට්ඨානො භොති. පඤ්ඤවා එව ව පියමජ්ඣක්කත්තවෙරිච්චාගමකත්වා සබ්බත්ථ හිතුපසංභාරකුසලො භොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන ලාභාලාභාදිලොකධම්මසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරත්තාය මජ්ඣක්කත්තො භොති. එවං සබ්බාසං පාරමීනං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිභෙතුති පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිව පඤ්ඤාය විනා න දස්සනසම්පත්ති, අත්තරෙන ව දිට්ඨිසම්පදං න සීලසම්පදා, සීලදිට්ඨිසම්පදාරහිතස්ස ව න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ව න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙතුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති. “නනු තයා පරහිතාය පටිපන්නෙන සක්කච්චං පඤ්ඤාපාරිසුද්ධියා ආයොගො කරණියො”ති බොධිසත්තෙන අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුහි සඬ්ගභවත්ථුහි ලොකං අනුග්ගණන්තො සත්තෙ නියානාමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ව නෙසං පරිපාචෙති. තථා පඤ්ඤාබලෙන බන්ධායතනාදීසු පච්චයබ්බලො පවත්තිතිවත්තියො යථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණවිසෙසෙ නිබ්බෙධභාගිසභාවං නයන්තො බොධිසත්තසික්ඛාය පරිපුරකාරී භොතීති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණෙ වචන්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුබුභෙතබ්බා.

තථා දිස්සමානපාරානිපි ලොකියානි කම්මානි නිහීනවීරියෙන පාපුණ්ණිකසක්කුණෙය්‍යානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවීරියෙන දුරධිගමං නාම නත්ථී. නිහීනවීරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සන්තාරෙස්සාමී”ති ආරහිතුමෙව න සක්කුණොති. මජ්ඣිමො පන ආරහිත්වාන අත්තරාවොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවීරියො පන අත්තසුඛනිරපෙක්ඛො ආරහිත්වා පාරමධිගච්ඡතිති වීරියසම්පත්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිව “යස්ස අත්තනො එව සංසාරපඬිකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි වීරියස්ස සිලිලභාවෙන මනොරථානං මත්ථකප්පත්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරොනා”ති ව “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමහානාගානම්ච දුන්නිවාරණභාවතො, තන්තිදානානඤ්ච කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො, තන්තිමිත්තානඤ්ච දුග්ගතීනං සබ්බදා විවට්ඨබ්බාවතො, තත්ථ නියොජකානඤ්ච පාපමිත්තානං සදා සන්තිහිතභාවතො, තදොවාදකාරිත්තාය ව වසලස්ස පුපුජ්ජනභාවස්ස සති සම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතු”න්ති ව “මිච්ඡාවිතක්කා වීරියානුභාවෙන දුරි භවන්ති”ති ව “යදි පන සම්බොධිං අත්තාධිනෙන වීරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙත්ථ දුක්කර”න්ති ව එවමාදිනා නයෙන වීරියගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “බන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුනං අප්පටිහතමායුධං, පරාභිභවනෙ සමන්ථානලභිකාරො, සමණබ්බාහිමණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිවිනයනා උදකධාරා, කලායාණකිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජාතිදෙසො, පාපපුග්ගලානං චවිට්ඨිපුපසමකරො මන්තාගදො, සංවරෙ ධීනානං පරමා ධීරපකති, ගම්භීරාසයනාය සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිටානකවාටං දෙවබ්බුහිමලොකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානමධිවාසභූමි, උත්තමා කායචරිමනොවිසුද්ධි” ති මනසි කාතබ්බං. අපිච “එතෙ සත්තා බන්තිසම්පත්තියා අභාවතො ඉධලොකෙ තපන්ති, පරලොකෙ ච තපන්තියධම්මානුයොගතො” ති ච “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස ඛේතභූතො අත්තභාවො, බිජ්භූතඤ්ච කම්මං මයාච අභිසංඛිතං” ති ච “තස්ස ච දුක්ඛස්ස ආණණාකරණමෙත” ති ච “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං බන්තිසම්පදා සම්භවති” ති ච “යදිපායං එතරගි අපකාරකො, අයං නාම පුබ්බෙ අනෙත මය්හං උපකාරො කතො” ති ච “අපකාරො එව චා බන්තිනිමිත්තතාය උපකාරො” ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ච කො කුජ්ඣස්සති” ති ච “යෙන කොධභූතාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, ස්වායං කොධභූතාවෙසො මයා විනෙතබ්බො” ති ච “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උප්පන්නං, තස්ස අභම්පි නිමිත්තං” ති ච “යෙහි ධම්මෙහි අපකාරො කතො, යත්ථ ච කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිංයෙව බණෙ නිරුද්ධා, කස්සිදාති කෙන කොපො කාතබ්බො” ති ච “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති” ති ච පච්චෙක්ඛන්තෙන බන්තිසම්පදා බුහෙතබ්බා.

යදි පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යා, තෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “බන්ති නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපත්තීනං පච්චුපකාරකාරණං” ති ච “අපකාරො ච මය්හං දුක්ඛුප්පාදනෙන දුක්ඛුපතිසාය සද්ධාය, සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාය ච පච්චයො” ති ච “ඉන්ද්‍රියපකතිරෙසා, යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨවිසයසමායොගො, තත්ථ අනිට්ඨවිසයසමායොගො මය්හං න සියාති තං කුතෙත්ථ උබ්භා” ති ච “කොධවසිකො සත්තො කොධෙන උම්මන්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරෙනා” ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා න තත්ථ මයා චිත්තකොපො කාතබ්බො” ති ච “අපරාධකෙ ච සති ගුණෙ ගුණවති මයා කොපො න කාතබ්බො” ති ච “අසති ගුණෙ කස්සවිපි ගුණස්සාභාවතො විසෙසෙන කරුණායිතබ්බො” ති ච “කොපෙන මය්හං ගුණයසා නිභියන්ති” ති ච “කුජ්ඣනෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා ආගච්ජන්ති” ති ච “කොධො ච නාමායං සබ්බදුක්ඛාභිතකාරකො සබ්බසුඛභිතචිතාසකො බලවා පච්චත්ථිකො” ති ච “සති ච බන්තියා න කොචි පච්චත්ථිකො” ති ච “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං දුක්ඛං ආයතිං ලද්ධබ්බං, සති ච බන්තියා මය්හං තදභාවො” ති ච “චිත්තෙන්තෙන, කුජ්ඣන්තෙන ච මයා පච්චත්ථිකොයෙව අනුචත්තීතො” ති ච “කොධෙ ච මයා බන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථිකො සම්මදෙව අභිභූතො” ති ච “කොධනිමිත්තං බන්තිගුණපරිව්චාගො මය්හං න යුත්තො” ති ච “සති ච කොධෙ ගුණවිරොධපච්චනීකධම්මෙ කථං මෙ සීලාදිධම්මා පාරිසුරිං ගච්ජෙය්‍යං, අසති ච තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබහුලො පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පත්තිං පාපුණ්ස්සාමි” ති ච “බන්තියා ච සති බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො සමාභිතස්ස සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චතො දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානං අසඬ්ඛතාමතසත්තපණ්ණාසදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති, ‘බුද්ධධම්මා ච අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යාප්පභවා’ ති”, තතො ච “අනුලොමිකබන්තියං ධීතො ‘කෙවලා ඉමෙ අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති විතස්සන්ති, න කුතොචි ආගච්ජන්ති, න කුභිඤ්චි ගච්ජන්ති, න ච කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොචි කස්සවි බ්‍යාපාරො’ ති අභංකාරමමංකාරානධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො හොති” ති එවමාදිනා බන්තිපාරමියා පච්චෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා.

තථා “සච්චෙන විනා සීලාදිනමසම්භවතො, පටිඤ්ඤානුරූපපටිපත්තියා අභාවතො, සච්චධම්මාතික්කමෙ ච සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණභාවතො, අසච්චසන්ධස්ස අප්පච්චයිකභාවතො, ආයතිඤ්ච අනාදෙය්‍යාවචනතාවහනතො, සම්පන්නසච්චස්ස සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො, සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බසම්බොධිසම්භාරානං පාරිසුද්ධිපාරිසුරිසමන්ථායතො, සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන සබ්බබොධිසම්භාරකිච්චකරණතො, බොධිසත්තපටිපත්තියා ච පරිනිජ්ජන්තිතො” ති ආදිනා සච්චපාරමියා සම්පත්තියො පච්චෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “දානාදීසු දළ්භසමාදානං, තප්පටිපක්ඛසන්තිපාතෙ ච නෙසං අවලාධිට්ඨානං, තත්ථ ච ධීරවීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා සම්බොධිනිමිත්තා සම්භවන්ති” ති ආදිනා අධිට්ඨානගුණා පච්චෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “අත්තභිතමත්තෙ අචතිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු භිතචිත්තතං විනා න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණ්තුං, පගෙව සබ්බසත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා” ති ච “පච්ඡා සබ්බසත්තානං ලොකුත්තරසම්පත්තිමාකඬිබන්තෙන ඉදාති ලොකියසම්පත්තිමාකඬිබා යුත්තරූපා” ති ච “ඉදාති ආසයමත්තෙන පරෙසං භිතසුබ්බපසංභාරං කාතුමසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධයිස්සාමි” ති ච “ඉදාති මයා භිතසුබ්බපසංභාරෙන සංවද්ධිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්හං භවිස්සන්ති” ති ච “එතෙහි විනා න මය්හං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති, තස්මා සබ්බබුද්ධගුණවිභූතීනිජ්ජන්තිකාරණත්තා මය්හං එතෙ පරමං පුඤ්ඤක්ඛේතතං අනුත්තරං කුසලායතනං උත්තමං ගාරච්චියානං” ති ච “සච්චෙසං සබ්බෙසුපි සත්තෙසු භිතජ්ඣාසයනා පච්චුපට්ඨපෙනබ්බා, කිඤ්ච කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබුහෙතබ්බා. විමරියාදිකතෙන හි චෙතසා සත්තෙසු භිතසුබ්බපසංභාරනිරතස්ස තෙසං අභිතදුක්ඛාපනායනකාමතා බලවති උප්පජ්ජති

දළ්හමුලා, කරුණා ව සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මුඛං පමුඛ”න්ති එවමාදිනා මෙත්තාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙහි කතා විජ්ජකාරා විත්තස්ස විකාරං උප්පාදෙය්‍යං, සති ව විත්තවිකාරෙ දානාදිසම්භාරානං සම්භවො එව නත්ථි”ති ව “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිනෙ විත්තෙ උපෙක්ඛාය විනා සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න භොති”ති ව “අනුපෙක්ඛකො සඬ්ඛාරෙසු පුඤ්ඤසම්භාරං, තබ්බිපාකඤ්ච සත්තහිතත්ථං පරිණාමෙතුං න සක්කොති”ති ව උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙය්‍යාධම්මපටිග්ගාහකානං විභාගමකත්ථා පරිච්චජිතුං න සක්කොති”ති ව “උපෙක්ඛාරහිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරානං, ජීවිතස්ස වා අන්තරායං අමනසිකරිත්ථා සීලවිසොධනං කාතුං න සක්කා”ති ව තථා “උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතිසහස්සෙව තෙක්ඛම්මඛලසිද්ධිකො, උපපත්තිකො ඉක්ඛනාවසෙනෙව සබ්බසම්භාරකිච්චනිජ්ජත්තිකො, අච්චාරද්ධවිරියස්ස අනුපෙක්ඛනෙ පධානකිච්චාකරණකො, උපෙක්ඛකො එව තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවකො, උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසඬ්ඛාරානං අවිසංවාදනකො, ලොකධම්මානං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිකො, පරාපකාරාදීසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තාවිහාරනිජ්ජත්තිකොති සබ්බසම්බොධිසම්භාරානං සමාදානාධිට්ඨානපාරිසුරිනිජ්ජත්තියො උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති”ති එවමාදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරමී පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. එවං අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං ආදිනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමීනං පච්චයොති දට්ඨබ්බං.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො. තත්ථ වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ඤානානි ව. තෙසු සීලාදීනං චතුත්තං තෙරසපි ධූතඬ්ගධම්මා, අප්පිච්ඡතාදයො ව පරික්ඛාරා. සද්ධම්මෙසු සද්ධාය බුද්ධධම්මසඬ්ඛිසීලවාගදෙවතුපසමානුස්සති ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනා, සිනිද්ධපුග්ගලපෙවනා, සම්පසාදනීයධම්මපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව පරික්ඛාරා. හිරොත්තජ්ජානං අකුසලාදීනවපච්චවෙක්ඛණා, අපායාදීනවපච්චවෙක්ඛණා, කුසලධම්මපුත්ථම්භභාවපච්චවෙක්ඛණා, හිරොත්තජ්ජපරිහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා, හිරොත්තජ්ජසම්පන්නපුග්ගලපෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. බාහුසච්චස්ස පුබ්බයොගො, පරිපුච්ඡකභාවො, සද්ධම්මාහි යොගො, අනවජ්ජවිජ්ජාට්ඨානාදිපරිවයො, පරිපක්කින්නද්‍රියතා, කිලෙසදුර්භාවො, අප්පස්සුතපුග්ගලපරිවජ්ජනා චක්ඛස්සුතපුග්ගලපෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. වීරියස්ස අපායභයපච්චවෙක්ඛණා, ගමනවීරීපච්චවෙක්ඛණා, ධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, ථීනමිද්ධවිනොදනා, කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනා, ආරද්ධවීරියපුග්ගලපෙවනා, සම්මජ්ජපධානපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව. සතියා සතිසම්පජ්ජඤ්ඤං, මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලපෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. පඤ්ඤාය පරිපුච්ඡකභාවො, චත්ථුච්චසද්ධිකරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, දුෂ්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා, පඤ්ඤවන්තපුග්ගලපෙවනා, ගම්භීරඤ්ඤාණවරියසුත්තත්තපච්චවෙක්ඛණා, ධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව. චතුත්තං ඤානානං සීලාදිචතුක්කං, අට්ඨන්තියාය ආරම්මණෙසු පුබ්බභාගභාවනා, ආචජ්ජනාදිවසිභාවකරණඤ්ච පරික්ඛාරා.

තත්ථ සීලාදීහි පයොගසුද්ධියා සත්තානං අභයදානෙ, ආසයසුද්ධියා ආමිසදානෙ, උභයසුද්ධියා ධම්මදානෙ සමන්ට්ඨාභොතිති ආදිනා වරණාදීනං දානාදිසම්භාරපච්චයතා යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. අතිවිත්ථාරහයෙන පන මයං න විත්ථාරයිමිහ. තථා සම්පත්තිවක්කාදයොපි දානාදීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බා.

කො සංකිලෙසොති එත්ථ –

තණ්හාදිහි පරාමට්ඨ-භාවො තාසං කිලිස්සනං;
සාමඤ්ඤතො විසෙසෙන, යථාරහං විකප්පතා.

අවිසෙසෙන හි තණ්හාදිහි පරාමට්ඨභාවො පාරමීනං සංකිලෙසො. විසෙසෙන පන දෙය්‍යාධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පා දානපාරමියා සංකිලෙසො. සත්තකාලවිකප්පා සීලපාරමියා. කාමභවතදුපසමෙසු අභිරතිඅනභිරතිවිකප්පා තෙක්ඛම්මපාරමියා. “අහං මමා”ති විකප්පා පඤ්ඤාපාරමියා. ලීනුද්ධච්චවිකප්පා වීරියපාරමියා. අත්තපරවිකප්පා ඛන්තිපාරමියා. අදිට්ඨාදීසු දිට්ඨාදිවිකප්පා සච්චපාරමියා. බොධිසම්භාරතබ්බිපක්ඛෙසු දොසගුණවිකප්පා අධිට්ඨානපාරමියා. හිතාහිතවිකප්පා මෙත්තාපාරමියා. ඉට්ඨානිට්ඨවිකප්පා උපෙක්ඛාපාරමියා සංකිලෙසොති වෙදිතබ්බො.

කිං වොදානන්ති –

තණ්හාදිහි අසාතතා, රහිතතා විකප්පානං;
වොදානන්ති විජානියා, සබ්බාසමෙව තාසමිපි.

අනුපසාතා හි තණ්හා මාන දිට්ඨි කොටු පනාහ මක්ඛ පලාස ඉස්සාමච්ඡරිය මායා සායෙය්‍යා ථම්භ සාරම්භ මද පමාදාදිහි කිලෙසෙහි දෙය්‍යපටිග්ගාහකවිකප්පාදිරහිතා ව දානාදිපාරමියො පරිසුද්ධා පහස්සරා භවන්තිති.

කො පටිපක්ඛොති -

අකුසලා කිලෙසා ව, පටිපක්ඛා අහෙදතො;
හෙදතො පන පුබ්බෙපි, චුත්තා මච්ඡරියාදයො.

අවිසෙසෙන හි සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා, සබ්බෙපි කිලෙසා ව එතාසං පටිපක්ඛා. විසෙසෙන පන පුබ්බෙ චුත්තා මච්ඡරියාදයොති වෙදිතබ්බා. අපිච දෙයාපටිග්ගාහකදානඵලෙසු අලොභාදොසාමොහගුණයොගතො ලොභදොසමොහපටිපක්ඛං දානං, කායාදිදොසත්තයවඩ්ඛාපගමතො ලොභාදිපටිපක්ඛං සීලං, කාමසුඛපරුපසාතඅත්තකිලමථපරිවජ්ජනතො දොසත්තයපටිපක්ඛං නෙක්ඛම්මං, ලොභාදිනං අන්ධිකරණතො, ඤාණස්ස ව අනන්ධිකරණතො ලොභාදිපටිපක්ඛා පඤ්ඤා, අලීනානුද්ධතඤ්ඤායාරම්භවසෙන ලොභාදිපටිපක්ඛං චිරියං, ඉට්ඨානිට්ඨසුඤ්ඤතානං ඛමනතො ලොභාදිපටිපක්ඛා ඛන්ති, සතිපි පරෙසං උපකාරෙ, අපකාරෙ ව යථාභුතජ්ජවත්තියා ලොභාදිපටිපක්ඛං සච්චං, ලොකධම්මෙ අභිභුයා යථාසමාදින්තෙසු සම්භාරෙසු අවලනතො ලොභාදිපටිපක්ඛං අධිට්ඨානං, නීවරණවිවෙකතො ලොභාදිපටිපක්ඛා මෙත්තා, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනායපටිසවිද්ධංසනතො, සමජ්ජවත්තීතො ව ලොභාදිපටිපක්ඛා උපෙක්ඛාති දට්ඨබ්බං.

කා පටිපක්ඛීති -

දානාකාරාදයො ඵව, උජ්ජාදිතා අනෙකධා;
පටිපක්ඛීති විඤ්ඤෙය්‍යා, පාරමීපුරණක්කමෙ.

දානපාරමියා හි තාව සුබ්බපකරණසර්වජීවිතපරිච්චාගෙන, භයාපනයනෙන, ධම්මොපදෙසෙන ව බහුධා සත්තානං අනුග්ගහකරණං පටිපක්ඛී. තත්ථ ආමිසදානං අභයදානං ධම්මදානන්ති දාතබ්බවත්ථුචසෙන තිවිධං දානං. තෙසු බොධිසත්තස්ස දාතබ්බවත්ථු අජ්ඣන්තිකං, බාහිරන්ති දුට්ඨං. තත්ථ බාහිරං අන්තං පානං වත්ථං යානං මාලා ගන්ධං විලෙපනං සෙය්‍යා ආවසථං පදිපෙය්‍යන්ති දසවිධං. අන්තාදීනං බාදනීයභොජනීයාදිවිභාගෙන අනෙකවිධඤ්ච. තථා රූපාරම්මණං යාව ධම්මාරම්මණන්ති ආරම්මණතො ජබ්බිධං. රූපාරම්මණාදීනඤ්ච නීලාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා මණ්ඩකකරජනමුත්තාපවාළාදිබෙත්තවත්ථුආරාමාදි දාසිදාසගොමහිංසාදිනානාවිධවත්ථුපකරණවසෙන අනෙකවිධං.

තත්ථ මහාපුරිසො බාහිරං වත්ථුං දෙන්තො “යො යෙන අත්ථිකො, තං තස්සෙව දෙති. දෙන්තො ව තස්ස අත්ථිකො”ති සයමෙව ජානන්තො අයාවිතොපි දෙති, පගෙව යාවිතො. මුත්තවාගො දෙති, නො අමුත්තවාගො. පරියත්තං දෙති, නො අපරියත්තං. සති දෙයාධම්මෙ පවිච්චපකාරසන්නිස්සිතො න දෙති, අසති දෙයාධම්මෙ, පරියත්තෙ ව සංචිතාගාරහං විහජති. න ව දෙති පරුපසාතාවහං සත්ථවිසමජ්ජාදිකං, නාපි කීළනකං, යං අනත්ථුපසංහිතං, පමාදාවහඤ්ච, න ව ගීලානස්ස යාවකස්ස පානභොජනාදිඅසජ්ජායං, පමාණරහිතං වා දෙති, පමාණයුත්තං පන සජ්ජායමෙව දෙති.

තථා යාවිතො ගහට්ඨානං ගහට්ඨානුවජ්ජිකං දෙති, පබ්බජිතානං පබ්බජිතානුවජ්ජිකං දෙති. මානාපිතරො ඤාතිසාලොහිතා මිත්තාමච්චා පුත්තදාරදාසකම්මකරාති එතෙසු කස්සවි පීළං අජනෙන්තො දෙති, න ව උළාරං දෙයාධම්මං පටිජානිත්වා ලුඛං දෙති, න ව ලාභසක්කාරසිලොකසන්නිස්සිතො දෙති, න ව පවිච්චපකාරසන්නිස්සිතො දෙති, න ව ඵලපාටිකඩ්ඛි දෙති අඤ්ඤත්‍ර සම්මාසම්බොධියා, න ව යාවිතො, දෙයාධම්මං වා ජිගුච්ඡන්තො දෙති, න ව අසඤ්ඤතානං යාවකානං අක්කොසකපරිභාසකානම්පි අපවිද්ධා දානං දෙති, අඤ්ඤදත්ථු පසන්නවත්තො අනුකම්පන්තො සක්කච්චමෙව දෙති, න ව කොතුහලට්ඨගලිකො හුත්වා දෙති, කම්මඵලමෙව පන සද්දහන්තො දෙති, නාපි යාවකෙ පයිරූපාසනාදිහි සංකිලමෙත්වා දෙති, අපරිකිලමෙත්තො ඵව පන දෙති, න ව පරෙසං වඤ්චනාධිජ්ජායො, හෙදාධිජ්ජායො වා දානං දෙති, අසංකිලිට්ඨවිත්තොව දෙති, නාපි පිරුසවාලො භාකුටිකමුඛො දානං දෙති, පියවාදී ව පන පුබ්බභාසී මිහිතසිතවවනො හුත්වා දෙති, යස්මිං වෙ දෙයාධම්මෙ උළාරමනුඤ්ඤතාය වා චිරපරිවයෙන වා ගෙධසභාවතාය වා ලොභධම්මො අධිමත්තො භොති, ජානන්තො බොධිසත්තො තං බිජ්ජමෙව පටිවිනොදයිත්වා යාවකෙ පරියෙසෙත්වාපි දෙති, යඤ්ච දෙයාවත්ථු පරිත්තං, යාවකොපි පවිච්චපට්ඨිතො, තං අවින්තෙන්වා අපි අත්තානං ධාවිත්වා දෙන්තො යාවකං සම්මානෙති යථා තං අකිත්තිපණ්ඩිතො, න ව මහාපුරිසො අත්තතො පුත්තදාරදාසකම්මකරපොරිසෙ යාවිතො තෙ අසඤ්ඤාපිතෙ දොමනස්සජ්ජත්තෙ යාවකානං දෙති, සම්මදෙව පන සඤ්ඤාපිතෙ සොමනස්සජ්ජත්තෙ දෙති, දෙන්තො ව යක්ඛරක්ඛසපිසාවාදීනං වා මනුස්සානං වා කුරුරකම්මන්තානං ජානන්තො න දෙති, තථා රජ්ජමීපි තාදිසානං න දෙති, යෙ ලොකස්ස අභිතාය දුක්ඛාය අනත්ථාය පටිපජ්ජන්ති, යෙ පන ධම්මිකා ධම්මෙන ලොකං පාලෙන්ති, තෙසං රජ්ජදානං දෙති. ඵවං තාව බාහිරදානෙ පටිපක්ඛී වෙදිතබ්බා.

අජ්ඣන්තිකදානම්පි ද්විභාකාරෙහි වෙදිතබ්බං. කථං? යථා නාම කොච්ඡුරිසො සාසච්ඡාදනහෙතු අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති දාසබ්‍යං, ඵවමෙව මහාපුරිසො සම්බොධිහෙතු නිරාමිසවිත්තො සත්තානං අනුත්තරං හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො අත්තතො දානපාරමී පරිපුරෙතුකාමො අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති යථාකාමකරණීයතං, කරවරණනයනාදිඅභිගපච්චඩ්ගං තෙන තෙන අත්ථිකානං අකම්පිතො අලීතො අනුජ්ජදෙති, න තත්ථ සජ්ජති, න සඬ්ඛොවං ආපජ්ජති යථා තං බාහිරවත්ථුස්මිං. තථා හි මහාපුරිසො ද්විභාකාරෙහි

බාහිරවත්වුම පරිච්ඡේදය යථාසත්‍යය පරිභෝගය වා යාවකානු, තෙසං මනෝරථං පුරෝන්තො අත්තනො වසිභාවාය වා. තත්ථ සබ්බෙන සබ්බං මුත්තවාගො ඵවමාහ “නිස්සංකප්පාදිනං සම්මොධං පාසුණ්ණිකම්”ති, ඵවං අප්ඤ්ඤානිකවත්වුමෙව වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යං අප්ඤ්ඤානිකවත්වු දියාමානං යාවකස්ස ඵකන්තෙනෙව හිතාය සංවත්තති, තං දෙති, න ඉතරං. න ව මහාපුරිසො මාරස්ස, මාරකායිකානං වා දෙවතානං විහිංසාධිප්පායානං අත්තනො අත්තභාවං, අභිගප්ච්චිගානි වා ජානමානො දෙති “මා තෙසං අනත්ථො අහොසි”ති. යථා ව මාරකායිකානං, ඵවං තෙහි අත්ථාවිට්ඨානමිති න දෙති, නාපි උම්මත්තකානං, ඉතරෙසං පන යාවිසමානො සමන්තන්තරමෙව දෙති තාදිසාය යාවනාය දුල්ලභභාවතො, තාදිසස්ස ව දානස්ස දුක්කරභාවතො.

අභයදානං පන රාජතො වොරතො අග්ගිතො උදකතො වෙරිපුග්ගලතො සිහබ්බාග්ඝාදිවාළමිගතො නාගයක්කරක්කසපිසාවාදිතො සත්තානං භයෙ පච්චුපට්ඨිතෙ තතො පරිත්තාණභාවෙන දාතබ්බං.

ධම්මදානං පන අසංකිලිට්ඨවිත්තස්ස අවිපරිතධම්මදෙසනා. ඔපායිකො හි තස්ස උපදෙසො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන, යෙන සාසනෙ අනොනිණ්ණානං අවතාරණං ඔතිණ්ණානං පරිපාවනං. තත්ථායං නයො – සබ්බෙපතො තාව දානකථා සීලකථා සග්ගකථා කාමානං ආදීනවො සංකිලෙසො ඔකාරො ව නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො. විත්ථාරතො පන සාවකබොධියං අධිමුත්තවිත්තානං සරණගමනං, සීලසංචරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, අට්ඨන්ද්‍රියාය ආරම්මණෙසු කම්මකරණවසෙන සමථානුයොගො, රූපමුඛාදීසු විපස්සනාහිනිවෙසෙසු යථාරහං අහිනිවෙසනමුඛෙන විපස්සනානුයොගො, තථා විසුද්ධිපටිපදාය සම්මත්තගහණං, තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභිඤ්ඤා, චතස්සො පටිසම්භිදා, සාවකබොධිති ඵතෙසං ගුණසංකිත්තවසෙන යථාරහං තත්ථ තත්ථ පතිට්ඨාපනා, පරියොදපනා ව. තථා පච්චෙකබොධියං, සම්මාසම්බොධියඤ්ච අධිමුත්තවිත්තානං යථාරහං දානාදිපාරමිතං සභාවසරසලක්කොදිසංකිත්තනමුඛෙන තීසුපි අවත්ථාගෙදෙසු තෙසං බුද්ධානං මහානුභාවතාවිභාවනෙන යානද්වයෙ පතිට්ඨාපනා, පරියොදපනා ව. ඵවං මහාපුරිසො සත්තානං ධම්මදානං දෙති.

තථා මහාපුරිසො ආමිසදානං දෙන්තො “ඉම්නාහං දානෙන සත්තානං ආයුචණ්ණසුඛලපටිභානාදිසම්පත්තිඤ්ච රමණීයං අග්ගඵලසම්පත්තිඤ්ච නිජ්ජාදෙයා”න්ති අත්තං දෙති, තථා සත්තානං කාමකිලෙසපිපාසපුප්පසමාය පානං දෙති, තථා සුචණ්ණචණ්ණතාය, හිරොත්තජ්ජාලඛිකාරස්ස ව නිජ්ජන්තියා වත්ථානි දෙති, තථා ඉද්ධිවිධස්ස වෙච නිබ්බානසුඛස්ස ව නිජ්ජන්තියා යානං දෙති, තථා සීලගන්ධනිජ්ජන්තියා ගන්ධං දෙති, තථා බුද්ධගුණසොභානිජ්ජන්තියා මාලාවිලෙපනං දෙති, තථා බොධිමණ්ඩාසනනිජ්ජන්තියා ආසනං දෙති, තථාගතසෙයානිජ්ජන්තියා සෙයාං දෙති, සරණභාවනිජ්ජන්තියා ආවසථං දෙති, පඤ්චවක්ඛුපටිලාභාය පදීපෙයාං දෙති.

බ්‍රාහ්මණිකනිජ්ජන්තියා රූපදානං දෙති, බ්‍රහ්මස්සරනිජ්ජන්තියා සද්දදානං දෙති, සබ්බලොකස්ස පියභාවාය රසදානං දෙති, බුද්ධසුබ්බමාලභාවාය ඵොට්ඨබ්බදානං දෙති, අජරාමරණභාවාය භෙසජ්ජදානං දෙති, කිලෙසදාසබ්බාවිමොචනත්ථං දාසානං භුජිස්සතාදානං දෙති, සද්ධම්මාහිරනියා අනවජ්ජබ්බිකාරනිහෙතුදානං දෙති, සබ්බෙපි සත්තෙ අරියාය ජාතියා අත්තනො පුත්තභාවුපනයනාය පුත්තදානං දෙති, සකලස්සාපි ලොකස්ස පතිභාවුපගමනාය දාරදානං දෙති, සුභලක්ඛණසම්පත්තියා සුචණ්ණමණ්ණමුත්තාපවාලාදිදානං, අනුබ්බාඤ්ජනසම්පත්තියා නානාවිධවිභුසනදානං, සද්ධම්මකොසාධිගමාය විත්තකොසදානං, ධම්මරාජභාවාය රජ්ජදානං, දානාදිසම්පත්තියා ආරාමියානාදිවනදානං, වක්කඛිකිතෙහි පාදෙහි බොධිමණ්ඩුපසඬකමනාය වරණදානං, වතුරොසනිත්ථරණෙ සත්තානං සද්ධම්මභත්ථදානත්ථං භත්ථදානං, සද්ධිත්තියාදිපටිලාභාය කණ්ණනාසාදිදානං, සමන්තවක්ඛුපටිලාභාය වක්ඛුදානං, “දස්සනසවනානුස්සරණපාරිවරියාදීසු සබ්බකාලං සබ්බසත්තානං හිතසුඛාවහො සබ්බලොකෙන ව උපජීවිතබ්බො මෙ කායො භවෙය්‍යා”ති මංසලොහිතාදිදානං. “සබ්බලොකුත්තමො භවෙය්‍යා”න්ති උත්තමඬිගදානං දෙති.

ඵවං දදන්තො ව න අනෙසනාය දෙති, න පරොපඝාතෙන, න භයෙන, න ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙයාරොසනෙන, න පණ්ණෙ සති දුඛං, න අත්තුක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාහිකඬ්ඛාය, න යාවකජිගුච්ඡාය, න අවිත්තිකාරෙන, අථ බො සක්කච්චං දෙති, සහත්ථෙන දෙති, කාලෙන දෙති, විත්තිං කත්වා දෙති, අවිභාගෙන දෙති, තීසු කාලෙසු සොමනස්සිකො දෙති, තතො ඵව ව දත්වා න පච්ඡානුතාපි භොති, න පටිග්ගාභකවසෙන මානාවමානං කරොති, පටිග්ගාභකානං පියසමුදාවාරො භොති වදඤ්ඤා යාවයොගො සපරිවාරදායකො. අත්තදානඤ්චි දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමි”ති වත්ථාදිහි සද්ධං දෙති, තථා වත්ථදානං දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමි”ති අත්තාදිහි සද්ධං දෙති. පානදානාදීසුපි ඵසෙව නයො, තථා රූපදානං දෙන්තො ඉතරාරම්මණානිපි තස්ස පරිවාරං කත්වා දෙති, ඵවං සෙසෙසුපි.

තත්ථ රූපදානං නාම නිලපිතලොහිතොදානාදිචණ්ණාදීසු පුජ්ජවත්ථධාතුසු අඤ්ඤකරං ලහිත්වා රූපවසෙන ආභුජිත්වා “රූපදානං දස්සාමි, රූපදානං මය්‍හ”න්ති වින්තෙත්වා තාදිසෙ දක්ඛිණෙයො දානං පතිට්ඨාපෙති, ඵතං රූපදානං නාම.

සද්දානං පන භෙරිසද්දාදිවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ සද්දං කන්දමුලානි විය උප්පාටෙත්වා, නිලුප්පලහත්ථකං විය ව හත්ථෙ යපෙත්වා දාතුං න සක්කොති, සවත්ථුකං පන කත්වා දදන්තො සද්දදානං දෙති නාම, තස්මා යදා “සද්දදානං දස්සාමි”ති භෙරිමුදිභිගාදිසු අඤ්ඤතරෙන තුරියෙන තිණ්ණං රතනානං උපහාරං කරොති, කාරෙති ව, “සද්දදානං දස්සාමි, සද්දදානං මෙ”ති භෙරිආදීනි යපාපෙනි, ධම්මකථිකානං පන සද්දභෙසජ්ජං, තෙලථාණිකාදීනි ව දෙති, ධම්මස්සවනං ඝොසෙනි, සරහඤ්ඤං භණ්ණි, ධම්මකථං කථෙති, උපනිසින්නකථං, අනුමොදනකථඤ්ච කරොති, කාරෙති ව, තදා සද්දදානං නාම හොති.

තථා මූලගන්ධාදිසු අඤ්ඤතරං රජනීයං ගන්ධවත්ථුං, පිසිතමෙව වා ගන්ධං යං කිඤ්චි ලභිත්වා ගන්ධවසෙන ආභුජිත්වා “ගන්ධදානං දස්සාමි, ගන්ධදානං මය්හ”න්ති බුද්ධරතනාදීනං පූජං කරොති, කාරෙති ව, ගන්ධපූජනත්ථාය අගරුවන්දනාදිකෙ ගන්ධවත්ථුකෙ පරිච්චජති, ඉදං ගන්ධදානං.

තථා මූලරසාදිසු යං කිඤ්චි රජනීයං රසවත්ථුං ලභිත්වා රසවසෙන ආභුජිත්වා “රසදානං දස්සාමි, රසදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙයායානං දෙති, රසවත්ථුමෙව වා අඤ්ඤං ගවාදිකං පරිච්චජති, ඉදං රසදානං.

තථා ඵොට්ඨබ්බදානං මඤ්චපීඨාදිවසෙන, අත්ථරණපාචුරණාදිවසෙන ව වෙදිතබ්බං. යදා හි මඤ්චපීඨහිසිබ්බිබ්බොහනාදිකං, නිවාසනපාරුපනාදිකං වා සුඛසම්ඵස්සං රජනීයං අනවජ්ජං ඵොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා ඵොට්ඨබ්බවසෙන ආභුජිත්වා “ඵොට්ඨබ්බදානං දස්සාමි, ඵොට්ඨබ්බදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙයායානං දෙති. යථාචුත්තං ඵොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා පරිච්චජති, එතං ඵොට්ඨබ්බදානං.

ධම්මදානං පන ධම්මාරම්මණස්ස අධිප්පෙතත්තා ඔජාපානජීවිතවසෙන වෙදිතබ්බං. ඔජාදිසු හි අඤ්ඤතරං රජනීයං ධම්මවත්ථුං ලභිත්වා ධම්මාරම්මණවසෙන ආභුජිත්වා “ධම්මදානං දස්සාමි, ධම්මදානං මය්හ”න්ති සප්පිනවනීතාදි ඔජදානං දෙති, අම්බපානාදිඅට්ඨවිධං පානදානං දෙති, ජීවිතදානන්ති ආභුජිත්වා සලාකහත්තපක්ඛිකහත්තාදීනි දෙති. අථාසුකභාවෙන අභිභූතානං බ්‍යාධිකානං වෙජ්ජං පට්ඨපෙනි, ජාලං ථාලාපෙනි, කුමීනං විද්ධංසාපෙනි, සකුණපඤ්ජරං විද්ධංසාපෙනි, බන්ධනෙන බද්ධානං සත්තානං බන්ධනමොක්ඛං කාරෙති, මාසාතභෙරිං වරාපෙනි, අඤ්ඤානිපි සත්තානං ජීවිතපරිත්තාණත්ථං එවරුපානි කම්මානි කරොති, කාරාපෙනි ව, ඉදං ධම්මදානං නාම.

සබ්බම්පෙතං යථාචුත්තදානසම්පදං සකලලොකහිතසුඛාය පරිණාමෙති අත්තතො ව අකුප්පාය විමුක්තියා අපරික්ඛයස්ස ඡන්දස්ස අපරික්ඛයස්ස චිරියස්ස අපරික්ඛයස්ස සමාධිස්ස අපරික්ඛයස්ස පටිභානස්ස අපරික්ඛයස්ස ඤානස්ස අපරික්ඛයාය සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙති , ඉමඤ්ච දානපාරම් පටිපජ්ජන්තෙන මහාසත්තෙන ජීවිතෙ අනිච්චසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා. තථා භොගෙසු, බහුසාධාරණතා ව නෙසං මනසි කාතබ්බා, සත්තෙසු ව මහාකරුණා සත්තං සමීතං පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා. එවඤ්ච භොගෙහි ගහෙතබ්බසාරං ගණ්හන්තො ආදිත්තතො විය අගාරතො සබ්බං සාපතෙයාං, අත්තානඤ්ච බහි නිහරන්තො න කිඤ්චි සෙසෙනි, න කත්ථවි විභාගං කරොති, අඤ්ඤදත්ථු නිරපෙක්ඛො නිස්සජ්ජති එව. අයං තාව දානපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

සීලපාරමියා පන අයං පටිපත්තික්කමො – යස්මා සබ්බඤ්ඤසීලාලභිකාරෙහි සත්තෙ අලභිකරිතුකාමෙන මහාපුරිසෙන ආදිතො අත්තතො එව තාව සීලං විසොධෙතබ්බං. තත්ථ වතුභාකාරෙහි සීලං විසුජ්ඣති අජ්ඣාසයවිසුද්ධිතො, සමාදානතො, අවිතික්කමනතො, සති විතික්කමෙ පුන පාකට්ඨකරණතො ව. විසුද්ධාසයතාය හි එකච්චො අත්තාධිපති හුත්වා පාපජිගුච්ඡනසභාවො අජ්ඣත්තං හිරිධම්මං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො හොති, තථා පරතො සමාදානෙ සති එකච්චො ලොකාධිපති හුත්වා පාපතො උත්තසන්නො ඔත්තජ්ජධම්මං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො හොති, ඉති උභයථාපි එතෙ අවිතික්කමනතො සීලෙ පතිට්ඨහන්ති. අථ ව පන කදාචි සතිසම්මොසෙන සීලස්ස බණ්ඩාදිභාවො සියා, තායයෙව යථාචුත්තාය හිරොත්තජ්ජසම්පත්තියා බිජ්ජමෙව නං චූට්ඨානාදිනා පටිපාකතිකං කරොන්තිති.

තයිදං සීලං චාරිත්තං චාරිත්තන්ති දුට්ඨං. තත්ථායං බොධිසත්තස්ස චාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො – තෙන සබ්බසත්තෙසු තථා දයාපන්නවිත්තෙන හවිතබ්බං, යථා සුපිනන්නෙනපි න ආසාතො උප්පජ්ජෙයා, පරුපකරණවිරතතාය පරසන්නකො අලගද්දො විය න පරාමසිතබ්බො. සවෙ පබ්බජිතො හොති, අබ්‍රහ්මචරියතොපි ආරාචාරි හොති සත්තවිධමෙල්ලනසංයොගවිරතො, පගෙව පරදාරගමනතො. ගහට්ඨො සමානො පරෙසං දාරෙසු සදා පාපකං චිත්තමපි න උප්පාදෙති. කථෙන්නො සච්චං හිතං පියං පරිමිතමෙව ව කාලෙන ධම්මිං කථං භාසිතා හොති. සබ්බත්ථ අනභිජ්ඣාලු , අබ්‍යාපන්නවිත්තො, අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන ව සමන්නාගතො. සමග්ගතෙසු සම්මාපටිපන්නෙසු නිවිට්ඨසද්ධො හොති නිවිට්ඨපෙමොති.

ඉති වතුරාපායවට්ටදුක්ඛානං පථභූතෙහි අකුසලකම්මපථෙහි, අකුසලධම්මෙහි ව ඔරමිත්වා සග්ගමොක්ඛානං පථභූතෙසු කුසලකම්මපථෙසු, කුසලධම්මෙසු ව පතිට්ඨිතස්ස මහාපුරිසස්ස පරිසුද්ධාසයපයොගතො යථාහිපත්ථිතා සත්තානං හිතසුබ්‍රසඤ්ඤිතා මනොරථා සීසං සීසං අභිනිප්ථජ්ජන්ති, පාරමියො පරිපුරෙන්නි. එවංභූතො හි අයං. තත්ථ හිංසානිවත්තියා සබ්බසත්තානං අභයදානං දෙති, අප්පකසිරෙනෙව මෙත්තාභාවනං සම්පාදෙති, එකාදස මෙත්තානිසංසෙ අධිගච්ඡති, අප්පාබාධො හොති අප්පාතඪකො, දීඝායුකො සුබ්බහුලො, ලක්ඛණවිසෙසෙ පාපුණාති,

දොසවාසනාදේව සමුවීර්ණි. තථා අදින්තාදානනිවත්තියා වොරාදීහි අසාධාරණෙ හොගෙ අධිගච්ඡති, පරෙහි අනාසඬිකනියො, පියො, මනාපො, විස්සාසනියො, භවසම්පත්තිසු අලග්ගච්ඡන්තො පරිවිවාගසීලො, ලොභවාසනාදේව සමුවීර්ණි. අමුත්මවරියනිවත්තියා අලොභො හොති සත්තකායච්ඡන්තො, සත්තානං පියො හොති මනාපො අපරිසඬිකනියො, කල්‍යාණො චස්ස කිත්තිසද්දො අබ්භුගච්ඡති, අලග්ගච්ඡන්තො හොති මාතුගාමෙසු අලුද්ධාසයො, නෙක්ඛම්මඛලො, ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, ලොභවාසනාදේව සමුවීර්ණි.

මුසාවාදනිවත්තියා සත්තානං පමාණභුතො හොති පච්චයිකො ථෙවො ආදෙය්‍යාවචනො දෙවතානං පියො මනාපො සුරහිගන්ධමුඛො අසද්ධම්මාරක්ඛිතකායච්චිසමාවාරො, ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, කිලෙසවාසනාදේව සමුවීර්ණි. පෙසුඤ්ඤනිවත්තියා පරුපක්කමෙහි අහෙජ්ජකායො හොති අහෙජ්ජපරිවාරො, සද්ධම්මෙ ච අහෙජ්ජනකසද්ධො, දළ්භමිත්තො භවන්තරපරිවිතානම්පි සත්තානං එකන්තපියො, අසංකිලෙසඛලො. ඵරුසවාචනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො සුඛසීලො මධුරවචනො සම්භාවනියො, අට්ඨඪිගසමන්තාගතො චස්ස සරො නිබ්බන්තති. සම්ප්ප්පලාපනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො, ගරුභාවනියො ච, ආදෙය්‍යාවචනො පරිමිතාලාපො, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො, ධානුජපත්තිකෙන පටිභානෙන පඤ්භාබ්‍යාකරණකුසලො, බුද්ධභූමියදේව ඵකාය ඵච වාචාය අනෙකභාසානං සත්තානං අනෙකෙසං පඤ්භානං බ්‍යාකරණසමත්ථො හොති.

අනභිජ්ඣාලුතාය අකච්ඡලාහී හොති, උළාරෙසු ච හොගෙසු රුචිං පටිලභති, ඛත්තියමභාසාලාදීනං සම්මතො හොති, පච්චත්ථිකෙහි අනභිභවනියො, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලං න පාපුණාති, අප්පටිපුග්ගලො ච හොති. අබ්‍යාපාදෙන පියදස්සනො හොති සත්තානං සම්භාවනියො, පරහිතාහිනන්දිතාය ච සත්තෙ අප්පකසිරෙනෙව පසාදෙති, අලුඛසභාවො ච හොති මෙත්තාවිහාරී, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො. මිච්ඡාදස්සනාභාවෙන කල්‍යාණෙ සභායෙ පටිලභති, සීසච්ඡෙදං පාපුණන්තොපි පාපකම්මං න කරොති, කම්මස්සකතාදස්සනතො අකොතුභලමඬිගලිකො ච හොති, සද්ධම්මෙ චස්ස සද්ධා පතිට්ඨිතා හොති මූලජාතා, සද්දහති ච තථාගතානං බොධිං, සමයන්තරෙසු නාභිරමති උක්කාරට්ඨානෙ රාජහංසො විය, ලක්ඛණත්තයච්ඡානෙන කුසලො හොති, අන්තෙ ච අනාවරණඤ්ඤාලාහී, යාව ච බොධිං න පාපුණාති, තාව තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ උක්කට්ඨක්කට්ඨො හොති, උළාරුළාරසම්පත්තියො පාපුණාති.

“ඉති හිදං සීලං නාම සබ්බසම්පත්තිනං අධිට්ඨානං, සබ්බබුද්ධගුණානං පභවභූමි, සබ්බබුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං කාරණං මුඛං පමුඛ”න්ති බහුමානං උප්පාදෙත්වා කායච්චිසංයමෙ, ඉන්ද්‍රියදමනෙ, ආජීවපාරිසුද්ධියං, පච්චයපරිභොගෙ ච සතිසම්පජ්ඤ්ඤාලෙන අප්පමත්තො හොති, ලාභසක්කාරසීලොකං උක්ඛිත්තාසිකපච්චත්ථිකං විය සල්ලක්ඛෙත්වා “කිංකිච අණ්ඩ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.7; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සක්කච්චං සීලං සම්පාදෙතබ්බං. අයං තාව වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො.

වාරිත්තසීලෙ පන පටිපත්ති ඵචං වෙදිතබ්බා – ඉධ බොධිසත්තො කල්‍යාණමිත්තානං ගරුට්ඨානියානං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං කාලෙන කාලං කත්තා හොති, තථා තෙසං කාලෙන කාලං උපට්ඨානං කත්තා හොති, ගීලානානං කායවෙය්‍යාවට්ඨිකං, වාචාය පුච්ඡනාදේව කත්තා හොති, සුභාසිතපදාති සුත්වා සාධුකාරං කත්තා හොති, ගුණවන්තානං ගුණෙ වණ්ණෙතා, පරෙසං අපකාරෙ බන්තා, උපකාරෙ අනුස්සරිතා, පුඤ්ඤාති අනුමොදිතා, අන්තනො පුඤ්ඤාති සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙන, සබ්බකාලං අප්පමාදවිහාරී කුසලෙසු ධම්මෙසු, සති අච්චයෙ අච්චයතො දිස්වා තාදිසානං සහධම්මිකානං යථාභූතං ආවි කත්තා, උත්තරිඤ්ඤෙව සම්මාපටිපත්තිං සම්මදෙව පරිපුරෙතා.

තථා අන්තනො අනුරූපාසු අත්ථුපසංභිතාසු සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාපුරෙක්ඛාරො අනලසො සභායභාවං උපගච්ඡති. උප්පන්නෙසු ච සත්තානං බ්‍යාධිආදිදුක්ඛෙසු යථාරහං පතිකාරට්ඨායකො, ඤාතිභොගාදිබ්‍යසනපතිතෙසු සොකපනොදනො, උල්ලම්පනසභාවාවට්ඨිතො හුත්වා නිග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව නිග්ගණ්හනකො යාවදෙව අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනාය, පග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව පග්ගණ්හනකො. යාති පුරිමකානං මහාබොධිසත්තානං උළාරතමාති පරමදුක්කරාති අවින්තෙය්‍යානුභාවාති සත්තානං එකන්තභිතසුඛාවහාති වරිතාති, යෙහි නෙසං බොධිසම්භාරා සම්මදෙව පරිපාකං අගමිංසු, තාති සුත්වා අනුබ්බිග්ගො අනුත්‍රාසො “තෙපි මහාපුරිසා මනුස්සා ඵච, අනුක්කමෙන පන සික්ඛාපාරිපුරියා භාවිතත්තා තාදිසාය උළාරතමාය ආනුභාවසම්පත්තියා බොධිසම්භාරෙසු උක්කංසපාරම්ප්පත්තා අහෙසුං, තස්මා මයාපි සීලාදිසික්ඛාසු සම්මදෙව තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යාය පටිපත්තියා අභමිපි අනුක්කමෙන සික්ඛං පරිපුරෙත්වා එකන්තතො පදං අනුපාපුණස්සාමි”ති සද්ධාපුරෙවාරිකං වීරියං අච්ඡස්පජ්ජන්තො සම්මදෙව සීලෙසු පරිපුරකාරී හොති.

තථා පටිච්ඡන්තකල්‍යාණො හොති විචටාපරාධො, අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පච්චිත්තො අසංසට්ඨො දුක්ඛසහො අච්චරිතදස්සනජාතිකො අනුද්ධතො අනුන්තලො අච්චලො අමුඛරො අච්චිණ්ණභාවො සංවුත්තිදියො සන්තමානසො කුහනාදිමිච්ඡාජීවචරිතො ආචාරගොචරසම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාචී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු, ආරද්ධවීරියො පහිතත්තො කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛො, අප්පමත්තකම්පි කායෙ, ජීවිතෙ චා අපෙක්ඛං නාධිවාසෙහි පජ්භති විනොදෙති, පගෙව අධිමත්තං. සබ්බෙපි දුස්සීලාහෙතුභූතෙ කොටුපනාභාදිකෙ කිලෙසුපක්කිලෙසෙ පජ්භති විනොදෙති, අප්පමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන අපරිතුට්ඨො හොති, න සඬිකොචං ආපජ්ජති, උපරුපරිවිසෙසාධිගමාය වායමති.

යෙන යථාලද්ධා සම්පත්ති භානභාගියා වා ධීතිභාගියා වා න හොති, තථා මහාපුරිසො අන්ධානං පරිණායකො හොති, මග්ගං ආචික්ඛති, ඛධිරානං භත්ථමුද්දාය සඤ්ඤා දෙනි, අත්ථමනුග්ගාහෙති, තථා මුගානං. පීඨසප්පිකානං පීඨං දෙනි, වාහෙති වා. අස්සද්ධානං සද්ධාපටිලාභාය වායමති, කුසිතානං උස්සාහජනනාය, මුට්ඨස්සතීනං සතිසමායොගාය. විබ්භන්තත්තානං සමාධිසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤානං පඤ්ඤාධිගමාය වායමති. කාමච්ඡන්දපරිශුට්ඨිතානං කාමච්ඡන්දපටිච්ඡොදනාය වායමති. බ්‍යාපාදටීනමිද්ධඋද්ධච්චකුක්කුචච්චිකිච්ඡාපරිශුට්ඨිතානං විචිකිච්ඡාච්ඡොදනාය වායමති. කාමච්ඡිකක්කාදිපකතානං කාමච්ඡිකක්කාදිමිච්ඡාච්ඡිකක්කච්ඡොදනාය වායමති. පුබ්බකාරීනං සත්තානං කතඤ්ඤානං නිස්සාය පුබ්බභාසි පියවාදී සධිගාහකො සදිසෙන, අධිකෙන වා පච්චුපකාරෙ සම්මානෙනා හොති.

ආපදාසු සභායකිච්චං අනුනිට්ඨති, තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං පකතිං, සභාවඤ්ච පරිජානිත්වා යෙහි යථා සංවසිතබ්බං හොති, තෙහි තථා සංවසති. යෙසු ව යථා පටිපජ්ජිතබ්බං හොති, තෙසු තථා පටිපජ්ජති. තඤ්ච බො අකුසලතො වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනවසෙන, න අඤ්ඤා. පරචිත්තානුරක්ඛණා හි බොධිසත්තානං යාවදෙව කුසලාභිවඩ්ඪියා. තථා භිතජ්ඣාසයෙනාපි පරො න සාහසිතබ්බො, න භණ්ඩිතබ්බො, න මඩ්ඤ්භාවමාපාදෙනබ්බො, න පරස්ස කුක්කුච්චං උප්පාදෙනබ්බං, න නිග්ගහට්ඨානෙ වොදෙනබ්බො, න නිවහරං පටිපන්නස්ස අත්තා උච්චතරෙ ය්පෙනබ්බො, න ව පරෙසු සබ්බෙන සබ්බං අසෙවිනා භවිතබ්බං, න අතිසෙවිනා, න අකාලසෙවිනා භවිතබ්බං.

යුත්තෙ පන සත්තෙ දෙසකාලානුරූපං සෙවති, න ව පරෙසං පුරතො පියෙපි ගරහති, අප්පියෙ වා පසංසති, න අධිට්ඨාය විස්සාසි හොති, න ධම්මිකං උපනිමන්තනං පටික්ඛිපති, න පඤ්ඤත්තිං උපගච්ඡති, නාධිකං පටිග්ගණ්හාති, සද්ධාසම්පන්නෙ සද්ධානිසංසකථාය සම්පහංසෙති, සීලසුතවාගපඤ්ඤාසම්පන්නෙ පඤ්ඤානිසංසකථාය සම්පහංසෙති. සචෙ පන බොධිසත්තො අභිඤ්ඤාබලප්පත්තො හොති, පමාදාපන්නෙ සත්තෙ අභිඤ්ඤාබලෙන යථාරහං නිරයාදිකෙ දස්සෙන්නො සංවෙජෙත්වා අස්සද්ධාදිකෙ සද්ධාදිසු පතිට්ඨාපෙති, සාසනෙ ඔතාරෙති, සද්ධාදිගුණසම්පන්නෙ පරිපාවෙති. එවමස්ස මහාපුරිසස්ස වාරිත්තභූතො අපරිමාණො පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො උපරූපරි අභිවඩ්ඪතීති වෙදිතබ්බං.

අපිච යා සා “කිං සීලං, කෙනට්ඨෙත සීල”න්තිආදිනා පුච්ඡං කත්වා “පාණාතිපාතාදීහි විරමන්තස්ස, චත්තපටිපත්තිං වා පුරෙන්නස්ස චෙතනාදයො ධම්මා සීල”න්තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරතො සීලස්ස චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.6) චුත්තා, සා සබ්බාපි ඉධ ආහරිත්වා චත්තබ්බො. කෙචලඤ්ඤි තත්ථ සාවකබොධිසත්තවසෙන සීලකථා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තවසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බඪගමං කත්වා චත්තබ්බාති අයමෙව විසෙසො. යතො ඉදං සීලං මහාපුරිසො යථා න අත්තනො දුග්ගතියං පරිකිලෙසවිමුත්තියා, සුගතියම්පි න රජ්ජසම්පත්තියා, න චක්කචත්ති, න දෙව, න සක්ක, න මාර, න බ්‍රහ්මසම්පත්තියා පරිණාමෙති, තථා න අත්තනො තෙවිජ්ජනාය, න ඡලභිඤ්ඤාය, න චතුපටිසම්භිදාධිගමාය, න සාවකබොධියා, න පච්චෙකබොධියා පරිණාමෙති, අථ බො සබ්බඤ්ඤාභාවෙන සබ්බසත්තානං අනුත්තරසීලාලඪකාරසම්පාදනත්ථමෙව පරිණාමෙතීති අයං සීලපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

තථා යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා ආදීනවදස්සනපුබ්බඪගමා කාමෙහි ව භවෙහි ව නික්ඛමනවසෙන පවත්තා කුසලචිත්තුප්පත්ති නෙක්ඛම්මපාරමී, තස්මා සකලසංකිලෙසනිවාසනට්ඨානනාය, පුත්තදාරාදීහි මහාසම්බාධනාය, කසිවාණ්ප්පාදිනානාචිකම්මන්තාධිට්ඨානබ්‍යාකූලනාය ව සරාවාසස්ස නෙක්ඛම්මසුබාදීනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච “සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බන්දු විය ව කදලී විය ව අචලෙය්භමානපරිත්තස්සාදිවිපුලානත්ථානුබන්ධා”ති ව විජ්ජුලතොභාසෙන ගහෙතබ්බං නච්චං විය පරිත්තකාලුපලබ්භා, උම්මන්තකාලඪකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බො, කර්සාවච්ඡාදනමුඛං විය පටිකාරභූතා, උදකෙ තෙමිතඪගුලියා නිසාරුදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣන්තභොජනං විය සාබාධා, බලිසාමිසං විය බ්‍යාසනුපනිපාතකාරණා (බ්‍යාසනසන්තිපාතකාරණා – දී. නි. ටි. 1.7), අග්ගිසන්තාපො විය කාලත්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිභෙතුභූතා, මක්කටාලෙපො විය ඛන්ධනනිමිත්තා, සාතකාවච්ඡාදනකිමාලයො විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපත්තගාමවාසො විය භයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදීනං ආමිසභූතා, ඡණ්ඩසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අන්තොදාහකා, පුරාණකුපාවලම්බනිරණමධුපිණ්ඩං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය පිපාසාභෙතුභූතා, සුරාමෙරයං විය නිවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදනාය අට්ඨිකඪකලුපමා”තිආදිනා ව නයෙන ආදීනවං සල්ලක්ඛෙත්වා තබ්බිපරියායෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන නෙක්ඛම්මපටිචෙකඋපසමසුබාදිසු නින්තපොණපබ්භාරචිත්තෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පටිපජ්ජිතබ්බං.

යස්මා පන නෙක්ඛම්මං පබ්බජ්ජාමුලකං, තස්මා පබ්බජ්ජා තාව අනුට්ඨාතබ්බො. පබ්බජ්ජමනුනිට්ඨන්තෙන මහාසත්තෙන අසති බුද්ධුප්පාදෙ කම්මවාදීනං කිරියවාදීනං තාපසපරිබ්බාජකානං පබ්බජ්ජා අනුට්ඨාතබ්බො. උප්පන්නෙසු පන සම්මාසම්බුද්ධෙසු තෙසං සාසනෙ එව පබ්බජිතබ්බං. පබ්බජිත්වා ව යථාචුත්තෙ සීලෙ පතිට්ඨිතෙන තස්සා එව සීලපාරමියා වොදාපනත්ථං ධුතගුණා සමාදාතබ්බො. සමාදින්නධුතධම්මා හි මහාපුරිසා සම්මදෙව තෙ පරිහරන්තා අප්පිච්ඡාසන්තුට්ඨසල්ලෙඛපටිචෙකඅසංසග්ගවිරියාරම්භසුහරතාදිගුණසලිලචික්ඛාලිතකිලෙසමලනාය අනවජ්ජසීලවතගුණපරිසුද්ධසමාවාරා පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨිතා චතුත්ථං භාවනාරාමනාසඪ්ඛානං අරියවංසං ගන්තුං චත්තාරිසාය ආරම්මණෙසු යථාරහං උපවාරප්පනාභෙදං ඥානං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. එවඤ්ඤිස්ස සම්මදෙව නෙක්ඛම්මපාරමී පාරිපුරිතා හොති. ඉමස්මිං පන යානෙ තෙරසහි ධුතධම්මෙහි සද්ධිං දස කසිණානි දසාසුභානි දසානුස්සති යො චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරා චත්තාරො ආරුප්පා එකා සඤ්ඤා එකං චචත්ථානන්ති චත්තාරිස

සමාධිභාවනාකම්මට්ඨානානි, භාවනාවිධානස්ථ විත්ථාරතො චත්තබ්බානි, තං පනෙනං සබ්බං යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22, 47) සබ්බාකාරතො විත්ථාරෙත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලස්ථි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන චුත්තං, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බගමං කත්වා චත්තබ්බන්ති අයමෙව විසෙසො. එවමෙත්ථ තෙක්ඛම්මපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා පඤ්ඤාපාරමීං සම්පාදෙතුකාමෙන යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන මොහෙන සහ න චත්තනී, තස්මා මොහකාරණානි තාව බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජෙතබ්බානි. තත්ථිමානි මොහකාරණානි-අරනි තන්දී විජම්භිතා ආලසියං ගණසඬගණිකාරාමතා නිද්දාසීලතා අනිච්ඡයසීලතා ඤාණස්මිං අකුතුහලතා මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස නසම්මාපරිභාරො අසමාහිතචිත්තතා දුෂ්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤවත්තානං අපයිරුපාසනා අත්තපරිභවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො කායදළ්ඨිබ්බලතා අසංවෙගසීලතා පඤ්ඤ වීර්චරණානි, සඬබෙපතො යෙවාපනධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පන්නා පඤ්ඤා නුප්පජ්ජති, උප්පන්නා පරිභායති, ඉති ඉමානි මොහකාරණානි, තානි පරිවජ්ජන්තෙන බාහුසච්චෙ, ඤානාදීසු ව යොගො කරණියො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො – පඤ්ඤවත්තධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො චත්තාරි සච්චානි බාවිසතින්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පටිච්චසමුප්පාදො, තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මප්පහෙදා ව, යානි ව ලොකෙ අනවජ්ජානි විජ්ජාට්ඨානානි, යො ව සත්තානං භිතසුඛවිධානනයො බ්‍යාකරණවිසෙසො. ඉති එවං පකාරං සකලමෙව සුතවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බගමය පඤ්ඤාය, සතියා, වීරියෙන ව සාධුකං උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි ඔගාහෙත්වා තත්ථ ව පරෙසං පතිට්ඨාපනෙන සුතමයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බො, තථා සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාසු යානුප්පත්තිකා පටිභානභූතා, ආයාපායඋපායකොසල්ලභූතා ව පඤ්ඤා භිතෙසිතං නිස්සාය තත්ථ තත්ථ යථාරහං පවත්තෙතබ්බො, තථා බන්ධාදීනං සභාවධම්මානං ආකාරපරිතක්කනමුඛෙන වෙව නිජ්ඣානං බමාපෙන්නෙන ව චිත්තාමයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බො.

බන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිග්ගහණවසෙන ලොකීයපරිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්තෙන පුබ්බභාවභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බො. එවස්ථි “නාමරූපමත්තමීදං, යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙව නිරුජ්ඣති ව, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරෙතා වා, හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චං, උදයබ්බයපටිපිළනට්ඨෙන දුක්ඛං, අවසචත්තනට්ඨෙන අනත්තං”ති අජ්ඣක්ඛතිකධම්මෙ, බාහිරකධම්මෙ ව නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ ආසඬගං පජහන්තො, පරෙ ව තත්ථ තං පජහාපෙන්නො කෙවලං කරුණාවසෙනෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ඡන්ති, තාව යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාවනෙහි පතිට්ඨාපෙන්නො, ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො, අභිඤ්ඤායො ව ලොකීයවසීභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය මත්ථකං පාපුණාති.

තත්ථ යාවිමා ඉද්ධිවිධඤාණං දිබ්බසොතධාතුඤාණං වෙතොපරියඤාණං පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤාණං යථාකම්මපගඤාණං අනාගතංසඤාණන්ති සපරිහණ්ඩා පඤ්ඤලොකියාභිඤ්ඤාසඬබාතා භාවනාපඤ්ඤා, යා ව බන්ධායතනධාතුඉන්ද්‍රියසච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදෙසු චතුමුකෙසු ධම්මෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා සීලවිසුද්ධි චිත්තවිසුද්ධිති මූලභූතාසු ඉමාසු ද්විසු විසුද්ධිසු පතිට්ඨාය දිට්ඨිවිසුද්ධි කඬබාවිතරණවිසුද්ධි මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධි පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති සරිරභූතා ඉමා පඤ්ඤ විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තෙන භාවෙතබ්බො ලොකීයලොකුත්තරහෙදා භාවනාපඤ්ඤා, තාසං සම්පාදනවිධානං යස්මා “තත්ථ ‘එකොපි හුත්වා බහුධා හොති’තිආදිකං ඉද්ධිවිකුබ්බනං කාතුකාමෙන ආදිකම්මිකෙන යොගිතා”තිආදිනා, (විසුද්ධි. 2.365) “බන්ධානි පඤ්ඡ බන්ධා රූපක්ඛන්ධො වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඬබාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.431) ව විසයවිසයිවිභාගෙන (විසයවිභාගෙන – වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ සබ්බාකාරතො විත්ථාරෙත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලස්ථි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන පඤ්ඤා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බගමං කත්වා චත්තබ්බො. ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං අපාපෙත්වා පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියංයෙව විපස්සනා යපෙතබ්බානි අයමෙව විසෙසොති. එවමෙත්ථ පඤ්ඤාපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා යස්මා සම්මාසම්බොධියා කතාහිනිභාරෙන මහාසත්තෙන පාරමිපරිපූරණත්ථං සබ්බකාලං යුත්තප්පයුත්තෙන භවිතබ්බං ආබද්ධපරිකරණෙන, තස්මා කාලෙන කාලං “කො නු බො අජ්ජ මයා පුඤ්ඤසම්භාරො, ඤාණසම්භාරො වා උපවිතො, කිං වා මයා පරහිතං කත”න්ති දිවසෙ දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තභිතත්ථං උස්සාහො කරණියො, සබ්බෙසම්පි සත්තානං උපකාරාය අත්තනො පරිග්ගහභූතං චත්ථුං, කායං, ජීවිතස්ථ නිරපෙක්ඛනචිත්තෙන ඔස්සජ්ජිතබ්බං, යං කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන, වාචාය වා, තං සබ්බං සම්බොධියං නින්තචිත්තෙනෙව කාතබ්බං, බොධියා පරිණාමෙතබ්බං, උළාරෙහි, ඉත්තරෙහි ව කාමෙහි චිතිචත්තචිත්තෙනෙව භවිතබ්බං, සබ්බාසු ව ඉතිකත්තබ්බතාසු උපායකොසල්ලං පච්චුපට්ඨපෙත්වා පටිපජ්ජිතබ්බං.

තස්මිං තස්මිඤ්ච සත්තභිතෙ ආරද්ධවීරියෙන භවිතබ්බං ඉට්ඨානිට්ඨාදිසබ්බසහෙන අවිසංවාදිනා. සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො මෙත්තාය, කරුණාය ව ඵරිතබ්බො. යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුප්පත්ති, සබ්බා සා අත්තනී පාටිකඬ්ඛිතබ්බො. සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං අබ්බහුමොදිතබ්බං, බුද්ධානං මහත්තතා මහානුභාවතා අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බො, යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන, වාචාය වා, තං සබ්බං බොධිචිත්තපුබ්බගමං කාතබ්බං.

අපිව සත්තානං පරිභොගත්ථං, පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරිරං, ජීවිතඤ්ච පරිච්චිත්වා බ්‍රජ්ජිපාසසිඝ්‍රණ්භවාතාතපාදිදුක්ඛපතිකාරො පරියෙසිතබ්බො ච උප්පාදෙනබ්බො ච, යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපතිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණීයෙසු ආරාමුයානපාසාදනළාකාදීසු , අරඤ්ඤායතනෙසු ච කායචිත්තසන්තාපාහාවෙන අභිනිබ්බතත්තා අත්තනා සුඛං පටිලහති, යඤ්ච සුණාති “බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධා, මහාබොධිසත්තා ච නෙක්ඛම්මපටිපත්තියං යිතා”ති ච “දිට්ඨධම්මිකසුඛචිහාරභූතං ඊදිසං නාම ඤානසමාපත්තිසුඛමනුභවන්ති”ති ච, තං සබ්බං සත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරති. අයං තාව නයො අසමාහිතභූමියං පතිට්ඨිතස්ස.

අපිව “අවින්තෙය්‍යාපරිමේයාවිපුලොළාරවම්භනිරුපමනිරුපක්කිලෙසගුණගුණනිවයනිදානභූතස්ස බුද්ධභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පභංසනයොග්ගං වීරියං නාම අවින්තෙය්‍යානුභාවමෙව, යං න පචුරජනා සොකුම්පි සක්කුණන්ති, පගෙව පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිව්ධා අභිනිභාරවිත්තුප්පත්ති, චතස්සො බුද්ධභූමියො, (සු. නි. අට්ඨ. 1.34) චත්තාරි සඨගභවත්ථුනි , (දී. නි. 3.210; අ. නි. 4.32) කරුණෙකරසනා, බුද්ධධම්මෙසු සවිජීකරණෙන විසෙසප්පච්චයො, නිජ්ඣානක්ඛන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරුපලෙපො, සබ්බසත්තෙසු පියපුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො, සබ්බදෙය්‍යාධම්මපරිච්චාගො, තෙන ච නිරතීමානතා, අධිසීලාදිඅධිට්ඨානං, තත්ථ ච අවඤ්චලතා, කුසලකිරියාසු පීතිපාමොජ්ජතා, විවෙකනින්තවිත්තතා, ඤානානුයොගො, අනවජ්ජධම්මෙසු අතිත්තියතා, යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතජ්ඣාසයෙන දෙසනාය ආරම්භදළ්භතා, ධීරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං, සමාපත්තිසු චස්භාවො, අභිඤ්ඤාසු ඛලජ්ජත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබොධො, සතිපට්ඨානාදිසු අභියොගෙන ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්ති” ති ඵ්වමාදිකා සබ්බාපි බොධිසම්භාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමීජ්ඣනීති අභිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරත්තරං වීරියං යථා උපරුපරි විසෙසාවහං හොති, ඵ්වං සම්පාදෙනබ්බං. සම්පජ්ජමානෙ ච යථාචුත්තෙ වීරියෙ, ඛන්තිසච්චාධිට්ඨානාදයො ච දානසීලාදයො ච සබ්බෙපි බොධිසම්භාරා තදධිනචුත්තිතාය සම්පන්නා ඵ්ව හොන්තිතිඛන්තිආදියුපි ඉමීනාව නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බා.

සාමඤ්ඤානුභූතයා ඒකා, දසවිධා විභාගතො;

නිධා හුත්වාන පච්චෙකං, සමතිංසවිධා සමං.

දස පාරමියෝ දස උපපාරමියෝ දස පරමත්ථපාරමියෝහි හි සමතිංස පාරමියෝ. තත්ථ “කතාහිනිභාරස්ස බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනිත්තාසයපයොගස්ස කණ්හධම්මවොකිණ්ණා සුක්කා ධම්මා පාරමියෝ, තෙහි අවොකිණ්ණා සුක්කා ධම්මා උපපාරමියෝ, අකණ්හා අසුක්කා ධම්මා පරමත්ථපාරමියෝ”ති කෙවි.
“සමුදාගමනකාලෙසු පූරියමානා පාරමියෝ, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණා උපපාරමියෝ, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණා පරමත්ථපාරමියෝ. බොධිසත්තභූමියං වා පරහිතකරණතො පාරමියෝ, අත්තහිතකරණතො උපපාරමියෝ, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසමධිගමෙන උභයහිතපරිපූරණතො පරමත්ථපාරමියෝහි එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පණ්ඩානාරම්භපරිනිට්ඨානෙසු තෙසං විභාගෝ”ති අපරෙ. “දොසුපසමකරුණාපකතිකානං භවසුඛවිමුත්තිසුඛපරමසුඛප්පත්තානං පුඤ්ඤපචයහෙදතො තබ්බිභාගෝ”ති අඤ්ඤෙ.

“ලජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතීනං සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිතුනං අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමී උපපාරමීපරමත්ථපාරමීහි බොධිත්තයප්පත්තිතො යථාචුත්තවිභාගෝ”ති කෙවි. “චිත්තපණ්ඩිතො යාව වචිපණ්ඩි, තාව පචත්තා සම්භාරා පාරමියෝ, වචිපණ්ඩිතො යාව කායපණ්ඩි, තාව පචත්තා උපපාරමියෝ, කායපණ්ඩිතො පභූති පරමත්ථපාරමියෝ”ති අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන පචත්තා සම්භාරා පාරමියෝ, පරෙසං කාරාපනවසෙන පචත්තා උපපාරමියෝ, සයං කරණවසෙන පචත්තා පරමත්ථපාරමියෝ”ති වදන්ති. තථා “භවසුඛාවහො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී, පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමී”ති එකෙ.

පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී, අත්තතො අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමී. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස නිව්ධස්සාපි හෙතු අවිනික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියෝ, තෙසු එව නිව්ධෙසු වත්ථුසු ආලයං උපචින්නදිත්වා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො තෙක්ඛම්මපාරමියෝ, උපකරණඅභිගජීවිතතණ්හං සමුහනිත්වා සත්තානං හිතාහිතවිනිච්ජයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියෝ, යථාචුත්තභෙදානං පරිච්චාගාදීනං වායමනවසෙන තිස්සො වීරියපාරමියෝ, උපකරණඅභිගජීවිතත්තරායකරානං ඛමනවසෙන තිස්සො ඛන්තිපාරමියෝ, උපකරණඅභිගජීවිතහෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියෝ, දානාදිපාරමියෝ අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සමීප්ඤ්ඤාතිති උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියෝ, උපකරණාදිවිසාතකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අවිජ්ජනවසෙන තිස්සො මෙත්තාපාරමියෝ, යථාචුත්තවත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු සත්තසම්බාරෙසු මජ්ඣන්තතාපට්ටාභවසෙන තිස්සො උපෙක්ඛාපාරමියෝහි එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතබ්බො.

කො සභිගහොති එත්ථ පන —

යථා විභාගතො තිංස-විධා සභිගහතො දස;
ඡප්පකාරාව එතාසු, යුගලාදීහි සාධයෙ.

යථා හි එසා විභාගතො තිංසවිධාපි දානපාරමීආදිභාවතො දසවිධා, එවං දානසීලබන්තිවීරියඤ්ඤාසභාවෙන ඡබ්බිධා. එතාසු හි තෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සභිගහිතා තස්සා පබ්බජ්ජාභාවෙ. නිවරණවිවෙකභාවෙ පන ඤානපාරමියා, කුසලධම්මභාවෙ ඡහිපි සභිගහිතා, සච්චපාරමී සීලපාරමියා එකදෙසා එව වචිසච්චවීරිකසච්චපක්ඛෙ. ඤාණසච්චපක්ඛෙ පන පඤ්ඤාපාරමියා සභිගහිතා, මෙත්තාපාරමී ඤානපාරමියා එව, උපෙක්ඛාපාරමී ඤානපඤ්ඤාපාරමීහි, අධිට්ඨානපාරමී සබ්බාහිපි සභිගහිතාති.

එතෙසඤ්ච දානාදීනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධානං පඤ්චදස යුගලාදීනි පඤ්චදස යුගලාදිසාධකානි භොන්ති. සෙය්‍යථීදං? දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරණාකරණයුගලසිද්ධි, දානබන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානවීරියයුගලෙන වාගසුතයුගලසිද්ධි, දානඤ්ඤායුගලෙන කාමදොසජ්ජහානයුගලසිද්ධි, දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලබන්තිද්වයෙන පයොගාසයසුද්ධද්වයසිද්ධි, සීලවීරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි, සීලඤ්ඤාද්වයෙන දුස්සීලාපරියුට්ඨානජ්ජහානද්වයසිද්ධි, සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, බන්තිවීරියද්වයෙන බමාතෙජ්ජවයසිද්ධි, බන්තිඤ්ඤාද්වයෙන විරොධානුරොධජ්ජහානදුකසිද්ධි, බන්තිපඤ්ඤාද්වයෙන සුඤ්ඤාතාබන්තිපට්ටෙධදුකසිද්ධි, වීරියඤ්ඤාද්වයෙන පග්ගහාවික්ඛෙපදුකසිද්ධි, වීරියපඤ්ඤාද්වයෙන සරණදුකසිද්ධි, ඤානපඤ්ඤාද්වයෙන යානදුකසිද්ධි. දානසීලබන්තිතිකෙන ලොභදොසමොහජ්ජහානතිකසිද්ධි, දානසීලවීරියතිකෙන භොගජීවිතකායසාරාදානතිකසිද්ධි, දානසීලඤ්ඤාතිකෙන පුඤ්ඤකිරියවත්ථුතිකසිද්ධි, දානසීලපඤ්ඤාතිකෙන ආමිසාභයධම්මදානතිකසිද්ධිති එවං ඉතරෙහිපි තිකෙහි, චතුක්කාදීහි ව යථාසම්භවං තිකානි, චතුක්කාදීහි ව යොජෙතබ්බානි.

එවං ඡබ්බිධානම්පි පන ඉමාසං පාරමීනං චතුහි අධිට්ඨානෙහි සභිගහො වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමීනං සමුහසභිගහතො හි වත්තාරි අධිට්ඨානානි. සෙය්‍යථීදං? සච්චාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං, පඤ්ඤාධිට්ඨානානි. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තන්ති අධිට්ඨානං, සච්චඤ්ච තං අධිට්ඨානඤ්ච, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං වා අධිට්ඨානමෙතස්සාති සච්චාධිට්ඨානං. එවං සෙසෙසුපි.

තත්ප් අවිසේසතො තාව කතාහිනිහාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පටිඤ්ඤානුරූපං සබ්බපාරමීපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, සබ්බපාරමිතාගුණෙහි උපසමනතො උපසමාධිට්ඨානං. තෙහි එව පරහිතෙසු උපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

විසේසතො පන “යාවකානං ජනානං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමී”ති පටිජානනතො, පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො, දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො, මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිච්චාගතො, දෙයාපටිග්ගාහකදානදෙයාධම්මක්ඛයෙසු ලොභදොසමොභහයවූපසමනතො, යථාරහං යථාකාලං යථාච්චානඤ්ච දානතො, පඤ්ඤාත්තරතො ව කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං දානං. තථා සංවරසමාදානස්ස අවිනික්කමනතො, දුස්සීලාපරිච්චාගතො, දුච්චරිතවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ව චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං සීලං. යථාපටිඤ්ඤං ඛමනතො, කතාපරාධවිකප්පපරිච්චාගතො, කොධපරිවූච්චානවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ව චතුරධිට්ඨානපද්ධිතාඛන්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො, විසයපරිච්චාගතො, අකුසලවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ව චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං චීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුවින්නතො, නිවරණපරිච්චාගතො, වින්නවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ව චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං ඤානං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතූපායකොසල්ලතො, අනුපායකිරියපරිච්චාගතො, මොහප්පරිලාභවූපසමනතො, සබ්බඤ්ඤාතාපටිලාභතො ව චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා පඤ්ඤා.

තත්ප් ඤේයාපටිඤ්ඤානුවිධානෙහි සච්චාධිට්ඨානං, චන්ද්‍රකාමකිලෙසකාමපරිච්චාගෙහි වාගාධිට්ඨානං, දොසදුක්ඛවූපසමෙහි උපසමාධිට්ඨානං, අනුබොධපටිච්චෙධෙහි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. තිවිධසච්චපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි සච්චාධිට්ඨානං, තිවිධවාගපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි වාගාධිට්ඨානං, තිවිධවූපසමපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි උපසමාධිට්ඨානං, තිවිධඤාණපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. සච්චාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි වාගුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො, පටිඤ්ඤානුවිධානතො ව. වාගාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිච්චාගතො, සබ්බපරිච්චාගඵලත්තා ව. උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි කිලෙසපරිලාභුපසමනතො, කම්මපරිලාභුපසමනතො ව. පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගුපසමාධිට්ඨානානි ඤාණපුබ්බිධිගමනො, ඤාණානුපරිවන්නතො වානි එව සබ්බාපි පාරමියො සච්චප්පභාවිතා වාගපරිබ්බාදස්සීනා උපසමොපබ්බුතීනා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා. සච්චඤ්ඤි එතාසං ජනකහෙතු, වාගො පටිග්ගාහකහෙතු, උපසමො පරිබ්බුද්ධිහෙතු පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙතු. තථා ආදිමිති සච්චාධිට්ඨානං සච්චපටිඤ්ඤත්තා, මජ්ඣෙක වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරහිතාය අත්තපරිච්චාගතො, අත්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බවූපසමපරියොසානත්තා. ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො, අසති අසම්භවතො, යථාපටිඤ්ඤඤ්ච සම්භවතො.

තත්ප් මහාපුරිසා සතතං අත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි සච්චවාගාධිට්ඨානෙහි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා අත්තහිතපරහිතකරෙහි, ගරුපියභාවකරෙහි, උපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානෙහි ව පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

තත්ප් අන්තිමභවෙ බොධිසත්තස්ස චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං. පරිපුණ්ණචතුරධිට්ඨානස්ස හි වර්මකහවූපපත්තිති එකෙ. තත්‍රාපි හි ගබ්භාවක්කන්තිඅභිනික්ඛමනෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතො සම්පජානො සච්චාධිට්ඨානපාරිපූරියා සම්පතිජානො උත්තරාභිමුඛො සත්තපද්විතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා දිසා ඔලොකෙන්වා සච්චානුපරිවන්නිතා වචසා “අග්ගොභමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදි, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතදස්සාවිනො චතුරධිමප්පදෙසකොවිදස්ස යොබ්බනාරොගාසීවිතසම්පත්තිමදානං උපසමො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මහතො ඤාතිපරිච්චට්ඨස්ස, හන්ථගතස්ස ව චක්කවත්තිරජ්ජස්ස අනපෙක්ඛපරිච්චාගොති.

දුතියෙ යානෙ අභිසම්බොධියං චතුරධිට්ඨානපරිපූරණන්ති කෙවි. තත්ප් හි යථාපටිඤ්ඤං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චතුන්නං අරියසච්චානං අභිසමයො. තතො හි සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සබ්බකිලෙසුපක්කිලෙසපරිච්චාගො. තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසමසම්පත්ති. තතො හි උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අනාවරණඤාණපටිලාභො. තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තං අසිද්ධං අභිසම්බොධියාපි පරමන්ථභාවතො.

තතියෙ යානෙ ධම්මචක්කප්පවත්තෙන චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අඤ්ඤෙ. තත්ප් හි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං උපසන්නස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස විනෙයානං ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තදපි අසිද්ධං අපරියොසිතත්තා බුද්ධකිච්චස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතත්තා පරමන්ථසච්චසම්පත්තියා සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණං, සබ්බපටිපටිනිස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානපරිපූරණං,

සබ්බසංඝායාපසමෙත උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණං, පඤ්ඤාපයොජනපරිනිබ්බානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණන්ති.

තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙත්තාබ්බෙන්තෙ අභිජාතියං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන කරුණාබ්බෙන්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන මුදිතාබ්බෙන්තෙ ධම්මවක්කප්පවත්තෙන වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපූරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබ්බෙන්තෙ පරිනිබ්බානෙන උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණමභිබ්බන්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්‍රාපි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවොහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ආපදාසු ථාමො වෙදිතබ්බො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. එවං සීලාජීවචිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතබ්බො. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දොසාගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ඡන්දාගතිං න ගච්ඡති අනභිසංගතො, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන භයාගතිං න ගච්ඡති අනුපරොධතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මොහාගතිං න ගච්ඡති යථාභූතාවබ්බොධතො.

තථා පයමෙන අදුට්ඨො අධිවාසෙති, දුතියෙන අදුට්ඨො පටිසෙවති, තතියෙන අභිතො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසංමුල්ලො විතොදෙති. පයමෙන නෙක්ඛම්මසුඛප්පත්ති, ඉතරෙහි පටිවෙකඋපසමසම්බොධිසුඛප්පත්තියො භොන්ති. තථා විවෙකප්පිතිසුඛසමාධිප්පිතිසුඛඅපිතිජකායසුඛ සතිපාරිසුද්ධිජලපෙක්ඛාසුඛප්පත්තියො එතෙහි චතුති යථාක්කමං භොන්ති. එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුති අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරම්සංගතො වෙදිතබ්බො. යථා ච චතුති අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරම්සංගතො, එවං කරුණාපඤ්ඤාහිපිති දට්ඨබ්බං. සබ්බොපි හි බොධිසම්භාරො කරුණාපඤ්ඤාහි සංගතො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගතිනා හි දානාදිගුණා මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති. එවමෙනාසං සංගතො වෙදිතබ්බො.

කො සම්පාදනුපායොති –

සබ්බාසං පන තාසම්පි, උපායොති සම්පාදනෙ;
අවෙකල්ලාදයො අත්ත-නිය්‍යාතනාදයො මතා.

සකලස්සාපි හි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස සම්මාසම්බොධිං උද්දිස්ස අනවසෙසසම්භරණං අවෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතා ආදර්ශනුමානායොගෙන, සාතච්චකාරිතා නිරන්තරපයොගෙන, චිරකාලාදියොගො ච අන්තරා අවොසානාපජ්ජනෙතාති. තං පනස්ස කාලපරිමාණං පරතො ආවි භවිස්සති. ඉති චතුර්ඛිගයොගො එතාසං පාරමිතං සම්පාදනුපායො.

තථා මහාසත්තෙන බොධාය පටිපජ්ජන්තෙන සම්මාසම්බොධාය බුද්ධානං පුරෙතරමෙව අත්තා නිය්‍යාතෙතබ්බො “ඉමාහං අත්තභාවං බුද්ධානං නිය්‍යාතෙමි”ති. තං තං පරිග්ගහවත්ථුඤ්ච පටිලාභතො පුරෙතරමෙව දානමුඛෙ නිස්සජ්ජිතබ්බං “යං කිඤ්චි මය්හං උප්පජ්ජනකං ජීවිතපරික්ඛාරජාතං, තං සබ්බං සති යාවකෙ දස්සාමි, තෙසං පන දින්නාවසෙසං එව මයා පරිභුඤ්ජිතබ්බං”න්ති.

එවඤ්ඤිස්ස සම්මදෙව පරිච්චාගාය කතෙ චිත්තාභිසංඛාරෙ යං උප්පජ්ජති පරිග්ගහවත්ථු අවිඤ්ඤාණකං, සච්ඤ්ඤාණකං වා, තත්ථ යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ දානෙ අකතපරිවයො, පරිග්ගහවත්ථුස්ස පරිත්තභාවො, උළාරමනුඤ්ඤතා, පරික්ඛයවිත්තාති චත්තාරො දානචිතිබ්බන්ධා. තෙසු යදා මහාබොධිසත්තස්ස සංවිජ්ජමානෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, පච්චුපට්ඨිතෙ ව යාවකපනෙ දානෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති න කමති, තෙන නිට්ඨමෙන්ථ ගන්තබ්බං “අද්ධාහං දානෙ පුබ්බෙ අකතපරිවයො, තෙන මෙ එතරහි දාතුකම්‍යතා චිත්තෙ න සංශ්ඨාති”ති. සො “එවං මෙ ඉතො පරං දානාභිරතං චිත්තං භවිස්සති, හන්දාහං ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි, නනු මයා පටිකච්චෙව පරිග්ගහවත්ථු යාවකානං පරිච්චන්ත”න්ති දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස පයමො දානචිතිබ්බන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස පරිත්තභාවෙ සති පච්චයවෙකල්ලෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “අහං බො පුබ්බෙ අදානසීලතාය එතරහි එවං පච්චයවෙකල්ලො ජානො, තස්මා ඉදාති මයා පරිත්තෙන වා භීනෙන වා යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන අත්තානං පිලෙත්ථාපි දානමෙව දානබ්බං, යෙනාහං ආයතිම්පි දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති සො ඉතරිතරෙන දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස දුතියො දානචිතිබ්බන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස උළාරමනුඤ්ඤතාය අදාතුකම්‍යතාචිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “නනු තයා සප්පුරිස උළාරතමා සබ්බසෙට්ඨා සම්මාසම්බොධි අභිපත්තීනා, තස්මා තදත්ථං තයා උළාරමනුඤ්ඤෙ එව දෙය්‍යධම්මෙ දාතුං යුත්තරූප”න්ති. සො උළාරං, මනුඤ්ඤඤ්ච දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාපුරිසස්ස තතියො දානචිතිබ්බන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තෝ දානං දෙන්තෝ යදා දෙයාධම්මස්ස පරික්ඛයං පස්සති, සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “අයං බො භොගානං සභාවො, යදිදං බයධම්මතා වයධම්මතා, අපිව මෙ පුබ්බෙ තාදිසස්ස දානස්ස අකතත්තා එවං භොගානං පරික්ඛයො දිස්සති, හත්දාහං යථාලද්ධෙන දෙයාධම්මෙන පරිත්තෙන වා, විපුලෙන වා දානමෙව දදෙයාං, යෙනාහං ආයතිං දානපාරමියා මත්ථකං පාපුණ්ණසාමී”ති. සො යථාලද්ධෙන දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස චතුත්ථො දානවීතිබන්ධො හතො හොති විහතො සමුවිජින්නො. එවං යෙ යෙ දානපාරමියා විනිබන්ධභූතා අනත්ථා, තෙසං තෙසං යථාරහං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිවිනොදනං උපායො. යථා ව දානපාරමියා, එවං සීලපාරමිආදියුපි දට්ඨබ්බං.

අපිව යං මහාසත්තස්ස බුද්ධානං අත්තසන්නියායානනං, තං සම්මදෙව සබ්බපාරමීනං සම්පාදනුපායො, බුද්ධානඤ්ච අත්තානං නියායතෙත්වා ධීතො මහාපුරිසො තත්ථ තත්ථ බොධිසම්භාරපාරිපුරියා සටෙන්තො වායමන්තො සරිරස්ස, සුබුපකරණානඤ්ච උපච්ඡෙදකෙසු දුස්සහෙසුපි කිච්චෙසු (කිච්ඡෙසු වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) දුරහිසම්භවෙසුපි සත්තසංඛාරසමුපනිතෙසු අනත්ථෙසු තිබ්බෙසු පාණහරෙසු “අයං මයා අත්තභාවො බුද්ධානං පරිච්චන්තො, යං වා තං වා එත්ථ භොතු”ති තත්තමිත්තං න කම්පති න වෙධති ඊසකම්පි අඤ්ඤාත්තං න ගච්ඡති, කුසලාරම්භෙ අඤ්ඤාදත්ථ අවලාධිට්ඨානො ව හොති, එවං අත්තසන්නියායානනම්පි එතාසං සම්පාදනුපායො.

අපිව සමාසතො කතාහිනිභාරස්ස අත්තනි සිනෙහස්ස පරියාදානං, (පරිසොසනං වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) පරෙසු ව සිනෙහස්ස පරිවඩ්ඪනං එතාසං සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බොධිසමධිගමාය හි කතමහාපණ්ඩානස්ස මහාසත්තස්ස යථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස අත්තනි සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති, මහාකරුණාසමායොගවසෙන (සමාසෙවනෙන වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) පන පියපුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙත්තාකරුණාසිනෙහො පරිවඩ්ඪති, තතො ව තං තදාවත්ථානුරූපං අත්තපරසන්නානෙසු ලොභදොසමොභවිගමෙන විදුරිකතමච්ඡරියාදිබොධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො දානපියවචනඅත්ථවරියා සමානත්තතාසංඛාතෙහි චතුහි සඬිගභවත්ථුහි (දී. නි. 3.313; අ. නි. 4.32) චතුරධිට්ඨානානුගතෙහි අච්චන්තං ජනස්ස සඬිගභකරණෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං, පරිපාවනඤ්ච කරොති.

මහාසත්තානඤ්චි මහාකරුණා, මහාපඤ්ඤා ව දානෙන අලඬිකතා, දානං පියවචනෙන, පියවචනං අත්ථවරියාය, අත්ථවරියා සමානත්තතාය අලඬිකතා, සඬිගහිතා ව. තෙසඤ්චි සබ්බෙපි සත්තෙ අත්තතා නිබ්බිසෙසෙ කත්වා බොධිසම්භාරෙසු පටිපජ්ජන්තානං සබ්බත්ථ සමානසුඛදුක්ඛතාය සමානත්තතාසිද්ධි. බුද්ධභූතානම්පි ව තෙහෙව චතුහි සඬිගභවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිබුද්ධෙහි ජනස්ස අච්චන්තිකසඬිගභකරණෙන අභිවිජායනං සිජ්ඣති. දානඤ්චි සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිබුද්ධං. පියවචනං සච්චාධිට්ඨානෙන, අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන, සමානත්තතා උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිබුද්ධා. තථාගතානඤ්චි සබ්බසාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්ත හි තෙසං අවිසෙසතො එකිභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත”ති. හොන්ති චෙත්ථ –

“සච්චො වාගී උපසන්නො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො;
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

මහාකරුණිකො සත්ථා, හිතෙසී ව උපෙක්ඛකො;
නිරපෙක්ඛො ව සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

විරත්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ව උපෙක්ඛකො;
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

සබ්බදා සබ්බසත්තානං, හිතාය ව සුඛාය ව;
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ව, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති. (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා);

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනන්ති –

පඤ්ඤාධිකාදිහෙදෙන, උග්ගාටිතඤ්ඤආදිනා;
තිණ්ණම්පි බොධිසත්තානං, වසා කාලො තිධා මතො.

හෙට්ඨිමෙන හි තාව පරිච්ඡෙදෙන චත්තාරි අසඬිබොයායානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමෙන අට්ඨ අසඬිබොයායානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන පන සොළස අසඬිබොයායානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච. එතෙ ව හෙදා යථාක්කමං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවීරියාධිකවසෙන වෙදිතබ්බො. පඤ්ඤාධිකානඤ්චි සද්ධා මන්දා හොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති. වීරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා. පඤ්ඤානුභාවෙන ව සම්මාසම්බොධි අභිගන්තබ්බාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34 අත්ථනො සමානං) අට්ඨකථායං වුත්තං.

අපරෙ පන “වීරියස්ස නික්ඛමජ්ඣමමුද්දහාවෙන බොධිසත්තානං අයං කාලචිභාගො”ති වදන්ති, අවිසෙසෙන පන විමුක්තිපරිපාවතියානං ධම්මානං නික්ඛමජ්ඣමමුද්දහාවෙන යථාචුත්තකාලභෙදෙන බොධිසම්භාරා තෙසං පාරිපූරිං ගච්ඡන්තිති තයොපෙන කාලභෙදා යුත්තාතිපි වදන්ති. එවං තිව්ධා හි බොධිසත්තා අභිනිභාරක්ඛණෙ භවන්ති එකො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, එකො විපඤ්චිතඤ්ඤා, එකො තෙයොගාති. තෙසු යො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, සො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුඤ්ඤානො ගාථාය තතියපදෙ අපරියොසිතෙ එව ඡහි අභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, සචෙ සාවකබොධියං අධිමුත්තො සියා.

දුතියො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුඤ්ඤානො අපරියොසිතෙ එව ගාථාය චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, යදි සාවකබොධියං අධිමුත්තො සියා.

ඉතරො පන භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති.

තයොපෙන විතා කාලභෙදෙන කතාහිනිභාරා, බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධඛ්‍යාකරණා ව අනුක්කමෙන පාරමියො පුරෙන්නා යථාක්කමං යථාචුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දෙන්නාපි තදනුරූපෙ සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආචින්නාපි පඤ්ච මහාපරිව්චාගෙ පරිව්චජන්තාපි ඤාතත්ථවරියං ලොකත්ථවරියං බුද්ධත්ථවරියං පරමකොටිං පාපෙන්නාපි අන්තරාව සම්මාසම්බුද්ධා භවිස්සන්තිති නෙතං යානං විජ්ජති. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපව්චනතො, බුද්ධකාරකධම්මානඤ්ච අපරිනිට්ඨානතො. පරිවිජින්නකාලනිජ්ඣාදිතං විය හි සස්සං යථාචුත්තකාලපරිවිජ්ජෙන පරිනිජ්ඣාදිතා සම්මාසම්බොධි තදන්නරා පන සබ්බස්සාහෙන වායමන්තෙනාපි න සක්කා අධිගන්තුන්ති පාරමිපාරිපූරි යථාචුත්තකාලවිසෙසෙන සම්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංසොති –

යෙ තෙ කතාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං –

“එවං සබ්බධගසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීසමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

අවිච්ඡිති නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්හා බුජ්ජිපාසා, න හොන්ති කාලකඤ්චිකා. (කාලකඤ්චිකා වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා);

න හොන්ති බුද්දකා පාණා, උපපජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජව්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

සොතචෙකල්ලතා නත්ථි, න භවන්ති මූගපක්ඛිකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොඛාඤ්ජනපණ්ඩකා.

න භවන්ති පරියාපන්නා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුපපජ්ජරෙ.

සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙතු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්තා සප්පුරිසා, විසංයුත්තා භවාහවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමි”ති. (අට්ඨසා. නිදානකථා; වරියා. පකිණ්ණකකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.දුරෙතිදානකථා); –

එවං සංවණ්ණිකා ආනිසංසා, යෙ ව “සතො සම්පජානො ආනන්ද බොධිසත්තො තුසිතා කායා චචිත්ථා මානුකුච්ඡිං ඔක්කමති”තිආදිනා (ම. නි. 3.204) සොළස අවිජරියබ්භුතධම්මජ්ජකාරා, යෙ ව “සිතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච වූපසමති”තිආදිනා, (බු. නි. 4-313 පිට්ඨෙ) “ජායමානෙ බො සාරිපුත්ත, බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සිලොකධාතු සඬකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”තිආදිනා ව ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තජ්ජකාරා, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි බොධිසත්තානං අධිප්පායසම්ප්ඤ්ඤානං, කම්මාදිසු ව වසිභාවොති එවමාදයො තත්ථ තත්ථ ජාතකබුද්ධංසාදිසු දස්සිතජ්ජකාරා ආනිසංසා, තෙ සබ්බෙහි එතාසං ආනිසංසා, තථා යථානිදස්සිතභෙදා අලොභාදොසාදිගුණයුගලාදයො වාති වෙදිතබ්බා.

අපිව යස්මා බොධිසත්තො අභිනිභාරතො පට්ඨාය සබ්බසත්තානං පිතුසමො හොති භිතෙසිතාය,
දක්ඛිණෙයාකො ගරු භාවතීයො පරමඤ්ච පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං හොති ගුණවිසෙසයොගෙන, යෙභුයොන ව මනුස්සානං
පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතාහි අනුපාලියති, මෙන්තාකරුණාපරිභාවිතසත්තානාය වාළුමිගාදීහි ව
අනභිභවතීයො හොති, යස්මිං යස්මිඤ්ච සත්තනිකායෙ පච්චාජායති, තස්මිං තස්මිං උළාරෙන වණ්ණෙන උළාරෙන
යසෙන උළාරෙන සුබෙන උළාරෙන බලෙන උළාරෙන ආධිපතෙයොන අඤ්ඤෙ සත්තෙ අභිභවති
පුඤ්ඤවිසෙසයොගතො.

අප්පාබාධො හොති අප්පාතඤ්ඤා, සුවිසුද්ධා වස්ස සද්ධා හොති සුවිසදා, සුවිසුද්ධං චිරියං, සති සමාධි පඤ්ඤා
සුවිසදා, මන්දකිලෙසො හොති මන්දදරපො මන්දපරිලාහො, කිලෙසානං මන්දභාවෙනෙව සුබ්බවො හොති
පදක්ඛිණග්ගාහී, බමො හොති සොරතො, සබ්බලො හොති පටිසන්ධාරකුසලො , අකොධතො හොති අනුපනාහී, අමක්ඛී
හොති අපළාසී, අතිස්සුකී හොති අමච්ඡරී, අසයො හොති අමායාවී, අපද්ධො හොති අනතිමානී, අසාරද්ධො හොති
අප්පමත්තො , පරතො උපතාපසහො හොති පරෙසං අනුපතාපී, යස්මිඤ්ච ගාමඛෙන්තෙ පටිවසති, තත්ථ සත්තානං
භයාදයො උපද්දවා යෙභුයොන අනුප්පන්නා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව චූපසමන්ති, යෙසු ව අපායෙසු උප්පජ්ජති, න
තත්ථ පචුරජනො විය දුක්ඛෙන අධිමත්තං පීළියති, හියොසො මත්තාය සංවෙගභයමාපජ්ජති. තස්මා මහාපුරිසස්ස
යථාරහං තස්මිං තස්මිං භවෙ ලබ්භමානා එතෙ සත්තානං පිතුසමතාදක්ඛිණෙයාතාදයො ගුණවිසෙසා ආනිසංසාති
වෙදිතබ්බා.

තථා ආයුසම්පදා රූපසම්පදා කුලසම්පදා ඉස්සරියසම්පදා ආදෙයාවචනතා මහානුභාවතානි එතෙපි මහාපුරිසස්ස
පාරමිතං ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ ආයුසම්පදා නාම තස්සං තස්සං උපපත්තියං දීඝායුකතා චිරචිධිතිකතා, තාය
යථාරද්ධාති කුසලසමාදානානි පරියොසාපෙනි, බහුඤ්ච කුසලං උපවිනොති. රූපසම්පදා නාම අභිරූපතා දස්සනීයතා
පාසාදිකතා, තාය රූපප්පමාණානං සත්තානං පසාදාවහො හොති සම්භාවතීයො. කුලසම්පදා නාම උළාරෙසු කුලෙසු
අභිනිබ්බන්ති, තාය [ජාතිමදාදිමදසත්තානම්පි (මදමත්තානම්පි චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා)] උපසඤ්ඤානීයො
හොති පඤ්ඤාසනීයො, තෙන තෙ නිබ්බිසෙවනෙ කරොන්ති. ඉස්සරියසම්පදා නාම මහාවිභවතා, මහෙසක්ඛතා,
මහාපරිවාරතා ව, තාහි සඬගහිතබ්බෙ වතුහි සඬගහවත්ථුහි (දී. නි. 3.313; අ. නි. 1.256) සඬගහිතුං, නිග්ගහෙනබ්බෙ
ධම්මෙන නිග්ගහෙනඤ්ච සමත්ථො හොති. ආදෙයාවචනතා නාම සද්ධෙයාතා පච්චයිකතා, තාය සත්තානං
පමාණභූතො හොති, අලඬසනීයා වස්ස ආණා හොති. මහානුභාවතා නාම පභාවමහන්තතා, තාය පරෙහි න අභිභූයාති,
සයමෙව පන පරෙ අඤ්ඤදත්ථු අභිභවති ධම්මෙන, සමෙන, යථාභූතගුණෙහි ව, එවමෙනෙසං ආයුසම්පදාදයො
මහාපුරිසස්ස පාරමිතං ආනිසංසා, සයඤ්ච අපරිමාණස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස පරිවුද්ධිගෙනභූතා යානත්තයෙ සත්තානං
අවතාරණස්ස පරිපාවනස්ස කාරණභූතානි වෙදිතබ්බා.

කිං ඵලන්ති –

සම්මාසම්බුද්ධතා තාසං, ජඤ්ඤා ඵලං සමාසතො;
චිත්ථාරතො අනන්තාප-මෙයා ගුණගණා මතා.

සමාසතො හි තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො ඵතාසං ඵලං. චිත්ථාරතො පන බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ (දී. නි. 2.33
ආදයො; 3.198; ම. නි. 2.386) අසීතානුබ්බස්සන, බ්‍යාමප්පභාදිඅනෙකගුණගණසමුප්පලරූපකායසම්පත්තිඅධිට්ඨානා
දසබල- (ම. නි. 4.8; අ. නි. 10.21) වතුචෙසාරජ්ජ- (අ. නි. 4.8) ඡඤ්ඤාධාරණඤ්ඤාභාවයාදිකලක්ඛණ- (දී. නි.
අට්ඨ. 3.305); පභූතිඅනන්තාපරිමාණගුණසමුදයොපසොගිනී ධම්මකායසිරි, යාවතා පන බුද්ධගුණා යෙ අනෙකෙහිපි
කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙනාපි වාචාය පරියොසාපෙනුං න සක්කා, ඉදමෙව තාසං ඵලං. චුත්තඤ්චෙනං භගවතා –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණෙයා වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමහාසමානො;
බ්බෙයථ කප්පො චිරදීඝමන්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙයථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; උදා. අට්ඨ. 53; චරියා. අට්ඨ. නිදානකථා,
පකිණ්ණකකථා) –

එවමෙන්ථ පාරමීසු පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා.

එවං යථාචුත්තාය පටිපදාය යථාචුත්තවිභාගානං පාරමිතං පුරිතභාවං සන්ධායාහ “සමතිංස පාරමියො
පුරෙත්වා”ති. සතිපි මහාපරිච්චාගානං දානපාරමිභාවෙ පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථං, විසෙසසම්භාරතාදස්සනත්ථං,
සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච තෙසං විසුං ගහණං, තතොයෙව ව අඬගපරිච්චාගතො නයනපරිච්චාගස්ස,
පරිග්ගහපරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි ධනරජ්ජපරිච්චාගතො පුත්තදාරපරිච්චාගස්ස විසුං ගහණං කතං, තථායෙව
ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.7) චුත්තං. ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි අඬගුත්තරටීකායං, (අ. නි. ටී.
1.එකපුග්ගලවග්ගස්ස පඨමෙ) කත්ථවි පන පුත්තදාරපරිච්චාගෙ විසුං කත්ථා නයනපරිච්චාගමඤ්ඤත්‍ර ජීවිතපරිච්චාග-
වා පක්ඛිපිත්ථා රජ්ජපරිච්චාගමඤ්ඤත්‍ර පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ වදන්ති.

ගතපච්චාගතිකවත්තසංඛ්‍යා (දී. නි. අට්ඨ. 1.9; ම. නි. අට්ඨ. 1.10.9; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.368; විහ. අට්ඨ. 523; සු. නි. අට්ඨ. 1.1.35) පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බයොගො. දානාදීසුයෙව සාතිසයපටිපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බවරියා. යා වා වරියාපිටකසංගහිතා, සා පුබ්බවරියා. කෙවි පන “අභිනිභාරො පුබ්බයොගො. දානාදිපටිපත්ති වා කායච්චෙකවසෙන එකවරියා වා පුබ්බවරියා”ති වදන්ති. දානාදීනඤ්චෙව අප්පිච්ඡතාදීනඤ්ච සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානඤ්ච විභාවනවසෙන, සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන ව පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං. ඤාතීනමත්ථස්ස වරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි කරුණායනවසෙනෙව. ආදි-සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො සංගහණිතා. කම්මස්සකතාඤ්ඤාණවසෙන, අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන, ඛන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන, ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාරො බුද්ධිවරියා, සා පනත්ථතො පඤ්ඤාපාරමීයෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං පන විසුං ගහණං. කොට්ඨිති පරියන්තං උක්ඛංසං. තථා අම්භාකම්පි හගවා ආගතොති එත්ථාපි “දානපාරමීං පුරෙත්වා”ති ආදිනා සම්බන්ධො.

එවං පාරමිපුරණවසෙන “තථා ආගතො”ති පදස්සත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි බොධිපක්ඛියධම්මවසෙනපි දස්සෙත්තො “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනපටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති මග්ගඵලපක්ඛිකානඤ්ඤෙව ගහෙනබ්බත්තා, විපස්සනාසංගහිතා එව වා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බා පුබ්බභාගපටිපදාය ගහණෙනො. භාවෙන්වාති උප්පාදෙන්වා. බුහෙන්වාති වඩ්ඪෙත්වා. එත්ථ ව “යෙන අභිනිභාරොනා”ති ආදිනා ආගමනපටිපදායආදිං දස්සෙති, “දානපාරමීං පුරෙත්වා”ති ආදිනා මජ්ඣිමනිකායෙ, “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”ති ආදිනා පරියොසානං. තස්මා “ආගතො”ති චුත්තස්ස ආගමනස්ස කාරණභූතපටිපදාවසෙසදස්සනංයෙව තිණ්ණං නායානං විසෙසොති දට්ඨබ්බං. ඉදානි යථාචුත්තෙන අත්ථයොජනත්තයෙන සිද්ධං පටිමකාරණමෙව ගාථාබන්ධවසෙන දස්සෙතුං “යථෙවා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ ඉධලොකමිති විපස්සිආදයො මුත්තයො සබ්බඤ්ඤාභාවං යථාචුත්තෙන කාරණත්තයෙන ආගතා යථෙව, තථා පඤ්චති වක්ඛුති වක්ඛුමා අයං සකාමුතිපි යෙන කාරණෙන ආගතො, තෙනෙස තථාගතො නාම චූචිවතීති යොජනා.

සම්පතිජාතොති මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා මුහුත්තජාතො, න පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි මහාසත්තං පටිමං බුහුමානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්ණිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්භිකොපටිග්ගණ්ණිංසු, “මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.31) වක්ඛති. “කථඤ්චා”ති ආදි විත්ථාරදස්සනං. යථාහ හගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙතම්භි ඡත්තෙති දිබ්බසෙතවිජත්තෙ. අනුභීරමානෙති ධාරියමානෙ. “අනුධාරියමානෙ”තිපි ඉදානි පාඨො. “එත්ථ ව ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගදීති පඤ්ච කකුධගණ්ඩානිපි ගහිතානෙවාති දට්ඨබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලබ්ඡතිඋණ්භිසපට්ඨාපි හි ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං. ඡත්තාදීනියෙව ව තදා පඤ්ඤායංසු, න ඡත්තාදිගහකා”ති (දී. නි. ටී. 1.7) ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං, ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි අභිගුත්තරට්ඨකායං (අ. නි. ටී. 1.එකපුග්ගලවග්ගස්ස පටිමෙ) එවං සති තාලවණ්ටාදීනමිති කකුධගණ්ඩසමඤ්ඤා. අපිව බග්ගදීති කකුධගණ්ඩානි, තදඤ්ඤානිපි තාලවණ්ටාදීනි තදා උපට්ඨිතානිති අධිප්පායෙන තථා චුත්තං.

සබ්බා ව දිසාති දස දිසා. අනුච්චලොකෙතීති පුඤ්ඤානුභාවෙන ලොකවිචරණපාටිභාරියෙ ජාතෙ පඤ්ඤායමානං දසසහස්සිලොකධාතුං මංසවක්ඛුනාව ඔලොකෙතීති අත්ථො. නයිදං සබ්බදිසානුච්චලොකනං සත්තපදවිනිභාරුත්තරකාලං පටිමමෙවානුච්චලොකනතො. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමං දිසං ඔලොකෙසි. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිති පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්භෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො තයා උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා හෙට්ඨා උපරිති සබ්බා දිසාඅනුච්චලොකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසමදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා”ති සත්තපදවිනිභාරෙන අගමාසීති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.7) ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (අ. නි. ටී. 1.එකපුග්ගලවග්ගස්ස පටිමෙ) ව චුත්තං. මහාපදානසුත්තට්ඨකථායමිපි (දී. නි. අට්ඨ. 2.31) එවමෙව වණ්ණිතං. තස්මා සත්තපදවිනිභාරෙනා පටිමං සබ්බදිසානුච්චලොකනං කත්වා සත්තපදවිනිභාරෙන ගන්ත්වා තදුපරි ආසභිං වාවං භාසතීති දට්ඨබ්බං. ඉධ, පන පඤ්ඤාසු ව අට්ඨකථාසු සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහනතො පට්ඨාය යාව ආසභිවාචාභාසනං තාව යථාක්කමං එව පුබ්බනිමිත්තභාවං විභාවෙන්තො “සත්තමපදුපරි යත්වා සබ්බදිසානුච්චලොකනං සබ්බඤ්ඤානාචරණඤ්ඤාණපටිලාභස්සා”ති ආදීනි වදති, එවමිපි යථා න විරුජ්ඣති, තථා එව අත්ථො ගහෙනබ්බො. “සත්තමපදුපරි යත්වා”ති ව පාඨො පච්ඡා පමාදලෙඛවසෙන එදිසෙන වචනක්කමෙන මහාපදානට්ඨකථායමදිස්සමානත්තාති. ආසභිත්ති උත්තමං, අකම්පනිකං වා, නිබ්භයන්ති අත්ථො. උසහස්ස ඉදන්ති හි ආසභං, සුරභාවො, තෙන යුත්තත්තා පනායං වාවා “ආසභි”ති චූචිවති. අග්ගොති සබ්බපට්ඨො. ඡෙට්ඨො, සෙට්ඨොති ව තස්සෙව වෙච්චනං. සද්දත්ථමත්තතො පන අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බපට්ඨානො. ඡෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං චුද්ධතමො, ගුණෙහි මහල්ලකතමොති චුත්තං හොති. සෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං පසට්ඨිතමො. ලොකස්සාති විහත්තාවධිභූතෙ නිස්සක්කත්ථෙ සාම්ච්චනං. අයමත්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි තබ්බසෙනෙව පුනබ්බවාභාවතො.

ඉදානි තථාගමනං සම්භාවෙන්තො “තඤ්චස්සා”ති ආදිමාහ. පුබ්බනිමිත්තභාවෙන තථං අවිතථන්ති සම්බන්ධො. විසෙසාධිගමානන්ති ගුණවිසෙසාධිගමානං. තදෙවත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙති “යඤ්ඤි”ති ආදිනා. තත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තෙන “පතිට්ඨති”ති එත්ථ පකතියත්ථංපතිට්ඨානකිරියං පරාමසති. ඉදමස්සාති ඉදං පතිට්ඨනං.

අස්ස භගවතො. පටිලාභසද්දෙ සාමිනිද්දෙසො වෙස, කත්තුනිද්දෙසො වා. පුබ්බනිමිත්තන්ති තප්පටිලාභසඛිබාතස්ස ආයතිං උප්පජ්ජමානකස්ස හිතස්ස පට්ඨං පවත්තං සඤ්ජානනාකාරණං. භගවතො හි අවිජ්ජිමානානාම භවස්සාධිගමනෙ පඤ්ච මහාසුප්පිනාදයො විය එතානි සඤ්ජානනනිමිත්තානි පාතුභවන්ති, යථා තං ලොකෙ පුඤ්ඤවත්තානං පුඤ්ඤඵලවිසෙසාධිගමනෙති.

සබ්බලොකුත්තරභාවස්සාති සබ්බලොකානමුත්තමභාවස්ස, සබ්බලොකාතික්කමනභාවස්ස වා. සත්ත පදානි සත්තපදං, තස්ස චිතිභාරො විසෙසෙන අතිහරණං සත්තපදචිතිභාරො, සත්තපදනික්ඛෙපොති අත්ථො. සො පන සමගමනෙ ද්විත්තං පදානමත්තරෙ මුට්ඨිරතනමත්තන්ති චුත්තං.

“අනෙකසාධඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ජත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා චිතිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරජත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693); –

සුත්තනිපාතෙ නාළකසුත්තෙ ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙරන චුත්තං නිදානගාථාපදං සන්ධාය “සුවණ්ණදණ්ඩා චිතිපතන්ති වාමරාති එත්ථා”ති චුත්තං. එත්ථාති හි එතස්මිං ගාථාපදෙති අත්ථො. මහාපදානසුත්තෙ අනාගතත්තා පන වාමරුක්ඛෙපස්ස තථා වචනං දට්ඨබ්බං. තත්ථ ආගතානුසාරෙන හි ඉධ පුබ්බනිමිත්තභාවං වදන්ති, වමරො නාම මිගවිසෙසො. යස්ස වාලෙන රාජකකුඩභූතං වාලබ්ජනිං කරොන්ති, තස්ස අයන්ති වාමරී. තස්සා උක්ඛෙපො තථා, චුත්තො සොති චුත්තවාමරුක්ඛෙපො. අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙතච්ඡත්තපටිලාභස්සාති අරහත්තඵලසමාපත්තිසඛිබාතවරවිමලසෙතච්ඡත්තපටිලාභස්ස. සත්තමපද්ධතීති එත්ථ පද-සද්දො පදවළඤ්ජනවාචකො, තස්මා සත්තමස්ස පදවළඤ්ජනස්ස උපරිති අත්ථො. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනවාරතාය අනාවරණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණපටිලාභස්සා”ති. තථා අයං භගවා...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවනාති එත්ථ “යඤ්චි”තිආදි අධිකාරත්තා, ගමාමානත්තා ව න චුත්තං, එතෙන ව අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනකවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙ.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. ගවම්පති උසහො සමෙහි පාදෙහි වසුනං රතනානං ධාරණතො වසුන්දරසඛිබාතං භූමිං ඵුසි යථා, තථා මනුස්සානං හත්ථතො මුඛිචිත්වා මුහුත්තජාතො සො ගොතමො සමෙහි පාදෙහි වසුන්ධරං ඵුසිති අත්ථො. වික්කමීති අගමාසි. සත්ත පදානීති සත්තපදවළඤ්ජනට්ඨානානි. අවිචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං, සත්තපදවාරෙහිති වා කරණත්ථො උත්තරපදලොපවසෙන දට්ඨබ්බං. මරුති දෙවා යථාමරියාදං මරණසභාවතො. සමාති විලෝකනසමතාය සමා සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසදිසාපි, න කත්ථවි විලෝකනෙ චිතිබන්ධො තස්ස අහොසි, සමාති වා විලෝකෙතුං යුත්තාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරූපබ්බිභවිෂ්මරූපානි විලෝකෙතුමයුත්තානි දිසාසු උපට්ඨනන්ති, විස්සට්ඨමඤ්ඤවිඤ්ඤායාදිවසෙන අට්ඨඛිභූපෙන ගිරං අභිභූදිරිසි පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො සිහො යථා අභිනදිති අත්ථො.

එවං කායගමනත්ථෙන ගතසද්දෙන තථාගතසද්දං නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනත්ථෙන නිද්දිසිතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යථා විපස්සි භගවා”තිආදියුපි “නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහායා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. නෙක්ඛම්මෙනාති අලොභපඨානෙන කුසලචිත්තුප්පාදෙන. කුසලා හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං තෙසං සබ්බෙසම්පි කාමච්ඡන්දපටිපක්ඛන්තා, න පබ්බජ්ජාදයො එව. “පට්ඨමජ්ඣානෙනා”තිපි වදන්ති කෙව්, තදයුත්තමෙව පට්ඨමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය එව ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. පහායාති පජහිත්වා. ගතොති උත්තරිවිසෙසං ඤාණගමනෙන පටිපන්නො. පහායාති වා පහානගෙනු, පහානෙ වා සති. හෙතුලක්ඛණත්ථෙසු හි අයං ත්වා-සද්දො “සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති”තිආදියුපි (දී. නි. අට්ඨ. 2.355) විය. කාමච්ඡන්දාදිප්පහානගෙනුකඤ්ච “ගතො”ති එත්ථ චුත්තං අවබොධසඛිබාතං, පටිපත්තිසඛිබාතං වා ගමනං කාමච්ඡන්දාදිප්පහානෙන ව තං ලක්ඛියති, එස නයො “පදාලෙන්වා”තිආදියුපි. අබ්බාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලෝකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකාරෙන උපට්ඨිතාලෝකසඤ්ජානනෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිතා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යථාචනිච්ඡයෙන, සප්පච්චයනාමරූපවචන්ථානෙනාතිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණප්පහානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පහායා”තිආදිනා චුත්තාය පට්ඨමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය භගවතො ඤාණගමනවිසිට්ඨං තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨති සමාපත්තිහි, අට්ඨාරසහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං “ඤාණෙනා”තිආදිමාහ. නාමරූපපරිග්ගහකඛිබාතිතරණානඤ්චි චිතිබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්කරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං ඨිතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති, තස්මා අවිජ්ජාපදාලනං විපස්සනාය උපායො. තථා ක්කානසමාපත්තිසු අභිරතිනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන, තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ක්කානාදිනං සමධිගමොති සමාපත්තියා අරතිවිනොදනං උපායො. සමාපත්තිවිපස්සනානුක්කමෙන පන උපරි වක්ඛමානනයෙන නිද්දිසිතබ්බෙසි නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා කාමච්ඡන්දාදිවසෙන දස්සිතනිවරණෙසුපි සඛිගතදස්සනත්ථං උප්පටිපාටිනිද්දෙසො දට්ඨබ්බං.

සමාපත්තිවිහාරපවෙසනනිබන්ධනෙන නිවරණානි කවාටසදිසානිති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ඝාටෙත්වා”ති. “රත්තිං අනුචිතක්කෙත්වා අනුචිතාරෙත්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොපෙති”ති මජ්ඣිමාගග්ගපටකෙ මුලපණ්ණාසකෙ වම්මිකසුත්තෙ (ම. නි. 1.249) චුත්තට්ඨානෙ විය චිත්තකම්මාරා වූපසමා [ධුමායනා (දී. නි. ටී. 1.7)] අධිප්පෙනාති සන්ධාය “චිත්තකම්මාරධුමං වූපසමෙත්වා”ති චුත්තං, චිත්තකම්මාරසඬ්ඛානං ධුමං වූපසමෙත්වාති අත්ථො. “චිත්තකම්මාර”මිවෙව අධුනා පායො, සො න පොරාණො ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන ව යථාචුත්තපායස්සෙව උද්ධත්තා. විරාජෙත්වාති ජිගුච්ඡිත්වා, සමතික්කම්මිත්වා වා. තදුභයත්ථො හෙස “පිතියා ව විරාගා”තිආදීසු (දී. නි. 1.7; ම. නි. 3.155; පාරා. 11; විහ. 625) විය. කාමං පයමජ්ඣානුපවාරෙ එව දුක්ඛං, චතුත්ථජ්ඣානුපවාරෙ එව ව සුඛං පභියති, අතිසයප්පහානං පන සන්ධායාහ “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පහායා”ති.

රූපසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානානි වෙව තදාරම්මණානි ව චුත්තානි. රූපාවචරජ්ඣානම්පි හි “රූප”න්ති චුච්චති උත්තරපදලොපෙන “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදීසු (ධ. ස. 248) තස්ස ආරම්මණම්පි කසිණරූපං පුරිමපදලොපෙන “බහිද්ධා රූපානි පස්සති සුවණ්ණදුඛබණ්ණානි”තිආදීසු (ධ. ස. 223 ආදයො) තස්මා ඉධ රූපෙ රූපජ්ඣානෙන තංසගගතා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤාති එවං සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානානි චුත්තානි, රූපං සඤ්ඤා අස්සාති රූපසඤ්ඤං, රූපසඤ්ඤාසමන්තාගතන්ති චුත්තං හොති. එවං පට්ඨිකසිණාදිභෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙනං අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං. පටිසසඤ්ඤාති චක්ඛාදීනං චත්ථුනං, රූපාදීනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන පටිහනනෙන විසයිවිසයසමොධානෙන සමුප්පන්නා ද්විපඤ්චිඤ්ඤාණසහගතා සඤ්ඤා. නානත්තසඤ්ඤාති අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා, ද්වාදස අකුසලසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා, ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකිරියසඤ්ඤාති එතාසං චතුචත්තාලියසඤ්ඤානමෙන අධිවචනං. එතා හි යස්මා රූපසද්දාදිභෙදෙ නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොචරෙ පවත්තන්ති, යස්මා ව නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා, තස්මා “නානත්තසඤ්ඤා”ති චුච්චන්ති.

අනිච්චස්ස , අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පවත්තාය විපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤන්ති සඬ්ඛකධම්මෙ “නිච්චා සස්සතා”ති පවත්තමිථ්‍යාසඤ්ඤං, සඤ්ඤාසීසෙන වෙන්ථ දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බදානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු නිබ්බන්දනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිත්ති සප්පිතිකතණ්හං. විරාගානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය, “තෙ සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං සමුදයවසෙන න උප්පජ්ජන්ති”ති එවං වා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුඤ්චිතුකමානා හි අයං බලප්පත්තාති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. පටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං. සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසඬ්ඛරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤන්ති ටීරභාවග්ගහණසඤ්ඤං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡෙදනාය සඬ්ඛාරානං සවිග්ගහනං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩිං. සා පනත්ථතො තණ්හාවසෙන සඬ්ඛාරෙසු නින්තනා.

අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං. අනිච්චාදිවසෙන සබ්බධම්මතිරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාහිනිවිසෙන්නි අසාරෙ සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නොති අභිනිවෙසො සම්මොභාහිනිවෙසො නාම. කෙච් පන “අහොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන”න්තිආදිනා පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාහිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬ්ඛාරෙසු ලෙණනාණභාවග්ගහණං ආලයාහිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසමුදිතා”ති (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 7, 8) වචනතො ආලයො චුච්චති තණ්හා, සායෙව චක්ඛාදීසු, රූපාදීසු ව අභිනිවෙසවසෙන පවත්තිසා ආලයාහිනිවෙසොති කෙච්. “එවංවිධා සඬ්ඛාරා පටිනිස්සජ්ජයන්ති”ති පවත්තඤ්ඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං, නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසඬ්ඛානෙන අනුපස්සනෙන පවත්තිසා විච්චානුපස්සනා, ගොත්රභූ. සංයොගාහිනිවෙසන්ති සංයුජ්ජනවසෙන සඬ්ඛාරෙසු අභිනිවිසනං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ, පහාතෙකට්ඨෙ ව. ඔළාරිකෙති උපරිග්ගවජ්ඣෙ කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං, අඤ්ඤථා දස්සනපහාතබ්බා ව දුතියග්ගවජ්ඣෙතිපි ඔළාරිකාති තෙසම්පි තබ්බවතීයතා සියා. අණුසහගතෙති අණුභූතෙ. තබ්බාවචුත්තිකො හි එත්ථ සහගතසද්දො. ඉදං පන හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. සබ්බකිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ. න හි පට්ඨාදිග්ගෙහි පභීනා කිලෙසා පුන පභීයන්ති. සබ්බසද්දො වෙන්ථ සප්පදෙසවිසයො “සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්සා”තිආදීසු විය (ධ. ප. 129).

කක්ඛළත්තං කඬ්ඨනභාවො. පග්ගරණං දුචභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථම්මභාවො වා, තං විත්ථම්මනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි චුට්ඨභාවෙ තංතංභූතවිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡෙදො, තෙහි සො අසම්චුට්ඨොව, අඤ්ඤථා භූතානං පරිච්ඡෙදභාවො න සියා ඛ්‍යාපිතභාවාපත්තිතො. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡෙදො, තෙහි තත්ථ අසම්චුට්ඨභාවො අසම්චුට්ඨලක්ඛණං, තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ “අසම්චුට්ඨො චතුහි මහාභූතෙහි”ති (ධ. ස. 637).

විරෝධීපච්චයසන්නිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රුජ්ජනං. වෙනනාපධානත්තා සඨිබාරක්ඛන්ධධම්මානං වෙනනාවසෙනෙනං වුත්තං “සඨිබාරානං අභිසඨිබරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සඨිබාරක්ඛන්ධවිභවිතො “වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙනනා”තිආදිනා (විභ. 12) වෙනනාව විභත්තා. අභිසඨිබාරලක්ඛණං ව වෙනනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඨිබාරො, කුසලා වෙනනා”තිආදි (විභ. 226) සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ යපනං අභිනිරොපනං. ආරම්මණානමනුබන්ධනං අනුමජ්ජනං. සවිජ්ජාරිකතා ඵරණං. අධිමුච්චනං සද්දහනං අධිමොක්ඛො. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු. නිමිත්තත්ථෙවෙතං භූමිමං. එස නයො කොසජ්ජාදිසුපි. කායචිත්තපරිලාභපසමො වූපසමලක්ඛණං. ලිනුද්ධවිවරහිතෙ අධිචිත්තෙ චත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතාය අජ්ඣුපෙක්ඛනං පටිසඨිබානං පක්ඛපාතුපච්ඡේදනො.

මුසාවාදාදිනං විසංවාදනාදිකිව්චතාය ලුබ්භානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛනාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාවා සිතිද්ධිභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ, සම්මාවාවාපච්චයසුභාසිතං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණිකාතිති සා පරිග්ගහලක්ඛණං. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, සයඤ්ච සමුට්ඨානං සටනං හොතිති සම්මාකම්මන්තසඨිබානා විරති සමුට්ඨානලක්ඛණාති දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨානං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියවුත්තියා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං.

“සඨිබාරා”ති ඉධ වෙනනා අධිජ්ජෙනා, න පන “සඨිබාරා සඨිබාරක්ඛන්ධො”තිආදිසු (ධ. ස. 583, 985; විභ. 1, 20, 52) විය සමපඤ්ඤාසවෙනසිකාති වුත්තං “සඨිබාරානං වෙනනාලක්ඛණ”න්ති. අවිජ්ජාපච්චයා හි පුඤ්ඤාභිසඨිබාරාදිකාව වෙනනා. ආරම්මණාභිමුඛභාවො නමනං. ආයතනං පචත්තනං. සළායතනවසෙන හි චිත්තවෙනසිකානං පචත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණාති එත්ථ වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං, මග්ගස්ස පන වක්ඛමානස්ස නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො. ආරම්මණස්ස ගහණලක්ඛණං. පුන උජ්ජත්තියා ආයුහනලක්ඛණං. සත්තජීවතො සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. පදහනං උස්සාහනං. ඉජ්ඣනං සම්පත්ති. වට්ටතො නිස්සරණං නියායානං. අවිපරිතභාවො තථලක්ඛණං. අඤ්ඤමඤ්ඤානචිත්තනං එකරසො, අනුනාධිකභාවොව. යුගනද්ධා නාම සමථවිපස්සනා අඤ්ඤමඤ්ඤොපකාරතාය යුගලවසෙන බන්ධිතබ්බතො. “සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහාචික්ඛෙපා”තිපි වදන්ති. චිත්තවිසුද්ධි නාම සමාධි. දිට්ඨිවිසුද්ධි නාම පඤ්ඤා. ඛයොති කිලෙසක්ඛයො මග්ගො, තස්මිං පචත්තස්ස සම්මාදිට්ඨිසඨිබාතස්ස ඤාණස්ස සමුවිච්ඡේදනලක්ඛණං. කිලෙසානමනුප්පාදපරියොසානතාය අනුජ්ජාදො, ඵලං. කිලෙසවූපසමො පස්සද්ධි. ඡන්දස්සාති කත්තුකාමතාඡන්දස්ස. පතිට්ඨාභාවො මූලලක්ඛණං. ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්ත-ධම්මානමුජ්ජත්තිහෙතුතා සමුට්ඨාපනලක්ඛණං. විසයාදිසන්නිපාතෙන ගහෙනබ්බාකාරො සමොධානං. යා “සඨිගති”ති වුව්චති “තිණ්ණං සඨිගති ඵස්සො”තිආදිසු. සමං, සම්මා වා ඔදහන්ති සම්පිණ්ඩිත භවන්ති සම්පයුත්තධම්මා අනෙතානිපි සමොධානං, ඵස්සො, තබ්බාවො සමොධානලක්ඛණං. සමොසරන්ති සන්නිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං, වෙදනා. තාය හි විනා අප්පචත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය හොන්තිති එවං වුත්තං, තබ්බාවො සමොසරණලක්ඛණං. පාසාදාදිසු ගොපානසිතං කුටං විය සම්පයුත්තධම්මානං පාමොක්ඛනාවො පමුඛලක්ඛණං. සතියා සබ්බන්තකත්තා සම්පයුත්තානං අධිපතිභාවො ආධිපතෙයාලක්ඛණං. තතො සම්පයුත්තධම්මතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානං තතුත්තරි, තබ්බාවො තතුත්තරියලක්ඛණං. පඤ්ඤත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුක්තිති ඵලං කිලෙසෙහි විමුච්චිත්ථාති කත්ථා. තං පන සීලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්කංසභාවෙන සාරං. තතො උත්තරි ධම්මස්සාභාවතො පරියොසානං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධාතුපඤ්චකුට්ඨානභිගාදිවසෙන තංතංසුත්තපදානුසාරෙන පොරාණට්ඨකථායමාගතනයෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බං. තථා හි පුබ්බෙ වුත්තොපි කොච්චි ධම්මො පරියායන්තරජ්ජාසානත්ථං පුන දස්සිතො. තතො එව ච “ඡන්දමූලකා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා ඵස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති “පඤ්ඤත්තරා කුසලා ධම්මා”ති, “විමුක්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති, “නිබ්බානොගධඤ්චි ආවුසො බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති [සං. නි. 3.512 (අත්ථතො සමානං)] ව සුත්තපදානං වසෙන ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි වුත්තං. තෙසං තෙසං ධම්මානං තථං අවිතථං ලක්ඛණං ආගතොති අත්ථං දස්සෙති “එව”න්තිආදිනා. තං පන ගමනං ඉධ ඤාණගමනමෙවාති වුත්තං “ඤාණගතියා”ති. සතිපි ගතසද්දස්ස අවබොධනත්ථාවො ඤාණගමනත්ථෙනෙවෙසො සිද්ධොති න වුත්තො. ආ-සද්දස්ස වෙන්ථ ගතසද්දානුචත්තිමත්තමෙව. තෙනාහ “පත්තො අනුජ්ජත්තො”ති.

අවිපරිතසභාවත්තා “තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානී”ති වුත්තං. අවිපරිතසභාවතො තථානි. අමුසාසභාවතො අවිතථානි. අඤ්ඤාකාරරහිතතො අනඤ්ඤථානි. සච්චසංයුත්තාදිසු ආගතං පරිපුණ්ණසච්චවතුක්කකථං සන්ධාය “ඉති විත්ථාරො”ති ආහ. “තස්මා”ති චත්ථා තදපරාමසිතබ්බමෙව දස්සෙති “තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා”ති ඉමිනා. එස නයො ඊදිසෙසු.

එවං සච්චවසෙන චතුත්ථකාරණං දස්සෙත්ථා ඉදානි පච්චයපච්චයුජ්ජන්නභාවෙන අවිපරිතසභාවත්තා තථභූතානං පටිච්චසමුප්පාදභිගානං වසෙනාපි දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භූතං හුත්ථා සහිතස්ස අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතසභාවො, අනුපචත්තට්ඨොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො පුබ්බපදෙ උත්තරපදලොපවසෙන. සමාහාරද්වන්දෙපි හි පුල්ලිභිගමිච්ඡන්ති නෙරුත්තිකා. න වෙන්ථ ජාතිතො ජරාමරණං න හොති, න ව ජාතිං විනා

අඤ්ඤාතො හොතිති ජාතිපච්චයසම්භූතවට්ඨො. ඉත්ථමෙව ජාතිතො සමුදාගච්ඡතිති ජාති පච්චයසමුදාගතවට්ඨො. ඉදං චූත්තං හොති – යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො හොති, තදනුරූපං පාතුභූතසභාවොති. පච්චයපක්ඛෙ පන අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං පච්චයවට්ඨොති එත්ථ න අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පච්චයො න හොති, න ච අවිජ්ජං විනා සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති. යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬබ්බාරානං යථා යථා පච්චයො හොති, අයං අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පච්චයවට්ඨො පච්චයසභාවොති අත්ථො. තථානං ධම්මානන්ති පච්චයාකාරධම්මානං. “සුගතො”තිආදියු (පාරා. 1) විය ගමුසද්දස්ස බුද්ධියත්ථං සන්ධාය “අභිසම්බුද්ධත්තා”ති චූත්තං, න ඤාණගමනත්ථං. ගතිබුද්ධියත්ථා හි සද්දා අඤ්ඤාමඤ්ඤපරියායා. තස්මා “අභිසම්බුද්ධත්ථො හෙත්ථ ගතසද්දො”ති අධිකාරො, ගමාමානත්තා වා න පයුත්තො.

යං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා ජානාති පස්සතිති සම්බන්ධො. සදෙවකෙ...පෙ.... පජායාති ආධාරො “අත්ථී”ති පදෙති පුන අපරිමාණාසු ලොකධාතුසඋභි තංතිවාසසත්තාපෙක්ඛාය, ආපාඨගමනාපෙක්ඛාය වා චූත්තං. තෙන භගවතා විභජ්ජමානං තං රූපායතනං තථමෙව හොතිති යොජෙතබ්බං. තථාවිතථභාවෙ කාරණමාහ “එව ජානතා පස්සතා”ති. සබ්බාකාරතො ඤාතත්තා පස්සිතත්තාති හි හෙත්ථන්තොගධමෙන පද්දවයං. ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන මජ්ඣත්තං සඬගණ්භාති. තථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තපරිත්තඅජ්ඣත්තඛේද්ධාතදුභයාදිභෙදමිපි. ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං සද්දායතනං සුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ථොට්ඨබ්බායතනං මුතං සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති. රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣත්තං පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්තං අජ්ඣත්තං ඛේද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතකන්ති එවමාදිහි අනෙකෙහි නාමෙහි. “ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙනා”තිආදිනා හි අනෙකනාමභාවං සරූපතො නිදස්සෙති. තෙරසහි වාරෙහීති ධම්මසඬගණ්ණයං රූපකණ්ඛෙ (ධ. ස. 615) ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිං වාරෙ වෙන්ථ චතුත්තං චතුත්තං වචන්ථාපනනායානං වසෙන “ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති චූත්තං. තථමෙවති යථාචූත්තෙන ජානනෙන අප්පට්චන්තියදෙසනාය, යථාචූත්තෙන ච පස්සනෙන අවිපරිතදස්සිතාය සච්චමෙව. තමත්ථං චතුරඬගුත්තරෙ කාළකාරාමසුත්තෙන (අ. නි. 4.24) සාධෙත්තො “චූත්තඤ්චෙන”න්තිආදිමාහ. ව-සද්දො වෙන්ථ දළ්භිකරණජොතකො, තෙන යථාචූත්තස්සත්ථස්ස දළ්භිකරණං ජොතෙති, සමිපිණ්ඩනත්ථො වා අට්ඨානපයුත්තො, න කෙවලං මයා එව, අථ බො භගවතාපිති. අනුච්චරිතන්ති පරිචරිතං. ජානාමි අබ්භඤ්ඤාසිත්ති පච්චුප්පන්තානිතකාලෙසු ඤාණප්පචන්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි ඤාණප්පචන්ති දස්සිතායෙව නයතො දස්සිතත්තා. විදිත-සද්දො පන අනාමට්ඨකාලවිසෙසො කාලන්තයසාධාරණත්තා “දිට්ඨං සුත්තං මුත”න්තිආදියු (දි. නි. 3.187; ම. නි. 1.7; සං. නි. 2.208; අ. නි. 4.23; පටි. ම. 1.121) විය, පාකටං කත්වා ඤාතන්ති අත්ථො, ඉමිනා වෙනං දස්සෙති “අඤ්ඤෙ ජානන්තියෙව, මයා පන පාකටං කත්වා විදිත”න්ති. භගවතා හි ඉමෙහි පදෙහි සබ්බඤ්ඤාභූමි නාම කථිතා. න උපට්ඨාසිති තං ඡද්වාරිකමාරම්මණං තණ්හාය වා දිට්ඨියා වා තථාගතො අත්තත්තනියවසෙන න උපට්ඨාසි න උපගච්ඡති, ඉමිනා පන පදෙන බිණ්ණසචභූමි කථිතා. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභාවා, යංපකාරා ව, තථා තෙ ධම්මෙ තංසභාවෙ තංපකාරෙ ගමති පස්සති ජානාතිති තථාගතොති ඉමමත්ථං සන්ධාය “තථදස්සිඅත්ථෙ”ති චූත්තං. අනෙකත්ථා හි ධාතුසද්දා. කෙවි පන නිරුත්තීනයෙන, පිසොදරාදිගණපක්ඛෙපෙන (පාරා. අට්ඨ. 1; විසුද්ධි. 1.142) වා දස්සි-සද්දලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා “තථාගතො”ති පදසිද්ධිමෙන්ථ වණ්ණෙත්ති, තදයුත්තමෙව විජ්ජමානපදං ඡඩ්ඛෙන්වා අවිජ්ජමානපදස්ස ගහණතො. චූත්තඤ්ච බුද්ධවංසට්ඨකථායං –

“තථාකාරෙන යො ධම්මෙ, ජානාති අනුපස්සති;
තථදස්සිති සම්බුද්ධො, තස්මා චූත්තො තථාගතො”ති. (බු. වං. අට්ඨ. රතනවඬකමනකණ්ඩවණ්ණනා);

එත්ථ “අනුපස්සති”ති ආගතසද්දත්ථං වත්වා තදිදං ඤාණපස්සනමෙවති දස්සෙතුං “ජානාති”ති, සද්දාධිගතමත්ථං පන විභාවෙතුං “තථදස්සි”ති ව චූත්තං.

යං රත්තින්ති යස්ස රත්තියං, අවිචන්තසංයොගෙ වා එතං උපයොගවචනං රත්තෙකදෙසභූතස්ස අභිසම්බුද්ධිකත්තකණ්ණස්ස අවිචන්තසංයොගත්තා, සකලාපි වා එසා රත්ති අභිසම්බොධාය පදහනකාලන්තා පරියායෙන අවිචන්තසංයොගභූතාති දට්ඨබ්බං. පට්චිපුක්ඛලනිරුත්තරභූමිසිසගතත්තා න පරාජිතො අඤ්ඤෙහි එත්ථාති අපරාජිතො, ස්වෙව පල්ලඬකොති අපරාජිතපල්ලඬකො, තස්මිං. තිණ්ණංමාරානන්ති කිලෙසාහිසඬබාරදෙවපුත්තමාරානං, ඉදඤ්ච නිජ්ජරියායතො චූත්තං, පරියායතො පන හෙට්ඨා චූත්තනායෙන පඤ්චන්තමිපි මාරානං මද්දනං වෙදිතබ්බං. මත්ථකන්ති සාමන්තියසඬබානං සිසං. එත්ථන්තරෙති උභින්නං රත්තීනමත්තරෙ. “පයමබොධියාපි”තිආදිනා පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණකාලමෙව අන්තොගධභෙදෙන නියමෙන්වා විසෙසෙති. තාසු පන විසතිවස්සපරිච්ඡින්නා පයමබොධිති විනයගණ්ඨිපදෙ චූත්තං, තඤ්ච තදට්ඨකථායමෙව “භගවතො හි පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ නිබද්ධුපට්ඨාකො නාම නත්ථී”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.16) කථිතත්තා පයමබොධි නාම විසතිවස්සානිති ගහෙන්වා චූත්තං. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “පඤ්චවත්තාලිසාය වස්සෙසු ආදිතො පන්නරස වස්සානි පයමබොධි”ති චූත්තං, එවඤ්ච සති මජ්ඣෙ පන්නරස වස්සානි මජ්ඣමබොධි, අන්තෙ පන්නරස වස්සානි පච්චිමබොධිති තිණ්ණං බොධිනං සමප්පමාණතා සියා, තමිපි යුත්තං. පන්නරසතිකෙන හි පඤ්චවත්තාලිසවස්සානි පරිපුරෙන්නි. අට්ඨකථායං පන පන්නරසවස්සප්පමාණාය

පයමබොධියා විසතිවස්සෙසුයෙව අත්තොගධන්තා “පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ”ති වුත්තන්ති එවම්පි සක්කා විඤ්ඤාතුං. “යං සුත්ත”න්තිආදිනා සම්බන්ධො.

නිද්දොසනාය අනුපවජ්ජං අනුපවදනියං. පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන අනුනං. අපනෙතබ්බාභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිසම්පන්නියා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නිම්මදනහෙතු නිම්මදනං. වාලග්ගමත්තමීති වාලධිලොමස්ස කොට්ඨපමාණමිපි. අවක්ඛලිතන්ති විරාධිතං මුසා භණිතං. එකමුද්දිකායාති එකරාජලඤ්ජනෙන. එකනාළියාති එකාළ්භකෙන, එකතුම්බෙන වා. එකතුලායාති එකමානෙන. “තථමෙවා”ති වුත්තමෙවත්ථං නො අඤ්ඤාපාති බ්බාතිරෙකතො දස්සෙති, තෙන යදත්ථං භාසිතං, එකන්තෙන තදත්ථනිප්ථාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථායෙවාති අවිපරිතදෙසනතං දස්සෙති. “ගදත්ථො”ති එතෙන තථං ගදති භාසතිති තථාගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං, නිරුත්තිනයෙන ව ආකාරාගමං කත්වා, ධාතුසද්දානුගතෙන වා ආකාරෙතාති නිබ්බවනං දස්සෙති.

එවං “සුගතො”තිආදිසු (පාරා. 1) විය ධාතුසද්දනිප්ථනිපරිකප්පෙන නිරුත්තිං දස්සෙත්වා බාහිරත්ථසමාසෙනපි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. ආගදනන්ති සබ්බභිතනිප්ථාදනතො භුසං කථනං වචනං, තබ්බාවමත්තො වා ආ-සද්දො.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො. යථා වාචාය ගතං පවත්ති, තථා කායස්ස, යථා වා කායස්ස ගතං පවත්ති, තථා වාචාය අස්ස, තස්මා තථාගතොති අත්ථො. තදෙව නිබ්බවනං දස්සෙතුං “භගවතො”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “ගතො පවත්තො, ගතා පවත්තා”ති ව එතෙන කායවච්ඡිකරියානං අඤ්ඤාමඤ්ඤානුලොමනවචනිවිජාය කායස්ස, වාචාය ව පවත්ති ඉධ ගත-සද්දෙන කථිතාති දස්සෙති, “එවංභුතස්සා”තිආදිනා බාහිරත්ථසමාසං, “යථා තථා”ති එතෙන යංතං-සද්දානං අබ්බාතිවාරිතසම්බන්ධතාය “තථා”ති වුත්තෙ “යථා”ති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව හොතිති තථාසද්දත්ථං, “වාදී කාරී”ති එතෙන පවත්තිසරුපං, “භගවතො හි”ති එතෙන යථාවාදිතථාකාරිතාදිකාරණන්ති. “එවංභුතස්සා”ති යථාවාදිතථාකාරිතාදිනා පකාරෙන පවත්තස්ස, ඉමං පකාරං වා පත්තස්ස. ඉතිති වුත්තප්පකාරං නිද්දිසති. යස්මා පනෙත්ථ ගත-සද්දො වාචාය පවත්තිමිපි දස්සෙති, තස්මා කාමං තථාවාදිතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො හොති, සො පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති පාරිසෙසනයෙන තථාකාරිතාඅත්ථමෙව දස්සෙතුං “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”ති වුත්තං. වුත්තඤ්ච –

“යථා වාචා ගතා යස්ස,
තථා කායො ගතො යතො;
යථා කායො තථා වාචා,
තතො සත්ථා තථාගතො”ති.

භවග්ගං පරියන්තං කත්වාති සම්බන්ධො. යං පනෙකෙ වදන්ති “තිරියං විය උපරි, අධො ව සන්ති අපරිමාණා ලොකධාතුයො”ති, තෙසං තං පරිසෙධෙතුං එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විමුක්තියාති එලෙන. විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනාති පච්චචෙක්ඛණාඤ්ඤාණසම්බන්ධතෙන දස්සනෙන. තුලොති සදිසො. පමාණන්ති මිනනකාරණං. පරෙ අභිභවති ගුණෙන අප්ඤ්ඤාත්ථරති අධිකො භවතිති අභිභු. පරෙහි න අභිභුතො අප්ඤ්ඤාත්ථවොති අනභිභුතො. අඤ්ඤාදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතිති අත්ථො. පරෙ අත්තතො වසං වත්තෙතිති වසවත්ති.

“අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො”ති අයං න සද්දතො ලබ්භති, සද්දතො පන එවන්ති දස්සෙතුං “තත්ත්ව”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අගදොති දිබ්බාගදො අගං රොගං දාති අවබණ්ඩති, නත්ථී වා ගදො රොගො එතෙනාති කත්වා , තස්සදිසට්ඨෙත ඉධ දෙසනාවිලාසස්ස, පුඤ්ඤස්සයස්ස ව අගදනා ලබ්භතිති ආහ “අගදො වියා”ති. යාය ධම්මධාතුයා දෙසනාවිජම්භනප්පත්තා, සා දෙසනාවිලාසො. ධම්මධාතූනි ව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව. තෙන හි ධම්මානමාකාරහෙදං ඤත්වා තදනුරුපං දෙසනං නියාමෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “දානමයං සිලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34) අධුනා පන පොත්ථකෙසු බහුසුපි මය-සද්දො න දිස්සති. පුඤ්ඤස්සයොති උස්සනං, අතිරෙකං වා ඤාණාදිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤං. “තෙනා”තිආදි ඔපම්මසම්පාදනං. තෙනාති ව තදුභයෙන දෙසනාවිලාසෙන වෙව පුඤ්ඤස්සයෙන ව සො භගවා අභිභවතිති සම්බන්ධො. “ඉති”තිආදිනා බාහිරත්ථසමාසං දස්සෙති. සබ්බලොකාභිභවනෙන තථො, න අඤ්ඤාපාති වුත්තං හොති.

තථාය ගතොති පුරිමසච්චත්තයං සන්ධායාහ, තථං ගතොති පන පච්ඡිමසච්චං. චතුසච්චානුක්කමෙන චෙත්ථ ගත-සද්දස්ස අත්ථවතුක්කං වුත්තං. වාචකසද්දසන්නිධානෙ උපසග්ගනිපාතානං තදත්ථජොතනභාවෙන පවත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අනුපසග්ගො අවගතත්ථං, අතිතත්ථඤ්ච වදන්ති දස්සෙති “අවගතො අතීතො”ති ඉමිනා.

“තත්ථා”තිආදි තබ්බිවරණං. ලොකන්ති දුක්ඛසච්චභූතං ලොකං. තථාය තීරණපරිඤ්ඤායාති යොජෙතබ්බං. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදන්ති අරියමග්ගං, න පන අභිසම්බුද්ධිකාමන්තං. තත්ථ කත්තබ්බකිච්චමිපි කතමෙවාති දස්සෙතුං “ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො”තිආදිනා සච්චවතුක්කෙපි දුතියපක්ඛං වුත්තං, අභිසම්බුද්ධිකාමනෙතුං වා එතෙහි දස්සෙති. තතොයෙව හි තාති අභිසම්බුද්ධොති. “යං භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමාරකස්ස

සබ්බන්තස්ස සස්සමණ්ණාන්තස්ස පජාය සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං, තස්මා තථාගතොති වුවචති”ති (අ. නි. 4.23) අභිගුත්තරාගමෙ වතුක්කතිපාතෙ ආගතං පාළිමිමං පෙය්‍යාලමුඛෙන දස්සෙති, තඤ්ච අත්ථසම්බන්ධතාය ඵලං, න ඉමස්සත්ථස්ස සාධකතාය. සා හි පෙය්‍යාලනිද්දිට්ඨා පාළි තථදස්සිතා අත්ථස්ස සාධිකාති. “තස්සපි ඵලං අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති ඉමිනා සාධ්‍යසාධකසංසන්දනං කරොති. “ඉදම්පි වා”තිආදිනා තථාගතපදස්ස මහාවිසයනං, අට්ඨවිධස්සාපි යථාචුත්තකාරණස්ස නිදස්සනමත්තඤ්ච දස්සෙති. තත්ථ ඉදන්ති අතිත්තාසරුපෙන චුත්තං අට්ඨවිධං කාරණං, පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනෙ “ඉත්ථම්පි මුඛමත්තමෙව, පගෙව අඤ්ඤා”ති. තථාගතභාවදීපනෙති තථාගතනාමදීපනෙ. ගුණෙන හි භගවා තථාගතො නාම, නාමෙන ච භගවති තථාගත-සද්දොති. “අසඬ්ඛෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො”තිආදි (උදා. අට්ඨ. 306; පටි. ම. අට්ඨ. 1.277) හි චුත්තං. අප්පමාදපදං විය සකලකුසලධම්මපටිපත්තිසා සබ්බබුද්ධගුණානං තථාගතපදං සඬ්ඛාගකන්ති දස්සෙතුං “සබ්බාකාරොනා”තිආදිමාහ . වණ්ණෙය්‍යානි පරිකප්පවචනමෙන “වණ්ණෙය්‍ය වා, න වා වණ්ණෙය්‍යා”ති. චුත්තඤ්ච –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණෙය්‍ය වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො;
බ්බෙයථ කප්පො විරදීසමත්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙයථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; උදා. අට්ඨ. 52; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ. කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධවංසවණ්ණනා; වරියා. පකිණ්ණකකථා); –

සමත්ථනෙ වා ඵතං “සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්”න්තිආදීසු (සං. නි. 2.23) වියාතිපි වදන්ති කෙවි.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – අභිනිභාරතො පට්ඨාය යාව සම්මාසම්බොධි, ඵත්ථන්තරෙ මහාබොධියානපටිපත්තිසා භානට්ඨානසංකිලෙසනිවත්තිනං අභාවතො යථාපණ්ඩානං තථාගතො අභිනිභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය, පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණඤ්ඤාණතාය ව කත්ථවිපි පටිසාතාභාවතො යථාරූපි, තථා කායවච්චිත්තානං ගතානි ගමනානි පවත්තියො ඵතස්සාති තථාගතො. අපිව යස්මා ලොකෙ විධුත්තගතපකාරසද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති, තස්මා යථා විධා විපස්සිආදයො භගවන්තො නිබ්බසබ්බඤ්ඤාගුණසමඬ්ඛිතාය, අයම්පි භගවා තථා විධොති තථාගතො, යථා යුත්තා ච තෙ භගවන්තො චුත්තනායෙන, අයම්පි භගවා තථා යුත්තොති තථාගතො. අපරො නයො-යස්මා සච්චං තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙන අධිවචනං, තස්මා තථෙත ඤාණෙන ආගතොති තථාගතොති.

“පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤ්ඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සක්‍යමුනී ජුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මනො.

තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගභෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො වුවචති සක්‍යපුඬ්ඛවො.

තථානි සච්චානි සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයනා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යෙන යතො විභාවිතා,
යථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකභෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තභෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යතො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුය්‍යිරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

යථාභිනිභාරමතො යථාරූපි,
පචත්තවාචාතනුවිත්තභාවතො;

යථා විධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථා විධො තෙන ජිනො තථාගතො.

යථා ව යුත්තා සුගතා පුරාතනා,
තථා ව යුත්තො තථඤ්ඤාණතො ව සො;
සමාගතො තෙන සමන්තලොචනො,
තථාගතො වුවචති සක්කාපුඤ්ඤාවො”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38 ටොකං විසදිසං); –

සඬගහගාථා.

“කතමඤ්ච තං හික්ඛවෙ”ති අයං කස්ස පුච්ඡාති ආහ “යෙනා”ති ආදි. එවං සාමඤ්ඤතො යථාචුත්තස්ස සීලමත්තකස්ස පුච්ඡාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පුච්ඡා විසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 150) ආගතා සබ්බා ව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙති “තත්ථ පුච්ඡා නාමා”ති ආදිනා. තත්ථ තත්ථාති “තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එත්ථ යදෙනං සාමඤ්ඤතො පුච්ඡාවචනං චුත්තං, තස්මිං.

පකතියාති අත්තතො ධම්මතාය, සයමෙවාති චුත්තං හොති. ලක්ඛණන්ති යො කොච ඤාතුමිච්ඡිතො සභාවො. අඤ්ඤාතන්ති දස්සනාදිවිසෙසයුත්තෙන, ඉතරොන වා යෙන කෙනවිපි ඤාණෙන අඤ්ඤාතං. අචත්ථාවිසෙසානි හි ඤාණදස්සනතුලනතීරණානි. අදිට්ඨන්ති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛමිව අදිට්ඨං. අතුලිතන්ති “එත්තකමෙත”න්ති තුලනභූතෙන අතුලිතං. අතිරිතන්ති “එවමෙවිද”න්ති තීරණභූතෙන අකතඤ්ඤාණකිරියාසමාපනං. අවිභූතන්ති ඤාණස්ස අපාකටභූතං. අවිභාවිතන්ති ඤාණෙන අපාකටකතං. තස්සාති යථාචුත්තලක්ඛණස්ස. අදිට්ඨං ජොතියති පකාසියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. සංසන්දනත්ථායාති සාකච්ඡාවසෙන විනිවිජයකරණත්ථාය. සංසන්දනඤ්ඤි සාකච්ඡාවසෙන විනිවිජයකරණං. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා. “සංසයපක්ඛන්දො”ති ආදීසු දළ්භතරංති විට්ඨා විචිකිච්ඡා සංසයො. නාතිසංසප්පනමතිහෙදමත්තං විමති. තතොපි අප්පතරං “එවං නු ඛො, න නු ඛො”ති ආදිනා ද්විධා විය පචත්තං ද්වෙළ්භකං. ද්විධා එලති කම්පති චිත්තමෙතෙනාති හි ද්වෙළ්භකං හපච්චයං, සකත්ථචුත්තිකපච්චයඤ්ච කත්ථා, තෙන ජාතො, තං වා ජාතං යස්සාති ද්වෙළ්භකජාතො. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනත්තලක්ඛණසුත්තාදීසු (සං. නි. 3.59) ආගතං ඛන්ධපඤ්චකපටිසංයුත්තං පුච්ඡං සන්ධායාහ “සබ්බං චත්තබ්බ”න්ති. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤං හික්ඛවෙ”ති ආදිපුච්ඡාය හි “කා තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කටේතුකම්මානාති කටේතුකාමතාය. “අඤ්ඤාණතා ආපජ්ජති”ති ආදීසු (පාරා. 295) විය හි එත්ථ ය-කාරලොපො, කරණත්ථෙ වා පච්චත්තචචනං, කටේතුකම්මානාය වා පුච්ඡා කටේතුකම්මානාපුච්ඡාතිපි වට්ටති. අත්ථතො පන සබ්බාපි තථා පචත්තචචනං, තදුප්පාදකො වා චිත්තුප්පාදොති වෙදිතබ්බං.

යදත්ථං පනායං නිද්දෙසන යො ආහරිතො, තස්ස පුච්ඡා විසෙසභාවස්ස ඤාපනත්ථං “ඉමාසු”ති ආදිමාහ. චිත්තාහොගො සමන්තාභාරො. භූසං, සමන්තතො ව සංසප්පනා කඬ්ඛා ආසප්පනා, පරිසප්පනා ව. සබ්බා කඬ්ඛා ඡිත්තා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානෙන අග්ගමග්ගෙන සමුච්ඡිත්තෙනො. පරෙසං අනුමතියා, කටේතුකම්මානාය ව ධම්මදෙසනාසම්භවතො, තථා එව තත්ථ තත්ථ දිට්ඨන්තා ව චුත්තං “අවසෙසා පන ද්වෙ පුච්ඡා බුද්ධානං අත්ථී”ති. යා පනෙතා “සත්තාධිට්ඨානා පුච්ඡා ධම්මාධිට්ඨානා පුච්ඡා එකාධිට්ඨානා පුච්ඡා අනෙකාධිට්ඨානා පුච්ඡා”ති ආදිනා අපරාපි අනෙකධා පුච්ඡායො නිද්දෙසෙ ආගතා, තා සබ්බාපි නිද්ධාරොත්ථා ඉධ අවිචයනං “අලං එත්තාවතාව, අත්ථීකෙහි පන ඉම්මා න යෙන නිද්ධාරොත්ථා විචෙතබ්බා”ති නයදානස්ස සිජ්ඣානතොති දට්ඨබ්බං.

8. පුච්ඡා ව නාමෙසා විස්සජ්ජනාය සතියෙව යුත්තරූපාති වොදනාය “ඉදානි”ති ආදි චුත්තං. අතිපාතනං අතිපාතො. අති-සද්දො චෙත්ථ අතිරෙකත්ථො. සිසභාවො එව ව අතිරෙකතා, තස්මා සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අන්තරා එව අතිරෙකං පාතනං, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සිසං පාතනන්ති අත්ථො, අභිභවනත්ථො වා, අතික්කම්ම සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පාතනන්ති චුත්තං හොති, වොහාරවචනමෙතං “අතිපාතො”ති. අත්ථතො පන පකරණාදිවසෙනාධිගතත්තා පාණවධො පාණසාතොති චුත්තං හොතිති අධිප්පායො. වොහාරතොති පඤ්ඤත්තිතො. සත්තොති ඛන්ධසන්තානො. තත්ථ හි සත්තපඤ්ඤත්ති. චුත්තඤ්ච –

“යථා හි අඬගසම්භාරා, හොති සද්දො රටො ඉති;
එවං ඛන්ධෙසු සන්තෙසු, හොති සත්තොති සම්මුති”ති. (සං. නි. 1.171);

ජීවිතින්ද්‍රියන්ති රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්බන්ධතාය විනස්සති. කස්මා පනෙත්ථ “පාණස්ස අතිපාතො”ති, “පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො”ති ව එකචචනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො චිරති ඉධ අධිප්පෙතා. තථා හි චක්ඛති “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති සබ්බෙ පාණභූතෙ”ති ආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) බහුවචනනිද්දෙසන්ති? සච්චමෙතං, පාණභාවසාමඤ්ඤෙන පනෙත්ථ එකචචනනිද්දෙසො කතො, තත්ථ පන සබ්බසද්දසන්තිධානෙන පුට්ඨත්තං සුච්ඤ්ඤායමානමෙවාති සාමඤ්ඤනිද්දෙසමකත්ථා හෙදවචනිච්ඡාවසෙන බහුවචනනිද්දෙසො කතො. කිඤ්ච හියොයා – සාමඤ්ඤතො

සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසතො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථමි අයං වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. “පාණස්ස අතිපාතො”තිආදි හි සංවරහෙදදස්සනං. “සබ්බෙ පාණහුතෙ”තිආදි පන සංවරසමාදානදස්සනන්ති. සද්දවිදු පන “ඊදිසෙසු යානෙසු ජාතිදබ්බාපෙක්ඛවසෙන වචනහෙදමත්තං, අත්ථතො සමාන”න්ති වදන්ති.

තස්මිං පන පාණෙති යථාචුත්තෙ දුබ්බිධෙපි පාණෙ. පාණසඤ්ඤිතොති පාණසඤ්ඤාසම්භිතො පුග්ගලස්ස . යාය පන වෙනනය පවත්නමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයහුතෙසු මහාහුතෙසු උපක්කමකරණහෙතු තංමහාහුතපච්චයා උප්පජ්ජනකමහාහුතා නූප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා පාණාතිපාතොති ආහ “ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා”ති, ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකස්ස කායච්චිපයොගස්ස තත්තිස්සයෙසු මහාහුතෙසු සමුට්ඨාපිකාති අත්ථො. ලද්ධුපක්කමාති හි හුතාති පුරිමහුතාති විය න විසදාති, තස්මා සමානජාතියානං හුතානං කාරණාති න හොන්තිති තෙසුයෙව උපක්කමෙ කතෙ තතො පරානං අසති අන්තරායෙ උප්පජ්ජමානානං හුතානං, තත්තිස්සිතස්ස ව ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදො හොති. “කායච්චිද්වාරාන”න්ති එතෙන විතණ්ඩවාදිමතං මනොද්වාරෙ පවත්තාය වධකවෙනනාය පාණාතිපාතභාවං පටික්ඛිපති.

පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජනා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය වෙනනාය බලවභාවතො වෙදිතබ්බො. එකස්සාපි හි පයොගස්ස සහසා නිප්ථාදනවසෙන, කිච්චසාධිකාය බහුක්ඛත්තුං පවත්තප්පවෙනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ව සන්තිට්ඨාපකවෙනනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස වෙනනා තිබ්බතරා උප්පජ්ජතිති වත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයමිපෙතං වෙනනාය බලවභාවෙනෙව හොති. සතිපි ව පයොගවත්ථුනං අමහන්තභාවෙ හන්තබ්බස්ස ගුණමහන්තෙනපි තත්ථ පවත්තඋපකාරවෙනනා විය ඛෙත්තවිසෙසනිප්ථන්තියා අපකාරවෙනනාපි බලවතී, තිබ්බතරා ව උප්පජ්ජතිති තස්සා මහාසාවජ්ජනා දට්ඨබ්බො . තෙනාහ “ගුණවත්තෙසු”තිආදි. “කිලෙසාන”න්තිආදිනා පන සතිපි පයොගවත්ථුගුණානං අමහන්තභාවෙ කිලෙසුපක්කමානං මුදුතිබ්බතාය වෙනනාය දුබ්බලබලවභාවවසෙන අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජභාවො වෙදිතබ්බොති දස්සෙති.

සම්භරියන්ති සහරියන්ති එතෙහිති සම්භාරා, අභිගාති. තෙසු පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තඤ්ච පුබ්බභාගියානිපි හොන්ති. උපක්කමො පන වධකවෙනනාසමුට්ඨාපිතො සහජාතොව. පඤ්චසම්භාරවතී පන පාණාතිපාතවෙනනාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බො. එස නයො අදින්නාදානාදීසුපි.

එත්ථාහ – බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු කො හන්ති, කො වා හඤ්ඤති, යදි විත්තවෙනසිකසන්තානො, එවං සො අනුපතාපනඡෙදනහෙදනාදිවසෙන න විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනීයො, අථ රූපසන්තානො, එවමිපි සො අවෙනනාය කට්ඨකලිඬිගරූපමොති න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති යථා මතසරීරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පකාරාදිඅතීතෙසු වා සඬ්ඛාරෙසු භවෙයා, අනාගතෙසු වා පච්චුප්පන්තෙසු වා. තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො. පච්චුප්පන්තෙසු ව සඬ්ඛාරානං බණ්කත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසාහිමුඛෙසු නිප්පයොජනො එව පයොගො සියා. විනාසස්ස ව කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පකාරාදිපයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකතාය ව සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, බණ්කත්තා වධාධිප්පායසමකාලහිප්පනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතකම්මෙද්ධොති?

චුච්චතෙ – වධකවෙනනාසහිතො සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො හන්ති, තෙන පවත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තාපගතුස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මතවොහාරප්පවත්තිතිබ්බන්ධතො යථාචුත්තවධප්පයොගාකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො හඤ්ඤති, කෙවලො වා විත්තවෙනසිකසන්තානො, වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්තානාධිනචුත්තිතාය රූපසන්තානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගවසෙන තත්තිබ්බත්තිවිබ්බන්ධකවිසදිසරූපුප්පත්තියා විහතෙ විච්ඡෙදො හොතිති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ව පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතපයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථාඅනුප්පත්තිතො, බණ්කානං සඬ්ඛාරානං බණ්කමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා සන්තතිමරණස්ස ව යථාචුත්තතයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං, න ව කත්තුරහිතො පාණාතිපාතප්පයොගො නිරිහකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු සන්තිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තතො අත්තතො අනුරූපඵලප්පාදනනියතෙසු කාරණෙසු කත්තුරවොහාරසිද්ධිතො යථා “පදිපො පකාසෙති, නිසාකරො වන්දිමා”ති, න ව කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභුතො විත්තවෙනසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො සන්තානවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො, සන්තානවසෙන පවත්තමානානඤ්ච පදිපාදිනං අත්තකිරියාසිද්ධි දිස්සතිති අත්ථොව පාණාතිපාතෙන කම්මෙද්ධොති. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදීසුපි යථාසම්භවං විභාවෙනබ්බො.

සාහන්ථිකොති සයං මාරෙන්තස්ස කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා පහරණං. ආණන්තිකොති අඤ්ඤං ආණාපෙන්තස්ස “එවං චිජ්ඣිත්වා වා පහරිත්වා වා මාරෙහි”ති ආණාපනං. නිස්සග්ගියොති දුරෙ යිතං මාරෙතුකාමස්ස කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා උසුයන්තපාසාණාදිනං නිස්සප්පනං. ථාවරොති අසඤ්චාරිමෙන උපකරණෙන මාරෙතුකාමස්ස ඔපාතාපස්සෙන උපනික්ඛිපනං, හෙසජ්ජසංවිධානඤ්ච. විජ්ජාමයොති මාරණත්ථං මන්තපරිජ්ජපනං.

ආට්ටුකාදිනං විය. ආට්ටුකා හි ආට්ටුකං පයොජනේ නගරෙ වා රුද්ධෙ සඬගාමෙ වා පව්වුපට්ඨිතෙ පටිසෙනාය පව්වන්ටිකෙසු පව්වාමිත්තෙසු ඊතිං උප්පාදෙන්ති උපද්දවං උප්පාදෙන්ති රොගං උප්පාදෙන්ති පජ්ජරකං උප්පාදෙන්ති සුචිකං උප්පාදෙන්ති විසුචිකං කරොන්ති පක්ඛන්දියං කරොන්ති. විජ්ජාධරා ව විජ්ජං පරිවත්තෙන්වා නගරෙ වා රුද්ධෙ...පෙ.... පක්ඛන්දියං කරොන්ති. ඉද්ධිමයොති කම්මවිපාකජ්ද්ධිමයො දායාකොටනාදිති විය. පිතුරුඤ්ඤා කිර සිහලනරින්දස්ස දායාකොටනෙන චූළසුමනකුටුම්භියස්ස මරණං හොති. “ඉමස්මිං පනත්ථෙ”ති ආදිනා ගන්ථගාරවං පරිහරිත්වා තස්ස අනුනභාවමිපි කරොති “අත්ථිකෙහි”ති ආදිනා. ඉධ අවුත්තොපි හි එස අත්ථො අතිදිසනෙන චුත්තො විය අනුනො පරිපුණ්ණොති.

දුස්සිලස්ස භාවො දුස්සිලාං, යථාචුත්තා වෙතනා. “පහායා”ති එත්ථ ත්වා-සද්දො පුබ්බකාලෙති ආහ “පහිනකාලතො පට්ඨායා”ති, හෙතුඅත්ථං වා සන්ධාය එවං චුත්තං. එතෙන හි පහානහෙතුකා ඉධාධිප්පෙන සමුවිජෙදනිකා විරතීති දස්සෙති. කම්මක්ඛයඤාණෙන හි පාණාතිපාතදුස්සිලාස්ස පහිනත්තා හගවා අව්වන්තමෙව තතො පටිවිරතොති චුච්චති සමුවිජෙදවසෙන පහානවිරතීනමධිප්පෙතත්තා. කිඤ්චාපි “පහාය පටිවිරතො”ති පදෙහි චුත්තානං පහානවිරමණානං පුරිමපච්ඡිමකාලතා නත්ථි, මග්ගධම්මානං පන සම්මාදිට්ඨිආදිනං, පව්වයභූතානං සම්මාචාචාදිනඤ්ච පව්වයුප්පන්නභූතානං පව්වයපව්වයුප්පන්නභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජාතානමිපි පව්වයපව්වයුප්පන්නභාවෙන ගහණං පුරිමපච්ඡිමභාවෙන විය හොති. පව්වයො හි පුරිමතරං පව්වයසත්තියා ධිතො, තතො පරං පව්වයුප්පන්නං පව්වයසත්තියං පටිච්ච පවත්තති, තස්මා ගහණප්පවත්තිආකාරවසෙන සහජාතාදිපව්වයභූතෙසු සම්මාදිට්ඨිආදිසු පහායකධම්මෙසු පහානකිරියාය පුරිමකාලවොහාරො, තප්පව්වයුප්පන්නාසු ච විරතියු විරමණකිරියාය අපරකාලවොහාරො සම්භවති. තස්මා “සම්මාදිට්ඨිආදිහි පාණාතිපාතං පහාය සම්මාචාචාදිහි පාණාතිපාතා පටිවිරතො”ති පාළියං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – පහානං සමුවිජෙදවසෙන විරතීපටිප්පස්සද්ධිවසෙන යොජෙතබ්බො, තස්මා මග්ගෙන පාණාතිපාතං පහාය එලෙන පාණාතිපාතා පටිවිරතොති අත්ථො. අපිච පාණො අතිපාතියති එතෙනාති පාණාතිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො ධම්මසමුහො. කො පනෙසො? අහිරිකානොත්තප්පදොසමොභවිතිංසාදයො කිලෙසා. තෙ හි හගවා අරියමග්ගෙන පහාය සමුත්ථාටෙන්වා පාණාතිපාතදුස්සිලාතො අව්වන්තමෙව පටිවිරතො කිලෙසෙසු පහිනෙසු තන්තිමිත්තකම්මස්ස අනුප්පජ්ජනතො, තස්මා මග්ගෙන පාණාතිපාතං යථාචුත්තකිලෙසං පහාය තෙනෙව පාණාතිපාතා දුස්සිලාවෙනතා පටිවිරතොති අත්ථො. එස නයො “අදින්නාදානං පහායා”ති ආදියුපි.

ඔරතො විරතොති පරියායවචනමෙතං, පති-විසද්දානං වා පව්වෙකං යොජෙතබ්බතො තථා චුත්තං. ඔරතොති හි අවරතො අහිමුඛං රතො, තෙන උජුකං විරමණවසෙන සාතිසයනං දස්සෙති. පට්ටරස්ස වෙතං අත්ථවචනං. විරතොති විසෙසෙන රතො, තෙන සහ වාසනාය විරමණභාවං, උභයෙන පන සමුවිජෙදවිරතීභාවං විභාවෙති. එව-සද්දො පන තස්සා විරතියා කාලාදිවසෙන අපරියන්තනං දස්සෙතුං චුත්තො. සො උභයත්ථ යොජෙතබ්බො. යථා හි අඤ්ඤා සමාදින්නවිරතීකාපි අනවට්ඨිතවිත්තතාය ලාභජීවිතාදිහෙතු සමාදානං හින්තන්ති, න එවං හගවා, සබ්බසො පහිනපාණාතිපාතත්තා පනෙස අව්වන්තවිරතො එවාති. “නත්ථි තස්සා”ති ආදිනා එව-සද්දෙන දස්සිතං යථාචුත්තමත්ථං නිවත්තෙතබ්බත්ථවසෙන සමත්ථෙති. තත්ථ විනික්කම්මස්සාමිති උප්පජ්ජනකා ධම්මාති සහ පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො. තෙ පන අනවජ්ජධම්මෙහි වොකිණ්ණා අන්තරන්තරා උප්පජ්ජනකා දුබ්බලා සාවජ්ජා ධම්මා, යස්මා ච “කායවච්ඡයොගං උපලභිත්වා ඉමස්ස කිලෙසා උප්පන්නා”ති විඤ්ඤානා සක්කා ඤාතුං, තස්මා තෙ ඉමිනාව පරියායෙන “චක්ඛුසොතවිඤ්ඤායා”ති චුත්තා, න පන චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණාරම්මණත්තා. අතො සසම්භාරකථාය චක්ඛුසොතෙහි, තන්තිස්සිතවිඤ්ඤාණෙහි වා කායිකවාචිකපයොගමුපලභිත්වා මනොවිඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤායාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. කායිකාති කායෙන කතා පාණාතිපාතාදිනිප්පාදකා බලවත්තො අකුසලා. “කාලකා” තිපි ටිකායං උද්ධතපායො, කණ්ඨපක්ඛිකා බලවත්තො අකුසලාති අත්ථො. “ඉමිනාවා”ති ආදිනා නයදානං කරොති, තඤ්ච බො “අදින්නාදානං පහාය අදින්නාදානා පටිවිරතො”ති ආදිපදෙසු.

පාපෙ සමෙතීති සමණො, ගොතමසමඤ්ඤා, තෙන ගොත්තෙනසම්බන්ධො ගොතමොති අත්ථං සන්ධාය “සමණොති හගවා”ති ආදි චුත්තං. ගොත්තවසෙන උද්ධවොහාරොති සම්බන්ධො. බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණානුසන්ධියා ඉමිස්සා දෙසනාය පවත්තනතො, තෙන ච හික්ඛුසඬ්ඨිසවණ්ණස්සාපි භාසිතත්තා හික්ඛුසඬ්ඨිසවණ්ණොපි චුත්තනයෙන දෙසිතබ්බො, සො න දෙසිතො. කිං සො පාණාතිපාතා පටිවිරතභාවො හික්ඛුසඬ්ඨිසස්ස න විජ්ජතිති අනුයොගමපනෙන්තො “න කෙවලඤ්චා”ති ආදිමාහ. එවං සති කස්මා න දෙසිතොති පුනානුයොගං පරිහරති “දෙසනා පනා”ති ආදිනා. එවන්ති එවමෙව.

එත්ථායමධිප්පායො – “අත්ථි හික්ඛවෙ, අඤ්ඤා ච ධම්මා”ති ආදිනා අනඤ්ඤාසාධාරණෙ බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ උපරි දෙසනං වඩ්ඪෙතුකාමො හගවා ආදිතො පට්ඨාය “තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”ති ආදිනා බුද්ධගුණවසෙනෙව දෙසනං ආරභි, න හික්ඛුසඬ්ඨිගුණවසෙනාපි. එසා හි හගවතො දෙසනාය පකති, යදිදං එකරසෙනෙව දෙසනං දස්සෙතුං ලබ්භමානස්සාපි කස්සවි අග්ගහණං. තථා හි රූපකණ්ඩෙ දුකාදියු, තන්තිද්දෙසෙසු ච හදයවත්ථු න ගහිතං. ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදො හොතිති. යථා හි චක්ඛුසඬ්ඨිඤ්ඤාණාදිති එකන්තතො චක්ඛාදිනිස්සයාති, න එවං මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තෙන හදයවත්ථුනිස්සයං ආරූප්පෙ තදභාවතො, නිස්සයනිස්සිතවසෙන ච වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා “අත්ථි රූපං චක්ඛුසඬ්ඨිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු, අත්ථි රූපං න

වක්බවක්කාණස්ස වත්ථු” තිආදිනා. යම්පි මනොවික්ඛාණං එකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවික්ඛාණස්ස වත්ථු” තිආදිනා දුක්ඛසු වුවිමානෙසුපි න තදනුරූපා ආරම්මණදුක්ඛාදයො සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවික්ඛාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවික්ඛාණස්ස ආරම්මණං” න්ති සක්කා වත්තුං තදනාරම්මණරූපස්සාභාවතොති වත්ථාරම්මණදුක්ඛා හින්තගතිකා සිද්ධං, තස්මා න එකරසා දෙසනා භවෙය්‍යාති න චුත්තං, තථා නික්ඛෙපකණ්ඩෙ චිත්තුප්පාදවිභාගෙන විසුං අවුච්චමානන්තා අවිතක්කඅවිචාරපදවිස්සජ්ජෙන “විචාරො වා” ති වත්තුං න සක්කාති ආවිතක්කවිචාරමත්තපදවිස්සජ්ජෙන ලබ්භමානොපි විතක්කො න උද්ධතො. අඤ්ඤා භි “විතක්කො වා” ති වත්තබ්බං සියා, එවමෙවිධාපි භික්ඛුසඬ්ඝගුණො න දෙසිතොති. කාමං සද්දතො එවං න දෙසිතො, අත්ථතො පන බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන ඉමිස්සා දෙසනාය ආරද්ධන්තා දිපෙනුං වට්ටතිති ආහ “අත්ථං පනා” තිආදි.

තත්ථායං දීපනා – “පාණාතිපාතං පභාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතො සමණස්ස ගෞතමස්ස සාවකසඬ්ඝො නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො” ති විත්ථාරෙතබ්බං. නනු ධම්මස්සාපි වණ්ණො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතොති? සච්චං භාසිතො, සො පන සම්මාසම්බුද්ධපභවත්තා, අරියසඬ්ඝාධාරත්තා ව ධම්මස්ස ධම්මානුභාවසිද්ධන්තා ව තෙසං, තදුභයවණ්ණදීපනෙනෙව දීපිතොති විසුං න උද්ධතො. සද්ධම්මානුභාවෙනෙව හි භගවා, භික්ඛුසඬ්ඝො ව පාණාතිපාතාදිප්පභානසමත්ථො භොති. අත්ථාපත්තිවසෙන පරිච්ඡේදනස්ස පරිච්ඡේදනභාවදීපනත්ථං දණ්ඩසත්ථානං නික්ඛෙපවචන්ති ආහ “පරුපසාතත්ථායා” තිආදි. අවත්තනතොති අපවත්තනතො, අසඤ්චරණතො වා. නික්ඛිත්තො දණ්ඩො යෙනාති නික්ඛිත්තදණ්ඩො. තථා නික්ඛිත්තසත්ථො. මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස චතුත්ථප්පමාණො චෙන්ථ දණ්ඩො. තදවසෙසො මුග්ගරගග්ගාදයො සත්ථං, තෙන චුත්තං “එත්ථ වා” තිආදි. විභේදනභාවතොති විභිං සනභාවතො, එතෙන සසති හිංසති අනෙතාති සත්ථන්ති අත්ථං දස්සෙති. “පරුපසාතත්ථායා” තිආදිනා ආපන්තමත්ථං විචරිතුං “යං පනා” තිආදි චුත්තං. කතරො ජිණ්ණො, තස්ස, තෙනවා ආලම්බිතො දණ්ඩො කත්තරදණ්ඩො. දන්තසොධනං කාතුං යොග්ගං කට්ඨං දන්තකට්ඨං, න පන දන්තසොධනකට්ඨං. “දන්තකට්ඨවාසිං වා” තිපි පායො, දන්තකට්ඨවිච්ඡේදනකවාසිත්ති අත්ථො. බුද්දකං තබ්බිච්ඡේදනාදිකිච්චනිප්පාදකං සත්ථං පිප්පලිකං. ඉදං පන භික්ඛුසඬ්ඝාධිනවචනං. “භික්ඛුසඬ්ඝවසෙනපි දිපෙනුං වට්ටති” ති චුත්තතා තස්සාපි එකදෙසෙන දීපනත්ථං චුත්තං.

ලජ්ජා-සද්දො හිරිඅත්ථොති ආහ “පාපජීග්‍රව්ෂනලක්ඛණායා” ති. ධම්මගරුතාය හි බුද්ධානං, ධම්මස්ස ව අත්තාධිනත්තා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාව චුත්තා, න ලොකාධිපතිභූතං ඔත්තජ්ජං. අපිච “ලජ්ජී” ති එත්ථ චුත්තලජ්ජාය ඔත්තජ්ජමපි චුත්තමෙව, තස්මා ලජ්ජාති හිරිඔත්තජ්ජානමධිවචනං දට්ඨබ්බං. න හි පාපජීග්‍රව්ෂනං පාපුත්තාසනරහිතං, පාපභයං වා අලජ්ජනං නාම අත්ථිති. “දයං මෙත්තචිත්තනං ආපන්නො” ති කස්මා චුත්තං, නනු දයා-සද්දො “දයාපන්නො” තිආදිසු කරුණායපි වත්තතිති? සච්චමෙතං, අයං පන දයාසද්දො අනුරක්ඛණත්ථං අන්තොනිතං කත්ථා පවත්තමානො මෙත්තාය, කරුණාය ව පවත්තතිති ඉධ මෙත්තාය පවත්තමානො චුත්තො කරුණාය, වක්ඛමානන්තා. මිදති සිනෙහතිති මෙත්තා, සා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, මෙත්තං විත්තං එතස්සාති මෙත්තචිත්තො, මෙත්තාය සම්පයුත්තං විත්තං එතස්සාති වා, තස්ස භාවො මෙත්තචිත්තතා මෙත්තා එව මූලභූතෙන තන්තිමිත්තෙන පුග්ගලස්මිං බුද්ධියා, සද්දස්ස ව පවත්තනතො.

“පාණභූතෙති පාණජාතෙ” ති චුත්තං. එවං සති පාණො භූතො යෙසන්ති පාණභූතාති නිබ්බවනං කත්තබ්බං. අථ වා ජීවිත්තදියසම්ඛිතිතාය පාණසඬ්ඛාතෙ තංතංකම්මානුරූපං පවත්තනතො භූතනාමකෙ සත්තෙති අත්ථො. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො භොති, තස්මා පුරිමපදත්ථභූතා මෙත්තා එව පච්චයභාවෙන “තාය එව දයාපන්නතායා” ති චුත්තා. ඉමිනා හි පදෙන කරුණාය ගතිතාය යෙහි ධම්මෙහි පාණාතිපාතා පටිච්චරති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාහි සම්ඛිතිභාවො යථාක්කමං පදත්තයෙන දස්සිතො. පරදුක්ඛාපනායනකාමතාපි හි නිතානුකම්පනමෙව්‍යාති අවස්සං අයමත්ථො සම්පට්චින්නබ්බොති. ඉමාය පාළියා, සංවණ්ණනාය ව තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තනං දස්සෙති.

විහරතිති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡින්නදන්තථෙ, හර-සද්දො නයනත්තථෙ, නයනඤ්ච නාමෙතං ඉධ පවත්තනං, යාපනං, පාලනං වාති ආහ “ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙති” ති. යපෙති යාපෙතිති චෙන්ථ පරියායවචනං. තස්මා යථාචුත්තජ්ජකාරො හුත්වා එකස්මිං ඉරියාපථෙ උප්පන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නදිත්වා හරති පවත්තෙති, අත්තභාවං වා යාපෙති පාලෙතිති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති වා හීති එත්ථ හි-සද්දො වචනසිලිට්ඨතාමත්තෙ කස්සවිපි තෙන ජොතිතත්ථස්ස අභාවතො. තෙනාහ “එවං වා භික්ඛවෙ” ති. විසුං කප්පනමෙව අත්ථො විකප්පත්ථොති සො අනෙකහින්තෙසුයෙව අත්ථෙසු ලබ්භති, අනෙකභෙදා ව අත්ථා උපරිවක්ඛමානා එවාති චුත්තං “උපරි අදින්නා...පෙ.... අපෙක්ඛිත්වා” ති. “එව” න්තිආදි ගන්ථගාරවපරිහරණං, නයදානං වා.

ඉදානි සම්පිණ්ඩනත්ථං දස්සෙන්නො “අයං පනෙත්ථා” තිආදිමාහ. තත්ථ න භනතිති න හිංසති. න සාතෙතිති න වධති. තත්ථාති පාණාතිපාතෙ. සමනුඤ්ඤොති සන්තුට්ඨො. අහො වත රෙති භොන්නො එකංසතො අවිජරියාති අත්ථො. ආචාරසීලමත්තකන්ති සාධුජනාචාරමත්තකං, මත්ත-සද්දො චෙන්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන ඉන්ද්‍රියසංවරාදිගුණෙහිපි ලොකියපුප්ථජ්ජෙනා තථාගතස්ස වණ්ණං වත්තුං න සක්කොතිති දස්සෙති. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයපරිභොගසීලාති ඉධ න විහත්තාති. එව-සද්දො පදසුරණමත්තං, මත්ත-සද්දෙන වා යථාචුත්තත්ථස්සාවධාරණං කරොති, එව-සද්දෙන ආචාරසීලමෙව වත්තුං සක්කොතිති සන්තිට්ඨානං. එවමීදිසෙසු.

“ඉති වා හි භික්ඛවෙ පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස චණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා” නි වචනසාමන්ථියෙනෙව තදුන්නරි ගුණං වත්තුං න සක්ඛිස්සති. “තං වො උපරි චක්ඛාමි” නි ව අත්ථස්සාපජ්ජනතො තථාපන්නමත්ථං දස්සෙතුං “උපරි අසාධාරණභාව” න්තිආදි චුත්තං. “න කෙවලඤ්චා” නිආදිනා පුග්ගලවිවේචනෙන පන “පුපුජ්ජනො” නි ඉදං නිදස්සනමත්තන්ති දස්සිතං. “ඉතො පර” න්තිආදිනා ගන්ථගාරවං පරිහරති. පුබ්බෙ චුත්තං පදං පුබ්බපදං, න පුබ්බපදං තථා, න පුබ්බං වා අපුබ්බං, තමෙව පදං තථා.

සද්දන්තරයොගෙන ධාතුනමත්ථවිසෙසවාචකත්තා “ආදාන” න්ති එතස්ස ගහණන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො, තෙනාහ “හරණ” න්තිආදි. පරස්සාති අත්තසන්නකතො පරභූතස්ස සන්නකස්ස, යො වා අත්තතො අඤ්ඤො, සො පුග්ගලො පරො නාම, තස්ස ඉදං පරන්තිපි යුජ්ජති, “පරසංහරණ” න්තිපි පාඨො, සං-සද්දො වෙන්ථ ධනත්ථො, පරසන්නකහරණන්ති චුත්තං හොති. ථෙතො වුව්චති වොරො, තස්ස භාවො ථෙය්‍යං, වොරකම්මං. වොරිකාති වොරස්ස කිරියා. තදත්ථං විවරති “තත්ථා” නිආදිනා. තත්ථාති “ආදින්නාදාන” න්ති පදෙ. පරපරිග්ගහිතමෙව එත්ථ අදින්නං, න පන දන්තපොණසික්ඛාපදෙ විය අප්පට්ග්ගහිතකං අත්තසන්නකන්ති අධිප්පායො. “යත්ථ පරො” නිආදි උභයත්ථ සම්බන්ධො ආචුත්තියාදිනෙයෙන. තස්මා “තං පරපරිග්ගහිතං නාම, තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ” නි ව යොජෙතබ්බං. යථාකාමං කරොතිති යථාකාමකාරී, තස්ස භාවො යථාකාමකරිතා, තං. තථාරුචිකරණං ආපජ්ජන්නොති අත්ථො. සසන්නකත්තා අදණ්ඩාරහො ධනදණ්ඩරාජදණ්ඩවසෙන. අනුපච්ඡො ව වොදනාසාරණාදිවසෙන. තං පරපරිග්ගහිතං ආදියති එතෙනාති තදාදායකො, ස්වෙව උපක්කමො, තං සමුට්ඨාපෙතිති තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා. ථෙය්‍යා එව චෙතනා ථෙය්‍යවෙතනා. බුද්දකතාඅප්පග්ගතාදිවසෙන භීනෙ. මහන්නතාමහග්ගතාදිවසෙන පණිනෙ. කස්මා? වත්ථුභින්නායාති ගම්‍යමානත්තා න චුත්තං, භීනෙ, භීනගුණානං සන්නකෙ ව චෙතනා දුබ්බලා, පණිනෙ, පණිනගුණානං සන්නකෙ ව බලවතිති හෙට්ඨා චුත්තතයෙන තෙහි කාරණෙහි අප්පසාච්ඡමභාසාවජ්ජනා වෙදිතබ්බා. ආවරියා පන භීනපණිනතො බුද්දකමහන්නෙ විසුං ගහෙත්වා “ඉධාපි බුද්දකෙ පරසන්නකෙ අප්පසාච්ඡං, මහන්නෙ මභාසාවජ්ජං. කස්මා? පයොගමහන්නතාය. වත්ථුගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානමුපක්කමානඤ්ච මුදුත්තාය අප්පසාච්ඡං, තිබ්බතාය මභාසාවජ්ජන්ති අයම්පි නයො යොජෙතබ්බො” නි වදන්ති.

සාහන්ථිකාදයොති එත්ථ පරසන්නකස්ස සහන්ථා ගහණං සාහන්ථිකො. අඤ්ඤෙ ආණාපෙත්වා ගහණං ආණත්තිකො. අත්තොසුඛිකසාතෙ ධීතෙන බහිසුඛිකසාතං පාතෙත්වා ගහණං නිස්සග්ගියො. “අසුකං භණ්ඩං යදා සක්කොසි, තදා අවහරා” නි අත්ථසාධකාවහාරනිජ්චාදකෙන, ආණාපනෙන වා, යදා කදාචි පරසන්නකචිත්තාසකෙන සප්පිතෙලකුම්භිආදිසු දුකුලසාටකවම්මබණ්ඩාදිපක්ඛිපනාදිනා වා ගහණං ථාවරො. මන්නපරිජ්ජනෙන ගහණං විජ්ජාමයො. චිත්තා මන්නෙන, කායච්චිපයොගෙහි තාදිසඉද්ධියොගෙන පරසන්නකස්ස ආකඩ්ඪනං ඉද්ධිමයො. කායච්චිපයොගෙසු හි සන්නෙසුයෙව ඉද්ධිමයො අවහරණපයොගො හොති, නො අසන්නෙසු. තථා හි චුත්තං “අනාපත්ති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිමස්ස ඉද්ධිවිසයෙ” නි (පාරා. 159), තෙ ව බො පයොගා යථානුරූපං පවත්තාති සම්බන්ධො. තෙසං පන පයොගානං සබ්බෙසං සබ්බත්ථ අවභාරෙසු අසම්භවතො “යථානුරූප” න්ති චුත්තං.

සන්ධිවිජේදාදිති කත්වා අදිස්සමානෙන වා, කුට්ඨානකුට්ඨකභාපණාදිහි වඤ්චනෙන වා, අවහරණං ථෙය්‍යාවහාරො. පසස්භ බලසා අභිභූයා සන්නජ්ජෙත්වා, භයං දස්සෙත්වා වා අවහරණං පසස්භාවහාරො. පරභණ්ඩං පට්චිජාදෙන්වා අවහරණං පට්චිජන්නාවහාරො. භණ්ඩොකාසපරිකප්පවසෙන පරිකප්පෙන්වා අවහරණං පරිකප්පාවහාරො. කුසං සඬකාමෙන්වා අවහරණං කුසාවහාරො. ඉති-සද්දෙන වෙන්ථ ආදිඅත්ථෙන්න, නිදස්සනතයෙන වා අවසෙසා වත්තාරො පඤ්චකාපි ගහිතාති වෙදිතබ්බං. පඤ්චන්නඤ්ඤි පඤ්චකානං සමොධානභූතා පඤ්චවිසති අවහාරා සබ්බෙසි අදින්නාදානමෙව, අවිඤ්ඤන්තියා වා අරියාය විඤ්ඤන්තියා වා දින්නමෙවාති අත්ථො. “දින්නාදායී” නි ඉදං පයොගතො පරිසුද්ධභාවදස්සනං. “දින්නපාටිකඩ්ඪි” නි ඉදං පන ආසයතොති ආහ “වින්නෙනා” නිආදි.

අථෙන්නොති එත්ථ -සද්දො න-සද්දස්ස කාරියො, අ-සද්දො වා එකො නිපාතො න-සද්දත්ථොති දස්සෙතුං “න ථෙන්නො” නි චුත්තං. පාළියං දිස්සමානවාක්‍යාවත්ථිකවිභන්තියන්නපටිරූපකතාකරණෙන සද්ධිං සමාසදස්සනමෙතං. පකරණාධිගතෙ පන අත්ථෙ විවේචියමානෙ ඉධ අථෙන්නොයෙව සුවිභූතතා අධිගමීයති අදින්නාදානාධිකාරත්තාති ආහ “අථෙන්නොයෙව සුවිභූතෙනා” නි තෙන හෙතාලධිකාරවචනමෙතන්ති දස්සෙති. ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. හගවතො පන සො රුළුතියා යථා තං නිච්ජන්දරාගෙසු සන්නවොහාරො. අදති වා සංසාරදුක්ඛන්ති අත්තා, තෙනාහ “අත්තභාවෙනා” නි. පදත්තයෙපි ඉත්ථමිභූතලක්ඛණෙ කරණවචනන්ති ඤාපෙතුං “අථෙන්නං...පෙ.... කත්වා” නි චුත්තං. අථෙන්නෙ අත්තනා අථෙන්නත්තා හුත්වා සුවිභූතෙන අත්තනා සුවිභූතත්තා හුත්වා විහරතිති අත්ථො.

සෙසන්ති “පභාය පටිවිරතො” නි එවමාදිකං. තඤ්ඤි පුබ්බෙ චුත්තතයං. කිඤ්චාපි නයිධ සික්ඛාපදවොහාරෙන විරති චුත්තා, ඉතො අඤ්ඤෙසු පන සුත්තපදෙසෙසු, විනයාහිධම්මෙසු ව පවත්තවොහාරෙන විරතියො, චෙතනා ව අධිසිලසික්ඛානමධිට්ඨානභාවතො, තෙසමඤ්ඤතරකොට්ඨාසභාවතො ව “සික්ඛාපද” න්ත්ථෙව වත්තබ්බාති ආහ “පට්ඨසික්ඛාපදෙ” නි. කාමඤ්චෙන්ථ “ලජ්ජී දයාපන්නො” නි න චුත්තං, අධිකාරවසෙන, පන අත්ථතො ව

වුත්තමෙව්නි වෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණානිපාතප්පහානස්ස විසෙසපච්චයො, එවං අදින්නාදානප්පහානස්සාපිති. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා සුවිභූතෙනානි හිරොත්තප්පාදිසමන්නාගමනං, අභිරිකාදිනඤ්ච පහානං වුත්තමෙව්නි “ලජ්ජී දයාපන්නො”ති න වුත්තං.

බ්‍රහ්ම-සද්දො ඉධ සෙට්ඨවාචකො, අබ්‍රහ්මානං නිහිතානං, අබ්‍රහ්මං වා නිහිතං වරියං වුත්ති අබ්‍රහ්මවරියං, මෙටුනධම්මො. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරන්ති මෙටුනවිරන්ති. න ආචරන්ති අනාචාරී, [ආරාචාරී (දී. නි. 1.8)] තදාචාරවිරහිතොති අත්ථො, තෙනාහ “අබ්‍රහ්මවරියතො දුරචාරී”ති. දුරො මෙටුනසඬ්ඛාතො ආචාරො, සො වරහෙන යස්සත්ථීති දුරචාරී, මෙටුනධම්මතො වා දුරො හුත්වා තබ්බිරන්ති. ආචරන්ති දුරචාරීතිපි වට්ටති. මිටුනානං රාගපරිශුච්ඡාදනෙන සදිසානං උභින්නං අයං මෙටුනොති අත්ථං දස්සෙති “රාගපරිශුච්ඡාදනවසෙනා”තිආදිනා. අසනං ධම්මො ආචාරොති අසද්ධම්මො, තස්මා. අහෙදවොහාරෙන ගාමසද්දෙනෙව ගාමවාසිනො ගහිතාති වුත්තං “ගාමවාසින”න්ති, ගාමෙ වසනං ධම්මොතිපි යුජ්ජති. “දුරචාරී”ති වෙන්ථ වචනතො, පාළියං වා “මෙටුනා” ත්වෙව අවත්වා “ගාමධම්මා”තිපි වුත්තත්තා

“ඉධ බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සම්මා බ්‍රහ්මචාරී පටිජානමානො න හෙව ඛො මාතුගාමෙන සද්ධිං ද්වයංද්වයසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමන්දනන්භාපනසම්ඛාහනං සාදියති, සො තං අස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ව චිත්තිං ආපජ්ජති, ඉදම්පි ඛො බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්මවරියස්ස ඛණ්ඩම්පි ඡිද්දම්පි සබලම්පි කම්මාසම්පි, අයං වුවචති බ්‍රාහ්මණ අපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරති සංයුත්තො මෙටුනෙන සංයොගෙන, න පරිමුවචති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිමුවචති දුක්ඛස්මාති වදාමි.

පුන වපරං...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමන්දනන්භාපනසම්ඛාහනං සාදියති, අපිච ඛො මාතුගාමෙන සද්ධිං සඤ්ජග්ගෙහි සංකීලති සංකෙලායති...පෙ.... නපි මාතුගාමෙන සද්ධිං සඤ්ජග්ගෙහි සංකීලති සංකෙලායති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස වක්ඛුනා වක්ඛුං උපනිජ්ඣායති පෙක්ඛති...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස වක්ඛුනා වක්ඛුං උපනිජ්ඣායති පෙක්ඛති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස සද්දං සුණාති තිරොකුට්ටං වා තිරොපාකාරං වා හසන්තියා වා හණන්තියා වා ගායන්තියා වා රොදන්තියා වා...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස සද්දං සුණාති තිරොකුට්ටං වා තිරොපාකාරං වා හසන්තියා වා හණන්තියා වා ගායන්තියා වා රොදන්තියා වා, අපිච ඛො යානිස්ස තානි පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං හසිතලපිතකීළිතානි, තානි අනුස්සරන්ති...පෙ.... නපි යානිස්ස තානි පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං හසිතලපිතකීළිතානි, තානි අනුස්සරන්ති, අපිච ඛො පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඬ්ඛිභූතං පරිවාරයමානං...පෙ.... නපි පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඬ්ඛිභූතං පරිවාරයමානං, අපිච ඛො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති “ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති. සො තං අස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ව චිත්තිං ආපජ්ජති. ඉදම්පි ඛො බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්මවරියස්ස ඛණ්ඩම්පි ඡිද්දම්පි සබලම්පි කම්මාසම්පි. අයං වුවචති බ්‍රාහ්මණ, අපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරති සංයුත්තො මෙටුනෙන සංයොගෙන, න පරිමුවචති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිමුවචති දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති (අ. නි. 7.50) –

අඬ්ගුත්තරාගමෙ සත්තකනිපාතෙ ජාණුසොණසුත්තෙ ආගතා සත්තවිධමෙටුනසංයොගාපි පටිච්චරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. ඉධාපි අසද්ධම්මසෙවනාධිප්පායෙන කායද්වාරප්පවත්තා මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා අබ්‍රහ්මවරියං . පඤ්චස්ක්ඛාපදක්කමෙ මිච්ඡාචාරෙ පන අගමනියට්ඨානවිතික්කමවෙනනා යථාවුත්තා කාමෙසු මිච්ඡාචාරොති යොජෙතබ්බං.

තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්ඛිතාදයො දසාති වීසති ඉත්ථීයො. ඉත්ථීසු පන දසන්තං ධනක්ඛිතාදීනං, සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානඤ්ච වසෙන ද්වාදසන්තං අඤ්ඤෙ පුරිසා. යෙ පනෙකෙ වදන්ති “වත්තාරො කාමෙසු මිච්ඡාචාරා අකාලො, අදෙසො, අනඬ්ගො, අධම්මො වා”ති, තෙ විජ්ජපිපත්තිමත්තං පති පරිකප්පෙත්වා වදන්ති. න හි සාගමනියට්ඨානෙ පවත්තා විජ්ජපිපත්ති මිච්ඡාචාරො නාම සම්භවති. සා පනෙසා දුට්ඨාපි විජ්ජපිපත්ති ගුණවිරහිතෙ අප්පසාවජ්ජා, ගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජා. ගුණරහිතෙපි ව අභිභවිත්වා විජ්ජපිපත්ති මහාසාවජ්ජා, උභින්නං සමානච්ඡන්දභාවෙ අප්පසාවජ්ජා, සමානච්ඡන්දභාවෙපි කිලෙසානං, උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජා, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජාති වෙදිතබ්බං.

තස්ස පන අබ්‍රහ්මවරියස්ස ද්වෙ සම්භාරා සෙවෙතුකාමතාවිත්තං, මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිති. මිච්ඡාචාරස්ස පන වත්තාරො සම්භාරා අගමනියවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනාපයොගො, මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනන්ති එවං අට්ඨකථාසු “වත්තාරො සම්භාරා”ති (ධ. ස. අකුසලකම්මපට්ඨකථා; ම. නි. අට්ඨ. 1.1.89; සං. නි. අට්ඨ. 2.109-111) වුත්තත්තා අභිභවිත්වා චිතික්කමෙන මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ සතිපි පුරිමුජ්ජපන්නසෙවනාහිසන්ධිපයොගාභාවතො අභිභූයාමානස්ස මිච්ඡාචාරො න හොතිති වදන්ති කෙචි. සෙවනවිත්තෙ සති පයොගාභාවො න පමාණං ඉත්ථීයා සෙවනපයොගස්ස යෙභුයොන අභාවතො, පුරිසස්සෙව යෙභුයොන සෙවනපයොගො හොතිති ඉත්ථීයා පුරෙතරං සෙවනවිත්තං උපට්ඨපෙත්වා නිසින්නාය [නිපන්නාය (ධ. ස. අනුට්. කම්මකථාවණ්ණනා)] මිච්ඡාචාරො න සියාති ආපජ්ජති. තස්මා පුරිසස්ස වසෙන උක්කංසතො “වත්තාරො

සම්භාරා” ති වුත්තං. අඤ්ඤාං හි ඉත්ථියා පුරිසකිව්වකරණකාලෙ පුරිසස්සාපි සෙවනාපයොගාභාවතො මිච්ඡාවාරො න සියාති වදන්ති එකෙ.

ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං – අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස සෙවනාපයොගෙනෙව සෙවනවිත්තසාසිද්ධිතො අගමනියවත්ථු, සෙවනාපයොගො, මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනන්ති තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස පුරිමුප්පන්නසෙවනාහිසන්ධිපයොගාභාවතො අගමනියවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං , මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනන්ති තයො, අනවසෙසග්ගහණෙන පන වුත්තනයෙන වත්තාරොති, තමිපි කෙවියෙව වදන්ති, විමංසිත්වා ගහෙනබ්බන්ති අභිධම්මානුට්ඨාසං (ධ. ස. අනුට්. අකුසලකම්මපට්ඨකථාවණ්ණනා) වුත්තං. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව.

9. මුසාති තතියන්තො, දුතියන්තො වා නිපාතො මිච්ඡාපරියායො, කිරියාපධානොති ආහ
“විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්සා”තිආදි. පුරෙ කරණං පුරෙක්ඛාරො, විසංවාදනස්ස පුරෙක්ඛාරො යස්සාති තථා, තස්ස කම්මපට්ඨප්පත්තමෙව දස්සෙතුං “අත්ථභඤ්ජනකො”ති වුත්තං, පරස්ස හිතවිනාසකොති අත්ථො. මුසාවාදො පන සසන්තකස්ස අදාතුකාමතාය, හසාධිප්පායෙන ව භවති. වචසා කතා වායාමප්පධානා කිරියා වච්ඡයොගො. තථා කායෙන කතා කායපයොගො. විසංවාදනාධිප්පායො පුබ්බභාගක්ඛණෙ, තඬ්ඛණෙ ව. වුත්තඤ්ඤි “පුබ්බෙවස්ස හොති ‘මුසා හණ්ණස්ස’න්ති, හණන්තස්ස හොති ‘මුසා හණාමි’ති” (පාරා. 200; පාචි. 4) එතදෙව හි ද්වයං අඬගභුතං. ඉතරං “හණ්ණස්ස හොති ‘මුසා මයා හණ්ණ’න්ති” (පාරා. 200; පාචි. 4) වුත්තං පන හොතු වා, මා වා, අකාරණමෙතං. අස්සාති විසංවාදකස්ස. “වෙනනා”ති එතෙන සම්බන්ධො. විසං වාදෙති එතෙනාති විසංවාදනං, තදෙව කායවච්ඡයොගො, තං සමුට්ඨාපෙතිති තථා, ඉමිනා මුසාසඬ්ඛාතෙන කායවච්ඡයොගෙන, මුසාසඬ්ඛාතං වා කායවච්ඡයොගං වදති විඤ්ඤාපෙති, සමුට්ඨාපෙති වා එතෙනාති මුසාවාදොති අත්ථමාහ. “වාදො”ති වුත්තෙ විසංවාදනවිත්තං, තප්පො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති ලක්ඛණත්තයං විභාවිතමෙව හොති.

“අතථං වත්ථු”න්ති ලක්ඛණං පන අවිභාවිතමෙව මුසා-සද්දස්ස පයොගසඬ්ඛාතකිරියාවාචකත්තා. තස්මා ඉධ නයෙ ලක්ඛණස්ස අබ්බාපිතතාය, මුසා-සද්දස්ස ව විසංවාදිතබ්බත්ථවාචකතාසම්භවතො පරිපුණ්ණං කත්වා මුසාවාදලක්ඛණං දස්සෙතුං “අපරො නයො”තිආදි වුත්තං. ලක්ඛණතොති සභාවතො. තථාති තෙන තථාකාරෙන. කායවච්චිඤ්ඤත්තියො සමුට්ඨාපෙතිති විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා. ඉමස්මිං පන නයෙ මුසා වත්ථු වදියති වුව්චති එතෙනාති මුසාවාදොති නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. “සො යමත්ථ”න්තිආදිනා කම්මපට්ඨප්පත්තස්ස වත්ථුවසෙන අප්පසාවජ්ජමභාසාවජ්ජභාවමාහ. යස්ස අත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො , මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජොති අදින්නාදානෙ විය ගුණවසෙනාපි යොජෙතබ්බං. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමභාසාවජ්ජතා ලබ්භතියෙව.

“අපිවා”තිආදිනා මුසාවාදසාමඤ්ඤස්සාපි අප්පසාවජ්ජමභාසාවජ්ජභාවං දස්සෙති. අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතායාති, හි හසාධිප්පායෙනාති ව මුසාවාදසාමඤ්ඤතො වුත්තං. උභයත්ථාපි ව විසංවාදනපුරෙක්ඛාරෙනෙව මුසාවාදො, න පන වචනමත්තෙන. තත්ථං පන වෙනනා බලවතී න හොතීති අප්පසාවජ්ජතා වුත්තා. නදී මඤ්ඤෙති නදී විය. අප්පතාය උභයස්ස අත්ථස්ස පුරණවසෙන පවත්තා කථා පුරණකථා, බහුතරභාවෙන වුත්තකථාති වුත්තං හොති.

තෙනාකාරෙන ජාතො තප්පො, තස්ස විසංවාදනස්ස අනුරුපොති අත්ථො. වායාමොති වායාමසීසෙන පයොගමාහ. විරියප්පධානා හි කායිකවාචසිකකිරියා ඉධ අධිප්පෙනා, න වායාමමත්තං. විසංවාදනාධිප්පායෙන පයොගෙ කතෙපි අපරෙන තස්මිං අත්ථෙ අවිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිප්ඤ්ඤාතො පරස්ස තදත්ථවිජානනම්පි එකසම්භාරභාවෙන වුත්තං. කෙවි පන “අභුතවචනං, විසංවාදනවිත්තං, පරස්ස තදත්ථවිජානන”න්ති තයො සම්භාරෙ වදන්ති. කායිකොව සාහත්ථිකොති කොවි මඤ්ඤෙය්‍යාති තං නිවාරණත්ථං “සො කායෙන වා”තිආදි වුත්තං. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාතීති තඬ්ඛණෙ වා දන්ධතාය විචාරෙත්වා පච්ඡා වා ජානනං සන්ධාය වුත්තං. අයන්ති විසංවාදකො. කිරියසමුට්ඨාපිකාවෙනනාක්ඛණෙයෙවති කායිකවාචසිකකිරියසමුට්ඨාපිකාය වෙනනාය පවත්තක්ඛණෙ එව. මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣතීති විසංවාදනවෙනනාසඬ්ඛාතෙන මුසාවාදකම්මුනා සම්බන්ධියති, අල්ලියතීති වා අත්ථො. සවෙපි දන්ධතාය විචාරෙත්වා පච්ඡා විරොනාපි පරො තදත්ථං ජානාති, සන්නිට්ඨාපකවෙනනාය නිබ්බත්තත්තා තඬ්ඛණෙයෙව බජ්ඣතීති වුත්තං හොති.

“එකො පයොගො සාහත්ථිකොවා”ති ඉදං පොරාණට්ඨකථාසු ආගතනයෙන වුත්තන්ති ඉධ සඬ්ගහට්ඨකථාය සඬ්ගහකාරස්ස අත්තනො මතිහෙදං දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථං “යථා...පෙ.... තථා”ති එතෙන සාහත්ථිකො විය ආණන්තිකාදයොපි ගහෙනබ්බා, අග්ගහණෙ කාරණං නත්ථි පරස්ස විසංවාදනභාවෙන තස්සදිසත්තාති දස්සෙති , “ඉදමස්ස...පෙ.... ආණාපෙන්තොපි”ති ආණන්තිකස්ස ගහණෙ කාරණං, “පණ්ණං...පෙ. ... නිස්සජ්ජන්තොපි”ති නිස්සග්ගියස්ස, “අයමත්ථො...පෙ.... යපෙන්තොපි”ති ථාවරස්ස. යස්මා විසංවාදෙතීති සබ්බත්ථං සම්බන්ධො. පණ්ණං ලිඛිත්වාති තාලාදිනං පණ්ණං අක්ඛරෙන ලිඛිත්වා, පණ්ණන්ති වා භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං. තෙන වුත්තං “තිරොකුට්ඨාදිසු”ති [කුඩ්ධාදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] පණ්ණෙ අක්ඛරං ලෙඛනියා ලිඛිත්වාති අත්ථො. විමංසිත්වා ගහෙනබ්බාති අත්තනොමතියා සබ්බදුබ්බලත්තා අනත්තුක්කංසනෙන වුත්තං. කිඤ්ඤෙත්ථ විචාරෙතබ්බකාරණං අත්ථි සයමෙව විචාරිතත්තා.

සච්චන්ති වච්චවං, සච්චෙන සච්චන්ති පුරිමෙන වච්චවෙන පච්ඡිමං වච්චවං. පච්චයවසෙන
ධාතුපදන්තලොපං සන්ධාය “සන්දහති”ති වුත්තං. සද්දවිදු පන –

“විපුබ්බො ධා කරොත්තාත්ථෙ, අභිපුබ්බො තු භාසනෙ;
ත්තාසංපුබ්බො යථායොගං, ත්තාසාරොපනසන්ධිසු”ති. –

ධා-සද්දමෙව සටන්තේ පඨන්ති. තස්මා පරියායවසෙන “සන්දහති”ති වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. තදධිප්පායං දස්සෙති
“න අන්තරන්තරා”තිආදිනා. “යො හි”තිආදි තබ්බවරණං. අන්තරික්කත්තාති අන්තරා පරිච්ඡින්නන්තා. න තාදිසොති න
එවංවදනසභාවො. ජීවිතහෙතුපි, පගෙව අඤ්ඤාහෙතුති අපි-සද්දො සම්භාවනත්ථො.

“සච්චතො ථෙතතො”තිආදිසු (ම. නි. 1.19) විය ථෙත-සද්දො ථීරපරියායො, ථීරභාවො ව සච්චවාදිතාධිකාරත්තා
කථාවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “ථීරකථොති අත්ථො”ති. ථීරස්ස භාවොති හි ථෙතො, ථීරභාවො, තෙන යුත්තත්තා
පුග්ගලො ඉධ ථෙතො නාම. හලිද්දිති සුවණ්ණවණ්ණකන්දනිප්පත්තකො ගච්ඡවිසෙසො. ථුසො නාම ධඤ්ඤත්තවො,
ධඤ්ඤපලාසො ව. කුම්භණ්ඩන්ති මහාඵලො සුපසම්පාදකො ලතාවිසෙසො. ඉන්දබ්බිලො නාම ගම්භීරනෙමො
එසිකාථම්භො. යථා හලිද්දිරාගාදයො අනවට්ඨිතසභාවතාය න ධීතා, එවං න ධීතා කථා එතස්සාති නධීතකථො
[නථීරකථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] යථා පාසාණලෙඛාදයො අවට්ඨිතසභාවතාය ධීතා, එවං ධීතා කථා එතස්සාති
ධීතකථොති [ථීරකථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] හලිද්දිරාගාදයො යථා කථාය උපමායො භොන්ති, එවං යොජෙතබ්බං.
කථාය හි එතා උපමායොති.

පත්තිසඬ්ඛාතා සද්ධා අයති පචත්තති එත්ථාති පච්චයිකොති ආහ “පත්තියායිතබ්බකො”ති. පත්තියා අයිතබ්බො
පචත්තෙතබ්බොති පත්තියායිතබ්බො ය-කාරාගමෙන, වාචා. සා එතස්සාති පත්තියායිතබ්බකො, තෙනාහ
“සද්ධායිතබ්බකො”ති. තදෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකෙන, අත්ථයෙන ව දස්සෙතුං “එකච්චො හි”තිආදි වුත්තං. වත්තබ්බතං
ආපජ්ජති විසංවාදනතො. ඉතරපක්ඛෙ ව අවිසංවාදනතොති අධිප්පායො. “ලොක”න්ති එතෙන “ලොකස්සා”ති එත්ථ
කම්මත්ථෙ ඡට්ඨිති දස්සෙති.

සතිපි පච්චෙකං පාඨක්කමෙ අඤ්ඤාසු අභිධම්මට්ඨකථා දීසු (ධ. ස. අට්ඨ. අකුසලකම්මපට්ඨකථා; ම. නි. 1.89)
සංවණ්ණනාක්කමෙන තිණ්ණම්පි පදානං එකත්ථසංවණ්ණනං කාතුං “යාය වාචායා”තිආදිමාහ, යාය වාචාය
කරොතිති සම්බන්ධො. පරස්සාති යං හින්දිතුං තං වාවං භාසති, තස්ස. ව-සද්දො අට්ඨානපයුත්තො, සො
ද්වන්දගබ්භවාං ජොතෙතුං කම්මද්වයෙ පයුජ්ජිතබ්බො. සුඤ්ඤභාවන්ති පියවිරහිතතාය රිත්තභාවං. සාති යථාවුත්තා
සද්දසභාවා වාචා, එතෙන පියඤ්ච සුඤ්ඤඤ්ච පියසුඤ්ඤං, තං කරොති එතායාති පිසුණා නිරුත්තිතයෙනාති
වචනත්ථං දස්සෙති, පිසතිති වා පිසුණා, සමග්ගෙ සත්තෙ අවයවභූතෙ වග්ගහින්තෙ කරොතිති අත්ථො.

ඵරුසන්ති සිනෙභාභාවෙන ලුඛං. සයම්පි ඵරුසාති දොමනස්සසමුට්ඨිතත්තා සභාවෙන සයම්පි කක්කසා.
ඵරුසසභාවතො නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථවිපන්නතාය න හදයඬිගමා. එත්ථ පන පඨමනයෙ ඵරුසං කරොතිති
වචනත්ථෙත වා ඵලුපචාරෙන වා වාචාය ඵරුසසද්දප්පචන්ති වෙදිතබ්බො. දුතියනයෙ මම්මච්ඡෙදවසෙන පචත්තියා
එකන්තනිට්ඨුරතාය රුළුහිසද්දවසෙන සභාවෙන, කාරණුපචාරෙන වා වාචාය ඵරුසසද්දප්පචන්ති දට්ඨබ්බො.

යෙනාති පලාපසඬ්ඛාතෙන නිරත්ථකච්චෙනෙන. සම්ඵන්ති “ස”න්ති වුත්තං සුඛං, හිතඤ්ච ඵලති පහරති
විනාසෙතිති අත්ථෙත “සම්ඵ”න්ති ලද්ධනාමං අත්තනො, පරෙසඤ්ච අනුපකාරකං යං කිඤ්චි අත්ථං, තෙනාහ
“නිරත්ථක”න්ති, ඉම්මා සම්ඵං පලපති එතෙනාති සම්ඵප්පලාපොති වචනත්ථං දස්සෙති.

“තෙස”න්තිආදිනා වෙනනාය ඵලවොභාරෙන පිසුණාදිසද්දප්පචන්ති වුත්තා. “සා එවා”තිආදිනා පන වෙනනාය
පචත්තිපරිකප්පනාය හෙතුං විභාවෙති. තත්ථ “පභායා”තිආදිවචනසන්තිධානතො තස්සායෙව ව පභාතබ්බතා
යුත්තිතො අධිප්පෙනාති අත්ථො.

තත්ථාති තාසු පිසුණවාචාදිසු. සංකිලිට්ඨවිත්තස්සාති ලොහෙන, දොසෙන වා විබාධිතවිත්තස්ස,
උපතාපිතවිත්තස්ස වා, දුස්සිතවිත්තස්සාති වුත්තං භොති, “වෙනනා”ති එතෙන සම්බන්ධො. යෙන සහ පරෙසං හෙදාය
වදති, තස්ස අත්තනො පියකම්‍යතායාති අත්ථො. වෙනනා පිසුණවාචා නාම පිසුණං වදන්ති එතායාති කත්ථා.
සමාසවිසයෙ හි මුඛ්‍යවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො, බ්‍යාසවිසයෙ උපවාරවසෙනාති දට්ඨබ්බං. යස්ස යතො හෙදං
කරොති, තෙසු අභින්නෙසු අප්පසාවජ්ජං, හින්තෙසු මහාසාවජ්ජං. තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවිසෙසෙසුපි
යොජෙතබ්බං.

යස්ස පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො හිජ්ජතු වා, මා වා, තස්ස තදත්ථවිඤ්ඤාපනමෙව පමාණන්ති ආහ “තස්ස
තදත්ථවිජානන”න්ති. හෙදපුරෙක්ඛාරතාපියකම්‍යතානමෙකෙකපක්ඛිපනෙන වත්තාරො. කම්මපට්ඨපත්ති පන

හින්තෙ එව. ඉමෙසන්ති අනියමතාය පරමමුඛාපවත්තානම්පි අත්තනො බුද්ධියං පරිවත්තමානෙ සන්ධාය චුත්තන්ති දස්සෙතුං “යෙස”න්තිආදිමාහ. ඉතොති ඉධ පදෙසෙ, චුත්තානං යෙසං සන්තිකෙ සුත්තන්ති යොජෙතබ්බං.

“ද්විත්ත”න්ති නිදස්සනවචනං බහුතම්පි සන්ධානතො. “මිත්තාන”න්තිආදි “සන්ධාන”න්ති එත්ථ කම්මං, තෙන පාළියං “හින්තාන”න්ති එතස්ස කම්මභාවං දස්සෙති. සන්ධානකරණඤ්ච නාම තෙසමනුරූපකරණමෙවාති චුත්තං “අනුකත්තා”ති. අනුප්පදාතාති අනුබලප්පදාතා, අනුවත්තනවසෙන වා පදාතා. කස්ස පන අනුබලප්පදානං, අනුවත්තනඤ්චාති? “සහිතාන”න්ති චුත්තත්තා සන්ධානස්සාති විඤ්ඤායතීති ආහ “සන්ධානානුප්පදාතා”ති. යස්මා පන අනුබලවසෙන, අනුවත්තනවසෙන ව සන්ධානස්ස පදානං ආදානං, රක්ඛණං වා දළ්භිකරණං හොති, තස්මා චුත්තං “දළ්භිකම්මං කත්තා”ති. ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො. රමිතබ්බට්ඨානං සමග්ගොති හි තදධිට්ඨානානං වසෙන තබ්බිසෙසනතා චුත්තා. “සමග්ගෙ”තිපි පඨන්ති, තදයුත්තං “යත්ථා”තිආදිවචනෙන විරුද්ධත්තා. යස්මා පන ආකාරෙන විනාපි අයමත්ථො ලබ්භති, තස්මා “අයමෙවෙත්ථ අත්ථො”ති චුත්තං සමග්ගෙසුති සමග්ගභූතෙසු ජනකායෙසු, තෙනාහ “තෙ පභායා”තිආදි. තප්පකතියත්ථොපි කත්තුඅත්ථොවාති දස්සෙති “නන්දතී”ති ඉට්ඨා. තප්පකතියත්ථොති හි “දිස්වාපි සුත්වාපි”ති වචනං සුපපන්නං හොති. සමග්ගෙ කරොති එතායාති සමග්ගකරණි. සායෙව වාචා, තං භාසිතාති අත්ථමාහ “යා වාචා”තිආදිනා. තාය වාචාය සමග්ගකරණං නාම. “සුඛා සඬ්ඝස්ස සාමග්ගී, සමග්ගානං තපො සුඛො”තිආදිනා (ධ. ප. 194) සමග්ගානිසංසදස්සනමෙවාති චුත්තං “සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙවා”ති. ඉතරන්ති තබ්බිපරිතං හෙදනිකං වාචං.

මම්මානීති දුට්ඨාරුනි, තස්සදිසතාය පන ඉධ අක්කොසවත්ථුනි “මම්මානී”ති වුව්චන්ති. යථා හි දුට්ඨාරුසු යෙන කෙනවි වත්ථුනා සට්ඨෙසු චිත්තං අධිමත්තං දුක්ඛප්පත්තං හොති, තථා තෙසු දසසුජාතිආදිසු අක්කොසවත්ථුසු ඵරුසවාචාය ඵුසිතමත්තෙසුති. තථා හි චුත්තං “මම්මානි විය මම්මානි, යෙසු ඵරුසවාචාය ජුපිතමත්තෙසු දුට්ඨාරුසු විය සට්ඨෙසු චිත්තං අධිමත්තං දුක්ඛප්පත්තං හොති, කානි පන තානි? ජාතිආදීනි අක්කොසවත්ථුනි”ති (දී. නි. ටී. 1.9) “යස්ස සරීරප්පදෙසස්ස සත්ථාදිපට්ඨනෙන භුසං රුජ්ජනං, සො මම්මං නාම. ඉධ පන යස්ස චිත්තස්ස ඵරුසවාචාවසෙන දොමනස්සසඬ්ඛාතං භුසං රුජ්ජනං, තං මම්මං වියාති මම්ම”න්ති අපරෙ. තානි මම්මානි ඡිජ්ජන්ති හිජ්ජන්ති යෙනාති මම්මච්ඡෙදකො, ස්වෙව කායවච්ඡයොගො, තානි සමුට්ඨාපෙතීති තථා. එකන්තඵරුසවෙනතා ඵරුසා වාචා ඵරුසං වදන්ති එතායාති කත්වා. “ඵරුසවෙනතා” ඉව්චෙව අවත්වා “එකන්තඵරුසවෙනතා”ති වචනං දුට්ඨචිත්තතාය එව ඵරුසවෙනතා අධිප්පෙතා, න පන සවනඵරුසතාමත්තෙනාති ඤාපනත්ථං. තස්සාති එකන්තඵරුසවෙනතාය එව. ආවිභාවත්ථන්ති ඵරුසවාචාභාවස්ස පාකටකරණත්ථං. තස්සාති වා එකන්තඵරුසවෙනතාය එව, ඵරුසවාචාභාවස්සාති අත්ථො. තථෙවාති මාතුචුත්තාකාරෙනෙව, උට්ඨාසි අනුබන්ධිතුන්ති අත්ථො. සච්චකිරියන්ති යං “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති වචනං මුඛෙන කථෙසි, තං මාතුචිත්තෙ නත්ථි, තස්මා “තං මා හොතු, යං පන උප්පලපත්තම්පි මය්හං උපරි න පතතු”ති කාරණං චිත්තෙන චිත්තෙසි, තදෙව මාතුචිත්තෙ අත්ථි, තස්මා “තමෙව හොතු”ති සච්චකරණං, කත්තබ්බසච්චං වා. තත්ථෙවාති උට්ඨානට්ඨානෙයෙව. බද්ධා වියාති යොත්තාදිනා පරිබන්ධි විය. එවං මම්මච්ඡෙදකොති එත්ථ සවනඵරුසතාමත්තෙන මම්මච්ඡෙදකතා වෙදිතබ්බා.

පයොගොති වච්ඡයොගො. චිත්තසංඝතායාති එකන්තඵරුසවෙනතාය අභාවමාහ. තතොයෙව හි ඵරුසවාචා න හොති කම්මපථප්පත්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා වාරොතුන්ති දට්ඨබ්බං. “මාතාපිතරො හි”තිආදිනාපි තදෙවත්ථං සමත්ථෙති. එවං බානිරෙකවසෙන වෙනතාඵරුසතාය ඵරුසවාචාභාවං සාධෙත්වා ඉදානි තමෙව අත්ථවයවසෙන සාධෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. අඵරුසා වාචා න හොති ඵරුසා වාචා හොතියෙවාති අත්ථො සාති ඵරුසවාචා. යන්ති පුග්ගලං.

එත්ථාපි කම්මපථභාවං අප්පත්තා අප්පසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා. තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාහෙදෙපි යොජෙතබ්බං. කෙවි පන “යං උද්දිස්ස ඵරුසවාචා පයුජ්ජති, තස්ස සම්මුඛායෙව සීසං එති”ති වදන්ති, එකෙ පන “පරමිමුඛාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති. තත්ථායමධිප්පායො යුත්තො සීයා, සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදිනං බලවභාවතො සීයා වෙනතා බලවතී, පරස්ස ව තදත්ථචිජානනං, න තථා පරමිමුඛා. යථා පන අක්කොසිතෙ මතෙ ආලහනෙ කතා බමනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති, එවං පරමිමුඛා පයුත්තාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවාති සක්කා ඤාතුන්ති, තස්මා උභයත්ථාපි ඵරුසවාචා සම්භවතීති දට්ඨබ්බං. තථා හි පරස්ස තදත්ථචිජානනමඤ්ඤත්තෙ තයොව තස්සා සම්භාරා අට්ඨකථාසු චුත්තාති. කුපිතචිත්තන්ති අක්කොසනාධිප්පායෙනෙව චුත්තං, න පන මරණාධිප්පායෙන. මරණාධිප්පායෙන හි සති චිත්තකොපෙ අත්ථසිද්ධියා, තදභාවෙ ව යථාරහං පාණාතිපාතබ්බාපාදාව හොන්ති.

එලං වුව්චති දොසො ඉලති චිත්තං, පුග්ගලො වා කම්පති එතෙනාති කත්වා. එත්ථාති –

“නෙලඬ්ඨගො සෙතපච්ඡාදො, එකාරො චත්තනී රථො;
අනිසං පස්ස ආයත්තං, ඡින්නසොතං අබන්ධන”න්ති. (සං. නි. 4.347; උදා. 65; පෙටකො. 25); –

ඉම්ස්සා උදානගාථාය. සීලඤ්ඤත්ථ නිද්දොසතාය “නෙල”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ චිත්තො ගහපති ආයස්මතා කාමභූථෙරෙන පුට්ඨො සංයුත්තාගමවරෙ සලායතනවග්ගෙ “නෙලඬ්ඨග”න්ති බො හන්තෙ සීලානමෙතං.

අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347) වාචා නාම සද්දසභාවා තංතදත්ථනිබන්ධනාති සාදුරසසදිසත්තා මධුරමෙව බ්‍යඤ්ජනං, අත්ථො ච තබ්භාවතොති අත්ථමෙව සන්ධාය බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය , අත්ථමධුරතායා”ති ව චුත්තං. විසෙසනපරනිපාතොපි හි ලොකෙ දිස්සති “අග්‍රාහිතො”තිආදියු. අපිව අවයවාපෙක්ඛනෙ සති “මධුරං බ්‍යඤ්ජනං යස්සා”තිආදිනා වත්තබ්බො. සුඛාති සුඛකරණී, සුඛහෙතුති චුත්තං හොති. කණ්ණසුලන්ති කණ්ණසඬකුං. කණ්ණසද්දෙන වෙන්ථ සොතවිඤ්ඤාණපට්ඨද්ධතදනුවත්තකා විඤ්ඤාණවිථියො ගහිතා. වොභාරකථා හෙසා සුත්තන්තදෙසනා, තස්සා වණ්ණනා ව, තථා වෙව චුත්තං “සකලසරීරෙ කොපං, පෙම”න්ති ව. න හි හදයවත්ථුනිස්සිතො කොපො, පෙමො ච සකලසරීරෙ වත්තති. එස නයො ඊදිසෙසු. සුඛෙන චිත්තං පටිසති යථාචුත්තකාරණද්වයෙනාති අත්ථො, අලුත්තසමාසො වෙස යථා “අමතඬිගතො”ති. පුරෙති ගුණපාරිපුරෙ, තෙනාහ “ගුණපරිපුණ්ණතායා”ති. පුරෙ සංවඩ්ඪා පොරී, තාදිසා නාරී වියාති වාචාපි පොරීති අත්ථමාහ “පුරෙ”තිආදිනා. සුකුමාරාති සුතරුණා. උපමෙයාපක්ඛෙ පන අඵරුසතාය මුදුකභාවො එව සුකුමාරතා. පුරස්සාති එත්ථ පුර-සද්දො තන්තිවාසිචාවකො සහවරණවසෙන “ගාමො ආගතො”තිආදියු විය, තෙනෙවාහ “නගරවාසීන”න්ති. එසාති තංසම්බන්ධිතිද්දෙසා වාචා. එවරුපි කථාති අත්ථත්තයෙන පකාසිතා කථා. කන්තාති කාමිතා තුට්ඨා යථා “පක්කන්තො”ති, මාන-සද්දස්ස වා අත්තබ්‍යප්පදෙසො, කාමියමානාති අත්ථො. යථා “අනාපත්ති අසමනුභාසන්තස්සා”ති (පාරා. 416, 430, 441) මනං අප්පෙති වඩ්ඪෙතිති මනාපා, තෙන චුත්තං “චිත්තවුඩ්ඪිකරා”ති. තථාකාරිනීති අත්ථො. අතො ඛහුතො ජනස්සාති ඉධ සම්බන්ධෙ සාමිවචනං, න තු පුරිමස්මිං විය කත්තරි.

කාමං තෙහි වත්තුවිච්ඡිතො අත්ථො සම්භවති, සො පන අඵලත්තා භාසිතත්ථපරියායෙන අත්ථොයෙව නාම න හොතිති ආහ “අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා”ති. අපිව පයොජනත්ථාභාවතො අනත්ථා, වාචා, තං විඤ්ඤාපිකාතිපි වට්ටති. අකුසලචෙතනා සම්ඵප්පලාපො සම්ඵං පලපන්ති එතායාති කත්වා. ආසෙවනං භාවනං ඛලුලිකරණං. යං ජනං ගාභාපයිතුං පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අප්පසාවජ්ජො, ගහිතෙ මහාසාවජ්ජො. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමභාසාවජ්ජතා යොජෙතබ්බො. භාරතනාමකානං ද්වෙභාතුකාරාජුනං යුද්ධකථා, දසගිරියක්ඛෙන සීතාය නාම දෙවියා ආහරණකථා, රාමරඤ්ඤා පටිචාහරණකථා , යථා තං අධුනා බාහිරකෙහි පරිවයිතා සක්කටභාසාය ගණ්ඨිතා රාමපුරාණභාරතපුරාණාදිකථාති, එවමාදිකා නිරත්ථකකථා සම්ඵප්පලාපොති චුත්තං “භාරත...පෙ.... පුරෙක්ඛාරතා”ති.

“කාලවාදී”තිආදි සම්ඵප්පලාපා පටිචිරතස්ස පටිපත්තිසන්දස්සනං යථා “පාණාතිපාතා පටිචිරතො”තිආදි (දී. නි. 1.8, 194) පාණාතිපාතප්පහානස්ස පටිපත්තිදස්සනං. “පාණාතිපාතං පහාය විහරති”ති හි චුත්තෙ කථං පාණාතිපාතප්පහානං හොතිති අපෙක්ඛාසම්භවතො “පාණාතිපාතා පටිචිරතො හොති”ති චුත්තං. සා පන විරති කථන්ති ආහ “නිහිතදණ්ඨො නිහිත සත්ථො”ති. තඤ්ච දණ්ඨසත්ථනිධානං කථන්ති චුත්තං “ලජ්ජී”තිආදි. එවං උත්තරුත්තරං පුරිමස්ස පුරිමස්ස උපායසන්දස්සනං. තථා අදින්තාදානාදියුපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “කාලවාදීතිආදි සම්ඵප්පලාපා පටිචිරතස්ස පටිපත්තිසන්දස්සන”න්ති. අත්ථසංහිතාපි හි වාචා අයුත්තකාලපයොගෙන අත්ථාවහා න සියාති අනත්ථවිඤ්ඤාපනභාවං අනුලොමෙති, තස්මා සම්ඵප්පලාපං පජහන්තෙන අකාලවාදිනා පරිවජ්ජෙතබ්බාති දස්සෙතුං “කාලවාදී”ති චුත්තං. කාලෙ වදන්තෙනාපි උභයත්ථ අසාධනතො අභුතං පරිවජ්ජෙතබ්බන්ති ආහ “භුතවාදී”ති. භුතඤ්ච වදන්තෙන යං ඉධලොකපරලොකහිතසම්පාදනකං, තදෙව වත්තබ්බන්ති චුත්තං “අත්ථවාදී”ති. අත්ථං වදන්තෙනාපි න ලොකියධම්මනිස්සිතමෙව වත්තබ්බං, අථ බො ලොකුත්තරධම්මනිස්සිතමිති ආහ “ධම්මවාදී”ති. යථා ව අත්ථො ලොකුත්තරධම්මනිස්සිතො හොති, තථා දස්සනත්ථං “චිතයවාදී”ති චුත්තං.

පාතිමොක්ඛසංවරො, සතිඤ්ඤාණබන්තිවිරියසංවරොති හි පඤ්චන්තං සංවරචිතයානං තදඬිගප්පහානං, වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිතිස්සරණප්පහානන්ති පඤ්චන්තං පහානචිතයානඤ්ච වසෙන වුව්චමානො අත්ථො නිබ්බානාධිගමහෙතුභාවතො ලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතො හොති. එවං ගුණවිසෙසයුත්තො ව අත්ථො වුව්චමානො දෙසනාකොසල්ලෙ සති සොහති, කිච්චකරො ව හොති, නාඤ්ඤාථාති දස්සෙතුං “නිධානවතිං වාවං භාසිතා”ති චුත්තං. ඉදානි තමෙව දෙසනාකොසල්ලං විභාවෙතුං “කාලොනා”තිආදිමාහ. අප්ඤ්ඤාසයට්ඨුප්පත්තිනං, පුච්ඡාය ව වසෙන ඔතිණ්ණෙ දෙසනාවිසයෙ එකංසාදිබ්‍යාකරණවිභාගං සල්ලක්ඛෙත්වා යපනාහෙතුදාහරණසංසන්දනාති තංතංකාලානුරූපං විභාවෙන්තියා පරිමිතපරිච්ඡින්නරූපාය ගම්භීරුදානපහුත්තත්ථත්ථාරසඬිගාහිකාය දෙසනාය පරෙ යථාප්ඤ්ඤාසයං පරමත්ථස්සිද්ධියං පතිට්ඨාපෙන්තො “දෙසනාකුසලො”ති වුව්චතිති එවමෙත්ථාපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො.

වත්තබ්බයුත්තකාලන්ති වත්තබ්බවචනස්ස අනුරූපකාලං, තත්ථ වා පයුජ්ජිතබ්බකාලං. සභාවවසෙනෙව භුතතාති ආහ “සභාවමෙවා”ති. අත්ථං වදන්ති අත්ථවාදී. අත්ථවදනඤ්ච තන්තිස්සිතවාචාකථනමෙවාති අධිප්පායෙන චුත්තං “දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා”ති. ධම්මවාදී”තිආදියුපි එසෙව නයො.

නිධෙති සන්තිධානං කරොති එත්ථාති නිධානං. යපනොකාසො. “යානවති”ති චුත්තෙ තස්මිං යානෙ යපෙනුං යුත්තාතිපි අත්ථො සම්භවතිති ආහ “හදයෙ”තිආදි. නිධානවතිපි වාචා කාලයුත්තාව අත්ථාවහා, තස්මා “කාලොනා”ති ඉදං “නිධානවතිං” වාවං භාසිතා”ති එතස්සාපෙක්ඛවචනන්ති දස්සෙති “එවරුපි”න්තිආදිනා. ඉච්ඡිතත්ථනිබ්බත්තනත්ථං අපදිසිතබ්බො, අපදිසියති වා ඉච්ඡිතත්ථො අනෙතාති අපදෙසො, උපමා,

හෙතුදාහරණාදිකාරණං වා, තෙන සහ වත්තනිති සාපදෙසා, වාචා, තෙනාහ “සඋපමං සකාරණන්ති අත්ථො”ති. පරිච්ඡේදං දස්සෙත්වාති යාවනා පරියොසානං සම්භවති, තාවනා මරියාදං දස්සෙත්වා, තෙන චුත්තං “යථා...පෙ.... භාසති”ති. සිමමප්පත්තා හි කථා අත්ථාවභා නාම න භොති. අත්ථසංහිතන්ති එත්ථ අත්ථ-සද්දො භාසිතත්ථපරියායොති චුත්තං “අනෙකෙහිපි”තිආදි. භාසිතත්ථො ව නාම සද්දානුසාරෙන අධිගතො සබ්බොපි පකතාත්ථපච්චයත්ථභාවත්ථාදිකො, තතොයෙව භගවතො වචනං එකගාථාපදම්පි සබ්බෙපචිත්ථාරාදිඑකත්තාදිනන්දියාවත්තාදිනෙයෙහි අනෙකෙහිපි නිද්ධාරණක්ඛමතාය පරියාදානුමසක්කුණෙයාං අත්ථමාවහතිති. එවං අත්ථසාමඤ්ඤතො සංවණ්ණෙත්වා ඉච්ඡිතත්ථවිසෙසතොපි සංවණ්ණෙත්තුං “යං වා”තිආදිමාහ. අත්ථවාදිනා වත්තම්චිතත්ථොයෙව හි ඉධ ගතිතො. නනු සබ්බෙසම්පි වචනං අත්තනා ඉච්ඡිතත්ථසහිතංයෙව, කිමෙත්ථ වත්තබ්බං අත්ථීති අන්තොලීනවොදනං පරියොධෙති “න අඤ්ඤ”න්තිආදිනා. අඤ්ඤමත්ථං පයමං නික්ඛිපිත්වා අනනුසන්ධිවසෙන පච්ඡා අඤ්ඤමත්ථං න භාසති. යථානික්ඛිත්තානුසන්ධිවසෙනෙව පරියොසාපෙත්වා කට්ඨිති අධිප්පායො.

10. එවං පටිපාටියා සත්තමුලසික්ඛාපදානි විභජිත්වා සතිපි අභිජ්ඣාදිප්පභානස්ස සංවරසීලසඤ්චගහෙ උපරිගුණසඤ්චගහතො, ලොකියපුපුප්පජනාවිසයතො ව උත්තරදෙසනාය සඤ්චගහිතුං තං පරිහරිත්වා පවුරජනපාකටං ආචාරසීලමෙව විභජන්තො භගවා “ඛිජගාමභුතගාමසමාරම්භා”තිආදිමාහාති පාළියං සම්බන්ධො වත්තබ්බො. තත්ථ විජායන්ති විරුහන්ති එතෙහිති බිජානි. පච්චයන්තරසමවායෙ සද්ධිප්පජ්ජත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථානං සාරථලාදිනමෙතං අධිවචනං. භවන්ති, අහුචුන්ති වාති භූතා, ජායන්ති වඩ්ඪන්ති ජාතා, වඩ්ඪිතා වාති අත්ථො. වඩ්ඪමානකානං වඩ්ඪිත්වා, ධීනානඤ්ච රුක්ඛගච්ඡාදිනං යථාක්කමමධිවචනං. විරුළ්භමුලා හි නීලභාවං ආපජ්ජන්තා තරුණරුක්ඛගච්ඡා ජායන්ති වඩ්ඪන්තිති චුච්චන්ති. වඩ්ඪිත්වා ධීනා මහන්තා රුක්ඛගච්ඡා ජාතා වඩ්ඪිතාති. ගාමොති සමුහො, සො ව සුද්ධට්ඨකමමරාසි, බිජානං, භූතානඤ්ච තථාලද්ධසමඤ්ඤානං අට්ඨමමානං ගාමො, තෙයෙව වා ගාමොති තථා. අවයවවිනිමුත්තස්ස හි සමුදායස්ස අභාවතො දුට්ඨෙතාපි අත්ථෙන තෙයෙව තිණරුක්ඛලතාදයො ගස්භන්ති.

අපිව භූමියං පතිට්ඨහිත්වා හරිතභාවමාපන්නා රුක්ඛගච්ඡාදයො දෙවතා පරිග්ගස්භන්ති, තස්මා භූතානං නිවාසනට්ඨානතාය ගාමොති භූතගාමොතිපි වදන්ති, තෙ සරූපතො දස්සෙත්තුං “මුලබ්ඡ”න්තිආදිමාහ. මුලමෙව බිජං මුලබ්ඡං. සෙසෙසුපි අයං නයො. එච්ඡන්ති පබ්බතං. පච්චයන්තරසමවායෙ සද්ධිප්පජ්ජත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථො සාරථලෙ නිරුළ්භො බිජ-සද්දො තදත්ථසිද්ධියා මූලාදිසුපි කෙසුචි පවත්තනිති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං එකෙන බිජ-සද්දෙන විසෙසෙත්වා “බිජබිජ”න්ති චුත්තං යථා “රූපංරූපං, දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති ව. නීලතිණරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලතිණස්ස වෙව අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ව. ආදි-සද්දෙන ඔසධිගච්ඡලතාදයො වෙදිතබ්බා. සමාරම්භො ඉධ විකොපනං, තඤ්ච ඡෙදනාදියෙවාති චුත්තං “ඡෙදනභෙදනපවනාදිභාවෙනා”ති. නනු ව රුක්ඛාදයො චිත්තරහිතතාය න ජීවා, චිත්තරහිතතා ව පරිප්ඵන්දනාභාවතො, ඡින්නෙ විරුහනතො, විසද්ධිජාතිකභාවතො, වතුයොනිඅපරියාපන්නතො ව වෙදිතබ්බා. චුට්ඨි පන පවාලසීලාලවණාදිනම්පි විජ්ජතිති න තෙසං ජීවතාභාවෙ කාරණං. විසයග්ගහණඤ්ච නෙසං පරිකප්පනාමත්තං සුපනං විය විඤ්චාදිනං, තථා කටුකම්බිලාසාදිනා දොහළාදයො. තත්ථ කස්මා බිජගාමභුතගාමසමාරම්භා පටිවරති ඉච්ඡිතාති? සමණසාරූප්පතො, තත්තීස්සිතසත්තානුකම්පනතො ව. තෙනෙවාහ ආලවකානං රුක්ඛවිඡෙදනාදිවත්ථුසු “ජීවසඤ්ඤිතො හි මොසපුරියා මනුස්සා රුක්ඛස්මි”න්තිආදි (පාරා. 89).

එකං භත්තං එකභත්තං, තමස්ස අත්ථී එකස්මිං දිවසෙ එකවාරමෙව භුඤ්ජනතොති එකභත්තිකො. තයිදං එකභත්තං කදා භුඤ්ජිතබ්බන්ති සන්ධාය චුත්තං “පාතරාසභත්ත”න්තිආදි, ද්විසු භත්තෙසු පාතරාසභත්තං සන්ධායාහාති අධිප්පායො. පාතො අසිතබ්බන්ති පාතරාසං. සායං අසිතබ්බන්ති සායමාසං, තදෙව භත්තං තථා. එක-සද්දො වෙන්ථ මජ්ඣන්තිකකාලපරිච්ඡෙදභාවෙන පසුත්තො, න තදන්තොගධවාරභාවෙනාති දස්සෙති “තස්මා”තිආදිනා.

රත්තියා භොජනං උත්තරපදලොපතො රත්තිසද්දෙන චුත්තං, තද්ධිතවසෙන වා තථායෙවාධිප්පායසම්භවතො, තෙනාහ “රත්තියා”තිආදි. අරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව මජ්ඣන්තිකා අයං බුද්ධාදිනං අරියානං ආවිණ්ණසමාවිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදඤ්ඤො විකාලො. තත්ථ දුතියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා අපරන්භොව ඉධ විකාලොති පාරිසෙසනෙයෙන තතියපදස්ස අත්ථං දිපෙත්තුං “අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ”තිආදි චුත්තං. භාවසාධනො වෙන්ථ භොජන-සද්දො අජ්ඣොහරණත්ථාවකොති දිපෙති “යාව සුරියත්ථගමනා භොජන”න්ති ඉමිනා. කස්ස පන තදජ්ඣොහරණන්ති? යාමකාලිකාදිනමනුඤ්ඤාතත්තා, විකාලභොජනසද්දස්ස ව යාවකාලිකජ්ඣොහරණෙයෙව නිරුළ්භන්තා “යාවකාලිකස්සා”ති විඤ්ඤායති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාවසෙසො ආවරියානං නයො – භුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙන භොජනං, යාගුහන්තාදි සබ්බං යාවකාලිකවත්ථු . යථා ව “රත්තපරතො”ති එත්ථ රත්තිභොජනං රත්තිසද්දෙන චුච්චති, එවමෙන්ථ භොජනජ්ඣොහරණං භොජනසද්දෙන. විකාලෙ භොජනං විකාලභොජනං, තතො විකාලභොජනා. විකාලෙ යාවකාලිකවත්ථුස්ස අජ්ඣොහරණාති අත්ථොති. ඊදිසා ගුණවිභූති න බුද්ධකාලෙයෙවාති ආහ “අනොමානදීර්ථො”තිආදි. අයං පන පාළියං අනුසන්ධික්කමො – එකස්මිං දිවසෙ එකවාරමෙව භුඤ්ජනතො “එකභත්තිකො”ති චුත්තෙ රත්තිභොජනොපි සියාති

තත්තිවාරණත්ථං “රත්තුපරතො”ති වුත්තං. එවං සති සායන්හභොජීච ඵකභත්තිකො සියාති තදාසඬකානිවත්තනත්ථං “විරතො විකාලභොජනා”ති වුත්තන්ති.

සඬබෙපතො “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදි (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) නයප්පවත්තං භගවතො සාසනං සන්දරාගප්පවත්තිතො නච්චාදිනං දස්සනං නානුලොමෙතිති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තා”ති. විසුචති සාසනං විජ්ඣති අනනුලොමිකභාවෙනාති විසුකං, පටිච්චරුද්ධන්ති වුත්තං භොති. තත්ථ උපමං දස්සෙති “පටාණිභුත”න්ති ඉමිනා, පටාණිසඬබානං කීලං විය භුතන්ති අත්ථො. “විසුක”න්ති එතස්ස පටාණිභුතන්ති අත්ථමාභාතිපි වදන්ති. අත්තනා පයොජියමානං, පරෙහි පයොජාපියමානස්සච නච්චං නච්චභාවසාමඤ්ඤතො පාළියං එකෙනෙව නච්චසද්දෙන සාමඤ්ඤනිද්දෙසනායෙන ගහිතං, එකසෙසනායෙන වා. තථා ගීතවාදිතසද්දෙහි ගායනගායාපනවාදනවාදාපනානිති ආහ “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. සුද්ධභෙතුතාපොතනවසෙන හි ද්වාධිප්පායිකා එතෙ සද්දා. නච්චස්ස භිතස්සච වාදිතස්සච විසුකදස්සනස්සච නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනං, සමාභාරවසෙනෙන්ථ එකත්තං. අට්ඨකථායං පන යථාපායං වාක්‍යාවත්ථිකත්තවචනෙන සහ සමුච්චයසමාසදස්සනත්ථං “නච්චා වා”තිආදි වුත්තං. එවං සබ්බත්ථං ඊදිසෙසු. (දස්සනවිසයෙ මයුරනච්චාදිපටික්ඛිපනෙන නච්චාපනවිසයෙපි පටික්ඛිපනං දට්ඨබ්බං) “නච්චාදිති හී”තිආදිනා යථාවුත්තත්ථස්මත්ථං. දස්සනෙන චෙත්ථ සවනම්පි සඬගහිතං විරුපෙකසෙසනායෙන, යථාසකං වා විසයස්ස ආලොචනසභාවතාය පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසඬබෙපසම්භවතො “දස්සනා” ඉච්චෙව වුත්තං. තෙනෙවාහ “පඤ්චති විඤ්ඤාණෙහි න කිඤ්චි ධම්මං පටිජානාති අඤ්ඤත්‍ර අතිනිපාතමත්තා”ති.

“විසුකභුතා දස්සනා වා”ති එතෙන අවිසුකභුතස්ස පන ගීතස්ස සවනං කදාචි වට්ටනිති දස්සෙති. තථා හි වුත්තං පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපායට්ඨකථාය “ධම්මුපසංහිතම්පි චෙත්ථ ගීතං න වට්ටති, ගීතුපසංහිතො පන ධම්මො වට්ටති”ති (බු. පා. අට්ඨ. පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) කත්ථවි පන න-කාරවිපරියායෙන පාඨො දිස්සති. උභයත්ථාපි ව ගීතො චෙ ධම්මානුලොමත්ථපටිසංයුත්තොපි න වට්ටති, ධම්මො චෙ ගීතසද්දපටිසංයුත්තොපි වට්ටනිති අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. “න හික්ඛෙව, ගීතස්සරෙන ධම්මො ගායිතබ්බො, යො ගායෙයා, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසා”ති (වුළුව. 149) හි දෙසනාය එව පටික්ඛෙපො, න සවනාය. ඉමස්ස ව සික්ඛාපදස්ස විසුං පඤ්ඤාපනතො විඤ්ඤායති “ගීතස්සරෙන දෙසිතොපි ධම්මො න ගීතො”ති. යඤ්ච සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනායං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බසද්දං නිද්ධරන්තෙන “යං පන අත්ථනිස්සිතං ධම්මනිස්සිතං කුම්භදාසිගීතම්පි සුණන්තස්ස පසාදො වා උප්පජ්ජති, නිබ්බිදා වා සණ්ඨාති, එවරුපො සද්දො සෙවිතබ්බො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.365) වුත්තං, තං අසමාදානසික්ඛාපදස්ස සෙවිතබ්බතාමත්තපරියායෙන වුත්තං. සමාදානසික්ඛාපදස්ස හි එවරුපං සුණන්තස්ස සික්ඛාපදසංවරං හිජ්ජති ගීතසද්දභාවතොති වෙදිතබ්බං. තථා හි විනයට්ඨකථාසු වුත්තං “ගීතන්ති නටාදිනං වා ගීතං භොතු, අරියානං පරිනිබ්බානකාලෙ රතනත්තයගුණුපසංහිතං සාධුකීළනගීතං වා, අසංයතහික්ඛුනං ධම්මභාණකගීතං වා, අත්තමසො දන්තගීතම්පි, යං “ගායස්සාමා”ති පුබ්බභාගෙ ඔකුජිතං කරොන්ති, සබ්බමෙතං ගීතං නාමා”ති (පාචි. අට්ඨ. 835; වි. සඬග. අට්ඨ. 34.25).

කිඤ්චාපි මාලා-සද්දො ලොකෙ බද්ධපුප්ඵවාචකො, සාසනෙ පන රුළුභියා අබද්ධපුප්ඵෙසුපි වට්ටති, තස්මා යං කිඤ්චි පුප්ඵං බද්ධමබද්ධං වා, තං සබ්බං “මාලා” ත්ථෙව දට්ඨබ්බන්ති ආහ “යං කිඤ්චි පුප්ඵ”න්ති. “යං කිඤ්චි ගන්ධ”න්ති චෙත්ථ වාසවුණ්ණසාදිකං විලෙපනතො අඤ්ඤං යං කිඤ්චි ගන්ධජාතං. වුත්තත්ථං විය හි වුවචමානත්ථමත්තරෙනාපි සද්දො අත්ථවිසෙසවාචකො. ඡවිරාගකරණන්ති විලෙපනෙන ඡවියා රඤ්ජනත්ථං පිසිත්වා පටියත්තං යං කිඤ්චි ගන්ධවුණ්ණං. පිළන්ධනං ධාරණං. උනට්ඨානපුරණං මණ්ඩනං. ගන්ධවසෙන, ඡවිරාගවසෙන ව සාදියනං විභුසනං. තදෙවත්ථං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන දිපෙති “තත්ථ පිළන්ධන්තො”තිආදිනා. තථා චෙව මජ්ඣිමට්ඨකථායම්පි (ම. නි. අට්ඨ. 3.147) වුත්තං, පරමත්ථපොතිකායං පන බුද්දකපායට්ඨකථායං “මාලාදීසු ධාරණාදීනි යථාසඬබායං යොජෙතබ්බානි”ති (බු. පා. අට්ඨ. පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) එත්තකමෙව වුත්තං. තත්ථාපි යොජෙත්තෙන යථාවුත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බානි. කිං පනෙනා කාරණන්ති ආහ “යායා”තිආදි. යාය දුස්සිලාවෙනනාය කරොති, සා ඉධ කාරණං. “තතො පටිවිරතො”ති හි උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බං, එතෙනෙව “මාලා...පෙ.... විභුසනානං ධානං, මාලා...පෙ.... විභුසනානෙව වා ධාන”න්ති සමාසම්පි දස්සෙති. තදාකාරප්පවත්තො චෙතනාදිධම්මොයෙව හි ධාරණාදිකිරියා. තත්ථ ව චෙතනාසම්පයුත්තධම්මානං කාරණං සහජාතාදොපකාරකතො, පඨානතො ව. “චෙතසිත්වා කම්මං කරොති කායෙන වාචාය මනසා”ති (අ. නි. 6.63) හි වුත්තං. ධාරණාදිභුතා එව ච චෙතනා ධානන්ති. ධාන-සද්දො පටිච්චෙකං යොජෙතබ්බො ද්වන්ද්වපදතො සුයාමානත්තා.

උච්චාති උච්චසද්දෙන අකාරන්තෙන සමානත්ථං ආකාරන්තං එකං සද්දන්තරං අච්චුග්ගතවාචකන්ති ආහ “පමාණාතික්කන්ත”න්ති. සෙති එත්ථාති සයනං, මඤ්චාදි. සමණසාරුප්පරහිතත්තා, ගහට්ඨෙහි ව සෙට්ඨසම්මතත්තා අකප්පියපච්චත්ථරණං “මහාසයන”න්ති ඉධාධිප්පෙතන්ති දස්සෙතු. “අකප්පියත්ථරණ”න්ති වුත්තං. නිසිදනං පනෙන්ථ සයනෙනෙව සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. යස්මා පන ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙන තදාධාරකිරියාපි පටික්ඛිත්තාව භොති, තස්මා “උච්චාසයනමහාසයනා” ඉච්චෙව වුත්තං. අත්ථතො පන තදුපභොගභුතනිසජ්ජානිපජ්ජනෙහි විරති දස්සිතාති වෙදිතබ්බං. අථ වා “උච්චාසයනමහාසයනා”ති එස නිද්දෙසො එකසෙසනායෙන යථා “නාමරුපපච්චයා සළායතන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) එතස්මිම්පි විකප්පෙ ආසනපුබ්බකත්තා සයනකිරියාය

සයනග්ගහණෙනෙව ආසනම්පි ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. කිරියාවාචකආසනසයනසද්දලොපතො
උත්තරපදලොපනිද්දෙසොතිපි විනයටිකායං (වි. වි. ටී. 2.106) වුත්තං.

ජාතමෙව රූපමස්ස න විජ්ජකාරන්ති ජාතරූපං, සත්ථුවණ්ණං. රඤ්ජීයති සෙනවණ්ණතාය, රඤ්ජන්ති වා එත්ථ
සත්තාති රජ්ජං යථා “නෙසං පදක්කන්ත”න්ති. “චත්තාරො චිභයො ගුඤ්ජා, ද්වෙ ගුඤ්ජා මාසකො භවෙ”ති
වුත්තලක්ඛණෙන විසතිමාසකො නිලකභාපණො වා දුද්දාමකාදිකො වා තංතංදෙසවොහාරානුරූපං කතො
කභාපණො. ලොභාදීහි කතො ලොභමාසකාදිකො. යෙ වොහාරං ගච්ඡන්තිති පරියාදානවචනං. වොහාරන්ති ව
කයවික්කයවසෙන සබ්බොහාරං. අඤ්ඤෙහි ගාභාපනෙ, උපනික්ඛිත්තසාදියෙන ව පටිග්ගහණත්ථො ලබ්භන්ති ආහ
“න උග්ගණ්භාපෙති න උපනික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචය මනසා. තත්ථ
කායෙන පටිග්ගහණං උග්ගහණං. වාචය පටිග්ගහණං උග්ගහාපනං. මනසා පටිග්ගහණං සාදියනං. තිවිධම්පෙන
පටිග්ගහණං සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා ගහෙත්වා පටිග්ගහණාති වුත්තන්ති ආහ “නෙව නං
උග්ගණ්භාති”තිආදි. එස නයො ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාතිආදියුපි.

නිවාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලියාදිමුලධඤ්ඤන්තොගධන්තා “සත්තවිධස්සාපි”ති වුත්තං. සට්ඨිදිනපරිපාකො
සුකධඤ්ඤවිසෙසො සාලි නාම සලියතෙ සීලාසතෙති කත්වා. දබ්බගුණපකාසෙ පන –

“අථ ධඤ්ඤං තිධා සාලි-සට්ඨිකච්ඡිභෙදතො;
සාලයො භෙමන්තා තත්ත්ව, සට්ඨිකා ගිම්භජා අපි;
චිභයො ත්වාසල්භාධ්‍යාතා, වස්සකාලසමුබ්භ වා”ති. –

වුත්තං. වහති, බුහෙති වා සත්තානං ජීවිතන්ති විහි, සස්සං. යුචිතබ්බො මිස්සිතබ්බොති යවො. සො හි අතිලුඛතාය
අඤ්ඤෙන මිස්සෙත්වා පරිභුඤ්ජීයති. ගුධති පරිවෙධති පලිබුද්ධතීති ගොඩුමො, යං “මිලක්ඛණොජන”න්තිපි වදන්ති.
සොහනන්තා කමතීයභාවං ගච්ඡන්ති කඬගු, අතිසුබ්බමධඤ්ඤවිසෙසො. වරියති අතිලුඛතාය නිවාරියති,
බුද්ධාපටිච්චනයනතො වා හජීයතිති වරකො. කොරං රුධිරං දුස්සතිති කුදුසකො, වණ්ණසඬකමනෙන යො
“ගොචඩ්ඨනො”තිපි වුවවති. තාති සත්තපි සප්පභෙදා නිධානෙ පොසනෙ සාධුත්තෙන “ධඤ්ඤාති”ති වුවවන්ති. “න
කෙවලඤ්ඤා”තිආදිනා සම්පටිච්ඡනං, පරාමසනඤ්ඤා ඉධ පටිග්ගහණසද්දෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. එවමීදිසෙසු.
“අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වසාති භෙසජ්ජාති අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගද්දවසං”න්ති (මහාව. 262)
වුත්තන්තා ඉදං පඤ්චවිධම්පි භෙසජ්ජං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම. තස්ස පන “කාලෙ පටිග්ගහිත”න්ති වුත්තන්තා
පටිග්ගහණං වට්ටන්ති ආහ “අඤ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති. මංස-සද්දෙන මච්ඡානම්පි මංසං ගහිතං එවාති දස්සෙත්තුං.
“ආමකමංසමච්ඡාන”න්ති වුත්තං, තිකොට්පරිසුද්ධං මච්ඡමංසං අනුඤ්ඤාතං අදිට්ඨං, අසුතං, අපරිසඬිකිතන්ති වා
පයොගස්ස දස්සනතො විරූපෙකසෙසනායො දස්සිතො අනෙතාති වෙදිතබ්බං.

කාමං ලොකියා –

“අට්ඨවස්සා භවෙ ගොරී, දසවස්සා තු කඤ්ඤකා;
සම්පත්තෙ ද්වාදසවස්සෙ, කුමාරිතිහිධියතෙ”ති. –

වදන්ති . ඉධ පන පුරිසන්තරගතාගතවසෙන ඉත්ථිකුමාරිකාභෙදොති ආහ “ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා”තිආදි.
දාසිදාසවසෙනෙවාති දාසිදාසවොහාරවසෙනෙව. එවං වුත්තෙති තාදියෙන කප්පියවචනෙන වුත්තෙ. විනයට්ඨකථාසු
ආගතච්චිච්ඡයං සන්ධාය “විනයවසෙනා”ති වුත්තං. සො කුටිකාරසික්ඛාපදවණ්ණනාදියු (පාරා. අට්ඨ. 364)
ගහෙතබ්බො.

බිජං බිජන්ති එත්ථ, බිත්තං වා බිජං තායතීති ඛෙත්තං, කෙදාරොති ආහ “යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති”ති.
අපරණ්ණස්ස පුබ්බෙ පචත්තමන්තං පුබ්බණ්ණං න-කාරස්ස ණ-කාරං කත්වා, සාලිආදි . වසන්ති පතිට්ඨහන්ති
අපරණ්ණාති එත්ථාති වත්ථුති අත්ථං දස්සෙති “වත්ථු නාමා”තිආදිනා. පුබ්බණ්ණස්ස අපරං පචත්තමන්තං
අපරණ්ණං වුත්තනයෙන. එවං අට්ඨකථානානුරූපං අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදාති “ඛෙත්තං නාම යත්ථ පුබ්බණ්ණං වා
අපරණ්ණං වා ජායති”ති (පාරා. 104) වුත්තචිනයපාලිනානුරූපම්පි අත්ථං දස්සෙත්තො “යත්ථ වා”තිආදිමාහ.
තදත්ථායාති ඛෙත්තත්ථාය. අකතභූමිභාගොති අපරිසඬිකතො තද්දදෙසිකො භූමිභාගො. “ඛෙත්තවත්ථු
සිසෙනා”තිආදිනා නිදස්සනමත්තමෙතන්ති දස්සෙති. ආදි-සද්දෙන පොක්ඛරණ්ණකුපාදයො සඬගහිතා.

දුතස්ස ඉදං, දුතෙන වා කාතුමරහතීති දුතෙය්‍යං. පණ්ණන්ති ලෙඛසාසනං. සාසනන්ති මුඛසාසනං. සරා සරන්ති
අඤ්ඤස්මා සරා අඤ්ඤං සරං. බුද්දකගමනන්ති දුතෙය්‍යගමනතො අප්පතරගමනං, අනද්ධානගමනං රස්සගමනන්ති
අත්ථො. තදුභයෙසං අනුයුඤ්ජනං අනුයොගොති ආහ “තදුභයකරණ”න්ති. තස්මාති තදුභයකරණස්සෙව
අනුයොගභාවතො.

කයනං කයො, පරම්පරා ගහෙන්වා අත්තනො ධනස්ස දානං. කි-සද්දඤ්ඤි දබ්බවිනිමයෙ පටන්ති වික්කයනං වික්කයො, පටමමෙව අත්තනො ධනස්ස පරෙසං දානන්ති වදන්ති. සාරත්ථදීපනියාදීසු පන “කය”න්ති පරහණ්ඩස්ස ගහණං. වික්කයන්ති අත්තනො භණ්ඩස්ස දාන”න්ති (සාරත්ථ. ටී. 2.594) වුත්තං. තදෙව “කයිතඤ්ඤ වහාති පරහණ්ඩං අත්තනො භත්ථගතං කරොන්තෙන, වික්කිතඤ්ඤ අත්තනො භණ්ඩං පරහත්ථගතං කරොන්තෙනා”ති (පාරා. අට්ඨ. 515) විනයට්ඨකථාවචනෙන සමෙති. වඤ්චනං මායාකරණං, පටිභානකරණවසෙන උපායකුසලතාය පරසන්තකග්ගහණන්ති වුත්තං හොති. තුලා නාම යාය තුලියති පමියති, තාය කුටං “තුලාකුට”න්ති වුවවති. තං පන කරොන්තො තුලාය රූපඅභිගගහණාකාරපටිච්ඡන්තසණ්ඨානවසෙන කරොතිති වතුබ්බිධතා වුත්තා. අත්තනා ගහෙනබ්බං භණ්ඩං පටිභානාගෙ, පරෙසං දානබ්බං පුබ්බභාගෙ කත්වා මිනෙන්තිති ආහ “ගණ්හන්තො පටිභානාගෙ”ති ආදි. අක්කමති නිප්පිළුති, පුබ්බභාගෙ අක්කමතිති සම්බන්ධො. මූලෙ රජ්ජුන්ති තුලාය මූලෙ යොජිතං රජ්ජුං. තථා අග්ගෙ. තන්ති අයවුණ්ණං.

කනති දිබ්බතිති කංසො, සුවණ්ණරජ්ජනාදිමයා භොජනපානපත්තා. ඉධ පන සොවණ්ණමයෙ පානපත්තෙති ආහ “සුවණ්ණපානී”ති. තාය වඤ්චනන්ති නිකතිවසෙන වඤ්චනං. “පතිරූපකං දස්සෙත්වා පරසන්තකගහණඤ්ඤි නිකති, පටිභානකරණවසෙන පන උපායකුසලතාය වඤ්චන”න්ති නිකතිවඤ්චනං හෙදතො කණ්භජාතකට්ඨකථාදීසු (ජා. අට්ඨ. 4.10.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.10; ම. නි. අට්ඨ. 2.149; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1165; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.198 අත්ථතො සමානං) වුත්තං , ඉධ පන තදුහයමිපි “වඤ්චන”මිවචෙව. “කථ”න්ති ආදිනා හි පතිරූපකං දස්සෙත්වා පරසන්තකගහණමෙව විභාවෙති. සමග්ගිකරන්ති තාසං පාතීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමකං අග්ගවිසෙසං. පාසාණෙති භූතාභූතභාවසඤ්ජානනකෙ පාසාණෙ. සංසනෙනෙව සුවණ්ණභාවසඤ්ඤාපනං සිද්ධන්ති “සංසිත්වා”ත්ථෙව වුත්තං.

හදයන්ති නාළිආදිමිනනභාජනානං අබ්බන්තරං, තස්මිං හෙදො ඡිද්දකරණං හදයහෙදො. තිලාදිනං නාළිආදිති මිනනකාලෙ උස්සාපිතා සිබායෙව සිබා, තස්සා හෙදො භාපනං සිබාහෙදො.

රජ්ජුයා හෙදො විසමකරණං රජ්ජුහෙදො. තානීති සප්පිතෙලාදීති. අන්තොභාජනෙති පටමං නික්ඛිත්තභාජනෙ. උස්සාපෙත්වාති උග්ගමාපෙත්වා, උද්ධං රාසිං කත්වාති වුත්තං හොති. ඡිත්තන්තොති අපනෙන්තො.

කත්තබ්බකම්මතො උද්ධං කොටනං පටිහනනං උක්කොටනං. අභූතකාරීනං ලඤ්ජග්ගහණං, න පන පුන කම්මාය උක්කොටනමත්තන්ති ආහ “අස්සාමිකෙ...පෙ.... ග්ගහණ”න්ති. උපායෙහිති කාරණපතිරූපකෙහි. තත්ත්ව නස්මිං වඤ්චනෙ. “වත්ථු”න්ති අවත්වා “එකං වත්ථු”න්ති වදන්තො අඤ්ඤානිපි අත්ථි බහුනිති දස්සෙති. අඤ්ඤානිපි හි සසවත්ථුආදීති තත්ථ තත්ථ වුත්තානි. මිගන්ති මහන්තං මිගං. තෙන හීති මිගග්ගහණෙ උයොජනං, යෙන වා කාරණෙන “මිගං මෙ දෙහී”ති ආහ, තෙන කාරණෙනාති අත්ථො. හි-සද්දො නිපාතමත්තං. යොගවසෙනාති විජ්ජාප්පජාදිපයොගවසෙන. මායාවසෙනාති මන්තප්පජනං විනා අභූතස්සාපි භූතාකාරසඤ්ඤාපනාය වක්ඛුමොහනමායාය වසෙන. යාය හි අමණිආදයොපි මණිආදිආකාරෙන දිස්සන්ති. පාමභිගො නාම කුලාවාරයුත්තො ආහරණවිසෙසො, යං ලොකෙ “යඤ්ඤොපවිත්ත”න්ති වදන්ති. වක්කලිත්ථෙරාපදානෙපි වුත්තං –

“පස්සපේතං මාණවකං, පීතමට්ඨනිවාසනං;
හෙමයඤ්ඤොපවිත්තභිගං, ජනනෙන්තමනොහර”න්ති. (අප. 2.54.40);

තදට්ඨකථායමිපි “පීතමට්ඨනිවාසනන්ති සිලිට්ඨසුවණ්ණවණ්ණවත්ථෙ නිවත්ථන්ති අත්ථො. හෙමයඤ්ඤොපවිත්තභිගන්ති සුවණ්ණපාමභිගලග්ගිතගත්තන්ති අත්ථො”ති (අප. අට්ඨ. 2.54.40) සවනං සට්ඨං සාවි, අනුජ්ජකතා, තෙනාහ “කුටිලයොගො”ති, ජිම්භතායොගොති අත්ථො. “එතෙසංයෙවා”ති ආදිනා තුලායාධිකරණතං දස්සෙති. “තස්මා”ති ආදි ලද්ධගුණදස්සනං. යෙ පන වතුන්තමිපි පදානං හින්තාධිකරණතං වදන්ති, තෙසං වාදමාහ “කෙවී”ති ආදිනා. තත්ථ “කෙවී”ති සාරසමාසකාරකා ආවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව, තෙසං තං න යුත්තං වඤ්චනෙන සභිගහිතස්සෙව පුන ගහිතත්තාති දස්සෙති “තං පනා”ති ආදිනා.

මාරණන්ති මුට්ඨිපහාරකසාතාලනාදිහි හිංසනං විහෙයනං සන්ධාය වුත්තං, න තු පාණානිපානං. විහෙයනත්ථෙපි හි වධ-සද්දො දිස්සති “අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදෙය්‍යා”ති ආදීසු (පාවි. 880) මාරණ-සද්දොපි ඉධ විහෙයනෙයෙව වත්තනීති දට්ඨබ්බො. කෙවි පන “පුබ්බෙ පාණානිපානං පහායා”ති ආදීසු සයංකාරො, ඉධ පරංකාරො”ති වදන්ති, තං න සක්කා තථා වත්තුං “කායවිච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා, ඡ පයොගා”ති ව වුත්තත්තා. යථා හි අප්පටිග්ගාභවාසාමඤ්ඤෙපි සති පබ්බජිතෙහි අප්පටිග්ගහිතබ්බවත්ථුවිසෙසභාවසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො විභාගෙන වුත්තා. යථා ව පරසන්තකස්ස හරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙපි සති තුලාකුටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවසන්දස්සනත්ථං විභාගෙන වුත්තා, න එවං පාණානිපානපරියායස්ස වධස්ස පුන ගහණෙ පයොජනං අත්ථි තථාච්ඡිතබ්බස්සාභාවතො, තස්මා යථාවුත්තොයෙවත්ථො සුන්දරතරොති.

විපරාමොසොති විසෙසෙන සමන්තතො භුසං මොසාපනං මුය්හනකරණං, ථෙතනං වා. ථෙය්‍යං වොරිකා මොසොති හි පරියායො. සො කාරණවසෙන දුට්ඨොති ආහ “හිමවිපරාමොසො”ති ආදි. මුසන්තිති වොරෙන්ති,

මොසෙන්නි වා මුළුගනං කරොන්නි, මොසෙත්වා තෙසං සන්තකං ගණ්හන්තිති චුත්තං හොති. යන්ති ව තස්සා කිරියාය පරාමසනං. මග්ගප්පිපන්නං ජනන්ති පරපක්ඛෙපි අධිකාරො. ආලොපනං විලුම්පනං ආලොපො. සහසා කරණං සහසාකාරො. සහසා පවත්තිතා සාහසිකා, සාව කිරියා තථා.

එක්තාවතාති “පාණාතිපානං පහායා”තිආදිනා “සහසාකාරා පටිවිරතො”ති පරියොසානෙන එතප්පරිමාණෙන පාඨෙන. අන්තරහෙදං අග්ගහෙත්වා පාළියං යථාරුතමාගතවසෙනෙව ජබ්බිසතිසික්ඛාපදසඬගහමෙතං සීලං යෙභුයොන සික්ඛාපදානමවිහත්තත්තා චූළසීලං නාමාති අත්ථො. දෙසනාවසෙන හි ඉධ චූළමජ්ඣිමාදිභාවො වෙදිතබ්බො, න ධම්මවසෙන. තථා හි ඉධසඬබ්බිත්තෙන උද්දිට්ඨානං සික්ඛාපදානං අවිහත්තානං විහජනවසෙන මජ්ඣිමසීලදෙසනා පවත්තා, තෙනෙවාහ “මජ්ඣිමසීලං විත්ථාරොත්තො”ති.චූළසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා

11. “යථා වා පනෙකෙ හොත්තො”තිආදිදෙසනාය සම්බන්ධමාහ “ඉදානී”තිආදිනා. තත්ථායමට්ඨකථාමුත්තකො නයො – යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. වාති විකප්පනත්ථෙ, තෙන ඉමමත්ථං විකප්පෙති “උස්සාහං කත්වා මම වණ්ණං වදමානොපි පුට්ඨජනො පාණාතිපානං පහාය පාණාතිපානා පටිවිරතො”තිආදිනා පරානුද්දෙසිකනායෙන වා සබ්බථාපි ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍ය, න තදුත්තරිං. “යථාපනෙකෙ හොත්තො සමණබ්‍රාහ්මණභාවං පටිජානමානා, පරෙහි ව තථා සම්භාවියමානා තදනුරූපපටිපත්තිං අජානනො, අසමත්ථනතො ව න අභිසම්භුණන්ති, න එවමයං. අයං පන සමණො ගොතමො සබ්බථාපි සමණසාරුප්පපටිපත්තිං පුරෙසියෙව”ති එවං අඤ්ඤාද්දෙසිකනායෙන වා සබ්බථාපි ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍ය, න තදුත්තරිත්ති. පනාති වචනාලඬිකාරෙ විකප්පනත්ථෙතෙව උපන්‍යාසාදිඅත්ථස්ස සිජ්ඣනතො. එකෙති අඤ්ඤො. “එකච්චෙ”තිපි වදන්ති. හොත්තොති සාධුනං පියසමුදාහාරො. සාධවො හි පරෙ “හොත්තො”ති වා “දෙව්‍යානං පියා”ති වා “ආයස්මත්තො”ති වා සමාලපන්ති. සමණබ්‍රාහ්මණාති යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතතාය සමණා. ජාතිමත්තෙන ව බ්‍රාහ්මණාති.

සද්ධා නාම ඉධ චතුබ්බිධෙසු යානෙසුති ආහ “කම්මඤ්චා”තිආදි. කම්මකම්මඵලසම්බන්ධෙනෙව ඉධලොකපරලොකසද්දහනං දට්ඨබ්බං. “එත්ථ කම්මං විපච්චති, කම්මඵලඤ්ච අනුභවිතබ්බ”න්ති. තදත්ථං බ්‍යතිරෙකතො ඤාපෙති “අයං මෙ”තිආදිනා. පටිකරිස්සතීති පච්චුපකාරං කරිස්සති. තදෙව සමත්ථෙතො. “එවංදින්නාති හී”තිආදිමාහ. දෙසනාසිසමත්තං පධානං කත්වා නිදස්සනතො. තෙන චතුබ්බිධම්පි පච්චයං නිදස්සෙතිති චුත්තං “අත්ථතො පනා”තිආදි.

“සෙය්‍යථීද”න්ති අයං සද්දො “සො කතමො”ති අත්ථෙ එකො නිපාතො, නිපාතසමුදායො වා, තෙන ව බීජගාමභුතගාමසමාරම්භපදෙ සද්දක්කමෙන අප්පධානභුතොපි බීජගාමභුතගාමො විහජ්ජිතබ්බට්ඨානෙ පධානභුතො විය පටිනිද්දිසියති. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති ආහ “කතමො සො බීජගාමභුතගාමො”ති. තස්මිඤ්භි විහත්තෙ තබ්බිසයසමාරම්භොපි විහත්තොව හොති. ඉමමත්ථඤ්භි දස්සෙතුං. “යස්ස සමාරම්භං අනුයුත්තා විහරන්ති”ති චුත්තං. තෙනෙව ව පාළියං. “මූලබීජ”න්තිආදිනා සො නිද්දිට්ඨොති. මූලමෙව බීජං මූලබීජං, මූලං බීජං එතස්සාතිපි මූලබීජන්ති ඉධ ද්විධා අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අතො න වොදෙතබ්බමෙතං. “කස්මා පනෙත්ථ බීජගාමභුතගාමං පුච්ඡිත්වා බීජගාමො එව විහත්තො”ති. තත්ථ හි පඨමෙන අත්ථෙන බීජගාමො නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භුතගාමො, දුට්ඨොපෙස සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන වා මූලබීජඤ්ච මූලබීජඤ්ච මූලබීජන්ති එකසෙසනායෙන වා නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො, තෙනෙව වක්ඛති “සබ්බඤ්ඤො”න්තිආදි. අතිව විසති හෙසජ්ජපයොගෙසුති අතිවිසං, අතිවිසා වා, යා “මහොසධ”න්තිපි චුච්චති කච්ඡකොති කාලකච්ඡකො, යං “පිලක්ඛො”තිපි වදන්ති. කපිත්ථනොති අම්බිලඬිකුරඵලො සෙතරුක්ඛො. සො හි කම්පති වලතිති කපිත්ථනො ටනපච්චයෙන, කපිති වා මක්කටො, තස්ස ටනසදිසං ඵලං යස්සාති කපිත්ථනො. “කපිත්ථනොති පිප්පලිරුක්ඛො”ති (විසුද්ධි. ටී. 1.108) හි විසුද්ධිමග්ගවිකායං චුත්තං. එඵබ්බං නාම පබ්බතීජං. අජ්ජකන්ති සෙතපණ්ණාසං. එණ්ණජ්ජකන්ති සමීරණං. හිරිවෙරන්ති වාරං. පච්චයන්තරසමවායෙ සදිසඵලජ්ජන්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථෙ සාරඵලෙ නිරුල්ලො බීජසද්දොති දස්සෙති “විරුහනසමත්ථමෙවා”ති ඉමිනා. ඉතරඤ්භි අබීජසඬ්ඛං ගතං, තඤ්ච බො රුක්ඛතො වියොජිතමෙව. අවියොජිතං පන තථා වා හොතු, අඤ්ඤථා වා “භුතගාමො”ත්ථෙව චුච්චති යථාචුත්තෙන දුතියට්ඨෙන. විනයා (පාචි. 91) නුරූපතො තෙසං විසෙසං දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. යමෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

12. සන්තිධානං සන්තිධි, තාය කරියතෙති සන්තිධිකාරො, අන්තපානාදි. එවං කාර-සද්දස්ස කම්මත්ථනං සන්ධාය “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති චුත්තං. අයමපරො නයො – යථා “ආවයං ගාමීනො”ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “ආවයගාමීනො”ති (ධ. ස. 10) නිද්දෙසො කතො, එවමිධාපි “සන්තිධිකාරං පරිභොග”න්ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති චුත්තං, සන්තිධිං කත්වා පරිභොගන්ති අත්ථො. විනයවසෙනාති විනයාගතාවාරවසෙන. විනයාගතාවාරො හි උත්තරලොපෙන “විනයො”ති චුත්තො, කායවාහනං වා විනයනං විනයො. සුත්තන්තනයපටිපත්තියා විසුං ගහිතත්තා විනයාවාරොයෙව ඉධ ලබ්භති. සම්මා කිලෙසෙ ලිඛතිති සල්ලෙබොති ව විනයාවාරස්ස විසුං ගහිතත්තා සුත්තන්තනයපටිපත්ති එව. පටිග්ගහිතන්ති කායෙන වා කායපටිබ්බද්ධෙන වා පටිග්ගහිතං. අපරජ්ජුති අපරස්මිං දිවසෙ. දත්වාති පරිවත්තනවසෙන දත්වා. යපාපෙත්වාති ව

අත්තනො සන්තකකරණෙන යපාපෙත්වා. තෙසම්පි සන්තකං විස්සාසග්ගාභාදිවසෙන පරිභුඤ්ජිත්වං වට්ටති.
සුත්තන්තනයවසෙන සල්ලෙබො එව න හොති.

යානි ව තෙසං අනුලොමානීනි එත්ථ සානුලොමධඤ්ඤරසං, මධුකපුප්ඵරසං, පක්කඩාකරසඤ්ච යපෙත්වා
අවසෙසා සබ්බෙපි ඵලපුප්ඵපත්තරසා අනුලොමපානානීනි දට්ඨබ්බං, යථාපරිච්ඡේදකාලං අනාධිට්ඨිතං අවිකප්පිතන්ති
අත්ථො.

සන්නිධියතෙති සන්නිධි, වත්ථමෙව. පරියායති කප්පියතීති පරියායො, කප්පියවාචානුසාරෙන පටිපත්ති, තස්ස
කථානි පරියායකථා. තබ්බිපරිතො නිප්පරියායො, කප්පියමිපි අනුපග්ගමිම සන්තුට්ඨිවසෙන පටිපත්ති, පරියාය-සද්දො
වා කාරණෙ, තස්මා කප්පියකාරණවසෙන චුත්තා කථා පරියායකථා. තදපි අවත්වා සන්තුට්ඨිවසෙන චුත්තා
නිප්පරියායො. “සචෙ”තිආදි අඤ්ඤස්ස දානාකාරදස්සනං. පාළියා උද්දිසනං උද්දෙසො. අත්ථස්ස පුච්ඡා පරිපුච්ඡනං.
“අදාතුං න වට්ටති”ති ඉමිනා අදාතෙ සල්ලෙබකොපනං දස්සෙති. අප්පහොන්තෙති කාතුං අප්පහොනකෙ සති.
පච්චාසායානි විවරපටිලාභාසාය. අනුඤ්ඤාතකාලෙති අනත්ථතෙ කටීනෙ එකො පච්ඡිමකත්තිකමාසො, අත්ථතෙ
කටීනෙ පච්ඡිමකත්තිකමාසෙන සහ හෙමන්තිකා වත්තාරො මාසා, පිට්ඨිසමයෙ යො කොචි එකො මාසොති එවං
තතියකටීනසික්ඛාපදාදිසු අනුඤ්ඤාතසමයෙ. සුත්තන්ති විවරසිබ්බනසුත්තං. විනයකම්මං කත්ථානි මූලවිවරං
පරික්ඛාරවොළං අධිට්ඨන්තිවා පච්චාසාච්චරමෙව මූලවිවරං කත්ථා යපෙනබ්බං, තං පුන මාසපරිහාරං ලහති, එතෙන
උපායෙන යාව ඉච්ඡති, තාව අඤ්ඤමඤ්ඤං මූලවිවරං කත්ථා යපෙන ලබ්භතීති චුත්තනයෙන, විකප්පනාවසෙන වා
විනයකම්මං කත්ථා. කස්මා න වට්ටතිති ආහ “සන්නිධි ව හොති සල්ලෙබඤ්ච කොපෙති”ති.

උපරි මණ්ඩපසදිසං පදරච්ඡන්තං, සබ්බපලිගුණධීමං වා ඡාදෙත්වා කතං වය්හං. උභොසු පස්සෙසු
සුවණ්ණරජනාදිමයා ගොපානසියො දත්ථා ගරුලපක්කකනයෙන කතා සන්දමානිතා. ඵලකාදිනා කතං පිට්ඨකයානං
සිවිකා. අන්තොලිකාසඬ්ඛාතා පටපොටලිකා පාටඩ්ඪි. “එකභික්ඛුස්ස හි”තිආදි තදත්ථස්ස සමත්ථනං.
අරඤ්ඤත්ථායානි අරඤ්ඤගමනත්ථාය. ධොතපාදකත්ථායානි ධොවිතපාදානමනුරක්ඛණත්ථාය. සංහනිතබ්බා
බන්ධිතබ්බානි සඬ්ඛාතා, උපාහනායෙව සඬ්ඛාතා තථා, යුගලභූතා උපාහනානි අත්ථො. අඤ්ඤස්ස දාතබ්බානි එත්ථ
චුත්තනයෙන දානං වෙදිතබ්බං.

මඤ්චොති නිදස්සනමත්තං. සබ්බෙපි හි පිට්ඨිසාදයො නිසිදනසයනායොග්ගා ගහෙනබ්බා තෙසුපි
තථාපටිපජ්ජිතබ්බතො.

ආබාධපච්චයා එව අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බා ගන්ධා වට්ටන්තිති දස්සෙති “කණ්ඩුකච්ඡුප්ඵදොසාදිආබාධෙ
සති”ති ඉමිනා. “ලක්ඛණෙ හි සති හෙතුත්ථොපි කත්ථවි සම්භවති”ති හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. තත්ථ කණ්ඩුකි ඛජ්ජු.
කච්ඡුති විතච්ඡිකා. ඡවිදොසොති කිලාසාදි. ආහරාපෙත්වානි ඤාතිපචාරිතතො හික්ඛාචාරවත්තෙන වා න යෙන
කෙනවි වා ආකාරෙන හරාපෙත්වා. හෙසජ්ජපච්චයෙහි ගිලානස්ස විඤ්ඤත්තිපි වට්ටති. “අනුජානාමි හික්ඛවෙ ,
ගන්ධං ගහෙත්වා කථාටෙ පඤ්චඩ්ගලිකං දාතුං, පුප්ඵං ගහෙත්වා විහාරෙ එකමත්තං නික්ඛිපිතු”න්ති (චූළව. 264)
වචනතො “ද්වාරො”තිආදි චුත්තං. සරඬුපනං විහාරවාසනා, චෙතියසරවාසනා වා. ආදි-සද්දෙන චෙතියපටිමාපුජාදිනි
සඬ්ගණ්භානි.

කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං, යං කිඤ්චි උපහොගාරහං වත්ථු, තස්මා යථාචුත්තානම්පි පසඬ්ගං නිවාරෙතුං
“චුත්තාවසෙසං දට්ඨබ්බ”න්ති ආහ, පාරිසෙසනයතො ගහිතත්තා චුත්තාවසෙසං දට්ඨබ්බන්ති අධිප්පායො. කිං
පනෙතන්ති චුත්තං “සෙය්‍යථීද්”න්තිආදි. තථාරුපෙ කාලෙති ගාමං පටිසිතුං දුක්කරාදිකාලෙ. වල්ලුරොති සුක්ඛමංසං.
භාජන-සද්දො සප්පිතෙලගුළසද්දෙහි යොපෙතබ්බො තදවිනාභාවිත්තා. කාලස්සෙවානි පගෙව. උදකකද්දමෙති උදකෙ
ව කද්දමෙ ව. නිමිත්තෙ වෙතං භූමිමං, භාවලක්ඛණෙ වා. අච්ඡථානි නිසිදථ. භුඤ්ජන්තස්සෙවානි භුඤ්ජතො එව
හික්ඛුනො, සම්පදානවචනං, අනාදරත්ථෙ වා සාම්චවනං. කිරියන්තරාවච්ඡේදනායොගෙන හෙත්ථ අනාදරතා.
ගීවායාමකත්ති භාවනපුංසකවචනං, ගීවං ආයමෙත්වා ආයතං කත්ථානි අත්ථො, යථා වා භූත්තෙ අතිභූත්තනය ගීවා
ආයමිතබ්බා හොති, තථානිපි වට්ටති. චතුමාසමිපිති වස්සානස්ස වත්තාරො මාසෙපි. කුටුම්භං චූචිවති ධනං,
තදස්සත්ථීති කුටුම්භිකො, මුණ්ඩො ව සො කුටුම්භිකො වානි මුණ්ඩකුටුම්භිකො, තස්ස ජීවිකං තථා, තං කත්ථා ජීවතිති
අත්ථො. නයදස්සනමත්තඤ්චෙතං ආමිසපදෙන දස්සිතානං සන්නිධිවත්ථුනන්ති දට්ඨබ්බං.

තබ්බිරහිතං සමණපටිපත්තිං දස්සෙන්නො “හික්ඛුනො පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ගුළපිණ්ඩො
තාලපක්කප්පමාණ”න්ති සාරත්ථදීපනියං චුත්තං. චතුභාගමත්තන්ති කුටුම්භමත්තන්ති චුත්තං. “එකා තණ්ඩුලනාළි”ති
චුත්තත්තා පන තස්සා චතුභාගො එකපත්ථොති වදන්ති. චුත්තඤ්ච –

“කුඩුවො පසතො එකො, පත්ථො තෙ වතුරො සිසුං;
ආළ්භකො වතුරො පත්ථා, දොණං වා වතුරාළ්භක”න්ති.

කස්මානි වූත්තං “තෙ භී”තිආදි. ආහරාපෙත්වාපි යපෙනුං වට්ටති, පගෙව යථාලද්ධං. “අභාසුකකාලෙ”තිආදිනා සුද්ධවිත්තෙන යපිතස්ස පරිභොගො සල්ලෙධං න කොපෙතිති දස්සෙති. සම්මුතිකුටිකාදයො වතස්සො, අවාසාගාරභූතෙන වා උපොසථාගාරාදිනා සහ පඤ්චකුටියො සන්ධාය “කප්පියකුටිය”න්තිආදි වූත්තං. සන්තිධි නාම තත්ථී තත්ථ අන්තොවූත්ථ අන්තොපක්කස්ස අනුඤ්ඤාතත්තා. “තථාගතස්සා”තිආදිනා අධිකාරානුරූපං අත්ථං පයොපෙති. පිලොතිකඛණ්ඩන්ති ජිණ්ණවොළඛණ්ඩං.

13. “ගීවං පසාරෙත්වා”ති එතෙන සයමෙව ආපාටගමනෙ දොසො නත්ථීති දස්සෙති. එත්තකම්පීති විනිච්ඡයවිචාරණා වත්ථුකිත්තනම්පි. පයොජනමත්තමෙවනි පදත්ථයොජනමත්තමෙව. යස්ස පන පදස්ස විත්ථාරකථං විනා න සක්කා අත්ථො විඤ්ඤාතුං, තත්ථ විත්ථාරකථාපි පදත්ථසඬගහමෙව ගච්ඡති.

කුතුහලවසෙන පෙක්ඛිතබ්බතො පෙක්ඛං, නටසත්ථවිධිනා පයොගො. නටසමුභෙන පන ජනසමුභෙ කත්තබ්බවසෙන “නටසම්මජ්ජ”න්ති වූත්තං. ජනානං සම්මද්දෙ සමුභෙ කතන්ති හි සම්මජ්ජං. සාරසමාසෙ පන “පෙක්ඛාමහ”න්තිපි වදන්ති, “සම්මජ්ජදස්සනුස්සව”න්ති තෙසං මතෙ අත්ථො. භාරතනාමකානං ද්වෙභාතුකරාජුනං, රාමරඤ්ඤො ව යුජ්ඣකුතාදිකං තප්පසුතෙහි ආවික්ඛිතබ්බතො අක්ඛානං. ගන්තුම්පි න වට්ටති, පගෙව තං සොතුං. පාණිනා තාළිතබ්බං සරං පාණිස්සරන්ති ආහ “කංසතාළ”න්ති, ලොහමයො තුරියජාතිවිසෙසො කංසො, ලොහමයපත්තො වා, තස්ස තාළනසද්දන්ති අත්ථො. පාණිනං තාළනසරන්ති අත්ථං සන්ධාය පාණිතාළන්තිපි වදන්ති. සනසඬබානානං තුරියවිසෙසානං තාළනං සනතාළං නාම, දණ්ඩමයසම්මතාළං සිලාතලාකතාළං වා. මත්තෙනානි භූතාවිසනමත්තෙන. එකෙති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව, යථා වෙත්ථ, එවම්තො පරෙසුපි “එකෙ”ති ආගතට්ඨානෙසු. තෙ කිර දිසනිකායස්සත්ථවිසෙසවාදිනො. චතුරස්සඅම්බණකතාළං නාම රුක්ඛසාරදණ්ඩාදීසු යෙන කෙනවි චතුරස්සඅම්බණං කත්වා චතුසු පස්සෙසු ධම්මෙන ඔනද්ධිත්වා වාදිතභණ්ඩස්ස තාළනං. තඤ්ඤි එකාදසදොණප්පමාණමානවිසෙසසණ්ඩානත්තා “අම්බණක”න්ති වූවිචිති, බිම්බිසකන්තිපි තස්සෙව නාමං. තථා කුම්භසණ්ඩානතාය කුම්භො, සටොයෙව වා, තස්ස ධුනනන්ති බුද්දකභාණකා. අබ්භොක්කිරණං රඩ්ගබලිකරණං. තෙ හි නව්වට්ඨානෙ දෙවතානං බලිකරණං නාම කත්වා කීළන්ති, යං “නන්දී”තිපි වූවිචිති. ඉත්ථිපුරිසසංයොගාදිකිලෙසජනකං පටිභානවිත්තං සොභනකරණතො සොභනකරං නාම. “සොභනසරක”න්ති සාරසමාසෙ වූත්තං. වණ්ඩාය අලන්ති වණ්ඩාලං, අයොගුළකීළා. වණ්ඩාලා නාම භීතජාතිකා සුනබමංසභොජිනො, තෙසං ඉදන්ති වණ්ඩාලං. සාණෙ උදකෙන තෙමෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආකොටනකීළා සාණධොවනකීළා. වංසෙන කතං කීළනං වංසන්ති ආහ “වෙඨං උස්සාපෙත්වා කීළන”න්ති.

නිබණ්ණිවානි භූමියං නිබාතං කත්වා. නක්ඛත්තකාලෙති නක්ඛත්තයොගජණකාලෙ. තමත්ථං අඬගුත්තරාගමෙ දසකනිපාතපාළියා (අ. නි. 10.106) සාධෙත්තො “චූත්තම්පිවෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථානි තස්මිං අට්ඨිධොවනෙ. ඉන්ද්‍රජාලෙනානි අට්ඨිධොවනමත්තං පරිජප්පෙත්වා යථා පරෙ අට්ඨිනියෙව පස්සන්ති, න මංසාදිනි, එවං මංසාදිනමත්තරධාපනමායාය. ඉන්ද්‍රස්ස ජාලම්ච හි පටිච්ඡාදිතුං සමත්ථනතො “ඉන්ද්‍රජාල”න්ති මායා වූවිචිති ඉන්ද්‍රවාපාදයො විය. අට්ඨිධොවනන්ති අට්ඨිධොවනකීළා.

හත්ථීආදිහි සද්ධිං යුජ්ඣකුන්ති හත්ථීආදීසු අභිරුහිත්වා අඤ්ඤෙහි සද්ධිං යුජ්ඣනං, හත්ථීආදිහි ව සද්ධිං සයමෙව යුජ්ඣනං සන්ධාය වූත්තං, හත්ථීආදිහි සද්ධිං අඤ්ඤෙහි යුජ්ඣකුන්ති හි අත්ථො. තෙති හත්ථීආදයො. අඤ්ඤමඤ්ඤං මට්ටන්ති විලොථන්තිති මල්ලා, බාහුසුද්ධිකාරකා, තෙසං යුද්ධං. සම්පභාරොති සඬගාමො. බලස්ස සෙනාය අග්ගං ගණනකොට්ඨාසං කරොන්ති එත්ථානි බලග්ගං, “එත්තකා හත්ථී, එත්තකා අස්සා”තිආදිනා බලගණනට්ඨානං. සෙනං විසුහන්ති එත්ථ විහජිත්වා යපෙත්ති, සෙනාය වා එත්ථ බසුහනං විනායොති සෙනාබසුහො, “ඉතො හත්ථී භොන්තු, ඉතො අස්සා භොන්තු”තිආදිනා යුද්ධත්ථං චතුරඬ්ගබලාය සෙනාය දෙසවිසෙසෙසු විචාරණට්ඨානං, තං පන භෙදතො සකටබසුභාදිවසෙන. ආදි-සද්දෙන වක්කපදුමබසුභානං දණ්ඩභොගමණ්ඩලාසංහතබසුභානඤ්ච ගහණං, “තයො හත්ථී පච්ඡිමං හත්ථානීකං, තයො අස්සා පච්ඡිමං අස්සානීකං, තයො රථා පච්ඡිමං රථානීකං, වත්තාරො පුරිසා සරහත්ථා පත්ති පච්ඡිමං පත්තානීක”න්ති (පාටි. 324 උයොධකසික්ඛාපදෙ) කණ්ඩවිද්ධසික්ඛාපදස්ස පදභාජනං සන්ධාය “තයො...පෙ....ආදිනා නයෙන චූත්තස්සා”ති ආහ. තඤ්ච ඛො “ද්වාදසපුරිසො හත්ථී, තිපුරිසො අස්සො, චතුපුරිසො රථො, වත්තාරො පුරිසා සරහත්ථා පත්ති”ති (පාටි. 314 උයුත්තසෙනාසික්ඛාපදෙ) චූත්තලක්ඛණතො හත්ථීආදිගණනෙනානි දට්ඨබ්බං, එතෙන ව “ජ හත්ථීනියො, එකො ව හත්ථී ඉදමෙක”න්ති (මහාව. අට්ඨ. 245) වම්මක්ඛන්ධකවණ්ණනායං චූත්තමනීකං පටික්ඛිපති.

14. කාරණං නාම එලස්ස යානන්ති වූත්තං “පමාදො...පෙ.... යාන”න්ති. පදානීති සාරීආදිනං පතිට්ඨානානි. අට්ඨාපදන්ති සඤ්ඤාය දිසතා. “අට්ඨපද”න්තිපි පඨන්ති. දසපදං නාම ද්විති පන්තිති විසතියා පදෙහි කීළනජුතං. අට්ඨපදදසපදෙසුති අට්ඨපදදසපදඑලකෙසු. ආකාසෙයෙව කීළනන්ති “අයං සාරී අසුකපදං මයා නිතා, අයං අසුකපද”න්ති කෙවලං මුඛෙනෙව වදන්තානං ආකාසෙයෙව ජුතස්ස කීළනං. නානාපට්මණ්ඩලන්ති අනෙකවිහිතසාරීග්ගපරිවට්ටං. පරිහරිතබ්බන්ති සාරියො පරිහරිතුං යුත්තකං. ඉතො විතො ව සරන්ති පරිවත්තන්තිති සාරියො, යෙන කෙනවි කතානි අක්ඛබ්භානි. තත්ථානි තාසු සාරීසු, තස්මිං වා අපනයනුපනයෙන. ජුතබලිකෙති ජුතමණ්ඩලෙ. “ජුතඑලකෙ”තිපි අධුනා පායො. පාසකං වූවිචිති ජසු පස්සෙසු එකෙකං යාව ඡක්කං දස්සෙත්වා

කතකිළනකං, තං වඩ්ඨෙත්වා යථාලද්ධං එකකාදිවසෙන සාරියො අපනෙත්තො, උපනෙත්තො ච කිළන්ති, පසති අට්ඨපදාදිසු බාධති, චුසති වාති හි පාසකො, චතුබ්බිසතිවිධො අක්ඛො. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අට්ඨකං මාලිකං චුත්තං, සාවට්ඨස්ථ ඡකං මතං;
චතුක්කං බහුලං ඤෙය්‍යං, ද්වි බිත්ථසන්තිහදුකං;
චතුබ්බිසති ආයා ව, මුනින්දෙන පකාසිතා”ති.

තෙන කිළනම්ඨ පාසකකිළනං. සටනං පහරණං, තෙන කිළා සටිකාති ආහ “දීසදණ්ඩකෙනා”තිආදි. සටෙන කුම්භෙන කිළා සටිකාති එකෙ. මඤ්ජිට්ඨිකාය වාති මඤ්ජිට්ඨිසඛිකාසස්ස යොජනවල්ලිරුක්ඛස්ස සාරං ගහෙත්වා පක්කකසාවං සන්ධාය වදති. සිත්ථොදකෙන වාති [පිට්ඨොදකෙන වා (අට්ඨකථායං)] ව පක්කමධුසිත්ථොදකං. සලාකහත්ථන්ති තාලභීරාදිනං කලාපස්සෙනං අධිවචනං. බහුසු සලාකාසු විසෙසරහිතං එකං සලාකං ගහෙත්වා තාසු පක්ඛිපිත්වා පුන තඤ්ඤෙව උද්ධරන්තා සලාකහත්ථෙන කිළන්තිති කෙවි. ගුළකිළාති ගුළඵලකිළා, යෙන කෙනවි වා කතගුළකිළා. පණ්ණෙන වංසාකාරෙන කතා නාළිකා පණ්ණනාළිකා, තෙනෙවාහ “තංඨමන්තා”ති. බුද්දකෙ ක-පච්චයොති දස්සෙති “බුද්දකතභිගල”න්ති ඉමිතා. හත්ථපාදානං මොක්ඛෙන මොවනෙන වයති පරිවත්තති එතායාති මොක්ඛචිකා, තෙනාහ “ආකාසෙ වා”තිආදි. පරිබ්භමනත්තායෙව තං චක්කං නාමාති දස්සෙතුං “පරිබ්භමනචක්ක”න්ති චුත්තං.

පණ්ණෙන කතා නාළි පණ්ණනාළි, ඉමිතා පත්තාළිහකපද්දවයස්ස යථාක්කමං පරියායං දස්සෙති. තෙන කතා පන කිළා පත්තාළිහකාති චුත්තං “තායා”තිආදි. බුද්දකො රථො රථකො ක-සද්දස්ස බුද්දකත්ථවචනතො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. ආකාසෙ වා යං ඤාපෙති, තස්ස පිට්ඨියං වා යථා වා තථා වා අක්ඛරං ලිඛිත්වා “එවමිද්”න්ති ජානනෙන කිළා අක්ඛරිකා, පුච්ඡන්තස්ස මුඛාගතං අක්ඛරං ගහෙත්වා නට්ඨමුත්තිලාභාදිජානනකිළාතිපි වදන්ති. වජ්ජ-සද්දො අපරාධත්ථොති ආහ “යථාවජ්ජං නාමා”තිආදි. වාදිතානුරූපං නච්චනං, ගායනං වා යථාවජ්ජන්තිපි වදන්ති. “එවං කතෙ ජයො හවිස්සති, එවං කතෙ පරාජයො”ති ජයපරාජයං පුරක්ඛන්වා පයොගකරණවසෙන පරිහාරපථාදිනම්පි ජුත්තප්පමාදට්ඨානභාවො වෙදිතබ්බො, පඬිගචීරාදිහි ව වංසාදිහි කත්තබ්බා කිච්චසිද්ධි, අසිද්ධි වාති ජයපරාජයාවහො පයොගො චුත්තො, යථාවජ්ජන්ති ව කාණාදිහි සද්දසාකාරදස්සනෙහි ජයපරාජයවසෙන ජුත්තකිළිකභාවෙන චුත්තං. සබ්බෙපි හෙනෙ ජොතෙන්ති පකාසෙන්ති එතෙහි තප්පයොගිකා ජයපරාජයවසෙන, ජවන්ති ව ගච්ඡන්ති ජයපරාජයං එතෙහිති වා අත්ථෙත ජුත්තසද්දවචනියතං නාතිවත්තන්ති.

15. පමාණාතික්කන්තාසනන්ති “අට්ඨකිගුලපාදකං කාරෙතබ්බං සුගතභිගුලෙනා”ති චුත්තප්පමාණතො අතික්කන්තාසනං. කම්මවසෙන පයොජනතො “අනුයුත්තා විහරන්තිති පදං අපෙක්ඛිත්වා”ති චුත්තං. වාළුරූපානීති ආහරිමාති සිහබ්‍යග්ඝාදිවාළුරූපානි. චුත්තඤ්ඤි හික්ඛුතිවිහඬිගෙ “පල්ලඬිකො නාම ආහරිමෙහි වාළෙහි කතො”ති (පාචි. 984) “අකප්පියරූපාකුලො අකප්පියමඤ්චො පල්ලඬිකො”ති සාරසමාසෙ චුත්තං. දීසලොමකො මහාකොජචොති චතුරභිගුලාධිකලොමො කාලවණ්ණො මහාකොජචො. කුචුච්චති පථවී, තස්සං ජවති සොහනවිත්ථවසෙනාති කොජචො. “චතුරභිගුලාධිකාති කිර තස්ස ලොමානී”ති වචනතො චතුරභිගුලතො හෙට්ඨා වට්ඨන්ති වදන්ති. උද්දලොමී එකන්තලොමීති විසෙසදස්සනමෙනං, තස්මා යදි තාසු න පවිසති, වට්ඨන්ති ගහෙතබ්බං. වානවිචිත්තන්ති හිත්තිවජ්ජදාදිආකාරෙන වානෙන සිබ්බනෙන විචිත්‍රං. උණ්ණාමයත්ථරණන්ති මිගලොමපකතමත්ථරණං. සෙත්තත්ථරණොති ධවලත්ථරණො. සිත්තට්ඨකෙහි සෙවිතබ්බන්තා සෙත්තත්ථරණො, “බහුමුදුලොමකො”තිපි වදන්ති. සනපුප්ඵකොති සබ්බථා පුප්ඵාකාරසම්පන්නො. “උණ්ණාමයත්ථරණොති උණ්ණාමයො ලොහිතත්ථරණො”ති (සාරත්ථ. ටී. 258) සාරත්ථදීපනියං චුත්තං. ආමලකපත්තාකාරාහි පුප්ඵපන්තිහි යෙහුයාතො කතන්තා ආමලකපත්තොතිපි වුවචති.

තිණ්ණං තුලානන්ති රුක්ඛතුලලතාතුලපොටකිතුලසඛිකානානං තිණ්ණං තුලානං. උදිතං ද්විසු ලොමං දසා යස්සාති උද්දලොමී ඉ-කාරස්ස අකාරං, ත-කාරස්ස ලොපං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා. එකස්මිං අන්තෙ ලොමං දසා යස්සාති එකන්තලොමී. උභයත්ථ කෙවිති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. තෙසං වාදෙ පන උදිතමෙකතො උග්ගතං ලොමමයං පුප්ඵං යස්සාති උද්දලොමී චුත්තනයෙන. උභතො අන්තතො එකං සද්දසං ලොමමයං පුප්ඵං යස්සාති එකන්තලොමීති වචනත්ථො. විනයට්ඨකථායං පන “උද්දලොමීති එකතො උග්ගතලොමං උණ්ණාමයත්ථරණං. ‘උද්ධලොමී’තිපි පායො. එකන්තලොමීති උභතො උග්ගතලොමං උණ්ණාමයත්ථරණං”න්ති (මහාව. අට්ඨ. 254) චුත්තං, නාමමත්තමෙස විසෙසො. අත්ථතො පන අග්ගහිතාවසෙසො අට්ඨකථාද්වයෙපි නත්ථීති දට්ඨබ්බො.

කොසෙයාඤ්ච කට්ඨස්සඤ්ච කට්ඨස්සාති විරූපෙකසෙසවසෙන. තෙහි පකතමත්ථරණං කට්ඨස්සං. එතදෙවත්ථං දස්සෙතුං “කොසෙයාකට්ඨස්සමයපච්චත්ථරණං”න්ති චුත්තං, කොසෙයාසුත්තානමත්තරත්තරං සුවණ්ණමයසුත්තානි පවෙසෙත්වා විතමත්ථරණන්ති චුත්තං හොති. සුවණ්ණසුත්තං කිර “කට්ඨස්සං, කස්සට්”න්ති ව වදන්ති. තෙනෙව “කොසෙයාකස්සට්ඨමය”න්ති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.15) චුත්තං. කට්ඨස්සං නාම වාකවිසෙසොතිපි වදන්ති. රතනපරිසිබ්බිතන්ති රතනෙහි සංසිබ්බිතං, සුවණ්ණලිත්තන්ති කෙවි. සුද්ධකොසෙයාන්ති

රත්නපරිසිඛිතරහිතං. චිත්තයෙති චිත්තයට්ඨකථං, චිත්තයපරියායං වා සන්ධායා චුත්තං. ඉධ හි සුත්තන්තිකපරියායෙ “යපෙන්වා තුලිකං සබ්බානෙව ගොනකාදීනි රත්නපරිසිඛිතානි වට්ටන්ති”ති චුත්තං. චිත්තයපරියායං පන පත්වා ගරුකෙ යාතබ්බත්තා සුද්ධකොසෙයාමෙව වට්ටති, නෙතරානීති විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො, සුත්තන්තිකපරියායෙ පන රත්නපරිසිඛිතරහිතාපි තුලිකා න වට්ටති, ඉතරානි වට්ටන්ති, සවෙපි තානි රත්නපරිසිඛිතානි, භූමත්ථරණවසෙන යථානුරූපං මඤ්චපියාදීසු ච උපනෙතුං වට්ටන්තිති. සුත්තන්තදෙසනාය ගහට්ඨානම්පි වසෙන චුත්තත්තා තෙසං සඛිගණ්හනත්ථං “යපෙන්වා...පෙ.... න වට්ටන්තිති චුත්ත”න්ති අපරෙ. දීඝනිකායට්ඨකථායන්ති කත්ථවි පායො, පොරාණදීඝනිකායට්ඨකථායන්ති අත්ථො. නච්චයොග්ගන්ති නච්චිතුං පභොනකං. කරොන්ති ඵත්ථ නච්චන්ති කුත්තකං, තං පන උද්දලොම්ඵකන්තලොම්චිසෙසමෙව. චුත්තඤ්ච –

“ද්විදසෙකදසානුද්ද-ලොම්ඵකන්තලොම්නො;
තදෙව සොළසිත්ථිතං, නච්චයොග්ගඤ්චි කුත්තක”න්ති.

හත්ථිනො පිට්ඨියං අත්ථරං හත්ථත්ථරං. ඵචං සෙසපදෙසුපි. අජිනවම්මෙහිති අජිනම්ගවම්මෙහි, තානි කිර වම්මානි සුමුමතරානි, තස්මා දුපට්ටතිපට්ටානි කත්වා සිඛිබන්ති. තෙන චුත්තං “අජිනප්පවෙණි”ති, උපරුපරි යපෙන්වා සිඛිබන්තවසෙන හි සන්තතිභූතා “පවෙණි”ති වුවුවති. කදලිම්මිගොති මඤ්ජුරාකාරම්මො, තස්ස ධම්මෙන කතං පවරපච්චත්ථරණං තථා. “තං කිරා”තිආදි තදාකාරදස්සනං, තස්මා සුද්ධමෙව කදලිම්මගවම්මං වට්ටතිති වදන්ති. උත්තරං උපරිභාගං ඡාදෙතිති උත්තරච්ඡදො, චිත්තං. තම්පි ලොහිතමෙව ඉධාධිප්පෙනන්ති ආහ “රත්තවිතානෙනා”ති. “යං වත්තති, තං සඋත්තරච්ඡෙද”න්ති ඵත්ථ සෙසො, සංසිඛිබ්බහාවෙන සද්ධිං වත්තතිති අත්ථො. රත්තවිතානෙසු ව කාසාවං වට්ටති, කුසුම්භාදිරත්තමෙව න වට්ටති, තඤ්ච බො සබ්බරත්තමෙව. යං පන නානාවණ්ණං වානචිත්තං වා ලෙපචිත්තං වා, තං වට්ටති. පච්චත්ථරණස්සෙව පධානත්තා තප්පට්ඨිද්ධං සෙතවිතානම්පි න වට්ටතිති චුත්තං. උභතොති උභයත්ථ මඤ්ජුරස්ස සිසභාගෙ, පාදභාගෙ වාති අත්ථො. ඵත්ථාපි සඋත්තරච්ඡදෙ විය විනිච්ඡයො. පදුමවණ්ණං වාති නාතිරත්තං සන්ධායාහ. විචිත්තං වාති පන සබ්බථා කප්පියත්තා චුත්තං, න පන උභතො උපධානෙසු අකප්පියත්තා. න හි ලොහිතක-සද්දො චිත්තෙ වට්ටති. පට්ටිකග්ගහණෙනෙව චිත්තකස්සාපි අත්ථරණස්ස සඛිගහෙනබ්බප්පසඛිගතො. සවෙ පමාණයුත්තන්ති චුත්තමෙවත්ථං බාතිරෙකතො සමත්ථෙතුං ආහ “මහාඋපධානං පන පටික්ඛිත්ත”න්ති. මහාඋපධානන්ති ව පමාණාතික්කන්තං උපධානං. සිසප්පමාණමෙව හි තස්ස පමාණං. චුත්තඤ්ච “අනුජානාමි හික්ඛවෙ, සිසප්පමාණං බිබ්බොහනං කාතු”න්ති (වුළුව. 297) සිසප්පමාණඤ්ච නාම යස්ස චිත්ථාරතො තිසු කණ්ණෙසු ද්විත්තං කණ්ණානං අන්තරං මිනියමානං විදන්ථි වෙව වතුරභිගුලඤ්ච හොති. බිබ්බොහනස්ස මජ්ඣට්ඨානං තිරියතො මුට්ඨීරතනං හොති, දීඝතො පන දියඨ්ඨරතනං වා ද්විරතනං වා. තං පන අකප්පියත්තායෙව පටික්ඛිත්තං, න තු උච්චාසයනමහාසයනපරියාපන්නත්තා. ද්වෙපිති සිසුපධානං, පාදුපධානඤ්ච. පච්චත්ථරණං දත්ථානි පච්චත්ථරණං කත්වා අත්ථරිත්ථානි අත්ථො, ඉදඤ්ච ගිලානමෙව සන්ධායා චුත්තං. තෙනාහ සෙනාසනක්ඛන්ධකවණ්ණනායං “අගිලානස්සාපි සිසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති ද්වයමෙව වට්ටති. ගිලානස්ස බිබ්බොහනානි සත්ථරිත්ථා උපරි පච්චත්ථරණං කත්වා නිපජ්ජිතුම්පි වට්ටති”ති (වුළුව. අට්ඨ. 297) චුත්තනෙයෙනෙව චිත්තයෙ ගභවතා චුත්තනෙයෙනෙව. කථං පන චුත්තන්ති ආහ “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදි. යථා අට්ඨභිගුලපාදකං හොති, ඵචං ආසන්දියා පාදච්ඡින්නං වෙදිතබ්බං. පල්ලඨකස්ස පන ආහරිමානි වාළුරුපාති ආහරිත්ථා පුන අප්පට්ඨිද්ධකාරණම්පි හෙදනමෙව. ච්ඡටෙන්වාති ජටං නිබ්බෙධෙන්වා. බිබ්බොහනං කාතුන්ති තානි විජටිතතුලානි අන්තො පක්ඛිපිත්ථා බිබ්බොහනං කාතුං.

16. “මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකාන”න්ති ඵතෙන අණ්ඩප්පලාබ්බජානමෙව ගහණං, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තත්තානි ව කාරණං දස්සෙති, තෙනෙවායමත්ථො සිජ්ඣති “අනෙකදිවසානි අන්තොසයනහෙතු ඵස ගන්ධො”ති. උච්ඡාදෙන්ති උබ්බට්ටෙන්ති. සණ්ඨානසම්පාදනත්ථන්ති සුසණ්ඨානනාසම්පාදනත්ථං. පරිමද්දන්තිති සමන්තතො මද්දන්ති.

තෙසංයෙව දාරකානන්ති පුඤ්ඤවත්තානමෙව දාරකානං. තෙසමෙව හි පකරණානුරූපතාය ගහණං. මහාමල්ලානන්ති මහතං බාහුයුද්ධකාරකානං. ආදාසො නාම මණ්ඩනකපකතිකානං මනුස්සානං අත්තනො මුඛඡායාපස්සනත්ථං කංසලොභාදීහි කතො භණ්ඩවිසෙසො. තාදිසං සන්ධාය “යං කිඤ්චි...පෙ.... න වට්ටති”ති චුත්තං. අලඨකාරඤ්ජනමෙව න හෙසප්පඤ්ජනං. මණ්ඩනානුයොගස්ස හි අධිප්පෙනත්තා තම්ඨානධිප්පෙනං. ලොකෙ මාලා-සද්දො බද්ධමාලායමෙව “මාලා මාලාං පුජ්ජදාමෙ”ති වචනතො. සාසනෙ පන සුද්ධපුජ්ජෙසුපි නිරුල්ලොති ආහ “අබද්ධමාලා වා”ති. කාලපිළකාදීනන්ති කාලවණ්ණපිළකාදීනං. මත්තිකකක්කන්ති ඔසධෙහි අභිසඬ්ඛනං යොගමත්තිකාවුණ්ණං. දෙන්තිති විලෙපෙන්ති. වලිතෙති විකාරාපජ්ජනවසෙන වලනං පත්තෙ , කුපිතෙති අත්ථො. තෙනානි සාසපකක්කෙන. දොසෙති කාලපිළකාදීනං හෙතුභූතෙ ලොහිතදොසෙ. බාදිතෙති අපනායනවසෙන බාදිතෙ. සන්තිසිත්තෙති තාදිසෙ දුට්ඨලොහිතෙ පරික්ඛිණෙ. මුඛවුණ්ණකෙනානි මුඛවිලෙපනෙන . වුණ්ණෙන්තිති විලිම්පෙන්ති. තං සබ්බන්ති මත්තිකාකක්කසාසපතිලහලිද්දිකක්කදානසඬ්ඛනං මුඛවුණ්ණං, මුඛවිලෙපනඤ්ච න වට්ටති. අත්ථානුක්කමසම්භවතො හි අයං පද්ද්වයස්ස වණ්ණනා. මුඛවුණ්ණසඬ්ඛනං මුඛවිලෙපනන්ති වා පද්ද්වයස්ස තුලාධිකරණවසෙන අත්ථවිභාවනා.

හත්ථබන්ධන්ති හත්ථෙ ඛන්ධිතබ්බමාහරණං, තං පන සඬබ්බකපාලාදයොති ආහ “හත්ථෙ”තිආදි. සඬබ්බො එව කපාලං තථා. “අපරෙ”තිආදිනා යථාක්කමං “සිබ්බන්ධ”න්තිආදි පදානමත්ථං සංවණ්ණෙති. තත්ථ සිබ්බන්ති වුළුං. චිරකං නාම යෙන වුළාය චිරකරණත්ථං, සොහනත්ථස්ථව විජ්ඣති. මුත්තාය, මුත්තා එව වා ලතා මුත්තාලතා, මුත්තාවළි. දණ්ඩො නාම චතුහත්ථොති වුත්තං “චතුහත්ථදණ්ඩං වා”ති. අලඬකතදණ්ඩකන්ති පන තතො ඔමකං රථයට්ඨිආදිකං සන්ධායාහ. හෙසප්පනාළිකන්ති හෙසප්පතුම්බං. පත්තාදිඔලම්බනං වාමංසෙයෙව අවිණ්ණන්ති වුත්තං “වාමපස්සෙ ඔලග්ගිත”න්ති. කණ්ණිකා නාම කුටං, තාය ව රතනෙන ව පරික්ඛිත්තො කොසො යස්ස තථා. පඤ්චවණ්ණසුත්තසිබ්බිතන්ති නිලපිතලොහිතොදාතමඤ්ජීට්ඨවසෙන පඤ්චවණ්ණෙහි සුත්තෙහි සිබ්බිතං නිව්ධම්පි ඡත්තං. රතනමත්තායාමං චතුරඬගුලචිත්ථතන්ති තෙසං පරිවයනියාමෙන වා නලාටෙ ඛන්ධිතුං පහොනකප්පමාණෙන වා වුත්තං. “කෙසත්තපරිවජ්ජෙදං දස්සෙත්වා”ති එතෙන තදනජ්ඣොත්ථරණවසෙන ඛන්ධනාකාරං දස්සෙති. මෙසමුඛෙති අබ්භන්තරෙ. “මණ්”න්ති ඉදං සිරොමණ් සන්ධාය වුත්තන්ති ආහ “වුළාමණ්”න්ති, වුළායං මණ්න්ති අත්ථො. වමරස්ස අයං වාමරො, ස්වෙව වාලො, තෙන කතා බිජන්ති වාමරවාලබ්ජන්ති. අඤ්ඤාසං පන මකසබ්ජනිවාකමයබ්ජනිඋසිරමයබ්ජනිමොරපිඤ්ජමයබ්ජනිනං, වීදුපනතාලවණ්ටානඤ්ච කප්පියත්තා තස්සායෙව ගහණං දට්ඨබ්බං.

17. දුග්ගතිතො, සංසාරතො ව නියානි එතෙනානි නියානං, සග්ගමග්ගො, මොක්ඛමග්ගො ව. තං නියානාමරහති, තස්මිං වා නියානෙන නියුත්තා, තං වා නියානං ඵලභූතං එතිස්සාති නියානානිකා, වච්චුවරිතකිලෙසතො නියානිති වා නියානිකා ඊ-කාරස්ස රස්සත්තං, ය-කාරස්ස ව ක-කාරං කත්වා. අනිය-සද්දො හි බහුලා කත්චත්ථාහිධායකො. වෙනනාය සද්ධිං සම්ඵප්පලාපවිරති ඉධ අධිප්පෙනා. තප්පටිපක්ඛතො අනියානිකා, සම්ඵප්පලාපො, තස්සා භාවො අනියානිකත්තං, තස්මා අනියානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතාති තිරොකරණභූතා විබන්ධනභූතා. සොපි නාමාති එත්ථ නාම-සද්දො ගරභායං. කම්මට්ඨානභාවෙති අනිච්චතාපටිසංයුත්තත්තා චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. කාමස්සාදවසෙනාති කාමසඬබ්බාතඅස්සාදවසෙන. සහ අත්ථොනාති සාත්ථකං, හිතපටිසංයුත්තන්ති අත්ථො. උපාහනාති යානකථාසම්බන්ධං සන්ධාය වුත්තං. සුට්ඨු නිවෙසිතබ්බොති සුනිව්ච්චො. තථා දුන්නිව්ච්චො. ගාම-සද්දෙන ගාමවාසී ජනොපි ගතිතොති ආහ “අසුකගාමවාසීනො”තිආදි.

සුරකථාති එත්ථ සුර-සද්දො චිරවාචකොති දස්සෙති “සුරො අහොසි”ති ඉමිනා. විසිබා නාම මග්ගසන්තිවෙසො, ඉධ පන විසිබාගහණෙන තන්තිවාසීනොපි ගතිනා “සබ්බො ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය, තෙනෙවාහ “සද්ධා පසන්නා”තිආදි.

කුම්භස්ස යානං නාම උදකට්ඨානන්ති වුත්තං “උදකට්ඨානකථා”ති. උදකත්තත්ථකථාතිපි වුවචති තත්ථෙව සම්චරොධතො. අපිච කුම්භස්ස කරණට්ඨානං කුම්භට්ඨානං. තදපදෙසෙන පන කුම්භදාසියො වුත්තාති දස්සෙති “කුම්භදාසිකථා වා”ති ඉමිනා. පුබ්බෙ පෙනා කාලඬකතාති පුබ්බපෙනා. “පෙනො පරෙතො කාලඬකතො”ති හි පරියායවචනං. හෙට්ඨා වුත්තනයමතිදිසිතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

පුරිමපච්ඡිමකථාහි විමුත්තාති ඉධාගතාහි පුරිමාහි, පච්ඡිමාහි ව කථාහි විමුත්තා. නානාසභාවාති අත්ත-සද්දස්ස සභාවපරියායභාවමාහ. අසුකෙන නාමාති පජාපනිනා බ්‍රහ්මිනා, ඉස්සරෙන වා. උප්පත්තිධීතිසම්භාරාදිවසෙන ලොකං අක්ඛායති එතායාති ලොකක්ඛායිකා, සා පන ලොකායතසමඤ්ඤෙ විතණ්ඩසත්ථෙ නිස්සිතා සල්ලාපකථාති දස්සෙති “ලොකායතවිතණ්ඩසල්ලාපකථා”ති ඉමිනා. ලොකා බාලජනා ආයතන්ති එත්ථ උස්සහන්ති වාදස්සාදෙනාති ලොකායතං, ලොකො වා හිතං න යතති න ඊහති තෙනාති ලොකායතං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය චිත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති. අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධං, සග්ගමොක්ඛවිරුද්ධං වා කථං තනොන්ති එත්ථාති විතණ්ඩො, විරුද්ධෙන වා වාදදණ්ඩෙන තාලෙන්ති එත්ථ වාදිනොති විතණ්ඩො, සබ්බත්ථ නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධි.

සාගරදෙවෙන බතොති එත්ථ සාගරරඤ්ඤො පුත්තෙහි බතොතිපි වදන්ති. විජ්ජති පවෙදනහෙතුභූතා මුද්ධා යස්සාති සමුද්දො ධ-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා, සහ-සද්දො වෙන්ථ විජ්ජමානත්ථවාචකො “සලොමකොසපක්ඛකො”තිආදීසු විය. භවොති වුද්ධි භවති වඩ්ඪන්ති කත්වා. විභවොති භාති තබ්බිරහතො. ද්වන්දතො පුබ්බෙ සුයාමානො ඉතිසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බොති ආහ “ඉති භවො ඉති අභවො”ති. යං වා තං වාති යං කිඤ්චි, අථ තං අනියමන්ති අත්ථො. අභූතඤ්ඤි අනියමත්ථං සහ විකප්පෙන යංතං-සද්දෙහි දීපෙන්ති ආවරියා. අපිච භවොති සස්සතො. අභවොති උච්ඡෙදො. භවොති වා කාමසුඛං. අභවොති අත්තකිලමථො.

ඉති ඉමාය ඡබ්බිධාය ඉතිභවාභවකථාය සද්ධිං බාත්තිංස නිරච්ඡානකථා නාම භොන්ති. අථ වා පාළියං සරුපතො අනාගතාපි අරඤ්ඤපබ්බතනදීදිපකථා ඉති-සද්දෙන සඬගහෙත්වා බාත්තිංස නිරච්ඡානකථාති වුවචන්ති. පාළියඤ්ඤි “ඉති වා”ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, වා-සද්දො විකප්පනත්ථො. ඉදං වුත්තං භොති “එවංපකාරං, ඉතො අඤ්ඤං වා තාදිසං නිරත්ථකකථං අනුයුත්තා විහරන්ති”ති, ආදිඅත්ථො වා ඉති-සද්දො ඉති වා ඉති එවරුපා “නච්චගිතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.10, 164; ම. නි. 1.293, 411; 2.11, 418; 3.14, 102; අ. නි. 10.99) විය, ඉති එවමාදිං අඤ්ඤම්පි තාදිසං කථමනුයුත්තා විහරන්තිති අත්ථො.

18. විරුද්ධස්ථාන ගහණං විග්ගහො, සො යෙසන්ති විග්ගහිකා, තෙසං තථා, විරුද්ධං වා ගණ්හාති එතායාති විග්ගහිකා, සායෙව කථා තථා. සාරම්භකථානි උපාරම්භකථා. සහිතන්ති පුබ්බාපරාවිරුද්ධං. තතොයෙව සිලිට්ඨං. තං පන අත්ථකාරණයුත්තතායාති දස්සෙතුං “අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තන්ති අත්ථො”ති වුත්තං. න්ති වචනං. පරිවත්තිත්වා ධීතං සපත්තගතො අසමත්ථො යොධො විය න කිඤ්චි ජානාසි, කින්තු සයමෙව පරාජෙසිති අධිජ්ජායො. වාදො දොසොති පරියායවචනං. තථා වර විවරාති. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං ආවරියකුලෙ. නිබ්බේධෙහීති මයා රොපිතං වාදං විස්සජ්ජෙහි.

19. දුතස්ස කම්මං දුතෙය්‍යං, තස්ස කථා තථා, තස්සං. ඉධ, අමුත්‍රාති උපයොගත්ථෙ භුම්මවචනං, තෙනාහ “අසුකං නාම යාන”න්ති. විත්ථාරතො විනිච්ඡයො විනයට්ඨකථායං (පාරා. අට්ඨ. 436-437) වුත්තොති සඬබ්බෙපතො ඉධ දස්සෙතුං “සඬබ්බෙපතො පනා”තිආදි වුත්තං. ගිහිසාසනන්ති යථාවුත්තවිපරිතං සාසනං. අඤ්ඤෙසන්ති ගිහිනඤ්ඤෙව.

20. තිව්ධෙනාති සාමන්තප්ප්පනඉරියාපට්ඨසන්තිස්සිතපච්චයපට්ඨෙසවනභෙදතො තිව්ධෙන. විමිභාපයන්තීති “අයමච්ඡරියපුරිසො”ති අත්තනි පරෙසං විමිභයං සම්පහංසනං අච්ඡරියං උජ්ජාදෙන්ති. විපුබ්බඤ්ඤි මිහි-සද්දං සම්පහංසනෙ වදන්ති සද්දවිදු. සම්පහංසනාකාරො ව අච්ඡරියං. ලපන්තීති අත්තානං වා දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා සො කිඤ්චි දදාති, එව උක්කාවෙන්වා උක්ඛිපනවසෙන දීපෙන්වා කටෙන්ති. නිමිත්තං සීලමෙතෙසන්ති නෙමිත්තිකාති තද්ධිතවසෙන තස්සීලත්ථො යථා “පංසුකුලිකො”ති (මහානි. 52) අපිච නිමිත්තෙන වදන්ති, නිමිත්තං වා කරොන්තීති නෙමිත්තිකා. නිමිත්තන්ති ව පරෙසං පච්චයදානසඤ්ඤාජ්ජාදකං කායවචිකම්මං වුවචති. නිජ්ජෙසො නිජ්ජිසනං වුණ්ණං විය කරණං. නිජ්ජිසන්තීති වා නිජ්ජෙසා, නිජ්ජෙසායෙව නිජ්ජෙසිකා, නිජ්ජිසනං වා නිජ්ජෙසො, තං කරොන්තීතිපි නිජ්ජෙසිකා. නිජ්ජෙසො ව නාම භට්ටපුරිසො විය ලාභසක්කාරත්ථං. අක්කොසනවුංසනුප්පණ්ඩනපරපිට්ඨිමංසිකතා. ලාභෙන ලාභන්ති ඉතො ලාභෙන අමුත්‍ර ලාභං. නිජ්ජිසන්ති මග්ගන්ති පරියෙසන්තීති පරියායවචනං. කුහකාදයො සද්දා කුහානාදීනි නිමිත්තං කත්වා තංසමඬ්ඛිපුග්ගලෙසු පවත්තාති ආහ “කුහනා...පෙ.... අධිවචන”න්ති. අට්ඨකට්ඨඤ්චාති තංතංපාලිසංවණ්ණනාභූතං පොරාණට්ඨකට්ඨඤ්ච.

මජ්ඣිමසිලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මහාසීලවණ්ණනා

21. අඬගාති ආරබ්භ පවත්තත්තා අඬගසභවරිතං සත්ථං “අඬග”න්ති වුත්තං උත්තරපදලොපෙන වා. නිමිත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො, තෙනාහ “හත්ථපාදාදීසු”තිආදි. කෙච් පන “අඬගන්ති අඬගවිකාරං පරෙසං අඬගවිකාරදස්සනෙනාපි ලාභාලාභාදිච්ජානන”න්ති වදන්ති. නිමිත්තසත්ථන්ති නිමිත්තෙන සඤ්ජානනජ්ජකාරදීපකං සත්ථං, තං වත්ථුනා විභාවෙතුං “පණ්ඩුරාජා”තිආදිමාහ. පණ්ඩුරාජාති ව “දක්ඛිණාරාමාධිපතී” ඉච්චෙව වුත්තං. සීහළදීපෙ දක්ඛිණාරාමනාමකස්ස සඬ්ඝාරාමස්ස කාරකොති වදන්ති. “දක්ඛිණමධුරාධිපතී”ති ව කත්ථවි ලිඛිතං, දක්ඛිණමධුරනගරස්ස අධිපතීති අත්ථො. මුත්තායොති මුත්තිකා. මුට්ඨියාති හත්ථමුද්දාය. සරගොලිකායාති සරඬුනා. සො “මුත්තා”ති සඤ්ඤානිමිත්තෙනාහ, සඬ්ඝානිමිත්තෙන පන “තිස්සො”ති.

“මහන්තාන”න්ති එතෙන අජ්ජකං නිමිත්තමෙව, මහන්තං පන උජ්ජාදොති නිමිත්තජ්ජාදානං විසෙසං දස්සෙති. උජ්ජනිතන්ති උජ්ජනනං. සුභාසුභඵලං පකාසෙන්තො උජ්ජජ්ජති ගච්ඡතිති උජ්ජාදො, උජ්ජාතොපි, සුභාසුභසුචිකා භූතචිකති. සො හි ධුමො විය අග්ගිස්ස කම්මඵලස්ස පකාසනමත්තමෙව කරොති, න තු තමුප්පාදෙතීති. ඉදන්ති ඉදං නාම ඵලං. එවන්ති ඉමිනා නාම ආකාරෙන. ආදිසන්තීති නිද්දිසන්ති. පුබ්බණ්ණසමයෙති කාලවසෙන. ඉදං නාමාති වත්ථුවසෙන වදති. යො වසහං, කුඤ්ජරං, පාසාදං, පබ්බතං වා ආරුළුහමත්තානං සුපිනෙ පස්සති, තස්ස “ඉදං නාම ඵල”න්තිආදිනා හි වත්ථුකිත්තනං හොති. සුපිනකන්ති සුපිනසත්ථං. අඬගසම්පත්තිවිපත්තිදස්සනමත්තෙන පුබ්බෙ “අඬග”න්ති වුත්තං, ඉධ පන මහානුභාවනාදිනිජ්ජාදකලක්ඛණවිසෙසදස්සනෙන “ලක්ඛණ”න්ති අයමෙතෙසං විසෙසො, තෙනාහ “ඉමිනා ලක්ඛණො”තිආදි. ලක්ඛණන්ති හි අඬගපච්චඬ්ඛිගෙසු දිස්සමානාකාරවිසෙසං සත්තිසිරිවච්ඡගදාසාදාදිකමධිජ්ජෙතං තං තං ඵලං ලක්ඛියති අනෙතාති කත්වා, සත්ථං පන තජ්ජකාසනතො ලක්ඛණං. ආහතෙති පුරාණෙ. අනාහතෙති නවෙ. අහතෙති පන පායෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො. ඉතො පට්ඨායාති දෙවරක්ඛණමනුස්සාදිභෙදෙන යථාඵලං පරිකප්පිතෙන විවිධවත්ථහාගෙ ඉතො වා එත්තො වා සඤ්ජන්තෙ ඉදං නාම හොගාදිඵලං හොති. එවරුපෙන දාරුනාති පලාසසිරිඵලාදිදාරුනා, තථා දබ්බියා. යදි දබ්බිහොමාදීනිපි අග්ගිහොමානෙව , අට්ඨ කස්මා විසුං වුත්තානීති ආහ “එවරුපායා”තිආදි. දබ්බිහොමාදීනි හොමොපකරණාදිවිසෙසෙහි ඵලවිසෙසදස්සනවසෙන වුත්තානි, අග්ගිහොමං පන වුත්තාවසෙසසාධනවසෙන වුත්තන්ති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “දබ්බිහොමාදීනි”තිආදි.

කුණ්ඩකොති තණ්ඩුලකණ්ඩං, තිලස්ස ඉදන්ති තෙලං, සමාසතද්ධිතපදානි පසිද්ධෙසු සාමඤ්ඤභූතානීති විසෙසකරණත්ථං “තිලතෙලාදික”න්ති වුත්තං. පක්ඛිපනන්ති පක්ඛිපනත්ථං. “පක්ඛිපනවිජ්ජ”න්තිපි පායො, පක්ඛිපනභෙතුභූතං විජ්ජන්ති අත්ථො. දක්ඛිණක්ඛකපණ්ණලොභිතාදීහීති

“මහාසිඛා ව සුක්ඛග්ගා-රත්තානිලසිඛොජ්ජලා;
පොරිසි ව පමාණෙන, උක්කා නානාවිධා මතා”ති.

දිසාකාලීයයන්හි දිසාසු බොහතං, තං සරුපතො දස්සෙති “අග්ගිසිඛධුමසිඛාදීහි ආකුලභාවො වියා”ති ඉමිනා, අග්ගිසිඛධුමසිඛාදීනං බහුධා පාතුභාවො එව දිසාදාහො නාමාති වුත්තං හොති. තදෙව “ධුමකෙතු”ති ලොකියා වදන්ති. වුත්තඤ්ච ජොතිසත්ථෙ –

“කෙතු විය සිඛාවතී, ජොති උප්පාතරුපිනී”ති.

සුක්ඛවලාභකගජ්ජනන්ති වුට්ඨිමන්තරෙන වායුවෙගවලිතස්ස වලාභකස්ස නදනං. යං ලොකියා “නිසාතො”ති වදන්ති. වුත්තඤ්ච ජොතිසත්ථෙ –

“යදාන්තලික්ඛෙ බලවා, මාරුතො මාරුතාහතො;
පතතාධො ස නිසාතො, ජායතෙ වායුසම්භවො”ති.

උදයනන්ති ලග්ගනමායුහනං.

“යදොදෙති තදා ලගනං, රාසිනමන්ථයං කමා”ති –

හි වුත්තං. අත්ථඛිගමනමිපි තතො සත්තමරාසිප්පමාණවසෙන වෙදිතබ්බං. අබ්භා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි වතුහි කාරණෙහි අවිසුද්ධතා. තබ්බිනිවුත්තතා වොදානං. වුත්තඤ්ච “චත්තාරොමෙ හික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨා චන්දිමසුරියා න තපන්ති න භාසන්ති න විරොචන්ති. කතමෙ චත්තාරො? අබ්භා හික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙන...පෙ.... ධුමො...පෙ.... රජො...පෙ.... රාහු හික්ඛවෙ...පෙ.... ඉමෙ බො...පෙ.... න විරොචන්ති”ති (අ. නි. 4.50).

25. දෙවස්සාති මෙසස්ස. ධාරානුප්පවෙච්ඡනං වස්සනං. අවග්ගාහොති ධාරාය අවග්ගහණං දුග්ගහණං, තෙනාහ “වස්සවිබන්ධො”ති. හත්ථමුද්දාති හත්ථෙන අධිප්පෙනවිඤ්ඤාපනං, තං පන අඛිගුලිසඬිකොවනෙන ගණනායෙවාති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.21) වුත්තං. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන “හත්ථමුද්දා නාම අඛිගුලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යපෙත්වා ගණනා”ති දස්සිතා. ගණනා වුවවති අවච්ඡිද්දකගණනා පරිසෙසඤායෙන, සා පන පාදසිකම්මකාදයො විය “එකං ද්වෙ”තිආදිනා නවත්තවිධිනා නිරන්තරගණනාති වෙදිතබ්බො. සමුහනං සඬිකලනං විසුං උප්පාදනං අපනයනං පටුප්පාදනං [සටුප්පාදනං (අට්ඨකථායං)] “සදුප්පාදන”න්තිපි පයන්ති, සම්මා උප්පාදනන්ති අත්ථො. ආදි-සද්දෙන වොකලනභාගභාරාදිකෙ සඬිගණ්භාති. තත්ථ වොකලනං විසුං සමුහකරණං, වොම්ස්සනන්ති අත්ථො. භාගකරණං භාගො. භුඤ්ජනං විභජනං භාරො. සාති යථාවුත්තා පිණ්ඩගණනා දිස්වාති එත්ථ දිට්ඨමත්තෙන ගණන්වාති අත්ථො ගහෙතබ්බො.

පටිභානකච්ඡි එත්ථ අඛිගුත්තරාගමෙ (අ. නි. 4.231) වුත්තානන්ති සෙසො, කච්ඡනං කබ්බකරණන්ති සම්බන්ධො, එතෙන කච්ඡි කතං, කච්ඡනං වා ඉදං කාවෙය්‍යන්ති අත්ථං දස්සෙති. “අත්තනො චිත්තාවසෙනා”තිආදි තෙසං සභාවදස්සනං. තථා හි වත්ථුං, අනුසන්ධිඤ්ච සයමෙව විරෙන චිත්තෙන්වා කරණවසෙන චිත්තාකච්ඡි වෙදිතබ්බො. කිඤ්චි සුත්වා සුතෙන අසුතං අනුසන්ධෙන්වා කරණවසෙන සුතකච්ඡි, කිඤ්චි අත්ථං උපධාරෙන්වා තස්ස සඬිබ්පනචිත්ථාරණාදිවසෙන අත්ථකච්ඡි, යං කිඤ්චි පරෙන කතං කබ්බං වා නාටකං වා දිස්වා තංසද්ධිමෙව අඤ්ඤං අත්තනො යානුප්පත්තිකපටිභානෙන කරණවසෙන පටිභානකච්ඡි. න්ති තමන්ථං. තප්පටිභාගන්ති තෙන දිට්ඨෙත සද්ධිසං. “කත්තබ්බ”න්ති එත්ථ විසෙසනං, “කරිස්සාමි”ති එත්ථ වා භාවනපුංසකං. යානුප්පත්තිකපටිභානවසෙනාති කාරණානුරූපං පවත්තකඤ්ඤාණවසෙන. ජීවිකත්ථායාති පකරණාධිගතවසෙනෙව වුත්තං. කච්ඡනං ඉදන්ති කබ්බං, යං “ගිත”න්ති වුවවති.

26. පරිග්ගභාවෙන දාරිකාය ගණ්භනං ආවාහනං. තථා දානං විවාහනං. ඉධ පන තථාකරණස්ස උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසො, හෙතුගබ්භවසෙන වා, තෙනාහ “ඉමස්ස දාරකස්සා”තිආදි. ඉතීති එවංභොන්තෙසු, එවංභාවතො වා. උට්ඨානන්ති බෙත්තාදිතො උප්පන්නමායං. ඉණන්ති ධනවඩ්ඪනත්ථං පරස්ස දින්නං පරිසුද්ඤ්චනං. පුබ්බෙ පරිච්ඡින්නකාලෙ අසම්පත්තෙපි උද්ධරිතමිණං උට්ඨානං, යථාපරිච්ඡින්නකාලෙ පන සම්පත්තෙ ඉණන්ති කෙච්චි, තදයුත්තමෙව ඉණගහණෙනෙව සිජ්ඣිතතො. පරෙසං දින්නං ඉණං වා ධනන්ති සම්බන්ධො. ථාවරන්ති විරට්ඨිතිකං. දෙසන්තරෙ දිගුණතිගුණාදිගහණවසෙන භණ්ඩප්පයොජනං පයොගො. තත්ථ වා අඤ්ඤත්ථ වා යථාකාලපරිච්ඡෙදං වඩ්ඪිගහණවසෙන පයොජනං උද්ධාරො. “හණ්ඩමුලරහිතානං වාණිජං කත්වා එත්තකෙන උදයෙන සහ මූලං දෙථා’ති ධනදානං පයොගො, තාවකාලිකදානං උද්ධාරො”තිපි වදන්ති. අජ්ජ පයොජිතං දිගුණං වතුගුණං හොතීති යදි අජ්ජ පයොජිතං හණ්ඩං, එවං අපරජ්ජ දිගුණං, අජ්ජ වතුගුණං හොතීති අත්ථො. සුභස්ස, සුභෙන වා ගමනං පවත්තනං සුභගො, තස්ස කරණං සුභගකරණං, තං පන පියමනාපස්ස, සස්සිරිකස්ස වා කරණමෙවාති ආහ “පියමනාපකරණ”න්තිආදි. සස්සිරිකකරණන්ති සරිරසොහග්ගකරණං. විලිනස්සාති පතිට්ඨහිත්වාපි පරිපක්කමපාපුණ්ත්වා විලොපස්ස. තථා පරිපක්කභාවෙන අවධීතස්ස. පරියායවචනමෙනං පදවතුක්කං. හෙසජ්ජදානන්ති ගබ්භසණ්ඨාපනහෙසජ්ජස්ස දානං. තීහි කාරණෙහිති එත්ථ වාතෙන, පාණකෙහි වා ගබ්භෙ

විනයස්සන්තෙ න පුරිමකම්මුනා ඔකාසො කතො, තප්පච්චයා එව කම්මං විපච්චති, සයමෙව පන කම්මුනා ඔකාසෙ කතෙ න එකන්තෙන වාතා, පාණකා වා අපෙක්ඛිතබ්බාති කම්මස්ස විසුං කාරණභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. විනයට්ඨකථායං (වි. අට්ඨ. 2.185) පන වාතෙන පාණකෙහි වා ගබ්භො විනයස්සන්තො කම්මං විනා න විනයස්සතීති අධිප්පායෙන තමඤ්ඤානු ද්විතී කාරණෙහිති චුත්තං. නිබ්බාපතියන්ති උපසමකරං. පටිකම්මන්ති යථා තෙ න බාදන්ති, තථා පටිකරණං.

බන්ධකරණන්ති යථා ජීං වාලෙතුං න සක්කොති, එවං අනාලොළිකකරණං. පරිවත්තනත්ථන්ති ආවුධාදිනා සහ උක්ඛිත්තනත්ථානං අඤ්ඤත්ථ පරිවත්තනත්ථං, අත්තනා ගොපිතවිධානෙ අබ්පෙත්වා පරත්ථ බිපනත්ථන්ති චුත්තං හොති. බිපතීති ව අඤ්ඤත්ථ බිපතීති අත්ථො. විනිච්ඡයට්ඨානෙති අඩ්ඨවිනිච්ඡයට්ඨානෙ. ඉච්ඡිතත්ථස්ස දෙවතාය කණ්ණෙ කථනවසෙන ජප්පනං කණ්ණජප්පනන්ති ව වදන්ති. දෙවතං ඔතාරත්ථාති එත්ථ මන්තජප්පනෙන දෙවතාය ඔතාරණං. ජීවිකත්ථායාති යථා පාරිවරියං කත්වා ජීවිතචුත්ති හොති, තථා ජීවිතචුත්තිකරණත්ථාය. ආදිච්චපාරිවරියාති කරමාලාහි පූජං කත්වා සකලදිවසං ආදිච්චාහිමුඛාවට්ඨානෙන ආදිච්චස්ස පරිවරණං. “තථො”ති ඉමිනා “ජීවිකත්ථායා”ති පදමාකඬ්ඪති. සිරිච්ඡායනන්ති ඊ-කාරතො අ-කාරලොපෙන සන්ධිනිද්දෙසො, තෙනාහ “සිරියා අච්ඡායන”න්ති. “සිරොනා”ති පන යානවසෙන අච්ඡායනාකාරං දස්සෙති. යෙ තු අ-කාරතො අ-කාරස්ස ලොපං කත්වා “සිරිච්ඡායන”න්ති පඨන්ති, තෙසං පාඨෙ අයමත්ථො “මන්තං ජප්පෙත්වා සිරසා ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස අච්ඡායන”න්ති.

27. දෙවට්ඨානන්ති දෙව්‍යානනං. උපහාරන්ති පූජං. සමිද්ධිකාලෙති ආයාචිතස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිකාලෙ. සන්තිපටිස්සවකම්මන්ති දෙවතායාවතාය යා සන්ති පටිකත්තබ්බා, තස්සා පටිස්සවකරණං. සන්තිති චෙත්ථ මන්තජප්පනෙන පූජාකරණං, තාය සන්තියා ආයාචනජප්පයොගොති අත්ථො. තස්මින්ති යං “සචෙ මෙ ඉදං නාම සමිජ්ඣස්සති”ති චුත්තං, තස්මිං පටිස්සවචලභුතෙ යථාහිපත්ථිතකම්මස්මිං. තස්සාති යො “පණ්ඩ”ති ව චුත්තො, තස්ස පටිස්සවස්ස. යථාපටිස්සවඤ්ඤි උපහාරෙ කතෙ පණ්ඩආයාවතා කතා නියාතිතා හොතිති. ගහිතමන්තස්සාති උග්ගහිතමන්තස්ස. පයොගකරණන්ති උපවාරකම්මකරණං. ඉතීති කාරණත්ථෙ නිපාතො, තෙන වස්සවොස්ස-සද්දානං පුරිසපණ්ඩකෙසු පවත්තිං කාරණභාවෙන දස්සෙති, පණ්ඩකතො විසෙසෙන අසති භවතීති වස්සො. පුරිසලිඬගතො විරහෙන අවඅසති හීළිතො හුත්වා භවතීති වොස්සො. විසෙසො රාගස්සවො යස්සාති වස්සො. විගතො රාගස්සවො යස්සාති වොස්සොති නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධිතිපි වදන්ති. වස්සකරණං තදනුරූපභෙසජ්ජෙන. වොස්සකරණං පන උද්ධතබ්ජනාදිනාපි, තෙනෙව ජාතකට්ඨකථායං “වොස්සවරාති උද්ධතබ්ජා ඔරොධපාලකා”ති චුත්තං. අච්ඡන්දිකභාවමත්තන්ති ඉත්ථියා අකාමභාවමත්තං. ලිඬගන්ති පුරිසනිමිත්තං.

වත්ථුබ්බලිකම්මකරණන්ති සරවත්ථුස්මිං බ්බලිකම්මස්ස කරණං, තං පන උපද්දවපට්ඨානනත්ථං, වඩ්ඪනත්ථස්සද්ව කරොන්ති, මන්තජප්පනෙන අත්තනො, අඤ්ඤෙසඤ්ච මුඛසුද්ධිකරණං. තෙසන්ති අඤ්ඤෙසං. යොගන්ති භෙසජ්ජපයොගං. වමනන්ති පච්ඡින්නං. උද්ධංවිරෙවනන්ති වමනභෙදමෙව “උද්ධං දොසානං නිහරණ”න්ති චුත්තත්තා. විරෙවනන්ති පකතිවිරෙවනමෙව. අධොවිරෙවනන්ති සුද්ධවත්ථිකසාවචත්ථිආදිවත්ථිකිරියා “අධො දොසානං නිහරණ”න්ති චුත්තත්තා. අථො වමනං උග්ගිරණමෙව, උද්ධංවිරෙවනං දොසනිහරණං. තථා විරෙවනං විරෙකොව, අධොවිරෙවනං දොසනිහරණන්ති අයමෙනෙසං විසෙසො පාකටො හොති. දොසානන්ති ව පිත්තාදිදොසානන්ති අත්ථො. සෙම්භනිහරණාදි සිරොවිරෙවනං. කණ්ණබන්ධනත්ථන්ති ජීන්තකණ්ණානං සඬ්ඝටනත්ථං. වණහරණත්ථන්ති අරූපනයනත්ථං. අක්ඛිතජපනතෙලන්ති අක්ඛිසු උසුමස්ස නිහරණතෙලං. යෙන අක්ඛිමිති අඤ්ජිතෙ උණ්භං උසුමං නික්ඛමති. යං නාසිකාය ගණ්ඨියති, තං තත්ථු. පටලානීති අක්ඛිපටලාති. නිහරණසමත්ථන්ති අපනයනසමත්ථං. බාරඤ්ජනන්ති බාරකමඤ්ජනං. සීතමෙව සච්චං නිරුත්තිනයෙන, තස්ස කාරණං අඤ්ජනං සච්චඤ්ජනන්ති ආහ “සීතලභෙසජ්ජඤ්ජන”න්ති. සලාකවෙජ්ජකම්මන්ති අක්ඛිරොගවෙජ්ජකම්මං. සලාකසදිසත්තා සලාකසඬ්ඛාතස්ස අක්ඛිරොගස්ස වෙජ්ජකම්මන්ති හි සාලාකියං. ඉදං පන චුත්තාවසෙසස්ස අක්ඛිරොගපටිකම්මස්ස සඬ්ගහණත්ථං චුත්තං “තප්පනාදයොපි හි සාලාකියානෙවා”ති. පටිවිද්ධස්ස සලාකස්ස නික්ඛමනත්ථං වෙජ්ජකම්මං සලාකවෙජ්ජකම්මන්ති කෙච්චි, තං පන සල්ලකත්තියපදෙනෙව සඬ්ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

සල්ලස්ස පටිවිද්ධස්ස කත්තනං උබ්බාහනං සල්ලකත්තං, තදත්ථාය වෙජ්ජකම්මං සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං. කුමාරං භරතීති කුමාරභතො, තස්ස භාවො කොමාරභව්චං, කුමාරො එව වා කොමාරො, භතනං භව්චං, තස්ස භව්චං තථා, තදහිනිජ්ජාදකං වෙජ්ජකම්මන්ති අත්ථො. මූලානි පධානානි රොගුපසමනෙ සමත්ථානි භෙසජ්ජානි මූලභෙසජ්ජානි, මූලානං වා බ්‍යාධිනං භෙසජ්ජානි තථා. මූලානුබන්ධවසෙන හි දූවිධො බ්‍යාධි. තත්තු මූලබ්‍යාධිමිති තිකිච්ඡිතෙ යෙභුයොන ඉතරං වූපසමති, තෙනාහ “කායතිකිච්ඡතං දස්සෙති”තිආදි. තත්ථ කායතිකිච්ඡතන්ති මූලභාවතො සරිරභුතෙහි භෙසජ්ජෙහි, සරිරභුතානං වා රොගානං තිකිච්ඡකභාවං. බාරාදීනීති බාරොදකාදීනි. තදනුරූපෙ වණෙහි වූපසමිතස්ස මූලබ්‍යාධිනො අනුවිජ්ජිකෙ අරුමිති. තෙසන්ති මූලභෙසජ්ජානං. අපනයනං අපහරණං, තෙහි අතිකිච්ඡනන්ති චුත්තං හොති. ඉදඤ්ච කොමාරභව්චසල්ලකත්තසාලාකියාදිවිසෙසභුතානං තන්තීනං පුබ්බෙ චුත්තත්තා පාරිසෙසවසෙන චුත්තං, තස්මා තදවසෙසාය තන්තියා ඉධ සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො, සබ්බානි චෙතානි ආජීවහෙතුකානියෙව ඉධාධිප්පෙතානි “මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙන්නී”ති (දී. නි. 1.21) චුත්තත්තා. යං පන තත්ථ තත්ථ පාළියං “ඉති වා”ති චුත්තං. තත්ථ ඉතී-ති පකාරත්ථෙ නිපාතො, වා-ති විකප්පනත්ථෙ. ඉදං චුත්තං හොති –

ඉමිනා පකාරෙන, ඉතො අඤ්ඤෙන වානි. තෙන යානි ඉතො බාහිරකපබ්බජිතා සිප්පායනනවිජ්ජාට්ඨානාදීනි ජීවිකොපායභූතානි ආජීවිකපකානා උපජීවන්ති, තෙසං පරිග්ගහො කතොති වෙදිතබ්බං.

මහාසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බත්තකප්පිකසස්සතවාදවණ්ණනා

28. ඉදානි සුඤ්ඤතාපකාසනවාරස්සත්ථං වණ්ණෙන්නො අනුසන්ධිං පකාසෙතුං “එව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ චුත්තවණ්ණස්සාති සහත්ථෙ ඡට්ඨිවචනං, සාමිඅත්ථෙ වා අනුසන්ධි-සද්දස්ස භාවකම්මවසෙන කිරියාදෙසනාසු පවත්තනතො. භික්ඛුසඨසෙන චුත්තවණ්ණස්සාති “යාවඤ්චිදං තෙන භගවතා”තිආදිනා චුත්තවණ්ණස්ස. තත්ත පාළියං අයං සම්බන්ධො – න භික්ඛවෙ, එත්තකා එව බුද්ධගුණා යෙ තුම්භාකං පාකටා, අපාකටා පන “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙ ධම්මා”ති විත්ථාරො. “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා එවං ගහිතා”තිආදිනා සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානානං යථාගහිතාකාරස්ස සුඤ්ඤභාවප්පකාසනතො, “තඤ්ච පජානනං න පරාමසති”ති සීලාදීනඤ්ච අපරාමසනීයභාවදීපනෙන නිව්වසාරාදිවිරහප්පකාසනතො, යාසු වෙදනාසු අවිතරාගතාය බාහිරානං එතානි දිට්ඨිවිබන්ධකානි සම්භවන්ති, තාසං පච්චයභූතානඤ්ච සම්මොහාදීනං වෙදකකාරකසභාවාභාවදස්සනමුඛෙන සබ්බධම්මානං අත්තත්තනීයතාවිරහදීපනතො, අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනතො ච අයං දෙසනා සුඤ්ඤතාවිභාවනප්පධානාති ආහ “සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභී”ති.

පරියත්තීති විනයාදිහෙදහින්තා මනසා වචන්ථාපිතා තන්ති. දෙසනාති තස්සා තන්තියා මනසා වචන්ථාපිතාය විභාවනා, යථාධම්මං ධම්මාභිලාපභූතා වා පඤ්ඤාපනා, අනුලොමාදිවසෙන වා කථනන්ති පරියත්තිදෙසනානං විසෙසො පුබ්බෙයෙව වචන්ථාපිතොති ඉමමත්ථං සන්ධාය “දෙසනාය, පරියත්තිය”න්ති ව චුත්තං. එවමාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සච්චසභාවසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිඤ්ඤායාදයො සඬගය්හන්ති. තථා හි අයං ධම්ම-සද්දො “චතුත්තං භික්ඛවෙ, ධම්මානං අනනුබොධා”තිආදීසු (අ. නි. 4.1) සච්චෙ පවත්තති, “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. නිකමාතිකා 1) සභාවෙ, “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.13, 94, 145; 3.142; ම. නි. 3.167; සං. නි. 5.378) සමාධිමිති, “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචති”තිආදීසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 190) පඤ්ඤායං, “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ, සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති”තිආදීසු (ම. නි. 1.131; 3.373; පටි. ම. 1.33) පකතියං, “ධම්මො සුචිණ්ණො සුබ්බාවහාති”තිආදීසු (සු. නි. 184; ථෙරගා. 303; ජා. 1.10.102; 15.385) පුඤ්ඤෙ, “වත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදීසු (පාරා. 233) ආපත්තියං, “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්ඨාගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) ඤෙයො පවත්තති. ධම්මා හොන්තීති සත්තජීවතො සුඤ්ඤා ධම්මමත්තා හොන්තීති අත්ථො. කිමත්ථියං ගුණෙ පවත්තනන්ති ආහ “තස්මා”තිආදි.

මකසතුණ්ඩසුචියාති සුවිමුඛමක්ඛිකාය තුණ්ඩසඬබ්බාතාය සුචියා. අලබ්භනෙයාපතිට්ඨො වියාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤත්ත තථාගතාති යපෙත්වා තථාගතං. “දුද්දසා”ති පදෙනෙව තෙසං ධම්මානං දුක්ඛොගාහනා පකාසිතාති “අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා” ඉච්චෙව චුත්තං. ලභිතබ්බාති ලබ්භනීයා, සා එව ලබ්භනෙයායා, ලභීයතෙ වා ලබ්භනං, තමරහතීති ලබ්භනෙයායා, න ලබ්භනෙයායා අලබ්භනෙයායා, පතිට්ඨහන්ති එත්ථාති පතිට්ඨා, පතිට්ඨහනං වා පතිට්ඨා, අලබ්භනෙයායා පතිට්ඨා එත්ථාති අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා. ඉදං චුත්තං හොති – සච්චෙ කොචි අත්තතො පමාණං අජානන්තො ඤාණෙන තෙ ධම්මෙ ඔගාහිතුං උස්සාහං කරෙයා, තස්ස තං ඤාණං අප්පතිට්ඨමෙව මකසතුණ්ඩසුචි විය මහාසමුද්දෙති. ඔගාහිතුමසක්කුණෙයාතාය “එත්තකා එතෙ ඊදිසා වා”ති තෙ පස්සිතුං න සක්කාති චුත්තං “ගම්භිරත්තා එව දුද්දසා”ති. යෙ පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තෙසං ඔගාහිත්වා අනු අනු බුජ්ඣන්තො කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තා එව දුරනුබොධාති. සබ්බකිලෙසපරිලාභපටිප්පස්සද්ධිසඬබ්බාතඅග්ගඵලමත්ථකෙ සමුප්පන්නා, පුරෙවරානුවරවසෙන නිබ්බුතසබ්බකිලෙසපරිලාභසමාපත්තිසමොකිණ්ණත්තා ව නිබ්බුතසබ්බපරිලාභා. තබ්බාවතො සන්තාති අත්ථො. සන්තාරම්මණාති මග්ගඵලනිබ්බානාති අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං, සඬබ්බාරානඤ්ච අභාවතො.

අථ වා කසිණුග්ඝාට්ඨාකාසනබ්බිසයවිඤ්ඤාණානං අනන්තභාවො විය සුසමුහතවික්ඛෙපතාය නිව්වසමාහිතස්ස මනසිකාරස්ස වසෙන තදාරම්මණධම්මානං සන්තභාවො වෙදිතබ්බො. අවිරජ්ඣිත්වා නිමිත්තපටිවෙධො විය ඉස්සාසානං අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො සාදුරසො මහාරසොව හොතීති ආහ “අතිත්තිකරණවිධෙයානා”ති, අතප්පනකරණසභාවෙනාති අත්ථො. සොහිච්චං තිත්ති තප්පනන්ති හි පරියායො. අතිත්තිකරණවිධෙයානාති පත්ථෙත්වා සාදුරසකරණවිධෙයානාතිපි අත්ථං වදන්ති. පටිවෙධප්පත්තානං තෙසු ව බුද්ධානමෙව සබ්බාකාරෙන විසයභාවූපගමනතො න තක්කබුද්ධියා ගොචරාති ආහ “උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා”තිආදි. නිපුණාති ඤෙයොසු තික්ඛප්පවත්තියා ඡෙකා. යස්මා පන සො ඡෙකභාවො ආරම්මණෙ අප්පච්ඡිතචුත්තියාය, සුබ්බමඤ්ඤායග්ගහණසමත්ථතාය ව සුපාකටො හොති, තස්මා චුත්තං “සණ්ඨසුබ්බසභාවත්තා”ති. පණ්ඩිතෙහියෙවාති අවධාරණං සමත්ථෙතුං “බාලානං අවිසයත්තා”ති ආහ.

අයං අට්ඨකථානායතො අපරො නයො – විනයපණ්ණත්තිආදිගම්භිරනෙය්‍යවිභාවනතො ගම්භිරා. කදාවියෙව අසඬ්ඛොයො මහාකප්පෙ අතික්කම්ත්වාපි දුල්ලභදස්සනාය දුද්දසා. දස්සනඤ්චෙන්ථ පඤ්ඤාවක්ඛුට්ඨසෙනෙව චෙදිතබ්බං. ධම්මන්වයසඬ්ඛාතස්ස අනුබොධස්ස කස්සවිදෙව සම්භවතො දුරනුබොධා. සන්තසභාවතො, වෙනෙය්‍යානඤ්ච සබ්බගුණසම්පදානං පරියොසානත්තා සන්තා. අත්තතො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතනාය පණ්ණා. සමධිගතසච්චලක්ඛණාය අතක්කෙහි පුග්ගලෙහි, අතක්කෙන වා ඤාණෙන අවචරිතබ්බතො අතක්කාවචරා. නිපුණං, නිපුණෙ වා අත්ථෙ සච්චපච්චයාකාරාදිවසෙන විභාවනතො නිපුණා. ලොකෙ අග්ගපණ්ඩිතෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන චෙදිතබ්බතො පකාසිතබ්බතො පණ්ඩිතචෙද්ද්වයා.

අනාවරණඤාණපට්ලාහතො හි හගවා “සබ්බවිදුහමස්මි, (ම. නි. 1.178; 2.342; ධ. ප. 353; මහාව. 11) දසබලසමන්තාගතො භික්ඛවෙ, තථාගතො”නිආදිනා (සං. නි. 2.21; 2.22) අත්තතො සබ්බඤ්ඤානාදිගුණෙ පකාසෙසි, තෙනෙවාහ “සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙති”ති. සයං-සද්දෙන, නිද්ධාරිතාවධාරණෙන වා නිවත්තෙනබ්බමත්ථං දස්සෙතුං “අනඤ්ඤනෙය්‍යා හුත්වා”ති වුත්තං, අඤ්ඤෙහි අබොධිතො හුත්වාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපො “අඤ්ඤාණතා ආපජ්ජති”නිආදීසු (පරි. 296) වියාති දස්සෙති “අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙනා”ති ඉමිනා. අපිච “සයං අභිඤ්ඤා”ති පදස්ස අනඤ්ඤනෙය්‍යා හුත්වාති අත්ථවචනං, “සච්ඡිකත්වා”ති පදස්ස පන සයමෙව...පෙ.... කත්වාති. සයං-සද්දා හි සච්ඡිකත්වාති එත්ථාපි සම්බජ්ඣිතබ්බතො. අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙනාති ව තස්ස හෙතුවචනං, කරුණවචනං වා.

තත්ථ කිඤ්චාපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං ඵලනිබ්බානාති විය සච්ඡිකාතබ්බසභාවං න හොති, ආසවක්ඛයඤාණෙ පන අධිගතෙ අධිගතමෙව හොති, තස්මා තස්ස පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා”ති. හෙතුඅත්ථෙ චෙතං කරුණවචනං, අග්ගමග්ගඤාණසඬ්ඛාතස්ස අභිවිසිට්ඨඤාණස්සාධිගම්හෙතුති අත්ථො. අභිවිසිට්ඨඤාණන්ති වා පච්චචෙක්ඛණාඤාණෙ අධිප්පෙන කරුණත්ථෙ කරුණවචනම්පි යුජ්ජතෙව. පචෙදනඤ්චෙන්ථ අඤ්ඤාවිසයානං සච්චාදිනං දෙසනාකිච්චසාධනතො, “ඵකොම්හි සම්මාසම්බුද්ධො”නිආදිනා (මහාව. 11; කථා. 405) පටිජානනතො ච චෙදිතබ්බං. ගුණධම්මෙහීති ගුණසඬ්ඛාතෙහි ධම්මෙහි. යථාභූතමෙව යථාභූච්චං සකත්ථෙ ණාපච්චයවසෙන.

වදමානාති එත්ථ සත්තිඅත්ථො මානසද්දො යථා “ඵකපුග්ගලො භික්ඛවෙ, ලොකෙ උජ්ජජ්ජමානො උජ්ජජ්ජති”ති, (අ. නි. 1.170; කථා. 405) තස්මා වත්තුං උස්සාහං කරොන්තොති අත්ථො. ඵචංභූතා හි වත්තුකාමා නාම හොන්ති, තෙනාහ “තථාගතස්සා”නිආදි . සාවසෙසං වදන්තාපි විපරිතවදන්තා විය සම්මා වදන්තීති න වත්තබ්බාති යථා සම්මා වදන්ති, තථා දස්සෙතුං “අභාපෙත්වා”නිආදි වුත්තං. තෙන හි අනවසෙසවදනමෙව සම්මා වදනන්ති දස්සෙති. “වත්තුං සක්කුණෙය්‍යු”න්ති ඉමිනා ව “වදෙය්‍යු”න්ති එතස්ස සමත්ථනත්ථභාවමාහ යථා “සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්”න්ති (සං. නි. 1.23; පෙට්කො. 22; මි. ප. 1.1.9) යෙ ඵචං හගවතා ථොමිතා, තෙ ධම්මා කතමෙති යොජනා. “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා”නිආදිපාළියා “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති වුත්තවචනස්ස විරොධිභාවං චොදෙන්තො “යදි ඵච”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යදි ඵචන්ති ඵචං “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති වුත්තවචනං යදි සියාති අත්ථො. බහුවචනනිද්දෙසොති “අත්ථි භික්ඛවෙ”නිආදිති සන්ධාය වුත්තං. අත්ථි-සද්දොපි හි ඉධ බහුවචනොයෙව “අත්ථි බීරා, අත්ථි ගාවො”නිආදීසු විය නිපාතභාවස්සෙව ඉච්ඡිතත්තා. යදිපි තදිදං ඤාණං ඵකමෙව සභාවතො, තථාපි සම්පයොගතො, ආරම්මණතො ව පුට්ඨවචනජ්ජයොගමරහන්ති විස්සජ්ජෙති “පුට්ඨිත්ත...පෙ.... රම්මණතො”ති ඉමිනා. පුට්ඨිත්තසමායොගතොති පුට්ඨි විත්තෙහි සම්පයොගතො. පුට්ඨි ආරම්මණාති එතස්සාති පුට්ඨාරම්මණං, තබ්බාවතො සබ්බාරම්මණන්තාති වුත්තං හොති.

අපිච පුට්ඨ ආරම්මණං ආරම්මණමෙතස්සාති පුට්ඨාරම්මණාරම්මණන්ති එතස්මිං අත්ථෙ “ඔට්ඨමුබො, කාමාවචර”න්තිආදීසු විය එකස්ස ආරම්මණසද්දස්ස ලොපං කත්වා “පුට්ඨාරම්මණතො”ති වුත්තං, තෙනස්ස පුට්ඨඤාණකිච්චසාධකත්තං දස්සෙති. තථා හෙතං ඤාණං තිසු කාලෙසු අජ්ජභිහිතඤාණං, චතුර්‍යොනිපරිච්ඡේදකඤාණං, පඤ්චගනිපරිච්ඡේදකඤාණං, ඡසු අසාධාරණඤාණෙසු සෙසාසාධාරණඤාණාති, සත්තාරියපුග්ගලවිභාවනකඤාණං, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණං, නවසත්තාවාසපරිජානනඤාණං, දසබලඤාණන්ති ඵචමාදිනං අනෙකසතසතස්සහෙදානං ඤාණානං යථාසම්භවං කිච්චං සාධෙති, තෙසං ආරම්මණභූතානං අනෙකෙසම්පි ධම්මානං තදාරම්මණභාවතොති දට්ඨබ්බං. “තඤ්ඤි”නිආදි යථාක්කමං තබ්බිවරණං. “යථාහා”නිආදිනා පටිසම්භිදාග්ගපාළිං සාධකභාවෙන දස්සෙති. තත්ථාති අතීතධම්මෙ. එකචාරවසෙන පුට්ඨාරම්මණභාවං නිවත්තෙන්වා අනෙකචාරවසෙන කමජ්ජවත්තියා තං දස්සෙතුං “පුනජ්ජුනං උජ්ජන්තිවසෙනා”ති වුත්තං. කමෙනාපි හි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විසයෙසු පවත්තති, න තථා සකිංයෙව . යථා බාහිරකා වදන්ති “සකිංයෙව සබ්බඤ්ඤා සබ්බං ජානාති, න කමෙනා”ති.

යදි ඵචං අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යජ්ජහෙදස්ස ඤෙය්‍යස්ස පරිච්ඡේදවතා ඵකෙන ඤාණෙන නිරවසෙසතො කථං පටිචෙට්ඨොති, කො වා ඵචමාහ “පරිච්ඡේදවත්තං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති. අපරිච්ඡේදඤ්ඤි තං ඤාණං ඤෙය්‍යම්ච. වුත්තඤ්ඤෙන “යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං”න්ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5 අධිජ්ජායත්ථමෙව ගහිතං විය දිස්සති) ඵචම්පි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකහෙදහින්තෙ ඤෙය්‍යෙකමෙන ගස්භමානෙ අනවසෙසපටිචෙට්ඨො න සම්භවතියෙවති? තයිදමෙව. යඤ්ඤි කිඤ්චි හගවතා ඤාතුම්චිත්තං සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ අජ්ජභිහිතවාරිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති.

විකිබෙපාභාවතො ව භගවා සබ්බකාලං සමාභිනොති ඤාතුමිථීන්සස්ස පච්චක්ඛතාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. චූත්තඤ්ඨි “ආකඨිබාපට්ඨද්ධං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං” න්තිආදි, (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) නනු චෙත්ථ දුරතො චිත්තපටං පස්සන්තානං විය, “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා” ති විපස්සන්තානං විය ව අනෙකධම්මාවබෝධකාලෙ අතිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්නීති ගහෙනබ්බන්ති? ගහෙනබ්බං අචිත්තෙය්‍යානුභාවනාය බුද්ධඤාණස්ස. තෙනෙවාහ “බුද්ධවිසයො අචිත්තෙය්‍යො” ති, (අ. නි. 4.77) ඉදං පනෙත්ථ සන්තිවිධානං – සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබෝධනසමත්ථස්ස ආකඨිබාපට්ඨධ්වුත්තීතො අනාවරණඤාණස්ස පටිලාභෙන භගවා සන්තානෙන සබ්බධම්මපටිච්චෙධසමත්ථො අහොසි සබ්බනෙය්‍යාවරණස්ස පහානතො, තස්මා සබ්බඤ්ඤා, න සකිංසෙව සබ්බධම්මාවබෝධතො යථාසන්තානෙන සබ්බස්ස ඉන්ධනස්ස දහනසමත්ථතාය පාවකො “සබ්බභූ” ති චූච්චතීති.

අඤ්ඤාදානි එත්ථ එව-සද්දො සන්තිට්ඨාපනත්ථොති දස්සෙතුං “අඤ්ඤාදානි ඉදං පනෙත්ථ වචත්ථාපනවචන”න්ති චූත්තං, වචත්ථාපනවචනන්ති ච සන්තිට්ඨාපනවචනන්ති අත්ථො, සන්තිට්ඨාපනඤ්ච අවධාරණමෙව. කථන්ති ආහ “අඤ්ඤාදා”තිආදි. “න පාණාතිපාතා වෙරමණිආදයො”ති ඉමිනා අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති. අයඤ්ච එව-සද්දො අනියතදෙසසාය ව-සද්දො විය යත්ථ චූත්තො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි වචනිච්ඡාවසෙන උපතිට්ඨන්ති ආහ “ගම්භිරාවා”තිආදි. ඉති-සද්දෙන ච ආදිඅත්ථෙපන දුද්දසාව න සුදසා, දුරනුබොධාව න සුරනුබොධා, සන්තාව න දරථා, පණිතාව න භීතා, අතක්කාවචරාව න තක්කාවචරා, නිපුණාව න ලුබ්භා, පණ්ඩිතවෙදනියාව න බාලවෙදනියාති නිවත්තිතං දස්සෙති. සබ්බපදෙහිති යාව “පණ්ඩිතවෙදනියා”ති ඉදං පදං, තාව සබ්බපදෙහි.

එත්ථායං යොජනා – කිඤ්චාපි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං සෙක්ඛඤ්ඤාණං පුපුප්ඵනඤ්ඤාණඤ්ච උපාදාය ගම්භිරං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන උපාදාය න තථා ගම්භිරන්ති “ගම්භිරමෙවා”ති න සක්කා බාවච්ඡිප්පිතුං, තථා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණමිපි යථාචුත්තං ඤ්ඤාණමුපාදාය ගම්භිරං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පන උපාදාය න එවං ගම්භිරන්ති “ගම්භිරමෙවා”ති න සක්කා බාවච්ඡිප්පිතුං, තස්මා තත්ථ වචන්ථානං න ලබ්භති. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණධම්මා පන සාවකපාරමිඤ්ඤාණාදිනම්ච කිඤ්ච උපාදාය ගම්භිරාභාවාභාවතො “ගම්භිරා එවා”ති වචන්ථානං ලබ්භති. යථා චෙත්ථ වචන්ථානං දස්සිතං, එවං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං දුද්දසං. “පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන තතො දුද්දසතරන්ති තත්ථ වචන්ථානං නත්ථී”තිආදිනා වචන්ථානසම්භවො නෙතබ්බො, තෙනෙවාහ “තථා දුද්දසාව...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති.

බුද්ධඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායතීති එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසකං, පටිවේධකඤ්චාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස, පටිවේධඤාණස්ස ව උළාරභාවො පාකටො හොති. දෙසනා ගම්භීරා හොතීති සභාවෙන ගම්භීරානං තෙසං චතුබ්බිධානම්පි දෙසනා දෙසෙනබ්බවසෙන ගම්භීරාව හොති, සා පන බුද්ධානං දෙසනා සබ්බත්ථං, සබ්බදා ව යානන්තයමුඛෙනෙවාති වුත්තං “තිලක්ඛණාහතා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා”ති, තිහි ලක්ඛණෙහි ආහතා, අත්තත්තනියනො සුඤ්ඤභාවපටිසඤ්ඤත්තා වාති අත්ථො. එත්ථ ව කිඤ්චාපි “සබ්බං වච්ඡාමිමං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණපුබ්බගමං ඤාණානුපරිවත්තී”ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 15) වචනතො සබ්බාපි භගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා නාම නත්ථි, සමසමපරක්කමනවසෙන සීහසමානවුත්තිතාය ව සබ්බත්ථං සමානුස්සාහප්පවත්ති, දෙසෙනබ්බධම්මවසෙන පන දෙසනා විසෙසනො ඤාණෙන අනුපවිට්ඨා, ගම්භීරතරා ව හොතීති දට්ඨබ්බං.

කථං පන විනයපණ්ණත්තිං පත්වා දෙසනා තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤත්තා ව හොති, නනු තත්ථ විනයපණ්ණත්තිමත්තමෙවාති? න තත්ථ විනයපණ්ණත්තිමත්තමෙව. තත්ථාපි හි සන්නිසින්නපරිසාය අප්ඤාසයානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සබ්බාරානං අනිච්චතාදිවිභාවනී සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතා, සුඤ්ඤභාවප්පකාසිනී ව හොති, තෙනෙවාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කත්වා”තිආදි. විනයපඤ්ඤත්තින්ති විනයස්ස පඤ්ඤාපනං. ඤ්ඤ-කාරස්ස පන ණ්ණ-කාරෙ කතෙ විනයපණ්ණත්තින්තිපි පායො. භුමන්තරන්ති ධම්මානං අවත්ථාවිසෙසඤ්ච යානවිසෙසඤ්ච. භවන්ති ධම්මා එත්ථාති භූමීති හි අවත්ථාවිසෙසො, යානඤ්ච වුවිචති. තත්ථ අවත්ථාවිසෙසො සතිආදිධම්මානං සතිපට්ඨාන්තිද්වයබලබෝජ්ඣාදිගමග්ගභිගාදිභෙදො “වච්ඡො, දම්මො, බලිබද්දො”ති ආදයො විය. යානවිසෙසො කාමාවචරාදිභෙදො. පච්චයාකාර-සද්දස්ස අත්ථො භෙට්ඨා වුත්තොයෙව. සමයන්තරන්ති දිට්ඨිවිසෙසං, නානාවිහිතා දිට්ඨියොති අත්ථො, අඤ්ඤසමයං වා, බාහිරකසමයන්ති වුත්තං හොති. විනයපඤ්ඤත්තිං පත්වා මහන්තං ගජ්ජිතං හොතීතිආදිනා සම්බන්ධො. තස්මාති යස්මා ගජ්ජිතං මහන්තං...පෙ.... පටිසංයුත්තා, තස්මා. ඡෙප්පගාමිනීති අතෙකවිජගාමිනී.

එවං ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිත්ති යථාවුත්තනයෙන ලහුකගරුකාදිවසෙන තදනුරූපෙ වත්ථුමිති ඔතරන්තෙ. යං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම අත්ථි, තත්ථාති සම්බන්ධො. ථාමොති ඤාණසාමන්ථියං. බලන්ති අකම්පනසබ්බාතො චිරභාවො. ථාමො බලන්ති වා සාමන්ථියවචනමෙව පච්චවේක්ඛණාදෙසනාඤාණවසෙන යොජෙතබ්බං. පච්චවේක්ඛණාඤාණපුබ්බගමඤ්චි දෙසනාඤාණං. එසාති සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනමෙව වුවිචමානපදමපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිභිගෙන නිද්දිසති, එසො සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනසබ්බාතො විසයො අඤ්ඤෙසං අවිසයොති අත්ථො. ඉතීති තථාවිසයාවිසයභාවස්ස හෙතුභාවෙන පටිනිද්දෙසවචනං, නිදස්සන්තත්ථො වා ඉති-සද්දො, තෙන “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුක”න්තිආදිනායං නිද්දිසති. එවමපරත්ථාපි යථාසම්භවං.

යදිපි කායානුපස්සනාදිවසෙන සතිපට්ඨානාදයො සුත්තන්තපිටකෙ (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107) විහත්තා, තථාපි සුත්තන්තභාජනියාදිවසෙන අභිධම්මෙයෙව තෙ විසෙසනො විහත්තාති ආහ “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අභිධම්මපිටකං විහජිත්වා”ති. තත්ථ සත්ත එස්සාති සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන වුත්තං. තථා “සත්ත වෙදනා”තිආදිපි. ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන වුත්තාවසෙසං අභිධම්මෙ ආගතං ධම්මානං විහජිතබ්බාකාරං සභිගණ්හාති. චතුර්විසතිසමන්තපට්ඨානාති එත්ථාති චතුර්විසතිසමන්තපට්ඨානන්ති බාහිරත්ථසමාසො. “අභිධම්මපිටක”න්ති එතස්ස හි ඉදං විසෙසනං. එත්ථ ව පච්චයනයං අග්ගහෙත්වා ධම්මවසෙනෙව සමන්තපට්ඨානස්ස චතුර්විසතිවිධතා වුත්තා. යථාහ -

“තිකඤ්ච පට්ඨානවරං දුකුත්තමං,
දුකතිකඤ්චෙව තිකදුකඤ්ච;
තිකතිකඤ්චෙව දුකදුකඤ්ච,
ඡ අනුලොමමිති නයා සුගම්භීරා...පෙ....
ඡ පච්චනියමිති...පෙ.... අනුලොමපච්චනියමිති...පෙ....
පච්චනියානුලොමමිති නයා සුගම්භීරා”ති. [පට්ඨා. 1.1.41(ක), 44(බ), 48(ග), 52(ඝ)];

එවං ධම්මවසෙන චතුර්විසතිහෙදෙසු තිකපට්ඨානාදියු එකෙකං පච්චයනයෙන අනුලොමාදිවසෙන චතුබ්බිධං හොතීති ඡන්තවුතිසමන්තපට්ඨානාති. තත්ථ පන ධම්මානුලොමෙ තිකපට්ඨානෙ කුසලන්තිකෙ පටිච්චවාරෙ පච්චයානුලොමෙ හෙතුමූලකෙ හෙතුපච්චයවසෙන එකුනපඤ්ඤාස පුච්ඡානායා සත්ත විස්සජ්ජනනායාතිආදිනා දස්සියමානා අනන්තභෙදා නයාති ආහ “අනන්තනය”න්ති.

නවභාකාරෙහීති උප්පාදාදිහි නවහි පච්චයාකාරෙහි. තං සරූපතො දස්සෙතුං “උප්පාදො හුත්වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උප්පජ්ජති එතස්මා එලන්ති උප්පාදො, එලුප්පත්තියා කාරණභාවො. සති ව අවිජ්ජාය සබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති, නාසති. තස්මා අවිජ්ජා සබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති, තථා පවත්තති ධරති එතස්මිං එලන්ති පවත්තං. නිමියති එලමෙතස්මිත්ති නිමිත්තං. (නිදදාති එලං අත්තනො පච්චයුප්පන්නං එතෙනාති නිදානං.) (එත්ථන්තරෙ අට්ඨකථාය න සමෙති) ආයුහති එලං අත්තනො පච්චයුප්පන්තූප්පත්තියා සටෙති එතෙනාති ආයුහනං. සංයුජ්ජති එලං අත්තනො පච්චයුප්පන්නෙන එතස්මිත්ති සංයොගො. යත්ථ සයං උප්පජ්ජති, තං පලිබුද්ධති එලමෙනෙනාති

පලිබෝධය. පව්වයන්තරසමවායෙ සති එලමුදයති එතෙනාති සමුදයො. හිනොති කාරණභාවං ගච්ඡති හෙතු. අවිජ්ජාය හි සති සඬ්ඛාරා පවත්තන්ති, ධරන්ති ව, තෙ අවිජ්ජාය සති අත්තනො එලං (නිදදන්ති) (පටි. ම. 1.45; දී. නි. ටි. 1.28 පස්සිකබ්බං) භවාදීසු බිපන්ති, ආයුහන්ති අත්තනො එලුප්පත්තියා සට්ඨන්ති, අත්තනො එලෙන සංයුජ්ජන්ති, යස්මිං සන්තානෙ සයං උප්පන්නා තං පලිබුද්ධන්ති, පව්වයන්තරසමවායෙ උදයන්ති උප්පජ්ජන්ති, හිනොති ව සඬ්ඛාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති, තස්මා අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පවත්තං හුත්වා...පෙ.... පව්වයො හුත්වා පව්වයො හොති. එවං අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං කාරණභාවුපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බා. සඬ්ඛාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො.

තමත්ථං පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා සාධෙත්තෙන “යථාභා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තිට්ඨති එතෙනාති ධීති, පව්වයො, උප්පාදො එව ධීති උප්පාදට්ඨිති. එවං සෙසෙසුපි. යස්මා පන “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) වුත්තත්තා ආසවා ව අවිජ්ජාය පව්වයො, තස්මා වුත්තං “උභොපෙතෙ ධම්මා “පව්වසමුප්පන්නා”ති, අවිජ්ජා ව සඬ්ඛාරා ව උභොපෙතෙ ධම්මා පව්වයනො එව සමුප්පන්නා, න විනා පව්වයෙනාති අත්ථො. පව්වසපරිග්ගහෙ පඤ්ඤාති සඬ්ඛාරානං, අවිජ්ජාය ව උප්පාදාදිකෙ පව්වයාකාරෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා ගහණවසෙන පවත්තා පඤ්ඤා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති පව්වයුප්පන්නධම්මානං පව්වයභාවනො ධම්මට්ඨිතිසඬ්ඛාරානෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං. “ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති වචනනො හි ද්වාදස පව්වයා එව පටිච්චසමුප්පාදො. අයඤ්ච නයො න පව්වුප්පන්නෙ එව, අප් ඛො අතිතානාගතෙසුපි, න ව අවිජ්ජාය එව සඬ්ඛාරෙසු, අප් ඛො සඬ්ඛාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසුපි ලබ්භතිති පරිපුණ්ණං කත්වා පව්වයාකාරස්ස විභත්තභාවං දස්සෙතුං “අතිතම්පි අද්ධාන”න්තිආදි පාළිමාහරි. පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.1) පන දස්සිතා හෙතාදිපව්වයාඑවෙත්ථ උප්පාදාදිපව්වයාකාරෙහි ගහිතාති තෙපි යථාසම්භවං නිහරිත්වා යොජෙතබ්බා. අතිවිත්ථාරහයෙන පන න යොජයිමහ, අත්ථිකෙහි ව විසුද්ධිමග්ගාදිනො (විසුද්ධි. 2.594) ගහෙතබ්බා.

තස්ස තස්ස ධම්මස්සාති සඬ්ඛාරාදිපව්වයුප්පන්නධම්මස්ස. තථා තථා පව්වයභාවෙනාති උප්පාදාදිහෙතාදිපව්වයසත්තියා . කම්මකිලෙසවිපාකවසෙන තිණි වට්ටාති යස්සාති තිවට්ටං. අතිතපව්වුප්පන්නානාගතවසෙන තයො අද්ධා කාලා එතස්සාති තියද්ධං. හෙතුඑලඵලහෙතුහෙතුඑලවසෙන තයො සන්ධයො එතස්සාති තිසන්ධි. සඬ්ඛිප්පන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපා, හෙතු, විපාකො ව. අප් වා හෙතු විපාකොති සඬ්ඛිප්පන්තිති සඬ්ඛෙපා. අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො ව කොට්ඨාසපරියායො වා සඬ්ඛෙපසද්දො. අතිතහෙතුසඬ්ඛෙපාදිවසෙන වත්තාරො සඬ්ඛෙපා යස්සාති වතුසඬ්ඛෙපං. සරුපතො අවුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬ්ඛෙපෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා, අතිතහෙතුආදීනං පකාරා. තෙ සඬ්ඛෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා විසති ආකාරා එතස්සාති විසතාකාරං.

බත්තියාදිහෙදෙන අනෙකහෙදහින්තාපි සස්සතවාදිනො ජාතිසතසහස්සානුස්සරණාදිකස්ස අභිනිවෙසහෙතුනො වසෙන වත්තාරොව හොන්ති, න තතො උද්ධං, අධො වාති සස්සතවාදීනං පරිමාණපරිච්ඡේදස්ස අනඤ්ඤවිසයතං දස්සෙතුං “වත්තාරො ජනා”තිආදිමාහ. එස නයො ඉතරෙසුපි. තත්ථ වත්තාරො ජනාති වත්තාරො ජනසමුභාති අත්ථො ගහෙතබ්බො තෙසු එකෙකස්සාපි අනෙකප්පහෙදතො. තෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවාදිනො. ඉදං නිස්සායාති ඉදප්පව්වයතාය සම්මා අග්ගහණං. තත්ථාපි ව හෙතුඑලභාවෙන සම්බන්ධානං ධම්මානං සන්තතිසන්තස්ස අහෙදිතත්තා පරමත්ථතො විජ්ජමානම්පි හෙදතිබන්ධනං නානත්තතයං අනුපධාරෙත්වා ගහිතං එකත්තග්ගහණං නිස්සාය. ඉදං ගණහන්ති ඉදං සස්සතග්ගහණං අභිනිවිස්ස වොහරන්ති, ඉම්මා නයෙන එකවිවසස්සතවාදාදයොපි යථාසම්භවං යොජෙත්වා වත්තබ්බා. හින්දිත්වාති “ආතප්පමන්වායා”තිආදීනා විහජිත්වා, “තයිදං හික්ඛෙව තථාගතො පජානාති”තිආදීනා (දී. නි. 1.36) වා විධම්මවා. නිජ්ජටන්ති අනොනද්ධං. නිගුම්බන්ති අනාවුට්ඨං. අපිව වෙළආදීනං හෙට්ඨුපරියසංසිඛිබ්බනට්ඨෙන ජටා. කුසාදීනං ඔවරණට්ඨෙන ගුම්බො. තස්සදිසතාය දිට්ඨිගතානං බ්‍යාකුලා පාකටතා “ජටා, ගුම්බො”ති ව වුව්වති, දිට්ඨිජටාවිජටනෙන, දිට්ඨිගුම්බවිවරණෙන ව නිජ්ජටං නිගුම්බං කත්වාති අත්ථො.

“තස්මා”තිආදීනා බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ දෙසනාය සමුට්ඨිතත්තා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං උද්දිසිත්වා දෙසනාකුසලො භගවා සමයන්තරං විග්ගහණවසෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණංමෙව විස්සජ්ජෙතිති දස්සෙති.

29. අත්ථි පරියායො සන්ති-සද්දො, සො ව සංවිජ්ජන්තිපරියායො, සංවිජ්ජමානතා ව ඤාණෙන උපලබ්භමානතාති ආහ “සන්ති”තිආදි. සංවිජ්ජමානපරිදිපනෙන පන “සන්ති”ති ඉම්මා පදෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානතාය අවිච්ඡින්නතං, තතො ව තෙසං මිච්ඡාගාහතො සිලිකරණවිවෙවනෙහි අත්තනො දෙසනාය කිව්වකාරිතං, අවිතථකඤ්ච දීපෙති ධම්මරාජා. අත්ථිති ව සන්තිපදෙන සමානත්ථො පුට්ඨවචනවිසයො එකො නිපාතො “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදීසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127) විය. ආලපනවචනන්ති බුද්ධාලපනවචනං. භගවායෙව හි “හික්ඛෙව, හික්ඛෙවො”ති ව ආලපති, න සාවකා. සාවකා පන “ආවුසො, ආයස්මා”තිආදිසම්බන්ධනෙනෙව. “එකෙ”ති වුත්තෙ එකව්වෙති අත්ථො එව සඬ්ඛාරාවාචකස්ස එක-සද්දස්ස නියතෙකවචනත්තා, න සම්මතභිතපාපතාය සමණබ්‍රාහ්මණාති ආහ “පබ්බප්පුපගතභාවෙනා”තිආදි. තථා වා හොන්තු, අඤ්ඤා වා, සම්මුතිමත්තෙනෙව ඉධාධිප්පෙනාති දස්සෙති “ලොකෙනා”තිආදීනා. සස්සතාදිවසෙන පුබ්බන්තං කප්පෙන්නිති පුබ්බන්තකප්පිකා. යස්මා පන තෙසං පුබ්බන්තං පුරිමසිද්ධෙහි තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි කප්පෙත්වා ආසෙවනබලවතාය, විචිත්‍රවුත්තියාය ව විකප්පෙත්වා අපරභාගසිද්ධෙහි අභිනිවෙසභූතෙහි තණ්හාදිට්ඨිගාහෙහි

ගණහන්ති අභිනිවිසන්ති පරාමසන්ති, තස්මා චූත්තං “පුබ්බන්තං කප්පෙන්වා විකප්පෙන්වා ගණහන්ති”ති.
පුරිමභාගපච්ඡිමභාගසිද්ධානං වා තණ්හාඋපාදානානං වසෙන යථාක්කමං කප්පනගහණානි වෙදිතබ්බානි.
තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සම්භවති. පහුතපසංසානින්දාතිසයසංසග්ගනිව්වයොගාදිවිසයෙසු ඉධ නිව්වයොගවසෙන
විජ්ජමානන්තො සම්භවතිති චූත්තං “පුබ්බන්තං කප්පො වා”තිආදි චූත්තඤ්ථ -

“පහුතෙ ව පසංසායං, නින්දායඤ්ථාතිසයනෙ;
නිව්වයොගෙ ව සංසග්ගෙ, හොන්තිමෙ මන්තුආදයො”ති.

කොට්ඨාසෙසුති එත්ථ කොට්ඨාසාදීසුති අත්ථො වෙදිතබ්බො ආදි-සද්දලොපෙන, නිදස්සනනයෙන ච චූත්තත්තා.
පදපුරණසමීපඋම්මග්ගාදීසුපි හි අන්ත-සද්දො දිස්සති. තථා හි “ඉඬ්ඝ නාව සුත්තන්තෙ වා ගාථායො වා අභිධම්මං වා
පරියාපුණස්සු (පාචි. 442), සුත්තන්තෙ ඔකාසං කාරාපෙන්වා”තිආදීසු (පාචි. 1221) ව පදපුරණෙ අන්ත-සද්දො
වත්තති, “ගාමන්තසෙනාසන”න්තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.31) සමීපෙ, “කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අත්තො, අත්ථීති
බො කච්චාන අයමෙකො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 1.258; සං. නි. 2.110) ව උම්මග්ගෙති.

අන්තපුරොති මහාඅන්තඅන්තගුණෙහි පුරො. “සා හරිත්තන්තං වා පන්ථන්තං වා”ති (ම. නි. 1.304)
මජ්ඣිමනිකායෙ මහාහත්ථිපදොපමසුත්තන්තපාළි. තත්ථ සාති තෙජොධාතු. හරිත්තන්තති හරිත්තණරුක්ඛමරියාදං .
පන්ථන්තන්ති මග්ගමරියාදං. ආගම්ම අනාහාරා නිබ්බායතිති සෙසො. “අන්තමීදං භික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං
පිණ්ඩොලා”න්ති (සං. නි. 3.80; ඉතිවු. 91) පිණ්ඩියාලොපසුත්තන්තපාළි. තත්ථ පිණ්ඩං උලති ගවෙසතිති
පිණ්ඩොලො, පිණ්ඩාචාරිකො, තස්ස භාවො පිණ්ඩොලාං, පිණ්ඩවරණෙන ජීවිකතාති අත්ථො. එසෙව්නති
සබ්බපච්චයසබ්බයභූතො නිබ්බානධම්මො එව, තෙනාහ “සබ්බ...පෙ.... වුව්වති”ති. එතෙන
සබ්බපච්චයසබ්බයනතො අසබ්බතං නිබ්බානං සබ්බතභූතස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පරභාගං පරියොසානභූතං, තස්මා එත්ථ
පරභාගොව අත්ථො යුත්තොති දස්සෙති. සක්කායොති සක්කායගාහො.

කප්පොති ලෙසො. කප්පකතෙනාති තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරුදුබ්බණ්ණකතෙන. ආදි-සද්දෙන
වෙන්ථ කප්ප-සද්දො මහාකප්පසමන්තභාවකිලෙසකාමචිත්තක්කකාලපඤ්ඤත්තිසදිසභාවාදීසුපි වත්තතිති දස්සෙති.
තථා හෙස “වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසබ්බොය්‍යානි”තිආදීසු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ වත්තති,
“කෙවලකප්පං වෙළවනං ඔභාසෙන්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවෙ, “සඬ්කප්පො කාමො රාගො කාමො
සඬ්කප්පරාගො කාමො”තිආදීසු (මහානි. 1; චූළනි. 8) කිලෙසකාමෙ, “තක්කො චිත්තකො සඬ්කප්පො”තිආදීසු
චිත්තකෙ, “යෙන සුදං නිව්වකප්පං විහරාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ , “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදීසු (සු. නි.
1018) පඤ්ඤත්තියං, “සත්ථුකප්පෙන වත කිර හො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු (ම. නි.
1.260) සදිසභාවෙති.

තණ්හාදිට්ඨිසු පවත්තිං මහානිද්දෙසපාළියා (මහානි. 28) සාධෙන්නො “චූත්තමපි වෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ
උද්දානතොති සබ්බෙපතො. “තස්මා”තිආදි යථාචූත්තාය අත්ථවණ්ණනාය ගුණවචනං. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති
උපනිස්සයසහජාතභූතාය අභිනන්දනසබ්බාතාය තණ්හාය වෙච සස්සනාදිආකාරෙන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ව
වසෙන. පුබ්බෙ නිචූත්ථධම්මවිසයාය කප්පනාය ඉධ අධිප්පෙත්තතා අතීතකාලවාචකොයෙව පුබ්බ-සද්දො, න පන
“මනොපුබ්බගිමා ධම්මා”තිආදීසු විය පධානාදිවාචකො, රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනවත්ථුතො අභාවා අන්ත-
සද්දො ව කොට්ඨාසවාචකො, න පන අභිනන්තරාදිවාචකොති දස්සෙතුං “අතීතං බන්ධකොට්ඨාස”න්ති චූත්තං.
කප්පෙන්වාති ව තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවෙසනානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ඩීතාති තස්සා ලද්ධියා
අවිජ්ඣනං, පුබ්බන්තමෙව අනුගතා දිට්ඨි තෙසමත්ථීති යොජනා. අත්ථීතා, අනුගතතා ව නාම පුනථපුනං පවත්තියාති
දස්සෙති “පුනථපුනං උප්පජ්ජනවසෙනා”ති ඉමිනා. “තෙ එව”න්තිආදිනා “පුබ්බන්තං ආරබ්භා”තිආදිපාළියා අත්ථං
සංචණ්ණෙති. තත්ථ ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා පුබ්බන්තො. විසයභාවතො හෙස තස්සා
ආගමනට්ඨානං , ආරම්මණපච්චයො වාති චූත්තං “ආගම්ම පටිච්චා”ති. තදෙන අඤ්ඤෙසං පතිට්ඨාපනදස්සනන්ති
ආහ “අඤ්ඤමපි ජනං දිට්ඨිගතිතං කරොන්තා”ති.

අධිවචනපථානීති [අධිවචනපදානි (අට්ඨකථායං)] රුල්භිමත්තෙන පඤ්ඤත්තිපථානි. දාසාදීසු හි
සිරිවඩ්ඪකාදිසද්දා විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්තියා තථා පණ්ණත්තියෙව අධිවචනං, සා ව වොහාරස්ස
පථොති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාගෙ, වුව්වතිති වචනං. අධි උපරිභාගෙ වචනං අධිවචනං. උපාදානියභූතානං
රූපාදීනං [උපාදාභූතරූපාදීනං (දී. නි. ටි. 1.29)] උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්ති, තස්මා
පඤ්ඤත්තිදීපකපථානීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙන වුව්වති, යදිදං “අත්තා, ලොකො”ති ව, න
රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථොති. අධිමුත්ති-සද්දො වෙන්ථ අධිවචන-සද්දෙන සමානත්ථො “නිරුත්තිපථො”තිආදීසු
(ධ. ස. 107 දුකමාතිකා) විය උත්තිසද්දස්ස වචනපරියායත්තා. “භූතං අත්ථ”න්තිආදිනා පන භූතසභාවතො අතිරෙකං.
තමතිධාවිත්වා වා මුව්වන්තිති අධිමුත්තියො, තාසං පථානි තද්දීපකත්තාති අත්ථං දස්සෙති, අධිකං වා සස්සනාදිකං
මුව්වන්තිති අධිමුත්තියො. අධිකඤ්ඤි සස්සනාදිං, පකතිආදිං, දබ්බාදිං, ජීවාදිං, කායාදිඤ්ථ අභූතං අත්ථං සභාවධම්මෙසු
අජ්ඣාරොපෙන්වා දිට්ඨියො පවත්තන්ති.

30. අභිවදන්තී “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ” න්ති අභිනිවිසිත්වා වදන්ති. “අයමෙව ධම්මො, නායං ධම්මො” තිආදිනා අභිභවිත්වාපි වදන්ති. අභිවදනකිරියාය අප්පාපි අවිච්ඡේදභාවදස්සනත්ථං චත්තමානවචනං කතන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා. කටේතුකම්මානාය හෙතුභූතාය පුච්ඡිත්වාති සම්බන්ධො. මිච්ඡා පස්සතිති දිට්ඨි, දිට්ඨි ඵල දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං, (අ. නි. 9.11) සඬ්ඛාරගත” න්තිආදිසු (මහානි. 41) විය ගත-සද්දස්ස තබ්භාවචුත්තිතො, ගන්තබ්බභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තන්ති දිට්ඨිගතං. දිට්ඨියා ගහණමත්තමෙව, නත්ථඤ්ඤං අවගන්තබ්බන්ති අත්ථො, දිට්ඨිපකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාරසද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. එකස්මිංයෙව බන්ධෙ “අත්තා” ති ව “ලොකො” ති ව ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං හොතිති ආහ “රූපාදිසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා” ති. අමරං නිච්චං ධුවන්ති සස්සතවෙච්චනාති, මරණාභාවෙන වා අමරං. උප්පාදාභාවෙන සබ්බදාපි අත්ථිතාය නිච්චං. ටීරට්ඨෙත විකාරාභාවෙන ධුවං. “යථාභා” තිආදිනා මහානිද්දෙස පටිසම්භිදාග්ගපාළිති යථාචුත්තමත්ථං විභාවෙති. තත්ථ “රූපං ගහෙත්වා” ති පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො. අයං පනත්ථො – “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති. වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරො, විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති” ති ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චුත්තො, “රූපවත්තං අත්තන” න්තිආදිකාය පන පඤ්චදසවිධායපි තදවසෙසාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චත්තාරො බන්ධෙ “අත්තා” ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො “ලොකො” ති පඤ්ඤපෙන්නීති අයම්පි අත්ථො ලබ්භතෙව. තථා එකං බන්ධං “අත්තා” ති ගහෙත්වා අඤ්ඤො අත්තතො උපහොගභූතො “ලොකො” ති ව. සසන්තතිපතිතෙ බන්ධෙ “අත්තා” ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො පරසන්තතිපතිතො “ලොකො” ති ව පඤ්ඤපෙන්නීති ඵලම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථාහ – “සස්සතො වාදො එතෙස” න්ති කස්මා හෙට්ඨා චුත්තං, නනු තෙසං අත්තා ව ලොකො ව සස්සතොති අධිප්පෙතො, න වාදොති? සච්චමෙතං, සස්සතසහවර්තනාය පන වාදොපි සස්සතොති චුත්තො යථා “කුත්තා පවරන්ති” ති, සස්සතො ඉති වාදො එතෙසන්ති වා තත්ථ ඉති-සද්දලොපො දට්ඨබ්බො. සස්සතං වදන්ති “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ” න්ති අභිනිවිසිත්ත වොහරන්තිති සස්සතවාදා තිපි යුජ්ජති.

31. ආකාපනභාවෙනාති විබාධනස්ස භාවෙන, විබාධනට්ඨෙත වා. පභානඤ්ඤෙත්ථ විබාධනං. පදහනවසෙනාති සමාදහනවසෙන. සමාදහනං පන කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුමදන්වා චිත්තස්ස උස්සාහනං. යථා සමාධි විසෙසභාගියතං පාපුණාති, ඵලං චීරියස්ස බහුලිකරණං අනුයොගො. ඉති පදත්තයෙන චීරියමෙව චුත්තන්ති ආහ “ඵලං නිජ්ජහෙදං චීරිය” න්ති. යථාක්කමඤ්ඤිහ තිහි පදෙහි උපචාරජ්ජනාචිත්තපරිදමනචීරියාති දස්සෙති. න පමිජ්ජති එතෙනාති අජ්ජමාදො, සතියා අවිජ්ජවාසො. සො පන සතිපට්ඨානා චත්තාරො බන්ධා ඵලං. සම්මා උපායෙන මනසි කරොති කම්මට්ඨානමෙතෙනාති සම්මාමනසිකාරො, සො පන ඤාණමෙව, න ආරම්මණවිජ්ජනපටිපාදකා, තෙනාහ “අත්ථතො ඤාණ” න්ති. පට්මනසිකාරොති කාරණමනසිකාරො. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “යස්මිඤ්ඤී” තිආදිනා. තත්ථ යස්මිං මනසිකාරොති කම්මට්ඨානමනසිකරණුපායභූතෙ ඤාණසඬ්ඛාතෙ මනසිකාරො. “ඉමස්මිං යානෙ” ති ඉමිනා සද්දන්තරසම්පයොගාදිනා විය පකරණවසෙනාපි සද්දො විසෙසවිසයොති දිපෙති. චීරියඤ්ඤාති යථාචුත්තෙහි තිහි පදෙහි චුත්තං නිජ්ජහෙදං චීරියඤ්ඤං. එත්ථාති “ආතජ්ජ...පෙ... මනසිකාරමත්ථායා” ති ඉමස්මිං පාඨෙ, සීලවිසුද්ධියා සද්ධිං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං අධිගමනපටිපදා ඉධ චත්තබ්බා, සා පන විසුද්ධිග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.401) චිත්ථාරතො චුත්තාති ආහ “සඬ්ඛෙපත්ථො” ති. තථාජාතිකන්ති තථාසභාවං, එතෙන චුද්දසවිධෙහි චිත්තපරිදමනෙහි රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස පගුණතාපාදනෙන දම්මතං දස්සෙති. වෙතසො සමාධි වෙතොසමාධි, සො පන අට්ඨඬ්ඛගමන්තාගතරූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්සෙව සමාධි. යථා-සද්දො “යෙනා” ති අත්ථෙ නිපාතොති ආහ “යෙන සමාධිනා” ති.

විජම්භනභූතෙහි ලොකියාහිඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙහි ඤානානුභාවෙහි සම්පන්නොති ඤානානුභාවසම්පන්නො. සො දිට්ඨිගතිකො ඵලං වදන්ති චත්තමානවචනං, තථාවදනස්ස අවිච්ඡේදභාවෙන සබ්බකාලිකතාදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. අනියම්තෙ හි කාලවිසෙසෙ විජ්ජකතකාලවචනන්ති. වනති යාවති පුත්තන්ති වඤ්ඤා කු-පච්චයං, න-කාරස්ස ව නිග්ගහිතං කත්වා, වධති පුත්තං, ඵලං වා හනතිතිපි වඤ්ඤා සපච්චයසා-කාරස්ස කු-කාරං, නිග්ගහිතාගමඤ්ඤ ච කත්වා. සා විය කස්සචි ඵලස්ස අජනෙනාති වඤ්ඤො, තෙනාහ “වඤ්ඤපසු” තිආදි. ඵලං පදත්ථවනා ඉමිනා කිදිසං සාමත්ථියත්ථං දස්සෙතිති අත්තොලිනවොදනං පරිහරිතුං “එතෙනා” තිආදිමාහ. ඤානලාභිස්ස විසෙසෙන ඤානධම්මා ආපාට්මාගච්ඡන්ති, තම්මුඛෙන පන සෙසධම්මාපිති ඉමමත්ථං සන්ධාය “ඤානාදීන” න්ති චුත්තං. රූපාදිජනකභාවන්ති රූපාදීනං ජනකසාමත්ථියං. පටික්ඛිපතිති “නයිමෙ කිඤ්චි ජනෙන්නී” ති පටික්ඛිපති. කස්මාති වෙ? සති හි ජනකභාවෙ රූපාදිධම්මානං විය, සුඛාදිධම්මානං විය ව පච්චයායත්තචුත්තිතාය උප්පාදවත්තතා විඤ්ඤායති, උප්පාදෙ ව සති අවස්සංභාවී නිරොධොති අනවකාසාව නිච්චතා සියා, තස්මා තං පටික්ඛිපතිති.

ඨිතොති නිච්චලං පතිට්ඨිතො, කුටට්ඨ-සද්දොයෙව වා ලොකෙ අච්චන්තං නිච්චෙ නිරුල්ලො දට්ඨබ්බො. තිට්ඨතිති යායී, එසිකා ව සා යායී වාති එසිකට්ඨායී, විසෙසනපරනිපාතො වෙස, තස්මා ගම්භීරනෙමො නිච්චලට්ඨිතිකො ඉන්ද්‍රිලො වියාති අත්ථො, තෙනාහ “යථා” තිආදි. “කුටට්ඨො” ති ඉමිනා වෙන්ථ අනිච්චතාභාවමාහ. “එසිකට්ඨායී ඨිතො” ති ඉමිනා පන යථා එසිකා වාතජ්ජනාරාදීහි න වලති, ඵලං න කෙනවි විකාරමාපජ්ජතිති විකාරාභාවං, විකාරොපි අත්ථතො විනාසොයෙවාති චුත්තං “උභයෙනාපි ලොකස්ස විනාසාභාවං දස්සෙති” ති.

එවමටකපාචාදං දස්සෙත්වා ඉදානි කෙවිචාදං දස්සෙතුං “කෙවි පනා”තිආදි වුත්තං. මුඤ්ජනොති [මුඤ්ජෙ (අට්ඨකපායං)] මුඤ්ජතිණුතො. ඊසිකානි කළීරො. යදිදං අත්තසංඛිතං ධම්මජාතං ජායතීති වුවවති, තං සත්තිරුපවසෙන පුබ්බෙ විජ්ජමානමෙව බ්‍යත්තිරුපවසෙන නික්ඛමති, අභිබ්‍යත්තිං ගච්ඡතිති අත්ථො. “විජ්ජමානමෙවා”ති හි එතෙන කාරණෙ ඵලස්ස අත්ථිභාවදස්සනෙන බ්‍යත්තිරුපවසෙන අභිබ්‍යත්තිවාදං දස්සෙති. සාලිගබ්බෙ සංවිජ්ජමානං සාලිසිසං විය හි සත්තිරුපං, තදභිනික්ඛන්තං විය බ්‍යත්තිරුපන්ති. කථං පන සත්තිරුපවසෙන විජ්ජමානොයෙව පුබ්බෙ අනභිබ්‍යත්තො බ්‍යත්තිරුපවසෙන අභිබ්‍යත්තිං ගච්ඡතිති? යථා අත්ථකාරොන පටිච්ඡන්තො සටො ආලොකෙන අභිබ්‍යත්තිං ගච්ඡති, එවමයමිපිති.

ඉදමෙත්ථ විචාරෙතබ්බං – කිං කරොන්තො ආලොකො සටං පකාසෙතිති වුවවති, යදි සටවිසයං බුද්ධිං කරොන්තො පකාසෙති, අනුප්පන්නාය එව බුද්ධියා උප්පත්තිදිපනතො අභිබ්‍යත්තිවාදො භායති. අථ සටවිසයාය බුද්ධියා ආවරණභූතං අත්ථකාරං විධමන්තො පකාසෙති, එවමිපි අභිබ්‍යත්තිවාදො භායතෙව. සති හි සටවිසයාය බුද්ධියා කථං අත්ථකාරො තස්සා ආවරණං භොතිති. යථා ව සටස්ස අභිබ්‍යත්ති න යුජ්ජති, එවං දිට්ඨිගතිකපරික්ඡිතස්ස අත්තනොපි අභිබ්‍යත්ති න යුජ්ජතියෙව. තත්ථාපි හි යදි ඉන්ද්‍රියවිසයාදිසන්තිපාතෙන අනුප්පන්නා එව බුද්ධි උප්පන්නා, උප්පත්තිවචනෙනෙව අභිබ්‍යත්තිවාදො භායති අභිබ්‍යත්තිමත්තමතික්කමිම අනුප්පන්නාය එව බුද්ධියා උප්පත්තිදිපනතො. තථා සස්සතවාදොපි තෙනෙව කාරණෙන. අථ බුද්ධිප්පවත්තියා ආවරණභූතස්ස අත්ථකාරට්ඨානියස්ස මොහස්ස විධමනෙන බුද්ධි උප්පන්නා. එවමිපි සති අත්ථවිසයාය බුද්ධියා කථං මොහො තස්සා ආවරණං භොතිති, භායතෙව අභිබ්‍යත්තිවාදො, කිඤ්ච හියොයා – හෙදසබ්භාවතොපි අභිබ්‍යත්තිවාදො භායති. න හි අභිබ්‍යඤ්ජනකානං චන්දිමසූරියමණිපදිපාදිනං හෙදෙන අභිබ්‍යඤ්ජිතබ්බානං සටාදිනං හෙදො භොති, භොති ව විසයහෙදෙන බුද්ධිහෙදො යථා විසයං බුද්ධියා සම්භවතොති හියොයාපි අභිබ්‍යත්ති න යුජ්ජතියෙව, න චෙත්ථ විජ්ජමානතාභිබ්‍යත්තිවසෙන වුත්තිකප්පනා යුත්තා විජ්ජමානතාභිබ්‍යත්තිකිරියාසංඛිතාය වුත්තියා වුත්තිමතො ව අනඤ්ඤථානුජානනතො. අනඤ්ඤායෙව හි තථා වුත්තිසංඛිතා කිරියා තබ්බන්තවත්ථුතො, යථා එස්සාදිහි චුසනාදිභාවො, තස්මා වුත්තිමතො අනඤ්ඤාය එව විජ්ජමානතාභිබ්‍යත්තිසංඛිතාය වුත්තියා පරික්ඡිපිතො කෙසඤ්චි අභිබ්‍යත්තිවාදො න යුත්තො එවාති. යෙ පන “ඊසිකට්ඨාසි ඨිතො”ති පඨිත්වා යථාවුත්තමත්ථවිජ්ජන්ති, තෙ තදිදං කාරණභාවෙන ගහෙත්වා “තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්ති සංසරන්ති වචන්ති උපපජ්ජන්ති”ති පදෙහි අත්ථසම්බන්ධමිපි කරොන්ති, න අට්ඨකපායමිව අසම්බන්ධන්ති දස්සෙත්තො “යස්මා වා”තිආදිමාහ. තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්තිති එත්ථ යෙ ඉධ මනුස්සභාවෙන අට්ඨිතා, තෙයෙව දෙවභාවාදිඋපගමනෙන ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තිති අත්ථො. අඤ්ඤථා කතස්ස කම්මස්ස විනායො, අකතස්ස ව අබ්භාගමො ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

අපරාපරන්ති අපරස්මා භවා අපරං භවං, අපරමපරං වා, පුනර්පුනන්ති අත්ථො. “චචන්ති”ති පදමුල්ලිඨිගෙත්වා “එවං සංඛ්‍යං ගච්ඡන්ති”ති අත්ථං විචරති, අත්තනො තථාගතිතස්ස නිව්වසභාවත්තා න වුතුපපත්තියො. සබ්බබ්‍යාපිතාය නාපි සන්ධාවනසංසරණානි, ධම්මානංයෙව පන පවත්තිවිසෙසෙන එවං සංඛ්‍යං ගච්ඡන්ති එවං චොභරියන්තිති අධිප්පායො. එතෙන “අට්ඨිතසභාවස්ස අත්තනො, ධම්මිතො ව ධම්මමත්තං උප්පජ්ජති චෙව විනස්සති වා”ති ඉමං විපරිණාමවාදං දස්සෙති. යං පනෙත්ථ චන්තබ්බං, තං ඉමිස්සං සස්සතවාදවිචාරණායමෙව “එවංගතිකා”ති පදන්ට්ඨිභාවෙන චක්ඛාම. ඉදානි අට්ඨකපායං වුත්තං අසම්බන්ධමත්තං දස්සෙතුං “අට්ඨකපායං පනා”තිආදි වුත්තං. සන්ධාවන්තිතිආදිනා වචනෙන අත්තනො වාදං භින්නති විනාසෙති සන්ධාවනාදිවචනසිද්ධියා අනිවචනාය පුබ්බෙ අත්තනා පටිඤ්ඤාතස්ස සස්සතවාදස්ස විරුද්ධභාවතොති අත්ථො. “දිට්ඨිගතිකස්සා”තිආදි තදන්ට්ඨසමත්ථං. න නිබද්ධන්ති න ටීරං. “සන්ධාවන්ති”තිආදිවචනං, සස්සතවාදඤ්ච සන්ධාය “සුන්දරමිපි අසුන්දරමිපි භොතියෙවා”ති වුත්තං. සබ්බදා සරන්ති පවත්තන්තිති සස්සතියො ර-කාරස්ස ස-කාරං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා, පට්ඨිනෙරුවන්දිමසූරියා, සස්සතිහි සමං සදිසං තථා, භාවනපුංසකචචනඤ්චෙනං. “අත්තා ව ලොකො වා”ති හි කත්තුඅධිකාරො. සස්සතිසමන්ති වා ලිඛිගබ්‍යත්තයෙන කත්තුනිද්දෙසො. සස්සතිසමො අත්තා ව ලොකො ව අත්ථි එවාති අත්ථො, ඉති-සද්දො චෙත්ථ පදසුරණමත්තං. එව-සද්දස්ස හි එ-කාරෙ පරෙ ඉති-සද්දෙ ඉ-කාරස්ස ව-කාරමිච්ඡන්ති සද්දවිදු. සස්සතිසමන්ති සස්සතං ථාවරං නිව්වකාලන්තිපි අත්ථො, සස්සතිසම-සද්දස්ස සස්සතපදෙන සමානත්ථං සන්ධාය ටීකායං (දී. නි. ටී. 1.31) වුත්තො.

හෙතුං දස්සෙත්තොති යෙසං “සස්සතො”ති අත්තනාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙති, තෙසං හෙතුං දස්සෙත්තො අයං දිට්ඨිගතිකො ආහානි සම්බන්ධො. න හි අත්තනො දිට්ඨියා පච්චක්ඛකතමත්ථං අත්තනොයෙව සාධෙති, අත්තනො පන පච්චක්ඛකතෙන අත්ථෙත්ත අත්තනො අප්පච්චක්ඛනමිපි අත්ථං සාධෙති, අත්තනා ව යථානිච්ඡිතං අත්ථං පරෙපි විඤ්ඤාපෙති, න අනිච්ඡිතං, ඉදං පන හෙතුදස්සනං එතෙසු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු එකොවායං මෙ අත්තා ව ලොකො ව අනුස්සරණසම්භවතො. යො හි යමත්ථං අනුභවති, සො එව තං අනුස්සරති, න අඤ්ඤො. න හි අඤ්ඤෙන අනුභුතමත්ථං අඤ්ඤො අනුස්සරිතුං සක්කොති යථා තං බුද්ධරක්ඛිතෙන අනුභූතං ධම්මරක්ඛිතො. යථා චෙතාසු, එවං ඉතො පුරිමතරාසුපි ජාතීසු, තස්මා “සස්සතො මෙ අත්තා ව ලොකො ව, යථා ව මෙ, එවං අඤ්ඤෙසම්පි සත්තානං සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති සස්සතවසෙන දිට්ඨිගහණං පක්ඛන්දන්තො දිට්ඨිගතිකො පරෙපි තත්ථ පතිට්ඨපෙති. පාළියං පන “අනෙකච්ඡිතානි අධිමුත්තිපථානි අභිවදන්ති, සො එවමාහා”ති වචනතො පරානුගාහාපනවසෙන ඉධ හෙතුදස්සනං අධිප්පෙතන්ති විඤ්ඤායති. එතන්ති අත්තනො ව ලොකස්ස ව සස්සතභාවං. “න කෙවල”න්තිආදි අත්ථතො ආපන්නදස්සනං. යාන-සද්දො කාරණෙ, තඤ්ච බො ඉධ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතියෙවාති ආහ “ඉද”න්තිආදි. කාරණඤ්ච නාමෙතං නිවිධං සම්පාපකං නිබ්බන්තකං ඤාපකන්ති.

තත්පර අරියමග්ගො නිබ්බානස්ස සම්පාපකකාරණං, බීජං අධිකුරස්ස නිබ්බන්තකකාරණං, පච්චයුප්පන්නතාදයො අනිච්චතාදීනං ඤාපකකාරණං, ඉධාපි ඤාපකකාරණමෙව අධිප්පෙනං. ඤාපකො හි අත්ථො ඤාපෙනබ්බන්තථවිසයස්ස ඤාණස්ස හෙතුභාවතො කාරණං. තදායත්තචුත්තිතාය තං ඤාණං තිට්ඨති එත්ථාති යානං, වසති තං ඤාණමෙත්ථ තිට්ඨති “චන්ද්‍ර”ති ව චුච්චති. තථා හි භගවතා චන්ද්‍ර-සද්දෙන උද්දිසිත්වාපි යාන-සද්දෙන නිද්දිට්ඨන්ති.

32-33. දුතියතතියවාරානං පට්ඨවාරතො විසෙසො නත්ථි යපෙන්වා කාලභෙදන්ති ආහ “උපරි වාරද්වයෙපි එසෙව නයො”ති. තදෙනං කාලභෙදං යථාපාළිං දස්සෙතුං “කෙවලඤ්ඡි”ති ආදි වුත්තං. ඉතරෙන දුතියතතියවාරා යාව දසසංවට්ටව්වට්ටකප්පා, යාව චන්තාලියසංවට්ටව්වට්ටකප්පා ව අනුස්සරණවසෙන වුත්තාති අධිප්පායො. යදෙවං කස්මා සස්සතවාදො චතුරා විභත්තො, නනු තිධා කාලභෙදමකත්වා අධිච්චසමුප්පත්තිකවාදො විය දුට්ඨිකොනෙව විභජිතබ්බො සියාති වොදනං සොධෙතුං “මන්දපඤ්ඤා හි”ති ආදිමාහ. මන්දපඤ්ඤාදීනං තිණ්ණං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණලාභීනං වසෙන තිධා කාලභෙදං කත්වා තක්කනෙන සහ චතුරා විභත්තොති අධිප්පායො. නනු ව අනුස්සවාදිවසෙන තක්කිකානං විය මන්දපඤ්ඤාදීනමපි විසෙසලාභීනං හීනාදිවසෙන අනෙකභෙදසම්භවතො බහුධා භෙදො සියා, අප් කස්මා සබ්බෙපි විසෙසලාභීනො තයො එව රාසී කත්වා වුත්තාති? උක්කට්ඨපරිච්ඡේදෙන දස්සෙතුකාමත්තා. තිසු හි රාසීසු යෙ හීනමප්පකපඤ්ඤා, තෙ වුත්තපරිච්ඡේදනො උනකමෙව අනුස්සරන්ති. යෙ පන උක්කට්ඨපඤ්ඤා, තෙ වුත්තපරිච්ඡේදං අතික්කමිත්වා නානුස්සරන්ති තත්පර තත්පර උක්කට්ඨපරිච්ඡේදෙන දස්සෙතුකාමතො අනෙකජාතිසතසහස්සදසවත්තාරිසසංවට්ටව්වට්ටානුස්සරණවසෙන තයො එව රාසී කත්වා වුත්තාති. න තතො උද්ධන්ති යථාවුත්තකාලත්තයතො, චන්තාරිසසංවට්ටව්වට්ටකප්පතො වා උද්ධං නානුස්සරති, කස්මා? දුබ්බලපඤ්ඤත්තා. තෙසඤ්ඡි නාමරූපපරිච්ඡේදවිරහතො දුබ්බලා පඤ්ඤා භොතිති අට්ඨකථාසු වුත්තං.

34. තප්පකතියත්තොපි කත්තුත්ථොයෙවාති ආහ “තක්කයති”ති. තප්පකතියත්තත්තා එව හි දුතියනායොපි උපපන්නො භොති. තත්පර තක්කයතිති උභයති, සස්සතාදිආකාරෙන තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපයතිති අත්ථො. තක්කොති ආකොටනලක්ඛණො, විනිච්ඡයලක්ඛණො වා දිට්ඨිට්ඨානභූතො විතක්කො. තෙන තෙන පරියායෙන තක්කනං සන්ධාය “තක්කෙන්වා විතක්කෙන්වා”ති වුත්තං විමංසාය සමන්තාගතොති අත්පච්චතමත්තං. නිබ්බවනං පන තක්කිපදෙ විය ද්විධා වත්තබ්බං. විමංසා නාම විචාරණං, සා ව දුට්ඨා පඤ්ඤා වෙව පඤ්ඤාපතිරූපිකා ව. ඉධ පන පඤ්ඤාපතිරූපිකාව, සා වත්පතො ලොභසහගතවිත්තුප්පාදො, මිච්ඡාභිනිවෙසසඬබ්බාතො වා අයොනියොමනසිකාරො. පුබ්බභාගෙ වා මිච්ඡාදස්සනභූතං දිට්ඨිවිප්ඵන්දිතං, තදෙනමත්පත්තයං දස්සෙතුං “තුලනා රුච්චනා බමනා”ති වුත්තං. “තුලයිත්වා”ති ආදිසුපි යථාක්කමං “ලොභසහගතවිත්තුප්පාදෙනා”ති ආදිනා යොජෙතබ්බං. සමන්තතො, පුනප්පුනං වා ආහනනං පරියාහනං, තං පන විතක්කස්ස ආරම්මණං උභයතමෙව, භාවනපුංසකඤ්චෙනං පදන්ති දස්සෙති “තෙන තෙන පරියායෙන තක්කෙන්වා”ති ඉමිනා. පරියායෙනාති ව කාරණෙනාති අත්ථො. වුත්තප්පකාරායාති තිධා වුත්තප්පභෙදාය. අනුච්චරිතන්ති අනුපවත්තිතං, විමංසානුගතෙන වා විචාරෙන අනුමප්පිතං. තදනුගතධම්මකිව්චමපි හි පධානධම්මෙ ආරොපෙන්වා තථා චුච්චති. පටිභාති දිස්සතිති පටිභානං, යථාසමාහිතාකාරවිසෙසවිභාවකො දිට්ඨිගතසම්පයුත්තවිත්තුප්පාදො, තතො ජාතන්ති පටිභානං, තථා පඤ්ඤායනං, සයං අත්තනො පටිභානං සයං පටිභානං, තෙනෙවාහ “අත්තනො පටිභානමත්තසඤ්ජාන”න්ති. මත්ත-සද්දෙන වෙන්ප විසෙසාධිගමාදයො නිවත්තෙති. අනාමට්ඨකාලවචනෙ වත්තමානවසෙනෙව අත්පතිද්දෙසො උපපන්නොති ආහ “එවං වදති”ති.

පාළියං “තක්කි භොති විමංසි”ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා වුත්තං තක්කිභෙදං විභජන්නො “තත්පර චතුර්බ්බො”ති ආදිමාහ. පරෙහි පුන සවනං අනුස්සුති, සා යස්සායං අනුස්සුතිකො. පුරිමං අනුභූතපුබ්බං ජාතිං සරතිති ජාතිස්සරො. ලබ්භතෙති ලාභො, යං කිඤ්ච අත්තනා පටිලද්ධං රූපාදි, සුඛාදි ව, න පන ක්කානාදිවිසෙසො, තෙනෙවාහ පාළියං “සො තක්කපරියාහනං විමංසානුච්චරිතං සයං පටිභානං එවමාහ”ති. අට්ඨකථායමපි වුත්තං “අත්තනො පටිභානමත්තසඤ්ජාන”න්ති. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොපි වදති “මත්ත-සද්දෙන විසෙසාධිගමාදයො නිවත්තෙති”ති (දී. නි. ටී. 1.34) සො එතස්සාති ලාභී. සුද්ධෙන පුරිමෙහි අසම්මිසිසෙන, සුද්ධං වා තක්කනං සුද්ධතක්කො, සො යස්සායං සුද්ධතක්කිකො. තෙන හීති උයොජනත්ථෙ නිපාතො, තෙන තථා වෙස්සන්තරරඤ්ඤොව භගවති සමානෙති දිට්ඨිග්ගාහං උයොජෙති. ලාභිතායාති රූපාදිසුඛාදිලාභිභාවතො. “අනාගතෙපි එවං භවිස්සති”ති ඉදං ලාභිතක්කිනො එවමපි සම්භවතිති සම්භවදස්සනවසෙන ඉධාධිප්පෙනං තක්කනං සන්ධාය වුත්තං. අනාගතංසතක්කනෙනෙව හි සස්සතග්ගාහි භවති. “අතීතෙපි එවං අභොසී”ති ඉදං පන අනාගතංසතක්කනස්ස උපනිස්සයනිදස්සනමත්තං. සො හි “යථා මෙ ඉදාති අත්තා සුබ්බි භොති, එවං අතීතෙපිති පට්ඨං අතීතංසානුතක්කනං උපනිස්සාය අනාගතෙපි එවං භවිස්සති”ති තක්කයන්නො දිට්ඨිං ගණ්හාති. “එවං සති ඉදං භොති”ති ඉමිනා අනිච්චෙසු භාවෙසු අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංවෙදෙතිති දොසො ආපජ්ජති, තථා ව සති කතස්ස විනාසො අකතස්ස ව අප්ඤ්ඤාගමො සියා. නිච්චෙසු පන භාවෙසු අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංවෙදෙතිති දොසො නාපජ්ජති. එවඤ්ච සති කතස්ස අවිනාසො, අකතස්ස ව අනප්ඤ්ඤාගමො සියාති තක්කිකස්ස යුත්තිගවෙසනාකාරං දස්සෙති.

තක්කමත්තෙනෙවාති සුද්ධතක්කනෙනෙව. මත්ත-සද්දෙන හි ආගමාදීනං, අනුස්සවාදීනඤ්ච අභාවං දස්සෙති. “නනු ව විසෙසලාභීනොපි සස්සතවාදිනො විසෙසාධිගමභෙතු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු, දසසු සංවට්ටව්වට්ටෙසු, චන්තාලියාය ව සංවට්ටව්වට්ටෙසු යථානුභූතං අත්තනො සන්තානං, තප්පට්ඨිකඤ්ච ධම්මජානං “අත්තා, ලොකො”ති ව අනුස්සරිත්වා තතො පුරිමතරාසුපි ජාතීසු තථාභූතස්ස අත්ථිතානුචිතක්කනමුඛෙන අනාගතෙපි එවං භවිස්සතිති

අත්තනො භවිස්සමානානුක්කන්තං, සබ්බෙසමිපි සත්තානං තථාභාවානුක්කන්තස්ස ච කත්වා සස්සතාහිනිවෙසිනො ජාතා, එවස්ස භවිස්සමානෙසි සස්සතවාදී අනුස්සුතිකජාතිස්සරලාහිතක්කිකා විය අත්තනො උපලද්ධවත්ථුනිමිත්තෙන තක්කනෙන පවත්තවාදත්තා තක්කිපක්කෙයෙව තිට්ඨෙයා, තථා ව සති විසෙසහෙදරහිතත්තා එකොවායං සස්සතවාදො වචන්ටිතො භවෙයා, අවස්සස්ස චුත්තප්පකාරං තක්කනම්චිඡිතබ්බං, අස්සස්ස ච සෙසලාහි සස්සතවාදී එකච්චසස්සතිකපක්කං, අධිච්චසමුප්පන්තිකපක්කං වා භජෙයාති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං. විසෙසලාහිතස්ස ඛන්ධසන්තානස්ස දීඝදීඝතරං දීඝතමකාලානුස්සරණං සස්සතග්ගාහස්ස අසාධාරණකාරණං. තථා හි “අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි. ඉමිනාමහං එතං ජානාමි”ති අනුස්සරණමෙව පධානකාරණභාවෙන දස්සිතං. යං පන තස්ස “ඉමිනාමහං එතං ජානාමි”ති පවත්තං තක්කන්තං, න තං ඉධ පධානං අනුස්සරණං පටිච්ච තස්ස අපධානභාවතො, පධානකාරණෙන ව අසාධාරණෙන නිද්දෙසො සාසනෙ, ලොකෙපි ව නිරුළ්භො යථා “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං යච්චිකුරො”තිආදි.

එවං පනායං දෙසනා පධානකාරණචිභාවිනී, තස්මා සතිපි අනුස්සවාදිවසෙන, තක්කිකානං හීනාදිවසෙන ව මන්දපඤ්ඤාදීනං විසෙසලාහිතං බහුධා හෙදෙ අස්සස්සතරහෙදසභිගහවසෙන භගවතා වත්තාරිට්ඨානානි විහජිත්වා වචන්ටිතා සස්සතවාදානං චතුබ්බිධතා. න හි, ඉධ සාවසෙසං ධම්මං දෙසෙති ධම්මරාජාති. යදෙවං අනුස්සුතිකාදියුපි අනුස්සවාදීනං පධානභාවො ආපජ්ජති? න තෙසං අස්සස්ස සච්ඡිකිරියාය අභාවෙන තක්කපධානත්තා, “පධානකාරණෙන ව අසාධාරණෙන නිද්දෙසො සාසනෙ, ලොකෙපි ව නිරුළ්භො”ති චුත්තොවායමත්ථොති. අප්ච වා විසෙසාධිගමනිමිත්තරහිතස්ස තක්කනස්ස සස්සතග්ගාහෙ විසුං කාරණභාවදස්සනත්ථං විසෙසාධිගමො විසුං සස්සතග්ගාහකාරණභාවෙන වත්තබ්බො, සො ව මන්දමුජ්ඣමිත්තක්කපඤ්ඤාවසෙන තිට්ඨොති තිධා විහජිත්වා, සබ්බතක්කිනො ව තක්කිභාවසාමඤ්ඤතො එකජ්ඣං ගහෙත්වා චතුධා එව වචන්ටාපිතො සස්සතවාදො භගවතාති.

35. “අස්සස්සතරෙනා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “එකෙනා”ති චුත්තං. අට්ඨානපයුත්තස්ස පන වා-සද්දස්ස අනියමත්ථං සන්ධායාහ “ද්විති වා තිති වා”ති, තෙන චතුසු වත්ථුසු යථාගමෙකච්චං එකච්චස්ස පඤ්ඤාපනෙ සහකාරිකාරණන්ති දස්සෙති. “බහිද්ධා”ති බාහ්‍යත්ථවාචකො කත්තුනිද්දිට්ඨො නිපාතොති දස්සෙතුං “බහි”තිආදි චුත්තං. එත්ථාහ – කිං පනෙනාති වත්ථුනි අත්තනො අහිනිවෙසස්ස හෙතු, උදාහු පරෙසං පතිට්ඨාපනස්සාති. කිඤ්චෙත්ථ, යදි තාව අත්තනො අහිනිවෙසස්ස හෙතු, අප්ච කස්මා අනුස්සරණතක්කනානියෙව ගහිතාති, න සඤ්ඤාවිපල්ලාසාදෙයො. තථා හි විපරිතසඤ්ඤාඅයොනියොමනසිකාරඅසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනාදීනිපි දිට්ඨියා පවත්තනට්ඨෙත දිට්ඨිට්ඨානාති. අප්ච පන පරෙසං පතිට්ඨාපනස්ස හෙතු, අනුස්සරණහෙතුහුතො අධිගමො විය, තක්කනපරියෙට්ඨිභූතා යුත්ති විය ව ආගමොපි වත්ථුභාවෙන වත්තබ්බො, උභයථාපි ව යථාචුත්තස්ස අවසෙසකාරණස්ස සම්භවතො “නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති වචනං න යුජ්ජතෙවාති? නො න යුජ්ජති, කස්මා? අහිනිවෙසපක්කෙ තාව අයං දිට්ඨිගතිකො අසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනෙහි අයොනියො උම්මුජ්ජිත්වා විපල්ලාසසඤ්ඤො රූපාදිධම්මානං බණෙ බණෙ හිජ්ජනසභාවස්ස අනවබොධතො ධම්මයුත්තිං අතිධාවත්තො එකත්තනයං මිච්ඡා ගහෙත්වා යථාචුත්තානුස්සරණතක්කනෙහි ඛන්ධෙසු “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 31) අහිනිවෙසං උපනෙසි, ඉති ආසන්තකාරණත්තා, පධානකාරණත්තා ව තග්ගහණෙනෙව ව ඉතරෙසමිපි ගහිතත්තා අනුස්සරණතක්කනානියෙව ඉධ ගහිතාති. පතිට්ඨාපනපක්කෙ පන ආගමොපි යුත්තියමෙව ධිතො විසෙසෙන නිරාගමානං බාහිරිකානං තක්කග්ගාහිභාවතො, තස්මා අනුස්සරණතක්කනානියෙව සස්සතග්ගාහස්ස වත්ථුභාවෙන ගහිතාති.

කිඤ්ච හියොයා – දුට්ඨං පරමත්ථධම්මානං ලක්ඛණං සභාවලක්ඛණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණස්ස ච. තත්ථ සභාවලක්ඛණාවබොධො පච්චක්ඛඤාණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබොධො අනුමානඤාණං. ආගමො ව සුත්තයාය පඤ්ඤාය සාධනතො අනුමානඤාණමෙව ආවහති, සුත්තානං පන ධම්මානං ආකාරපරිචිතක්කනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තියං ධිතො චිත්තාමයපඤ්ඤං නිබ්බන්තෙත්වා අනුක්කමෙන භාවනාය පච්චක්ඛඤාණං අධිගම්ඡතිති එවං ආගමොපි තක්කනවිසයං නාතික්කමති, තස්මා වෙස තක්කග්ගහණෙන ගහිතොවාති වෙදිතබ්බො. සො අට්ඨකථායං අනුස්සුතිතක්කග්ගහණෙන විභාවිතො, එවං අනුස්සරණතක්කනෙහි අසභිගහිතස්ස අවසිට්ඨස්ස කාරණස්ස අසම්භවතො යුත්තමෙවිදං “නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති වචනන්ති වෙදිතබ්බං. “අනෙකච්ඡිතානි අධිමුත්තිපදානි අහිවදන්ති”ති (දී. නි. 1.29), “සස්සතං අත්තානස්ස ච ලොකස්ස ජඤ්ඤපෙන්නි”ති (දී. නි. 1.30) ව වචනතො පන පතිට්ඨාපනවත්ථුනියෙව ඉධ දෙසිතාති තංදෙසනාය එව අහිනිවෙසස්සාපි සිජ්ඣනතො. අනෙකහෙදෙසු හි දෙසිතෙසු යස්මිං දෙසිතෙ තදඤ්ඤෙපි දෙසිතා සිද්ධා භොන්ති, තමෙව දෙසෙතිති දට්ඨබ්බං. අහිනිවෙසපතිට්ඨාපනෙසු ව අහිනිවෙසෙ දෙසිතෙපි පතිට්ඨාපනං න සිජ්ඣති අහිනිවෙසස්ස පතිට්ඨාපනෙ අනියමතො. අහිනිවෙසිනොපි හි කෙච්චි පතිට්ඨාපෙන්නි, කෙච්චි පතිට්ඨාපෙන්නි. පතිට්ඨාපනෙ පන දෙසිතෙ අහිනිවෙසොපි සිජ්ඣති පතිට්ඨාපනස්ස අහිනිවෙසෙ නියමතො. යො හි යත්ථ පරෙ පතිට්ඨාපෙති, සොපි තමහිනිවිසතිති.

36. තයිදන්ති එත්ථ ත-සද්දෙන “සස්සතං අත්තානස්ස ච ලොකස්ස ජඤ්ඤපෙන්නි”ති එතස්ස පරාමසන්ති ආහ “තං ඉදං චතුබ්බධම්මි දිට්ඨිගත”න්ති. තතොති තස්මා පකාරතො ජානනත්තා. පරමචජ්ජනාය අනෙකච්ඡිතානං අනත්ථානං කාරණභාවතො දිට්ඨියො එව යානා දිට්ඨිට්ඨානා. යථාහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං හික්ඛෙව, චජ්ජං වදාමි”ති තදෙවත්ථං සන්ධාය “දිට්ඨියොව දිට්ඨිට්ඨානා”ති චුත්තං. දිට්ඨිතං කාරණමිපි දිට්ඨිට්ඨානමෙව දිට්ඨිතං උප්පාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත. “යථාහ”තිආදි පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.124) සාධනං. තත්ථ ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්භෙට්ඨෙත. චුත්තස්ස “රූපං අත්තනො සමනුපස්සති”තිආදි, (සං. නි. 3.81) අවිජ්ජාපි උපනිස්සයාදිභාවෙන.

යථා “අස්සුතවා භික්ඛවෙ, පුපුප්පනො අරියානං අදස්සාච්චි අරියධම්මස්ස අකොච්චො” නිආදි (ම. නි. 1.2; පටි. ම. 1.131) එස්සොපි ඵ්ඨිත්වා ගහණුපායටියෙන. තථා හි වුත්තං “තදපි එස්සපච්චයා (දී. නි. 1.118) ඵ්ඨස්ස ඵ්ඨස්ස පටිසංවෙදෙත්ති” නි (දී. නි. 1.144) සඤ්ඤාපි ආකාරමත්තග්ගහණටියෙන. වුත්තඤ්ඤෙන “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා” නි (සු. නි. 880; මහා. නි. 109) පට්ඨං පට්ඨිතො සඤ්ඤත්වා” නි (ම. නි. 1.2) ව ආදි. විතක්කොපි ආකාරපරිචිතක්කතටියෙන. තෙන වුත්තං “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මොහු” නි, (සු. නි. 892; මහා. නි. 121) “තක්කි හොති විමංසි” නි (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනියො මනසිකාරොපි අකුසලානං සාධාරණකාරණටියෙන. තෙනාහ “තස්ස එවං අයොනියො මනසි කරොතො ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති. අත්ථි මෙ අත්තා” නි වා අස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති” නිආදි (ම. නි. 1.19) පාපමිත්තොපි දිට්ඨානුගති ආපජ්ජනටියෙන. වුත්තමපි ව “බාහිරං භික්ඛවෙ, අභිගන්ති කරිත්වා නාඤ්ඤං එකඬිගමපි සමනුපස්ස්සාමි, යං එවං මහතො අනත්ථාය සංවත්තති, යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, පාපමිත්තතා” නිආදි (අ. නි. 1.110) පරතොසොසොපි දුරක්ඛතධම්මස්සවනටියෙන. තථා වෙව වුත්තං “ද්වෙමෙ භික්ඛවෙ, පච්චයා මිච්ඡාදිට්ඨියා උප්පාදාය. කතමෙ ද්වෙ? පරතො ව සොසො, අයොනියො ව මනසිකාරො” නිආදි (අ. නි. 2.126) පරෙහි සුතා, දෙසිතා වා දෙසනා පරතොසොසො.

“බන්ධා හෙතු” නිආදිපාළි තදත්ථවිභාවිති. තත්ථ ජනකටියෙන හෙතු, උපත්ථම්භකටියෙන පච්චයො. උපාදායාති උපාදිසිත්වා, පටිච්චාති අත්ථො. “උප්පාදායා” නිපි පාදො, උප්පජ්ජනායාති අත්ථො. සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං, බන්ධාදයො එව. ඉධ පන සමුට්ඨානභාවොයෙව සමුට්ඨාන-සද්දෙන වුත්තො භාවලොපත්තා, භාවප්පධානත්තා ව. ආදින්නා සකසන්නානෙ. පවත්තිතා සපරසන්නානෙසු. පර-සද්දො අභිණ්භත්ථොති වුත්තං “සුතප්පුත” නි. පරිනිට්ඨාපිතාති “ඉදමෙව දස්සනං සච්චං, අඤ්ඤං පන මොසං තුව්ඡං මුසා” නි අභිනිවෙසස්ස පරියොසානං මත්ථකං පාපිතාති අත්ථො. ආරම්මණුවසෙනාති අට්ඨසු දිට්ඨිට්ඨානෙසු බන්ධෙ සන්ධායාහ. පවත්තනවසෙනාති අවිජ්ජාචස්සසඤ්ඤාවිතක්කායොනියොමනසිකාරො. ආසෙවනවසෙනාති පාපමිත්තපරතොසොසෙ. යදිපි සරුපත්ථවසෙන වෙවචනං, සඬ්ඤ්ඤත්ථවසෙන පන එවං වත්තබ්බොති දස්සෙතුං “එවං විධපරලොකා” නි වුත්තං. යෙන කෙනච්චි හි විසෙසනෙනෙව වෙවචනං සාත්ථකං සියා. පරලොකො ව කම්මවසෙන අභිමුඛො සම්පරෙති ගච්ඡති පවත්තිති එත්ථාති අභිසම්පරායොති වුච්චති. “ඉති බො ආනන්ද, කුසලාති සීලාති අනුසුබ්බෙන අග්ගාය පරෙත්ති” නිආදිසු (අ. නි. 10.2) විය හි වුරාදිගණවසෙන පර-සද්දං ගතියම්ච්ඡන්ති සද්දවිදු, අයමෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො.

එවංගතිකාති එවංගමනා එවංනිට්ඨා, එවමනුසුඤ්ජනෙන භිජ්ජනනස්සනපරියොසානාති අත්ථො. ගති-සද්දො වෙන්ථ “යෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වෙව ගතියො භවන්ති” නිආදිසු (දී. නි. 1.258; 2.33, 35; 3.199, 200; ම. නි. 2.384, 397) විය නිට්ඨානත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – ඉමෙ දිට්ඨිසඬ්ඛානා දිට්ඨිට්ඨානා එවං පරමත්ථතො අසන්නං අත්තානං, සස්සතභාවඤ්ච තස්මිං අප්ඤ්ඤාපෙත්වා ගතිතා, පරාමට්ඨා ව සමානා බාලලපනායෙව හුත්වා යාව පණ්ඩිතා න සමනුසුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති, පාතුභවන්ති ව, පණ්ඩිතෙහි සමනුසුඤ්ජියමානා පන අනවට්ඨිතවත්ථුකා අවිමද්දක්ඛමා සුරියුග්ගමනෙ උස්සාවබ්බන්දු විය, බජ්ජොපනකා විය ව භිජ්ජන්ති, විනස්සන්ති වාති.

තත්ථායං අනුසුඤ්ජනෙ සඬ්ඛෙපකථා – යදි හි පරෙහි කප්පිතො අත්තා ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරුපාවිජ්ජනතො කස්සචි විසෙසාධානස්ස කාතුමසක්කුණෙයාතාය අභිතතො නිවත්තනත්ථං, හිතෙ ව පටිපජ්ජනත්ථං උපදෙසො එව සස්සතවාදිතො නිජ්ජයොජනො සියා, කථං වා තෙන සො උපදෙසො පවත්තියති විකාරාභාවතො. එවඤ්ච සති පරිකප්පිතස්ස අත්තතො අප්ථාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා, හිංසාදිකිරියා ව න සම්භවති, තථා සුඛස්ස, දුක්ඛස්ස ව අනුභවනනිබන්ධො එව සස්සතවාදිතො න යුජ්ජති කම්මබද්ධාභාවතො. ජාතිආදිනඤ්ච අසම්භවතො විමොක්ඛො න භවෙයා, අප් පන ධම්මමත්තං තස්ස උප්පජ්ජති වෙව විනස්සති ව, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොහාරොති වදෙයා, එවම්පි පුරිමරුපාවිජ්ජනෙන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාභුතා, තස්මා තස්ස උප්පන්නා අඤ්ඤෙ වා සියුං අනඤ්ඤෙ වා, යදි අඤ්ඤෙ, න තාහි අවත්ථාහි තස්ස උප්පන්නාහිපි කොචි විසෙසො අත්ථි, යාහි කරොති පටිසංවෙදෙති වචනි උප්පජ්ජති වාති ඉච්ඡිතං, එවඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථකා සියා, තස්මා තදවත්ථො එව යථාවුත්තදොසො, අථානඤ්ඤෙ, උප්පාදවිනාසවත්තිහි අවත්ථාහි අනඤ්ඤස්ස අත්තතො තාසං විය උප්පාදවිනාසසබ්භාවතො කුතො භවෙයා නිව්චතාවකාසො, තාසම්පි වා අත්තතො විය නිව්චතාවත්ති, තස්මා බන්ධවිමොක්ඛානං අසම්භවො එවාති න යුජ්ජනියෙව සස්සතවාදො, න වෙන්ථ කොචි වාදි ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්දං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො භවෙයා, යුත්තිරභිතඤ්ච වචනං න පණ්ඩිතානං විත්තං ආරාධෙති, තෙනාවොචුම්භ “යාව පණ්ඩිතා න සමනුසුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති, පාතුභවන්ති වා” නි.

සකාරණං සගතිකන්ති එත්ථ සහ-සද්දො විජ්ජමානත්ථො “සලොමකො සපක්ඛකො” නිආදිසු විය, න පන සමවායත්ථො ව-සද්දෙන “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති” නි වුත්තස්ස දිට්ඨිගතස්ස සමුවිචිතිතත්තා, “තඤ්ච තථාගතො පජානාති” නි ඉමිනා ව කාරණගතිනමෙව පජානනභාවෙන වුත්තත්තා. ඉදං වුත්තං හොති – තයිදං භික්ඛවෙ, කාරණවත්තං ගතිවත්තං දිට්ඨිගතං තථාගතො පජානාති, න කෙවලඤ්ච තදෙව, අප් බො තස්ස කාරණගතිසඬ්ඛානං තඤ්ච සබ්බන්ති. “තතො...පෙ.... පජානාති” නි වුත්තවාක්‍යස්ස අත්ථං වුත්තනායෙන සංවණ්ණෙහි “තතො වා” නිආදිනා. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙවිධ විභජනන්ති පකරණානුරූපමත්ථං ආහ “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණඤ්චා” නි,

තස්මිං වා චුත්තෙ තදධිට්ඨානතො ආසවක්ඛයඤාණං, තදවිනාභාවතො වා සබ්බමිපි දසබලාදිඤාණං ගහිතමෙවාතිපි තදෙව චුත්තං.

එවංචිධන්ති “සීලඤ්චා”තිආදිනා එවංචුත්තප්පකාරං. පජානන්තොපීති එත්ථ පි-සද්දෙන, අපි-සද්දෙන වා “තඤ්චා”ති චුත්ත ව-සද්දස්ස සම්භාවනත්ථාවං දස්සෙති, තෙන තතො දිට්ඨිගතතො උත්තරිතරං සාරභුතං සීලාදිගුණවිසෙසමිපි තථාගතො නාහිනිවිසති, කො පන වාදො වට්ඨාමිසෙති සම්භාවෙති. “අහ”න්ති දිට්ඨිමානවසෙන පරාමසනාකාරදස්සනං. පජානාමීති එත්ථ ඉති-සද්දෙන පකාරත්ථෙන, නිදස්සනත්ථෙන වා. “මම”න්ති තණ්හාවසෙන පරාමසනාකාරං දස්සෙති. තණ්හාදිට්ඨිමානපරාමාසවසෙනාති තණ්හාදිට්ඨිමානසඬ්ඛාතපරාමාසවසෙන. ධම්මසභාවමතික්කමිත්වා “අහං මම”න්ති පරතො අභුතතො ආමසනං පරාමාසො, තණ්හාදයො එව. න හි තං අත්ථී, යං ඛන්ධෙසු “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං සියා, අපරාමසතො අපරාමසන්තස්ස අස්ස තථාගතස්ස නිබ්බුති විදිතාති සම්බන්ධො. “අපරාමසතො”ති වෙදං නිබ්බුතිපවෙදනාය (නිබ්බුතිවෙදනස්ස දී. නි. ටී. 1.36) හෙතුගබ්භවිසෙසනං. “විදිතා”ති පදමපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාමිවචනං. අපරාමසතො පරාමාසරහිතපටිපත්තිහෙතු අස්ස තථාගතස්ස කත්තුභුතස්ස නිබ්බුති අසඬ්ඛතධාතු විදිතා, අධිගතාති වා අත්ථො. “අපරාමසතො”ති හෙදං හෙතුමිති නිස්සක්කවචනං.

“අපරාමාසපච්චයා”ති පච්චත්තඤ්ඤෙව පවෙදනාය කාරණදස්සනං. අස්සාති කත්තාරං වත්වාපි පච්චත්තඤ්ඤෙවාති විසෙසදස්සනත්ථං පුන කත්තුච්චනන්ති ආහ “සයමෙව අත්තනායෙවා”ති. සයං, අත්තනාති වා භාවනපුංසකං. නිපාතපදඤ්ඤෙන. “අපරාමසතො”ති වචනතො පරාමාසානමෙව නිබ්බුති ඉධ දෙසිතා, තංදෙසනාය එව තදඤ්ඤෙසමිපි නිබ්බුතියා සිප්ඤාතොති දස්සෙති “තෙසං පරාමාසකිලෙසාන”න්ති ඉමිනා, පරාමාසසඬ්ඛාතානං කිලෙසානන්ති අත්ථො. අපිච කාමං “අපරාමසතො”ති වචනතො පරාමාසානමෙව නිබ්බුති ඉධ දෙසිතාති විඤ්ඤායති, තංදෙසනාය පන තදවසෙසානමිපි කිලෙසානං නිබ්බුති දෙසිතා නාම භවති පභානෙකට්ඨනාදිභාවතො, තස්මා තෙසමිපි නිබ්බුති නිද්ධාරොත්වා දස්සෙතබ්බාති චුත්තං. “තෙසං පරාමාසකිලෙසාන”න්ති, තණ්හාදිට්ඨිමානසඬ්ඛාතානං පරාමාසානං, තදඤ්ඤෙසඤ්ඤෙව කිලෙසානන්ති අත්ථො. ගොඛලීඛද්දනායො හෙස. නිබ්බුතීති ව නිබ්බායනභුතා අසඬ්ඛතධාතු, තඤ්ඤ භගවා බොධිමුලෙයෙව පත්තො, තස්මා සා පච්චත්තඤ්ඤෙව විදිතාති.

යථාපටිපන්නෙනාති යෙන පටිපන්නෙන. තප්පටිපත්තිං දස්සෙතුං “තාසංයෙව...පෙ.... ආදිමාහා”ති අනුසන්ධිදස්සනං. කස්මා පන වෙදනානඤ්ඤෙව කම්මට්ඨානමාවික්ඛන්ති ආහ “යාසු”තිආදි, ඉමිනා දෙසනාවිලාසං දස්සෙති. දෙසනාවිලාසප්පත්තො හි භගවා දෙසනාකුසලො ඛන්ධායතනාදිවසෙන අනෙකට්ඨාසු වතුසච්චදෙසනාසු සම්භවන්තිසුපි දිට්ඨිගතිකා වෙදනාසු මිථිපාපටිපත්තියා දිට්ඨිගහනං පක්ඛන්දාති දස්සනත්ථං තථාපක්ඛන්දනමූලභුතා වෙදනායෙව පරිඤ්ඤාභූමිභාවෙන උද්ධරන්ති. ඉධාති ඉමස්මිං වාදෙ. එවං එත්ථාතිපි. කම්මට්ඨානන්ති වතුසච්චකම්මට්ඨානං. එත්ථ හි වෙදනාගහණෙන ගහිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. වෙදනානං සමුදයග්ගහණෙන ගහිතො අවිජ්ජාසමුදයො සමුදයසච්චං, අත්ථඛගමනිස්සරණපරියායෙහි නිරොධසච්චං, “යථාභුතං විදිත්වා”ති එතෙන මග්ගසච්චන්ති එවං වත්තාරි සච්චාති වෙදිතබ්බාති. “යථාභුතං විදිත්වා”ති ඉදං විභජ්ජනාකරණත්ථපදන්ති තදත්ථං විභජ්ජ දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. විසෙසතො හි “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”තිආදිලක්ඛණානං වසෙන සමුදයාදිසු අත්ථො යථාරහං විභජ්ජ දස්සෙතබ්බො. අවිසෙසතො පන වෙදනාය සමුදයාදිති විපස්සනාපඤ්ඤාය ආරම්මණපටිවෙධවසෙන, මග්ගපඤ්ඤාය අසම්මොහපටිවෙධවසෙන ජානිත්වා පටිවිජ්ඣිත්වාති අත්ථො. පච්චයසමුදයට්ඨෙතාති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.404; සං. නි. 2.21; උදා. 1) චුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදිනං පච්චයානං උප්පාදෙන වෙව මග්ගෙන අසමුග්ගාටෙන ව. යාව හි මග්ගෙන න සමුග්ගාටියති, තාව පච්චයොති චුච්චති. නිබ්බන්තිලක්ඛණන්ති උප්පාදලක්ඛණං, ජානිත්ති අත්ථො. පඤ්චන්තං ලක්ඛණානන්ති එත්ථ ව වතුන්තමිපි පච්චයානං උප්පාදලක්ඛණමෙව අග්ගහෙත්වා පච්චයලක්ඛණමිපි ගහෙතබ්බං සමුදයං පටිච්ච තෙසං යථාරහං උපකාරකත්තා. තථා වෙව සංවණ්ණිතං “මග්ගෙන අසමුග්ගාටෙන වා”ති. පච්චයනිරොධට්ඨෙතාති “ඉමස්මිං නිරුද්ධෙ ඉදං නිරුද්ධං හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති (ම. නි. 1.406; උදා. 3; සං. නි. 2.41) චුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදිනං පච්චයානං නිරොධෙන වෙව මග්ගෙන සමුග්ගාටෙන ව. විපරිණාමලක්ඛණන්ති නිරොධලක්ඛණං, භඩ්ගන්ති අත්ථො. වයන්ති නිරොධං. යන්ති යස්මා පච්චයභාවසඬ්ඛාතහෙතුතො. වෙදනං පටිච්චාති පුරිමුප්පන්නං ආරම්මණාදිපච්චයභුතං වෙදනං ලභිත්වා. සුඛං සොමනස්සන්ති සුඛඤ්ඤෙව සොමනස්සඤ්ඤෙව. අයන්ති පුරිමවෙදනාය යථාරහං පටිමුප්පන්නානං සුඛසොමනස්සානං පච්චයභාවො. අස්සාදො නාම අස්සාදිතබ්බොති කත්වා.

අපරො නයො – යන්ති සුඛං, සොමනස්සඤ්ඤෙව. අයන්ති ව නපුංසකලිඬ්ඛගෙන නිද්දිට්ඨං සුඛසොමනස්සමෙව අස්සාදපදමපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිඬ්ඛගෙන නිද්දිසියති, ඉමස්මිං පන විකප්පෙ සුඛසොමනස්සානං උප්පාදොයෙව තෙහි උප්පාදවත්තෙහි නිද්දිට්ඨො, සත්තියා, සත්තිමතො ව අභින්නත්තා. න හි සුඛසොමනස්සමන්තරොත තෙසං උප්පාදො ලබ්භති. ඉති පුරිමවෙදනං පටිච්ච සුඛසොමනස්සුප්පාදොපි පුරිමවෙදනාය අස්සාදො නාම අස්සාදියතෙති කත්වා. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – පුරිමමුප්පන්නං වෙදනං ආරබ්භ සොමනස්සුප්පත්තියං යො පුරිමවෙදනාය පච්චයභාවසඬ්ඛාතො අස්සාදෙනබ්බාකාරො, සොමනස්සස්ස වා උප්පාදසඬ්ඛාතො තදස්සාදනාකාරො, අයං පුරිමවෙදනාය අස්සාදොති. කථං පන වෙදනං ආරබ්භ සුඛං උප්පජ්ජති, නනු ථොට්ඨබ්බාරම්මණන්ති? වෙනසිකසුඛස්සෙව ආරබ්භ පවත්තියමධිප්පෙතත්තා නායං දොසො. ආරබ්භ පවත්තියඤ්ඤි විසෙසනමෙව

38. “එකච්චසස්සතිකා” ති තද්ධිතපදං සමාසපදෙන විභාවෙනුං “එකච්චසස්සතවාදා” ති චුත්තං. සත්තෙසු, සඬ්ඛාරෙසු ච එකච්චං සස්සතමෙතස්සාති එකච්චසස්සතො, වාදො, සො එතෙසන්ති එකච්චසස්සතිකා තද්ධිතවසෙන, සමාසවසෙන පන එකච්චසස්සතො වාදො එතෙසන්ති එකච්චසස්සතවාදා. එස නයො එකච්චඅසස්සතිකපදෙපි. නනු ච “එකච්චසස්සතිකා” ති චුත්තෙ තදඤ්ඤෙසං එකච්චඅසස්සතිකභාවසන්තිවිධානං සිද්ධමෙවාති? සච්චං අත්ථනො, සද්දතො පන අසිද්ධමෙව තස්මා සද්දතො පාකටතරං කත්වා දස්සෙනුං තථා චුත්තං. න හි ඉධ සාවසෙසං කත්වා ධම්මං දෙසෙති ධම්මස්සාමී. “ඉස්සරො නිච්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිච්චා” ති එවංපචත්තවාදා සත්තකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යථාපි ඉස්සරවාදා. තථා “නිච්චො බ්‍රහ්මා, අඤ්ඤෙ අනිච්චා” ති එවංපචත්තවාදාපි. “පරමාණුවො නිච්චා, ද්විඅණුකාදයො අනිච්චා” ති (විසිසිකදස්සනෙ සත්තමපරිච්ඡෙදෙ පඨමකණ්ඨෙ පස්සිතබ්බං) එවංපචත්තවාදා සඬ්ඛාරකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යථාපි කාණාදා. තථා “වක්ඛාදයො අනිච්චා, විඤ්ඤාණං නිච්ච” ත්ති (නායායදස්සනෙ, විසෙසිකදස්සනෙ ච පස්සිතබ්බං) එවංපචත්තවාදාපි. ඉධාති “එකච්චසස්සතිකා” ති ඉමස්මිං පදෙ, ඉමිස්සා වා

දෙසනාය. ගනිතානි වුත්තා, දෙසිතබ්බතාවෙන වා දෙසනාඤාණෙන සමාදින්නා තථා වෙව දෙසිතත්තා. තථා හි ඉධ පුරිමකා තයො වාදා සත්තවසෙන, චතුත්ථො සඛිඛාරවසෙන දෙසිතො. “සඛිඛාරකච්චසස්සතිකා”ති ඉදං පන තෙහි සස්සතභාවෙන ගස්භමානානං ධම්මානං යාථාවසභාවදස්සනවසෙන වුත්තං, න පන එකච්චසස්සතිකමතදස්සනවසෙන. තස්ස හි සස්සතාහිමනං අසඛිඛතමෙවාති ලද්ධි. තෙනෙවාහ පාළියං “චිත්තන්ති වා...පෙ.... යස්සති”ති. න හි යස්ස සභාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඛිඛතභාවං පටිජානාති, තස්සෙව නිව්ච්චවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන සක්කා පටිජානිතුං, එතෙන ව “උප්පාදවයධුචතායුත්තා සභාවා සියා නිව්ච්චා, සියා අනිව්ච්චා, සියා න වත්තබ්බා”තිආදිනා (දී. නි. ටී. 1.38) පවත්තසත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා විභාවිතා භොති.

තත්තායං අයුත්තතාවිභාවනා – යදි හි “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො අත්ථිති වුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථි”ති වුච්චෙය්‍යා, සියා අනෙකත්තචාදො. අප් අඤ්ඤෙන, න සියා අනෙකත්තචාදො. න චෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බන්ධභාවො යුත්තො චත්තුං තස්ස සබ්බලොකසිද්ධත්තා, විවාදාභාවතො ව. යෙ පන වදන්ති “යථා සුවණ්ණසට්ඨෙත මකුටෙ කතෙ සට්ඨාභාවො නස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති, සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බසභාවානං කොචි ධම්මො නස්සති, කොචි ධම්මො උප්පජ්ජති, සභාවො එව තිට්ඨති”ති. තෙ වත්තබ්බා “කිං තං සුවණ්ණං, යං සට්ඨෙ, මකුටෙ ව අවට්ඨිතං, යදි රූපාදි, සො සද්දො විය අනිව්ච්චො. අප් රූපාදිසමුභො සම්මුතිමත්තං, න තස්ස අත්ථිතා වා නත්ථිතා වා නිව්ච්චතා වා ලබ්භති”ති, තස්මා අනෙකත්තචාදො න සියා. ධම්මානඤ්ච ධම්මිනො අඤ්ඤානඤ්ඤා ව පවත්තියං දොසො වුත්තොයෙව සස්සතවාදිවාරණායං. තස්මා සො තත්ථ වුත්තතයෙන වෙදිතබ්බො. අපිච න නිව්ච්චානිව්ච්චතවත්තබ්බරූපො අත්තා, ලොකො ව පරමත්ථතො විජ්ජමානතාපරිජානනතො යථා නිව්ච්චාදිනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා දීපාදයො. න හි රූපාදිනං උදයබ්බයසභාවානං නිව්ච්චානිව්ච්චතවත්තබ්බසභාවතා සක්කා විඤ්ඤාතුං, ජීවස්ස ව නිව්ච්චාදිසු අඤ්ඤතරං රූපං සියාති, එවං සත්තභඩ්ගො විය සෙසභඩ්ගානම්පි අසම්භවොයෙවාති සත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බා (දී. නි. ටී. 1.38).

නනු ව “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එතස්මිං වාදෙ චක්ඛාදිනං අසස්සතභාවසන්තිට්ඨානං යථාසභාවාවබ්බොධො එව, අප් එවංවාදිනං කථං මිච්ඡාදස්සනං සියාති, කො වා එවමාහ “චක්ඛාදිනං අසස්සතභාවසන්තිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන”න්ති? අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සතභාවසන්තිට්ඨානං ඉධ මිච්ඡාදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං, තෙන පන එකවාදෙ පවත්තමානෙන චක්ඛාදිනං අසස්සතභාවාවබ්බොධො විදුසිතො සංසට්ඨභාවතො විසසංසට්ඨො විය සජ්ජිපිණ්ඩො, තතො ව තස්ස සක්ච්චිකරණාසමත්ථතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙතබ්බතං නාරහතිති. අසස්සතභාවෙන නිව්ච්චතාපි වා චක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගතිකෙහි ගස්භන්තිති තදවබ්බොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. තෙනෙවාහ පාළියං “චක්ඛුං ඉතිපි...පෙ.... කායො ඉතිපි අයං අත්තා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඛිඛතාය, සඛිඛතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එවංපවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සතවාදොයෙව භවෙය්‍යාති එවම්පකාරා වොදනා අනවකාසා භොති අවිපරිතධම්මසභාවපටිපත්තිභාවතො. අවිපරිතධම්මසභාවපටිපත්තියෙව භෙස වුත්තතයෙන අසංසට්ඨත්තා, අනාරොපිතජීවසභාවත්තා ව.

එත්ථාහ – පුරිමස්මිම්පිසස්සතවාදෙ අසස්සතානං ධම්මානං “සස්සතා”ති ගහණං විසෙසතො මිච්ඡාදස්සනං භවති. සස්සතානං පන “සස්සතා”ති ගාහො න මිච්ඡාදස්සනං යථාසභාවග්ගාභභාවතො. එවඤ්ච සති ඉමස්ස වාදස්ස වාදන්තරතා න වත්තබ්බා, ඉධ විය පුරිමෙපි එකච්චෙස්ථෙව ධම්මෙසු සස්සතග්ගාභසම්භවතොති, වත්තබ්බායෙව අසස්සතෙස්ථෙව “කෙච්චෙව ධම්මා සස්සතා, කෙච් අසස්සතා”ති පරිකප්පනාවසෙන ගහෙතබ්බධම්මෙසු විභාගප්පවත්තියා ඉමස්ස වාදස්ස දස්සිතත්තා. නනු ව එකදෙසස්ස සමුදායන්තොගධත්තා අයං සප්පදෙසසස්සතග්ගාහො පුරිමස්මිං නිජ්ජදෙසසස්සතග්ගාහෙ සමොධානං ගච්ඡෙය්‍යාති? තථාපි න සක්කා චත්තුං වාදී තබ්බිසයවිසෙසවසෙන වාදද්වයස්ස පවත්තත්තා. අඤ්ඤෙ එව හි දිට්ඨිගතිකා “සබ්බෙ ධම්මා සස්සතා”ති අභිනිව්ච්චා, අඤ්ඤෙ “එකච්චෙව සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති. සඛිඛාරානං අනවසෙසපරියාදානං, එකදෙසපරිග්ගහො ව වාදද්වයස්ස පරිබ්‍යන්තොයෙව. කිඤ්ච භියො – අනෙකවිධසමුස්සයෙ, එකවිධසමුස්සයෙ ව බන්ධපබන්ධෙන අභිනිවෙසභාවතො තථා න සක්කා චත්තුං. චතුබ්බිධොපි හි සස්සතවාදී ජාතිවිසෙසවසෙන නානාවිධරූපකායසන්තිස්සයෙ එව අරූපධම්මපුඤ්ඤෙ සස්සතාහිනිවෙසී ජාතො අභිඤ්ඤාණෙන, අනුස්සවාදීහි ව රූපකායභෙදගහණතො. තථා ව වුත්තං “තතො වුතො අමුත්ත උදපාදි”න්ති, (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.148; පාරා. 12) “චචන්ති උපපජ්ජන්ති”ති (දී. නි. 1.255; ම. නි. 1.148; පාරා. 12) ව ආදි. විසෙසලාභී පන එකච්චසස්සතිකො අනුපධාරිතභෙදසමුස්සයෙ ධම්මපබන්ධෙ සස්සතාකාරගහණෙන අභිනිවෙසං ජනෙසී එකභවපරියාපන්තබන්ධසන්තානවිසයත්තා තදභිනිවෙසස්ස. තථා හි තීසුපි වාදෙසු “තං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, තතො පරං නානුස්සරති”ති එත්තකමෙව වුත්තං. තක්කිතං පන උභින්නම්පි සස්සතකච්චසස්සතවාදිනං සස්සතාහිනිවෙසවිසෙසො රූපාරූපධම්මවිසයතාය සුපාකටොයෙවාති.

39. සංවට්ටට්ඨායිවිච්චට්ටවිච්චට්ටට්ඨායිසඛිඛානානං තිණ්ණම්පි අසඛිඛොයාකප්පානමතික්කමෙන පුන සංවට්ටනතො, අද්ධා-සද්දස්ස ව කාලපරියායත්තා එවං වුත්තන්ති ආහ “දීසස්සා”තිආදි. අතික්කම්ම අයනං පවත්තනං අච්චයො. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං, උපසග්ගවසෙන ව අත්ථවිසෙසවාචකත්තා සං-සද්දෙන යුත්තො වට්ට-සද්දො විනාසවාචිති වුත්තං “චිතස්සති”ති, චතු-සද්දො වා ගතියමෙව. සඛිඛයත්ථජොතකෙන පන සං-සද්දෙන යුත්තත්තා තදත්ථසම්බන්ධෙන විනාසත්ථො ලබ්භතිති දස්සෙති “චිතස්සති”ති ඉමිනා. සඛිඛයවසෙන වත්තතිති හි සද්දතො අත්ථො, ත-කාරස්ස චෙත්ථ ට-කාරාදෙසො. විපත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිත්තො හි පට්ඨාය යාව අණුසභගතොපි

සඬ්ඛාරො න හොති, තාව ලොකො සංවට්ටනීති වුවිවති. පාළියං ලොකොති පථවිආදිභාජනලොකො අධිප්පෙතො තදවසෙසස්ස ඛානුල්ලතො, තදෙව සන්ධාය “යෙභුයොනා”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “යෙ”තිආදිනා. උපරිබ්‍රහ්මලොකෙසුති ආභස්සරභූමිතො උපරිභූමිසු. අග්ගිනා කප්පවුට්ඨානස්සෙති ඉධාධිප්පෙතං, තෙනෙවාහ පාළියං “ආභස්සරසංවත්තනිකා හොන්ති”ති. කස්මා තදෙව වුත්තන්ති වෙ? තස්සෙව බහුලං පවත්තනතො. අයස්සෙති වාරනියමො –

“සත්තසත්තග්ගිනා වාරා, අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ දකා;
චතුසට්ඨි යදා පුණ්ණා, එකො වායුවරො සියා”ති. (අභිධම්මත්ථවිභාවනීටිකාය
පඤ්චමපරිවජ්ජෙදවණ්ණනායමිති);

ආරුප්පෙසු වාති එත්ථ විකප්පනත්ථෙන වා-සද්දෙන සංවට්ටමානලොකධාතූහි අස්සෙලොකධාතූසු වාති විකප්පෙති. න හි සබ්බෙ අපායසත්තා තදා රූපාරූපභවෙසු උප්පජ්ජන්තිති සක්කා විස්සෙත්තං අපායෙසු දිස්සරායුකානං මනුස්සලොකුපපත්තියා අසම්භවතො, මනුස්සලොකුපපත්තිස්ස චිතා තදා තෙසං තනුපපත්තියා අනුපපත්තිතො. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොපි හි සංවට්ටමානෙ කප්පෙ නිරයතො න වුවිවති, පිට්ඨිවක්කවාළෙයෙව නිබ්බත්තන්ති අට්ඨකථාසු (අ. නි. අට්ඨ. 1.311) වුත්තං. සතිපි සබ්බසත්තානං පුස්සෙත්තං පුස්සෙත්තං සඬ්ඛාරමනසා නිබ්බත්තභාවෙ බාහිරපච්චයෙහි චිතා මනසාව නිබ්බත්තත්තා රූපාවචරසත්තා එව “මනොමයා”ති වුවිවන්ති, න පන බාහිරපච්චයපටියත්තා තදස්සෙත්තං දස්සෙත්තං “මනෙත නිබ්බත්තත්තා මනොමයා”ති ආහ. යදෙවං කාමාවචරසත්තානම්පි ඔපපාතිකානං මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති? නාපජ්ජති, අධිවිත්තභූතෙන අතිසයමනසා නිබ්බත්තසත්තෙසුයෙව මනොමයභාවොහාරතොති දස්සෙත්තෙන කුමාර-සද්දෙන විසෙසෙත්තං “කුමාරමනෙතා”ති වුත්තං. එවම්පි අරූපාවචරසත්තානං මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති? න තත්ථ බාහිරපච්චයෙහි නිබ්බත්තෙත්තෙත්තාසඬ්ඛාය අභාවෙන මනසා එව නිබ්බත්තාති අවධාරණාසම්භවතො. නිරුල්භොවායං ලොකෙ මනොමයභාවො රූපාවචරසත්තෙසු, තථා හි අන්තමයො පානමයො මනොමයො ආනන්දමයො විස්සෙත්තං පඤ්චධා අත්තානං වෙදවාදිතො පරිකප්පෙත්ති. උච්ඡෙදවාදෙපි වක්ඛති “දිබ්බො රූපි මනොමයො”ති, (දී. නි. 1.87) තෙ පන කුමාරානුභාවතො පීතිභක්ඛා සයංපහා අන්තලික්ඛවරාති ආහ “පීති තෙස”න්තිආදි, තෙසං අත්තනොව පහා අත්ථිති අත්ථො. සොහනා වා යාමි සහා එතෙසන්ති සුභට්ඨායිනොතිපි යුජ්ජති. උක්කංසෙනාති ආභස්සරෙ සන්ධාය වුත්තං. පරිත්තාභාප්පමාණාහා පන ද්වෙ, වත්තාරො ච කප්පෙ තිට්ඨන්ති. අට්ඨ කප්පෙති චතුත්තමසඬ්ඛොයාසකප්පානං සමුදායභූතෙ අට්ඨ මහාකප්පෙ.

40. විනාසවාටියෙව වට්ට-සද්දො පටිසෙධජොතකෙන උපසග්ගෙන යුත්තත්තා සණ්ඨාහනත්ථස්සාපකොති ආහ “සණ්ඨාති”ති, අනෙකත්ථත්තා වා ධාතුනං නිබ්බත්තති, වඩ්ඨන්ති වා අත්ථො. සම්පත්තිමහාමෙසසමුප්පත්තිතො හි පට්ඨාය පථවිසන්ධාරකුදකතංසන්ධාරකවායුආදිනං සමුප්පත්තිවසෙන යාව වන්දිමසුරියානං පාතුභාවො, තාව ලොකො විවට්ටනීති වුවිවති. පකතියාති සභාවෙන, තස්ස “සුස්සෙත්තං”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තථාසුස්සෙත්තාය කාරණමාහ “නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතායා”ති. පුරිමතරං අස්සෙත්තං සත්තානමනුප්පන්නත්තාති භාවො, තෙන යථා එකච්චාති විමානාති තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං ජඩ්ඞිතත්තා සුස්සෙත්තාති, න එවම්දන්ති දස්සෙති.

අපරො නයො – සකකම්මස්ස පඨමං කරණං පකති, තාය නිබ්බත්තසත්තානන්ති සම්බන්ධො, තෙන යථා එතස්ස අත්තනො කම්මබලෙන පඨමං නිබ්බන්ති, න එවං අස්සෙත්තං තස්ස පුරිමතරං, සමානකාලෙ වා නිබ්බන්ති අත්ථි, තථා නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතාය සුස්සෙත්තංදන්ති දස්සෙති. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො ඉධ බ්‍රහ්මකායිකා, තෙසං නිවාසතාය භූමිපි “බ්‍රහ්මකායිකා”ති වුත්තා, බ්‍රහ්මකායිකභූමිති පන පාඨෙබ්‍රහ්මකායිකානං සම්බන්ධිති භූමිති අත්ථො. කත්තා සයං කාරකො. කාරෙතා පරෙසං ආණාපකො. විසුද්ධිමග්ගෙ පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාකථායං (විසුද්ධි. 2.408) වුත්තනෙයෙන, එතෙන නිබ්බත්තක්කමං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානභාවෙ ච කාරණං දස්සෙති. කම්මං උපනිස්සයභාවෙන පච්චයො එතිස්සාති කම්මපච්චයා. අථ වා තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං විපච්චනකකම්මස්ස සහකාරිකාරකභාවතො කම්මස්ස පච්චයාති කම්මපච්චයා. උතු සමුට්ඨානමෙතිස්සාති උතුසමුට්ඨානා. “කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා”තිපි සමාසවසෙන පාඨො කම්මසභායො පච්චයො, වුත්තනෙයෙන වා කම්මස්ස සභායභූතො පච්චයොති කම්මපච්චයො, සො එව උතු තථා, සොව සමුට්ඨානමෙතිස්සාති කම්මපච්චයඋතුසමුආනා. රතනභූමිති උක්කංසගතපුස්සෙත්තංකම්මානුභාවතො රතනභූතා භූමි, න කෙවලං භූමියෙව, අථ බො තප්පරිවාරාපිති ආහ “පකති”තිආදි. පකතිනිබ්බත්තට්ඨානෙති පුරිමකප්පෙසු පුරිමකානං නිබ්බත්තට්ඨානෙ. එත්ථාති “බ්‍රහ්මවිමාන”න්ති වුත්තාය බ්‍රහ්මකායිකභූමියා. සාමස්සෙත්තංසවසෙන වෙතං ආධාරද්වයං. කථං පණිතාය දුතියජ්ඣානභූමියා ධීතානං භීතාය පඨමජ්ඣානභූමියා උපපත්ති හොතිති ආහ “අථ සත්තාන”න්තිආදි, නිකන්තිවසෙන පඨමජ්ඣානං භාවෙත්ථාති වුත්තං හොති, පකතියා සභාවෙන නිකන්ති තණ්හා උප්පජ්ජන්ති සම්බන්ධො. වසිකට්ඨානෙති වුත්ථපුබ්බට්ඨානෙ. තතො ඔතරන්තිති උපපත්තිවසෙන දුතියජ්ඣානභූමිතො පඨමජ්ඣානභූමි අපසක්කන්ති, ගච්ඡන්තිති අත්ථො. අප්පායුකෙති යං උළාරපුස්සෙත්තං කතං, තස්ස උප්පජ්ජාරහවිපාකපබ්බතො අප්පපරිමාණායුකෙ. තස්ස දෙවලොකස්සාති තස්මිං දෙවලොකෙ, නිස්සයවසෙන වා සම්බන්ධිතිද්දෙසො. ආයුජ්ජමාණෙනෙවාති පරමායුජ්ජමාණෙනෙව. පරිත්තන්ති අප්පකං. අන්තරාව වචන්තිති රාජකොට්ඨානොරෙ පක්ඛිත්තතණ්ඩුලනාළි විය පුස්සෙත්තංකමයා හුත්වා සකකම්මප්පමාණෙන තස්ස දෙවලොකස්ස පරමායුඅන්තරා එව වචන්ති.

කිං පනෙනං පරමායු නාම, කථං වා තං පරිච්ඡින්නප්පමාණන්ති? වුවුවතෙ - යො තෙසං තෙසං සත්තානං තස්මිං තස්මිං භවවිසෙසෙ විපාකප්පබන්ධස්ස ධීනිකාලනියමො පුරිමසිද්ධභවපත්ථනුපනිස්සයවසෙන සරිරාවයවචණ්ණසණ්ඨානප්පමාණාදිවිසෙසා විය තංතංගතිනිකායාදීසු යෙභුයොන නියතපරිච්ඡේදො හොති, ගබ්භසෙයාකකාමාවචරදෙවරූපාවචරසත්තානං සුක්කසොණිතාදිඋතුහොප්පාදිඋතුආදිපච්චයුප්පන්නපච්චයුපත්ථමිතිතො ව, සො ආයුහෙතුකත්තා කාරණුපවාරෙන ආයු, උක්කංසපරිච්ඡේදවසෙන පරමායුති ව වුවුවති. යථාසකං ඛණමත්තාවට්ඨායීනම්පි හි අත්තනා සහජානානං රූපාරූපධම්මානං යපනාකාරවුත්තිතාය පවත්තකානි රූපාරූපච්චින්නිදියානි න කෙවලං නෙසං ඛණට්ඨිතියා එව කාරණභාවෙන අනුපාලකානි, අථ ඛො යාව භඩ්දුපච්ඡේදා [භවඩ්දුපච්ඡේදා (දී. නි. වී. 1.40)] අනුපබන්ධස්ස අවිච්ඡේදහෙතුභාවෙනාපි. තස්මා වෙස ආයුහෙතුකොයෙව, තං පන දෙවානං, නෙරසිකානඤ්ච යෙභුයොන නියතපරිච්ඡේදං, උත්තරකුරුකානං පන එකත්තනියතපරිච්ඡේදමෙව. අවසිට්ඨමනුස්සපෙතතිරවිජානගතානං පන විරට්ඨිතියංවත්තනිකකම්මබ්බලෙ කාලෙ තංකම්මසහිතසත්තානප්පනිතසුක්කසොණිතපච්චයානං, තම්මුලකානඤ්ච වන්දිමසුරියසමවිසමපරිවත්තනාදිප්පනිඋතුආභාරාදිසමවිසමපච්චයානං වසෙන විරාවිකාලතාය අනියතපරිච්ඡේදං, තස්ස ව යථා පුරිමසිද්ධභවපත්ථනාවසෙන තංතංගතිනිකායාදීසු චණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසනියමො සිද්ධො, දස්සනානුස්සවාදීහි තථායෙව ආදිතො ගහණසිද්ධියා, එවං තාසු තාසු උපපත්තිසු නිබ්බත්තසත්තානං යෙභුයොන සමප්පමාණං ධීනිකාලං දස්සනානුස්සවෙහි ලභිත්වා තං පරමතං අප්ඤ්ඤාසාය පවත්තිතභවපත්ථනාවසෙන ආදිතො පරිච්ඡේදනියමො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන කම්මං තාසු තාසු උපපත්තිසු යථා තංතංඋපපත්තිනිස්සිතචණ්ණාදිනිබ්බත්තෙන සමත්ථං, එවං නියතායුපරිච්ඡේදාසු උපපත්තිසු පරිච්ඡේදාතික්කමෙන විපාකතිබ්බත්තෙන සමත්ථං න හොති, තස්මා වුත්තං “ආයුප්පමාණෙනෙව වචන්ති”ති. යස්මා පන උපත්ථමිහකපච්චයසභායෙහි අනුපාලකපච්චයෙහි උපාදින්නකක්ඛන්ධානං පවත්තෙතබ්බකාරො අත්ථතො පරමායුකස්ස හොති යථාවුත්තපරිච්ඡේදානතික්කමනතො, තස්මා සතිපි කම්මාවසෙසෙ යානං න සම්භවති, තෙන වුත්තං “අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන යාතුං න සක්කොන්ති”ති. “ආයුක්ඛයා වා පුඤ්ඤක්ඛයා වා ආභස්සරකායා වචිත්වා”ති වචනතො පනෙත්ථ කාමාවචරදෙවානං විය ඉභ්මකායිකානම්පි යෙභුයොනෙව නියතායුපරිච්ඡේදභාවො වෙදිතබ්බො. තථා හි දෙවලොකතො දෙවපුත්තා ආයුක්ඛයෙන පුඤ්ඤක්ඛයෙන ආභාරක්ඛයෙන කොපෙනාති චතුහි කාරණෙහි වචන්තිති අට්ඨකථාසු (ධ. ප. අට්ඨ. 1.අප්පමාදවග්ගෙ) වුත්තං. කප්පං වා උපඬ්ඪකප්පං වාති එත්ථ අසඬ්ඪොයාකප්පො අධිප්පෙනො, සො ච තථාරූපො කාලොයෙව, වා-සද්දො පන කප්පස්ස තතියභාගං වා තතො උනාමධිකං වාති විකප්පනත්ථො.

41. අනභිරතීති එකකච්ඡාරෙන අනභිරමණසඬ්ඪාතා අඤ්ඤෙහි සමාගම්ච්ඡායෙව. තත්ථ “එකකස්ස දීඝරත්තං නිවසිතත්තා”ති පාළියං වචනතොති වුත්තං “අපරස්සාපී”තිආදි. එවමන්වයමත්ථං දස්සෙත්වා නනු උක්කණ්ඨිතාපි සියාති වොදනාසොධනවසෙන බ්‍යතිරෙකං දස්සෙති “යා පනා”තිආදිතා. පියවත්ථුචිරහෙන, පියවත්ථුඅලාහෙන වා චිත්තවිග්ඝාතො උක්කණ්ඨිතා, සා පනත්ථතො දොමනස්සචිත්තුප්පාදොව, තෙනාහ “පටිසසම්පයුත්තා”ති. සා ඉභ්මලොකෙ තත්ථි ක්කානානුභාවපනිනත්තා. තණ්හාදිට්ඨිසඬ්ඪාතා චිත්තස්ස පුරිමාවත්ථාය උබ්බිජ්ජනා එන්දනා එව ඉධ පරිතස්සනා. සා හි දීඝරත්තං ක්කාරනියා ධීතස්ස යථාවුත්තානභිරතීතිමිත්තං උප්පන්නා “අහං මම”න්ති ගහණස්ස ව කාරණභුතා. තෙන වක්ඛති “තණ්හාතස්ස නාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ටති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.41) නනු වුත්තං අත්ථුද්ධාරෙ ඉමංයෙව පාළි. නිභරිත්වා “අහො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගව්චෙය්‍යුත්ති අයං තණ්හාතස්සනා නාමා”ති? සච්චං, තං පන දිට්ඨිතස්සනාය විසුං උදාහරණං දස්සෙන්නෙන තණ්හාතස්සනමෙව තතො නිද්ධාරෙත්වා වුත්තං, න පන එත්ථ දිට්ඨිතස්සනාය අලබ්භමානත්තාති න දොසො. ඉදානි සමානසද්දවචනියානං අත්ථානමුද්ධරණං කත්වා ඉධාධිප්පෙනං විභාවෙතුං “සා පනෙසා”තිආදිමාහ. පටිසසඬ්ඪාතො චිත්තුත්තාසො එව තාසතස්සනා. එවමඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං. “ජාතිං පටිච්චා”තිආදි විභවිගපාළි, (විභ. 921) තත්තායමත්ථකථා - ජාතිං පටිච්ච භයන්ති ජාතිපච්චයා උප්පන්නහයං. භයානකන්ති ආකාරනිද්දෙසො. ඡම්භිතත්තන්ති භයවසෙන ගත්තකම්පො, විසෙසතො හදයමංසවලනං. ලොමහංසොති ලොමානං හංසනං, හිත්තියං නාගදන්නානම්ච උද්ධග්ගභාවො, ඉමිනා පද්දවයෙන කිච්චතො භයං දස්සෙත්වා පුන වෙනසො උත්තාසොති සභාවතො දස්සිතන්ති. ටිකායං පන “භයානකන්ති භෙරවාරම්මණනිමිත්තං බලවහයං, තෙන සරිරස්ස ථද්ධභාවො ඡම්භිතත්ත”න්ති (දී. නි. වී. 1.41) වුත්තං, අනෙතෙව භයන්ති එත්ථ බුද්දකහයං දස්සිතං, ඉති එත්ථ පයොගෙ අයං තස්සනාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො. පරිතස්සිතවිප්ඵන්දිතමෙවාති එත්ථ “දිට්ඨිසඬ්ඪාතෙන වෙව තණ්හාසඬ්ඪාතෙන ව පරිතස්සිතෙන විප්ඵන්දිතමෙව වලිතමෙව කම්පිතමෙව”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.105-117) අට්ඨකථායමත්ථං වක්ඛති. තෙන විඤ්ඤායති ලබ්භමානම්පි තණ්හාතස්සනමත්තරෙන දිට්ඨිතස්සනායෙව නිභටාති. “තෙපි”තිආදි සිභොපමසුත්තන්තපාළි (අ. නි. 4.33) තත්ථ තෙපිති දීඝායුකා දෙවාපි. භයන්ති භඩ්දානුපස්සනාපරිච්ඡණ්ණන්තෙ සබ්බසඬ්ඪාරතො භායනවසෙන උප්පන්නං භයඤ්ඤාණං. සංවෙගන්ති සහොත්තප්පඤ්ඤාණං, ඔත්තප්පමෙව වා. සන්තාසන්ති ආදිනවනිබ්බදානුපස්සනාහි සඬ්ඪාරෙහි සන්තාසනඤ්ඤාණං. උපපත්තිවසෙනාති පටිසන්ධිවසෙනෙව.

සභබ්‍යතන්ති සභායභාවම්ච්ඡෙව සද්දතො අත්ථො සභබ්‍ය-සද්දස්ස සභායත්ථෙව පවත්තනතො. සො හි සභ බ්‍යායති පවත්තති, දොසං වා පටිච්ඡාදෙතීති සභබ්‍යොති වුවුවති, තස්ස භාවො සභබ්‍යතා. සභායභාවො පන සභභාවොයෙව නාමාති අධිප්පායතො අත්ථං දස්සෙතුං “සභභාව”න්ති වුත්තං. සසාධනසමවායත්ථො වා සභ-සද්දො අධිකිච්චපදෙ අධිසද්දො විය, තස්මා සභ එකතො වත්තමානස්ස භාවො සභබ්‍යං යථා “දාසබ්‍ය”න්ති තදෙව සභබ්‍යතා,

සකන්ථවුත්තිවසෙන ඉමමෙවත්ථං සන්ධායාහ “සහභාව”න්ති. අපිව සහ වානි පවත්තනීති සහවො, තස්ස භාවො සහබ්බං යථා “චිරස්ස භාවො චිරිය”න්ති, තදෙව සහබ්බතානි එවං විමානට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 172) වුත්තං, තස්මා තදත්ථං දස්සෙතුං එවං වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං.

42. ඉමෙ සත්තෙ අභිභවිත්වානි සෙසො. අභිභවනා චෙත්ථ පාපසභාවෙන ජෙට්ඨභාවෙන “තෙ සත්තෙ අභිභවිත්වා යීතො”ති අත්තනො මඤ්ඤනායෙවානි වුත්තං “ජෙට්ඨකොභමස්මි”ති. අඤ්ඤදත්ථුනි දස්සනෙ අන්තරායාභාවවචනෙන, දසොති එත්ථ දස්සනෙයාච්චෙසසපරිග්ගභාවෙන ව අනාවරණදස්සාවිතං පටිජානානීති ආහ “සබ්බං පස්සාමිති අත්ථො”ති. දස්සනෙයාච්චෙසසස්ස හි පදෙසභූතස්ස අග්ගහණෙ සති ගහෙනබ්බස්ස නිප්පදෙසනා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති, දෙයාධම්මවිසෙසස්ස චෙත්ථ පදෙසභූතස්ස අග්ගහණනො පබ්බජිතො සබ්බමපි න දදාතිති ගහෙනබ්බස්ස දෙයාධම්මස්ස නිප්පදෙසනා විඤ්ඤායති. එවමිදිසෙසු. වසෙ වත්තෙමිති වසවත්ති. අහං-සද්දයොගතො හි සබ්බත්ථ අමිහයොගෙන වචනත්ථො. සත්තභාජනභූතස්ස ලොකස්ස නිමිමානා වානි සම්බන්ධො. “පට්ඨි”තිආදි චෙත්ථ භාජනලොකවසෙන අධිප්පායකථනං. සජ්ඣාති රචිතා, විහජිතා වා, තෙනාහ “ත්ථං බත්තියො නාමා”තිආදි. විණ්ණවසිතායානි සමාවිණ්ණපඤ්චවිධවසිභාවතො. තත්ථානි භූතභබ්බෙසු. අන්තොවත්ථිමිහීති අන්තොගබ්භාසයෙ. පට්ඨවිත්තක්ඛණෙනි පටිසන්ධිවිත්තක්ඛණෙ. දුතියතොති පට්ඨමභවඬගවිත්තක්ඛණෙනො. පට්ඨමඉරියාපථෙති යෙන පටිසන්ධිං ගණ්භාති, තස්මිං ඉරියාපථෙ. ඉති අතීතවසෙන, භූත-සද්දස්ස වත්තමානවසෙන ව භබ්බ-සද්දස්ස අත්ථො දස්සිතො. ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.42) පන භබ්බ-සද්දත්ථො අනාගතවසෙනාපි වුත්තො. අහෙසුන්ති හි භූතා. භවන්ති, භවිස්සන්ති වානි භබ්බා තබ්බානියා විය ණාපච්චයස්ස කත්තරිපි පවත්තනතො.

“ඉස්සරො කත්තා නිමිමානා”ති වත්ථාපි පුන “මයා ඉමෙ සත්තා නිමිමිතා”ති වචනං කිමත්ථියන්ති ආහ “ඉදානි කාරණවසෙනා”තිආදි [කාරණතො (අට්ඨකථායං)] කාරණවසෙන සාධෙතුකාමතාය පටිඤ්ඤාකරණත්ථන්ති වුත්තං හොති. නනු වෙස බ්‍රහ්මා අනවට්ඨිතදස්සනත්තා පුපුප්පනස්ස පුරිමතරජානිපරිචිතමපි කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං විස්සජ්ජෙත්ථා විකුබ්බනිද්ධිවසෙන විත්තුප්පාදමත්තපට්ඨද්ධෙන සත්තනිමිමානෙන විපල්ලට්ඨො “මයා ඉමෙ සත්තා නිමිමිතා”තිආදිනා ඉස්සරකුත්තදස්සනං පක්ඛන්දමානො අභිනිවිසනවසෙන පතිට්ඨිතො, න පන පතිට්ඨාපනවසෙන. අථ කස්මා කාරණවසෙන සාධෙතුකාමො පටිඤ්ඤං කරොතිති වුත්තන්ති? න වෙචං දට්ඨබ්බං. තෙසමපි හි “එවං හොති”තිආදිනා පච්ඡා උප්පජ්ජන්තානමපි තථාඅභිනිවෙසස්ස වක්ඛමානත්තා පරෙසං පතිට්ඨාපනක්කමෙනෙව තස්ස සො අභිනිවෙසො ජාතො, න තු අභිනිවිසනමත්තෙන, තස්මා එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “තං කිස්ස හෙතු”තිආදි. පාළියං මනසො පණ්ඩිති මනසො පත්ථනා, තථා විත්තුප්පත්තිමත්තමෙවානි වුත්තං හොති.

ඉත්ථභාවන්ති ඉදප්පකාරභාවං. යස්මා පන සො පකාරො බ්‍රහ්මත්තභාවොයෙවිධාධිප්පෙනො, තස්මා “බ්‍රහ්මභාව”න්ති වුත්තං. අයං පකාරො ඉත්ථං, තස්ස භාවො ඉත්ථත්තන්ති හි නිබ්බවනං. කෙවලන්ති කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන අසම්මිස්සං සුද්ධං. මඤ්ඤනාමත්තෙනෙවානි දිට්ඨිමඤ්ඤනාමත්තෙනෙව, න අධිමානවසෙන. වඩ්ඤ්ජද්දෙන වඩ්ඤ්ජාණි විය ඔනමිත්ථා වඩ්ඤ්ජද්ධිකෙන වඩ්ඤ්ජද්ධිකා ඔනමිත්ථා තස්සෙව බ්‍රහ්මුතො පාදමුලං ගච්ඡන්ති, තංපක්ඛකා භවන්තිති අත්ථො. නනු ව දෙවානං උපපත්තිසමනන්තරං “ඉමාය නාම ගතියා වචිත්ථා ඉමිනා නාම කම්මුතා ඉදුපපන්තා”ති පච්චචෙක්ඛණා හොති, අථ කස්මා තෙසං එවං මඤ්ඤනා සියාති? පුරිමජානිසු කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙ සම්මදෙව නිවිට්ඨස්සායානමෙව තථාපච්චචෙක්ඛණාය පවත්තිතො. තාදිසානමෙව හි තථාපච්චචෙක්ඛණා සම්භවති, සා ව බො යෙභුයාවසෙන, ඉමෙ පන පුරිමාසුපි ජානිසු ඉස්සරකුත්තදිට්ඨිවසෙන නිබ්බදාභිනිවෙසා එවමෙව මඤ්ඤමානා අහෙසුන්ති. තථා හි පාළියං වුත්තං “ඉමිනා මය”න්තිආදි.

43. ඊසති අභිභවතිති ඊසො, මහන්තො ඊසො මහෙසො, සුප්පතිට්ඨිතමහෙසතාය පරෙහි “මහෙසො” ඉති අක්ඛායතිති මහෙසක්ඛො, මහෙසක්ඛානං අතිසයෙන මහෙසක්ඛොති මහෙසක්ඛතරොති වචනත්ථො. සො පන මහෙසක්ඛතරභාවො ආධිපතෙයාපරිවාරසම්පන්නියා කාරණභූතාය විඤ්ඤායතිති වුත්තං “ඉස්සරියපරිවාරවසෙන මහාසතරො”ති.

44. කිං පනෙතං කාරණන්ති අනුයොගෙනාහ “සො තතො”තිආදි, තෙන “ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති”ති වුත්තං ඉධාගමනමෙව කාරණන්ති දස්සෙති. ඉධෙව ආගච්ඡතිති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ එව පටිසන්ධිවසෙන ආගච්ඡති. එතන්ති “යානං බො පනෙතං භික්ඛවෙ, විජ්ජති”ති වචනං. පාළියං යං අඤ්ඤතරො සත්තොති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කාරණත්ථෙ වා එස නිපාතො, හෙතුමිති වා පච්චත්තනිද්දෙසො, යෙන යානෙනානි අත්ථො, කිරියාපරාමසනං වා එතං. “ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති”ති එත්ථ යදෙන ඉත්ථත්තස්ස ආගමනසම්බාතං යානං, තදෙන විජ්ජතිති අත්ථො. එස න සො පබ්බජති, වෙනොසමාධිං පුසති, පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සතිති එතෙසුපි පදෙසු. “යානං බො පනෙතං භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං අඤ්ඤතරො සත්තො”ති හි ඉමානි පදානි “පබ්බජති”තිආදිහිපි පදෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බානි. න ගච්ඡතිති අගාරං, ගෙහං, අගාරස්ස හිතං ආගාරියං, කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, තමෙත්ථ නත්ථිති අනාගාරියං, පබ්බජ්ජා, තෙනාහ “අගාරස්මා”තිආදි. ප-සද්දෙන විසිට්ඨො වජ්-සද්දො උපසඬකමෙනති වුත්තං “උපගච්ඡති”ති. පරන්ති පච්ඡා, අතිසයං වා, අඤ්ඤං පුබ්බෙතිවාසන්තිපි අත්ථො. “න සරති”ති වුත්තෙයෙව අයමත්ථො ආපජ්ජතිති දස්සෙති “සරිතු”න්තිආදිනා. අපස්සන්තොති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන අපස්සනහෙතු,

පස්සිතුං අසක්කොන්තො හුත්වාතිපි වට්ඨති. මාන-සද්දො විය හි අත්ත-සද්දො ඉධ සාමන්ථියත්ථො. සදාභාවතොති සබ්බදා විජ්ජමානත්තා. ජරාවසෙනාපිති එත්ථ පි-සද්දෙන මරණවසෙනාපිති සම්පිණ්ඩෙති.

45. බිඬ්ඛාපදොසිනොති කත්තුවසෙන පදසිද්ධි, බිඬ්ඛාපදොසිකාති පන සකත්ථවුත්තිවසෙන, සද්දමනපෙක්ඛිත්වා පන අත්ථමෙව දස්සෙතුං “බිඬ්ඛායා”තිආදි වුත්තං. “බිඬ්ඛාපදොසකා”ති වා වත්තබ්බෙ ඉ-කාරාගමවසෙන එවං වුත්තං. පදුස්සනං වා පදොසො, බිඬ්ඛාය පදොසො බිඬ්ඛාපදොසො, සො එතෙසන්ති බිඬ්ඛාපදොසිකා. “පදුසිකාතිපි පාළිං ලිඛන්ති”ති අඤ්ඤානිකායිකානං පමාදලෙඛනං දස්සෙති. මහාවිහාරවාසිනිකායිකානඤ්ඤි වාවනාමග්ගවසෙන අයං සංවණ්ණනා පවත්තා. අපිච තෙන පොත්ථකාරුල්භකාලෙ පමාදලෙඛං දස්සෙති. තම්පි හි පදත්ථසොධනාය අවිධිකථාය සොධිතනියාමෙනෙව ගහෙතබ්බං, තෙනාහ “සා අවිධිකථායං තත්ථි”ති. වෙලං අතික්කන්තං අතිවෙලං, තං. භාවනපුංසකඤ්චෙනං, තෙනාහ “අතිවිර”න්ති, ආභාරුපභොගකාලං අතික්කම්ච්චාති වුත්තං හොති. රතිධම්ම-සද්දො හස්සබ්බිඛා-සද්දෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බො “හස්සබ්බිඛාසු රතිධම්මො රමණසභාවො”ති. හසනං හස්සො, කෙළිහස්සො. ඛෙධනං කිළනං බිඬ්ඛා, කායිකවාචසිකකිළා. අනුයොගවසෙන තංසමාපන්නාති දස්සෙන්නො ආහ “හස්සරතිධම්මඤ්චෙවා”තිආදි. කිළා යෙසං තෙ කෙළිනො, තෙසං හස්සො තථා. කිළාහස්සපයොගෙන උප්පජ්ජනකසුඛඤ්චෙත්ථ කෙළිහස්සසුඛං. තදවසිට්ඨකිළාපයොගෙන උප්පජ්ජනකං කායිකවාචසිකකිළාසුඛං.

“තෙ කිරා”තිආදි විත්ථාරදස්සනං. කිර-සද්දො හෙත්ථ විත්ථාරජොතකොයෙව, න තු අනුස්සවනාරුචියාදිජොතකො තථායෙව පාළියං, අවිධිකථාසු ව වුත්තත්තා. සිරිවිභවෙනාති සරිරසොහග්ගාදිසිරියා, පරිවාරාදිසම්පන්නියා ව. නක්ඛන්තන්ති ඡණං. යෙභුයොන හි නක්ඛන්තයොගෙන කතත්තා තථායොගො වා හොතු, මා වා, නක්ඛන්තම්ච්චෙව වුව්චති. ආභාරන්ති එත්ථ කො දෙවානමාහාරො, කා ව තෙසමාහාරවෙලාති? සබ්බෙසම්පි කාමාවචරදෙවානං සුධාහාරො. ද්වාදසපාපධම්මවිග්ඝාතෙන හි සුඛස්ස ධාරණතො දෙවානං භොජනං “සුධා”ති වුව්චති. සා පන සෙනා සඬ්ඛපමා අතුලාදස්සනා සුචි සුගන්ධා පියරූපා. යං සන්ධාය සුධාභොජනජාතකෙ වුත්තං –

“සඬ්ඛපමං සෙත’මතුලාදස්සනං,
සුචිං සුගන්ධං පියරූප’මබ්බුතං;
අදිට්ඨසුඛං මම ජාතු වක්ඛුහි,
කා දෙවතා පාණිසු කිං සුධො’දහි”ති. (ජා. 2.21.227);

“භුත්තා ව සා ද්වාදසභන්ති පාපකෙ,
බුද්දං පිපාසං අරතිං දරක්ඛමං;
කොඬුපනාහඤ්ච විවාදපෙසුණං,
සීතුණ්හ තන්දිඤ්ච රසුත්තමං ඉද”න්ති ව. (ජා. 2.21.229);

සා ව හෙට්ඨිමෙහි හෙට්ඨිමෙහි උපරිමානං උපරිමානං පණ්ණිතමා හොති, තං යථාසකං පරිමිතදිවසවසෙන දිවසෙ දිවසෙ භුඤ්ජන්ති. කෙච්චි පන වදන්ති “බිළාරපදප්පමාණං සුධාහාරං තෙ භුඤ්ජන්ති, සො ජීවිහාය යපිතමත්තො යාව කෙසග්ගතබ්බො කායං ඵරති, යථාසකං ගණිතදිවසවසෙන සත්ත දිවසෙ යාපනසමත්ථො හොති”ති. කෙච්චාදෙ පනෙත්ථ බිළාරපද-සද්දො සුවණ්ණසඬ්ඛාතස්ස සඬ්ඛාතවිසෙසස්ස වාවකො. පමාණතො පන උදුම්බරඵලප්පමාණං, යං පාණිතලං කබලග්ගන්තිපි වුව්චති. වුත්තඤ්ඤි මධුකොසෙ –

“පාණිරක්ඛො පිචු වාපි, සුවණ්ණකමුදුම්බරං;
බිළාරපදකං පාණි-තලං තං කබලග්ගහ”න්ති.

“නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි”ති ඉදං පරිකප්පනාවසෙන වුත්තං, න පන එවං නියමවසෙන තථා බාදනපිචනානමනියමභාවතො. කම්මජතෙජස්ස බලවහාවො උළාරපුඤ්ඤානිබ්බන්තත්තා, උළාරගරුසිනිද්ධසුධාහාරජීරණතො ව. කරජකායස්ස මන්දභාවො පන සුබුමාලභාවතො. තෙනෙව හි හගවා ඉන්ද්‍රියාලගුහායං පකතිපථවියං පතිආතුං අසක්කොන්තං සක්කං දෙවරාජානං “ඔළාරිකං කායං අධිට්ඨෙහි”ති අවොච. මනුස්සානං පන කම්මජතෙජස්ස මන්දභාවො, කරජකායස්ස බලවහාවො ව වුත්තවිපරිතෙන වෙදිතබ්බො. කරජකායොති එත්ථ කො වුව්චති සරිරං, තත්ථ පවත්තො. රජො කරජො, කිං තං? සුක්කසොණිකං. තඤ්ඤි “රාගො රජො න ව පන රෙණු වුව්චති”ති (මහානි. 209; වුළුති. 74) එවං වුත්තරාගරප්ඵලත්තා සරිරවාචකෙන ක-සද්දෙන විසෙසෙත්ථා කාරණවොහාරෙන “කරජො”ති වුව්චති. තෙන සුක්කසොණිකසඬ්ඛාතෙන කරජෙන සම්භූතො කායො කරජකායොති ආවරියා. තථා හි කායො මාතාපෙත්තිකසම්භවොති වුත්තො. මහාඅස්සපුරසුත්තන්තථිකායං පන “කරියති ගබ්භාසයෙ බිපියතීති කරො, සම්භවො, කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුආදීනං සණ්ඨාපනවසෙන කරතො හත්ථතො ජාතොති කරජොති අපරෙ. උභයථාපි කරජකායන්ති වතුසන්තතිරූපමාන”ති වුත්තං. කරොති පුත්තෙන නිබ්බන්තෙතීති කරො, සුක්කසොණිකං, තෙන ජාතො කරජොතිපි වදන්ති. තථා අසම්භූතොපි ව දෙවාදීනං කායො තබ්බොහාරෙන “කරජකායො”ති වුව්චති යථා “පුතිකායො,

ජරසිඬගාලො”ති. තෙසන්ති මනුස්සානං. අවිජ්ජායා නාම පසන්තා අකසටා යාගු. චත්ථුන්ති කරජකායං. එකං ආභාරවෙලන්ති එකදිවසමත්තං, කෙසඤ්චි මනෙන පන සත්තාහං.

එවං අන්වයනො ඛාතිරෙකනො ව දස්සෙත්වා උපමාවසෙනපි තමාවිකරොන්තො “යථා නාමා”ති ආදිමාහ. තත්තපාසාණෙති අවිච්ඡේදපාසාණෙ. රත්තසෙනපද්මනො අවසිට්ඨං උප්පලං. අකථායන්ති මහාඅට්ඨකථායං. අවිසෙසෙනාති “දෙවන”න්ති අවිසෙසෙන, දෙවනං කම්මජතෙජො බලවා හොති, කරජං මන්දන්ති වා කම්මජතෙජකරජකායානං බලවමන්දනාසංඛිතා කාරණසාමඤ්ඤෙන. තදෙනඤ්චි කාරණං සබ්බෙසම්පි දෙවනං සමානමෙව, තස්මා සබ්බෙපි දෙවා ගහෙනබ්බාති චුත්තං හොති. කබ්බිකාරහුතං සුධාහාරං උපනිස්සාය ජීවන්තිති කබ්බිකාරාහාරුප්ඵිවිනො. කෙච්චි අභයගිරිවාසිනො. “බ්බිඬාපදුස්සනමත්තෙනෙව හෙතෙ බ්බිඬාපදොසිකාති චුත්තා”ති අයං පාඨො “තෙසෙව චවන්තිති වෙදිතබ්බා”ති එතස්සානන්තරෙ පඨිතබ්බො තදනුසන්ධිකත්තා. අයඤ්ඤෙත්ථානුසන්ධි – යදි සබ්බෙපි එවං කරොන්තා කාමාවචරදෙවා වචෙය්‍යං, අප්ප කස්මා “බ්බිඬාපදොසිකා”ති නාමවිසෙසෙන හගවතා චුත්තාති? විචාරණාය එවමාහාති, එතෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති “සබ්බෙපි දෙවා එවං චවන්තාපි බ්බිඬාය පදුස්සනසභාවමත්තං පති නාමවිසෙසෙන තථා චුත්තා”ති. යදෙකෙ වදෙය්‍යං “කෙච්චාදපතිට්ඨාපකොයං පාඨො”ති, තදයුත්තමෙව ඉති-සද්දන්තරිකත්තා, අන්තෙ ව තස්ස අවිජ්ජමානත්තා. අත්ථිකෙහි පන තස්ස කෙච්චාදසම්මරොධනං අන්තෙ ඉතිසද්දො යොජෙතබ්බොති.

47-48. මනොපදොසිනොති කත්තුවසෙන පදසිද්ධි, මනොපදොසිකාති ව සකත්ථචුත්තිවසෙන, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “මනෙන”ති ආදි චුත්තං. “මනොපදොසකා”ති වා චත්තබ්බෙ ඉ-කාරාගමවසෙන එවං චුත්තං. මනෙනාති ඉස්සාපකත්තා පද්වඨෙන මනසා. අපරො නයො – උසුයනවසෙන මනසා පදොසො මනොපදොසො, විනාසභූතො සො එතෙසමත්ථිති මනොපදොසිකාති. “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිති පද්වඨවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තචිත්තා තෙ දෙවා තම්භා කායා චවන්ති”ති වචනනො “එතෙ වාතුමහාරාජිකා”ති ආහ. මනෙන පදුස්සනමත්තෙනෙව හෙතෙ මනොපදොසිකාති චුත්තා. “තෙසු කිරා”ති ආදි විත්ථාරො. රථෙන වීථිං පටිපජ්ජතිති උපලක්ඛණමත්තං අඤ්ඤෙහි අඤ්ඤත්ථාපි පටිපජ්ජනසම්භවතො. එතන්ති අත්තනො සම්පත්තිං. උද්ධුමානො වියාති පිතියා කරණභූතාය උන්තනො විය. භිජ්ජමානො වියාති තාය භිජ්ජන්තො විය, පිතියා වා කත්තභූතාය භඤ්ජිතො විය. කුද්ධා නාම සුච්ඡානනා හොන්ති, තස්මා කුද්ධභාවමස්ස ඤත්ථාති අත්ථො.

අකුද්ධො රක්ඛතීති කුද්ධස්ස සො කොධො ඉතරස්මිං අකුජ්ඣන්තෙ අනුපාදානො වෙව එකචාරමත්තං උප්පත්තියා අනාසෙවනො ව හුත්වා වාචෙතුං න සක්කොති, උදකන්තං පත්වා අග්ගි විය නිබ්බායති, තස්මා අකුද්ධො ඉතරං වචනනො රක්ඛති. උභොසු පන කුද්ධෙසු භියො භියො අඤ්ඤමඤ්ඤමිති පරිවඩ්ඪනවසෙන තිබ්බෙසමුදාචාරො නිස්සයදහනරසො කොධො උප්පජ්ජමානො හදයචත්ථුං නිදහන්තො අවිචන්තසුඛුමාලකරජකායං විනාසෙති, තතො සකලොපි අත්තභාවො අත්තරධායති, තමත්ථං දස්සෙතුමාහ “උභොසු පනා”ති ආදි. තථා වාහ පාළියං “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිති පද්වඨවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තචිත්තා තෙ දෙවා තම්භා කායා චවන්ති”ති. එකස්ස කොධො ඉතරස්ස පච්චයො හොති, තස්සපි කොධො ඉතරස්ස පච්චයො හොතිති එත්ථ කොධස්ස භියො භියො පරිවඩ්ඪනාය එව පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො, න වචනාය නිස්සයදහනරසෙන අත්තනොයෙව කොධෙන හදයචත්ථුං නිදහන්තෙන අවිචන්තසුඛුමාලස්ස කරජකායස්ස වචනනො. කන්දන්තානංයෙව ඔරොධානන්ති අනාදරත්ථෙ සාම්චවනං. අයමෙත්ථ ධම්මතාති අයං තෙසං කරජකායමන්දනාය, තථාඋප්පජ්ජනකස්ස ව කොධස්ස බලවතාය ධානසො වචනභාවො එතෙසු දෙවෙසු රූපාරූපධම්මානං ධම්මනියාමො සභාවොති අත්ථො.

49-52. චක්ඛාදිතං හෙදං පස්සතීති විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විකාරාපත්තිදස්සනතො, අන්තෙ ව අදස්සනුපගමනතො විනාසං පස්සති ඔළාරිකත්තා රූපධම්මහෙදස්ස. පච්චයං දත්ථාති අනන්තරපච්චයාදිවසෙන පච්චයසත්තිං දත්ථා, පච්චයො හුත්වාති චුත්තං හොති, තස්මා න පස්සතීති සම්බන්ධො, බලවතරම්පි සමානං ඉමිනා කාරණෙන න පස්සතීති අධිප්පායො. බලවතරන්ති ව චිත්තස්ස ලහුතරහෙදං සන්ධාය චුත්තං. තථා හි එකස්මිං රූපෙ ධරන්තෙයෙව සොළස චිත්තාති භිජ්ජන්ති. චිත්තස්ස හෙදං න පස්සතීති එත්ථ බණෙ බණෙ භිජ්ජන්තම්පි චිත්තං පරස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙනෙව භිජ්ජති, තස්මා සුරිමචිත්තස්ස අභාවං පටිච්ඡාදෙන්වා විය පච්චිමචිත්තස්ස උප්පත්තිතො භාවපක්ඛො බලවතරො පාකටොව හොති, න අභාවපක්ඛොති ඉදං කාරණං දස්සෙතුං “චිත්තං පනා”ති ආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤත්ථො අලාභවක්කන්තිදස්සනෙන දිපෙතබ්බො. යස්මා පන තක්කිවාදි නානත්තනයස්ස දුරවධානතාය, එකත්තනයස්ස ව මිච්ඡාගහිතත්තා “යදෙවිදං විඤ්ඤාණං සබ්බදාපි එවරූපෙන පවත්නති, අයං මෙ අත්තා නිව්චො”ති ආදිනා අභිනිවෙසං ජනෙසි, තස්මා තමත්ථං “සො තං අපස්සන්තො”ති ආදිනා සහ උපමාය විභාවෙති.

අත්තානන්තවාදවණ්ණනා

53. අත්තානන්තසභවරිතො වාදො අත්තානන්තො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, අත්තානන්තසන්තිස්සයො වා යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති, සො එතෙසන්ති අත්තානන්තිකාති අත්ථං දස්සෙතුං “අත්තානන්තවාදා”ති චුත්තං. චුත්තනයෙන අත්තානන්තසභවරිතො, තන්තිස්සයො වා, අත්තානන්තෙසු වා පවත්තො වාදො එතෙසන්ති අත්තානන්තවාදා. ඉදාති “අත්තවා අයං ලොකො”ති ආදිනා චක්ඛමානපාඨානුරූපං අත්ථං විභජන්තො “අත්තං

වා”නිආදිමාහ. අමති ගව්ෂනි භාවො ඔසානමෙත්ථාති හි අන්තො, මරියාදා , තප්පට්ඨෙධනෙන අනන්තො. අන්තො ව අනන්තො ව අන්තානන්තො ව නෙවන්තානන්තො ව අන්තානන්තො ත්වෙව චුත්තො සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙනවා “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්තිආදිසු (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) විය. චතුත්ථපදඤ්ඤන්තං තතියපදෙන සමානත්ථන්ති අන්තානන්තපදෙනෙව යථාචුත්තනයද්වයෙන චතුධා අත්ථො විඤ්ඤායති. කස්ස පනායං අන්තානන්තොති? ලොකීයති සංසාරනිස්සරණත්ථිකෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි අවපස්සියති, ලොකීයන්ති වා එත්ථ තෙහි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි, තබ්බිපාකො වාති “ලොකො”ති සඬ්ඛං ගතස්ස අත්තනො. තෙනාහ පාළියං “අන්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤපෙන්නි”ති. කො පනෙසො අත්තාති? ඤානවිසයභූතං කසිණනිමිත්තං. අයඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකො පටිභාගනිමිත්තං චක්කවාළපරියන්තං, අපරියන්තං වා වඩ්ඪනවසෙන, තදනුස්සවාදිවසෙන ව තත්ථ ලොකසඤ්ඤී විහරති, තථා ව අවධිකථායං චක්කති “තං ‘ලොකො’ති ගහෙත්වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.54-60) කෙවි පන වදන්ති “ඤානං, තංසම්පයුත්තධම්මො ව ඉධ අත්තා, ලොකොති ව ගතිතා”ති, තං අවධිකථාය න සමෙති.

එත්ථාහ – යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණමපි වාදීනං අන්තානන්තිකත්තං අන්තඤ්ච අනන්තඤ්ච අන්තානන්තඤ්ච ආරබ්භ පවත්තවාදන්තා, පච්ඡිමස්ස පන තක්කිකස්ස තදුභයපට්ඨෙධනවසෙන පවත්තවාදන්තා කථං අන්තානන්තිකත්තන්ති? තදුභයපට්ඨෙධනවසෙන පවත්තවාදන්තා එව. අන්තානන්තපට්ඨෙධනවාදොපි හි සො අන්තානන්තවිසයොයෙව තමාරබ්භ පවත්තන්තා. එතදත්ථමෙව හි සන්ධාය අවධිකථායං “අන්තං වා අන්තන්තං වා අන්තානන්තං වා නෙවන්තානානන්තං වා ආරබ්භ පවත්තවාදා”ති චුත්තං. අථ වා යථා තතියවාදෙ දෙසපහෙදවසෙන එකස්සෙව ලොකස්ස අන්තවතා, අනන්තවතා ව සම්භවති, එවමෙත්ථ තක්කිවාදෙපි කාලපහෙදවසෙන එකස්සෙව තදුභයසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨෙධනෙ තදුභයඤ්ඤෙව චුච්චති, ද්විත්තමපි ව පට්ඨෙධානං පරිසුදාසතා. කථං? අන්තවත්තපට්ඨෙධනෙ හි අනන්තවා චුච්චති, අනන්තවත්තපට්ඨෙධනෙ ව අන්තවා. ද්විපට්ඨෙධනො හි පකතියත්ථඤාපකො. ඉති පට්ඨෙධනවසෙන අන්තානන්තසඬ්ඛාතස්ස උභයස්ස චුත්තන්තා යුත්තොයෙව තබ්බිසයස්ස පච්ඡිමස්සාපි අන්තානන්තිකභාවොති. යදෙවං සො අන්තානන්තිකවාදභාවතො තතියවාදසම්මරොධෙයෙව සියාති? න, කාලපහෙදස්ස අධිප්පෙතන්තා. දෙසපහෙදවසෙන හි අන්තානන්තිකො තතියවාදී විය පච්ඡිමොපි තක්කිකො කාලපහෙදවසෙන අන්තානන්තිකො භොති. කථං? යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤීතො අත්තා අනන්තො කදා ටි සක්ඛිදිට්ඨොති අධිගතවිසෙසෙහි මහෙසිහි අනුසුයාති, තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පනායං අන්තවා කදාචි, සක්ඛිදිට්ඨොති තෙහියෙව අනුසුයාති, තස්මා නානන්තවාති. අයං තක්කිකො අවධිඝිතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වඩ්ඪිතභාවස්ස උභයථා ලබ්භිමානස්ස පරිකප්පිතස්ස අත්තනො අප්පච්චිකාරිතාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා වඩ්ඪිතකාලවසෙන “නෙවන්තවා”ති පටික්ඛිපති, අවධිඝිතකාලවසෙන පන “නානන්තවා”ති, න පන අන්තානන්තතානං අවිචන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති. යථා වානුස්සුතිකතක්කිතො, එවං ජාතිස්සරතක්කිආදිනමපි වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං.

කෙවි පන යදි පනායං අත්තා අන්තවා, එවං සති දුරදෙසෙ උපපජ්ජනානුස්සරණාදිකිව්වනිබ්බන්ති න සියා. අථ අනන්තවා, එවඤ්ච ඉධ ධීතස්සෙව දෙවලොකනිරයාදිසු සුබ්බන්ධානුභවනං සියා. සවෙ පන අන්තවා වෙව අනන්තවා ව, එවමපි තදුභයදොසසමායොගො සියා. තස්මා “අන්තවා, අනන්තවා”ති ව අබ්‍යාකරණීයො අත්තාති එවං තක්කනවසෙන චතුත්ථවාදප්පවත්තිං චණ්ණෙන්ති. යදි පනෙස චුත්තනයෙන අන්තානන්තිකො භවෙයා, අථ කස්මා “යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා එවමාහංසු ‘අන්තවා අයං ලොකො පරිවටුමො’ති, තෙසං මුසා”තිආදිනා (දී. නි. 1.57) තස්ස පුරිමවාදන්තයපටික්කෙපො චුත්තොති? පුරිමවාදන්තයස්ස තෙන යථාධිප්පෙතප්පකාරවිලක්ඛණභාවතො. තෙනෙව හි කාරණෙන තථා පටික්කෙපො චුත්තො, න පන තස්ස අන්තානන්තිකත්තභාවෙන, න ව පරියන්තරහිතදිට්ඨිවාචාහි පටික්කෙපෙන, අවස්සඤ්චෙන එවමෙව ඤාතබ්බං. අඤ්ඤථා භෙස අමරාවික්කෙපපක්කඤ්ඤෙව භජෙයා චතුත්ථවාදො. න හි අන්තතාඅනන්තතාතදුභයවිනිමුත්තො අත්තනො පකාරො අත්ථි, තක්කිවාදී ව යුත්තිමග්ගකොයෙව. කාලපහෙදවසෙන ව එකස්මිමපි ලොකෙ තදුභයං නො න යුජ්ජතීති. භවතු තාව පච්ඡිමවාදිද්වයස්ස අන්තානන්තිකභාවො යුත්තො අන්තානන්තානං වසෙන උභයවිසයන්තා තෙසං වාදස්ස. කථං පන පුරිමවාදිද්වයස්ස පච්චෙකං අන්තානන්තිකභාවො යුත්තො සියා එකෙකවිසයන්තා තෙසං වාදස්සාති? චුච්චතෙ – සමුදායෙ පවත්තමාන-සද්දස්ස අවයවෙපි උපචාරචුත්තිතො. සමුදිතෙසු හි අන්තානන්තවාදිසු පවත්තමානො අන්තානන්ති ක-සද්දො තත්ථ නිරුළ්භතාය තදවයවෙසුපි පච්චෙකං අන්තානන්තිකවාදිසු පවත්තති යථා “අරූපජ්ඣානෙසු පච්චෙකං අවධිවිමොක්ඛපරියායො”, යථා ව “ලොකෙ සත්තාසයො”ති. අථ වා අභිනිවෙසතො පුරිමකාලෙ පවත්තවිතක්කවසෙන අයං තත්ථ වොභාරො කතො. තෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකානං තථාරූපවෙනොසමාධිසමධිගමතො පුබ්බකාලෙ “අන්තවා නු ඛො අයං ලොකො, උදාහු අනන්තවා”ති උභයාකාරාවලම්බිතො විතක්කස්ස වසෙන නිරුළ්භො අන්තානන්තිකභාවො පච්ඡා විසෙසලාභෙන තෙසු අන්තානන්තවාදෙසු එකස්සෙව වාදස්ස සඬ්ඛගෙ උප්පන්නෙපි පුරිමසිද්ධරුළ්භියා වොභාරියති යථා “සබ්බෙ සත්තා මරණධම්මා”තිආදිසු (සං. නි. 1.133) අරහති සත්තපරියායො, යථා ව භවන්තරගතෙපි මණ්ඩුකාදිවොභාරොති.

54-60. පටිභාගනිමිත්තවඩ්ඪිතාය භෙට්ඨා, උපරි, තිරියඤ්ච චක්කවාළපරියන්තගතාගතවසෙන අන්තානන්තභාවොති දස්සෙතුං “පටිභාගනිමිත්ත”න්තිආදි චුත්තං. න්ති පටිභාගනිමිත්තං. උද්ධමධො අවධිඝෙත්වා තිරියං වඩ්ඪෙත්වාති එත්ථාපි “චක්කවාළපරියන්තං කත්වා”ති අධිකාරවසෙන යොජෙතබ්බං. චුත්තනයෙනාති “තක්කයතීති තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) සද්දෙනො, “චතුබ්බධො තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) අත්ථතො ව සස්සතවාදෙ චුත්තනයෙන. දිට්ඨිපුබ්බානුසාරෙනාති දස්සනභූතෙන විඤ්ඤාණෙන උපලද්ධපුබ්බස්ස අන්තවත්තාදිතො අනුස්සරණෙන, එවඤ්ච කත්වා අනුස්සුතිතක්කිසුද්ධතක්කිනමපි ඉධ සඬ්ඛගො සිද්ධො භොති. අථ

වා දිට්ඨග්ගහණෙනෙව “නච්චගිතවාදිනවිසුකදස්සනා”තිආදිසු (දී. නි. 1.10, 194) විය සුතාදිනම්පි ගහිතභාවො වෙදිතබ්බො. “අන්තවා”තිආදිනා ඉච්ඡිතස්ස අත්තනො සබ්බදාහාවපරාමසනවසෙනෙව ඉමෙසං වාදානං පවත්තනනො සස්සනදිට්ඨිසඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සනදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98).

අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා

61. න මරතීති “එවමෙවා”ති සන්නිට්ඨානාභාවෙන න උපච්ඡිජ්ජති, අනෙකන්තිකායෙව හොතීති චූත්තං හොති. පරියන්තරහිතාති ඕසානවිගතා, අනිට්ඨගතාති අත්ථො. විවිධොති “එවමි මෙ නො”තිආදිනා නානාප්පකාරො. ඛෙපොති සකවාදෙන පරවාදානං බ්වනං. කො පනෙසො අමරාවික්ඛෙපොති? තථාපවත්තො දිට්ඨිප්පධානො තාදිසාය වාචාය සමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදොයෙව. අමරාය දිට්ඨියා, වාචාය ව චික්ඛිපන්නි, විවිධමපනෙන්නිති වා අමරාවික්ඛෙපිනො, තෙයෙව “අමරාවික්ඛෙපිකා”තිපි යුජ්ජති. “මච්ඡජාති” වචෙව අවත්වා “එක”ති වදන්තො මච්ඡජාතිවිසෙසො එසොති දස්සෙති. ඉතො විතො ව සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. යථා ගාහං න උපගච්ඡති, තථා සන්ධාවනතො, එතෙන අමරාය වික්ඛෙපො තථා, සො වියාති අමරාවික්ඛෙපොති අත්ථමාහ “සා උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනාදිවසෙනා”තිආදිනා වික්ඛෙපපදත්ථෙව උපමිතත්තා. අයමෙව හි අත්ථො ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරරනාපි සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 1.තනියසඬගිතිකථාවණ්ණනා) චූත්තො. අමරා විය වික්ඛෙපො අමරාවික්ඛෙපොති කෙවි. අප් වා අමරා විය චික්ඛිපන්නිති අමරාවික්ඛෙපිනො, තෙයෙව අමරාවික්ඛෙපිකා.

62. වික්ඛෙපවාදිනො උත්තරිමනුස්සධම්මෙ, අබ්බාකතධම්මෙ ව (අකුසලධම්මෙපි දී. නි. ටී. 1.62) සභාවභෙදවසෙන පටිච්ඡික්ඛිතුං ඤාණං නත්ථීති කුසලාකුසලපදානං කුසලාකුසලකම්මපට්ඨසෙනෙව අත්ථො චූත්තො. විසාතො විහෙසා කායිකදුක්ඛං “විජ්ජපිසාරුප්පන්නියා”ති දොමනස්සස්ස හෙතුභාවෙන වචනතො, තෙනාහ “දුක්ඛං භවෙය්‍යා”ති. මුසාවාදෙති නිමිත්තෙ භූමිමච්චනං, නිස්සක්කත්ථෙ වා. මුසාවාදහෙතු, මුසාවාදතො වා ඕත්තප්පෙන වෙව හිරියා වාති අත්ථො. කීදිසං අමරාවික්ඛෙපමාපජ්ජතිති ආහ “අපරියන්තවික්ඛෙප”න්ති, තෙන අමරාසදිසවික්ඛෙපසඬබ්බානං දුතියනායං නිවත්තෙති. යථාචූත්තෙ හි නයද්වයෙ පට්ඨනායවසෙනායමත්ථො දස්සිතො, දුතියනායවසෙන පන අමරාසදිසවික්ඛෙපං දස්සෙතුං “ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො”තිආදිවචනං වක්ඛති.

“එවන්තිපි මෙ නො”ති යං තයා පුට්ඨං, තං එවන්තිපි මෙ ලද්ධි නො හොතීති අත්ථො. එවං සබ්බත්ථ යථාරහං. අනියම්තවික්ඛෙපොති සස්සනාදිසු එකස්මිම්පි පකාරෙ අට්ඨත්වා වික්ඛෙපකරණං, පරවාදිනා යස්මිං කිස්මිඤ්චි පකාරෙ පුච්ඡිතෙ තස්ස පටික්ඛෙපවික්ඛෙපොති චූත්තං හොති. අප් වා අපරියන්තවික්ඛෙපදස්සනංයෙව අට්ඨකථායං කතං “එවන්තිපි මෙ නොති අනියම්තවික්ඛෙපො”තිආදිනා, “ඉදං කුසලන්ති වා අකුසලන්ති වා පුට්ඨො”තිආදිනා ව. “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා හි අනියමත්ථො, නියමත්ථො ව සස්සතෙකච්චසස්සතුච්ඡෙදකක්ඛිවාදානං පටිසෙධනෙන තං තං වාදං පටික්ඛිපතෙව අපරියන්තවික්ඛෙපවාදත්තා. “අමරාවික්ඛෙපිනො”ති දස්සෙත්වා අත්තනා පන අනවට්ඨිතවාදත්තා න කිස්මිඤ්චි පක්ඛෙ අවතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සයං පන ඉදං...පෙ.... න බ්බාකරොති”ති ආහ. ඉදාති කුසලාදිනං අබ්බාකරණෙන තදෙව අනවට්ඨානං විභාවෙති “ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො”තිආදිනා. තෙනෙවහ “එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති”ති. කිං නො නොති තෙ ලද්ධිති නෙව න හොතීති තව ලද්ධි හොති කින්නි අත්ථො. නො නොතිපි මෙ නොති නෙව න හොතීතිපි මෙ ලද්ධි නො හොති.

63. අත්තනො පණ්ඩිතභාවවිසයානඤ්ඤෙව රාගාදිනං වසෙන යොජනං කාතුං “අජානන්තොපි”තිආදිමාහ. සහසාති අනුපධාරොත්වා වෙගෙන. “හදුමුබාති පණ්ඩිතානං සමුද්‍රාවිණ්ණමාලපනං, සුන්දරමුබාති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං බ්බාකරණෙ, නිමිත්තෙ වෙතං භූමිමං. ඡන්දරාගපදානං සමානත්ථභාවෙපි විකප්පනඡොතකෙන වා-සද්දෙන යොග්‍යත්තා ගොබ්බිබ්බදාදිනෙයෙන හින්තත්ථතාව යුත්තාති ආහ “ඡන්දො දුබ්බලරාගො, රාගො බලවරාගො”ති. දොසපටිසෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකම්පි නාමාති එත්ථ අපි-සද්දො සම්පිණ්ඩනෙ වත්තති, නාම-සද්දො ගරභායං. න කෙවලං ඉතො උත්තරිතරමෙව, අප් බො එත්තකම්පි න ජානාමි නාම, පගෙව තදුත්තරිජානනෙති අත්ථො. පරෙහි කතසක්කාරසමානවිසයානං පන රාගාදිනං වසෙන අයං යොජනා – කුසලාකුසලං යථාභූතං අපජානන්තොපි යෙසමහං සමවායෙන කුසලමෙව “කුසල”න්ති, අකුසලමෙව “අකුසල”න්ති ව බ්බාකරෙය්‍යං, තෙසු තථා බ්බාකරණහෙතු “අහො වත රෙ පණ්ඩිතො”ති සක්කාරසම්මානං කරොන්තෙසු මම ඡන්දො වා රාගො වා අස්සාති. දොසපටිසෙසුපි චූත්තවිපරියායෙන යොජෙතබ්බං. “තං මමස්ස උපාදානං, සො මමස්ස විසාතො”ති ඉදං අභිධම්මනෙයෙන (ධ. ස. 1219 ආදයො) යථාලාභවචනං යථාසම්භවං යොජෙතබ්බන්ති ආහ “ඡන්දරාගද්වය”න්තිආදි. තණ්හාදිට්ඨියො එව හි “උපාදාන”න්ති අභිධම්මෙ චූත්තා (ධ. ස. 1219 ආදයො) ඉදාති සුත්තන්තනෙයෙන අවිසෙසයොජනං දස්සෙති “උභයම්පි වා”තිආදිනා. සුත්තන්තෙ හි දොසොපි “උපාදාන”න්ති චූත්තො “කොධුපාදානවිනිබන්ධා විසානං ආපජ්ජන්ති”තිආදිසු (දී. නි. ටී. 1.63) “උභයම්පි”ති ව අත්ථො චූත්තං, න සද්දතො වතුන්තම්පි සද්දානමත්ථද්වයවාචකත්තා. දළ්භග්ගහණන්ති අමුඤ්චනග්ගහණං. පටිසොපි හි ආරම්මණං න මුඤ්චති උපනාහාදිවසෙන පවත්තනතො, ලොභස්සෙව උපාදානභාවෙන පාකට්තා දොසස්සාපි උපාදානභාවං දස්සෙතුං ඉදං චූත්තං. විහනනං විහිංසනං විබාධනං. රාගොපි හි පරිලාභවසෙන සාරද්ධචූත්තිතාය නිස්සයං විහනති. “රාගො හි”තිආදිනා රාගදොසානං උපාදානභාවෙ විසෙසදස්සනමුඛෙන තදත්ථසමත්ථං. විනාසෙතුකාමතාය ආරම්මණං ගණ්හාතීති සම්බන්ධො. ඉතීති තස්මා ගහණවිහනනතො.

64. පඩති සභාවධම්මේ ජානාති, යථාසභාවං වා ගච්ඡති පණ්ඩා, සා යෙසං තෙ පණ්ඩිතාති අත්ථං දස්සෙති “පණ්ඩිවචෙනා”ති ආදිනා. පණ්ඩිතස්ස භාවො පණ්ඩිවචං, පඤ්ඤා. යෙන හි ධම්මෙන පවත්තිනිමිත්තභූතෙන යුත්තො “පණ්ඩිතො”ති වුවචති, සොයෙව ධම්මො පණ්ඩිවචං. තෙන සුතචිත්තාමයපඤ්ඤා වුත්තා තාසමෙව විසයභාවතො. සමාපත්තිලාභිතො හි භාවනාමයපඤ්ඤා. “නිපුණා”ති ඉමිනා පන කම්මනිබ්බත්තං පටිසන්ධිපඤ්ඤාසඬ්ඛානං සාභාවිකඤ්ඤාණං වුත්තන්ති ආහ “සණ්ඨසුමුමුද්ධිනො”ති. අත්ථන්තරන්ති අත්ථනානන්තං, අත්ථමෙව වා. “විඤ්ඤාතපරප්පවාදා”ති එතෙන කත-සද්දස්ස කිරියාසාමඤ්ඤවාචකත්තා “කතවිජ්ජො”ති ආදිසු විය කත-සද්දො ඤාණානුයුත්තං වදන්ති දස්සෙති. “කතවාදපරිවයා”ති එතෙන පන “කතසිප්පො”ති ආදිසු විය සමුදාවණ්ණවාදනං. උභිත්තමත්තරා පන සමුවිවයද්වයෙන සාමඤ්ඤනිද්දෙසං, එකසෙසං වාති දට්ඨබ්බං. වාලවෙධිනං රූපං සභාවො විය රූපමෙනෙසන්ති වාලවෙධිරූපාති ආහ “වාලවෙධිධනුග්ගහසද්ධියා”ති. සතඛා භිත්තස්ස වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ඨෙධකධනුග්ගහසද්ධියාති අත්ථො. තාදිසොයෙව හි “වාලවෙධි”ති අධිප්පෙනො. මඤ්ඤ-සද්දො උපමාපොතකොති වුත්තං “භිත්තදත්තා වියා”ති. පඤ්ඤාගතෙනාති පඤ්ඤාපහෙදෙන, පඤ්ඤාය එව වා. සමනුයුඤ්ජනා උද්ධියා පුච්ඡා. සමනුගාහනා තංකාරණස්සාති දස්සෙති “කිං කුසල”න්ති ආදිනා. සමනුභාසනාපි ඔවාදවසෙන සමනුයුඤ්ජනායෙවොති ආහ “සමනුයුඤ්ජෙය්‍ය”න්ති. “න සම්පායෙය්‍ය”න්ති එත්ථ ද-කාරස්ස ය-කාරාදෙසනං, එය්‍ය-සද්දස්ස ව සාමත්ථියත්ථනං දස්සෙතුං “න සම්පාදෙය්‍ය”න්ති ආදි වුත්තං.

65-66. මන්දා අතික්ඛා පඤ්ඤා යස්සාති මන්දපඤ්ඤො, තෙනාහ “අපඤ්ඤස්සෙවෙනං නාම”න්ති. “මොහමුහො”ති වත්තබ්බෙ හ-කාරලොපෙන “මොහො”ති වුත්තං, තඤ්ච අතිසයත්ථදීපකං පරියායද්වයස්ස අතිරෙකත්ථභාවතොති යථා “පදට්ඨාන”න්ති වුත්තං. “අතිසම්මුළ්භො”ති. සිද්ධෙ හි සති පුනාරම්භො නියමාය වා හොති, අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වා. යථා පුබ්බෙ කම්මිනා ආගතො, තථා ඉධාපීති තථාගතො, සත්තො. එත්ථ ව කාමං පුරිමානම්පි තිණ්ණං කුසලාදිධම්මසභාවානවබොධතො අත්ථෙව මන්දභාවො, තෙසං පන අත්තනො කුසලාදිධම්මානවබොධස්ස අවබොධනතො විසෙසො අත්ථීති. පච්ඡිමොයෙව තදභාවතො මන්දමොමුහභාවෙන වුත්තො. නනු ව පච්ඡිමස්සාපි අත්තනො ධම්මානවබොධස්ස අවබොධො අත්ථියෙව “අත්ථී පරො ලොකො”ති ඉති වෙ මෙ අස්ස, ‘අත්ථී පරො ලොකො’ති ඉති තෙ නං බ්‍යාකරෙය්‍යං, එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදිවචනතොති? කිඤ්චාපි අත්ථී, න පන තස්ස පුරිමානං විය අපරිඤ්ඤාතධම්මබ්‍යාකරණනිමිත්තමුසාවාදාදිභායනජිගුච්ඡනාකාරො අත්ථී, අථ බො මහාමුළ්භොයෙවොති තථාවෙස වුත්තො. අථ වා “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදිනා පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණත්ථං “අත්ථී පරො ලොකො”ති ඉති වෙ මං පුච්ඡසීති පුච්ඡායපනමෙව තෙන දස්සියති, න අත්තනො ධම්මානවබොධාවබොධොති අයමෙව විසෙසෙන “මන්දො මොමුහො”ති වුත්තො. තෙනෙව හි තථාවාදිනං සඤ්චයං බෙලට්ඨපුත්තං ආරබ්භ “අයඤ්ච ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුළ්භො”ති (දී. නි. 1.181) වුත්තං. තත්ථ “අත්ථී පරො ලොකො”ති සස්සතදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. යදි හි දිට්ඨිගතිකො සස්සතදස්සනවසෙන පුච්ඡෙය්‍ය, යදි ව සම්මාදිට්ඨිකො සම්මාදස්සනවසෙනාති ද්විධාපි අත්ථො වට්ටති. “නත්ථී පරො ලොකො”ති නත්ථීකදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා, “අත්ථී ව නත්ථී ව පරො ලොකො”ති උච්ඡෙදදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා, “නෙවත්ථී න නත්ථී පරො ලොකො”ති වුත්තපකාරත්තයපටික්ඛෙපෙසති පකාරත්තරස්ස අසම්භවතො අත්ථීතානත්ථීතාහි න වත්තබ්බාකාරො පරො ලොකොති වික්ඛෙපඤ්ඤෙව පුරක්ඛාරෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. සෙසවතුක්කත්තයෙපි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුඤ්ඤසඬ්ඛාරත්තිකො විය හි කායසඬ්ඛාරත්තිකෙන පුරිමවතුක්කසඬ්ඛගිතො එව අත්ථො සෙසවතුක්කත්තයෙන සත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදිසඵලතාවොදනානෙයන (අත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදිසඵලතාවොදනානෙයන දී. නි. ටී. 1.65, 66) සඬ්ඛගිතො. එත්ථ හි තතියවතුක්කෙන පුඤ්ඤාදිකම්මසඵලතාය, සෙසවතුක්කත්තයෙන ව සත්තපරාමාසනාය වොදනානෙයො වුත්තොති දට්ඨබ්බං.

අමරාවික්ඛෙපිකො පන සස්සතාදිනං අත්තනො අරුච්චනතාය සබ්බත්ථ “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදිනා වික්ඛෙපඤ්ඤෙව කරොති. තත්ථ “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදි තත්ථ තත්ථ පුච්ඡිතාකාරපටිසෙධනවසෙන වික්ඛෙපාකාරදස්සනං. කස්මා පන වික්ඛෙපවාදිනො පටික්ඛෙපොව සබ්බත්ථ වුත්තො. නනු වික්ඛෙපපක්ඛස්ස “එවමෙව”න්ති අනුජානනම්පි වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානතො යුත්තරූපං සියාති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුළ්භත්තා, පටික්ඛෙපවසෙනෙව ව වික්ඛෙපවාදස්ස පවත්තනතො. තථා හි සඤ්චයො බෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුතා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්ථීතාදිනං පටිසෙධනමුඛෙනෙව වික්ඛෙපං බ්‍යාකාසි.

එත්ථාහ – නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මො, පරලොකත්ථීතාදීති ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජති, අථ තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො සියා. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතත්ථමජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? වුවචනෙ – න හෙව බො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ බො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසවසෙන හි මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව පුග්ගලො මන්දබුද්ධියාය කුසලාදිධම්මො, පරලොකත්ථීතාදීති ව යථාවතො අප්පට්ඨප්ඣමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුමසක්කුණෙය්‍යානාය මුසාවාදගෙයන ව වික්ඛෙපමාපජ්ජති. තථා හි වක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98) අථ වා පුඤ්ඤපාපානං, තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන, අසද්දභනෙන ව තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමෙව සුන්දරන්ති බන්ති. රූචිං උප්පාදෙන්වා අභිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙසා එකා දිට්ඨි සත්තභග්ගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බං. තථා ව වුත්තං “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා” වාති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). යං පනෙනං වුත්තං “ඉමෙපි වත්තාරො

පුබ්බෙ පවත්තධම්මානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගහිතත්තා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු පවිට්ඨා”ති, තදෙනස්ස අමරාවික්ඛෙපවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ගභවසෙනෙව චුත්තං. කථං පනස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ගභොති? උච්ඡේදවසෙන අනභිනිවෙසනතො. තත්ථි හි කොච්ඡි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබහුලත්තා ලොකස්ස. “එවමෙව”න්ති පන සද්දන්තරෙන ධම්මනිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ, තස්මා සස්සතලෙසස්ස එත්ථ ලබ්භනතො සස්සතදිට්ඨියා එතස්ස සඬ්ගභො දට්ඨබ්බො.

අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා

67. අධිච්ච යදිච්ඡකං යං කිඤ්චි කාරණං කස්සචි බුද්ධිපුබ්බං විනා සමුප්පන්නොති අත්තලොකසඤ්ඤිතානං බන්ධානං අධිච්චුප්පත්තිආකාරාරම්මණදස්සනං අධිච්චසමුප්පන්නං තදාකාරසන්නිස්සයෙනෙව පවත්තිතො, තදාකාරසභවරිතතො ව යථා “මඤ්චා ඝොසන්ති, කුන්තා පවරන්ති”ති, අධිච්චසමුප්පන්නදස්සනං වා අත්තපදලොපෙන අධිච්චසමුප්පන්නං යථා “රූපභවො රූප”න්ති, ඉමමත්ථං සන්ධාය “අධිච්චසමුප්පන්නො”තිආදි චුත්තං. අකාරණසමුප්පන්නන්ති කාරණමත්තරෙන යදිච්ඡකං සමුප්පන්නං.

68-73. අසඤ්ඤාසත්තාති එත්ථ එතං අසඤ්ඤාවචනන්ති අත්ථො. දෙසනාසීසන්ති දෙසනාය පෙට්ඨකං පධානභාවෙන ගහිතත්තා, තෙන සඤ්ඤං ධුරං කත්වා භගවතා අයං දෙසනා කතා, න පන තත්ථ අඤ්ඤෙසං අරූපධම්මානම්භි අත්ථිතායාති දස්සෙති, තෙනෙවාහ “අච්ඡන්තූප්පාදා”තිආදි. භගවා හි යථා ලොකුත්තරධම්මං දෙසෙන්නො සමාධිං, පඤ්ඤං වා ධුරං කත්වා දෙසෙති, එවං ලොකියධම්මං දෙසෙන්නො චිත්තං, සඤ්ඤං වා. තත්ථ “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති (ධ. ස. 277), පඤ්චඬ්ගිකො සම්මාසමාධි (දී. නි. 3.355) පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, (දී. නි. 3.355; විභ. 804) පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති, තථා “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං භොති, (ධ. ස. 1) කිං චිත්තො ත්වං භික්ඛු (පාරා. 146, 180) මනොපුබ්බඬ්ගමා ධම්මා, (ධ. ප. 1; තෙත්ති. 90; පෙට්කො. 83, 84) සන්නි භික්ඛවෙ, සත්තා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො, (දී. නි. 3.332, 341, 357; අ. නි. 7.44; අ. නි. 9.24; චූළනි. 83) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති (දී. නි. 3.358) ව එවමාදීනි සුත්තාති එතස්සත්ථස්ස සාධකාති. තිත්ථං චූච්චති මිච්ඡාලද්ධි තත්ථෙව බාහුල්ලෙන පරිබ්භමනතො තරන්ති බාලා එත්ථාති කත්වා, තදෙව අනප්පකානමනත්ථානං තිත්ථියානඤ්ච සඤ්ජානිදෙසට්ඨෙත, නිවාසට්ඨෙත වා ආයතනන්ති තිත්ථායතනං, තස්මිං, අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙති අත්ථො. තිත්ථියා හි උපපත්තිවිසෙසෙ විමුක්තිසඤ්ඤිතො, සඤ්ඤාවිරාගාවිරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සාවිනො ව හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙත්වා අක්ඛණභූමියං උපපජ්ජන්ති, න සාසනිකා, තෙන චුත්තං “එකච්චො තිත්ථායතනෙ පබ්බජිත්වා”ති. වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති චතුත්ථෙ භූතකසිණෙ පට්ඨාදීනි තිණි ඤානාති නිබ්බත්තෙත්වා තතියජ්ඣානෙ විණ්ණවසි හුත්වා තතො චූට්ඨාය චතුත්ථජ්ඣානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා, තෙනෙවාහ “චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා”ති.

කස්මා පනෙත්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති? චූච්චතෙ – යථෙව හි රූපපටිභාගභූතෙසු කසිණවිසෙසෙසු රූපවිභාවනෙන රූපවිරාගභාවනාසඬ්ඛාතො අරූපසමාපත්තිවිසෙසො සච්ඡිකරියති, එවං අපරිබ්බත්තවිග්ගහතාය අරූපපටිභාගභූතෙ කසිණවිසෙසෙ අරූපවිභාවනෙන අරූපවිරාගභාවනාසඬ්ඛාතො රූපසමාපත්තිවිසෙසො අධිගමියති, තස්මා එත්ථ “සඤ්ඤා රොගො සඤ්ඤා ගණ්ඨො”තිආදිනා, (ම. නි. 3.24) “ධි චිත්තං, ධිබ්බතෙ තං චිත්ත”න්තිආදිනා (දී. නි. ටී. 1.68-73) ව නයෙන අරූපපවත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, තදභාවෙ ව සන්නපණ්ණිකභාවසන්නිට්ඨානෙන රූපසමාපත්තියා අභිසඬ්ඛරණං, රූපවිරාගභාවනා පන සද්ධිං උපවාරෙන අරූපසමාපත්තියො විසෙසෙන පට්ඨාරූපජ්ඣානං. යදි එවං “පරිච්ඡින්නාකාසකසිණෙපි”ති වත්තබ්බං. තස්සාපි හි අරූපපටිභාගතා ලබ්භති? වත්තබ්බමෙවෙනං කෙසඤ්චි, අවචනං පන පුබ්බාවරියෙහි අග්ගහිතභාවෙන. යථා හි රූපවිරාගභාවනා විරජ්ජනියධම්මභාවමත්තෙ පරිනිබ්බන්තා (විරජ්ජනියධම්ම භාවමත්තෙ පරිනිජ්ජන්තා දී. නි. ටී. 1.6-73) විරජ්ජනියධම්මපටිභාගභූතෙ ව විසයවිසෙසෙ පාතුභවති, එවං අරූපවිරාගභාවනාපිති චූච්චමානෙ න කොච්චි විරොධො. තිත්ථියෙහෙව පන තස්සා සමාපත්තියා පටිපජ්ජිතබ්බතාය, තෙසඤ්ච විසයපදෙසනිමිත්තස්සෙව තස්ස ඤානස්ස පටිපත්තිතො තං කාරණං පස්සන්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි චතුත්ථෙයෙව භූතකසිණෙ අරූපවිරාගභාවනාපරිකම්මං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කිඤ්ච හියො – වණ්ණකසිණෙසු විය පුරිමභූතකසිණත්තයෙපි වණ්ණපටිච්ඡායාව පණ්ණත්තිආරම්මණං ඤානස්ස ලොකවොහාරානුරොධෙනෙව පවත්තිතො, එවඤ්ච කත්වා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.96) පට්ඨිකසිණස්ස ආදාසවන්දමණ්ඩලපමාවචනඤ්ච සමත්ථිතං භොති. චතුත්ථෙ පන භූතකසිණෙ භූතපටිච්ඡායා එව ඤානස්ස ගොචරභාවං ගව්ඡතිති තස්සෙව අරූපපටිභාගතා යුත්තා, තස්මා වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

කථං පස්සතිති ආහ “චිත්තෙ සති”තිආදි. සන්නොති නිබ්බුතො, දිට්ඨධම්මනිබ්බානමෙතන්ති චුත්තං භොති. කාලං කත්වාති මරණං කත්වා, යො වා මනුස්සලොකෙ ජීවනකාලො උපත්ථම්භකපච්චයෙහි කරියති, තං කරිත්වාතිපි අත්ථො. අසඤ්ඤාසත්තෙසු නිබ්බත්තන්ති අසඤ්ඤාසත්තසඬ්ඛාතෙ සත්තනිකායෙ රූපපටිසන්ධිවසෙනෙව උපපජ්ජති, අඤ්ඤෙසු වා වක්කවාලෙසු තස්සා භූමියා අත්ථිතාය අනෙකවිධභාවං සන්ධාය පුච්චවනනිද්දෙසොතිපි දට්ඨබ්බං. ඉධෙවාති පඤ්චවොකාරභවෙයෙව. තත්ථාති අසඤ්ඤිභවෙ. යදි රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අසඤ්ඤිභවෙ පාතුභවති, කථං අරූපසන්නිස්සයෙන විනා තත්ථ රූපං පවත්තිති, නනු සියා අරූපසන්නිස්සිතායෙව රූපක්ඛන්ධස්ස උප්පත්ති ඉධෙව

පඤ්චවොකාරහවෙ තථා උප්පත්තියා අදස්සනතොති ? නායමනුයොගො අඤ්ඤත්ථාපි අප්පච්චියො, කථං පන රූපසන්තිස්සයෙන විනා අරූපධාතුයා අරූපං පවත්තති. ඉදම්පි හි තෙන සමානජාතියමෙව. කස්මා? ඉධෙව අදස්සනතො, කථංඤ්ච කබ්බිකාරාභාරෙන විනා රූපධාතුයා රූපං පවත්තති. ඉදම්පි ච තංසභාවමෙව, කිං කාරණා? ඉධ අදස්සනතොයෙව. ඉති අඤ්ඤත්ථාපි තථා පවත්තිදස්සනතො, කිමෙනෙත අඤ්ඤතිදස්සනෙන ඉධෙව අනුයොගෙන. අපිච යථා යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ අවිගතතණ්හං, තස්ස සහ රූපෙන සම්භවතො රූපං නිස්සාය පවත්ති රූපසාපෙක්ඛනය කාරණස්ස. යස්ස පන නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා රූපෙන පවත්ති රූපනිරූපෙක්ඛනය කාරණස්ස, එවං යස්ස රූපප්පබන්ධස්ස නිබ්බන්තිකාරණං අරූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා අරූපෙන පවත්ති අරූපනිරූපෙක්ඛනය කාරණස්ස, එවං භාවනාබ්ලාභාවතො පඤ්චවොකාරහවෙ රූපාරූපසම්භවො විය, භාවනාබ්ලෙන් චතුරොකාරහවෙ අරූපස්සෙව සම්භවො විය ව. අසඤ්ඤිභවෙපි භාවනාබ්ලෙන් රූපස්සෙව සම්භවො ද්විධ්විබ්බොති.

කථං පන තත්ථ කෙවලො රූපප්පබන්ධො පච්චුප්පන්තපච්චයරහිතො චිරකාලං පවත්තති පච්චෙනබ්බං, කිත්තකං වා කාලං පවත්තති වොදනං මනසි කත්වා “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තෙන න කෙවලං ඉධ වෙව අඤ්ඤත්ථ ච චුත්තො ආගමොයෙව එතදත්ථඤාපනො, අථ බො අයං පනෙත්ථ යුත්තීති දස්සෙති. ජියාවෙගුක්ඛිත්තොති ධනුජියාය වෙගෙන බිපිතො. ඤානවෙගො නාම ඤානානුභාවො ඵලදානෙ සමත්ථතා. තත්තකමෙව කාලන්ති උක්කංසතො පඤ්ච මහාකප්පසතානි. තිට්ඨන්ති යථානිබ්බන්තඉරියාපට්ඨමෙව චිත්තකම්මරූපකසදිසා හුත්වා තිට්ඨන්ති. ඤානවෙගෙහි අසඤ්ඤසමාපත්තිපරික්ඛිත්තෙ චතුත්ථජ්ඣානකම්මවෙගෙ, පඤ්චමජ්ඣානකම්මවෙගෙ වා. අන්තරධායනීති පච්චයනිරොධෙන නිරුප්ඤ්ඤා න පවත්තති. ඉධාති කාමාවචරහවෙති අත්ථො අඤ්ඤත්ථ තෙසමනුප්පත්තිතො. පටිසන්ධිසඤ්ඤාති පටිසන්ධිචිත්තප්පාදොයෙව සඤ්ඤාසිසෙන චුත්තො. කථං පන අනෙකකප්පසතමතික්කමෙන චිරනිරුද්ධතො විඤ්ඤාණතො ඉධ විඤ්ඤාණමුප්පජ්ජති. න හි නිරුද්ධෙ චක්ඛුපසාදෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණමුප්පජ්ජමානං දිට්ඨන්ති? නයිදමෙකන්තතො ද්විධ්විබ්බං. නිරුද්ධම්පි හි චිත්තං සමානජාතියස්ස අන්තරා අනුප්පජ්ජනතො සමනන්තරපච්චයමත්තං හොතියෙව, න ඛිජං. ඛිජං පන කම්මමෙව, තස්මා කම්මතො ඛිජභුතතො ආරම්මණාදිහි පච්චයෙහි අසඤ්ඤිභවතො චුතානං කාමධාතුයා උපපත්තිවිඤ්ඤාණං හොතියෙව, තෙනාහ “ඉධ පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති”ති. එත්ථ ච යථා නාම උතුනියාමෙන පුප්ඵග්ගහණෙ නියතකාලානං රුක්ඛානං විදාරණසඬ්ඛානෙ වෙබ්බෙ දින්නෙ වෙබ්බලෙන අනියමතා හොති පුප්ඵග්ගහණස්ස, එවමෙව පඤ්චවොකාරහවෙ අවිප්පයොගෙන චත්තමානෙසු රූපාරූපධම්මෙසු රූපාරූපවිරාගභාවනාසඬ්ඛානෙ වෙබ්බෙ දින්නෙ තස්ස සමාපත්තිවෙබ්බලස්ස අනුරූපතො අරූපහවෙ, අසඤ්ඤහවෙ ච යථාක්කමං රූපරහිතා, අරූපරහිතා ච බන්ධානං පවත්ති හොතීති වෙදිතබ්බං.

කස්මා පනෙත්ථ පුන සඤ්ඤප්පාදා ච පන “තෙ දෙවා තම්භා කායා චචන්ති”ති සඤ්ඤප්පාදො තෙසං චචනස්ස කාරණභාවෙන චුත්තො, “සඤ්ඤප්පාදා”ති චචනං වා කිමත්ථදස්සනන්ති වොදනාය “යස්මා පනා”තිආදිමාහ. ඉධ පටිසන්ධිසඤ්ඤප්පාදෙන තෙසං චචනස්ස පඤ්ඤායනතො ඤාපකහෙතුභාවෙන චුත්තො, “සඤ්ඤප්පාදා”ති චචනං වා තෙසං චචනස්ස පඤ්ඤායනභාවදස්සනන්ති අධිප්පායො. “සඤ්ඤප්පාදා”ති හි එතස්ස සඤ්ඤප්පාදෙන හෙතුභුතෙන චචන්ති, සඤ්ඤප්පාදා වා උප්පාදසඤ්ඤා තෙ දෙවොති සම්බන්ධො. සන්තභාවායාති නිබ්බානාය. නනු චෙත්ථ ජාතිසතසහස්සදසසංවට්ඨාදිනමත්ථකෙ, තදබ්බන්තරෙ වා පවත්තාය අසඤ්ඤප්පත්තියා වසෙන ලාභිඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදොපි ලාභිසස්සතවාදො විය අනෙකහෙදො සම්භවති? සච්චමෙව, අනන්තරත්තා පන ආසන්තාය අසඤ්ඤප්පත්තියා වසෙන ලාභිඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදො නයදස්සනවසෙන එකොව දස්සිතොති ද්විධ්විබ්බං. අථ වා සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඛනො අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදස්ස සස්සතවාදෙ ආගතො සබ්බොපි දෙසනානායො යථාසම්භවං අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදෙපි ගහෙනබ්බොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං හගවතා ලාභිඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදො අවිහරිත්වා දස්සිතො, අවස්සඤ්චස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඛනො ඉවර්තබ්බො සංකිලෙසපක්ඛෙ සන්තානමජ්ඣාසයස්ස සස්සතුච්ඡෙදවසෙනෙව දුට්ඨන්තා, තෙසු ච උච්ඡෙදප්පසඬ්ඛනාවතො. තථා හි අට්ඨකථායං ආසය-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරවසෙන චුත්තං “සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි වා”ති, තථා ච චක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98).

නනු ච අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඛනො න යුත්තො “අහඤ්චි පුබ්බෙ නාහොසි”න්තිආදිවසෙන පවත්තනතො අපුබ්බසත්තපාතුභාවගාහකත්තා. සස්සතදිට්ඨි පන අත්තතො, ලොකස්ස ච සදාභාවගාහිති “අත්ථිත්තෙව සස්සතිසම”න්ති පවත්තනතොති? නො න යුත්තො අනාගතකොට්ඨදස්සනෙන සස්සතග්ගාහසමවරොධන්තා. යදිපි හි අයං වාදො “සොම්භි එතරහි අහුත්වා සන්තතාය පරිණතො”ති (දී. නි. 1.68) අත්තතො, ලොකස්ස ච අතීතකොට්ඨපරාමසනවසෙන පවත්තො, තථාපි චත්තමානකාලතො පට්ඨාය න තෙසං කත්ථවි අනාගතෙ පරියන්තං පස්සති, විසෙසෙන ච පච්චුප්පන්තානාගතකාලෙසු අපරියන්තදස්සනපභාවිතො සස්සතවාදො, යථාහ “සස්සතිසමං තට්ඨෙව යස්සති”ති (දී. නි. 1.31 අත්ථතො සමානං) යදෙවං සියා ඉමස්ස ච වාදස්ස, සස්සතවාදාදිනඤ්ච පුබ්බන්තකප්පිකෙසු සඬ්ඛනො න යුත්තොයෙව අනාගතකාලපරාමසනවසෙන පවත්තන්තාති? යුත්තො එව සමුදාගමස්ස අතීතකොට්ඨාසිකත්තා. තථා හි නෙසං සමුදාගමො අතීතංසපුබ්බෙනිවාසඤාණෙහි, තප්පතිරූපකානුස්සවාදිපභාවිතෙහි ච තක්කනෙහි සඬ්ඛනොති, තථා වෙව සංවණ්ණිතං. අථ වා සබ්බත්ථ අප්පච්චතඤාණවාරෙන ධම්මස්සාමිනා නිරවසෙසතො අගතිං, ගතිඤ්ච යථාභුතං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදිතා එතා දිට්ඨියො, තස්මා යාවතිකා දිට්ඨියො හගවතා දෙසිතා, යථා ච දෙසිතා, තාවතිකා තථා වෙව සන්තිට්ඨානතො

සම්පට්ඨිකබ්බා, න වෙන්ට යුක්තිවිචාරණා කාතබ්බා බුද්ධවිසයත්තා. අවින්තෙය්‍යො හි බුද්ධානං බුද්ධවිසයො, තථා ච වක්ඛති “තත්ථ න එකන්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.78-82).

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අපරන්තකප්පිකවාදවණ්ණනා

74. “අපරන්තෙඤාණං (ධ. ස. 1067), අපරන්තානුදිට්ඨිනො”තිආදීසු (දී. නි. 1.74) විය අපරන්ත –සද්දානං යථාක්කමං අනාගතකාලකොට්ඨාසවාචකතං සන්ධායාහ “අනාගතකොට්ඨාසසම්බන්ධ”න්ති. “පුබ්බන්තං කප්පෙන්වා”තිආදීසු චුත්තනයෙන “අපරන්තං කප්පෙන්වා”තිආදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. විසෙසමත්තමෙව වෙන්ට වක්ඛාම.

සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

75. ආසාතනා උද්ධන්ති උද්ධමාසාතනං, මරණතො උද්ධං පවත්තො අත්තාති අත්ථො. “උද්ධමාසාතන”න්ති පවත්තො වාදො උද්ධමාසාතනො සභවරණවසෙන, තද්ධිතවසෙන ච, අන්තලොපනිද්දෙසො වා එස. සො එතෙසන්ති උද්ධමාසාතනිකා. එවං සද්දතො නිප්ඵන්තං අත්ථතො එව දස්සෙතුං “උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්ති”ති චුත්තං, ආසාතනා උද්ධං උපරිභූතං අත්තභාවන්ති අත්ථො. තෙ හි දිට්ඨිගතිකා “උද්ධං මරණතො අත්තා නිබ්බිකාරො”ති වදන්ති. “සො එතෙස”න්තිආදීනා අස්සත්ථියත්ථං දස්සෙති යථා “බුද්ධමස්ස අත්ථිති බුද්ධො”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – සඤ්ඤීති පවත්තො වාදො සඤ්ඤී සභවරණාදිනයෙන, සඤ්ඤී වාදො එතෙසන්ති සඤ්ඤීවාදා සමාසවසෙන. සඤ්ඤීවාදො එව වාදො එතෙසන්ති හි අත්ථො.

76-77. රූපී අත්තාති එත්ථ කසිණරූපං “අත්තා”ති කස්මා චුත්තං, නනු රූපවිනිමුත්තෙන අත්තනා භවිතබ්බං “රූපමස්ස අත්ථි”ති චුත්තෙ සඤ්ඤාය විය රූපස්සාපි අත්තනියත්තා. න හි “සඤ්ඤී අත්තා”ති එත්ථ සඤ්ඤා එව අත්තා, අථ ඛො “සඤ්ඤා අස්ස අත්ථි”ති අත්ථෙන අත්තනියාව, තථා ච චුත්තං “තත්ථ පවත්තසඤ්ඤාඤ්චස්ස ‘සඤ්ඤා’ති ගහෙන්වා”ති? න ඛො පනෙතමෙවං දට්ඨබ්බං. “රූපමස්ස අත්ථිති රූපී”ති, අථ ඛො “රූප්පනසිලො රූපී”ති. රූප්පනඤ්චෙන්ට රූපසරික්ඛතාය කසිණරූපස්ස වඩ්ඪිතාවඩ්ඪිතකාලවසෙන විසෙසාපත්ති. සා හි “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං පරිත්තවිපුලතාදිවිසෙසසම්බාවතො. යදෙවං සියා “රූප්පනසිලො රූපී”ති, අථ ඉමස්ස වාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසම්බගහො න යුජ්ජති රූප්පනසිලස්ස හෙදසම්බාවතොති? යුජ්ජතෙව කායහෙදතො උද්ධං පරිකප්පිතස්ස අත්තතො නිබ්බිකාරතාය තෙන අධිප්පෙතත්තා. තථා හි චුත්තං “අරොගො පරං මරණං”ති. අථ වා “රූපමස්ස අත්ථිති රූපී”ති චුත්තෙහි න කොච්ඡ දොසො කප්පනාසිද්ධොත හෙදෙන අහෙදස්සාපි නිද්දෙසදස්සනතො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරිර”න්ති.

අපිච අවයවවසෙන අවයවිනො තථානිද්දෙසනිදස්සනතො යථා “කායෙ කායානුපස්සි”ති (සං. නි. 5.390), රූප්පනං වා රූපං, රූපසභාවො, තදස්ස අත්ථිති රූපී, අත්තා “රූපිනො ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 11.දුක්ඛානිකා) විය, එවඤ්ච කත්ථා අත්තතො රූපසභාවත්තා “රූපී අත්තා”ති වචනං ඤායාගතමෙවාති චුත්තං “කසිණරූපං අත්තා”ති. “ගහෙන්වා”ති එතෙන වෙනස්ස සම්බන්ධො. තත්ථාති කසිණරූපෙ. අස්සාති පරිකප්පිතස්ස අත්තතො, ආජීවකාදයො තක්කමත්තෙන පඤ්ඤාපෙන්ති වියාති අත්ථො. ආජීවකා හි තක්කිකායෙව, න ලාභිනො. නියතවාදිතාය හි කම්මඵලපටික්ඛෙපතො නත්ථි තෙසං ඤානසමාපත්තිලාභො. තථා හිකණ්ණාහිජාතිආදීසු කාලකාදිරූපං “අත්තා”ති එකච්චෙ ආජීවකා පටිජානන්ති. පුරිමනයෙන වෙන්ට ලාභිනං දස්සෙති, පටිජිමනයෙන පන තක්කිකං. එවමීදිසෙසු. රොග-සද්දො භඩ්ගපරියායො භඩ්ගස්සාපි රූප්පනභාවතො, එවඤ්ච කත්ථා අරොග-සද්දස්ස නිව්චපරියායතා උපපන්නා හොති, තෙනාහ “නිව්චො”ති. රොග-සද්දො වා ඛ්‍යාධිපරියායො. අරොගොති පන රොගරහිතතාසිසෙන නිබ්බිකාරතාය නිව්චනං දිට්ඨිගතිකො පටිජානාතිති දස්සෙතුං “නිව්චො”ති චුත්තං. කසිණුග්ගාටිමාකාසපට්ඨාරූප්පච්ඤ්ඤාණනත්ථිභාවාකිඤ්චඤ්ඤායතනාති යථාරහමරූපසමාපත්තිනිමිත්තං නාම. නිම්බපණ්ණෙ තප්පරිමාණො තිත්තකරසො විය සරිරප්පරිමාණො අරූපී අත්තා සරිරෙ නිට්ඨතිති තක්කමත්තෙනෙව නිගණ්ණො “අරූපී අත්තා සඤ්ඤී”ති පඤ්ඤාපෙන්තිති ආහ “නිගණ්ණොදයො වියා”ති.

තතියා පනාති “රූපී ච අරූපී ච අත්තා”ති ලද්ධි. මිස්සකගාභවසෙනාති රූපාරූපසමාපත්තිනං යථාචුත්තාති නිමිත්තාති එකප්ඤ්ඤා කත්ථා එකොව “අත්තා”ති, තත්ථ පවත්තසඤ්ඤාඤ්චස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහණවසෙන. අයඤ්චි දිට්ඨිගතිකො රූපාරූපසමාපත්තිලාභී තාසං නිමිත්තං රූපභාවෙන, අරූපභාවෙන ච “අත්තා”ති ගහෙන්වා “රූපී ච අරූපී චා”ති අභිනිවෙසං ජනෙසි අට්ඨතවාදිනො විය, තක්කමත්තෙනෙව වා රූපාරූපධම්මානං මිස්සකගහණවසෙන “රූපී ච අරූපී ච අත්තා”ති අභිනිවිස්ස අට්ඨාසි. චතුත්ථාති “නෙව අරූපී ච නාරූපී ච අත්තා”ති ලද්ධි. තක්කගාහෙනෙවාති සම්බාරසෙසසුබ්බභාවප්පත්තධම්මා විය අච්චන්තසුබ්බභාවප්පත්තියා සකිච්චසාධනාසමත්ථතාය ඛම්භකුච්ඡි [ථම්භකුට්ට (දී. නි. ටී. 176-77)] හත්ථපාදාදිසම්බාතො විය නෙව රූපී, රූපසභාවානතිවත්තනතො න ච අරූපීති එවං පවත්තතක්කගාහෙනෙව.

අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – නෙවරුපි නාරුපිති එත්ථ හි අන්තානන්තිකචතුත්ථවාදෙ විය අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටික්ඛෙපවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සතිපි ච තතියවාදෙන ඉමස්ස සමානත්ථභාවෙ තත්ථ දෙසකාලභෙදවසෙන විය ඉධ කාලචත්ථුභෙදවසෙන තතියචතුත්ථවාදානං විසෙසො දට්ඨබ්බො. කාලභෙදවසෙන හි ඉධ තතියවාදස්ස පචත්ති රූපාරූපනිමිත්තානං සහඅනුපට්ඨානතො. චතුත්ථවාදස්ස පන චත්ථුභෙදවසෙන පචත්ති රූපාරූපධම්මසමූහභාවතොති. දුතියචතුක්කං අන්තානන්තිකචාදෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං සබ්බං සද්දන්තො සමානත්ථත්තා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තම්පි “අමති ගච්ඡති භාවො ඔසානමෙත්ථා” තිආදිනා අම්භෙහි චුත්තමෙව, කෙවලං පන තත්ථ පුබ්බන්තකප්පනාවසෙන පචත්තො, ඉධ අපරන්තකප්පනාවසෙනාති අයං විසෙසො සාකට්ඨාසෙව. කාමඤ්ච නානත්තසඤ්ඤී අත්තාති අයම්පි වාදො සමාපන්තකචසෙන ලබ්භති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො දිට්ඨිගතිකස්ස වසෙන සඤ්ඤාභෙදසම්භවතො. තථාපි සමාපත්තියං එකරූපෙනෙව සඤ්ඤාය උපට්ඨානතො ලාභිවසෙන එකත්තසඤ්ඤිනා සාතිසයං යුත්තාති ආහ “සමාපන්තකචසෙන එකත්තසඤ්ඤී” ති. එකසමාපත්තිලාභිනො එව වා වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සතිපි ච සමාපත්තිභෙදතො සඤ්ඤාභෙදසම්භවෙ බහිද්ධා පුථුත්තාරම්මණෙයෙව සඤ්ඤානානත්තස්ස ඔළාරිකස්ස සම්භවතො තක්කිවසෙනෙව නානත්තසඤ්ඤිතං දස්සෙතුං “අසමාපන්තකචසෙන නානත්තසඤ්ඤී” ති චුත්තං. පරිත්තකසිංඝවසෙනාති අවධිභිත්තා අප්පකකසිංඝවසෙන, කසිංඝගහණඤ්චෙත්ථ සඤ්ඤාය විසයදස්සනං. විසයවසෙන හි සඤ්ඤාය පරිත්තතා, ඉම්භා ච සතිපි සඤ්ඤාවිනිමුත්තධම්මෙ “සඤ්ඤායෙව අත්තා” ති වදන්ති දස්සෙති. එස නයො විපුලකසිංඝවසෙනාති එත්ථාපි. එවඤ්ච කත්ථා අන්තානන්තිකචාදෙ වෙව ඉධ ච අන්තානන්තිකචතුක්කෙ පට්ඨදුතියවාදෙසු සද්දන්තමත්තතො සමානෙසුපි සභාවතො තෙහි ද්විති වාදෙහි ඉමෙසං ද්විත්තං වාදානං විසෙසො සිද්ධො භොති, අඤ්ඤා චුත්තප්පකාරෙසු වාදෙසු සතිපි පුබ්බන්තාපරන්තකප්පනභෙදමත්තෙන කෙහිවි විසෙසෙ කෙහිවි අවිසෙසොයෙව සියාති.

අයං පන අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – “අධිගුට්ඨප්පමාණො අත්තා, අණුමත්තො අත්තා” තිආදිලද්ධිවසෙන පරිත්තො ච සො සඤ්ඤී වාති පරිත්තසඤ්ඤී කාපිලකාණාදපභුතයො [කපිලකාණාදයො (දී. නි. ටි. 1.76-77)] විය. අත්තතො සබ්බගහභාවපටිජානනවසෙන අප්පමාණො ච සො සඤ්ඤී වාති අප්පමාණසඤ්ඤීති.

දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩත්තා යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස දිබ්බවක්ඛුපභාවජනිතෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන දිස්සමානාපි සත්තානං සුඛාදිසම්භිතා දිබ්බවක්ඛුනාව දිට්ඨා නාමාති ආහ “දිබ්බෙන චක්ඛුනා” තිආදි. චතුක්කනයං, පඤ්චකනයඤ්ච සන්ධාය තිකචතුක්කප්පකානභූමිය” ති චුත්තං. දිට්ඨිගතිකවිසයාසු හි පඤ්චවොකාරකානභූමියු වෙහස්ථලභූමිං යපෙත්ථා අවසෙසා යථාරහං චතුක්කනයෙ තිකප්පකානස්ස, පඤ්චකනයෙ ච චතුක්කප්පකානස්ස විපාකට්ඨානත්තා තිකචතුක්කප්පකානභූමියො නාම. සුද්ධාවාසා පන තෙසම්චිසයා. තිබ්බත්තමානන්ති උප්පජ්ජමානං. නනු ච “එකත්තසුඛී අත්තා” තිආදිනා පචත්තවාදානං අපරන්තදිට්ඨිභාවතො “තිබ්බත්තමානං දිස්වා” ති පච්චුප්පන්තවචනං අනුපපන්තමෙව සියා. අනාගතවිසයා හි එතෙ වාදාති? උපපන්තමෙව අනාගතස්ස එකත්තසුඛිභාවාදිකස්ස පකප්පනාය පච්චුප්පන්තතිබ්බත්තිදස්සනෙන අධිප්පෙතත්තා. තෙනෙවාහ “තිබ්බත්තමානං දිස්වා ‘එකත්තසුඛී’ ති ගණ්භාති” ති. එත්ථ ච තස්සං තස්සං භූමියං බාහුල්ලෙන සුඛාදිසහිතධම්මප්පචත්තිදස්සනං පටිච්ච තෙසං “එකත්තසුඛී” තිආදිගහණතො තදනුරූපායෙව භූමි චුත්තාති දට්ඨබ්බං. සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන විය හි අත්ථපකරණාදිවසෙනපි අත්ථවිසෙසො ලබ්භති. “එකත්තසුඛී” තිආදියු ච එකත්තභාවො බහුලං පචත්තිමත්තං පති පයුත්තො. තථාපචත්තිමත්තදස්සනෙන තෙසං එවං ගහණතො. අථ වා හත්ථිදස්සකඅන්ධා විය දිට්ඨිගතිකා යං යදෙව පස්සන්ති, තං තදෙව අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා උදානෙ “අඤ්ඤතිත්ථියා හික්ඛෙව, පරිබ්බාජකා අන්ධා අචක්ඛුකා” තිආදි, (උදා. 55) තස්මා අලමෙත්ථ යුත්තිමග්ගනාති. “දිබ්බෙන චක්ඛුනා දිස්වා” ති චුත්තමත්ථං සමත්ථෙතුං “විසෙසතො හි” තිආදි චුත්තං.

අසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

78-83. අථ න කොචි විසෙසො අත්ථීති වොදනං සොධෙති “කෙවලඤ්ඤී” තිආදිනා. “අසඤ්ඤී” ති ච “නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී” ති ච ගණ්භන්තානං තා දිට්ඨියොති සම්බන්ධො. කාරණන්ති විසෙසකාරණං, දිට්ඨිසමුදාගමකාරණං වා. සතිපි කිඤ්චි කාරණපරියෙසනසම්භවෙ දිට්ඨිගතිකවාදානං අනාදරියභාවං දස්සෙතුං “න එකත්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බ” ති චුත්තං. කස්මාති ආහ “දිට්ඨිගතිකස්සා” තිආදි, එතෙන පරියෙසනක්ඛමාභාවතොති අපරියෙසිතබ්බකාරණං දස්සෙති. ඉදං චුත්තං භොති – අසඤ්ඤීවාදෙ අසඤ්ඤීභවෙ නිබ්බත්තසත්තවසෙන පචත්තො පට්ඨවාදො, “සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සති” ති එත්ථ චුත්තනයෙන සඤ්ඤංයෙව “අත්තා” ති ගහෙත්ථා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීතාය අඤ්ඤාය සඤ්ඤාය අභාවතො “අසඤ්ඤී” ති පචත්තො දුතියවාදො, තථා සඤ්ඤාය සහ රූපධම්මෙ, සබ්බෙ එව වා රූපාරූපධම්මෙ “අත්තා” ති ගහෙත්ථා පචත්තො තතියවාදො, තක්කගාහවසෙනෙව චතුත්ථවාදො පචත්තො.

දුතියචතුක්කෙපි කසිංඝරූපස්ස අසඤ්ඤානසභාවතාය අසඤ්ඤීති කත්ථා අන්තානන්තිකචාදෙ චුත්තනයෙන චත්තාරො චිකප්පා පචත්තා. නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙ පන නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීභවෙ නිබ්බත්තසත්තස්සෙව චුතිපටිසන්ධියු , සබ්බත්ථ වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං අසමත්ථාය සුබ්බමාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පට්ඨවාදො, අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනයෙන සුබ්බමාය සඤ්ඤාය වසෙන, සඤ්ඤානසභාවතාපටිජානනවසෙන ච දුතියවාදාදයො පචත්තාති. එවං කෙනවි පකාරෙන සතිපි කාරණපරියෙසනසම්භවෙ දිට්ඨිගතිකවාදානං

පරියෙසනක්ඛමාභාවතො ආදරං කත්වා මහුස්සාහෙන තෙසං කාරණං න පරියෙසිතබ්බන්ති. එතෙසං පන සඤ්ඤිඅසඤ්ඤිනෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදානං සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඨගහො “අරොගො පරං මරණං”ති වචනතො පාකටොයෙව.

උච්ඡේදවාදවණ්ණනා

84. අවිජ්ජමානස්ස විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවහෙතුකො උච්ඡේදොති දස්සෙතුං විජ්ජමානවාචකෙන සත්ත-සද්දෙන “සතො”ති පාළියං වුත්තන්ති ආහ “විජ්ජමානස්සා”ති. විජ්ජමානතාපයුත්තො වෙස දිට්ඨිගතිකවාදවිසයො සත්තොයෙව ඉධ අධිප්පෙතොති දස්සනත්ථං පාළියං. “සත්තස්සා”ති වුත්තං, තෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති – යථා හෙතුඵලභාවෙන පවත්තමානානං සභාවධම්මානං සතිපි එකසන්තානපරියාපන්නානං භින්නසත්තතිපතිතෙහි විසෙසෙ හෙතුඵලභුතානං පරමත්ථතො භින්නසභාවත්තා භින්නසන්තානපතිතානං විය අවිචන්තං හෙදසන්නිට්ඨානෙන නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගහණං උච්ඡේදාභිනිවෙසස්ස කාරණං, එවං හෙතුඵලභුතානං විජ්ජමානෙපි සභාවහෙදෙ එකසන්තතිපරියාපන්නතාය එකත්තනයෙන අවිචන්තමහෙදගහණමපි කාරණමෙවාති. සත්තානවසෙන හි පවත්තමානෙසු ඛන්ධෙසු සනවිනිබ්භොගාභාවෙන තෙසං ඉධ සත්තගාහො, සත්තස්ස ව අත්ථිභාවගාහහෙතුකො උච්ඡේදවාදො, අනුපුබ්බනිරොධවසෙන පන නිරන්තරවිනාසො ඉධ “උච්ඡේදො”ති අධිප්පෙතො යාවායං අත්තා උච්ඡිජ්ජමානො භවති, තාවායං විජ්ජති යෙවාති ගහණතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. උ-සද්දො හි උප-සද්දපරියායො, සො ව උපසඬ්ඨකමනත්ථො, උපසඬ්ඨකමනඤ්චෙත්ථ අනුපුබ්බමුප්පජ්ජිත්වා අපරාපරං නිරොධවසෙන නිරන්තරතා. අපිච පුනානුප්පජ්ජමානවසෙන නිරුදයවිනාසොයෙව උච්ඡේදො නාම යථාවුත්තනයෙන ගහණතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. උ-සද්දො, හි උප-සද්දො ව එත්ථ උපරිභාගත්ථො. නිරුද්ධතො පරභාගො ව ඉධ උපරිභාගොති වුවිච්ඡි.

නිරන්තරවසෙන , නිරුදයවසෙන වා විසෙසෙන නාසො විනාසො, සො පන මංසවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුනං දස්සනපථාතික්කමනතො අදස්සනමෙවාති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ නිරුජ්ඣො “ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා”තිආදියු (කාසිකා 6-3-109 සුත්තං පස්සිතබ්බං) විය. භාවවිගමන්ති සභාවාපගමං. යථාධම්මං භවනං භාවොති හි අත්ථොන ඉධ භාව-සද්දො සභාවචාවකො. යො පන නිරන්තරං නිරුදයවිනාසවසෙන උච්ඡිජ්ජති, සො අත්තතො සභාවෙන යාතුමසක්කුණෙයාතාය “භාවාපගමො”ති වුවිච්ඡි. “තත්ථා”තිආදිනා උච්ඡේදවාදස්ස යථාපාඨං සමුදාගමං නිදස්සනමත්තෙන දස්සෙති, තෙන වක්ඛති “තථා ව අඤ්ඤථා ව විකප්පෙත්ථාවා”ති. තත්ථාති “සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි”ති වචනෙ. ලාභීති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණලාභී. තදවසෙසලාභී වෙව සබ්බසො අලාභී ව ඉධ අපරන්තකප්පිකට්ඨානෙන “අලාභී” ත්වෙව වුවිච්ඡි.

වුත්තන්ති සෙක්ඛපුපුප්පනානමපි වුත්තමෙව. එස නයො වුත්තමත්තමෙවාති එත්ථාපි. උපපන්නිං අපස්සන්තොති දට්ඨුං සමත්ථෙපි සති අනොලොකනවසෙන අපස්සන්තො. න උපපාතන්ති පුබ්බයොගාභාවෙන, පරිකම්මාකරණෙන වා උපපන්නිං දට්ඨුං න සක්කොති, එවඤ්ච කත්වා නයද්වයෙ විසෙසො පාකටො හොති. කො පරලොකං ජානාති, න ජානාතියෙවාති තත්ථිකවාදවසෙන උච්ඡේදං ගණ්හාතිති සහ පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො, තත්ථිකවාදවසෙන මහාමුල්භාවෙනෙව “ඉතො අඤ්ඤො පරලොකො අත්ථි”ති අනවබොධනතො ඉමං දිට්ඨිං ගණ්හාතිති අධිප්පායො. “එත්තකොයෙව විසයො, ය්වායං ඉන්ද්‍රියගොවරො”ති අත්තතො ධිතුයා හත්ථග්ගණ්හනකරාජා විය කාමසුඛාභිරත්තතායපි ගණ්හාතිති ආහ “කාමසුඛගිද්ධතාය වා”ති. වණ්ටතො පතිතපණ්ණානං වණ්ටෙන අපට්ඨසන්ධිකභාවං සන්ධාය “න පුන විරුහන්ති”ති වුත්තං. එවමෙව සත්තාති යථා පණ්ඩුපලාසො බන්ධනා පවුත්තො පුන න පට්ඨසන්ධියති, එවමෙව සබ්බෙපි සත්තා අප්පට්ඨසන්ධිකා මරණපරියොසානා අපොනොබ්භවිකා අප්පට්ඨසන්ධිකමරණමෙව නිගවිජන්තිති අත්ථො. උදකපුබ්බලුකුපමා හි සත්තා පුන අනුප්පජ්ජමානතොති තස්ස ලද්ධි. තථාති “ලාභී අනුස්සරන්තො”තිආදිනා [අරහතො (අට්ඨ)] නිදස්සනවසෙන වුත්තප්පකාරෙන. අඤ්ඤථාති තක්කනස්ස අනෙකප්පකාරසම්භවතො තතො අඤ්ඤොනපි පකාරෙන. ලාභිනොපි වුත්තො උද්ධං උපපාතස්ස අදස්සනමත්තං පති තක්කනෙනෙව ඉමා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්තිති වුත්තං “විකප්පෙත්ථාවා”ති. තථා ව විකප්පෙත්ථාව උප්පන්නා අඤ්ඤථා ව විකප්පෙත්ථාව උප්පන්නාති හි සම්බන්ධො. තත්ථ “ද්වෙ ජනා”තිආදිනා උච්ඡේදග්ගාහකප්පහෙදදස්සනෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති. යථා අමරාවික්ඛෙපිකවාදා එකත්තඅලාභීවසෙනෙව දෙසිතා, යථා ව උද්ධමාසාතනිකසඤ්ඤිවාදෙ වතුත්ථවතුක්කෙ සඤ්ඤිවාදා එකත්තලාභීවසෙනෙව දෙසිතා, නයිමෙ. ඉමෙ පන සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදෙයො විය ලාභීඅලාභීවසෙනෙව දෙසිතාති. යදෙවං කස්මා සස්සතවාදාදියු විය ලාභීවසෙන, තක්කීවසෙන ව පට්ඨෙකං දෙසනමකත්වා සස්සතවාදාදිදෙසනාහි අඤ්ඤථා ඉධ දෙසනා කතාති? වුවිච්ඡෙ – දෙසනාවිලාසප්පත්තිතො. දෙසනාවිලාසප්පත්තා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙ වෙනෙයාජ්ඣාසයානුරූපං විවිධෙනාකාරෙන ධම්මං දෙසෙන්නි, න අඤ්ඤථා. යදි හි ඉධාපි ව තථාදෙසනාය නිබන්ධනභූතො වෙනෙයාජ්ඣාසයො භවෙයා, තථාරූපමෙව භගවා වදෙයා, කථං? “ඉධ භික්ඛවෙ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ආතප්පමන්වාය...පෙ.... යථා සමාහිතෙ චිත්තෙ සත්තානං වුතුපපාතඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති, සො දිබ්බෙන වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන අරහතො වුත්තිචිත්තං පස්සති, පුද්ධනං වා පරසත්තානං, න භෙව බො තදුද්ධං උපපන්නිං. සො එවමාහ ‘යතො බො හො අයං අත්තා රුපි වාතුමභාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසම්භවො කායස්ස භදො උච්ඡිජ්ජති විනස්සති, න හොති පරං මරණං’තිආදිනා” විසෙසලාභිනො,

තක්කිනො ව විසුං කත්වා. යස්මා පන තථාදෙසනාය නිබන්ධනභූතො වෙනෙයාප්ඤ්ඤායො න ඉධ භවති, තස්මා දෙසනාච්චාසෙන වෙනෙයාප්ඤ්ඤායානුරූපං සස්සතවාදාදිදෙසනාහි අඤ්ඤාථායෙවායං දෙසනා කතාති දට්ඨබ්බං.

අප්ථ වා සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදීසු විය න ඉධ තක්කිවාදනො විසෙසලාභිවාදො භින්නාකාරො, අප්ථ ඛො සමානප්පකාරනාය සමානාකාරොයෙවාති ඉමස්ස විසෙසස්ස පකාසනත්ථං අයමුවිජ්ජෙදවාදො භගවතා පූරිමවාදෙහි විසිට්ඨාකාරභාවෙන දෙසිතො. සමභවති හි ඉධ තක්කිනොපි අනුස්සවාදිවසෙන අධිගමවතො විය අභිනිවෙසො. අපිච න ඉමා දිට්ඨියො භගවතා අනාගතෙ ඵලංභාවිවසෙන දෙසිතා, නාපි ඵලමෙතෙ භවෙය්‍යුත්ති පරිකප්පනාවසෙන, අප්ථ ඛො යථා යථා දිට්ඨිගතිකෙහි “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 203, 427; 3.27, 28; උදා. 55) මඤ්ඤිතා, තථා තථායෙව ඉමෙ දිට්ඨිගතා යථාභූච්චං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා පකාසිතා, යෙහි ගම්භීරාදිප්පකාරා අපුපුප්පනගොචරා බුද්ධධම්මා පකාසන්ති, යෙසඤ්ඤි පරිකිත්තනෙන තථාගතා සම්මදෙව ථොමිතා භොන්ති.

අපරො නයො – යථා උච්ඡෙදවාදීහි දිට්ඨිගතිකෙහි උත්තරුත්තරභවදස්සිති අපරභවදස්සිතං තෙසං වාදපටිසෙධවසෙන සකසකවාදා පතිට්ඨාපිතා, තථායෙවායං දෙසනා කතාති පූරිමදෙසනාහි ඉමස්සා දෙසනාය පවත්තිභෙදො න වොදෙතබ්බො, ඵලඤ්ඤා කත්වා අරූපභවභෙදවසෙන උච්ඡෙදවාදො චතුර්ධා විභජිත්වා විය කාමරූපභවභෙදවසෙනාපි අනෙකධා විභජිත්වායෙව වත්තබ්බො, ඵලං සති භගවතා චූත්තසත්තකතො ඛහුතරභෙදො උච්ඡෙදවාදො ආපජ්ජතිති, අප්ථ වා පච්චෙකං කාමරූපභවභෙදවසෙන විය අරූපභවවසෙනාපි න විභජිත්වා වත්තබ්බො, ඵලමිති සති භගවතා චූත්තසත්තකතො අප්පතරභෙදොව උච්ඡෙදවාදො ආපජ්ජතිති ව ඵලංපකාරාපි වොදනා අනවකාසා ඵල භොති. දිට්ඨිගතිකානඤ්ඤි යථාභිමතං දෙසනා පවත්තාති.

85. මාතෘපිතුනං ඵතන්ති තංසම්බන්ධනතො ඵතං මාතෘපිතුනං සන්තකන්ති අත්ථො. සුක්කසොණිතන්ති පිතු සුක්කං, මාතු සොණිතඤ්ඤා, උභින්නං වා සුක්කසඬ්ඛාතං සොණිතං. මාතෘපෙත්තිකෙති නිමිත්තෙ වෙතං භූමිමං. ඉතීති ඉමෙහි තීහි පදෙහි. “රූපකායවසෙනා”ති අත්ථො “රූපකායසීසෙනා”ති වදන්තො අරූපමිති තෙසං “අත්තා”ති ගහණං ඤාපෙති. ඉමිතා පකාරෙන ඉත්ථන්ති ආහ “ඵලමෙකෙ”ති. ඵලං-සද්දො හෙත්ථ ඉදමත්ථො, ඉමිතා පකාරෙනාති අත්ථො. එකෙති එකච්චෙ, අඤ්ඤෙ වා.

86. මනුස්සානං පුබ්බෙ ගතිතත්තා, අඤ්ඤෙසඤ්ඤා අසම්භවතො “කාමාවචරො”ති ඵත්ථ ඡකාමාවචරදෙවපරියාපන්නොති අත්ථො. කබ්බිකාරො වෙත්ථ යථාචූත්තසුඛාභාරො.

87. ඤානමනෙන නිබ්බන්තොති ඵත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චූත්තමෙව. මහාවයවො අඬ්ඨො, තත්ථ විසුං පවත්තො පච්චඬ්ඨො, සබ්බෙහි අඬ්ඨපච්චඬ්ඨගෙහි යුත්තො තථා. තෙසන්ති වක්ඛුසොතින්ද්‍රියානං. ඉතරෙසන්ති ඝාතජීවහාකායින්ද්‍රියානං. තෙසමිති ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨානං පුරිසවෙසවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. තථා හි අට්ඨකථාසු චූත්තං “සමානෙපි තත්ථ උභයලිඬ්ඨාභාවෙ පුරිසසණ්ඨානාව තත්ථ බ්‍රහ්මානො, න ඉත්ථිසණ්ඨානා”ති.

88-92. ආකාසානඤ්ඤායතන-සද්දො ඉධ භවෙයෙවාති ආහ “ආකාසානඤ්ඤායතනභව”න්ති. ඵත්ථාහ – යුත්තං තාව පුරිමෙසු තීසු වාදෙසු “කායස්ස හෙදා”ති වත්තුං පඤ්ඤාවොකාරභවපරියාපන්නං අත්තභාවමාරබ්භ පවත්තත්තා තෙසං වාදානං, චතුර්වොකාරභවපරියාපන්නං පන අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තෙසු චතුර්වාදීසු චතුසු වාදෙසු කස්මා “කායස්ස හෙදා”ති චූත්තං. න හි අරුපිනං කායො විජ්ජති. යො හෙදොති වුවිවෙය්‍යාති? සච්චමෙතං, රූපත්තභාවෙ පන පවත්තවොහාරෙනෙව දිට්ඨිගතිකො අරූපත්තභාවෙපි කායවොහාරං ආරොපෙත්වා ඵලමාහ. ලොකස්මිඤ්ඤි දිස්සති අඤ්ඤත්ථභූතොපි වොහාරො තදඤ්ඤත්ථසමාරොපිතො යථා තං “සසවිසාණං, බං පුප්ථ”න්ති. යථා ව දිට්ඨිගතිකා දිට්ඨියො පඤ්ඤාපෙත්ති, තථායෙව භගවාපි දෙසෙතිති. අපිච නාමකායභාවතො ඵස්සාදිධම්මසමුභහුතෙ අරූපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. සමුභවට්ඨෙතපි හි “කායො”ති වුවිචි “හත්ථිකායො අස්සකායො”තිආදීසු විය. ඵත්ථ ව කාමාවචරදෙවත්තභාවාදිතිරවසෙසවිභවපතිට්ඨාපකානං දුතියාදිවාදානං අපරන්තකප්පිකභාවො යුත්තො භොතු අනාගතද්ධවිසයත්තා තෙසං වාදානං, කථං පන දිට්ඨිගතිකස්ස පච්චක්ඛතුමනුස්සත්තභාවාපගමපතිට්ඨාපකස්ස පට්ඨවාදස්ස අපරන්තකප්පිකභාවො යුජ්ජෙය්‍යා පච්චුප්පන්නද්ධවිසයත්තා තස්ස වාදස්ස. දුතියවාදාදීනඤ්ඤි පුරිමපුරිමවාදසඬ්ඨගතිතස්සෙව අත්තතො අනාගතෙ තදුත්තරිභවුපපන්නස්ස සමුවිජ්ජෙදබොධනතො යුජ්ජති අපරන්තකප්පිකතා, තථා වෙච චූත්තං “නො ව ඛො භො අයං අත්තා ඵත්තාවතා සම්මා සමුවිජ්ජන්තො භොති”තිආදි (දී. නි. 1.85) යං පන තත්ථ චූත්තං “අත්ථි ඛො භො අඤ්ඤො අත්තා”ති, (දී. නි. 1.87) තං මනුස්සත්තභාවාදිහෙට්ඨිමත්තභාවවිසෙසාපෙක්ඛාය චූත්තං, න සබ්බථා අඤ්ඤභාවතො. පට්ඨවාදස්ස පන අනාගතෙ තදුත්තරිභවුපපන්නස්ස අත්තතො සමුවිජ්ජෙදබොධනාභාවතො, “අත්ථි ඛො භො අඤ්ඤො අත්තා”ති ඵත්ථ අඤ්ඤභාවෙන අග්ගහණතො ව න යුජ්ජතෙව අපරන්තකප්පිකතාති? නො න යුජ්ජති ඉධලොකපරියාපන්නත්තෙපි පට්ඨවාදවිසයස්ස අනාගතකාලිකස්සෙව තෙන අධිප්පෙතත්තා. පට්ඨවාදිනාපි හි ඉධලොකපරියාපන්නස්ස අත්තතො පරං මරණා උච්ඡෙදො අනාගතකාලවසෙනෙව අධිප්පෙතො, තස්මා වස්ස අපරන්තකප්පිකතාය න කොචි විරොධොති.

93. ඥාණෙන දට්ඨබ්බොති දිට්ඨො, දිට්ඨො ච සො සභාවට්ඨෙන ධම්මො වාති දිට්ඨධම්මො, දස්සනභූතෙන ඥාණෙන උපලද්ධසභාවොති අත්ථො. සො පන අක්ඛන්ධානිත්ථියානං අභිමුඛිභූතො විසයොයෙවාති චුත්තං “පච්චක්ඛධම්මො චූච්චති”ති. තත්ථ යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විස භොතිති කත්ථා තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, තෙනෙවාහ “තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙතං අධිවචන”න්ති, තස්මිං තස්මිං භවෙ යථාකම්මං පටිලභිතබ්බත්තභාවස්ස වාවකං පදං, නාමන්ති වා අත්ථො. නිබ්බානඤ්චෙන්ථ දුක්ඛවූපසමනමෙව, න අග්ගඵලං, න ච අසඬ්ඛතධාතු තෙසමවිසයන්තාති ආහ “දුක්ඛවූපසමන”න්ති. දිට්ඨධම්මනිබ්බානෙ පචත්තො වාදො එතෙසන්ති දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාතිපි යුජ්ජති.

94. කාමනියන්තා කාමා ච තෙ අනෙකාවයවානං සමුහභාවතො සත්තානඤ්ච බන්ධනතො ගුණා වාති කාමගුණාති අත්ථං සන්ධායාහ “මනාපියරූපාදිති”තිආදි. යාව ථොට්ඨබ්බාරම්මණඤ්චෙන්ථ ආදි-සද්දෙන සඬගණ්හාති. සුට්ඨ අප්පිකොති සම්මා යපිතො. යපනා චෙන්ථ අල්ලියනාති ආහ “අල්ලිනො”ති. පරිතො තත්ථ තත්ථ කාමගුණෙසු යථාසකං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති ගොවරං ගණ්හාපෙතිති අත්ථං දස්සෙතුං “තෙසු”තිආදි චුත්තං, තෙනාහ “ඉතො චිතො ච උපනෙති”ති. පරි-සද්දවිසිට්ඨො වා ඉධ වර-සද්දො කිළායන්ති චුත්තං “පලලති”තිආදි [ලලති (අට්ඨකථායං)]. පලලතිති හි පකාරෙන ලලති, විලාසං කරොතිති අත්ථො. “එත්ථ වා”තිආදිනා උත්තමකාමගුණකානමෙව දිට්ඨධම්මනිබ්බානං පඤ්ඤපෙන්නිති දස්සෙති. මන්ධාතුමහාරාජවසවන්තිදෙවරාජකාමගුණා හි උත්තමතාය නිදස්සිතා, කස්මාති ආහ “එවරූපෙ”තිආදි.

95. අඤ්ඤථාභාවාති කාරණෙ නිස්සක්කවචනං. චුත්තනසෙනාති සුත්තපදෙසු දෙසිතනසෙන, එතෙන සොකාදිනමුප්පජ්ජනාකාරං දස්සෙති. ඥාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිබ්බසනෙහි චූට්ඨස්ස චෙතසො අබ්භන්තරං නිජ්ඣායනං සොචනං අත්තොනිජ්ඣායනං, තදෙව ලක්ඛණමෙතස්සාති අත්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො. තස්මිං සොකෙ සමුට්ඨානභෙතුභූතෙ නිස්සිතං තත්තිස්සිතං. භුසං විලපනං ලාලජ්ජනං, තත්තිස්සිතමෙව ලාලජ්ජනං, තදෙව ලක්ඛණමස්සාති තත්තිස්සිතලාලජ්ජනලක්ඛණො. පසාදසඬ්ඛාතෙ කායෙ නිස්සිතස්ස දුක්ඛසහගතකායවිඤ්ඤාණස්ස පටිපිළනං කායපටිපිළනං, සසම්භාරකථනං වා එතං යථා “ධනුනා විජ්ඣති”ති තදුපනිස්සයස්ස වා අනිට්ඨරූපස්ස පච්ඡා පචත්තනතො “රූපකායස්ස පටිපිළන”න්තිපි වට්ටති. පටිසසම්පයුත්තස්ස මනසො විභෙසනං මනොවිසානං. තදෙව ලක්ඛණමස්සාති සබ්බන්ථ යොජෙතබ්බං. ඥාතිබ්බසනාදිනා චූට්ඨස්ස පරිදෙවනායපි අසක්කුණන්තස්ස අත්තොගතසොකසමුට්ඨිතො භුසො ආයාසො උපායාසො. සො පන චෙතසො අප්පසන්නාකාරො එවාති ආහ “විසාදලක්ඛණො”ති. සාදනං පසාදනං සාදො, පසන්නා. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විස යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස බොධකො යථා “ගොත්‍රභූ”ති. එවං සබ්බන්ථ. තතො විගමනං විසාදො, අප්පසන්නභාවො.

96. චිතක්කනං චිතක්කිතං, තං පනත්ථතො චිතක්කොව, තථා විචාරිතන්ති එත්ථාපි, තෙන චුත්තං “අභිනිරොපනවසෙන පචත්තො චිතක්කො”තිආදි. එතෙනාති චිතක්කවිචාරෙ පරාමසිත්ථා කරණනිද්දෙසො, භෙතුනිද්දෙසො වා. තෙනෙතමත්ථං දිපෙති “බොහකරසභාවන්තා චිතක්කවිචාරානං තංසහිතමපි ඥානං තෙහි සඋප්පිළනං විස භොති”ති, තෙනාහ “සකණ්ටකං [හකණ්ඩකං (අට්ඨකථායං)] විස බායති”ති. ඔළාරිකභාවො හි චිතක්කවිචාරසඬ්ඛාතෙන කණ්ටකෙන සහ පචත්තකථා. කණ්ටකසහිතභාවො ච සඋප්පිළනතා එව, ලොකෙ හි සකණ්ටකං ඵරුසකං ඔළාරිකන්ති වදන්ති.

97. පිතිගතං පිතියෙව “දිට්ඨිගත”න්තිආදිසු (ධ. ස. 381; මහානි. 12) විස ගත-සද්දස්ස තබ්භාවචුත්තිතො. අයඤ්ඨි සංවණ්ණකානං පකති, යදිදං අනත්ථකපදං, තුල්‍යාධිකරණපදඤ්ච යපෙන්වා අත්ථවණ්ණනා. තථා හි තත්ථ තත්ථ දිස්සති. “යොපනාති යො යාදිසො, (පාරා. 45) නිබ්බානධාතුනි නිබ්බායනමත්ත”න්ති ව ආදි. යාය නිමිත්තභූතාය උබ්බිලාවනපිතියා උප්පන්නාය චිත්තං උබ්බිලාවිතං නාම, සායෙව උබ්බිලාවිතත්තං භාවචාවකස්ස නිමිත්තෙ පචත්තනතො. ඉති පිතියා උප්පන්නාය එව චිත්තස්ස උබ්බිලාවනතො තස්ස උබ්බිලාවිතභාවො පිතියා කතො නාමාති ආහ “උබ්බිලභාවකරණ”න්ති.

98. ආභුජනං මනසිකරණං ආභොගො. සම්මා අනුක්කමෙන, පුනජ්ජනං වා ආරම්මණස්ස ආභාරො සමන්නාභාරො. අයං පන ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.98) චුත්තනසො – චිත්තස්ස ආභුග්ගභාවො ආරම්මණෙ අභිනතභාවො ආභොගො. සුබෙන හි චිත්තං ආරම්මණෙ අභිනතං භොති, න දුක්ඛෙන විස අපනතං, නාපි අදුක්ඛමසුබෙන විස අනභිනතං, අනපනතඤ්චාති. එත්ථ ව “මනුඤ්ඤභොජනාදිසු චූප්පිපාසාදිඅභිභූතස්ස විස කාමෙහි විවෙචියමානස්ස උපාදාරම්මණපත්ථනාවිසෙසතො අභිවඩ්ඪති, මනුඤ්ඤභොජනං භුත්තාවිතො විස පන උළාරකාමරසස්ස යාවදත්ථං නිචිතස්ස සහිතස්ස භුත්තකාමතාය කාමෙසු පාතබ්බතා න භොති, විසයානභිගිද්ධනතො විසයෙහි දුම්මොචියෙහි ජලූකා විස සයමෙව මුච්චති”ති ව අයොනිසො උම්මුජ්ජිත්ථා කාමගුණසන්නප්පිතතාය සංසාරදුක්ඛවූපසමං බ්‍යාකාසි පට්ඨමාදි. කාමාදිනං ආදිනවදස්සිතාය, පට්ඨමාදිඥානසුබස්ස සන්නභාවදස්සිතාය ව පට්ඨමාදිඥානසුබතිත්තියා සංසාරදුක්ඛවූපච්ඡෙදං බ්‍යාකංසු දුතියාදිවාදිතො. ඉධාපි උච්ඡෙදවාදෙව චුත්තජ්ජකාරො විචාරො යථාසම්භවං ආනෙත්ථා චත්තබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – එකස්මිමපි අත්තභාවෙ පඤ්ච වාදා ලබ්භන්ති. පට්ඨමාදෙ යදි කාමගුණසමප්පිතො අත්තා, එවං සො දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො. දුතියාදිවාදෙසු යදි පට්ඨමාදසඬ්ඛගිතො සොයෙව අත්තා පට්ඨමජ්ඣානාදිසමඬ්ඪි, එවං සති දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තොති. තෙනෙව හි උච්ඡෙදවාදෙ විස ඉධ පාළියං “අඤ්ඤො අත්තා”ති අඤ්ඤග්ගණං න කතං. කථං පන අච්චන්තනිබ්බානපඤ්ඤාපකස්ස අත්තතො

දිව්‍යධර්මනිබ්බානවාදස්ස සස්සතදිට්ඨියා සභිගහො, න උච්ඡේදදිට්ඨියාති? තංතංසුඛවිසෙසසමඛිගිතාපටිලද්ධෙන
බන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධස්ස අත්තනො සකරුපෙනෙව අවට්ඨානදීපනතො. තෙසඤ්ඤි තථාපටිලද්ධෙන
කම්මබන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධො හුත්වා දිව්‍යධර්මනිබ්බානප්පත්තො අත්තා සකරුපෙනෙව අවට්ඨාසීති ලද්ධි. තථා හි
පාළියං “එත්තාවතා බො හො අයං අත්තා පරමදිව්‍යධර්මනිබ්බානං පත්තො හොති”ති සස්සතභාවඤ්ඤාපකච්ඡායාය එව
තෙසං වාදදස්සනං කතන්ති.

“එත්තාවතා”තිආදිනා පාළියත්පසම්පිණ්ඩනං. තත්ප යාසන්ති යථාචුත්තානං දිට්ඨිනං අනියමනිද්දෙසවචනං.
තස්ස ඉමා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො කට්ඨිතාති නියමනං, නියතානපෙක්ඛවචනං වා එතං “යං සන්ධාය චුත්ත”න්ති
ආගතට්ඨානෙ විය. සෙසාති පඤ්චපඤ්ඤාස දිට්ඨියො. තාසු අත්තානන්තිකවාදාදිනං සස්සතදිට්ඨිසභිගහභාවො තත්ප
තත්ප පකාසිතොයෙව. කිං පනෙත්ප කාරණං, පුබ්බන්තාපරන්තා එව දිට්ඨාහිතිවෙසස්ස විසයභාවෙන දස්සිතා, න පන
තදුභයමෙකප්ඤ්ඤාති? අසම්මතො එවෙත්ප කාරණං. න හි පුබ්බන්තාපරන්තෙසු විය තදුභයවිනිමුත්තෙ මප්ඤ්ඤාති
දිට්ඨිකප්පනා සම්මතවති තදුභයන්තරමත්තෙන ඉන්තරකාලත්තා. අප් පන පටිච්ඡන්තන්තභාවො තදුභයවෙමප්ඤ්ඤාති,
එවං සති දිට්ඨිකප්පනාක්ඛමො තස්ස උභයසභාවො පුබ්බන්තාපරන්තෙසුයෙව අන්තොගධොති කපං
තදුභයමෙකප්ඤ්ඤාති අදස්සිතං සියා. අප් වා පුබ්බන්තාපරන්තවත්තතාය “පුබ්බන්තාපරන්තො”ති මප්ඤ්ඤාති
සොපි “පුබ්බන්තකප්පිකා ව අපරන්තකප්පිකා ව පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකා වා”ති උපරි වදන්තෙන භගවතා
පුබ්බන්තාපරන්තෙහි විසුං කත්වා චුත්තොයෙවති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායම්පි “සබ්බෙති තෙ
පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකෙ”ති එතෙන සාමඤ්ඤාතිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා සභිගහිතොති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤාති හි
සභිකභිසිත්වා චුත්තවචනස්ස නිරවසෙසසභිකභිසිතාභාවතො අනත්පකතා ආපජ්ජෙයාති. කෙ පන තෙ
පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකාති? යෙ අත්තානන්තිකා හුත්වා දිව්‍යධර්මනිබ්බානවාදාති එවමාදිනා
උභයසම්මන්ධාහිතිවෙසිතො වෙදිතබ්බං.

100-104. “ඉදාති”තිආදිනා අප්පනාවචනද්වයස්ස විසෙසං දස්සෙති. තත්ප එකප්ඤ්ඤාති රාසිකරණත්ප
නිපාතො. එකධා කරොතිති එකප්ඤ්ඤාතිති නෙරුත්තිකා, භාවනපුංසකඤ්ඤාවෙන. ඉති-සද්දො ඉදමත්පො, ඉමිනා
පකාරෙන පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙසීති අත්පො. අප්ඤ්ඤාසයන්ති සස්සතච්ඡේදවසෙන දිට්ඨිප්ඤ්ඤාසයං. තදුභයවසෙන හි
සත්තානං සංකිලෙසපක්ඛෙ දුට්ඨො අප්ඤ්ඤාසයො. තථා හි චුත්තං –

“සස්සතච්ඡේදදිට්ඨි ව, බන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභුතඤ්ඤා යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති. (විසුද්ධි. ටී. 1.136; දී. නි. ටී.
1.පට්මමහාසඛිතිකථාවණ්ණනා; සාරත්ප. ටී. 1.පට්මමහාසඛිතිකථාවණ්ණනා,
වෙරජ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; වි. වි. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනාපි පස්සිතබ්බං);

තඤ්ඤා භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං අපරිමාණෙ එව ඤෙයාවිසෙසෙ
උප්පජ්ජනවසෙන අනෙකභෙදගිත්තම්පි “වත්තාරො ජනා සස්සතවාදා”තිආදිනා ද්වාසට්ඨියා පහෙදෙහි
සභිගහභාවසෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡිත්තවාදා දස්සෙත්තො පමාණභුතාය තුලාය ධාරයමානො විය
හොතිති ආහ “තුලාය තුලයන්තො වියා”ති. තථා හි වක්ඛති “අන්තොජාලිකතා”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.146)
“සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො වියා”ති පන එතෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤස්ස ඤාණස්ස ඉමිස්සා
දෙසනාය අසක්කුණෙයානං දස්සෙති පරමගම්භීරතාවචනතො.

එත්ප ව “සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්පුහි, එතෙසං වා අඤ්ඤාතරෙන, නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති
වචනතො, පුබ්බන්තකප්පිකාදිත්තයවිනිමුත්තස්ස ව කස්සවි දිට්ඨිගතිකස්ස අභාවතො යාති තාති
සාමඤ්ඤාඵලාදිසුත්තන්තරෙසු චුත්තප්පකාරාති අකිරියාහෙතුකනත්ථිකවාදාදිති, යාති ව
ඉස්සරපකතිපජාපතිපුරිසකාලසභාවනියාදිච්ඡාවාදාදිප්පහෙදාති දිට්ඨිගතාති (විසුද්ධි. 1.160-162; විභ. අනුට්. 2.194-
195 වාක්‍යබන්ධෙසු පස්සිතබ්බං) බහිද්ධාපි දස්සමානාති, තෙසං එත්පෙව සභිගහතො අන්තොගධතො වෙදිතබ්බං.
කපං? අකිරියවාදො තාව “වඤ්ඤා කුට්ටියො”තිආදිනා කිරියාභාවදීපනතො සස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තථා
“සත්තිමෙ කායා”තිආදි (දී. නි. 1.174) නයප්පවත්තො පකුධවාදො, “නත්ථි හෙතු නත්ථි පට්ඨියො සත්තානං
සංකිලෙසායා”තිආදි (දී. නි. 1.168) නයප්පවත්තො අහෙතුකවාදො ව අධිච්චසමුප්පන්නවාදො. “නත්ථි පරො
ලොකො”තිආදි (දී. නි. 1.171) නයප්පවත්තො නත්ථිකවාදො උච්ඡේදවාදො. තථා හි තත්ප “කායස්ස හෙදා
උච්ඡජ්ජති”තිආදි (දී. නි. 1.85) චුත්තං. පට්මෙන ආදි-සද්දෙන නිගණ්ඨවාදාදයො සභිගහිතා.

යදිපි පාළියං (දී. නි. 1.177) නාටපුත්තවාදභාවෙන වාතුයාමසංවරො ආගතො, තථාපි සත්තවතාතික්කමෙන
වික්ඛෙපවාදිතාය නාටපුත්තවාදොපි සඤ්චයවාදො විය අමරාවික්ඛෙපවාදෙසු අන්තොගධො. “තං ජීවං තං සරිරං,
අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං”න්ති (දී. නි. 1.377; ම. නි. 2.122; සං. නි. 2.35) එවංපකාරා වාදා පන “රුපී අත්තා හොති
අරොගො පරං මරණා”තිආදිවාදෙසු සභිගහං ගච්ඡන්ති. “හොති තථාගතො පරං මරණා, අත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති
එවංපකාරා සස්සතවාදො. “න හොති තථාගතො පරං මරණා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා උච්ඡේදවාදො.
“හොති ව න හොති ව තථාගතො පරං මරණා, අත්ථි ව නත්ථි ව සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා
එකච්චසස්සතවාදො. “නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, නෙවත්ථි න නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති
එවංපකාරා අමරාවික්ඛෙපවාදො. ඉස්සරපකතිපජාපතිපුරිසකාලවාදා එකච්චසස්සතවාදො. කණාදවාදො,

සභාවනියනියදිවිඡාවාදා ව අධිවිවසමුප්පන්නවාදෙ සඬගහං ගවිජන්ති. ඉමිනා නයෙන සුත්තන්තරෙසු, බහිද්ධා ව අඤ්ඤානිත්ථියසමයෙ දිස්සමානානං දිට්ඨිගතානං ඉමාසුයෙව ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු අන්තොගධනා වෙදිතබ්බා. තෙ පන තත්ථ තත්ථාගතනයෙන චුච්චමානා ගන්ථවිත්ථාරකරා, අතිත්ථෙව පක්ඛන්දනමිව හොතිති න විත්ථාරයිමිහ. ඉධ පාළියං අත්ථවිචාරණාය අට්ඨකථායං අනුත්තානත්ථපකාසනමෙව හි අමිභාකං භාරොති.

“එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති වචනප්පසඬගෙන සුත්තස්සානුසන්ධයො විහජිතුං “තයො හි”තිආදිමාහ. අත්ථන්තරනිසෙධනත්ථඤ්ඤි විසෙසනිද්ධාරණං. තත්ථ අනුසන්ධනං අනුසන්ධි, සම්බන්ධමත්තං, යං දෙසනාය කාරණට්ඨෙත “සමුට්ඨාන”න්තිපි චුච්චති. පුච්ඡාදයො හි දෙසනාය බාහිරකාරණං තදනුරූපෙන දෙසනාපවත්තනතො. තංසම්බන්ධොපි තන්තිස්සිතත්තා කාරණමෙව. අබිහන්තරකාරණං පන මහාකරුණාදෙසනාඤ්ඤාණාදයො. අයමත්ථො උපරි ආවි හවිස්සති. පුච්ඡාය කතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි, පුච්ඡං අනුසන්ධිං කත්වා දෙසිතත්තා සුත්තස්ස සම්බන්ධො පුච්ඡාය කතො නාම හොති. පුච්ඡාසඬබ්බාතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධිතිපි යුජ්ජති. පුච්ඡානිස්සිතෙන හි අනුසන්ධිනා තන්තිස්සයභුතා පුච්ඡාපි ගහිතාති. අථ වා අනුසන්ධිගතිති අනුසන්ධි, පුච්ඡාසඬබ්බාතො අනුසන්ධි එතස්සාති පුච්ඡානුසන්ධි, තංතංසුත්තපදෙසො. පුච්ඡාය වා අනුසන්ධියතිති පුච්ඡානුසන්ධි, පුච්ඡං වචනසම්බන්ධං කත්වා දෙසිතො තංසමුට්ඨානිකො තංතංසුත්තපදෙසොව. අජ්ඣාසයානුසන්ධිමිහිපි එසෙව නයො. අනුසන්ධියතිති අනුසන්ධි, යො යො අනුසන්ධි, අනුසන්ධිනො අනුරූපං වා යථානුසන්ධි.

පුච්ඡාය, අජ්ඣාසයෙන ව අනුසන්ධිකො ආදිමිහි දෙසිතධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා තප්පට්ඨකධම්මවසෙන වා පවත්තො උපරිසුත්තපදෙසො. තථා හි සො “යෙන පන ධම්මෙන...පෙ.... කකචුපමා ආගතා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.100-104) අට්ඨකථායං චුත්තො, යථාපාළිමයං විභාගොති දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. තත්ථ “එවං චුත්තෙ නන්දො ගොපාලකො භගවන්තං එතදවොවා”ති පඨන්ති, තං න සුන්දරං සුත්තෙ තථා අභාවතො. “එවං චුත්තෙ නන්දගොපාලකසුත්තෙ භගවන්තං එතදවොවා”ති පන පඨිතබ්බං තස්මිං සුත්තෙ “අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවන්තං එතදවොවා”ති අත්ථස්ස උපපත්තිතො. ඉදඤ්ඤි සංයුත්තාගමවරෙ සළායතනවග්ගෙ සඬගිතසුත්තං. ගඬගාය වුය්ගමානං දාරුක්ඛන්ධං උපමං කත්වා සද්ධාපබ්බජිතෙ කුලපුත්තෙ දෙසිතෙ නන්දො ගොපාලකො “අහමිමං පට්ඨන්තිං පුරෙස්සාමි”ති භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, උපසම්පදඤ්ච ගහෙත්වා තථාපට්ඨජ්ජමානො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්තො. තස්මා “නන්දගොපාලකසුත්ත”න්ති පඤ්ඤාසිත්ථං. “කිං නු බො භන්තෙ”තිආදිති පන අඤ්ඤතරොයෙව හික්ඛු අවොව. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවන්තං එතදවොව ‘කිං නු බො භන්තෙ, ඔරිමං තීර’න්තිආදි”.

තත්තායමත්ථො – එවං චුත්තෙති “සෙව බො හික්ඛෙවෙ, දාරුක්ඛන්ධො න ඔරිමං තීරං උපගවිජ්ජි”තිආදිනා ගඬගාය වුය්ගමානං දාරුක්ඛන්ධං උපමං කත්වා සද්ධාපබ්බජිතෙ කුලපුත්තෙ දෙසිතෙ. භගවන්තං එතදවොවාති අනුසන්ධිකුසලතාය “කිං නු බො භන්තෙ”තිආදිවචනමවොව. තථාගතො හි “ඉමිස්සං පරිසති නිසිත්තො අනුසන්ධි කුසලො අත්ථි, සො මං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති”ති එත්තකෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඔරිමං තීරන්ති ඔරිමභූතං තීරං. තථා පාරිමං තීරන්ති. මජ්ඣිමං සංසිද්ධොති වෙමජ්ඣෙ සංසිද්ධං නිම්මුජ්ජනං. ථලෙ උස්සාදොති ජලමජ්ඣෙ උට්ඨිතෙ ථලස්මිං උස්සාරිතො ආරුළ්ලො. මනුස්සග්ගාහොති මනුස්සානං සම්බන්ධිභූතානං, මනුස්සෙහි වා ගහණං. තථා අමනුස්සග්ගාහොති ආවට්ඨග්ගාහොති උදකාවට්ටෙන ගහණං. අන්තොපුතීති වක්කහදයාදිසු අපුතිකස්සාපි ගුණානං පුතිභාවෙන අබිහන්තරංපුතිති.

“අථ බො අඤ්ඤතරස්ස හික්ඛුනො”තිආදි මජ්ඣිමාගමවරෙ උපරිපණ්ණාසකෙ මහාපුණ්ණමසුත්තං (ම. නි. 3.88-90) තත්තායමත්ථො – ඉති කීරාති එත්ථ කීර-සද්දො අරුචියං, තෙන භගවතො යථාදෙසිතාය අත්තසුඤ්ඤතාය අත්තනො අරුචියභාවං දීපෙති. හොති ධම්මාලපනං, අමිහො සභාවධම්මාති අත්ථො. යදි රූපං අනත්තා...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනත්තා. එවං සතිති සපාඨසෙසයොජනා. අනත්තකතාතිති අත්තනා න කතාති, අනත්තභූතෙහි වා බන්ධෙහි කතාති. කමත්තානං චුසිස්සන්තිති කීදිසමත්තභාවං චුසිස්සන්ති. අසති අත්තනි බන්ධානඤ්ච බණ්කත්තා තාති කම්මාති කං නාම අත්තානං අත්තනො ඵලෙන චුසිස්සන්ති, කො කම්මඵලං පටිසංවෙදිස්සතිති චුත්තං හොති. තස්ස හික්ඛුනො වෙතොපරිචිතක්කං අත්තනො වෙතසා වෙතො – පරියඤ්ඤාසම්පයුත්තෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසම්පයුත්තෙන වා අඤ්ඤාය ජානිත්වාති සම්බන්ධො.

අවිද්වාති සුනාදිවරහෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය අපණ්ඩිතො. විද්වාති හි පණ්ඩිතාධිවචනං විදති ජානාතිති කත්වා. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය උපගතො, අරියධම්මෙ අවිනිතතාය අප්පහිනාවිජ්ජොති අත්ථො. තණ්හාධිපතෙයොන වෙතසාති “යදි අහං නාම කොවි නත්ථි, එවං සති මයා කතස්ස කම්මස්ස ඵලං කො පටිසංවෙදෙති, සති පන තස්මිං සියා කම්මඵලපභොගො”ති තණ්හාධිපතිතො ආගතෙන අත්තවාදුපාදානසහගතෙන වෙතසා. අතිධාවිතබ්බන්ති අතික්කමිත්වා ධාවිතබ්බං. ඉදං චුත්තං හොති – බණ්කත්තෙපි සඬබ්බාරානං යස්මිං සන්තානො කම්මං කතං, තත්ථෙව ඵලූපපත්තිතො ධම්මපුඤ්ජමත්තස්සෙව සිද්ධෙ කම්මඵලසම්බන්ධෙ එකත්තයං මිච්ඡා ගහෙත්වා එකෙන කාරකවෙදකභූතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤා කම්මකම්මඵලානමසම්බන්ධො සියාති අත්තත්තනියසුඤ්ඤාපකාසනං සත්ථුසාසනං අතික්කමිතබ්බං මඤ්ඤෙයාති. ඉදාති අනතිධාවිතබ්බතං විභාවෙතුං “තං කිං මඤ්ඤා”තිආදිමාහ.

උපරි දෙසනාති දෙසනාසමුට්ඨානධම්මදීපිකාය හෙට්ඨමදෙසනාය උපරි පවත්නා දෙසනා. දෙසනාසමුට්ඨානධම්මස්ස අනුරූපපටිපක්ඛධම්මප්පකාසනවසෙන දුට්ඨෙසු යථානුසන්ධිසු අනුරූපධම්මප්පකාසනවසෙන යථානුසන්ධිදස්සනමෙන. “උපරි ජ අභිඤ්ඤා ආගතා”ති. තදවසෙසං පන සබ්බමිපි පටිපක්ඛධම්මප්පකාසනවසෙන. මජ්ඣිමාගමවරෙ මූලපණ්ණාසකෙයෙව වෙනාති සුත්තාති. කිලෙසෙනාති “ලොභො චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”තිආදිනා කිලෙසවසෙන. භණ්ඩනෙනාති විවාදෙන. අක්ඛන්තියාති කොපෙන. කකචුපමාති ඛරපන්තිඋපමා. ඉමස්මිම්පිති පි-සද්දො අපෙක්ඛායං “අයම්පි පාරාජිකො”තිආදිසු (වි. 1.72-73, 167, 171, 195, 197) විය, සම්පිණ්ඩනෙ වා, තෙන යථා වත්ථසුත්තාදිසු පටිපක්ඛධම්මප්පකාසනවසෙන යථානුසන්ධි, එවං ඉමස්මිම්පි ඔභ්මජාලෙති අපෙක්ඛනං, සම්පිණ්ඩනං වා කරොති. තථා හි නිව්චසාරාදිපඤ්ඤාපකානං දිට්ඨිගතනං වසෙන උට්ඨිතායං දෙසනා නිව්චසාරාදිසුඤ්ඤාපකාසනෙන නිට්ඨාපිතාති. “තෙනා”තිආදිනා යථාචුත්තසංවණ්ණනාය ගුණං දස්සෙති.

පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා

105-117. මරියාදවිභාගදස්සනත්ථන්ති දිට්ඨිගතිකානං තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසස්ස තථාගතානං ජානනපස්සනෙන, සස්සනාදිමිච්ඡාදස්සනස්ස ව සම්මාදස්සනෙන සඬ්ඛරාභාව-විභාගප්පකාසනත්ථං. තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙව තෙසං, න තු තථාගතනම්ව යථාභූතං ජානනපස්සනං. තණ්හාදිට්ඨිවිජ්ජන්දනමෙවෙන මිච්ඡාදස්සනවෙදයිතං, න තු සොකාපන්තස්ස සම්මාදස්සනවෙදයිතම්ව නිව්චලන්ති ව හි ඉමාය දෙසනාය මරියාදවිභාගං දස්සෙති. තෙන වක්ඛති “යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන...පෙ.... තං වෙදයිත”න්ති, “දිට්ඨිසඬ්ඛානෙන වෙව...පෙ.... දස්සෙති”ති ව. “තදපි”ති චුත්තත්තා යෙන සොමනස්සජාතා පඤ්ඤපෙන්නිති අත්ථො ලබ්භතිති දස්සෙතුං “යෙනා”තිආදි චුත්තං. සාමන්ථියතො හි අවගතත්ථස්සෙවෙත්ථ ත-සද්දෙන පරාමසනං. දිට්ඨිඅස්සාදෙනාති දිට්ඨියා පච්චයභූතෙන අස්සාදෙන. “දිට්ඨිසුඛෙනා”තිආදි තස්සෙව වෙච්චනං. අජානන්තානං අපස්සන්තානං තෙසං භවන්තානං සමණාමානවණ්ණනා තදපි වෙදයිතං තණ්හාගතානං වෙදයිතන්ති සම්බන්ධො.

“යථාභූතධම්මානං සභාව”න්ති ව අවිසෙසෙන චුත්තං. න හි සඬ්ඛතධම්මසභාවං අජානනමත්තෙන මිච්ඡා අභිනිවිසන්ති. සාමඤ්ඤජොතනා ව විසෙසෙ අවතිට්ඨති. තස්මායමෙත්ථ විසෙසයොජනා කාතබ්බා – “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති ඉදං දිට්ඨිට්ඨානං එවංගහිතං එවංපරාමට්ඨං එවංගතිකං හොති එවංඅභිසම්පරායන්ති යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානං අථ වා යස්මිං වෙදයිතෙ අවිතතණ්හනාය එවංදිට්ඨිගතං උපාදියති, තං වෙදයිතං සමුදයඅත්ථඬ්ඛගමාදිතො යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානන්ති. එවං විසෙසයොජනාය හි යථා අනාවරණඤ්ඤාණසමන්තවක්ඛුහි තථාගතානං යථාභූතමෙත්ථ ජානනං, පස්සනඤ්ච හොති, න එවං දිට්ඨිගතිකානං, අථ ඛො තෙසං තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙවති ඉමමත්ථං ඉමාය දෙසනාය දස්සෙතිති පාකටං හොති. එවම්පි වායං දෙසනා මරියාදවිභාගදස්සනත්ථං ජාතා.

වෙදයිතන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 1.31) දිට්ඨිපඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තං දිට්ඨිසාදසුඛපරියායෙන චුත්තං, තදපි අනුභවනං. තණ්හාගතානන්ති තණ්හාය උපගතානං, පවත්තානං වා තදෙව චුත්තිනයෙන විවරති “කෙවලං...පෙ.... වෙදයිත”න්ති. තඤ්ච ඛො පනෙතන්ති ව යථාචුත්තං වෙදයිතමෙව පච්චාමසති, තෙනෙනං දීපෙති – “තදපි වෙදයිතං තණ්හාගතානං වෙදයිතමෙවා”ති වච්ඡින්දිත්වා “තදපි වෙදයිතං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති පුන සම්බන්ධො කාතබ්බොති. තදපි තාව න සම්පාපුණාතිති හෙට්ඨමපරිච්ඡේදෙන මරියාදවිභාගං දස්සෙතුං “න සොකාපන්තස්ස දස්සනම්ව නිව්චල”න්ති චුත්තං. දස්සනන්ති ව සම්මාදස්සනසුඛං, මග්ගඵලසුඛන්ති චුත්තං හොති. කුතො වායමත්ථො ලබ්භතිති එව-සද්දසාමන්ථියතො. “පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති හි චුත්තෙන මග්ගඵලසුඛං විය අවිජ්ජන්දිතං හුත්වා එකරූපෙ අවතිට්ඨති, අථ ඛො තං වට්ඨාමිසභූතං දිට්ඨිතණ්හාසල්ලානුවිද්ධතාය සලජපිළිත්තා විජ්ජන්දිතමෙවාති අත්ථො ආපන්නො හොති, තෙනෙවාහ “පරිතස්සිතෙනා”තිආදි. අයමෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො සසම්බන්ධනායො.

එවං විසෙසකාරණතො ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති විභජිත්වා ඉදානි අවිසෙසකාරණතො තාති දස්සෙතුං “තතු භික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. සබ්බෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතානං වෙදනා, අවිජ්ජා, තණ්හා ව අවිසිට්ඨකාරණං. තත්ථ තදපිති “සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති එත්ථ යදෙන “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති පඤ්ඤාපනගෙතුභූතං සුඛාදිගෙදං නිව්ධම්පි වෙදයිතං, තදපි යථාක්කමං දුක්ඛසල්ලානිව්චතො, අවිසෙසෙන සමුදයත්ථඬ්ඛගමස්සාදාදිනවතිස්සරණතො වා යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානං හොති, තතො එව ව සුඛාදිපත්ථනාසම්භවතො, තණ්හාය ව උපගතත්තා තණ්හාගතානං තණ්හාපරිතස්සිතෙන දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතමෙව දිට්ඨිවලනමෙව. “අසති අත්තති කො වෙදනං අනුභවති”ති කායවිච්චාරොසු දිට්ඨියා වොපනප්පත්තිමත්තමෙව, න පන දිට්ඨියා පඤ්ඤපෙනබ්බො කොවි ධම්මො සස්සතො අත්ථීති අධිප්පායොති. එකච්චසස්සනාදිසුපි එස නයො.

එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118. පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථන්ති යං දිට්ඨියා මූලකාරණං, තස්සාපි කාරණං, පුන තස්සපි කාරණන්ති එවං පච්චයපරම්පරදස්සනත්ථං. යෙන හි තණ්හාපරිතස්සිතෙන එතාති දිට්ඨිගතාති පවත්තන්ති, තස්ස වෙදයිතං පච්චයො,

වෙදයිතස්සාපි එස්සො පච්චයොති එවං පච්චයපරමපරවිභාවිනී අයං දෙසනා. කිමත්ථියං පන පච්චයපරමපරදස්සනන්ති චෙ? අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං. තෙන හි යථා දිට්ඨිසංඛිතො පඤ්ඤාපනධම්මො, තප්පච්චයධම්මො ව යථාසකං පච්චයවසෙනෙව උප්පජ්ජන්ති, න පච්චයෙහි විනා, එවං පඤ්ඤාපෙනබ්බධම්මාපි රූපවේදනාදයො, න එත්ථ කොචි සස්සතො අත්තා වා ලොකො වාති එවමත්ථන්තරං විඤ්ඤාපිතං හොති. තණ්හාදිට්ඨිපරිචන්දිතං තදපි වෙදයිතං දිට්ඨිකාරණභූතාය තණ්හාය පච්චයභූතං එස්සපච්චයා හොතිති අත්ථො.

131. තස්ස පච්චයස්සාති තස්ස එස්සසංඛිතාතස්ස පච්චයස්ස. දිට්ඨිවෙදයිතෙ දිට්ඨියා පච්චයභූතෙ වෙදයිතෙ, එස්සපධානෙහි අත්තනො පච්චයෙහි නිජ්ථාදෙනබ්බෙ. සාධෙනබ්බෙ චෙතං භූමිමං. බලවභාවදස්සනත්ථන්ති බලවකාරණභාවදස්සනත්ථං. තථා හි විනාපි චක්ඛාදිවත්ථුති, සම්පයුත්තධම්මෙහි ව කෙනිචි වේදනා උප්පජ්ජති, න පන කදාවිපි එස්සෙන විනා, තස්මා එස්සො වේදනාය බලවකාරණං. න කෙවලං වේදනාය එව, අථ බො සෙසසම්පයුත්තධම්මානම්පි. සන්තිහිතොපි හි විසයො සවෙ චිත්තුප්පාදො චූසනාකාරවිරහිතො හොති, න තස්ස ආරම්මණපච්චයො භවතිති එස්සො සබ්බෙසම්පි සම්පයුත්තධම්මානං විසෙසපච්චයො. තථා හි භගවතා ධම්මසංඛිතණ්ණපකරණෙ චිත්තුප්පාදං විහජන්තෙන “එස්සො හොති”ති එස්සස්සෙව පයමමුද්ධරණං කතං, වේදනාය පන සාතිසයමධිට්ඨානපච්චයො එව. “පටිසංවේදස්සන්ති”ති චුත්තත්තා “තදපි”ති එත්ථාධිකාරොති ආහ “තං වෙදයිත”න්ති. ගම්‍යමානත්ථස්ස වා-සද්දස්ස පයොගං පති කාමචාරත්තා, ලොපත්තා, සෙසත්තාපි ව එස න පයුත්තො. එවමීදිසෙසු. හොති චෙත්ථ –

“ගම්‍යමානාධිකාරතො, ලොපතො සෙසතො වාති;
කාරණෙහි චතුහිපි, න කත්ථවි රවො යුත්තො”ති.

“යථා හී”තිආදිනා එස්සස්ස බලවකාරණතාදස්සෙන තදත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ පතතොති පතන්තස්ස. ථූණාති උපත්ථමහකදාරුස්සෙන අධිවචනං.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ඨකථාවණ්ණනා

144. කිඤ්චාපි ඉමස්මිං යානෙ පාළියං වෙදයිතමනාගතං, හෙට්ඨා පන තිසුපි වාරෙසු අධිකතත්තා, උපරි ව “චූස්ස චූස්ස පටිසංවේදෙන්ති”ති චක්ඛමානත්තා වෙදයිතමෙචෙත්ථ පධානන්ති ආහ “සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතාති සම්පිණ්ඩෙති”ති. “යෙපි තෙ”ති තත්ථ තත්ථ ආගතස්ස ව පි-සද්දස්ස අත්ථං සන්ධාය “සම්පිණ්ඩෙති”ති චුත්තං. යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා...පෙ.... සබ්බෙපි තෙ ඡහි එස්සායතනෙහි චූස්ස චූස්ස පටිසංවේදෙන්තිති හි වෙදයිතකිරියාවසෙන තංතංදිට්ඨිගතිකානං සම්පිණ්ඩිතත්තා වෙදයිතසම්පිණ්ඩිතමෙව ජාතං. සබ්බමිපි හි වාක්‍යං කිරියාපධානන්ති. උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථායාති “ඡහි එස්සායතනෙහි”ති චුත්තෙ උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථං, පක්ඛිපනඤ්චෙත්ථ වෙදයිතස්ස එස්සපච්චයතාදස්සනමෙව. “ඡහි එස්සායතනෙහි චූස්ස චූස්ස පටිසංවේදෙන්ති”ති ඉමිනා හි ඡහි අප්ඤ්ඤාතිකායතනෙහි ඡළාරම්මණපටිසංවේදනං එකන්තතො ඡඑස්සහෙතුකමෙවාති දස්සිතං හොති, තෙන චුත්තං “සබ්බෙ තෙ”තිආදි.

කම්බොජොති එවංනාමකං රට්ඨං. තථා දක්ඛිණාපථො. “සඤ්ජාතිට්ඨානෙ”ති ඉමිනා සඤ්ජායන්ති එත්ථාති අධිකරණත්ථො සඤ්ජාති-සද්දොති දස්සෙති. එවං සමොසරණ-සද්දො. ආයතන-සද්දොපි තදුභයත්ථෙ. ආයතනෙහි සමොසරණභූතෙ චතුමහාපථෙ. නන්ති මහානිග්‍රොධරුක්ඛං. ඉදඤ්චි අඬුගුත්තරාගමෙ පඤ්චනිපාතෙ සද්ධානිසංසයුත්තපදං. තත්ථ ව සෙයාපාපි භික්ඛවෙ සුභූමියං චතුමහාපථෙ මහානිග්‍රොධො සමන්තා පක්ඛිනං පටිසරණං හොති”ති (අ. නි. 5.38) තන්තිද්දෙසො චුත්තො. සති සතිආයතනෙහි සතිසංඛිතාතෙ කාරණෙ විජ්ජමානෙ, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිතබ්බතං පාපුණාතිති අත්ථො. ආයතන්ති එත්ථ එලානි තදායත්තචුත්තිතාය පවත්තන්ති, ආයභූතං වා අත්තනො එලං තනොති පවත්තෙතිති ආයතනං, කාරණං. සම්මන්තිති උපසම්මන්ති අස්සාසං ජනෙත්ති. ආයතන-සද්දො අඤ්ඤෙසු විය න එත්ථ අත්ථන්තරාවබොධකොති ආහ “පණ්ණත්තිමත්තෙ”ති, තථා තථා පඤ්ඤත්තිමත්තෙහි අත්ථො. රුක්ඛගච්ඡසමුග්‍ගෙ පණ්ණත්තිමත්තෙ හි අරඤ්ඤවොභාරො, අරඤ්ඤමෙව ව අරඤ්ඤායතනන්ති. අත්ථත්තයෙපිති එත්ථ පි-සද්දෙන ආකරනිවාසාධිට්ඨානත්ථෙ සම්පිණ්ඩෙති. “භිරඤ්ඤායතනං සුවණ්ණායතන”න්තිආදියු හි ආකරෙ, “ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදියු නිවාසෙ, “කම්මායතනං සිජ්ජායතන”න්තිආදියු අධිට්ඨානෙ පවත්තති, නිස්සයෙති අත්ථො.

ආයතන්ති එත්ථ ආකරොන්ති, නිවසන්ති, අධිට්ඨහන්තිති යථාක්කමං වචනත්ථො. චක්ඛාදියු ව එස්සාදයො ආකිණ්ණා, තානි ව නෙසං වාසො, අධිට්ඨානඤ්ච නිස්සයපච්චයභාවතො. තස්මා තදෙනමිපි අත්ථත්තයමධ යුජ්ජතිසෙව. කථං යුජ්ජතිති ආහ “චක්ඛාදියු හී”තිආදි. එස්සො වේදනා සඤ්ඤා චෙතනා චිත්තන්ති ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා උපලක්ඛණවසෙන චුත්තා අඤ්ඤෙසම්පි තංසම්පයුත්තධම්මානං ආයතනභාවතො, පධානවසෙන වා. තථා හි චිත්තුප්පාදං විහජන්තෙන භගවතා තෙයෙව “එස්සො හොති, වේදනා, සඤ්ඤා, චෙතනා, චිත්තං හොති”ති පයමං විහත්තා. සඤ්ජායන්ති තන්තිස්සයාරම්මණභාවෙන තත්ථෙව උප්පත්තිතො. සමොසරන්ති තත්ථ තත්ථ වත්ථුද්ධාරාමිණභාවෙන සමොසරණතො. තානි ව නෙසං කාරණං තෙසමහාවෙ අභාවතො. අයං පන යථාචුත්තො සඤ්ජාතිදෙසාදිඅත්ථො රුළුභිවසෙනෙව තත්ථ තත්ථ නිරුළුභතාය එව පවත්තත්තාති

ආවර්‍යආනන්දත්වේරෙන චුත්තං. අයං පන පදත්ථව්වරණමුඛෙන පවත්තො අත්ථො – ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනං. චක්ඛාදිසු හි තංතංද්වාරාරම්මණං චිත්තවේතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටෙන්ති වායමන්ති, ආයභුතෙ ච ධම්මෙ එතානි තනොන්ති චිත්ථාරෙන්ති, ආයතඤ්ච සංසාරදුක්ඛං නයන්ති පවත්තෙන්ති. ඉති ඉමිනා නයෙනානි එත්ථ ආදිඅත්ථෙන ඉති සද්දෙන “සොතං පටිච්චා”තිආදිපාළිං සඬගණ්හාති.

තත්ථ තිණ්ණන්ති චක්ඛුපසාදරූපාරම්මණචක්ඛුඤ්ඤාණාදිනං තිණ්ණං විසයින්ද්‍රියවිඤ්ඤාණානං. තෙසං සමාගමනභාවෙන ගහෙනබ්බතො “එස්සො සඬගති”ති චුත්තො. තථා හි සො “සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති චුච්චති. ඉමිනා නයෙන ආරොපෙත්වාති සම්බන්ධො. තෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති – යථා “චක්ඛුංපටිච්ච...පෙ.... එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43, 45; 2.4.61; කථා. 465) එතස්මිං සුත්තෙ විජ්ජමානෙසුපි සඤ්ඤාදිසු සම්පයුත්තධම්මෙසු වෛදනය පධානකාරණභාවදස්සනත්ථං එස්සසීසෙන දෙසනා කතා, එවමිධාපි “එස්සපච්චයා වෛදනා”තිආදිනා එස්සං ආදිං කත්වා අපරන්තපටිසන්ධානෙන පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං “ඡහි එස්සායතනෙහි”ති ච “චුස්ස චුස්සා”ති ච එස්සසීසෙන දෙසනා කතාති. එස්සායතනාදීනිති ආදි-සද්දෙන “චුස්ස චුස්සා”ති වචනං සඬගණ්හාති.

“කිඤ්චාපි”තිආදිනා සද්දමත්තතො වෛදනාලෙසං දස්සෙත්වා “තථාපි”තිආදිනා අත්ථතො තං පරිහරති. න ආයතනානි චුසන්ති රූපානමනාරම්මණභාවතො. එස්සො අරූපධම්මො විසමානො එකදෙසෙන ආරම්මණං අනල්ලියමානොපි චුසනාකාරෙන පවත්තො චුසන්තො විය හොතිති ආහ “එස්සොච තං තං ආරම්මණං චුසති”ති. තෙනෙව සො “චුසනලක්ඛණො, සඬසට්ටනරසො”ති ච චුච්චති. “ඡහි එස්සායතනෙහි චුස්ස චුස්සා”ති අචුසනකිච්චානිපි නිස්සිතවොහාරෙන චුසනකිච්චානි කත්වා දස්සනමෙව එස්සෙ උපනික්ඛිපනං නාම යථා “මඤ්චා සොසන්ති”ති. උපනික්ඛිපිත්වාති හි චුසනකිච්චාරොපනවසෙන එස්සස්මිං පවෙසෙත්වාති අත්ථො. එස්සගතිකානි කත්වා එස්සුපචාරං ආරොපෙත්වාති චුත්තං හොති. උපචාරො නාම වොහාරමත්තං, න තෙන අත්ථසිද්ධි අතංසභාවතො. අත්ථසිද්ධිකානො පන තංසභාවොයෙව අත්ථො ගහෙනබ්බොති දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදිමාහ. යථාහු

“අත්ථඤ්චි නාථො සරණං අවොච,
න ඛ්‍යඤ්ජනං ලොකහිතො මහෙසී”ති.

අත්තතො පච්චයභුතානං ඡන්තං එස්සානං වසෙන චක්ඛුසම්ඵස්සජා යාච මනොසම්ඵස්සජාති සඬබ්බෙපතො ඡබ්බිධං සන්ධාය “ඡඑස්සායතනසම්භවා වෛදනා”ති චුත්තං. චිත්ථාරතො පන –

“එස්සතො ඡබ්බිධාපෙනා, උපච්චාරහෙදතො;
තිධා නිස්සිතතො ද්විති, තිධා කාලෙන වඩ්ඪිතා”ති. –

අට්ඨසතපරියායෙ චුත්තනයෙන අට්ඨසතප්පහෙදා. මහාවිහාරවාසින්තො වෙන්ථ යථා විඤ්ඤාණං නාමරූපං සළායතනං, එචං එස්සං, වෛදනඤ්ච පච්චයපච්චයුප්පන්තම්පි සසන්තතිපරියාපන්තං දීපෙන්තො විපාකමෙව ඉච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ පන යථා තථා වා පච්චයභාවො සති න සක්කා වජ්ජෙතුන්ති සබ්බමෙව ඉච්ඡන්ති. සාති යථාචුත්තප්පහෙදා වෛදනා. රූපතණ්හාදිහෙදායාති “සෙට්ඨිපුත්තො බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති පිතුනාමවසෙන විය ආරම්මණනාමවසෙන චුත්තාය රූපතණ්හා යාච ධම්මතණ්හාති සඬබ්බෙපතො ඡබ්බිධාය. චිත්ථාරතො පන –

“රූපතණ්හාදිකා කාම-තණ්හාදිහි තිධා පුන;
සන්තානතො ද්විධා කාල-හෙදෙන ගුණිකා සියු”න්ති. –

එචං චුත්තඅට්ඨසතප්පහෙදාය. උපනිස්සයකොට්ඨාති උපනිස්සයසීසෙන. කස්මා පනෙත්ථ උපනිස්සයපච්චයොච උද්ධට්ඨො, නනු සුඛා වෛදනා, අදුක්ඛමසුඛා ච තණ්හාය ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයපකතුපනිස්සයවසෙන චතුධා පච්චයො, දුක්ඛා ච ආරම්මණමත්තපකතුපනිස්සයවසෙන ද්විධාති? සච්චමෙනං, උපනිස්සයෙ එව පන තං සබ්බම්පි අත්තොගධන්ති එවමුද්ධට්ඨො. යුත්තං තාච ආරම්මණුපනිස්සයස්ස උපනිස්සයසාමඤ්ඤතො උපනිස්සයෙ අත්තොගධනා, කථං පන ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතීනං තත්ථ අත්තොගධභාවො සියාති? තෙසම්පි ආරම්මණසාමඤ්ඤතො ආරම්මණුපනිස්සයෙන සඬගතිත්තා ආරම්මණුපනිස්සයවසමොධානභුතෙව උපනිස්සයෙ එව අත්තොගධනා හොති. එතදත්ථමෙව හි සන්ධාය “උපනිස්සයෙනා”ති අවත්වා “උපනිස්සයකොට්ඨා”ති චුත්තං. සිද්ධෙ හි සත්‍යාරම්භො නියමාය වා හොති අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වාති. එවමීදිසෙසු.

චතුබ්බිධස්සාති කාමුපාදානං යාච අත්තවාදුපාදානන්ති චතුබ්බිධස්ස. නනු ච තණ්හාව කාමුපාදානං, කථං සායෙව තස්ස පච්චයො සියාති? සච්චං, පුරිමතණ්හාය පන උපනිස්සයපච්චයෙන පච්ඡිමතණ්හාය දළ්භභාවතො පුරිමායෙව තණ්හා පච්ඡිමාය පච්චයො භවති. තණ්හාදළ්භත්තමෙව හි “කාමුපාදානං උපායාසො උපකට්ඨා”තිආදිසු විය උප-

සද්දස්ස දළ්භත්තං පවත්තනතො. අපිව දුබ්බලා තණ්හා තණ්හායෙව, බලවතී තණ්හා කාමුපාදානං. අප් වා අපත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා තමසි වොරානං හත්ථපසාරණං විය, සම්පත්තවිසයග්ගහණං කාමුපාදානං වොරානං හත්ථගතහණංග්ගහණං විය. අප්පිච්ඡනාපටිපක්ඛා තණ්හා. සන්තුට්ඨිතාපටිපක්ඛං කාමුපාදානං. පරියෙසනදුක්ඛමූලං තණ්හා, ආරක්ඛදුක්ඛමූලං කාමුපාදානං. අයම්පි තෙසං විසෙසො කෙච්චාදවසෙන ආවරියධම්මපාලත්තංරෙන (දී. නි. ටී. 1.144) දස්සිතො පුරිමනයස්සෙව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.144) සකවාදහාවෙන චුත්තත්තා.

අසහජාතස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා, සහජාතස්ස පන සහජාතකොටියානි යථාලාභමත්ථො ගහෙනබ්බො. තත්ථ අසහජාතා අනන්තරනිරුද්ධා අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරුපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි ඡධා පච්චයො. ආරම්මණභූතා පන ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයෙහි තිධා, තං සබ්බම්පි චුත්තනයෙන උපනිස්සයෙනෙව සඬගහෙත්වා “උපනිස්සයකොටියා”ති චුත්තං. යස්මා ච තණ්හාය රූපාදීනි අස්සාදෙන්වා කාමෙසු පාතබ්බානං ආපජ්ජති, තස්මා තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා පච්චයො. තථා රූපාදිහෙදෙ සම්මුල්ලො “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94-95, 225; 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; අ. නි. 10.176, 217; ධ. ස. 1221; විහ. 907, 925, 971) මිච්ඡාදස්සනං, සංසාරතො මුච්චිතුකාමො අසුද්ධිමග්ගෙ සුද්ධිමග්ගපරාමසනං, බන්ධෙසු අත්තත්තනියගාහභූතං සක්කායදස්සනඤ්ච ගණ්හාති. තස්මා ඉතරෙසම්පි තිණ්ණං තණ්හා උපනිස්සයකොටියා පච්චයොති දට්ඨබ්බං. සහජාතා පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතහෙතුවසෙන සත්තධා සහජාතානං පච්චයො. තම්පි සබ්බං සහජාතපච්චයෙනෙව සඬගහෙත්වා “සහජාතකොටියා”ති චුත්තං.

භවස්සාති කම්මභවස්ස වෙව උපපත්තිභවස්ස ව. තත්ථ වෙනනාදිසඬබ්බානං සබ්බං භවගාමිකම්මං කම්මභවො. කාමභවාදිනවට්ඨො උපපත්තිභවො. තෙසු උපපත්තිභවස්ස චතුබ්බධම්පි උපාදානං උපපත්තිභවහෙතූහස්ස කම්මභවස්ස කාරණභාවතො, තස්ස ච සහායභාවප්‍රගමනතො පකතුපනිස්සයවසෙන පච්චයො. කම්මාරම්මණකරණකාලෙ පන කම්මසහජාතමුපාදානං උපපත්තිභවස්ස ආරම්මණවසෙන පච්චයො. කම්මභවස්ස පන සහජාතස්ස සහජාතමුපාදානං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන වෙව හෙතූමග්ගවසෙන ච අනෙකධා පච්චයො. අසහජාතස්ස පන අනන්තරස්ස අසහජාතමුපාදානං අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරුපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන, ඉතරස්ස ච නානන්තරස්ස පකතුපනිස්සයවසෙන, සම්මසනාදිකාලෙසු ආරම්මණාදිවසෙන ච පච්චයො. තත්ථ අනන්තරාදිකෙ උපනිස්සයපච්චයෙ, සහජාතාදිකෙ ච සහජාතපච්චයෙ පක්ඛිපිත්වා තථාති චුත්තං, රූපුපහාරත්ථො වා හෙස අනුකඬ්ඪනත්ථො වා. තෙන හි උපනිස්සයකොටියා වෙව සහජාතකොටියා වාති අත්ථං දස්සෙති.

භවො ජාතියාති එත්ථ භවොති කම්මභවො අධිජ්ජෙතො. සො හි ජාතියා පච්චයො, න උපපත්තිභවො. ජාතියෙව හි උපපත්තිභවොති, සා ච පඨමාහිනිබ්බත්තබ්බත්තං. තෙන චුත්තං “ජාතීති පනෙත්ථ සවිකාරා සඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා”ති, තෙනායං වොදනා නිවත්තිතා “නනු ජාතීහි භවොයෙව, කථං සො ජාතියා පච්චයො”ති, කථං පනෙනං ජාතිතබ්බං “කම්මභවො ජාතියා පච්චයො”ති වෙ? බාහිරපච්චයසමත්තෙපි කම්මවසෙනෙව භීතපණ්ණාදිවිසෙසදස්සනතො. යථාහ භගවා “කම්මං සත්තෙ විහජති යදිදං භීතපණ්ණතායා”ති (ම. නි. 3.289) සවිකාරාති නිබ්බත්තිවිකාරෙන සවිකාරා, න අඤ්ඤෙහි, තෙ ව අත්ථතො උපපත්තිභවොයෙව, සො එව ච තස්ස කාරණං භවිතුමයුත්තො තණ්හාය කාමුපාදානස්ස පච්චයභාවෙ විය පුරිමපච්ඡිමාදිවිසෙසානමසම්භවතො, තස්මා කම්මභවොයෙව උපපත්තිභවසඬබ්බාතාය ජාතියා කම්මපච්චයෙන වෙව පකතුපනිස්සයපච්චයෙන ච පච්චයොති අත්ථං දස්සෙතුං “කම්මපච්චයං උපනිස්සයෙනෙව සඬගහෙත්වා උපනිස්සයකොටියා පච්චයො”ති චුත්තං. යස්මා පන ජාතියා සති ජරාමරණං, ජරාමරණාදිනා චුට්ඨස්ස ච බාලස්ස සොකාදයො සම්භවන්ති, නාසති, තස්මා ජාතිජරාමරණාදිනං උපනිස්සයවසෙන පච්චයොති ආහ “ජාති...පෙ.... පච්චයො”ති විත්ථාරතො අත්ථවිනිච්ඡයස්ස අකතත්තා, සහජාතපනිස්සයසිසෙනෙව පච්චයවිචාරණාය ව, දස්සිතත්තා, අඬගාදිවිධානස්ස ව අනාමට්ඨත්තා “අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො”තිආදි චුත්තං. මහාවිසයත්තා පටිච්චසමුප්පාදවිචාරණාය නිරවසෙසා අයං කුතො ලද්ධබ්බාති වොදනමපනෙති “විත්ථාරතො”තිආදිනා. “ඉධ පනස්සා”තිආදිනා පාළියම්පි පටිච්චසමුප්පාදකථා එකදෙසෙනෙව කථිතාති දස්සෙති. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං බ්‍රහ්මජාලෙ. අස්සාති පටිච්චසමුප්පාදස්ස. පයොජනමත්තමෙවාති දිට්ඨියා කාරණභූතවෙදනාවසෙන එකදෙසමත්තං පයොජනමෙව. “මත්තමෙවා”ති හි අවධාරණත්තං පරියායවචනං “අප්පං වස්සසනං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදියු විය අඤ්ඤමඤ්ඤත්ථාවබොධනවසෙන සපයොජනත්තා, මත්ත-සද්දො වා පමාණෙ, පයොජනසඬබ්බානං පමාණමෙව, න තදුත්තරිති අත්ථො. “මත්ත-සද්දො අවධාරණෙ එව-සද්දො සන්තිට්ඨානෙ”තිපි වදන්ති. එවං සබ්බත්ථං. හොති වෙන්ථ –

“මත්තමෙවාති එකත්ථං, මත්තපදං පමාණකෙ;
මත්තාවධාරණෙ වා, සන්තිට්ඨානම්හි වෙන්ථ”න්ති.

එකදෙසෙනෙවිධ පාළියං කථිතත්තා පටිච්චසමුප්පාදස්ස තථා කථනෙ සද්ධිං උදාහරණෙන කාරණං දස්සෙන්තො “භගවා හී”තිආදිමාහ. තෙන ඉමමධිජ්ජායං දස්සෙති “වට්ඨකථං කථෙන්නො භගවා අවිජ්ජා-තණ්හා-දිට්ඨිනමඤ්ඤතරසිසෙන කථෙසි, තෙසු ඉධ දිට්ඨිසිසෙනෙව කථෙන්නො වෙදනාය දිට්ඨියා බලවකාරණත්තා වෙදනාමූලකං එකදෙසමෙව පටිච්චසමුප්පාදං කථෙසි”ති. එතානි ව සුත්තානි අඬගුත්තරනිකායෙ දස්සිපාතෙ (අ. නි.

10.61 වාක්‍යයන්ට) තත්පර පුරිමකොටි න පඤ්ඤායනීති අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, වක්කවත්තිනො වා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙති එවං අවිජ්ජාය පුරිමො ආදිමරියාදො අප්පටිහතස්ස මම සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායනී තතා මරියාදස්ස අවිජ්ජමානත්තාති අත්ථො. එවඤ්ඤෙතන්ති ඉමිනා මරියාදාභාවෙන අයං අවිජ්ජා කාමං වුවිති. අප් ව පනාති එවං කාලනියමෙන මරියාදාභාවෙන වුවිවමානාපි. ඉදප්පච්චයාති ඉමස්මා පඤ්චනිවරණසංඛ්‍යාවෙය්‍ය අවිජ්ජා සම්භවතීති එවං ධම්මනියාමෙන අවිජ්ජාය කොටි පඤ්ඤායනීති අත්ථො. “කො වාභාරො අවිජ්ජාය, ‘පඤ්ච නිවරණා’ තිස්ස වචනීය”න්ති (අ. නි. 10.61) හි තත්ථො වුත්තං, ටිකායං පන “ආසවපච්චයා”ති (දී. නි. ටි. 1.144) ආහ, තං උදාහරණසුත්තෙන න සමෙති. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො ම-කාරස්ස ද-කාරාදෙසවසෙන. සද්දවිදු පන “ඊදිසස්ස පයොගස්ස දිස්සනතො ඉද-සද්දොයෙව පකති”ති වදන්ති, අයුත්තමෙවෙනං වණ්ණවිකාරාදිවසෙන නානාපයොගස්ස දිස්සමානත්තා. යථා හි වණ්ණවිකාරොන “අමු”ති වුත්තෙපි “අසු”ති දිස්සති, “ඉමෙසු”ති වුත්තෙපි “එසු”ති, එවමිධාපි වණ්ණවිකාරො ව වාක්‍යො විය සමාසෙපි ලබ්භතෙව යථා “ජානිපති තුදම්පති”ති. කිමෙත්ථ වත්තබ්බං, පභින්නපටිසම්භිදෙන ආයස්මතා මහාකච්චායනත්ථොරෙන වුත්තමෙව පමාණන්ති දට්ඨබ්බං.

භවතණ්ණායාති භවසඤ්ඤාපනභූතාය තණ්ණාය. ඉදප්පච්චයාති ඉමස්මා අවිජ්ජාපච්චයා. “කො වාභාරො භවතණ්ණාය, ‘අවිජ්ජා’ තිස්ස වචනීය”න්ති හි වුත්තං. භවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. ඉදප්පච්චයාති ඉධ පන වෙදනාපච්චයාත්ථොව අත්ථො. නනු දිට්ඨියො එව කථෙතබ්බා, කිමත්ථියං පන පටිච්චසමුප්පාදකථනන්ති අනුයොගෙනාහ “තෙනා”තිආදි. ඉදං වුත්තං හොති – අනුලොමෙන පටිච්චසමුප්පාදකථා නාම වට්ටකථා, තං කථනෙනෙව භගවා එතෙ දිට්ඨිගතිකා යාවිදං මිච්ඡාදස්සනං න පටිනිස්සජ්ජන්ති, තාව ඉමිනා පච්චයපරම්පරෙන වට්ටෙයෙව නිමුජ්ජන්තිති දස්සෙසිති. ඉතො භවාදිතො. එත්ථ භවාදිසු. එස නයො සෙසපද්දවයෙපි. ඉමිනා අපරියන්තං අපරාපරුප්පත්තිං දස්සෙති. විපන්නට්ඨාති විච්චෙත නාසිතා.

විවට්ටකථාදිවණ්ණනා

145. දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානන්ති දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාගාහදස්සනවසෙන අධිට්ඨානභූතං, දිට්ඨිගතිකවසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානන්ති වුත්තං හොති. පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනා හෙසා. යුත්තයොගහික්ඛුඅධිට්ඨානන්ති යුත්තයොගානං හික්ඛුනාධිට්ඨානභූතං, හික්ඛුවසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානන්ති වුත්තං හොති. විවට්ටන්ති විවට්ටො විගතං. “යෙහි”තිආදිනා දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාදස්සනස්ස කාරණභූතාය වෙදනාය පච්චයභූතං හෙට්ඨා වුත්තමෙව එස්සායතනමිධ ගහිතං දෙසනාකුසලෙන භගවතාති දස්සෙති. වෙදනාකම්මට්ඨානෙන “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිකං ඉමං පාළිං සන්ධාය වුත්තං. කිඤ්චිමත්තමෙව විසෙසොති ආහ “යථා පනා”තිආදි. න්ති “එස්සසමුදයා, එස්සනිරොධා”ති වුත්තං කාරණං. “ආභාරසමුදයා”තිආදිසු කබ්බිකාරො ආභාරො වෙදිතබ්බො. සො හි “කබ්බිකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස ආභාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 429) පට්ඨානෙ වචනතො කම්මසමුට්ඨානානම්පි වක්ඛාදිනං උපත්ථම්භකපච්චයො හොතියෙව. “නාමරූපසමුදයා”තිආදිසු වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙව නාමං. නනු ව “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්ති වචනතො සබ්බෙසු ඡසු එස්සායතනෙසු “නාමරූපසමුදයා නාමරූපනිරොධා” ඉවිවෙව වත්තබ්බං, අප් කස්මා වක්ඛායතනාදිසු “ආභාරසමුදයා ආභාරනිරොධා”ති වුත්තන්ති? සච්චමෙනං අවිසෙසෙන, ඉධ පන එවමිපි වක්ඛාදිසු සම්භවතීති විසෙසතො දස්සෙතුං තථා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

උත්තරිතරජානනෙනෙව දිට්ඨිගතස්ස ජානනම්පි සිද්ධන්ති කත්ථා පාළියමනාගතෙපි “දිට්ඨිඤ්ච ජානාති”ති වුත්තං. සීලසමාධිපඤ්ඤායො ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා, විමුක්ති පන ඉද හෙට්ඨිමා ඵලසමාපත්තියො “යාව අරහත්තා”ති අග්ගඵලස්ස විසුං වචනතො. පච්චක්ඛානුමානෙන වෙන්ථ පජානනා, තෙනෙවාහ “බහුස්සුතො ගන්ථධරො හික්ඛු ජානාති”තිආදි, යථාලාභං වා යොජෙතබ්බං. දෙසනා පනාති එත්ථ පන-සද්දො අරුචියත්ථො, තෙනිමං දිපෙති – යදිපි අනාගාමිආදයො යථාභූතං පජානන්ති, තථාපි අරහතො උක්කංසගතිවිජානනවසෙන දෙසනා අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපිතාති. සුවණ්ණගෙහො විය රතනමයකණ්ණිකාය දෙසනා අරහත්තකණ්ණිකාය නිට්ඨාපිතාති අත්ථො. එත්ථ ව “යතො බො...පෙ... පජානාති”ති එතෙන ධම්මස්ස නියානිකභාවෙන සද්ධිං සංඝස්ස සුප්පටිපත්තිං දස්සෙති, තෙනෙව අට්ඨකථායං “කො එවං ජානාති? බිණ්ණසවො ජානාති, යාව ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති”ති පරිපුණ්ණං කත්ථා හික්ඛුසංඝො දස්සිතො, තෙන යදෙනං හෙට්ඨා වුත්තං “හික්ඛුසංඝවසෙනාපි දිපෙතු”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.8), තං යථාරුතවසෙනෙව දිපිතං හොතිති දට්ඨබ්බං.

146. “දෙසනාජාලවිමුක්තො දිට්ටිගතිකො නාම නත්ථි”ති දස්සනං දෙසනාය කෙවලපරිපුණ්ණනං ඤාපෙතුන්ති වෙදිතබ්බං. අන්තො ජාලස්සාති අන්තොජාලං, දබ්බපච්චෙසනවසෙන අන්තොජාලෙ අකතාපි තත්තිස්සිතවාදප්පච්චෙසනවසෙන කතාති අන්තොජාලිකතා, අන්තො ජාලස්ස තිට්ඨන්තිති වා අන්තොජාලා, දබ්බවසෙන අනන්තොජාලාපි තත්තිස්සිතවාදවසෙන අන්තොජාලා කතාති අන්තොජාලිකතා. අභූතබ්බාවෙ කාරාසභූයොගෙ විකාරවාචකතො ඊපච්චයො, අන්තසරස්ස වා ඊකාරාදෙසොති සද්දවිදු යථා “ධවලිකාරො, කබ්බිකාරො”ති (සං. නි. 1.181), ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ඉමස්සා”තිආදි වුත්තං. නිස්සිතා අවසිතාව හුත්වා උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්තිති අත්ථො. මාන-සද්දො වෙන්ථ භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො අප්පභිනෙන උම්මුජ්ජනභාවෙන පුන උම්මුජ්ජනභාවස්ස ලක්ඛිතත්තා, තථා “ඔසිදන්තා”තිආදිසුපි අන්ත-සද්දො. උම්මුජ්ජනෙනෙව

අවුත්තස්සාපි නිමුල්පනස්ස ගහණන්ති දස්සෙති “ඔසිදන්තා”තිආදිනා. තත්ථ අපායුපපත්තිවසෙන අධො ඔසිදනං, සම්පත්තිභවවසෙන උද්ධමුග්ගමනං. තථා පරිත්තභූමිමහග්ගහභූමිවසෙන, දිට්ඨියා ඔලීනතාතිධාවනවසෙන, පුබ්බන්තානුදිට්ඨිඅපරන්තානුදිට්ඨිවසෙන ච යථාක්කමං යොජෙතබ්බං. පරියාපන්නාති අන්තොගධා. තබ්බාවො ච තදාබද්ධොනාති චූත්තං “එතෙන ආබද්ධා”ති. “න භෙත්ථා”තිආදිනා යථාචූත්තපාළියා ආපන්නත්ථං දස්සෙති.

ඉදානි උපමාසංසන්දනමාහ “කෙවට්ටො වියා”තිආදිනා. කෙ උදකෙ වට්ටති පරිවරතිති කෙවට්ටො, මච්ඡන්ධො. කාමං කෙවට්ටන්තෙවාසීපි පාළියං චූත්තො, සො පන තදනුගතිකොවාති තථා චූත්තං. දසසභස්සිලොකධාතුති ජාතික්කේත්තං සන්ධායාහ තත්ථෙව පටිවෙධසම්භවතො, අඤ්ඤෙසඤ්ච තග්ගහණෙනෙව ගතිත්තා. අඤ්ඤත්ථාපි හි දිට්ඨිගතිකා එත්ථ පරියාපන්නා අන්තොජාලිකතාව. ඔළාරිකාති පාකට්ඨාවෙන පුලා. තස්සාති පරිත්තොදකස්ස.

147. “සබ්බදිට්ඨිනං සඬගහිත්තං”ති එතෙන වාදසඬගහණෙන පුග්ගලසඬගහොති දස්සෙති. අත්තනො...පෙ. ... දස්සෙන්නොති දෙසනාකුසලතාය යථාචූත්තෙසු දිට්ඨිගතිකානං උම්මුල්පනනිමුල්පනවිධානභූතෙසු කත්ථවිපි භවාදිසු අත්තනො අනවරොධභාවං දස්සෙන්නො. නයන්තිති සත්තෙ ඉච්ඡිතට්ඨානමාවහන්ති, තං පන තථාආකඬ්ඪනවසෙනාති ආහ “ගීවායා”තිආදි. “නෙත්තිසදිසතායා”ති ඉමිනා සදිසවොහාරං, උපමාතද්ධිතං වා දස්සෙති. “සා හී”තිආදි සදිසතාවිභාවනා. ගීවායාති එත්ථ මහාජනානන්ති සම්බන්ධිතිද්දෙසො නෙතිති එත්ථාපි කම්මභාවෙන සම්බේධිතබ්බො නි-සද්දස්ස ද්විකම්මිකත්තා, ආබ්බාතපයොගෙ ව බහුලං සාම්ච්චනස්ස කත්තුකම්මත්ථජොතකත්තා. අස්සාති අනෙත භගවතා, සා භවනෙත්ති උච්ඡින්නාති සම්බන්ධො. පුන අප්පටිසන්ධිකභාවාති සාමන්තියත්ථමාහ. ජීවිතපරියාදානෙ චූත්තෙයෙව හි පුන අප්පටිසන්ධිකභාවො චූත්තො නාම තස්සෙව අදස්සනස්ස පධානකාරණත්තා. “න දක්ඛන්ති”ති එත්ථ අනාගතච්චනවසෙන පදසිද්ධි “යත්‍ර හි නාම සාවකො ඵ්වරුපං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සක්ඛිං වා කරස්සති”තිආදිසු (පාරා. 228; සං. නි. 2.202) වියාති දස්සෙති “න දක්ඛස්සන්ති”ති ඉමිනා. කිං චූත්තං හොතිති ආහ “අපණ්ණත්තිකභාවං ගම්ඤ්ජන්ති”ති. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති ව ධර්මානකපණ්ණත්තියා ඵ්ව අපණ්ණත්තිකභාවං, අතිතපණ්ණත්තියා පන තථාගතපණ්ණත්ති යාව සාසන්නරධානා, තතො උද්ධමපි අඤ්ඤබුද්ධූප්පාදෙසු පවත්තති ඵ්ව යථා අධුනා විපස්සිආදිනං. තථා හි වක්ඛති “වොහාරමත්තමෙව භවිස්සති”ති (දි. නි. අට්ඨ. 1.147) පඤ්ඤාය චෙත්ථ පණ්ණාදෙසොති නෙරුත්තිකා.

කායොති අත්තභාවො, යො රුපාරුපධම්මසමුහො. ඵ්වඤ්ඤිස්ස අම්බරුක්ඛසදිසතා, තදවයවානඤ්ච රුපක්ඛන්ධවක්ඛායතනවක්ඛුධානාදිනං අම්බපක්කසදිසතා යුජ්ජති. තන්ති කායං. පඤ්චපක්කද්වාදසපක්කඅවධාරසපක්කපරිමාණාති පඤ්චපක්කපරිමාණා එකා, ද්වාදසපක්කපරිමාණා එකා, අවධාරසපක්කපරිමාණා එකාති තිවිධා පක්කම්බඵලපිණ්ඩි විය. පිණ්ඩො එතස්සාති පිණ්ඩි, ඵ්වකො. තදන්වයානීති වණ්ටානුගතාති, තෙනාහ “තංයෙව වණ්ටං අනුගතාති”ති.

මණ්ඩුකකණ්ටකවිසසම්ඵස්සන්ති විසවන්තස්ස භෙකවිසෙසස්ස කණ්ටකෙන, තදඤ්ඤෙන ව විසෙන සම්ඵස්සං, මණ්ඩුකකණ්ටකෙ විජ්ජමානස්ස විසස්ස සම්ඵස්සං වා. සකණ්ටකො ජලවාරි සත්තො ඉධ මණ්ඩුකො නාම, යො “පාසාණකච්ඡපො”ති වොහරන්ති, තස්ස නඬ්ඨුට්ඨෙ අග්ගකොටියං ධිතො කණ්ටකොතිපි වදන්ති. එකං විසමච්ඡකණ්ටකන්තිපි එකෙ. කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. එත්ථ ව වණ්ටවිජෙදෙ වණ්ටුපනිබන්ධානං අම්බපක්කානං අම්බරුක්ඛතො විච්ඡෙදො විය භවනෙත්තිවිජෙදෙ තදුපනිබන්ධානං බන්ධාදිනං සන්නානතො විච්ඡෙදොති එත්තාවතාව පාළියමාගතං ඔපම්මං, තදවසෙසං පන අත්ථතො ලද්ධමෙවාති දට්ඨබ්බං.

148. බුද්ධබලන්ති බුද්ධානං ඤාණබලං. කථිකසුත්තස්ස නාමාති එත්ථ නාම-සද්දො සම්භාවනෙ නිපාතො, තෙන “ඵ්වමපි නාම කථිකසුත්තස්සා”ති චූත්තනෙයෙන සුත්තස්ස ගුණං සම්භාවෙති. භන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ. තෙන හි අධුනාව ගණ්භාපෙස්සාමි. න පපඤ්චං කරිස්සාමිති වොස්සග්ගං කරොති.

ධම්මපරියායෙති ධම්මදෙසනාසඬබානාය පාළියා. ඉධත්ථොති දිට්ඨධම්මහිතං. පරත්ථොති සම්පරායහිතං, තදුභයත්ථො වා. භාසිතත්ථොපි යුජ්ජති “ධම්මජාල”න්ති එත්ථ තන්තිධම්මස්ස ගතිත්තා. ඉහාති ඉධ සාසනෙ. තන්ති නිපාතමත්තං “න නං සුතො සමණො ගොතමො”තිආදිසු විය. න්ති ධම්මාති පාළිධම්මා. සබ්බෙන සබ්බං සඬගණ්භනතො අත්ථසඬබානං ජාලමෙත්ථාති අත්ථජාලං. තථා ධම්මජාලං බ්‍රහ්මජාලං දිට්ඨිජාලන්ති එත්ථාපි. සඬගාමං විජ්ජාති එතෙනාති සඬගාමච්ඡයො, සඬගාමො චෙත්ථ පඤ්චගි මාරෙහි සමාගමනං අභියුජ්ඣනන්ති ආහ “දෙවපුත්තමාරම්පි”තිආදි. අත්ථසම්පත්තියා හි අත්ථජාලං. බාඤ්ජනසම්පත්තියා, සීලාදිඅනවජ්ජධම්මනිද්දෙසතො ව ධම්මජාලං. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතානං මග්ගඵලනිබ්බානානං විභත්තත්තා බ්‍රහ්මජාලං. දිට්ඨිවිච්චනමුඛෙන සුඤ්ඤනාපකාසනෙන සම්මාදිට්ඨියා විභත්තත්තා දිට්ඨිජාලං. තිත්ථියවාදනිමද්දනුපායත්තා අනුත්තරො සඬගාමච්ඡයොති ඵ්වම්පෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බං.

නිදානාවසානතොති “අථ භගවා අනුප්පන්නො”ති වචනසඬබාතනිදානපරියොසානතො. මරියාදාවධිවචනඤ්භෙනං. අපිච නිදානාවසානතොති නිදානපරියොසානෙ චූත්තත්තා නිදානාවසානභූතතො “මමං වා

හික්බවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යු”න්තිආදි (දී. නි. 1.5, 6) වචනතො. ආභිවිධිඅවධිවචනඤ්ඤානං. ඉදඤ්ච “අවොවා”ති කිරියාසම්බන්ධනෙන චුත්තං. “නිදානෙන ආදිකල්‍යාණ”න්ති වචනතො පන නිදානම්පි නිගමනං විය සුත්තපරියාපන්නමෙව. අලබ්භ...පෙ.... ගම්භීරන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස විසෙසනං.

149. යථා අනත්තමනා අත්තනො අනත්ථවරතාය පරමනා වෙරිමනා නාම භොන්ති, යථාහ ධම්මරාජා ධම්මපදෙ, උදානෙ ව –

“දිසො දිසං යං තං කයිරා, වෙරි වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්ණිනං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරො”ති. (ධ. ප. 42; උදා. 33);

න එවම්මෙ අනත්තමනා, ඉමෙ පන අත්තනො අත්ථවරතාය අත්තමනා නාම භොන්තිති ආහ “සකමනා”ති. සකමනනා ව පිතියා ගහිතචිත්තත්තාති දස්සෙති “බුද්ධගතායා”තිආදිනා.

අයං පන අට්ඨකථාතො අපරො නයො – අත්තමනාති සමත්තමනා, ඉමාය දෙසනාය පරිපුණ්ණමනසඬ්ඤානපාති අත්ථො. දෙසනාවිලාසො දෙසනාය විජම්භනං, තඤ්ච දෙසනාකිව්වනිජ්ඣාදකං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව. කරවිකස්ස රුතම්ච මඤ්ජුමධුරස්සරො යස්සාති කරවිකරුතමඤ්ජු, තෙන. අමතාභිසෙකසදිසෙනාති කායචිත්තදරථවූපසමකං සබ්බසම්භාරාභිසම්බතං උදකං දීඝායුකතාසංවත්තනතො අමතං නාම. තෙනාභිසෙකසදිසෙන. බ්‍රහ්මුනො සරො විය අට්ඨඬ්ඨසමන්තාගතො සරො යස්සාතිබ්‍රහ්මස්සරො, තෙන. අභිනන්දනීති තණ්හායති, තෙනාහ “තණ්හායම්පි ආගතො”ති. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං අභිනන්දනීති උපගච්ඡන්ති සෙවන්තිති අත්ථොති ආහ “උපගමනෙපි”ති.

තථා අභිනන්දනීති සම්පට්ඨිජන්තිති අත්ථමාහ “සම්පට්ඨිජනෙපි”ති. අභිනන්දිත්වාති චුත්තොයෙවත්ථො “අනුමොදිත්වා”ති ඉමිනා පකාසිතොති සන්ධාය “අනුමොදනෙපි”ති චුත්තං.

ඉමමෙවත්ථං ගාථාබන්ධවසෙන දස්සෙතුං “සුභාසිත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සද්දතො සුභාසිතං, අත්ථතො සුලපිතං. සීලජපකාසනෙන වා සුභාසිතං, සුඤ්ඤතාපකාසනෙන සුලපිතං. දිට්ඨිවිභජනෙන වා සුභාසිතං, තත්තිබ්බෙධකසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණවිභජනෙන සුලපිතං. එවං අවණ්ණවණ්ණනිසෙධනාදිහි ඉධ දස්සිතජපකාරෙහි යොජෙතබ්බං. තාදිනොති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමපෙක්ඛනාදිහි පඤ්චහි කාරණෙහි තාදිභූතස්ස. ඉමස්ස පදස්ස චිත්ථාරො “ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, වත්තාවිති තාදී, වත්තාවිති තාදී”තිආදිනා (මහානි. 38) මහානිද්දෙසෙ චුත්තො, සො උපරි අට්ඨකථායම්පි ආවිභවිස්සති. කිඤ්චාපි “කතමඤ්ච තං හික්බවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.7) තත්ථ තත්ථ පචත්තාය කට්ඨකම්මානාපුච්ඡාය විස්සජ්ජනවසෙන චුත්තත්තා ඉදං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං නාම භවති. ඛ්‍යාකරණමෙව හි වෙය්‍යාකරණං, තථාපි පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාවසෙන පචත්තං සුත්තං සගාථකං වෙ, ගෙය්‍යං නාම භවති. නිග්ගාථකං, වෙ අඬ්ඨගන්තරහෙතුරහිතඤ්ච, වෙය්‍යාකරණං නාම. ඉති පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාවසෙන පචත්තස්සාපි ගෙය්‍යාසාධාරණතො, අඬ්ඨගන්තරහෙතුරහිතස්ස ව නිග්ගාථකභාවස්සෙව අනඤ්ඤාසාධාරණතො පුච්ඡාවිස්සජ්ජනභාවමනපෙක්ඛිත්වා නිග්ගාථකභාවමෙව වෙය්‍යාකරණහෙතුතාය දස්සෙන්නො “නිග්ගාථකත්තා හි ඉදං වෙය්‍යාකරණ”න්ති ආහ.

කස්මාති වොදනං සොධෙති “හඤ්ඤමානෙහි හි චුත්ත”න්ති ඉමිනා. උභයසම්බන්ධපදඤ්ඤානං හෙට්ඨා, උපරි ව සම්බජ්ඣනතො. ඉදං චුත්තං භොති – “හඤ්ඤමානෙ”ති වත්තමානකාලවසෙන චුත්තත්තා න කෙවලං සුත්තපරියොසානෙයෙව, අථ බො ද්වයාසට්ඨියා යානෙසු අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බාති. යදෙවං සකලෙපි ඉමස්මිං සුත්තෙ හඤ්ඤමානෙ අකම්පිත්ථාති අත්ථොයෙව සම්භවති, න පන තස්ස තස්ස දිට්ඨිගතස්ස පරියොසානෙ පරියොසානෙති අත්ථොති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පවිසති සම්භවමත්තෙනෙව අනුයුඤ්ජනතො, අයං පන අත්ථො න සම්භවමත්තෙනෙව චුත්තො, අථ බො දෙසනාකාලෙ කම්පනාකාරෙනෙව ආවරියපරම්පරාහතෙන. තෙනෙව හි ආකාරෙනායමත්ථො සඬ්ඨිතිමාරුල්ලො, තථාරුල්ලහතෙයෙනෙව ව සඬ්ඨිතකාරෙන චුත්තොති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං, ඉතරථා අතක්කාවචරස්ස ඉමස්සත්ථස්ස තක්කපරියාහතකථනං අනුපපන්නං සියාති. එවම්දිසෙසු. “ධාතුක්ඛොහෙනා”තිආදිසු අත්ථො මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනාය (දී. නි. අට්ඨ. 2.171) ගහෙතබ්බො.

අපරෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දෙන පාරම්පට්ඨයනං සම්පිණ්ඩෙති. චුත්තඤ්ඤි බුද්ධවංසෙ –

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථා”ති. (බු. වං. 166);

තථා සාසනපතිට්ඨානන්තරධානාදයොපි. තත්ථ සාසනපතිට්ඨානෙ තාව භගවතො වෙච්චනපටිග්ගහණෙ, මහාමහින්දත්ථෙරස්ස මහාමෙඝවනපටිග්ගහණෙ, මහාඅරිට්ඨත්ථෙරස්ස විනයපිටකසජ්ඣායනෙති එවමාදිසු සාසනස්ස මූලාති ඔතිණ්ණානීති පිතිවසං ගතා නච්චන්තා විය අයං මහාපට්ඨි කම්පිත්ථ. සාසනන්තරධානෙ පන “අහො ඊදිසස්ස සද්ධම්මස්ස අන්තරධාන”න්ති දොමනස්සජ්ජන්තා විය යථා තං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානෙ. චුත්තඤ්ඤානමපදානෙ –

“තදායං පථවී සබ්බා, අවලා සා වලාවලා;
සාගරො ව සසොකොව, චිනදී කරුණං ගිර”න්ති. (අප. 2.54.131);

බොධිමණ්ඩුපසඨකමනෙති විසාබාපුණ්ණමදිවසෙ පයමං බොධිමණ්ඩුපසඨකමනෙ. පංසුකුලග්ගහණෙනි පුණ්ණං නාම දාසිං පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඞිතස්ස සාණමයපංසුකුලස්ස තුම්බමත්තෙ පාණෙ විධුනිත්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා ගහණෙ. පංසුකුලධොවනෙති තස්සෙව පංසුකුලස්ස ධොවනෙ. කාලකාරාමසුත්තං (අ. නි. 4.24) අඬගුත්තරාගමෙ වතුක්කනිපානෙ. ගොතමකසුත්තමපි (අ. නි. 3.176) තත්තෙව තිකනිපානෙ. වීරියබලෙනාති මහාභිනික්ඛමනෙ වක්කවත්තිසිරිපරිව්වාගහෙනුභූතවීරියජපභාවෙන. බොධිමණ්ඩුපසඨකමනෙ –

“කාමං තවො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරිරෙ මංසලොභිත”න්ති. (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22, 237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 196; අවිදුරෙතිදානකථා);

චුත්තවතුරඬගසමන්තාගතවීරියානුභාවෙනාති යථාරහමත්තො වෙදිතබ්බො. අවජරියවෙගාභිහතාති විම්භයාවහකිරියානුභාවසට්ටිතා. පංසුකුලධොවනෙ හගවතො පුඤ්ඤතෙජෙනාති වදන්ති. පංසුකුලග්ගහණෙ යථා අවජරියවෙගාභිහතාති යුත්තං විය දිස්සති, තං පන කදාචි පවත්තත්තා “අකාලකම්පනෙනා”ති චුත්තං. වෙස්සන්තරජාතකෙ (ජා. 2.22.1655) පන පාරමිපුරුණපුඤ්ඤතෙජෙන අනෙකක්ඛන්තුං කම්පිතත්තා අකාලකම්පනං නාම භවති. සක්ඛිනිදස්සනෙ කථෙතබ්බස්ස අත්ථස්සානුරූපතො සක්ඛි විය භවතීති චුත්තං “සක්ඛිභාවෙනා”ති යථා තං මාරවිජයකාලෙ (ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා). සාධුකාරදානෙනාති පකරණානුරූපවසෙන චුත්තං යථා තං ධම්මවක්කජපවත්තසඬගිතිකාලාදීසු (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 3.301).

“න කෙවල”න්තිආදිනා අනෙකත්ථපථවිකම්පනදස්සනමුඛෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස මහානුභාවතායෙව දස්සිතා. තත්ථ ජොතිවනෙති නන්දවනෙ. තඤ්ඞි සාසනස්ස ඤාණාලොකසඬබාතාය ජොතියා පාතුභූතට්ඨානත්තා ජොතිවනන්ති චුච්චතීති චිත්තයසංවණ්ණනායං චුත්තං. ධම්මන්ති අනමතග්ගසුත්තාදිධම්මං. පාචිනඅම්බලට්ඨිකට්ඨානන්ති පාචිනදිසාභාගෙ තරුණම්බරුක්ඛෙන ලක්ඛිතට්ඨානං.

එවන්ති හගවතා දෙසිතකාලාදීසු පථවිකම්පනමතිදිසති. අනෙකසොති අනෙකධා. සයම්භූතා දෙසිතස්ස බ්‍රමජාලස්ස යස්ස සුත්තසෙට්ඨස්සාති යොජනා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. යොනිසොති මිච්ඡාදිට්ඨිජපහනසම්මාදිට්ඨිසමාදානාදිනා ඤායෙන උපායෙන පටිපජ්ජන්තුති අත්තො. අයං තාවෙන්ථ අට්ඨකථාය ලිනත්ථවිභාවනා.

පකරණනයවණ්ණනා

“ඉතො පරං ආවරිය-ධම්මපාලෙන යා කතා;
සමුට්ඨානාදිභාරාදි-විවිධත්ථවිභාවනා.

න සා අම්භෙහුපෙක්ඛෙය්‍යා, අයඤ්ඞි තබ්බිසොධනා;
තස්මා තම්පි පවක්ඛාම, සොතුනං ඤාණවුඩ්ඪියා.

අයඤ්ඞි පකරණනයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනා – පකරණනයොති ව තම්බපණ්ණිභාසාය වණ්ණනානායො. “නෙත්තිපෙට්කජපකරණෙ ධම්මකථිකානං යොජනානායොතිපි වදන්ති”ති අභිධම්මට්ඨිකායං චුත්තං. යස්මා පනායං දෙසනාය සමුට්ඨානපයොජනභාජනෙසු, පිණ්ඩත්තෙපසු ව පයමං නිද්ධාරිතෙසු සුකරා, හොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ව, තස්මා

සමුට්ඨානං පයොජනං, භාජනඤ්ඞාපි පිණ්ඩත්තං;
නිද්ධාරෙත්වාන පණ්ඩිතො, තතො භාරාදයො සංසෙ.

තත්ථ සමුට්ඨානං නාම දෙසනානිදානං, තං සාධාරණමසාධාරණන්ති දුට්ඨං, තථා සාධාරණම්පි අජ්ඣත්තිකබාහිරතො. තත්ථ සාධාරණං අජ්ඣත්තිකසමුට්ඨානං නාම හගවතො මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස ලොකනාථස්ස වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි, තං සන්ධාය චුත්තං “සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි. එත්ථ ව තිව්ධාවත්ථායපි මහාකරුණාය සඬගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සංසාරමහොසතො සත්තසන්තාරණත්ථං තදුජපත්තිතො. යථා ව මහාකරුණා, එවං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණදසබලඤාණාදයොපි දෙසනාය සාධාරණමජ්ඣත්තිකසමුට්ඨානං නාම. සබ්බඤ්ඞි ඤෙය්‍යධම්මං තෙසං දෙසෙනබ්බාකාරං, සත්තානං ආසයානුසයාදිකඤ්ඞි යථාවතො ජානන්තො හගවා යානාට්ඨානාදීසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං විචිත්‍රනයදෙසනං පවත්තෙසි. බාහිරං පන සාධාරණසමුට්ඨානං දසසහස්සිමහාබ්‍රහ්මපරිවාරස්ස සහම්පතිබ්‍රහ්මනො අජ්ඣෙසනං. තදජ්ඣෙසනඤ්ඞි පති

ධම්මගම්භිරතාපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අප්පොස්සුක්කතං පටිප්පස්සම්භෙත්වා ධම්මස්සාමී ධම්මදෙසනාය උස්සාහජානො අහොසි.

අසාධාරණමිපි අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තිකං යාය මහාකරුණාය, යෙන ච දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයමෙව. සාමඤ්ඤාවත්ථාය හි සාධාරණමිපි සමානං මහාකරුණාදිවිසෙසාවත්ථාය අසාධාරණං භවති, බාහිරං පන අසාධාරණසමුට්ඨානං වණ්ණාවණ්ණභණ්ණනන්ති අට්ඨකථායං චුත්තං. අපිච නින්දාපසංසාසු සත්තානං වෙනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවමනාපත්ති. තත්ථ ච අනාදීනවදස්සනං බාහිරමසාධාරණසමුට්ඨානමෙව, තථා නින්දාපසංසාසු පටිප්පජ්ජනක්කමස්ස, පසංසාවිසයස්ස ච බුද්දකාදිවසෙන අනෙකවිධස්ස සීලස්ස, සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස ච සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානෙන, තදුත්තරි ච අප්පටිභතචාරතාය, තථාගතස්ස ච කත්ථවිපි භවාදිසු අපරියාපන්නතාය සත්තානමනවබොධොපි බාහිරමසාධාරණසමුට්ඨානං.

පයොජනමිපි සාධාරණාසාධාරණතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුක්තිරසත්තා සබ්බායපි භගවතො දෙසනාය, තෙනෙවාහ “එතදත්ථා කථා, එතදත්ථා මන්නනා”තිආදි (පරි. 366) අසාධාරණං පන බාහිරසමුට්ඨානතො විපරියායෙන වෙදිතබ්බං. නින්දාපසංසාසු හි සත්තානන්වෙනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවප්පත්තිආදිකං ඉමිස්සා දෙසනාය ඵලභුතං කාරණභාවෙන ඉමං දෙසනං පයොජෙති. ඵලඤ්ඤි තදුප්පාදකසත්තියා කාරණං පයොජෙති නාම ඵලෙ සතියෙව තාය සත්තියා කාරණභාවප්පත්තිතො. අථ වා යථාචුත්තං ඵලං ඉමාය දෙසනාය භගවත්තං පයොජෙතිති ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං ඵලං, තං ආකඨ්ඨිතබ්බත්තා දෙසනාය දෙසකං පයොජෙති නාම. අපිච කුභතලපනාදිනාතාවිධම්මිඡාජීවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙය්‍යං, දිට්ඨිසිසෙන පච්චයාකාරවිභාවනං, ඡළස්සායතනවසෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානනිද්දෙසො, සබ්බදිට්ඨිගතානං අනවසෙසපරියාදානං, අත්තතො අනුපාදාපරිනිබ්බානදිපනඤ්ඤා පයොජනමෙව.

භාජනං පන දෙසනාධිට්ඨානං. යෙ හි වණ්ණාවණ්ණනිමිත්තඅනුරොධවිරොධවත්තවිත්තා කුභනාදිවිධම්මිඡාජීවනිරතා සස්සතාදිදිට්ඨිපඬ්ඤානිමුග්ගා සීලක්ඛන්ධාදිසු අපරිපූරකාරිතො අබුද්ධගුණවිසෙසඤ්ඤාණා වෙනෙය්‍යා, තෙ ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්ථො පන ඉධ ලබ්භමානපදෙහි, සමුදායෙන ච සුත්තපදෙන යථාසම්භවං සඬ්භගිතො අත්ථො. ආසාදාදීනං අකරණියතාවචනෙන හි දස්සිතං පටිඤ්ඤානුරූපං සමණසඤ්ඤාය නියොජනං, තථා ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං, බ්‍රහ්මචරිභාරභාවනානුයොගො, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, සතිසම්පජ්ඤාධිට්ඨානං, පටිසඬ්ඛනභාවනාබලසිද්ධි, පරිසුට්ඨානානුසයප්පහානං, උභයහිතපටිපත්ති, ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො ච –

පාණානිපාතාදිහි පටිච්චරිතවචනෙන දස්සිතා සීලවිසුද්ධි, තාය ච හිරොත්තප්පසම්පත්ති, මෙත්තාකරුණාසමඬ්භිතා, විතික්කමප්පහානං, තදඬ්ගප්පහානං, දුට්චරිතසංකිලෙසප්පහානං, චිරතිත්තයසිද්ධි, පියමනාපගරුභාවනියතානිප්පත්ති, ලාභසක්කාරසීලොකසමුදාගමො, සමථවිපස්සනානං අධිට්ඨානභාවො, අකුසලමූලනනුකරණං, කුසලමූලරොපනං, උභයානත්ථදුරිකරණං, පරිසාසු විසාරදතා, අප්පමාදවිභාරො, පරෙහි දුප්පධංසියතා, අවිප්පට්ඨාරාදිසමඬ්භිතා ච –

“ගම්භිරා”තිආදිවචනෙහි දස්සිතං ගම්භිරධම්මවිභාවනං, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨතා, කප්පානමසඬ්ඛොයොයනාපි දුල්ලභපාතුභාවතා, සුබ්බමෙනපි ඤාණෙන පච්චක්ඛතො පටිච්ඡික්ඛිතමසක්කුණෙය්‍යතා, ධම්මන්ථයසඬ්ඛාතෙන අනුමානඤ්ඤාණෙනාපි දුරධිගමනියතා, පස්සද්ධිසබ්බදරථතා, සන්තධම්මවිභාවනං, සොභනපරියොසානතා, අතිත්තිකරභාවො, පධානභාවප්පත්ති, යථාභුතඤ්ඤාණගොචරතා, සුබ්බමසභාවතා, මහාපඤ්ඤාවිභාවතා ච. දිට්ඨිදිපකපදෙහි දස්සිතා සමාසතො සස්සතඋච්ඡෙදදිට්ඨියො ලීනතානිධාවනවිභාවනං, උභයවිනිබන්ධනිද්දෙසො, මිච්ඡාහිනිවෙසකිත්තනං, කුම්මග්ගපටිපත්තිප්පකාසනං, විපරියෙසග්ගභඤ්ඤාපනං, පරාමාසපරිග්ගහො, පුබ්බන්තාපරන්තානුදිට්ඨිපතිට්ඨාපනා, භවවිභවදිට්ඨිවිභාගා, තණ්හාවිජ්ජාපවත්ති, අත්තවානන්තවාදිට්ඨිනිද්දෙසො, අත්තද්වයාවතාරණං, ආසවොසයොගකිලෙසගන්ථසංයොජනුපාදානවිසෙසවිභජනඤ්ඤා ච –

තථා “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිවචනෙහි දස්සිතා චතුන්නමරියසච්චානං අනුබොධපට්ඨොධසිද්ධි, වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදප්පහානං තණ්හාවිජ්ජාවිගමො, සද්ධම්මට්ඨිතිමිත්තපරිග්ගහො, ආගමාධිගමසම්පත්ති, උභයහිතපටිපත්ති, තිවිධපඤ්ඤාපරිග්ගහො, සතිසම්පජ්ඤානුට්ඨානං, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, විරියසමතානුයොජනං, සමථවිපස්සනානිප්පත්ති ච –

“අජානනං අපස්සන”න්ති පදෙහි දස්සිතා අවිජ්ජාසිද්ධි, තථා “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති පදෙහි තණ්හාසිද්ධි, තදුභයෙන ච නිවරණසඤ්ඤොජනද්වයසිද්ධි, අනමතග්ගසංසාරච්චානුපච්ඡෙදො, පුබ්බන්තාහරණාපරන්තානුසන්ධානානි, අතිතපච්චුප්පන්නකාලවසෙන හෙතුච්චාගො, අවිජ්ජාතණ්හානං අඤ්ඤාමඤ්ඤානනිවත්තනං, අඤ්ඤාමඤ්ඤාපකාරිතා, පඤ්ඤාවිමුක්තිවෙතොවිමුක්තිනං පටිපක්ඛනිද්දෙසො ච –

“තදපි එස්සපච්චයා”නි පදෙන දස්සිතා සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධීනවුත්තිතා, තෙන ව ධම්මානං නිව්චතාපටිසෙධො, අනිව්චතාපතිට්ඨාපනං, පරමත්ථතො කාරකාදිපටික්ඛෙපො, එවංධම්මතානිද්දෙසො, සුඤ්ඤතාපකාසනං සමත්ථනිර්ථ පච්චයලක්ඛණවිභාවනඤ්ච –

“උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො”නිආදිතා දස්සිතා භගවතො පනානසම්පත්ති, විජ්ජාවිමුත්තිවසීභාවො, සික්ඛත්තයනිජ්ජත්ති, නිබ්බානධාතුද්වයවිභාගො, චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං, භවයොනිආදීසු අපරියාපන්නතා ව –

සකලෙන පන සුත්තපදෙන දස්සිතො ඉට්ඨානිට්ඨෙසු භගවතො තාදිභාවො, තත්ථ ව පරෙසං පතිට්ඨාපනං, කුසලධම්මානං ආදිභුතධම්මද්වයනිද්දෙසො සික්ඛත්තයුපදෙසො, අත්තත්තපාදිපුග්ගලචතුක්කසිද්ධි, කණ්ඞකණ්ඞවිපාකාදිකම්මචතුක්කවිභාගො, චතුරස්පමඤ්ඤාවිසයනිද්දෙසො, සමුදයත්ථභිගමාදිපඤ්චකස්ස යථාභුතාවබොධො, ඡසාරණියධම්මවිභාවනා, දසනාට්ඨකධම්මපතිට්ඨාපනත්ති එවමාදයො යථාසම්භවං සඬගහෙත්වා දස්සෙතබ්බා අත්ථා පිණ්ඩත්ථො.

සොළසභාරවණ්ණනා

දෙසනාභාරවණ්ණනා

ඉදානි නෙත්තියා, පෙට්කොපදෙසෙ ව චුත්තනයවසෙන භාරාදීනං නිද්ධාරණං. තත්ථ “අත්තා, ලොකො”නි ව දිට්ඨියා අධිට්ඨානභාවෙන, වෙදනාඵස්සායතනාදිමුඛෙන ව ගතිතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු තණ්හාවජ්ජිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. තණ්හා සමුදයසච්චං. තං පන “පරිතස්සනාගහණෙන තණ්හාගතාන”න්ති, “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”නි ව පදෙහි සමුදයග්ගහණෙනඤ්ච පාළියං සරූපෙන ගතිතමෙව. අයං තාව සුත්තත්තනයො.

අභිධම්මෙ පන විභඬගස්පකරණෙ ආගතනයෙන ආසාතානන්දාදිවචනෙහි, “ආතප්පමන්වායා”නිආදිපදෙහි, චිත්තපදොසවචනෙන, සබ්බදිට්ඨිගතිකපදෙහි, කුසලාකුසලග්ගහණෙන, භවග්ගහණෙන, සොකාදිග්ගහණෙන, දිට්ඨිග්ගහණෙන, තත්ථ තත්ථ සමුදයග්ගහණෙන වානි සඬ්ඛෙපතො සබ්බලොකියකුසලාකුසලධම්මවිභාවනපදෙහි ගතිතා ධම්මකිලෙසා සමුදයසච්චං. තදුභයෙසමස්පවත්ති නිරොධසච්චං. තස්ස පන තත්ථ තත්ථ වෙදනානං අත්ථභිගමනිස්සරණපරියායෙහි පච්චත්තං නිබ්බුත්තිවචනෙන, අනුපාදාවිමුත්තිවචනෙන ව පාළියං ගහණං වෙදිතබ්බං. නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තස්සපි තත්ථ තත්ථ වෙදනානං සමුදයාදීනි යථාභුතපටිවේධනාපදෙසෙන ඡන්නං ඵස්සායතනානං සමුදයාදීනි යථාභුතපජානනපරියායෙන, භවනෙත්තියා උච්ඡේදවචනෙන ව ගහණං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණන්ති එවං චතුසව්චවසෙන, යානි පාළියං සරූපෙනෙව ආගතානි අස්සාදාදීනවනිස්සරණානි, තෙසඤ්ච වසෙන ඉධ අස්සාදාදයො වෙදිතබ්බා. වෙනෙය්සානං තාදිභාවාපත්තිආදි ඵලං. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං හෙට්ඨා වුත්තං පයොජනං. තදෙව ඵලන්ති වුත්තොවායමත්ථො. තදත්ථඤ්ඤි ඉදං සුත්තං භගවතා දෙසිතං. ආසාතාදීනමකරණියතා, ආසාතාදිඵලස්ස ව අනඤ්ඤසන්නානභාවිතා නින්දාපසංසාසු යථාසභාවං පටිජානනනිබ්බේධනානීති එවං තංතංපයොජනාධගමහෙතු උපායො. ආසාතාදීනං කරණපටිසෙධනාදිඅපදෙසෙන අත්ථකාමෙහි තතො චිත්තං සාධුකං රක්ඛිතබ්බන්ති අයං ආණාරහස්ස ධම්මරාජස්ස ආණන්තිති. අයං අස්සාදාදීනවනිස්සරණඵලූපායාණත්තිවසෙන ඡබ්බිධම්මසන්දස්සනලක්ඛණො දෙසනාභාරො නාම. වුත්තඤ්ච –

“අස්සාදාදීනවතා , නිස්සරණම්පි ව ඵලං උපායො ව;
ආණන්ති ව භගවතො, යොගීනං දෙසනාභාරො”නි.

විවයභාරවණ්ණනා

කප්පනාභාවෙපි වොභාරවසෙන, අනුචාදවසෙන ව “මම”න්ති වුත්තං. නියමාභාවතො විකප්පනත්ථං වාග්ගහණං. තංගුණසමඬගිතාය, අභිමුඛිකරණාය ව “භික්ඛවෙ”නි ආමන්තනං. අඤ්ඤභාවතො, පටිච්චරුද්ධභාවතො ව “පරෙ”නි වුත්තං, වණ්ණපටිපක්ඛතො, අවණ්ණනීයතො ව “අවණ්ණ”න්ති, බ්‍යත්තිවසෙන, විත්ථාරවසෙන ව “භාසෙය්සු”න්ති, ධාරණසභාවතො, අධම්මපටිපක්ඛතො ව “ධම්මස්සා”නි, දිට්ඨිසිලෙහි සංභතභාවතො, කිලෙසානං සඬ්ඝාතකරණතො ව “සඬ්ඝස්සා”නි, වුත්තපටිනිද්දෙසතො, වචනුපනායාසතො ව “තත්තා”නි, සම්මුඛිභාවතො, පුට්ඨභාවතො ව “තුම්හෙහි”නි, චිත්තස්ස භනනතො, ආරම්මණාභිසාතතො ව “ආසාතො”නි, ආරම්මණෙ සඬ්ඝාතවුත්තියා අනභිමුඛතාය, අතුට්ඨාකාරතාය ව “අප්පච්චයො”නි, ආරම්මණචිත්තතො, නිස්සයතො ව “වෙනසො”නි, අත්ථස්ස අසාධනතො, අනු අනු අනත්ථසාධනතො ව “අනභිරුද්ධි”නි, කාරණානරහත්තා, සත්ථුසාසනෙ

යීතෙහි කාතුමසක්කුණෙයාත්තා ව “න කරණියා”ති වුත්තං. එවං තස්මිං තස්මිං අධිප්පෙනත්ථෙ පවත්තනානිදස්සනෙන, අත්ථසො ව –

මමන්ති සාමිනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. වානි විකප්පනනිද්දිට්ඨං නිපාතපදං. භික්ඛවෙනි ආලපනනිද්දිට්ඨං නාමපදං. පරෙති කත්තුනිද්දිට්ඨං නාමපදං. අවණ්ණන්ති කම්මනිද්දිට්ඨං නාමපදං. භාසෙය්‍යුන්ති කිරියානිද්දිට්ඨං ආඛ්‍යාතපදං. ධම්මස්ස, සබ්බස්සානි ව සාමිනිද්දිට්ඨං නාමපදං. තත්‍රානි ආධාරනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. තුම්හෙහිති කත්තුනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. න-ඉති පටිසෙධනිද්දිට්ඨං නිපාතපදං. ආසාතො, අප්පච්චයො, අනභිරද්ධිති ව කම්මනිද්දිට්ඨං නාමපදං. වෙනසොති සාමිනිද්දිට්ඨං නාමපදං. කරණියානි කිරියානිද්දිට්ඨං නාමපදන්ති. එවං තස්ස තස්ස පදස්ස විසෙසනානිදස්සනෙන, ඛාඤ්ජනසො ව විවයනං පදවිවයො. අනිවිත්ථාරභයෙන පන සක්කායෙව අවිධිකථං, තස්සා ව ලීනත්ථචිභාවනං අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤුනා විභාවෙතුන්ති න විත්ථාරයිමිහ.

“තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථ කුපිතා වා අනත්තමනා වා, අපි නු තුම්හෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති අයං අනුමතිපුච්ඡා. සත්තාධිට්ඨානා, අනෙකාධිට්ඨානා, පරමත්ථවිසයා, පච්චුප්පන්තවිසයානි එවං සබ්බත්ථ යථාසම්භවං පුච්ඡාවිවයනං පුච්ඡාවිවයො. “නො හෙතං භන්තෙ”ති ඉදං විස්සජ්ජනං එකංසඛ්‍යාකරණං, නිරවසෙසං, සලත්තරං, ලොකියන්ති එවං සබ්බස්සාපි විස්සජ්ජනස්ස යථාරභං විවයනං විස්සජ්ජනාවිවයො.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යුං...පෙ.... න වෙනසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති ඉමාය පඨමදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... තුම්හංයෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති අයං දුතියදෙසනා සංසන්දනී. කස්මා? පඨමාය මනොපදොසං නිවාරණවා දුතියාය තත්ථාදීනවස්ස දස්සිතන්තා. තථා ඉමාය දුතියදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... අපි නු තුම්හෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති අයං තතියදෙසනා සංසන්දනී. කස්මා? දුතියාය තත්ථාදීනවං දස්සෙත්වා තතියාය වචනත්ථසල්ලක්ඛණමත්තෙපි අසමත්ථභාවස්ස දස්සිතන්තා. තථා ඉමාය තතියදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... න ව පනෙනං අම්හෙසු සංවිජ්ජති”ති අයං චතුත්ථදෙසනා සංසන්දනී. කස්මා? තතියාය මනොපදොසං සබ්බථා නිවාරණවා චතුත්ථාය අවණ්ණාධිට්ඨානෙ පටිපජ්ජිතබ්බාකාරස්ස දස්සිතන්තානි ඉමිනා නයෙන පුබ්බෙන අපරං සංසන්දිත්වා විවයනං පුබ්බාපරවිවයො. අස්සාදවිවයාදයො වුත්තනායා ව. තෙසං ලක්ඛණසන්දස්සනමත්තමෙව හෙත්ථ විසෙසො.

“අපි නු තුම්හෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති ඉමාය පුච්ඡාය “නො හෙතං භන්තෙ”ති අයං විස්සජ්ජනා සමෙති. කුපිතො හි නෙව බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානං න මාතාපිතුනං න පච්චත්ථිකානං සුභාසිතදුබ්භාසිතස්ස අත්ථං ආජානාති. “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ, අප්පමත්තකං...පෙ.... තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”ති ඉමාය පුච්ඡාය “පාණානිපාතං පහාය පාණානිපාතා පටිවිරතො”තිආදිකා අයං විස්සජ්ජනා සමෙති. භගවා හි අනුත්තරෙන පාණානිපාතවිරමණාදිගුණෙන සමන්තාගතො, තඤ්ච බො සමාධිං, පඤ්ඤඤ්ච උපනිධාය අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං සීලමත්තකං. “කතමෙ ව තෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා”තිආදිකාය පුච්ඡාය “සන්ති භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බත්තකප්පිකා”තිආදිකා විස්සජ්ජනා සමෙති. සබ්බඤ්ඤානුකූලාණගුණා හි අඤ්ඤත්‍ර තථාගතා අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨත්තා ගම්භීරා දුද්දසා දුරනුබොධා සන්තා පණිතා අතක්කාවචරා නිපුණා පණ්ඩිතවෙදනීයානි ඉමිනා නයෙන විස්සජ්ජනාය පුච්ඡානුරූපතාවිවයනමෙව ඉධ සධිගහගාථාය අභාවතො අනුගීතිවිවයොති. අයං පදපඤ්ඤාදිඵකාදසධම්මවිවයනලක්ඛණො විවයනාරො නාම. වුත්තඤ්ච “යං පුච්ඡිතඤ්ච විස්සජ්ජිතඤ්චා”තිආදි (නෙත්ති. 4.2).

යුත්තිභාරසංවණ්ණනා

මමන්ති සාමිනිද්දෙසො යුජ්ජති සභාවනිරුත්තියා තථාපයොගදිස්සනතො, අවණ්ණස්ස ව තදපෙක්ඛන්තා. වානි විකප්පනත්ථනිද්දෙසො යුජ්ජති නෙපානිකානමනෙකත්ථන්තා, එත්ථ ව නියමාභාවතො. භික්ඛවෙනි ආමන්තනනිද්දෙසො යුජ්ජති තදත්ථෙයෙව එතස්ස පයොගස්ස දිස්සනතො, දෙසකස්ස ව පටිග්ගාහකාපෙක්ඛනොති එවමාදිනා ඛාඤ්ජනතො ව –

සබ්බෙන සබ්බං ආසාතාදීනමකරණං තාදිභාවාය සංවත්තනීති යුජ්ජති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමප්පවත්තිසබ්භාවතො. යස්මිං සන්තානෙ ආසාතාදයො උප්පන්නා, තන්තිමිත්තකා අන්තරායා තස්සෙව සම්පත්තිවිබන්ධාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති කම්මානං සන්තානන්තරෙසු අසඬිකමනතො. විත්තමභිභවිත්වා උප්පන්නා ආසාතාදයො සුභාසිතදුබ්භාසිතසල්ලක්ඛණෙපි අසමත්ථතාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති කොධලොභානං අන්ධතමසභාවතො. පාණානිපාතාදිදුස්සීලානො වෙරමණී සබ්බසත්තානං පාමොජ්ජපාසංසාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති සීලසම්පත්තියා මහතො කිත්තිසද්දස්ස අබ්භුත්ගතන්තා. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තෙන ගුණෙන තථාගතස්ස වණ්ණනා එකදෙසභූතාපි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණග්ගණාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති අනඤ්ඤාසාධාරණන්තා. තජ්ජාඅයොනියොමනසිකාරපරික්ඛතානි අධිගමකක්කනානි සස්සතවාදාදිඅභිනිවෙසාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති කප්පනජාලස්ස අසමුග්ගාධිතන්තා. වෙදනාදීනං අනවබොධෙන වෙදනාපච්චයා තණ්හා වඩ්ඪතීති යුජ්ජති අස්සාදානුපස්සනාසබ්භාවතො, සති ව වෙදයිතභාවෙ (වෙදයිතරාගෙ (දී. නි. ටී. 1.149) තත්ථ අත්තත්තනියගාහො, සස්සතාදිගාහො ව විපරිප්ඵන්දනීති යුජ්ජති කාරණස්ස සන්තිහිතන්තා. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සම්භවති. සස්සතාදිවාදෙ පඤ්ඤපෙන්නානං, තදනුවිජ්චිකඤ්ච වෙදනං

වෙදයන්තානං එස්සො හෙතුනි යුජ්ජති විසයින්දියවිඤ්ඤාණසංඛගතියා විනා තදභාවතො. ඡළස්සායතනනිමිත්තං වට්ටස්ස අනුපච්ඡෙදොති යුජ්ජති තත්ථ අවිජ්ජානණ්ණානං අප්පභිනත්තා. ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයත්ථඛගමාදිපජානනා සබ්බදිට්ඨගතිකසඤ්ඤං අතිවච නිට්ඨතීති යුජ්ජති චතුසච්චපට්ටෙධභාවතො. ඉමාහියෙව ද්වාසට්ඨියා සබ්බදිට්ඨගතානං අන්තොජාලිකතභාවොති යුජ්ජති අකිරියවාදාදීනං, ඉස්සරවාදාදීනඤ්ච තදන්තොගධත්තා, තථා චෙව හෙට්ඨා සංවණ්ණිකං. උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායොති යුජ්ජති භගවතො අභිනිභාරසම්පත්තියා චතුසු සතිපට්ඨානෙසු යත්වා සත්තන්තං බොජ්ඣංගිගතානං යථාභූතං භාවිතත්තා. කායස්ස හෙදා පරිනිබ්බුතං න දක්ඛන්තීති යුජ්ජති අනුපාදිසෙසතිබ්බානප්පත්තියං රූපාදිසු කස්සපිපි අනවසෙසතොති ඉමිනා නායෙන අත්ථතො ච සුත්තෙ බ්‍යඤ්ජනත්ථානං යුත්තිතාවිභාවනලක්ඛණො යුත්තිභාරො නාම යථාහ “සබ්බෙසං භාරානං, යා භූමී”තිආදි (නෙත්ති. 4.3).

පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

වණ්ණාරභාවණ්ණදුබ්බණ්ණනානාදෙයාවචනතාදි විපත්තිනං පදට්ඨානං. වණ්ණාරභවණ්ණසුබ්බණ්ණනාසද්ධෙයාවචනතාදි සම්පත්තිනං පදට්ඨානං. තථා ආසාතාදයො නිරයාදිදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං. ආසාතාදීනමකරණං සග්ගසම්පත්තියාදිසබ්බසම්පත්තිනං පදට්ඨානං. පාණානිපාතාදිපට්ටිරති අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං, අරියො සීලක්ඛන්ධො අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො සමාධික්ඛන්ධො අරියස්ස පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං භගවතො පට්ටෙධස්පකාරඤ්ඤාණං දෙසනාඤ්ඤාණස්ස පදට්ඨානං. දෙසනාඤ්ඤාණං චෙනෙය්‍යානං සකලවට්ටදුක්ඛතිස්සරණස්ස පදට්ඨානං. සබ්බායපි දිට්ඨියා දිට්ඨුපාදානභාවතො සා යථාරහං නවට්ඨස්සපි භවස්ස පදට්ඨානං. භවො ජාතියා, ජාති ජරාමරණස්ස, සොකාදීනඤ්ච පදට්ඨානං. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයත්ථඛගමාදිපට්ටෙධනා චතුත්තං අරියසච්චානං අනුබොධපට්ටෙධො හොති. තත්ථ අනුබොධො පට්ටෙධස්ස පදට්ඨානං. පට්ටෙධො චතුබ්බස්ස සාමඤ්ඤඵලස්ස පදට්ඨානං. “අජානනං අපස්සන”න්ති අවිජ්ජාගහණං. තත්ථ අවිජ්ජා සංඛාරානං පදට්ඨානං, සංඛාරා විඤ්ඤාණස්ස. යාව වෙදනා තණ්හාය පදට්ඨානන්ති නෙත්වා තෙසං “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”තිආදීනා පාළියමාගතනායෙන සම්බජ්ඣිතබ්බං. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හා උපාදානස්ස පදට්ඨානං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ සස්සතාදිපඤ්ඤාපනං පරෙසං මිච්ඡාභිනිවෙසස්ස පදට්ඨානං. මිච්ඡාභිනිවෙසො සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයොනියොමනසිකාරධම්මානුධම්මපට්ටපත්තිහි විමුක්තාය අසද්ධම්මස්සවනාදීනඤ්ච පදට්ඨානං. “අඤ්ඤත්‍ර එස්සා”තිආදිසු එස්සො වෙදනාය පදට්ඨානං. ඡළස්සායතනනිමිත්තං එස්සස්ස, සකලස්ස ච වට්ටදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං. ඡන්තං එස්සායතනානං යථාභූතං සමුදයාදිපජානනං නිබ්බිදාය පදට්ඨානං, නිබ්බිදා විරාගස්සාතිආදීනා යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං නෙතබ්බං. භගවතො භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදො සබ්බඤ්ඤානාය පදට්ඨානං, තථා අනුපාදාපරිනිබ්බානස්ස චාති. අයං සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානධම්මා, තෙසඤ්ච පදට්ඨානධම්මාති යථාසම්භවං පදට්ඨානධම්මනිද්ධාරණලක්ඛණො පදට්ඨානභාරො නාම. චුත්තඤ්චි “ධම්මං දෙසෙති ජිනො, තස්ස ච ධම්මස්ස යං පදට්ඨාන”න්තිආදි (නෙත්ති. 4.4).

ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිග්ගහණෙන කොටුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භපරවම්භනාදීනං සංඛගහො පටිසම්චිත්තුප්පාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දාදිග්ගහණෙන අභිජ්ඣාචිසමලොභමානාතිමානමදස්පමාදානං සංඛගහො ලොභචිත්තුප්පාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. තථා ආසාතග්ගහණෙන අවසිට්ඨගන්ථනීවරණානං සංඛගහො කායගන්ථනීවරණලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දග්ගහණෙන එස්සාදීනං සංඛගහො සංඛාරක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. සීලග්ගහණෙන අධිචිත්තාධිපඤ්ඤාසික්ඛානං සංඛගහො සික්ඛාලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. දිට්ඨිග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානානං සංඛගහො උපාදානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ වෙදනාග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානක්ඛන්ධානං සංඛගහො උපාදානක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා ධම්මායතනධම්මධාතුපරියාපන්නවෙදනාග්ගහණෙන සම්මසනුපගානං සබ්බෙසමිපි ආයතනානං, ධාතුනඤ්ච සංඛගහො ආයතනලක්ඛණෙන, ධාතුලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා. “අජානනං අපස්සන”න්ති එත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙන හෙතුආසවොසයොගනීවරණාදීනං සංඛගහො හෙතාදිලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා, තථා “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හාග්ගහණෙනපි. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සග්ගහණෙන සඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණානං සංඛගහො විපල්ලාසහෙතුභාවෙන, ඛන්ධලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා. ඡළස්සායතනග්ගහණෙන අවසිට්ඨක්ඛන්ධායතනධාතීන්ද්‍රියාදීනං සංඛගහො එස්සුප්පත්තිනිමිත්තතාය, සම්මසනියභාවෙන ච එකලක්ඛණත්තා. භවනෙත්තිග්ගහණෙන අවිජ්ජාදීනං සංකිලෙසධම්මානං සංඛගහො වට්ටහෙතුභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. අයං සුත්තෙ අනාගතෙපි ධම්මෙ එකලක්ඛණතාදීනා ආගතෙ විය නිද්ධාරණලක්ඛණො ලක්ඛණභාරො නාම. තථා හි චුත්තං “චුත්තමිති එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා”තිආදි (නෙත්ති. 4.5).

චතුබ්බභාරවණ්ණනා

මමන්ති අනෙරුත්තපදං, තථා වානි ව. භික්ඛනසීලා භික්ඛු. පරෙන්නිවිරුද්ධභාවමුපගව්ජන්තිති පරා, අඤ්ඤත්ථෙ පනෙනං අනෙරුත්තපදන්ති එවමාදිනා නෙරුත්තං, තං පන “එව”න්තිආදිනිදානපදානං, “මම”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ථ අට්ඨකථාවසෙන, තස්සා ලීනත්ථවිභාවනිවසෙන ව සුවිඤ්ඤෙය්‍යන්තා අනිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමිහ. යෙ තෙ නින්දාපසංසාහි සම්මාකම්පිතවෙනසා මිච්ඡාජීවතො අනොරතා සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිවෙසිනො සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙසු අප්පතිට්ඨිතා සම්මාසම්බුද්ධගුණරසස්සාදවිමුඛා වෙනෙය්‍යා, තෙ කථං නු ඛො යථාචුත්තදොසවිනිමුත්තා සම්මාපටිපත්තියා උභයහිතපරා භවෙය්‍යන්ති අයමෙන්ථ භගවතො අධිප්පායො. එවමධිප්පෙනා පුග්ගලා, දෙසනාභාජනට්ඨානෙ ව දස්සිතා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං.

පුබ්බාපරානුසන්ධි පන පදසන්ධිපදන්ථනිද්දෙසනික්ඛෙපසුත්තදෙසනාසන්ධිවසෙන ඡබ්බිධා. තත්ථ “මම”න්ති එතස්ස “අවණ්ණ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධොතිආදිනා පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි. “මම”න්ති චුත්තස්ස භගවතො “අවණ්ණ”න්ති චුත්තෙන පරෙහි උපවදිතෙන අගුණෙනසම්බන්ධොතිආදිනා පදන්ථස්ස පදන්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදන්ථසන්ධි. “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්තිආදිදෙසනා සුප්පියෙන පරිබ්බාජකෙන චුත්තඅවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තා. “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්තිආදිදෙසනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙන චුත්තවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තා. “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා දුරනුබොධා”තිආදිදෙසනා භික්ඛුහි චුත්තවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තාති එවං නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස තංතදනුසන්ධිහි, එකානුසන්ධිකස්ස ව පුබ්බාපරභාගෙහි සම්බන්ධො නිද්දෙසසන්ධි. නික්ඛෙපසන්ධි පන චතුබ්බිධසුත්තනික්ඛෙපවසෙන. සුත්තසන්ධි ව තිවිධසුත්තානුසන්ධිවසෙන අට්ඨකථායං එව විචාරිතා, අම්භෙහි ව පුබ්බෙ සංවණ්ණිතා. එකිස්සා දෙසනාය දෙසනාන්තරෙහි සද්ධිං සංසන්දනං දෙසනාසන්ධි, සා පනෙවං වෙදිතබ්බා – “මමං වා භික්ඛවෙ...පෙ.... න වෙනසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති අයං දෙසනා “උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි භික්ඛවෙ, කකවෙන වොරා ඔවරකා අධිගමිගානි ඔකන්තෙය්‍යං, තත්‍රපි යො මනො පදුසෙඤ්ඤ, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) ඉමාය දෙසනාය සද්ධිං සංසන්දති. “තුම්භංයෙවස්ස තෙන අනන්තරායො”ති අයං “කම්මස්සකා මාණව සත්තා කම්මදායාදා කම්මයොනී කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණා කම්මං සත්තෙ විහජති, යදිදං හීනපණිතතායා”ති (ම. නි. 3.289-297) ඉමාය, “අපි නු තුම්භෙ...පෙ.... ආජානෙය්‍යාථා”ති අයං –

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධං තමං තදා හොති, යං කොධො සහතෙ නර”න්ති. (අ. නි. 7.64; මහානි. 5, 156, 195); –

ඉමාය, “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං...පෙ.... න වෙනසො උබ්බිලාවිතත්තං කරණියා”න්ති අයං “ධම්මාපි වො භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240), “කුල්ලුපමං වො භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නින්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”ති (ම. නි. 1.240) ව ඉමාය, “තත්‍ර වෙ තුම්භෙ...පෙ.... තුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති අයං –

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධං තමං තදා හොති, යං ලොභො සහතෙ නර”න්ති. (ඉතිවු. 88; මහානි. 5, 156; චූළති. 128) ව –

“කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා, තණ්හාජදනජාදිතා;
පමත්තබන්ධුනාබද්ධා, මච්ඡාව කුමිනාමුඛෙ;
ජරාමරණමත්ථවෙත්ති, වච්ඡො බීරපකොව මාතර”න්ති. (උදා. 64; නෙත්ති. 27, 90; පෙටකො. 14) ව –

ඉමාය, “අප්පමත්තකං ඛො පනෙනං සීලමත්තක”න්ති අයං “විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයම්පි ඛො බ්‍රාහ්මණ යඤ්ඤො පුරිමෙහි යඤ්ඤෙහි අප්පට්ඨිතරො ව අප්පසමාරම්භතරො ව මහජ්ඵලතරො ව මහානිසංසතරො වා”ති (දී. නි. 1.353) ඉමාය පඨමජ්ඣානස්ස සීලතො මහජ්ඵලමහානිසංසතරතාවවනෙන ඤානතො සීලස්ස අප්පඵලඅප්පානිසංසතරභාවදීපනතො.

“පාණානිපාතං පහායා”තිආදිදෙසනා “සමණො ඛලු හො ගොතමො සීලවා අරියසීලෙන සමන්තාගතො”තිආදිදෙසනාය (දී. නි. 1.304), “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”තිආදිදෙසනා “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො ගම්භීරො දුද්දසො දුරනුබොධො”තිආදිදෙසනාය, (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8) ගම්භීරතාදිවිසෙසයුක්තධම්මපටිවෙධෙන හි ඤාණස්ස ගම්භීරාදිභාවො විඤ්ඤායති.

“සන්ති භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකප්පිකා”තිආදිදෙසනා “සන්ති භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකප්පිකා...පෙ.... අභිවදන්ති සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති, අසස්සතො, සස්සතො ව අසස්සතො ව, නෙවසස්සතො ව නාසස්සතො ව, අන්තවා, අනන්තවා, අන්තවා ව අනන්තවා ව, නෙවන්තවා ව නානන්තවා ව අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.27).

තථා “සන්ති භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකප්පිකා”තිආදිදෙසනා “සන්ති භික්ඛවෙ ...පෙ.... අභිවදන්ති සඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති අසඤ්ඤී, සඤ්ඤී ව අසඤ්ඤී ව,

නෙවසඤ්ඤී ව නාසඤ්ඤී ව අත්තා හොති අරොගො පරං මරණං. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො වා පන සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි, දිට්ඨධම්මෙතිබ්බානං වා පනෙකෙ අභිවදන්ති”න්තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.21), “වෙදනානං සමුදයඤ්ච...පෙ.... තථාගතො”තිආදිදෙසනා “තදිදං සඬ්ඛතං ඔළාරිකං, අත්ථි ඛො පන සඬ්ඛාරානං නිරොධො, අත්ථෙතන්ති ඉති විදිත්වා තස්ස නිස්සරණදස්සාවී තථාගතො තදුපාතිවත්තො”තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.29), “තදපි තෙසං...පෙ.... විජ්ජන්දිතමෙවා”ති අයං “ඉදං තෙසං වත අඤ්ඤත්තෙව සද්ධාය අඤ්ඤත්ත රුචියා අඤ්ඤත්ත අනුස්සවා අඤ්ඤත්ත ආකාරපරිචිතක්කා අඤ්ඤත්ත දිට්ඨිනිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තියා පච්චත්තංයෙව ඤාණං භවිස්සති පරිසුද්ධං පරියොදාත”න්ති නෙතං යානං විජ්ජති. පච්චත්තං ඛො පන භික්ඛවෙ, ඤාණෙ අසති පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ යදපි තෙ හොත්තො සමණබ්බාහම්මණා තත්ථ ඤාණභාවමත්තමෙව පරියොදාපෙන්නි, තදපි තෙසං භවතං සමණබ්බාහම්මණානං උපාදානමක්ඛායති”තිආදිදෙසනාය (සං. නි. 2.43), “තදපි ඵස්සපච්චයා”ති අයං “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උජ්ජජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ඛති ඵස්සො, ඵස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති (සං. නි. 2.45), “ජන්දමුලකා ඉමෙ ආවුසො ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා ඵස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති (පරියෙසිතබ්බං) ව ආදිදෙසනාය, “යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්තං ඵස්සායතනාන”න්තිආදිදෙසනා “යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු නෙව වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සති, න සඤ්ඤං, න සඬ්ඛාරෙ, න විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, සො ඵවං අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතස්සති, අපරිතස්සං පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායති”තිආදිදෙසනාය, “සබ්බෙතෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අත්තොජාලිකතා”තිආදිදෙසනා “යෙ හි කෙචි භික්ඛවෙ...පෙ.... අභිවදන්ති, සබ්බෙතෙ ඉමානෙව පඤ්ච කායානි අභිවදන්ති ඵතෙසං වා අඤ්ඤතර”න්තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.26), “කායස්ස හෙදා...පෙ.... දෙවමනුස්සා”ති අයං –

“අච්චි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා (උපසිචාති භගවා),
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
ඵවං මුතී නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛ”න්ති. (සු. නි. 1080) –

ආදිදෙසනාය සද්ධිං සංසන්දති. අයං නෙරුත්තමධිප්පායදෙසනානිදානපුබ්බාපරානුසන්ධිනං වතුන්තං විභාවනලක්ඛණො චතුක්ඛණාරො නාම. චුත්තමපි වෙතං “නෙරුත්තමධිප්පායො”තිආදි (නෙත්ති. 4.6).

ආවත්තභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිනමකරණියතාවවනෙන ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං. තත්ථ ඛන්තියා සද්ධාපඤ්ඤාපරාපකාරදුක්ඛසහගතානං සඬ්ඛගො, තථා සොරච්චෙන සීලස්ස. සද්ධාදිග්ගහණෙන ව සද්ධන්ද්‍රියාදිසකලබොධිපක්ඛියධම්මා ආවත්තන්ති. සීලග්ගහණෙන අවිජ්ජාපට්ඨාදියො සබ්බෙපි සීලානිසංසධම්මා ආවත්තන්ති. පාණානිපාතාදීහි පටිවිරතිවවනෙන අප්පමාදවිභාරො, තෙන සකලං සාසනබ්බුහම්මරියං ආවත්තති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තධම්මග්ගහණෙන මහාබොධිපක්ඛිත්තනං. අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි ආසවක්ඛියඤ්ඤාණං, ආසවක්ඛියඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤ්ඤාණං මහාබොධීහි වුවවති, තෙන දසබලාදියො සබ්බෙ බුද්ධගුණා ආවත්තන්ති. සස්සතාදිදිට්ඨිග්ගහණෙන තණ්හාවිජ්ජානං සඬ්ඛගො, තාහි අනමතග්ගං සංසාරවට්ටං ආවත්තති. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයාදිපටිවෙධනෙන භගවතො පරිඤ්ඤාත්තයවිසුද්ධි, තාය පඤ්ඤාපාරමිමුඛෙන සබ්බාපි පාරමියො ආවත්තන්ති. “අජානතං අපස්සන”න්ති ඵත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙන අයොනිසොමනසිකාරපරිග්ගහො, තෙන ව නව අයොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති ඵත්ථ තණ්හාග්ගහණෙන නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. “තදපි ඵස්සපච්චයා”තිආදි සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනවුත්තිදස්සනං, තෙන අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයං ආවත්තති. ඡන්තං ඵස්සායතනානං යථාභූතං පජානෙනෙව විමුත්තිසම්පදානිද්දෙසො, තෙන සත්තපි විසුද්ධියො ආවත්තන්ති. “උච්ඡන්තභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායො”ති තණ්හාපහානං චුත්තං, තෙන භගවතො සකලසංකිලෙසප්පහානං ආවත්තන්ති අයං දෙසනාය ගහිතධම්මානං සභාගවිසභාගධම්මවසෙන ආවත්තනලක්ඛණො ආවත්තභාරො නාම. යථාහ “ඵකම්භි පදට්ඨානෙ, පරියෙසති සෙසකං පදට්ඨාන”න්තිආදි (නෙත්ති. 4.7).

විභත්තිභාරවණ්ණනා

ආසාතානන්දාදියො අකුසලා ධම්මා, තෙසං අයොනිසොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. යෙහි පන ධම්මෙහි ආසාතානන්දාදිනං අකරණං අප්පචන්ති, තෙ අබ්‍යාපාදාදියො කුසලා ධම්මා, තෙසං යොනිසොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. තෙසු ආසාතාදියොකාමාවචරාව, අබ්‍යාපාදාදියො චතුමුකා, තථා පාණානිපාතාදීහි පටිවිරති කුසලා වා අබ්‍යාකතා වා, තස්සා හිරොත්තප්පාදියො ධම්මා පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා. අබ්‍යාකතා ලොකුත්තරාව. “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”ති චුත්තධම්මා සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා. තත්ථ කුසලානං වූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා පදට්ඨානං. අබ්‍යාකතානං ග්ගධම්මා, විපස්සනා, ආවජ්ජනා වා පදට්ඨානං. තෙසු කුසලා ලොකුත්තරාව, අබ්‍යාකතා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා, සබ්බාපි දිට්ඨියො අකුසලාව කාමාවචරාව, තාසං අවිසෙසෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනිසොමනසිකාරො පදට්ඨානං. විසෙසතො පන සන්තතිසනවිනිබ්භොගාභාවතො ඵකත්තයස්ස මිච්ඡාගාහො අතීතජාතිඅනුස්සරණතක්කසහිතො සස්සතදිට්ඨියා

පද්ධතිය. හෙතෙමලභාවෙන සම්බන්ධතාවය අග්ගහණයෙන් නානත්තයස්ස මිච්ඡාගාහො
තජ්ජාසමන්තාහාරසභිතො උච්ඡේදදිට්ඨියා පද්ධතිය. එවං සෙසදිට්ඨිනම්පි යථාසම්භවං වත්තබ්බං.

“වෙදනාන” න්ති එත්ථ වෙදනා සියා කුසලා, සියා අකුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, සියා කාමාවචරා, සියා රූපාවචරා, සියා අරූපාවචරා, තාසං එස්සො පද්ධතියානං. වෙදනානං යථාභූතං වෙදනානං සමුදයාදිපට්ඨෙධනං මග්ගඤ්ඤාණං, අනුපාදාවිමුත්ති ව ඵලඤ්ඤාණං, තෙසං “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා” නි එත්ථ චූත්තනසෙන ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බො. “අජානනං අපස්සන” න්ති ආදිසු අවිජ්ජාතණ්හා අකුසලා කාමාවචරා, තාසු අවිජ්ජාය ආසවා, අයොනිසොමනසිකාරො එව වා පද්ධතියානං. තණ්හාය සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනං පද්ධතියානං. “තදපි එස්සපච්චයා” නි එත්ථ එස්සස්ස වෙදනාය විය ධම්මාදිවිභාගො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන එස්සායතනාදිනම්පි යථාරහං ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බොති අයං සංකිලෙසධම්මෙ, වොදානධම්මෙ ව සාධාරණාසාධාරණතො, පද්ධතියානතො, භූමිතො ව විභජනලක්ඛණො විභක්තිභාරො නාම. යථාහ “ධම්මඤ්ඤෙව පද්ධතියානං, භූමිඤ්ඤෙව විභජ්ජනෙ අයං භාරො” නි ආදි (නෙත්ති. 4.8).

පරිවත්තනහාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණං බන්තිසොරච්චානි අනුබුභෙත්වා පටිසම්බන්ධතාවනාබලසිද්ධියා උභයභිතපටිපත්තිමාවහති. ආසාතාදයො පන පවත්තියමානා දුබ්බණ්ණනං, දුක්ඛසෙය්‍යං, භොගහනිං, අකිත්තිං, පරෙහි දුරුපසම්බන්ධතාඤ්ඤාදි නිජ්ජාදෙන්තා නිරයාදිසු මහාදුක්ඛමාවහන්ති. පාණාතිපාතාදිපට්ඨිවරිති අවිජ්ජාපිසාරාදිකල්‍යාණං පරම්පරමාවහති. පාණාතිපාතාදි පන විජ්ජාපිසාරාදිඅකල්‍යාණං පරම්පරමාවහති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුක්තං ඤාණං වෙනෙය්‍යානං යථාරහං විජ්ජාහිඤ්ඤාදිගුණවිසෙසමාවහති සම්බඤ්ඤෙය්‍යාස්ස යථාසභාවාවබොධතො. තථා ගම්භීරතාදිවිසෙසරහිතං පන ඤාණං ඤෙය්‍යොසු සාධාරණභාවතො යථාචූත්තගුණවිසෙසං නාවහති. සම්බාපි වෙතා දිට්ඨියො යථාරහං සස්සතුවිජ්ජෙභාවතො අන්තද්වයභූතා සක්කායතිරං නාතිවත්තන්ති අනිය්‍යානිකසභාවත්තා. සම්මාදිට්ඨි පන සපරික්ඛාරා මජ්ඣිමපටිපදාභූතා සක්කායතිරමතික්කම්ම පාරං ගවිජ්ජි නිය්‍යානිකසභාවත්තා. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයාදිපට්ඨෙධනා අනුපාදාවිමුත්තිමාවහති මග්ගභාවතො. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයාදිඅසම්පට්ඨෙධො සංසාරචාරකාවරොධමාවහති සම්බාරානං පච්චයභාවතො. වෙදයිතසභාවපටිච්ඡාදකො සම්මොහො තදභිනන්දනමාවහති, යථාභූතාවබොධො පන තත්ථ නිබ්බේධං, විරාගඤ්ඤා ආවහති. මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනිසොමනසිකාරසභිතා තණ්හා අනෙකවිහිතං දිට්ඨිජාලං පසාරෙති. යථාචූත්තණ්හාසමුච්ඡේදො පයමමග්ගො නං දිට්ඨිජාලං සම්බොධෙති. සස්සතවාදාදිපඤ්ඤාපනස්ස එස්සො පච්චයො අසති එස්සෙ තදභාවතො. දිට්ඨිබන්ධනබද්ධතං එස්සායතනාදීනමතිරොධනෙන එස්සාදිඅනිරොධො සංසාරදුක්ඛස්ස අතිවත්තියෙව යථාවතො එස්සායතනාදිපරිඤ්ඤා සම්බද්ධිදස්සනානි අතිවත්තති, තෙසං පන තථා අපරිඤ්ඤා දිට්ඨිදස්සනං නාතිවත්තති. භවනෙත්තිසමුච්ඡේදො ආයතිං අත්තභාවස්ස අනිබ්බන්තියා සංවත්තති, අසමුච්ඡින්නාය භවනෙත්තියා අනාගතෙ භවජ්ජනන්ධො පරිවත්තතියෙවති අයං සුත්තෙ නිද්දිට්ඨියානං ධම්මානං පටිපක්ඛනො පරිවත්තනලක්ඛණො පරිවත්තනභාරො නාම. කිමාහ “කුසලාකුසලෙ ධම්මෙ, නිද්දිට්ඨෙ භාවිතෙ පහිතෙ වා” නි ආදි.

වෙච්චනහාරවණ්ණනා

“මමං මම මෙ” නි පරියායවචනං. ‘වා යදි වා’ නි පරියායවචනං. “හික්ඛවෙ සමණා තපස්සිනො” නි පරියායවචනං. “පරෙ අඤ්ඤෙ පටිවිරුද්ධා” නි...පෙ.... නං. “අවණ්ණං අකිත්තිං නින්ද” නි...පෙ.... නං. “භාසෙය්‍යං භණ්ණෙය්‍යං කට්ඨෙය්‍යං” නි...පෙ.... නං. “ධම්මස්ස චිත්තස්ස සත්ථුසාසනස්සා” නි...පෙ.... නං. “සම්භස්ස සමුහස්ස ගණස්සා” නි...පෙ.... නං. “තත්ත තත්ථ තෙසු” නි...පෙ.... නං. “තුම්භෙහි වො භවත්තෙහි” නි...පෙ.... නං. “ආසාතො දොසො බ්‍යාපාදො” නි...පෙ.... නං. “අප්පච්චයො දොමනස්සං වෙතසිකදුක්ඛ” නි...පෙ.... නං. “වෙතසො චිත්තස්ස මනසො” නි...පෙ.... නං. “අනභිරුද්ධි බ්‍යාපත්ති මනොපදොසො” නි...පෙ.... නං. “න නො අ මා” නි...පෙ.... නං. “කරණියා උප්පාදෙතබ්බා පවත්තෙතබ්බා” නි පරියායවචනං. ඉමිනා නයෙන සම්බපදෙසු වෙච්චනං වත්තබ්බන්ති අයං තස්ස තස්ස අත්ථස්ස තංතංපරියායසද්දයොජනාලක්ඛණො වෙච්චනභාරො නාම. චූත්තඤ්ඤෙතං “වෙච්චනානි බහුනි තු, සුත්තෙ චූත්තානි එකධම්මස්සා” නි ආදි (නෙත්ති. 4.10).

පඤ්ඤත්තිහාරවණ්ණනා

ආසාතො වත්ථුචසෙන දසවිධෙන, එකුනවිසතිවිධෙන වා පඤ්ඤත්තො. අපච්චයො උපච්චාරවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො. ආනන්දො පිතිආදිවසෙන වෙච්චනෙන නවධා පඤ්ඤත්තො. පිති සාමඤ්ඤතො පන බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්ඤධා පඤ්ඤත්තො. සොමනස්සං උපච්චාරවසෙන ඡධා, සීලං වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන අනෙකධා, ගම්භීරතාදිවිසෙසයුක්තං ඤාණං විත්තුප්පාදවසෙන චතුධා, ද්වාදසධා වා, විසයභෙදතො අනෙකධා ව, දිට්ඨිසස්සනාදිවසෙන ද්වාසට්ඨියා භෙදෙහි, තදන්තොගධවිභාගෙන අනෙකධා ව, වෙදනා ඡධා, අවිධිසනධා, අනෙකධා ව, තස්සා සමුදයො පඤ්ඤධා, තථා අත්ථසිගමොපි, අස්සාදො දුට්ඨෙධන, ආදීනවො තිට්ඨෙධන, නිස්සරණං එකධා , චතුධා ව, අනුපාදාවිමුත්ති දුට්ඨෙධන, “අජානනං අපස්සන” න්ති චූත්තා අවිජ්ජා විසයභෙදෙන චතුධා, අවිධිධා ව, “තණ්හාගතාන” න්ති ආදීනා චූත්තා තණ්හා ඡධා, අවිධිසනධා, අනෙකධා ව, එස්සො නිස්සයවසෙන ඡධා, උපාදානං චතුධා, භවො ද්විධා, අනෙකධා ව, ජාති වෙච්චනවසෙන ඡධා, තථා ජරා සත්තධා, මරණං අවිධිධා, නවධා ව, සොකො

පඤ්චායා, පරිදෙවො ඡායා, දුක්ඛං චතුරා, තථා දොමනස්සං, උපායාසො චතුරා පඤ්ඤාත්තොති අයං පභෙදපඤ්ඤාත්ති, සමුභපඤ්ඤාත්ති ව.

“සමුදයො හොති”ති පභවපඤ්ඤාත්ති, “යථාභූතං පජානාති”ති දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාත්ති, සමුදයස්ස පහනපඤ්ඤාත්ති, නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤාත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤාත්ති. “අන්තොජාලිකතා”ති ආදිසබ්බදිට්ඨිතං සඛිගහපඤ්ඤාත්ති. “උච්ඡින්නභවනෙන්තිකො”ති ආදි දුට්ඨිකා පරිනිබ්බානපඤ්ඤාත්ති ඵලං ආසාතාදීතං පභවපඤ්ඤාත්ති පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාත්ති ආදිවසෙන. තථා “ආසාතො”ති බ්‍යාපාදස්ස වෙවචනපඤ්ඤාත්ති. “අප්පච්චයො”ති දොමනස්සස්ස වෙවචනපඤ්ඤාත්ති ආදිවසෙන ව පඤ්ඤාත්ති හෙදො විහජ්ජිතබ්බොති අයං එකකස්ස ධම්මස්ස අනෙකාහි පඤ්ඤාත්තිහි පඤ්ඤාපෙතබ්බාකාරවිභාවනලක්ඛණො පඤ්ඤාත්තිභාරො නාම, තෙන චුත්තං “එකං භගවා ධම්මං, පණ්ණත්තිහි විවිධාහි දෙසෙති”ති ආදි (නෙත්ති. 4.11).

ඔතරණභාරවණ්ණනා

ආසාතග්ගහණෙන සඛිබාරක්ඛන්ධසඛිගහො, තථා අනභිරද්ධිග්ගහණෙන. අප්පච්චයග්ගහණෙන වෙදනාක්ඛන්ධසඛිගහොති ඉදං බන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා ආසාතාදිග්ගහණෙන ධම්මායතනං, ධම්මධාතු, දුක්ඛස්චිවං, සමුදයස්චිවං වා ගතිතන්ති ඉදං ආයතනමුඛෙන, ධාතුමුඛෙන, සච්චමුඛෙන ව ඔතරණං. තථා ආසාතාදීතං සහජාතා අවිජ්ජා හෙතුසහජාතපඤ්ඤාත්තිස්ස සමපයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො, අසහජාතා පන අනන්තරනිරුද්ධා අනන්තරසමන්තරඅනන්තරපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි පච්චයො. අනන්තරා පන උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො. තණ්හාඋපාදානාදි එස්සාදීනම්පි තෙසං සහජාතානං, අසහජාතානාඤ්ච යථාරහං පච්චයභාවො චත්තබ්බො. කොච්ඡි පනෙත්ථ අධිපතිවසෙන, කොච්ඡි කම්මවසෙන, කොච්ඡි ආභාරවසෙන, කොච්ඡි ඉන්ද්‍රියවසෙන, කොච්ඡි ඤානවසෙන කොච්ඡි මග්ගවසෙනාපි පච්චයොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බොති ඉදං පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. ඉමිනාව නයෙන ආනන්දාදීනම්පි බන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං.

තථා සීලං පාණාතිපාතාදිහි විරතිවෙතනා, අබ්‍යාපාදාදිවෙතසිකධම්මා ව, පාණාතිපාතාදයො වෙතනාව, තෙසං, තදුපකාරකධම්මානාඤ්ච ලජ්ජාදයාදීතං සඛිබාරක්ඛන්ධධම්මායතනාදීසු සඛිගහතො පුරිමනායෙනෙව බන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. එස නයො ඤාණදිට්ඨිවෙදනාඅවිජ්ජාතණ්හාදිග්ගහණෙසුපි. නිස්සරණානුපාදාවිමුත්තිග්ගහණෙසු පන අසඛිබතධාතුවසෙනාපි ධාතුමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං, තථා “වෙදනානං...පෙ.... අනුපාදාවිමුත්තො”ති එතෙන භගවතො සීලාදයො පඤ්චධම්මක්ඛන්ධා, සතිපට්ඨානාදයො ව බොධිපක්ඛියධම්මා පකාසිතා හොත්තිති තංමුඛෙනාපි ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනචුත්තිතාදිපනෙන අනිච්චතාමුඛෙන ඔතරණං, තථා එවංධම්මතාය පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. අනිච්චස්ස දුක්ඛානන්තභාවතො අප්පණ්ණිතමුඛෙන, සුඤ්ඤතාමුඛෙන ඔතරණං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අයං පටිච්චසමුප්පාදිමුඛෙහි සුත්තත්ථස්ස ඔතරණලක්ඛණො ඔතරණභාරො නාම. තථා හි චුත්තං “යො ව පටිච්චප්පාදො, ඉන්ද්‍රියබන්ධා ව ධාතුආයතනා”ති ආදි (නෙත්ති. 4.12).

සොධනභාරවණ්ණනා

“මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති ආරම්භො. “ධම්මස්ස වා අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තත්‍ර තුම්හෙහි න ආසාතො, න අප්පච්චයො, න වෙතසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි ව. දුතියනායාදීසුපි එසෙව නයො, තථා “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්ති ආදි ආරම්භො. “කතම”න්ති ආදි පුච්ඡා. “පාණාතිපාතං පහායා”ති ආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉදං බො”ති ආදි පුච්ඡාසුද්ධි වෙව පදසුද්ධි ව, ආරම්භසුද්ධි.

තථා “අත්ථි භික්ඛවෙ”ති ආදි ආරම්භො. “කතමෙ ව තෙ”ති ආදි පුච්ඡා. “සන්ති භික්ඛවෙ”ති ආදි ආරම්භො. “කිමාගම්මා”ති ආදි ආරම්භපුච්ඡා. “යථා සමාහිතෙ”ති ආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි, නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉමෙ බො”ති ආදි පදසුද්ධි වෙව පුච්ඡාසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි ව. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ ආරම්භාදයො වෙදිතබ්බො. අයං පදාරම්භානං සොධිතාසොධිතභාවවිචාරණලක්ඛණො සොධනභාරො නාම, චුත්තම්පි ව “විස්සජ්ජිතම්හි පඤ්ඤා, ගාථායං පුච්ඡිතායමාරබ්භා”ති ආදි (නෙත්ති. 4.13).

අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“අවණ්ණ”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමචිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “මමං වා”ති. ධම්මස්ස වා සඛිසස්ස වාති පක්ඛෙපි එස නයො. තථා “සීල”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමචිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”ති ආදි. “අඤ්ඤෙව ධම්මා”ති ආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තමචිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති”ති ආදි, තථා “පුබ්බන්තකප්පිකා”ති ආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමචිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “සස්සතවාදා”ති ආදි. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ යථාදෙසිතමෙව සාමඤ්ඤවිසෙසා නිද්ධාරෙතබ්බො. අයං

සුත්තාගතානං ධම්මානං අවිකල්පනාවසෙන යථාදෙසිතමෙව සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණලක්ඛණො අධිට්ඨානභාරො නාම, යථාහ “එකත්තකය ධම්මා, යෙපි ච වෙමත්තකය නිද්දිට්ඨා”තිආදි (නෙත්ති. 4.14).

පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදීනි (ධ. ස. 1237; විහ. 909) එකුනවිසති ආසාතවත්ථුනි හෙතු. ආනන්දාදීනං ආරම්මණාභිසිනෙහො හෙතු. සීලස්ස හිරිඔත්තප්පං, අප්පිච්ඡතාදයො ච හෙතු. “ගම්හිරා”තිආදීනා චුත්තධම්මස්ස සබ්බාපි පාරමියො හෙතු. විසෙසෙන පඤ්ඤාපාරමී. දිට්ඨිනං අසප්පුරිසුපනිස්සයො, අසද්ධම්මස්සවනං මිච්ඡාහිනිවෙසෙන අයොනිසොමනසිකාරො ච අවිසෙසෙන හෙතු. විසෙසෙන පන සස්සතවාදාදීනං අතීතජාතිඅනුස්සරණාදි හෙතු. වෙදනානං අවිජ්ජා, තණ්හා, කම්මාදිඵස්සො ච හෙතු. අනුපාදාවිමුත්තියා අරියමග්ගො හෙතු. අඤ්ඤාණස්ස අයොනිසොමනසිකාරො හෙතු. තණ්හාය සංයොජනියෙසු අස්සාදානුපස්සනා හෙතු. ඵස්සස්ස සළායතනානි හෙතු. සළායතනස්ස නාමරූපං හෙතු. භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදස්ස විසුද්ධිභාවනා හෙතූති අයං පරික්ඛාරසංඛාතෙ හෙතූපච්චයෙ නිද්ධාරෙත්වා සංවණ්ණනාලක්ඛණො පරික්ඛාරභාරො නාම, තෙන චුත්තං “යෙ ධම්මා යං ධම්මං, ජනයත්තිප්පච්චයා පරම්පරතො”තිආදි.

සමාරොපනභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණියතාවචනෙන ඛන්තිසම්පදා දස්සිතා හොති. “අප්පමත්තකං ඛො පනෙන”න්තිආදීනා සොරච්චසම්පදා. “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදීනා ඤාණසම්පදා. “අපරාමසතො චස්ස පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතා”ති, “වෙදනානං...පෙ.... යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදාවිමුත්තො”ති ච එතෙහි සමාධිසම්පදාය සද්ධිං විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවසම්පදා දස්සිතා. තත්ථ ඛන්තිසම්පදා පටිසම්ඛානලලසිද්ධිතො සොරච්චසම්පදාය පදට්ඨානං, සොරච්චසම්පදා පන අත්ථතො සීලමෙව, සීලං සමාධිසම්පදාය පදට්ඨානං. සමාධි ඤාණසම්පදාය පදට්ඨානන්ති අයං පදට්ඨානසමාරොපනා.

පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරතිවචනං සීලස්ස පරියායවිභාගදස්සනං. සස්සතවාදාදිවිභාගදස්සනං පන දිට්ඨියා පරියායවචනන්ති අයං වෙච්චනසමාරොපනා.

සීලෙන චිතික්කමප්පහානං, තදඛගප්පහානං, දුච්චරිතසංකිලෙසප්පහානඤ්ඤෙව සිප්ඤ්ඤිති. සමාධිනා පරිසුට්ඨානප්පහානං, වික්ඛම්භනප්පහානං, තණ්හාසංකිලෙසප්පහානඤ්ඤෙව සිප්ඤ්ඤිති. පඤ්ඤාය දිට්ඨිසංකිලෙසප්පහානං, සමුච්ඡෙදප්පහානං, අනුසයප්පහානඤ්ඤෙව සිප්ඤ්ඤිති අයං පහානසමාරොපනා.

සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙහි සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති පහානත්තයසිද්ධිතොති අයං භාවනාසමාරොපනා. අයං සුත්තෙ ආගතධම්මානං පදට්ඨානවෙච්චනපහානභාවනාසමාරොපනවිචාරණලක්ඛණො සමාරොපනභාරො නාම. චුත්තඤ්ඤෙන “යෙ ධම්මා යං මූලා, යෙ වෙකත්ථා පකාසිතා මුනිනා”තිආදි, (නෙත්ති. 4.16) අයං සොළසභාරයොජනා.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්ඤවිධනයවණ්ණනා

තන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණවචනෙන තණ්හාවිජ්ජාසංඛාරො දස්සිතො. සති හි අත්තත්තනියවත්ථුසු සිනෙහෙ, සම්මොහෙ ව “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදීනා ආසාතො ජායති, නාසති. තථා “පාණාතිපාතා පටිච්චරතො”තිආදිවචනෙහි “පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතා, අනුපාදාවිමුත්තො, ඡන්තං ඵස්සායතනානං...පෙ.... යථාභූතං පජානාති”තිආදිවචනෙහි ච තණ්හාවිජ්ජානං අවචන්තප්පහානං දස්සිතං හොති. තාසං පන පුබ්බන්තකප්පිකාදිපදෙහි, “අජානනං අපස්සන”න්තිආදිපදෙහි ව සරූපතොපි දස්සිතානං තණ්හාවිජ්ජානං රූපධම්මා, අරූපධම්මා ච අධිට්ඨානං. යථාක්කමං සමථො ච විපස්සනා ච පටිපක්ඛො, තෙසං පන වෙතොවිමුත්ති, පඤ්ඤාවිමුත්ති ච ඵලං. තත්ථ තණ්හා සමුදයසච්චං, තණ්හාවිජ්ජා වා, තදධිට්ඨානභූතා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සමථවිපස්සනා මග්ගසච්චන්ති ඵලං, චතුසච්චයොජනා වෙදිතබ්බා.

තණ්හාග්ගහණෙන චෙත්ථ

මායාසායේයාමානාතිමානමදපමාදපාපිච්ඡතාපාපමිත්තතාඅභිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා අවිජ්ජාග්ගහණෙනපි විපරිතමනසිකාරකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භ දොච්චස්සතා භවදිට්ඨිවිභවදිට්ඨාදිවසෙන. චුත්තවිපරියායෙන පන අමායාඅසායේයාදිවසෙන, අවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන ච සබ්බොපි කුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිනිද්දියාදීනං, විපස්සනාපක්ඛියානඤ්ඤෙව

අනිච්චසඤ්ඤාදීනං වසෙනාති අයං තණ්හාවිජ්ජාහි සංකිලෙසපක්ඛං සුත්තත්ථං සමථවිපස්සනාහි ව වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස තන්දියාවට්ඨනයස්ස භූමි. චුත්තඤ්ඤි “තණ්හඤ්ඤව අවිජ්ජමිච්ච, සමථෙන විපස්සනාය යො නෙති”තිආදි.

තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණවචනෙන අදොසසිද්ධි, තථා පාණාතිපාතඵරුසවාචාහි පටිච්චරතිවචනෙනාපි. ආනන්දාදීනමකරණවචනෙන පන අලොභසිද්ධි, තථා අබ්‍රහ්මචරියතො පටිච්චරතිවචනෙනාපි. අදින්නාදානාදීහි පන පටිච්චරතිවචනෙන තද්වහසිද්ධි. “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති”තිආදිනා අමොහසිද්ධි. ඉති තීහි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි තප්පටිපක්ඛතො ආසාතාදීනමකරණවචනෙන ව තීණ් කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව භොන්ති. තත්ථ තීහි අකුසලමූලෙහි තිවිධසුච්චරිතසංකිලෙසමලවිසමාකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාවාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො චිත්ථාරොතබ්බො. තථා තීහි කුසලමූලෙහි තිවිධසුච්චරිතවොදානසමකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාසද්ධමමසමාධි- විමොක්ඛමුඛවිමොක්ඛාදිවසෙන සබ්බොපි කුසලපක්ඛො විභාවෙතබ්බො.

එත්ථ වායං සච්චයොජනා – ලොභො සමුදයසච්චං, සබ්බානි වා කුසලාකුසලමූලානි, තෙහි පන නිබ්බත්තා තෙසමධිට්ඨානගොචරභූතා උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා විමොක්ඛාදිකා මග්ගසච්චන්ති. අයං අකුසලමූලෙහි සංකිලෙසපක්ඛං, කුසලමූලෙහි ව වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස තිපුක්ඛලනයස්ස භූමි. තථා හි චුත්තං –

“යො අකුසලෙ සමූලෙහි,
නෙති කුසලෙ ව කුසලමූලෙහි”තිආදි. (නෙත්ති. 4.18);

සිහවික්කිළිතනයවණ්ණනා

ආසාතානන්දාදීනමකරණ-වචනෙන සතිසිද්ධි. මිච්ජාප්පාපටිච්චරතිවචනෙන විරියසිද්ධි. විරියෙන හි කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙ විනොදෙති, විරියසාධනඤ්ඤ ආජීවපාරිසුද්ධිසිලන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරතිවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා හි සාවජ්ජානවජ්ජො දිට්ඨො භොන්ති. තත්ථ ව ආදීනවානිසංසෙ සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පභාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා හි සා “නියායතනපච්චුපට්ඨානා”ති චුච්චති. “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති”තිආදිනා සමාධිපඤ්ඤාසිද්ධි. පඤ්ඤවා හි යථාභූතාවබ්බොධො සමාහිතො ව යථාභූතං පජානාතිති.

තථා “නිච්චො ධූවො”තිආදිනා අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසො, “අරොගො පරං මරණා, එකන්තසුඛි අත්තා, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො”ති ව එවමාදිහි අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලාසො. “පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතො”තිආදිනා අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලාසො. සබ්බෙහෙව දිට්ඨිප්පකාසනපදෙහි අනත්තති “අත්තා”ති විපල්ලාසොති එවමෙන්ථ වත්තාරො විපල්ලාසා සිද්ධා භොන්ති, තෙසං පටිපක්ඛතො වත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානෙව. තත්ථ චතුහි යථාචුත්තෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි වත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බා. කථං දුට්ඨො හි තණ්හාවරිතො මුදින්නිද්‍රියො නික්ඛින්නිද්‍රියොති, තථා දිට්ඨිවරිතොපි. තෙසු පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) චුත්තෙන විරියසංවරසඬ්ඛානෙන විරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො සමාධිබලෙන සමාහිතභාවතො සඬ්ඛාරානං බණ්කභාවං යථාභූතං පටිවිජ්ඣති. චතුත්ථො සත්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවිචිත්තත්තා එස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තති “අත්තා”ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො චතුකොට්ඨකසුඤ්ඤාමනසිකාරොත තං මිච්ජාහිනිවෙසං විද්ධංසෙති. චතුහි චෙන්ථ විපල්ලාසෙහි චතුරාසවොසයොගගන්ථඅගතිතණ්හුප්පාදානසත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිඅපරිඤ්ඤාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා චතුහි සතිපට්ඨානෙහි චතුබ්බිධක්ඛානවිභාරාධිට්ඨානසුඛතාගියධම්මඅප්පමඤ්ඤාසම්මප්පධානඉද්ධිපාදාදිවසෙන සබ්බොපි වොදානපක්ඛො නෙතබ්බො.

එත්ථ වායං සච්චයොජනා – සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි, චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසමධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සතිපට්ඨානාදිකා මග්ගසච්චන්ති. අයං විපල්ලාසෙහි සංකිලෙසපක්ඛං, සද්ධින්නිද්‍රියාදීහි වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස සිහවික්කිළිතනයස්ස භූමි, යථාහ “යො නෙති විපල්ලාසෙහි, කිලෙසෙ ඉන්ද්‍රියෙහි සද්ධම්මෙ”තිආදි (නෙත්ති. 4.19).

දිසාලොචනඅඬ්ඤාසනයද්වයවණ්ණනා

ඉති තිණිණං අත්ථනයානං සිද්ධියා වොහාරනයද්වයමිපි සිද්ධමෙව හොති. තථා හි අත්ථනයත්තයදිසාභුතධම්මානං සමාලොචනමෙව දිසාලොචනනයො. තෙසං සමානයනමෙව අඩ්ඤාසනයො. තස්මා යථාචුත්තනයෙන අත්ථනයානං දිසාභුතධම්මසමාලොකනනයනවසෙන තමිපි නයද්වයං යොජෙතබ්බන්ති, තෙන චුත්තං “වෙය්‍යාකරණෙසු හි යෙ, කුසලාකුසලා” තිආදි (නෙත්ති. 4.20). අයං පඤ්චනයයොජනා.

පඤ්චවිධනයවණිණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපට්ඨානවණිණනා

ඉදං පන සුත්තං සොළසවිධෙ සාසනපට්ඨානෙ සංකිලෙසවාසනාසෙක්ඛහාගියං තණ්හාදිට්ඨාදිසංකිලෙසානං සීලාදිපුඤ්ඤකිරියස්ස, අසෙක්ඛසීලාදික්ඛන්ධස්ස ච විභත්තත්තා, සංකිලෙසවාසනානිබ්බේධාසෙක්ඛහාගියමෙව වා යථාචුත්තත්ථානං සෙක්ඛසීලක්ඛන්ධාදිකස්ස ච විභත්තත්තා. අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සාසනපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරං සත්තධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායං දස්සනභාවනං සකචචනපරචචනං විස්සජ්ජනියාවිස්සජ්ජනියං කම්මවිපාකං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤාතපටික්ඛිත්තං භවො ච ලොකියලොකුත්තරාදීනමත්ථානං ඉධ විභත්තත්තාති. අයං සාසනපට්ඨානයොජනා.

පකරණනයවණිණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථාය පරමසුඛමගමිභීරුදුරනුබ්බාධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය අජ්ජවමද්දවසොරච්චසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඬගිනා සාට්ඨකපේ පිටකත්තයෙ අසඬගාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණචාරිනා අනෙකප්පභෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣේධාගාහිනා මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමපේරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණිණනාය ලීනත්ථවිභාවනා.

බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණිණනා නිට්ඨිතා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.